

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

7th to 10th, 12th, 14th, 17th and 18th December 1959.
Volume XXXV (Nos. 1 to 8).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 7th December 1959.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Condolence resolution on the death of Dr. John Matthai, a Member of the old Legislative Council	1-2
II Expression of sorrow at the demise of Sri G. Jagannadha Raju, a former Member of the Legislative Council	3
III Questions and Answers	3-10, 48
IV Announcements—	
(1) Panel of Vice-Chairmen	10
(2) Reply of Sri A. M. Allapichai to the felicitations of the Council	10
(3) Decision of the Business Advisory Committee	10-11
V Presentation of the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in 1956-57	11
VI Presentation of the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60	11-12
VII Discussion on the Governor's Address	12-39 49-52
VIII Papers laid on the table of the House	39-47

Tuesday, 8th December 1959.

I Questions and Answers	53-58
II Discussion on the Governor's Address—cont.	59-103
III Papers laid on the table of the House	103-111

issued—9-2-1960

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 7TH DECEMBER 1959

VOLUME XXXV—No. 1

CONTENTS

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Condolence Resolution on the death of Dr. John Matthai, a Member of the old Legislative Council	1-2
II Expression of sorrow at the demise of Sri G. Jagannadha Raju, a former Member of the Legislative Council	3
III Questions and Answers	3-10, 48
IV Announcements—	
(1) Panel of Vice-Chairmen	10
(2) Reply of Sri A. M. Allapichai to the felicitations of the Council	10
(3) Decision of the Business Advisory Committee	10-11
V Presentation of the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in 1956-57	11
VI Presentation of the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60	11-12
VII Discussion on the Governor's Address	12-39, 49-52
VIII Papers laid on the table of the House	39-47

GOVERNMENT OF MADRAS
1960

Legislature (Council) Department
Madras

Price, 35 naye Paisa]

XXX 1839

The who rides a Tiger

THE BODSIDE BOOK OF THE ART OF LIVING

XXX 1838-5

XXX 1838-4

XXX 1838-3

XXX 1838-2

XXX 1838-1

XXX 1838

XXX 1837

XXX 1836

XXX 1835

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SHRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

Wednesday, 9th December 1959.

I Questions and Answers	113-120 163
II Discussion on the Governor's Address—cont.	120-161
III Papers laid on the table of the House	161-162

Thursday, 10th December 1959.

I Questions and Answers	165-168 230-231
II Discussion on the Governor's Address—cont.	168-228
III Papers laid on the table of the House	228-229

Saturday, 12th December 1959.

I Questions and Answers	233-242
II Announcement re election of two Members to the Senate of the Annamalai University	242
III Motion under rule 41 of the Council Rules given notice of by Sri T. P. Srinivasavaradan	243
IV Privilege motion re remarks by a Member in the Madras Legislative Assembly	243-244
V Transaction of non-official business on the 14th December 1959.	244
VI Non-official Resolution—Approval of the policy of the Prime Minister of India in regard to the Sino-Indian relations	244-269
VII Papers laid on the table of the House	269

Monday, 14th December 1959.

I Questions and Answers	271-275
II Discussion on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57	275-278
III Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60	278-284
IV Non-official Resolutions—	
(1) Construction of houses in the City of Madras for the Government servants	284-294
(2) Handling of the subject "General Language and Special Methods—Regional Language" by I Grade Language Pandits	294-301
(3) Liberalization of Pension Rules in respect of teachers retiring from Aided Schools and Local Body Schools.	301-307
(4) The Madras State and Subordinate Services Rules	307-311
V Papers laid on the table of the House	311

Thursday, 17th December 1959.

I Questions and Answers	313-328 358-360
II Calling attention to damage caused by heavy rains in South Arcot and Tiruchirappalli districts	329-331

Thursday, 17th December 1959—cont.

III Announcements—	
(1) Messages from the Governor	331
(2) Messages from the Assembly	332
IV Election of Deputy Chairman	332-335
V Government Resolution—The Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959—Ratification by State Legislature	335-338
VI Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959)	338-339 360-361
(2) The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959)	339, 362
(3) The Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959)	340-346 363-364
(4) The Madras Irrigation Works (Construction of Field (Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959)	364-367 364-367
VII Papers laid on the table of the House	357

Friday, 18th December 1959.

I Questions and Answers	369-393 427-432
II Calling attention to the cut in the salaries of aided elementary school teachers directly paid by Government	393-394
III Reference to the Committee of Privileges to define 'precincts of the House'	394
IV Announcement re messages from the Assembly	394
V Privilege issue re remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly	395
VI Government Bills—	
(1) The Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959)	396-413 432-454
(2) The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959)	413-418 455-456
(3) The Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 33 of 1959)	419-424 456-458
VII Non-official Bill—The Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1958)	424-426
VIII Papers laid on the table of the House	426
Index	459-488

Number and name of member.	Name and class of constituency.
1. Ram, K. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
2. Krishnamoorthy, G.	Madras Teachers.
3. Krishnamoorthy, T. G., B.A. ..	State Legislative Assembly.
4. Krishnaswamy Ayyangar, P. S.	Do.
5. Krishnaswamy Vandayar, A. ..	Do.
6. Lakshminaraswami Mudaliar, Dr. A., M.D., LL.D., D.S.C., D.C.L.	Madras Graduates.
7. Madurai Pillai, P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
8. Mahomed Usman, Dr., B.A., LL.D.	NOMINATED.
9. Manjubhashini, S.	NOMINATED.
10. Masilamani Chettiar, A. K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
11. Mohamed Raza Khan	State Legislative Assembly.
12. Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	Do.
13. Nallaswami, B. K.	Do.
14. Nallasenapathi Sarkarai Manradhar, N.	Do.
15. Palaniswamy Gounder, V. K. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
16. Patanjali Sastri, M.	NOMINATED.
17. Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
18. Purushotham, T., B.A.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
19. Rajan, P. T.	State Legislative Assembly.
20. Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
21. Ramasamy Gounder, K. M. ..	Madras Teachers.
22. Ramaswamy, K. V.	State Legislative Assembly.
23. Ramaswami, V. V.	Do.
24. Ramaswami Reddier, O. P. ..	NOMINATED.
25. Sambandham, S. K.	Madras Graduates.
26. Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
27. Saraswathy Pandurangan ..	NOMINATED.
28. Seshachariar, M.	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
51 Sivanandam, Dr. T. V., M.B. B.S.	Madras Graduates.
52 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
53 Somasundara Reddier, A. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
55 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
56 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
57 Subramania Karayalar, M. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
58 Sudarsanam Naidu, M. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
59 Suniarambal, K. B.	NOMINATED.
60 Surendram, V. M.	State Legislative Assembly.
61 Thiagaraja Reddier, P. B. K. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
62 Venkataraman, R. (Minister).	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen.

1 SRI L. S. KARAYALAR.

2 SRI B. K. NALLASWAMI.

3 SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI.

4 SRIMATHI S. MANJUBHASHINI.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

* Elected on the 17th December 1959.

iii

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Hameed Khan	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
3 Annamalai Pillai N.	State Legislative Assembly.
4 Arunachalam, A. J.	Do.
5 Arunachalam, T. S.	Do.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S.	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.), D.L.O., R.C.S. (Iond.) (Chairman).	Madras Graduates.
9 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaramathan, Dr. A. ..	Madras Teachers.
11 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
12 Damodaran, G. R.	Madras Teachers.
13 Desikar, K. M.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
15 Durairaj, T.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
16 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly.
17 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	Do.
18 Joghee Gowder, T.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
19 Janakirama Mudaliar, E. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
20 Jothi Vencatachellum	NOMINATED.
21 Kalyanaraman, S. V.	South Arcot cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
22 Karayalar, L. S.	State Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

THE SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 7th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF DR. JOHN MATTHAI, A MEMBER OF THE OLD LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I regret to announce to the House the death of Dr. John Matthai on the 2nd November 1959 in Bombay. He was a nominated Member of the old Legislative Council from 1921 to 1925.

Born in Calicut on January 10, 1886, Dr. John-Matthai was educated at Basle Mission High School, Calicut, wherefrom he passed his Matriculation in I Class standing second in the Presidency. He passed his F.A. from Zamorin's College, Calicut, in I Class with a high rank, and B.A. from the Madras Christian College. He then joined the Madras Law College. He studied agriculture and economics in the London School of Economics and Balliol College, Oxford. In 1920, he was appointed Professor of Economics in the Presidency College, Madras, and later he joined the University of Madras as Professor. He was a Member of the Indian Tariff Board from 1925 to 1931 and was its President from 1931 to 1934. He was Director-General of Commercial Intelligence and Statistics from 1935 to 1940. He was a Member of the Central Legislative Assembly. On retirement from Government service in 1940, he became a Director of Tatas in 1944.

Dr. John Matthai joined the first National Government as Minister for Railways and Transport and, on the resignation of Sir R. K. Shanmukham Chetty, he became the Finance Minister. He was the Chairman of the Taxation Enquiry Commission during 1953-54. As Vice-Chancellor of the University of Bombay in March 1955, he made a notable contribution for the expansion of the University and for the cause of education. He was also a Member of the University Grants Commission. He was the first Chairman of the Board of Directors of the State Bank of India. In 1958, he was appointed Vice-Chancellor of the Kerala University. In recognition of his distinguished services in various capacities, the title of 'Padma Vibhushan' was conferred on him.

2 CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF DR. JOHN MATTHAI,
A MEMBER OF THE OLD LEGISLATIVE COUNCIL

[Mr. Chairman] [7th December 1959]

Dr. John Matthai was a man of profound scholarship, an eminent statesman and an able administrator. In his death, India has lost a great son.

I now move the following Condolence Resolution—

'This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Dr. John Matthai, a Member of the old Legislative Council, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family.'

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I wish to associate myself with the fine sentiments expressed by you about the late Dr. John Matthai. He was an eminent and amiable person. He had a varied career. He started his career as an educationist and ended his career again as an educationist. He was Vice-Chancellor during his last days and he had to resign the Vice-Chancellorship. Sir, very fittingly he was chosen as one of the Ministers of the first National Government on the attainment of freedom. He was a very good friend of many of us and he claimed many students to whom he had always shown affection, regard and love. I support this Resolution.

*DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, may I be permitted to associate myself with the sentiments expressed by you, Sir, and the Hon. the Leader of the House? It was my good fortune to have had personal contact with Dr. John Matthai for several years, more particularly as a Member of the University Grants Commission and as Vice-Chancellor. I may now reveal a secret. When we discussed the question of Centenary of the three Universities, it was Dr. John Matthai's idea that we should ask for substantial sums of money in recognition of the work which the Universities had done for 100 years, and he got it passed that a crore of rupees should be given to the three Universities. Apart from that, his opinion was always on the side of progress not only in regard to educational matters but also in regard to many other matters. I recall with pride his association with the University of Madras as Professor of Economics. I can assure you that in every walk of life he was a profound scholar, imbued with the highest spirit of patriotism and self-sacrifice. We deeply mourn his death and we associate ourselves with the sentiments expressed by you and the Hon. the Leader of the House.

MR. CHAIRMAN: I request the hon. Members to stand in silence for a few minutes and pass the Resolution unanimously. The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for a few minutes.

MR. CHAIRMAN: I shall convey this Condolence Resolution to Mrs. John Matthai who is due to arrive in Madras in a few days' time and we will get the Resolution printed.

7th December 1959]

II.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI G. JAGANNADHA RAJU, A FORMER MEMBER OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House the death of Sri G. Jagannadha Raju, a former Member of the Legislative Council. He was a Member of the Legislative Council in the composite Madras State from 1930 to 1936 and the Deputy President of the Council from November 1930 to March 1935. He was the President of the Visakhapatnam District Board and Member of the Legislative Assembly of the Andhra Pradesh till his death. We express our sincere sorrow at his demise which I shall convey to the members of the bereaved family.

I request hon. Members to stand in silence for a few minutes as a mark of respect to late Sri G. Jagannadha Raju.

Accordingly, the Members stood in silence for a few minutes.

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Government Servants' Conduct Rules

*1 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to amend the Government Servants' Conduct Rules so as to provide for disciplinary action against Government servants who neglect or fail to maintain the members of their families?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister): No, Sir.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மனைவி மக்களைப் புறக்கணிக்கும் அரசாங்க ஊழியர்கள் விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு ஒன்றும் தகவல் இல்லை.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, is it not necessary to make some rule as regards this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Before considering that question, we have to satisfy ourselves whether there are substantially large number of cases of not bestowing proper attention on, or ill-treatment of, members of their families.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, is there any proposal before the Government to revise the Government Servants' Conduct Rules in view of the changed set-up of the present Constitution and, if so, will the Government incorporate a rule of this kind in the Government Servants' Conduct Rules?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am not aware of any such proposal.

[7th December 1959]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Have the Government received any complaints from married women that their husbands have neglected them and their children and are not maintaining them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say in reply to a question whether any complaint has been received. Possibly there might have been a few stray complaints, but I cannot give any information at this stage.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. Minister aware that in respect of even the few cases, it is more because of financial difficulties that they are not maintaining their families?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps, the hon. Member is so much interested in those who do not treat their families well. It may be made an excuse.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: குடும்பத்தைப் புறக்கணிக்கும் அரசாங்க ஊழியர்கள் பேரில் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரிகிறது. அம் முறையைப் பின்பற்ற இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மத்திய அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதுபற்றி இந்த அரசாங்கத் தினிடம் தகவல் இல்லை. அந்தத் தகவல் தெரிந்த பிறகுதான் ஏதாவது செய்யக்கூடுமா என்று யோசிக்கப்படும்.

SRI V. V. RAMASWAMI: அரசாங்க ஊழியர்கள் என்றால் இரு பாலரையும் குறிக்குமா? (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நம்முடைய அரசியல் சட்டப்படி பால் வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை. (மேலும் சிரிப்பு).

Legislative Council Chamber

* 2 Q.—SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, with reference to the answers given to Legislative Council Question No. 33 on 11th September 1959, whether any decision has since been taken by the Government as regards the construction of new Chamber for the Legislative Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I was given to understand some time back that the Government were making arrangements and that even plans had been prepared. Is it a fact that they have now dropped the idea of constructing it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The decision has been deferred. As hon. Members may be aware, a portion of the site where the building is to be put up belongs to the Government of

[7th December 1959]

India and we have to get their concurrence. But we have not yet received their concurrence, and only after that, we will proceed.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Finance tell us whether the delay is more because of not getting the permission of the Government of India than because of lack of finance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think it is a question of finance in regard to this matter. It is a question of getting concurrence, and only after getting concurrence, we will have to consider it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The original idea was that it would be better to have a new Chamber to provide more space.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why we considered this aspect of the matter and came to the conclusion that we might put up a separate Chamber. But other difficulties have to be removed before we take a decision.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: In the event of not getting concurrence from the Government of India, will this Government consider selecting an alternative site in Fort St. George to have the Council Chamber constructed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We do not have any other site to consider.

Game Sanctuaries

* 3 Q.—DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

3.10 p.m.

(a) the game sanctuaries in existence in this State with their location and the areas covered by such game sanctuaries;

(b) whether the Sigur Forest is included in the Game Sanctuary of Mudumalai; and

(c) if not, whether any representations have been received by the Government in this behalf and, if so, what they are and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There are two sanctuaries in this State, viz., (1) Mudumalai Wild Life Sanctuary situated in Gudalur Forest Division in Nilgiris district with an area of 124 square miles; and (2) Vedanthangal Bird Sanctuary situated in Maduranthakam taluk of Chingleput district with an area of 74 acres.

(b) The Avarahalla Reserved Forest in the Sigur Range has been included within the limits of Mudumalai Wild Life Sanctuary.

(c) Representations for the inclusion in the Mudumalai Sanctuary of the other reserved forests in the Sigur Range have been received and they are under consideration.

[7th December 1959]

Pre-professional Medical Course

* 4 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to furnish a districtwise statement showing the number of women candidates who applied for admission to the Pre-professional Medical course this year (1959-60) and the number of women candidates selected from (i) Scheduled Castes and Tribes (ii) Backward Classes and (iii) general seats?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: A statement* is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister enlighten us on the number of seats actually reserved for women candidates so that we may know whether we have exceeded the number or gone below that number in the matter of actual selection?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Twenty per cent was reserved for women but they actually got 26.8 per cent.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know whether in view of the large number of applications from women candidates, the Government would think of starting a separate medical college for women?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Government have no such intention.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: நம்முடைய நாட்டில் பெண் டாக்டர்கள் இன்னும் அதிகம் தேவை என்ற காரணத்தினால், இந்த விசித்திரத்தை அதிகப்படுத்த உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதுவே போதும் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I ask the Hon. the Minister for Revenue whether in the case of women candidates something like reservation according to district is in vogue? I am asking this because 43 girls have applied from the City of Madras and only 4 have been selected in the general pool?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: In selecting candidates, marks, standard, suitability and all that are considered. Therefore, I think the number selected is less.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I want to know categorically from the Hon. the Minister for Revenue whether in the case of women candidates there is reservation according to district as in the case of men. I put this question because I find that out of 43 girls who had applied from the City of Madras, 4 only were selected whereas out of 15 who had applied from North Arcot district 11 were selected?

[7th December 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That column indicating 15 and 11 refers to the general pool.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have got district quotas. Selections are made both ways, that is, in the general pool they come by merit and there is also reservation of 20 per cent. If the reserved quota is not reached, then we take a few more women to make up the 20 per cent. Actually this year the percentage has gone up to 26.8. No distinction is made initially in selection by merit.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am thankful to the Hon. the Minister for Finance for the clarification. But may I point out that while 43 girls had applied from the City of Madras and a good many of them would have got first class, only four were selected while the percentage of selection is very high in the other district, I mean in North Arcot district? The percentage of successful candidates is much more in North Arcot district when compared with Madras City.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is relative merit between boys and girls. If girls come in the forefront in other districts, naturally they get selected even in preference to boys. Girls in North Arcot district might have secured better marks. That is why the percentage is more there.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: With all our distinction of caste and creed, may I ask the Hon. Minister whether we should have distinction between district and district? What is wrong if one district gets more percentage? Why should there be a distinction? Such a thing, I mean the distinction with reference to districts, is there in the matter of admission to engineering colleges. Should it be here also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Medical profession is not like engineering profession. Whereas an engineer can go anywhere for the purpose of getting jobs, doctors generally prefer to practise in their own native districts or places. It is necessary to provide sufficient number of doctors for each area. If that distinction is not there, I am sure all doctors would crowd the General Hospital. They won't come forward to go to other districts.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Even in the matter of admission to engineering colleges wherein there is this reservation with reference to districts, I want to know what is wrong if they get more people from Coimbatore when compared with other districts. What is wrong if Coimbatore gets more?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is asking about principle. I have given the facts.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: There is dearth of women doctors in Coimbatore district. Out of 18 who had applied from Coimbatore district, only 4 were selected. Will the Government consider this?

[7th December 1959]

the rules be so revised as to select more women from Coimbatore district for the M.B.B.S. Course in future years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: If we take the total, women have got more seats than the 20 per cent reserved for them.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is there reservation in medical colleges district-wise as there is in engineering colleges? I think it is there in regard to engineering college admission.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Separate question for engineering college. (Laughter.)

SRI T. PURUSHOTHAM: Are the figures published with regard to Salem district correct? While the number of applicants as noted in the third column is 3, the number who got selected is six.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I found that discrepancy. I am trying to find out how it has occurred. While the number of applications received is three, the number selected is six. There must be some mistake somewhere.

SRI A. SUBRAMANYAM: சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களிடமிருந்து 12 விண்ணப்பங்கள் வந்திருப்பதாக. மேலையின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜாபிதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவிகள் 6 என்று போட்டு அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒன்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லையா? அல்லது 6 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அடிக்கப்பட்டிருப்பது 'பாக்வேர்டு கிளாஸ்' மாணவர்கள் என்ற காலத்தில்தான். 6 அடிக்கப்பட்டு 2 போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: பெண் டாக்டர்கள் கலியாணம் ஆனபிறகு அநேகமாக டாக்டர் வேலையிலிருந்து நிறுவுகிறார்கள். அதனால் அவர்களை டாக்டர் வேலைக்குத் தயார் செய்வது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு செலவு அல்லவா என்று கேட்கிறேன். அவர்களுக்கு 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கிவைக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அனுபவத்தில் 'பார்த் தால்' பெண்கள் டாக்டருக்குப் படித்த பிற்பாடுதான் அவர்களுக்கு சீக்கிரம் கலியாணம் ஆகிவிடுகிறது. (சிரிப்பு.)

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is the Hon. Minister aware that even in the matter of applying from various districts, a good number of candidates, after making enquiries and finding out from which district the number of applications is less, manipulate and try to get certificate of domicile from that district and try to get selected from that district? Has that been brought to the notice of the Hon. Minister?

[7th December 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Some time back some stray cases of that nature were brought to my notice. Now we have tightened the rules. There is not much loophole left now.

Removal of silt from Cooum river

* 5 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted any committee of engineers to evolve a scheme to remove silt from the Cooum river and the Buckingham Canal and to develop them as tidal waterways; and

(b) if so, the members thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) A High Power Technical Committee for considering the question of developing the Cooum as a clean and tidal river and improving the Buckingham Canal has been constituted.

(b) The Committee consists of the following Engineers:—

(1) Chief Engineer, Public Works Department (General) —Chairman.

(2) Chief Engineer (Irrigation),

(3) Chief Engineer, Madras Port Trust,

Members.

(4) Engineer, Madras Corporation—Member Secretary.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தக் குழுவை நியமித்தது விருந்து இதுவரைக்கும் என்ன வேலை செய்திருக்கிறார்கள்? ஏதாவது சர்வே முடிந்திருக்கிறதா? வேறு ஏதாவது சோதனை செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கூவம் நதிப் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை. அதுபற்றி எக்ஸ்பெரிமெண்டு செய்வதற்கு பூண்டி ரிஸர்வாயரில் ஏற்பாடு செய்து, பிற்பாடுதான் விவரம் தெரியும்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இன்னலண்டு வாடர்வேஸ், அதாவது, உள்நாட்டுப் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக, கோகலே கமிட்டி ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கோகலே கமிட்டியின் ரிப் போர்ட்டு இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால், தகவல் அளிக்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்த வேலையை இவ்வளவு நாட்களுக்குள் முடிக்கவேண்டுமென்று ஏதாவது நிபந்தனை இருக்கிறதா? எந்தக் காலத்திற்குள் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள், வேலை எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

QUESTIONS AND ANSWERS

[7th December 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN: எப்பொழுது வேலை முடிபும் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் பரிசீலனை துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்துவருகிறது அரசாங்கம்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) PENAL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that, under rule 14 of the Madras Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the panel of Vice-Chairmen for the Seventeenth Session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri L. S. Karayalar.
2. Sri B. K. Nallaswami.
3. Sri T. S. Sankaranarayana Pillai.
4. Srimathi S. Manjubhashini.

(2) REPLY OF SRI A. M. ALLAPICHAJ TO THE FELICITATIONS OF THE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have also to announce to the House that in his letter, dated 22nd October 1959 addressed to me, Sri A. M. Allapichai, former Deputy Chairman of the Madras Legislative Council, has expressed his thanks to the hon. Members of this House for their felicitations on his appointment as Member of the Madras Public Service Commission.

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 2 p.m. on 7th December 1959, the following programme of business of the Legislative Council has been decided upon:—

7th December 1959
3 p.m. to 5 p.m.	1. Presentation of Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57.
	2. Presentation of Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60
	3. Discussion on the Governor's Address
8th December 1959
to 10th December
1959 (3 p.m. to
6 p.m.).	Discussion on the Governor's Address (continued)
11th December 1959
(3 p.m. to 6 p.m.).	Discussion on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57 and Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60

7th December 1959]

[Mr. Chairman]

12th December 1959 Non-official day.
(3 p.m. to 6 p.m.).

13th December 1959 No meeting.
to 16th December
1959.

17th December 1959
and 18th December
1959.	1. Consideration and passing of Government Bills that may be passed by the Assembly.
	2. The Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959.

The Council will meet on Saturday, the 19th December 1959, if necessary.

V.—PRESENTATION OF THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1956-57.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I rise to present the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in the year 1956-57. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates cannot, in the nature of things, be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some Grants are inevitable. The total of the excesses of expenditure under voted grants which is now sought to be covered by legislative approval is Rs. 238 lakhs roundly against a total final appropriation of Rs. 17,712 lakhs. The Explanatory Note and the Annexure appended to the Statement of Demands give in full the reasons for the excess in each case. The Public Accounts Committee constituted for the year 1958-59 at its meetings held during the course of the year examined the reasons for the excesses and have recommended in their Report published in April 1959 that Demands for Grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each Grant might be presented to the Legislature.

Sir, I commend for the acceptance of the House the Statement of Demands for Grants for excess expenditure in the year 1956-57.

VI.—PRESENTATION OF THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1959-60.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I rise to present the Second Supplementary Statement of Demand for Grant for further expenditure for 1956-60. The detailed explanatory statement of Demand for Grant is placed on the table of the House.

As Members are aware, this Government have undertaken a substantial programme of expansion of co-operative credit during the period of the Second Plan. Already over 90 per cent of the villages in the State and 40 per cent of the rural population have been covered by co-operatives which are supplying well over Rs. 16 crores of agricultural credit. The State Co-operative Bank and the Central Banks have been experiencing difficulties arising

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th December 1959]

out of lack of borrowing power necessary to implement such a substantial programme of credit expansion. To strengthen the share capital of the Co-operative financing institutions, the Government have participated in their share capital to the tune of Rs. 46 lakhs by obtaining loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operations Fund) of the Reserve Bank of India. This year, the State Co-operative Bank and the District Central Banks have applied to this Government for share-capital investment to the tune of Rs. 120 lakhs. Having regard to the additional borrowing power needed for financing the credit expansion programme undertaken by this Government, the State Government have applied to the Reserve Bank of India for a loan of Rs. 120 lakhs for the purpose of participation in the share capital. The Reserve Bank of India has sanctioned this amount. It is proposed to utilise this in the following manner:—

(1) Rs. 40 lakhs:

Rupees 25 lakhs out of Rs. 40 lakhs would be utilized to purchase share capital held by State Co-operative Bank in the Central Banks. The remaining Rs. 15 lakhs will be invested as fresh shares in the State Co-operative Bank. Once the transaction is put through, the State Government would hold shares worth Rs. 61 lakhs in the State Co-operative Bank.

(2) Rs. 80 lakhs:

Rupees 8 lakhs out of this amount will be utilized to purchase share worth Rs. 8 lakhs held by the Central Banks in 80 large-sized banks. The remaining Rs. 72 lakhs will be invested as fresh share capital in the Central Co-operative Banks.

There is no provision in the Budget to accommodate the expenditure to be incurred in this regard during 1959-60. Out of the total amount of Rs. 150 lakhs in the Contingency Fund, advances to the extent of Rs. 35 lakhs have so far been sanctioned for 'New Services' leaving a balance of only Rs. 115 lakhs. It will not, therefore, be possible to sanction an advance of Rs. 120 lakhs for this scheme from the Contingency Fund. Hence this Supplementary Estimate.

With these few words, Sir, I commend the Supplementary Estimate for favour of acceptance by the House.

VII. DISCUSSION ON THE GOVERNORS' ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: Now we shall commence the discussion on the Governor's Address.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: Sir, I move—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959.'

Printed as Appendix II on pages 49-52 infra.

7th December 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

கனம் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் கூட்டுச் சபையிலே செய்த உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

அவர்களுடைய பிரசங்கம் சுருக்கமாக இருந்தாலும்கூட, அதிலே அவர்கள் நம் அரசாங்கம் செய்துவந்த வேலை, செய்து கொண்டிருக்கும் வேலை, செய்யப்போகும் வேலை இவைபற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நமது இராச்சியத்திலே இந்த வருஷத்திலே, நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. மேட்டூர் அணை கட்டி எவ்வளவோ வருஷங்கள் ஆனாலும்கூட, இந்த வருஷத்திலே நல்ல மழை பெய்ததின் காரணமாக, ஒரு வருஷத்திலும் இல்லாத நிலை தொடர்ந்திருக்கிறது. இம்மாதிரி இதுவரை நடக்கவேயில்லை. அங்கு உள்ள தண்ணீர்த் தேக்கம் இருக்கும் நிலை பல மாதங்கள் நீடிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவ்வளவு நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தார் விரும்பும் உணவு அபிவிருத்தி, விவசாய அபிவிருத்தி, எல்லா முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக வேண்டி வது. இந்த இராச்சியம் சென்ற ஐந்தாண்டு காலத்திலே பற்றாக்குறையாக இருந்தது, விவசாய அபிவிருத்தியிலே, உணவிலே. அது நீங்கி நமக்கு வேண்டிய அத்தனை உணவுப்பொருள்களையும் நாம் உற்பத்தி செய்யும் நிலையை அடைந்தோம். அதோடு மட்டுமன்றி, நமக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அண்டை இராச்சியத்துக்கு அனுப்பும் நிலையையும் அடைந்தோம். இதற்காகவெல்லாம் நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைக் காட்டிலும் வேறு முன்னேற்றம் பெரிது இல்லை. இன்னும், வேண்டிய செயற்கை உரம் விசேஷமாகக் கிடைக்காமலேயே உணவு தானியங்களை அபரிமிதமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதற்காகவும் நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டவேண்டும்.

ஆனால், உணவு தானிய விலை அதிகமாய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு குறையை நாம் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதாவது, நமது தேசம் விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிற நிலையிலே, இந்த அதிக விலை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கவேண்டிவது தான். ஆனால், மாதாமாதம் திட்டமான வருவாய் இருக்கிறவர்கள், உணவு தானியம் வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்றாலும், உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்குச் சற்று அதிக விலை கிடைத்தால்தான் அவர்கள் அதிகமான அளவு தானிய உற்பத்திசெய்ய முடியும். அப்படி அதிக உற்பத்தி செய்தாலொழிய, நாட்டிலே எல்லோருக்கும் உணவு கொடுக்க முடியாது. 'சட்டியில் இருந்தால்தானே அதப் பையில் வரும்' என்று ஒரு தமிழ்ப் பழமொழி உண்டு. அது போல, நிறைய உண்டாக்கினாலொழிய, எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாது. அதனாலே, விலை ஏற்றத்தைக் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொண்டதான் இருக்கவேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரஸாகான் அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்.

3-30
p.m.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [7th December 1959]

கிறார். விலைவாசியைப் பொறுத்தமட்டில், அது சற்று அதிகமாக இருப்பதைப் பொறுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயிகள் உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்தால்தான் நகரப்புறங்களில் இருக்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்கும். நமது இராச்சியம் பற்றாக்குறையாக இருந்தது. பிறகு உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்தது. இப்பொழுது உபரியாகி, மற்ற இராச்சியங்களுக்கும் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், விலைவாசி சற்று ஏற்றமாக இருப்பது தான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

ஆனால், விலை ஏறுகிறதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அரசாங்கம் இந்த வருஷ ஆரம்பத்திலே என்ன செய்தது? சில கட்டுப்பாடுகளை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நினைத்தது. உணவு தானியம் என்பது இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் உள்ளதல்ல. தேசம் முழுவதும் உணவு கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் சில திட்டங்களைப் போட்டால், நமது இராச்சியமும் அதைக் கொஞ்சம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டித்தான் இருக்கிறது. ஆகையால், உணவுக் கட்டுப்பாடு என்றால், முந்தி இருந்த உணவுக் கட்டுப்பாடுபோல் அல்ல. மேலெழுந்தவாரியாக, வியாபாரிகளிடமுள்ள உணவு தானியங்களைக் கட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைக்கொண்டு வாங்கி இராச்சியம் முழுதும் அதை விநியோகிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்தது. ஆனால், அரசாங்கம் எந்த விலையிலே வாங்கவேண்டுமென்று நினைத்ததோ அந்த விலையிலேயே பூரணமான தானியங்களையும் வாங்க முடியவில்லை. காரணம், அண்டை இராச்சியங்கள் இந்த விலைக் கட்டுப்பாட்டை அமல் நடத்தவில்லை. எந்த விலை கேட்டாலும் கொடுத்து, தானியங்களை வாங்கலாம் என்று கோளம் நினைத்தது. குறைந்த விலைக்கு ஆந்திரத்திலிருந்து தானியம் வரவில்லை. இதனால் நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் நன்றாக நடக்கவில்லை.

தவிர, உணவுக் கட்டுப்பாடு என்பது நமது நாட்டிலே நன்றாக அமல் நடக்காது என்பது என்னுடைய எண்ணம் ஆகும். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு உணவுக் கட்டுப்பாடு நமது இராச்சியத்திலே அமல் நடத்தப்பட்டது. அதை நினைத்தாலே இப்பொழுது பயமாக இருக்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாட்டினால் வந்த கெடுதல்களைச் சொல்லி முடியாது. உணவு உற்பத்தி செய்கிறவனும் கூட சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை. வாங்கி விற்பவனும் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை. அதிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களும் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை. அந்த உணவுக் கட்டுப்பாடு போனால் போதும் என்று இராச்சியம் முழுவதும் இருக்கிற எல்லா ஜனங்களும் நினைத்தார்கள். உண்டாக் குறை விவசாயி நல்ல தானியத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அதை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறவர்களும் நன்றாக நடக்கவில்லை. அதிகாரிகளும் சரியாக நடக்கவில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நல்ல தானியம் கிடைக்கவில்லை. உளுத்துப்போனதும் கெட்டுப்

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] 7th December 1959]

போனதும் ஆன தானியமே கிடைத்தது. அதனால் அந்தக் கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், தற்போது ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு இருக்கிறதே, அதுவும், நமது மக்கள் இருக்கிற நிலையிலே, ஒழுங்காக நடக்கும் என்று நான் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கத்தாரே இந்த வியாபாரத்தைப் பண்ணலாம் என்று இந்திய சர்க்கார் சொன்னார்கள். நமது இராச்சியத்திலே அதைக் கட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வாங்கி, நியாய விலைக் கடைகளிலே கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதுவும் சரியாக நடக்குமென்று சொல்ல முடியாது. தவிர, வியாபாரிகள் செய்துகொண்டிருக்கிற வேலையை நமது அரசாங்கத்திலே இருக்கும் சிபந்திகள் செய்துவிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு அதில் அனுபவம் போதாது. அதை நடத்தவும் முடியாது. தவிர, வியாபாரிகளுக்கு, அந்த வியாபாரத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறபடியால், அனுபவம் உண்டு. எந்த இடத்திலே வாங்குவது, எப்படி வாங்குவது, எங்கே கொண்டு போய் வைப்பது என்பதிலெல்லாம் அவர்கள் நன்றாகப் பழக்கமானவர்கள். அதைச் செய்து வந்தார்கள். அம்முறையை எடுத்துவிட்டு, வேறுவிதமாக அரசாங்கமே வியாபாரத்தை எடுத்துக்கொள்வதென்றால், அது சரியல்ல; நன்றாகவும் நடக்காது. தவிர, லட்சக்கணக்கான வியாபாரிகள் அந்தத் தொழிலை விட்டு விட்டுப் போகவும் நேருகிறது. ஒரு மில் அடைக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகளுக்கு வேலை இல்லாமல் போவதால், அந்த மில்லை மறுபடியும் நடத்தலாமா, அதற்கு என்ன வகை உண்டு என்று அரசாங்கமோ நாமோ நினைக்கிறோம். ஆனால், லட்சக்கணக்கான வியாபாரிகள், தானிய வியாபாரத்திலே ஈடுபட்டவர்களுடைய தொழில் நின்று போனால், அவர்களுக்குத் தொழில் கொடுப்பது எப்படி என்று நினைக்கவேண்டுமது அவசியம். தானியக் கட்டுப்பாட்டு முறையை அரசாங்கம் நன்றாக யோசித்துத்தான் அதிலே தலையிடவேண்டுமே தவிர, அவசரமாகத் தலையிடுவது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ஆனால், விலை ஏறுகிறதே, அதற்கு என்ன செய்வது என்றுதான் அரசாங்கம் நினைத்தது. விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இதை எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்ற நெருக்கடியினாலேதான் அரசாங்கம் இந்த ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்தது. ஆனால், நல்ல வேளையாக அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் கைவிட்டதினால் ஒன்றும் கெட்டுப்போய்விடவில்லை. விலை கொஞ்சம் ஏறியிருக்கிறது. நண்பர் திரு. ரஸா கான் அவர்களும் விலை ஏற்றம் என்று சொல்லிக்கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த உபத்திரவம், இந்தக் கஷ்டத்தைவிட இந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் ரொம்பக் கஷ்டப் படவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நமக்கு இதுவரையிலும் இருந்த அனுபவம் இது. புதிதாய் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம் அல்ல.

கவர்னர் ஆற்றிய உரையிலே, ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில்கள் வருகிற ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதியிலிருந்து நாடு முழுவதும் அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [7th December 1959]

பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தை 1958-ம் வருஷத்திலே நிறைவேற்றிவிட்டோம் நாம். அது முக்கியமான ஒரு சட்டம் என்று எண்ணப்போல் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் கருதுகிறோம். இது வரையில் ஜில்லா போர்டு செய்துகொண்டிருந்த வேலையை இனி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் செய்யப்போகின்றன. ஆனால், இரண்டு வருஷங்கள் வரையிலும் அரசாங்கம் இதைக் காலதாமதம் செய்திருக்கவேண்டாம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஜில்லா போர்டு, கலெக்டர் வசம் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டமும் நிறைவேற்றிவிட்டது. ஜில்லா போர்டு இப்பொழுது சரிவர இந்த வேலைகளையெல்லாம் கவனிப்பதில்லை. காரணம், 'புதிய சட்டம் வந்திருக்கிறது; புதிய சபைகள் வருகின்றன; அவை நன்றாக நடத்தும்' என்று ஜில்லா போர்டிலே இருக்கிறவர்கள் ஏதோ தானே என்று இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதைச் சீக்கிரமே கொண்டுவந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தவிர, 'ப்ளாக்குகள்' என்று சொல்கிற வட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சபை வருகிறது. இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதாக இல்லை. ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் மாத்திரம் வருகிற ஜனவரி 1-ந் தேதி முதல் இயங்கும். மற்ற சபைகளையெல்லாம் இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறது. இதை உடனடியாக ஆரம்பித்திருக்கலாம். மத்தியப் பிரதேசத்திலே உடனடியாக ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆந்திரத்திலும் உடனடியாக ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நாமும் ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால், சட்டத்தில் சில காலங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நமது இராச்சியம் முழுவதும் 375, 400 வட்டங்கள் வருகின்றன. ஆனால், உடனடியாக எடுப்பது 65 தான். ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் எங்கெங்கே ஏற்பாடாக இருக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் சேர்த்து இரண்டாவது பிரிவிலே எடுக்கிறார்கள். உடனடியாக முதல் பிரிவிலும் இரண்டாவது பிரிவிலும் சேர்ந்து இருக்கின்றனவே, வட்டாரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவே, அந்த இடங்களில் எல்லாம் உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால், சொல்லலாம், 'அங்கு இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் ஏற்படவில்லை' என்று. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்பாடு செய்திருந்தால், இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகவேண்டிவது இல்லை. இருந்தாலும், இப்பொழுது எங்கெங்கே ப்ளாக்குகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் பெரும்பாலும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடந்து விட்டன. அங்கெல்லாம் முதல் காலத்திலேயே அவைகளை எடுத்து விடலாம். இரண்டாவது காலத்திலே ப்ளாக் இல்லாத இடங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்ட அமலைக் கொண்டுவந்துவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார அபிவிருத்தியைப்பற்றிக் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது இராச்சியத்திலே மின்சார அபிவிருத்தி நன்றாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] 7th December 1959]

இராச்சியங்களைவிட நமது இராச்சியத்திலுள்ள பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டுபோகப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், 'ஸ்டாகரிங்' என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பதால், அநேகக் கிராமங்களில் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். மின்சாரம் நிறைய இருக்கிறது. எல்லா அணைக்கட்டுகளிலும் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது. இருந்தாலும், கிராமங்களில் பரவலாக மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோகும்பொழுது, ஒரு இடத்திலே அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது, மற்றொரு இடத்திலே குறைக்கப்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் அதிகப்படுத்துவது, மற்றொரு இடத்தில் குறைப்பது என்பதினால் ஏற்கனவே கஷ்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வெய்யில் காலத்தில் மின்சாரக்குறைப்பு வராது என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தாலுங்கூட, 'ஸ்டாகரிங்' என்று வைத்துக்கொண்டு சில இடங்களில் மின்சாரத்தை நிறுத்தி, வேறு சில இடங்களில் மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதினால், நகரங்களிலே இருக்கிற மில் போன்ற சாரத்தைக் கொடுப்பதினால், நகரங்களிலே இருக்கிற மில் போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு அந்தக் கஷ்டம் இல்லை, ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் குறைக்கப்படுகிறது. அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது இராச்சியத்திலே நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கிடைத்திருப்பது ஒரு பெரிய புதையல் என்று சொல்ல வேண்டும். அது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம்தான். ஆனால், அது ரொம்ப நாட்களாக இழுத்துக்கொண்டே போகிறது. சுதந்திரம் கிடைத்ததிலிருந்து நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதில் அநேகக் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அவைகளைப் பற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினால், நமது இராச்சியத்தில் நல்ல செழிப்பு உண்டாகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது தென்னாடு தேய்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்தப் பேச்சுக்கெல்லாம் இப்பொழுதே ஒருவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. இருந்தாலும், நெய்வேலித் திட்டம் வந்த பிறகு, நெய்வேலியில் இருக்கிற பழுப்பு நிலக்கரியையும் சேலத்தில் இருக்கும் இரும்பையும் சேர்த்தால், நமது இராச்சியம் நல்ல நிலைக்கு வந்துவிடும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. அப்படிச் சேர்ப்பதில் ரொம்பக் கஷ்டமில்லை. மத்தியிலே ஒரே ஜில்லாதான் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் பழுப்பு நிலக்கரி இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு இருக்கிறது. மத்தியில் வட ஆற்காடு ஜில்லா குறுக்கே நிற்கிறது. சீக்கிரம் அதை இணைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நேராகப் போகிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: அதுபற்றிச் சந்தேகம். அதைச் சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்னேனையொழிய, வேறு ஒன்றுமில்லை. அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [7th December 1959]

தினிடம் இத்திட்டம் இல்லாமல் இராஜ்ய அரசாங்கத்திடம் இருந்தால், ஒருவேளை துரிதமாக நடக்குமோ என்னவோ தெரியாது. அதைத் துரிதப்படுத்தினால் நமது இராச்சியத்தில் பெரிய தொழில்களின் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை.

நான் முன்னமே சென்னேன், உணவு உற்பத்திக்கு ரசாயன உரம் அவசியம் என்று. ரசாயன உரம் நமக்கு வேண்டிய அளவு கிடைத்தால், நமது இராச்சியத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறையே இருக்காது என்று சொல்லிவிட்டோம். அவ்வளவு முக்கியமானது ரசாயன உரம். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ரசாயன உரத் திற்குக் கிராக்கி இருக்கிறது. அதை உபயோகிப்பதற்கு விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நாம் இரண்டாவது திட்டத்திற்குள்ளாக எவ்வளவு உணவு உற்பத்தி ஆகவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தோமோ, அதில் பாதி அளவுதான் இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களுக்குள் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. ரசாயன உரம் நமக்கு வேண்டிய அளவு கிடைத்தால் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குள் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அம்மாதிரி உற்பத்தி செய்வதற்குச் சீக்கிரம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அண்டை இராச்சியங்களில் இருக்கிற தண்ணீரை நமது இராச்சியத்திற்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் நமது உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக, பாம்பிக்குளத் திட்டம் இப்பொழுது உருவாகி வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இருபது வருஷ காலமாக இதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்து, கடைசியாக இப்பொழுது அது உருவாகி நன்றாக நடப்பதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். அந்தத் திட்டம் நமது இராச்சியத்தின் அபிவிருத்திக்கு மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கிறது. இரண்டரை லட்சம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாயப்போகிறது. ஒரு லட்சம் கிலோ வாட்டுக்கு மேலாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும். இம்மாதிரி ஒரு பொய் திட்டம் இதுவரையில் நம்முடைய இராச்சியத்தில் நடந்ததில்லை. அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு கேரள இராச்சியத்துடன் பேசி முடிவு செய்து, வேலையை ஆரம்பித்ததற்கு அரசாங்கத்தை நாம் பாராட்டவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். அது போலவே, இன்னும் சில நதிகள் மேற்கு சமுத்திரத்தில் போய் விழுகின்றன. கேரள இராச்சியத்திலிருந்து அந்த நதிகளின் தண்ணீரையும் நமது இராச்சியத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம். வடக்கே ஆந்திர இராச்சியத்தில் இருக்கும் தண்ணீரையும் நம்முடைய இராச்சியத்திற்குக் கொண்டு வருவது அவசியம். நமது இராச்சியத்தில் வேறு தண்ணீர் கிடை யாது. அரசாங்கம் இதையெல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுவருவதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

[7th December 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

அடுத்தபடியாக, நில உடைமைக்கு மேல் வரம்பு கொண்டு வருவது இப்பொழுது பொருத்தமல்ல என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரஸா கான் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்திலே அதை இந்தக் காலத்தில் கொண்டுவருவது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் செய்யாமல் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் ஒரு விவசாயி. பூமி சொந்தக் காரன். பெரிய பூமி உடைமை உடையவன் அல்ல. இருந்தாலும் ஏதோ கொஞ்சம் பூமி உள்ளவன். எனக்கு இருக்கிற பூமியைச் சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயி நான். நான் சொல்லுகிறேன், அதை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று. இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே அதைக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவராமல் இருப்பதுபற்றி வருத்தப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரஸா கான் இப்பொழுது கொண்டுவரக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார். காரணம் என்ன? நில உச்ச வரம்பு வரப்போகிறது என்று 10 வருஷங்களாக நமக்குத் தெரியும். வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, என்ன வருகிறது என்று பூமி வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே வந்துவிடும் என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் என்ன வரும் என்று தெரியாமல் எத்தனையோ விவசாயிகள் தங்களுக்கு இருக்கும் பூமிகளைத் தெருவில் போகிறவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு எழுதிவைத்துவிடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு வாங்குகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒருவர் மாத்திரம் லட்ச ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு வாங்கிப் பத்திரங்கள் எழுதியிருக்கிறார். எங்கள் ஜில்லாவிலே ஸ்டாம்பு பேபரே கிடை யாது. ஸ்டாம்பு பேபர் இல்லாமலே கலெக்டர் அவர்கள் கையெழுத்துப்போட்டு அதை ஸ்டாம்பு பேபராக உபயோகிக்கக்கூடிய நிலை வந்தது. காரணம் என்ன? என்ன வருகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அரசாங்கத்தார் பூமியைச் சுமமா எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்களா? ஓரளவு பூமியை அவர்களுக்கு விட்டுவிட்டு உபரியாக இருப்பதை அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள். அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறார்கள். நஷ்ட ஈடு கொடுக்காது போய்விடுவார்களோ என்ற பயம் மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திலேயே, நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நஷ்ட ஈடு சரியா இல்லையா என்று தீர்மானிக்கும் பாத்தியதை கோர்ட்டுக்கு இல்லையென்று இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம், நியாயமான, ஒழுங்கான அரசாங்கம், நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் போகாது. ஆகவே, நமது பூமியெல்லாம் போய்விடுமே என்று பயந்து மக்கள், தங்களுடைய பூமிகளை இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு, எழுதிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயம் நீடிப்பது சரியா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் சொல்கிறார்கள், அதை இப்பொழுது செய்யக்கூடாது என்று. அவர்கள் சொல்வது சரியில்லை. (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: "Ill advise — என்றும்

20

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [7th December 1959]

சொல்லியிருக்கிறார்கள் அவர்கள் திருத்தத்திலே.) இப்பொழுது செய்யக் கூடாது என்றால், அது எப்பொழுதோ? ஆகவே, பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நான் இதை நீடிப்பது சரியில்லை யென்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே, உச்ச வரம்பு உடனடியாக வந்துவிடவேண்டும். கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். (சிரிப்பு) (ஒரு குரல் : அமோதிக்கிறார், எதிர்க்கிறாரா?) ஆமோதிக்கிறார் என்றே கருதுகிறேன். ஆகவே, உச்ச வரம்பு வர வேண்டும், வரம்பு நல்ல பெரிய அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும் என் ஆசை. இப்பொழுது, பிளானிங் கமிஷனில் சொல்வது போல், ரூ. 3,600 என்று சொல்வது சரியில்லை. அதை நினைக்கக் கூட முடியவில்லை. பணத்தைக் கொண்டு மதிப்பிடுவது சரியில்லை. பூமியைக் கொண்டு மதிப்பிட்டுச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்கு, 3,600 ரூபாய் போதும் என்று பிளானிங் கமிஷன் சொல்வது பொருத்தமில்லை. ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 3,600 ஒரு வருஷத்திற்குப் போதும் என்பதை நினைக்கவே முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்வது : முதலாவதாக, தைரியமாக இதை உடனே கொண்டுவருங்கள் ; இரண்டாவதாக, நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதைச் சரியாக, நியாயமாக கொடுங்கள்.

சரியான நஷ்ட ஈடு என்று சொல்லும்போது, அது மார்க்கெட்டு ரேட் என்றுதான் நினைக்கிறேன். மார்க்கெட்டு ரேட் கொடுத்துப் பூமியை வாங்குவதுதான் நியாயம். ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டபோதும், பாங்குகளை எடுத்துக் கொண்டபோதும், மார்க்கெட்டு ரேட்தான் கொடுத்தார்கள். ஒரு காசுகடக் குறைந்தாகக் கொடுக்கவில்லை. நான் ரூபாய் ஷேர், ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 என்று மார்க்கெட்டு ரேட் இருந்தால் அந்த அளவில்தான் கொடுத்தார்கள். அப்படி வாங்குவதுதான் நியாயம். பொதுக் காரியங்களுக்குப் பூமியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதற்கு வேண்டிய சட்டங்கள் இருக்கின்றன. லாண்டு அக்ளிசிஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தி, பொதுக் காரியத்துக்காகப் பூமியை அரசாங்கத்தார் வாங்குகிறார்கள். பூமியின் நியாயமான மதிப்பைத் தெரியும். அதில் லாமல், வரும்படியைக் கொண்டு, வரும்படியில் இத்தனை பங்கு என்று நிர்ணயித்தால், அது கஷ்டம். ஜமீந்தாரியை எடுத்துக் கொண்டபோது, அதன் வரும்படியிலே பத்துப் பங்கு அல்லது பதினைந்து பங்கு என்று திட்டமிட்டு எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், ஜமீனையும் ரயத்வாரி பூமியையும் ஒரே ரீதியில் பார்த்துக் கூடாது. அங்கே வெறுமனே கிஸ்தியை வசூலித்து ஒரு பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுத்தார்கள். முன்பு, ஜமீந்தார்களுக்கு அரசாங்கம் லைமாகக் கொடுத்திருந்த நிலங்கள் அவை. ஆனால், ரயத்வாரி பூமியோவென்றால், அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சேர்த்த பணத்தைக்கொண்டு வாங்கிய பூமி. அப்படிப்பட்ட சொத்தை வாங்கும் போது, இன்ஷூரன்ஸ், பாங்கு வெற்றை எடுக்கும்போது செய்தது போல, மார்க்கெட்டு ரேட் கொடுத்தார்களே, அப்படி இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, சரியான நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். அரசாங்கம் இதைச் செய்ய

7th December 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

வேண்டும். வெளியே இருக்கிறவர்கள் ஒன்றுமில்லாமல் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுவிடும் என்று நினைத்து, சம்பந்தம் இல்லாதவர்களைக் கூப்பிட்டு, புரோ நோட்டுக்குச் செல்லு ரூபாய் 50,000 என்று, சொத்தை எழுதிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? அரசாங்கம் ஒன்றும் கொடுக்காது என்று நினைக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அப்படி ஒன்றும் கொடுக்காமல் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. அந்தையே அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் சொன்னதுபோல், உச்ச வரம்பு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. உச்ச வரம்பு வேண்டும். அண்டை நாடாகிய ஜப்பானில் கூட உச்ச வரம்பு இருக்கிறது. பாகிஸ்தானில் கூட, நாம் நன்றாக ஆளப்படவில்லையென்று சொல்கிறோமே, அந்தப் பாகிஸ்தானில் கூட இருக்கிறது. ஆகவே, உச்ச வரம்பு வேண்டும். இரண்டாவதாக, நியாயமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் சொல்கிற மாதிரி, வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதைச் சீக்கிரம் அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம். அதை மார்ச்சு மாதக் கூட்டம் வரை ஒத்திப்போடவேண்டியதில்லை. இதற்காகவே ஒரு கூட்டம் கூட்டி இதை முடிவு செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கவுன்சில் கட்டட விஷயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கென்று கவுன்சிலுக்கு லாயக்கான ஒரு கட்டடம் தேவை. இந்த இடம் லாயக்கானது என்று சொல்ல முடியாது. வெளியிலிருந்து வருகிறவர்கள், இதை நல்லதாக நினைக்கவில்லை, இந்தச் சபையின் அந்தஸ்துக்கு ஏற்றதாக நினைக்கவில்லை. (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : உள்ளே இருப்பவர்களே நினைக்கவில்லை). வெளியே இருந்து வருபவர்களை அதிகமாகக் கவனிக்கவேண்டும். விசிட்டர்கள் வருகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்தால் ஒரு மூலையில் உட்கார வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. உடனே வந்துவிடும் என்று தோன்றியது. ஆனால், அமைச்சரவர்களுடைய பதிலிலிருந்து, அது அவ்வளவு சீக்கிரம் வரும் என்று தோன்றவில்லை. அதை அப்படி நினைக்காமல், சட்டம் செய்கிற சட்டசபையை நன்றாக வைத்திருக்க வேண்டிவது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. PURUSHOTHAM : I second the motion, Sir.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959.

[Mr. Chairman] [7th December 1959]

p.m. I have received notice of two amendments, one from the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan and the other from the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan. They may now move the amendments.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I move the following amendment:—

“Add the following at the end:—

‘but regret to note that the Address fails to touch upon some of the most important problems of the day, is without any positive suggestions for proper relief from the distress caused by rising prices and contemplates legislation for fixing ceiling on lands, which is both ill-timed and ill-advised.’”

SRI V. V. RAMASWAMI: I second the amendment, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, I move the following amendment:—

“Add the following at the end:—

‘but regret to note that no mention has been made of the steps proposed to be taken by the Government to control the prices of the essential commodities and interim relief to Non-Gazetted Officers, employees of local bodies, teachers in aided institutions and house-rent allowance to teachers in non-Government institutions.’”

SRI V. V. RAMASWAMI: I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: Amendments moved—

“Add the following at the end:—

‘but regret to note that the Address fails to touch upon some of the most important problems of the day, is without any positive suggestions for proper relief from the distress caused by rising prices and contemplates legislation for fixing ceiling on lands, which is both ill-timed and ill-advised.’”

“Add the following at the end:—

‘but regret to note that no mention has been made of the steps proposed to be taken by the Government to control the prices of the essential commodities and interim relief to Non-Gazetted Officers, employees of local bodies, teachers in aided institutions and house-rent allowance to teachers in non-Government institutions.’”

SRI T. PURUSHOTHAM: Can the same Member second both the amendments, Sir?

MR. CHAIRMAN: He can.

The motion and the amendments are now before the House for discussion. The hon. Member Sri Mohamed Raza Khan may now speak.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, the Governor of Madras took something like ten minutes or more for affirming and reaffirming the achievements of the Government of

7th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Madras. But, unfortunately, these achievements do not look like something new. We are accustomed to such periodical treats in the form of Governor's Address explaining the achievements of the Party in power.

The hon. Member Mr. V. K. Palaniswamy Gounder, a man of mild type, tried to reaffirm the achievements of the Government of Madras. He took forty minutes for his speech and a major part of his speech was devoted to praising the achievements of the Government. Even though sitting on this side, his speech was full of praise of Government and he laid great emphasis on the proposed land reform relating to fixation of land ceilings. He is a big landlord of Coimbatore district. The term “landlord” is a relative term. I do not know whether you mean the output or acreage when you call a man a “big landlord”. He is something bigger than other average landlords. That much I can say. He tried to please the Hon. the Revenue Minister by saying “I welcome fixation of land ceilings”. While giving his support to the measure, he said that it ought to have been introduced in this session itself to avoid uncertainties in the minds of the public. May I say to the hon. Member Mr. Palaniswamy Gounder that the same atmosphere that was prevalent in the year 1947 when there was talk of abolition of zamindaris, is prevalent now also? What did the Members of the Legislative Assembly, including the Hon. the Minister for Agriculture, feel in those days, I mean the year 1947, when there was talk everywhere that Government were going to abolish the zamindaris? But Government could not and did not come to definite conclusions on the subject immediately. The Members of the Legislative Assembly were in suspense and it was even remarked by some, who were zamindars, “Why don't you finish us one day or other instead of keeping us in the balance?”. That position, the same uncertainty, prevails even now with regard to land ceilings. There is confusion. There is no unanimity in the Cabinet, I believe. I know that the Cabinet met once or twice. It met once in the house of one of the Hon. Ministers and sat unusually till late in the night. But still it could not arrive at a unanimous decision. But I remember to have read in the Press (the Press people of late publish all sorts of things) the Hon. the Minister for Revenue saying to the people, “The Bill is ready. A decision has already been reached. The Bill will come up very soon”.

(Sri L. S. Karayalar in the Chair.)

Unfortunately, Mr. Vice-Chairman, I do not have that Press cutting now. Even though the Hon. Minister has said so previously, what do we find now? We don't find the Bill on Land Ceilings before us now. The Governor has said that the Government are busy with preparation of details relating to fixation of land ceilings. Still the uncertainty is there. In what form and in what measure should we have ceilings? What is the limit? Have the Government arrived at a decision on all these matters?

[Sri Mohamed Raza Khan] [7th December 1959]

I know it is a difficult problem. First of all, one thing should be noted and that is that the Government of Madras have failed to satisfy not only the landlords but even the public as to what is the basis for fixing land ceilings. Is it because our landlords are rich and some ceiling should be fixed or is it because the Government feel that production would go up if they fix a ceiling on land holdings? Of course, our esteemed friend who is an expert on land matters will expatiate on those points tomorrow or the day after, much better than what I could do. Is it because Government want land ceilings that they are thinking of bringing in such a Bill? It is not as if the people or the Government of Madras want it. Inasmuch as the Central Government have said that there should be land ceilings, irrespective of the prevailing conditions which vary from State to State, district to district and taluk to taluk, the Government of Madras want to follow that line and they now say, "We also will have land ceilings". Do the Government of Madras believe sincerely that if they have land ceilings, they would increase production? I don't think so. I do maintain that because the Central Government said that there should be land ceiling, the Government of Madras say that they will also have it. They could not come to a unanimous decision. I know there are differences of opinion among Ministers. I know that the Hon. the Minister for Revenue is himself not certain about it. (The Hon. Sri M. A. Manickavelu: How can the hon. Member know my mind?) I know, Sir, there is uncertainty; otherwise, the Bill would have been presented to the Legislature by now. I know the difficulties of the Hon. Minister much better.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Is it the complaint of the hon. Member that there has been undue delay in the preparation of the Bill?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: My only point is that the Hon. Minister told the public previously that the Bill was ready and that a decision with regard to land ceilings had already been reached, but the Bill has not been introduced. There are differences of opinion amongst Ministers. The problem bristles with difficulty. I want to point out to the hon. Member Mr. V. K. Palaniswamy Gounder that there are differences of opinion in the Cabinet itself. What is this proposed ceiling? Can anyone say that Rs. 3,600 which ultimately works out to Rs. 300 per month is a proper ceiling? Suppose the limit is Rs. 300 per mensem. What about the cost of cultivation? What about the education of children of the agriculturist? Does he stand to benefit if we fix Rs. 300 per mensem as the ceiling? May I say (and that is what some Members of the other House also feel) with all responsibility—and any one for that matter who can speak with a certain amount of responsibility on that subject will also say so—that the Government would be defeated in their purpose as far as production is concerned? They can't increase production by fixing land ceilings. Unfortunately, the figures supplied by our Government

[Sri Mohamed Raza Khan] 7th December 1959]

sometimes are contradictory. I do not want to expatiate on that now. But I say that food production will not increase but will decrease and that the sufferings of the people in this State will become much greater if the Government impose ceiling on land holdings. My hon. friend referred to Pakistan and mentioned the figures of 30,000 acres and 40,000 acres. What is their limit and what is our limit? It is not as if the Government of Madras want land ceilings; it is because they are tied to Central Government on party basis and they go by their fads and shibboleths. Our Leader of the Opposition, whose appreciation of Government's activities always carries weight coming as it does from a man of the stature of Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, has said that in the matter of submitting to the policies of the Centre, Madras stands first.

Coming to the present rise in prices, the Governor has said as follows in his Address:—

"Though the rise in agricultural prices is of immediate benefit to the tillers of the soil who form the bulk of the population, this does cause considerable hardship to the fixed income groups in urban centres and also induces an inflationary trend by pushing up the manufacturing costs of industrial and consumer products."

While in one breath it is said that the tiller of the soil stands to gain by the rise in prices, no mention has been made of the difficulty experienced by the poor Non-Gazetted Officer and by the man in the street on account of the present abnormal increase in prices. In spite of the First Plan and the Second Plan, what is the position today? We should not forget, Mr. Vice-Chairman, one basic factor and that is that while the earning capacity remains at the same level, while income remains at the same level, the expenditure has increased by leaps and bounds. It is more so because of the increase in prices. It is not as if I were making a charge against the Minister for Agriculture, but the figures furnished by the Government are not correct. I can give two positive instances to prove it. Speaking at a particular place, the Minister for Agriculture has said, 'I am happy that the prices have come down.' Sir, the proof of the pudding is in the eating of it. It is not as if the prices have come down because the Minister has said so. People have noted down that on that particular day the prices remained the same as in the previous week or month, or if anything, they had gone up. But what about the statement of the officials? That statement says that the cost of living index has gone up by 8 to 10 points. There is such a contradiction between the statement of the Minister for Agriculture that the prices have come down and the statement of the official that the cost of living index has risen. As a result, one of the leading papers of Madras came out with an editorial on the subject.

4-10
p.m.

[7th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: May I know from the hon. Member whence he got the quotation about what I am reported to have said, namely, that the prices had come down and that I was happy about it?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I did anticipate this intelligent question from the Minister for Agriculture. (Laughter.) He will always put the other man in the wrong in debate. But, if permitted, I shall bring the extract relating to the statement of the Minister for Agriculture. At some place, he is reported to have said that the prices have come down. But people who actually purchase articles know that the prices have gone up. The cost of living index in that particular week went up by 5 to 10 points. A leading paper wrote an editorial on the subject. When an editorial was written by a leading paper, at least the departmental authorities concerned ought to have brought it to the notice of the Minister and said, 'Is there any truth in this?' I am sorry it was not brought to his notice. As far as I am concerned, I shall produce it to-morrow or the day after during the course of the debate.

When I referred in the last session to the question of prices of sugar and the non-availability of sugar, the hon. Minister said, 'Sugar is available in plenty in all the branches of the I.O.C.S.' But I received letters from people complaining that sugar was not available. It is very easy to make a statement here or outside. At that particular time, either sugar was not available in the City of Madras or if it was available, it was available at a high price of Rs. 2.50 a viss. This process went on for more than a month. Even today the condition is the same more or less. No doubt, the Government are taking all possible steps and I give them the credit that they deserve for it. But a lot of havoc has been caused. People have made a lot of money in the transaction. Only after all this, the Government stepped in and did something. The Ministers have to be very careful in the utterances they make.

The Hon. the Minister for Revenue has gone just now. I wanted to refer to one or two points relating to his portfolio. The Hon. Lady Minister may also leave the hall before I finish and, therefore, I shall refer to some points relating to her portfolio. Last time in my speech I made a statement and I shall repeat it now. The Hon. Minister must appreciate our difficulties. At least we come and talk and bring certain things to her notice. After all, people look to us on the Opposition to express their difficulties so that the Government may look into them and do their best to remove them. I take it that the Hon. Minister is having a car and going about the City of Madras. What a horrible sight the City roads present! The condition of the roads is ten times worse than it was in the year 1958. What does it show? We bring these things to the notice of the Government, as responsible men on the floor of the House. There have been a number of statements in the Press too. Nowadays tourists are

[7th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

also coming. They ask, 'Is this the thing you want to exhibit to us in the City of Madras?' The roads are in the dirtiest condition possible. Who is responsible for it? Am I to ask whether there is the Corporation of Madras or whether there is any Minister responsible for the conduct of these municipalities? There is another thing. The Government of Madras have been kind enough to grant a sum of Rs. 5 lakhs for the improvement of the roads. I do not know whether it would go even in a limited way to improve them. But my point in emphasizing this is that the Government have to take serious notice of the points raised by Members here. After all, everybody is interested in seeing that the roads of Madras are kept in proper condition. I do not know whether the Hon. Minister had any occasion to pass through Mount Road, Broadway or near the Central Station during the rainy days. The condition of the roads is a matter which requires the urgent attention of the Government. I am told that consequent on the ushering in of the Development Councils, the Minister is only in charge of municipalities, and, therefore, I think she will have more time to pay attention to this particular problem. I leave the matter at that and let us see what the result is in the next Governor's Address.

The Minister for Revenue is not here. I want to refer to a subject on which the Leader of the Opposition is more competent to speak, namely, hospitals. The other day there was a question and we were able to elicit information from the Hon. Minister himself as to what was the actual bed-strength in the hospitals and what was the actual overcrowding. Even the figures furnished by the Government show that on any day in any of the City Hospitals, overcrowding is about 40 to 50 per cent. I ask whether any steps have been taken to ease the situation. By sheer chance I went to a hospital to see a friend of mine. I was really aghast to see the horrible condition prevailing. In the City Hospitals, if the bed-strength is 20 or 25, more than 60 people are admitted and most of them are squatting on the floor. Is this condition to continue? Doctors may know much better than a layman like me. The Hon. Minister himself had to admit very reluctantly that there was overcrowding in the City Hospitals. Whenever the Ministers have got some points in their favour, they are very jubilant. But if there is any point which is not in their favour, they are not happy. The Hon. the Revenue Minister admitted before us that in any hospital—the General Hospital, the Royapettah Hospital or any other hospital—any day there was an excess of 50 per cent of patients over the bed-strength. I wish some day some of us, Members of the Legislature, went in *cognito* into these hospitals and saw the ridiculous condition in which the patients were accommodated and the way in which they were treated. Members like Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar may expatiate on this much better than myself. (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: But what is the use?) He can sympathise with me. We have to do our job. That is how democracy works in our State in particular. Every hospital is understaffed. The

[Sri Mohamed Raza Khan] [7th December 1959]

Hon. Minister can give facts and figures about the bed-strength and the number of patients in the hospitals. But he could not claim that the staff is quite sufficient. How are they able to manage with 60 per cent excess of patients over the bed-strength? I hope the Revenue Minister will devote more attention to this particular problem than at present. He is rather too much worried about the problem of ceiling on land holdings. He has to devote some attention to this important matter of health and he cannot say that he is concerned with so many things. If he cannot manage to pay attention to this matter, he may tell the Chief Minister, 'Take away this portfolio' (Laughter.) I am giving it up. He may take it for what it is worth. I feel anyone who is a Minister, on the day he lays down office, should have the satisfaction of having done something substantial, something tangible. He may retire any day, but on the day he retires, whether he be the Chief Minister or a Minister, he should have the satisfaction of saying, 'Here is a good record. I am very proud of that.' As I said previously about the unfortunate condition of the roads in Madras, the Health Minister also should try to do something. He should be able to say later, 'During the period I have been in charge of this portfolio, I have done this.' We want the Ministers to do things like that. If, unfortunately, they are not in a position to do so, God alone should help them.

Now, I come to the point of money. Of course, I know the Madras Government are not very rich. They have got their own difficulties and disadvantages. Where is the pull and pressure with the Centre? The other States are stronger in this respect than our State. In the matter of influence with the Centre, our State is more backward than other States. I do not know the reasons. They are to tell me the reasons. With the limited resources at their disposal, if those people have that broad feeling as to how the amount should be spent, I am sure conditions would be much better than they are to-day. If I should say anything in support of my statement, I can say that the Prime Minister of India, Pandit Jawaharlal Nehru, has said that we have spent Rs. 900 crores on agriculture and food production for the past many years, and the sad irony of fate is that even in this year we are not self-sufficient in food. We have to depend on other countries for our food and we are losing much foreign exchange. What does this show? It only shows that even with very large resources at the disposal of Government, they lack the capacity to deal with the situation. Greatness lies not in abundance but in having as much as possible and in making the best use of the resources available.

There are achievements. It will not be fair on my part to say that there are no achievements. Even these achievements are not anything extraordinary. After all, in the course of twelve years, things have to improve and develop. Things should be much better than they were before. In the matter of electricity, no doubt there is some appreciable improvement. But that by

7th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

itself is not anything extraordinary. As a result of the efflux of time, there is achievement in certain departments. I do not dispute this. But if we take the overall picture, I do not know, Sir, whether at least this generation will say that there will be contentment, happiness, and prosperity. Conditions are bound to go from even bad to worse, unless the Government of the day tackle this problem with zeal and missionary spirit, so that the public may have better conditions than they have to-day.

Just a word about the Second Plan. Of course, credit might be taken by the Government of Madras that Madras is the only State which has almost exceeded the sum allotted, namely, Rs. 152 crores. We have Rs. 22 crores left for the last year of the plan. Here also might I ask the Government what is the basis on which they have these plans? Is it on the basis of population, or is it on the basis of their capacity to spend, or is it on the basis of their income, or is it on the basis of the backwardness of the State? As far as Madras State is concerned, I do say, Mr. Vice-Chairman, with all the emphasis I can command, that it is still backward particularly in the field of industrialisation. The Ministers make periodical visits to Delhi. They say, 'We are expecting this plant and that plant'. Except for their expectations, I do not find anything tangible and definite coming up. They give the hope that there is the possibility of an aluminium plant or a rayon factory coming up. But still many things, which could have been located in the State of Madras, were lost either because others were influential with the Central Government or our representatives—I mean the Members on the Treasury Benches—did not bring that amount of influence on the Central Government as was necessary. One thing I will now say to illustrate my point. There was a proposal by the Central Government to locate in our State an electrical factory, where heavy electrical goods were to be manufactured. Enquiries were made and everything was done. Madras was about to get it. But something happened overnight. The whole thing shifted to Bhopal. I am not talking with any linguistic feeling. Let us at least be heard. The Government of Madras must bring it to the notice of the Centre that because of the backwardness of the Madras State and because of the fact that they are able to fulfil the target in any scheme of things, either in planning or in finance, Madras State should be given much better treatment and respect than what is at present shown. I am sure that our Ministers—I take it that they are sufficiently strong—will pull their weight with the Central Government.

With regard to the Bills, I do not like to say much. The hon. Member Sri V. K. Palaniswamy Gounder expatiated on the reference by the Governor in his Address to ceiling on land holdings. He devoted a considerable part of his speech to the question of ceiling on land holdings. He first supported it. Here we see how confusion is created by the policies of the Government. The Government have not got a settled policy. Let them say, 'We

[Sri Mohamed Raza Khan] [7th December 1959]

do stand for land ceiling'. Let them decide it and then announce it to the people. All that has been said by the hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Gounder is said not by a Member of the Opposition but by a member of the party in power. People are trying to divide their properties. Stamps are not available in certain places. Prices are varying. Transactions are taking place in the State. Of course, the Government have got the intelligence to give retrospective effect. But what about the difficulties that may be created when once these transactions are to be put through? The Government should first make up their mind, and they should be strong in their decision also. When once they make up their mind, they should announce their decision to the public so that all trouble may be avoided.

The one object of the Government should be to improve the lot and the condition of the people. I am sure—I am sorry I am repeating my statement—with the limited resources at our disposal, the lot of the people can be much better than it is to-day. But the difficulty here is that the Members of the Treasury Bench cannot make up their mind, and, therefore, the difficulties of the public in various spheres are increasing. That is the basic fact, which the Government should take note of.

I should now like to refer to the rise in prices also. The Minister for Agriculture, who has got sufficient experience of the department (Agriculture is in his charge for the last three or four years), was referring to the question of prices. He put the question to me, 'Why do you not give some concrete solution?' My difficulty is that he would not accept my solution.

SRI T. PURUSHOTHAM: Why not the hon. Member give the solution?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am referring to the Minister for Agriculture. (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Anyhow, Sir, I would implore the hon. Member to give me some concrete suggestions.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, the Hon. Minister has intelligently enough put me in an awkward position. He has better knowledge of things. He has the department behind him. He has all the experience. My experience is only that of an Opposition Member. With all the facilities he has got, he must come forward with his suggestions. Then I will make my constructive suggestions and not before. (Laughter.)

SRI K. T. KOSALRAM: Then there is no proposal!

SRI MOHAMED RAZA KHAN: At least I am happy that I have noted the presence of the hon. Member Sri Kosalram in the House. He, being a very important Member, claiming to be the man of the masses and also claiming to move always with the masses, would himself, I hope, give some concrete suggestions.

7th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Then it will be time for the members of the Opposition to give their own suggestions. It is a fact that the party in power is running this Government for the last twelve years, and it hopes to continue in power for another twelve years, unless conditions are changed by the public. They will be changed. Let them not think that the conditions will remain the same always. The change may come earlier than they expect, when we will go to the other side, and the party now in power will come to this side. Sri T. Purushotham may be a member on this side in 1963-64. The possibility is there. Let them not think that conditions will always remain the same. The Government should make up their mind regarding coming on land holdings and announce their decision. At one stage, they want to please the agriculturists. At the same time, they want to please the public. The result is that they please neither and they have displeased everybody.

The Governor in the last paragraph of his Address has stated, 'The need to demonstrate this oneness of purpose, is all the more great now since the country has cause to apprehend danger from across the borders'. I do not believe in talking in a spirit of bravado. It has no value. We are all sorry for what has happened. On any national policy or on any fundamental policy of the Government, whatever may be the differences between person and person and whatever may be the differences in ideologies between parties and parties, we assure that all parties and their leaders are one with the Prime Minister of India in whatever steps he takes to safeguard the interests of our country. It is really unfortunate that for all that our country has done for the cause of Asia, such a thing should happen. But I am confident that in regard to national policies, there will be much more unity in our country than there is at present. Incidentally, I may say, even the present threat to our borders is a welcome thing. This has given some sort of a ruffle and people have begun to appreciate and understand the difficulties facing us. The greatness of a country depends upon how it conducts its affairs when danger and difficulty come. In that light, I say very sincerely that this situation will make the entire Indian public rise as one man irrespective of personalities and prove to be more worthy and better citizens of this great country. Thank you, Sir.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Vice-Chairman, I need hardly say that the prosperity of any country depends upon two factors. One is maintenance of law and order. The other is adequate supply of essential commodities including foodgrains and stabilisation of prices. So far as the first is concerned, I may bring to the notice of the hon. Members that the Government have had no difficulty in maintaining law and order as our people are peace-loving people. We have a spiritual heritage which makes us peace-loving. Recently, I returned from a visit to the United Kingdom and I found that where spiritual heritage is absent and ambition is present, there is certainly no law and order

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th December 1959]

and some external force is necessary to maintain it. So far as our State is concerned, our spiritual heritage helps maintenance of law and order.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The prosperity of a country depends next on an adequate supply of essential commodities and stabilisation of prices. In all humanity, let me point out, there is no adequate supply of essential commodities here. I happened to be in England during the recent elections. The people there voted for the Conservative Party because that Party was able to stabilise the prices. I was also told that the United Kingdom imported more than 50 per cent of foodgrains from outside. The Hon. the Minister for Food will be in a better position to tell the House about the position in England. Members here also say that if we import foodgrains from outside, prices could be stabilised. Whatever it is, my humble submission is that adequate supplies have not been made available to the people either by the Central Government or by the State Government. Last time, when I spoke in this House, I said that the Central Government had bungled and some Members told me that I was using strong language. I repeat that now. The Central Government have bungled. It is stated in the Governor's Address that because the neighbouring States have not taken any steps in the matter of stabilisation of prices, this State also is not in a position to do anything to stabilise prices. There is no use of blaming neighbouring States. The price of Nellore rice is Rs. 1.10 per Madras measure in the T.U.C.S. Adequate supply is available in other shops also but the price is Rs. 1.31 per Madras measure. How is it that we are able to get such large quantities of Nellore rice outside the T.U.C.S. at the increased price? About tamarind which is also an essential commodity, the price has risen to three rupees per viss. Can we ever imagine such a thing? As regards sugar, during the Deepavali, its price rose to three rupees per viss. I do not say that it was not available. Wherever it was available, the price was this. I am sorry to note that we have not taken steps to provide adequate supplies and to bring down the prices. Here it is stated in the Governor's Address: 'One dark spot in the picture is the persistent upward trend in the price of essential commodities'. This is an admission by the Government that there is a persistent upward trend. And still no steps seem to have been taken to bring down the prices. It is also remarked that the rise in prices of foodgrains is an advantage to the agriculturist. Certainly it is an advantage to the agriculturist. But we must remember that the agriculturist retains part of the foodgrains produced by him for himself and his family and sells the remaining portion to the people living in urban areas who are not a small number. They form a good number of the population, perhaps fifty per cent. Even a major panchayat is an urban area. The needs of the agriculturist are few as regards clothing and housing. In the case of the urban people, on the other hand, they have to pay house-rent, pay for proper dress and buy their food. If the Government want the prices to go up in order that

[7th December 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

the agriculturist may get some benefit, that is not the right policy. Minister after Minister at Delhi has been sacrificed so far as the Food portion is concerned and no Minister seems to have been a success.

Then, Sir, about the Non-Gazetted Officers, they were expecting some interim relief. They were certainly justified in expecting some interim relief because of the present cost of living. But no mention has been made about it in the Address. Leave alone adequate relief; not even a meagre relief is given. I would particularly refer to teachers in aided institutions who have a legitimate grievance against the Government. I do admit that the Government have granted to them concessions which they have granted to the Non-Gazetted Officers. Dearness allowance, for instance, is given to teachers. Their children are given educational fee concessions. But two things they are not given. One is house-rent allowance and the other is medical relief. These two are very essential for teachers. The teachers have been pressing for these and the Hon. the Minister for Education himself has said on the floor of this House: 'I do concede they have a case; by and by, these concessions will be given'. I want the Government to announce their decision quickly on these two things.

I wish to refer to the removal of tram rails in the City. I was in Liverpool recently. In one part, trams are replaced and in another trams are running. Tram rails are removed within 24 hours and the roads repaired. I do not know why rails are removed in the City without a proper plan to repair the roads. It is an ugly sight. Motorists certainly run the risk of driving along such routes. The gravel is scattered in all places and it is all risky.

My next point is about supply of drinking water to the City of Madras. The City is expanding, expanding, and expanding. But we have got only one source of water-supply, namely, the Red Hills lake. It has been stated that we will get Krishna water. The chances, however, seem to be remote. I do not think even after some years, we will get it. Will the Government kindly explore the possibilities of bringing Cauvery water to the City? It is only 180 miles away from this place. I had a discussion with an engineer this morning on this subject and he was telling me that without affecting irrigation, it was possible by means of pipes to bring Cauvery water to the City of Madras for drinking purposes. Will the Government kindly think of this instead of the Krishna river?

About ceiling on land holdings, while in England, I wanted to see a farmer's house. I visited two or three farmers' houses. One farmer told me that he was growing oats, barley and wheat. He also grows some vegetables. On enquiry I found that nothing less than 75 acres could be an economic holding in England. He laughed when I asked whether 30 could be an economic holding

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th December 1959]

His children are given free education. The transport charges are paid by the Government. Sometimes maintenance charges are also given.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to know from my Friend, who recently visited the United Kingdom, what is the average holding there.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Between 50 and 75 acres. Nobody has got less than 50 acres. He says less than 75 acres is uneconomic. I am glad that the hon. Member Mr. Palaniswamy Gounder said that the ceiling of land holdings must be adequate. He further said that the excess land should be taken away at the market rate. I do not think anybody would object to it.

The Education Grants Committee, I understand, has made its recommendations and they are before the Government. Let me hope that very soon the Education Bill will be placed before us.

4-40
p.m.

Then in that Education Bill, the Government should say that there would be no interference either from the Education Department or from the Government and that freedom as is given in England, would be given to headmasters and teachers here also.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Individual teachers also!

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Yes, but the Government can put in other things. If that freedom in academic matters is given, I am quite sure that efficiency of education will go up.

MR. CHAIRMAN: Now the hon. Member Sri G. Krishnamurthy will speak. He must finish his speech before 5 o'clock.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, the Governor's Address does not mention anything about development under 'Education'. In fact, it is a sad state of affairs that both the Centre and the State have not been giving that attention which education ought to receive in a plan period. We do not know what would be the share of education in the Third Five-Year Plan that is to come. No reference has naturally been made to the teacher who is the pivot of education.

References were made by the previous speakers to soaring prices. Now when people who have been getting a living wage are finding it very difficult to make both ends meet, nothing much need be said about the condition of teachers who have not yet been given a living wage. It has been their lot to be having a single meal all these years and in the face of the prices that have soared up in the recent months, they find it very hard to drag on the miserable existence that they have been having all these days. Now, if I want to put things in a nutshell, it is this. The Centre and the State have not given as much attention

7th December 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

to education as is due in an independent country. They think that development on the industrial side and more on the agricultural side in the comity of nations have attained. Really they counts in the country and that it is a few individuals that shape the destiny of a country. When it comes to the question of a few individuals, there comes not only in their case but also in all other cases the question of integrity, honesty, character, capacity and efficiency. If all these things should be there in the country in the coming generation, then more attention ought to be paid to schools and the teacher who is the pivot of education in these schools. Somehow or other, there has been a sort of indifference on the part of these Governments, both the Union and the State Governments, to the question of education. It is not a question of finance at all. When they have been spending thousands of crores of rupees on developmental projects, what prevents them from giving top priority to education and the teacher who is in charge of education? They perhaps think that the food problem is more important and next comes the industrial development and so on. It is quite true that India is far behind other nations in these respects, but we have neglected one thing, namely, man-power that is to handle all these projects and other things and the way in which we should get this man-power which is to execute these projects. Even in the execution of these projects, we find that we do not have as much efficiency or rather certain other qualities as are obtaining in other countries. It is not due to the people but it is due to the system of education that we have been having all these years. The content of education that ought to have been changed on the attainment of freedom ought to be changed at least now and side by side with that, there should be an improvement in the qualities of man-power with reference to his patriotism, his spiritual power, his physical power and his intellectual power to stand the burden of freedom. These Governments would realise, though not in this generation but at least in the next generation, that they had not done first things first when they were spending thousands of crores of rupees on various projects.

We find that sufficient thought has not been given to educational matters. Now taking our State, there are more than one lakh of teachers though our State has shrunk in area. Their number in the composite State still remains on account of the expanding educational activities in the State. Of these about 60,000 teachers are without any security of service. This can be provided with any cost. What has prevented our Government all these twelve years to just put things in a normal way and see that anti-educational things which existed in the days of the Britishers do not continue? They have not considered what is to be the content of our education, what really is wrong with the status of teachers and how it can be rectified without touching a naya Paisa of the public coffers. After giving thought to these aspects of the matter, let them come to the financial aspect of

[Sri G. Krishnamoorthy] [7th December 1959]

education and consider what things can be done with the slender things can be done at least during the Third Plan period and what things can be done at least during the Third Plan period. The Government will say that they have appointed so many committees and that they have got reports of those committees. But what do we find to-day? Still the content of education is in the same stage as it was in the days of the Britishers. We find indiscipline and disloyalty and we do not find any material change by way of religious instruction or moral instruction. We are moving far away from the ideals which guided the Father of the Nation, Gandhiji. We are not running our Government by following in the footsteps of Gandhiji and we are not following the ideals set by him. If the Government had calmly thought about these things, they would not have allowed teachers to remain in this miserable plight. Now, there is the question of cost of living, not to speak of interim relief which the Government should have given to the teachers, anticipating the recommendations of the Pay Commission. Then, there is the question of security of service for these teachers. Out of about 1,10,000 teachers, there are about 60,000 teachers who have no security of service. The Government brought forward a Bill to provide security of service to hotel and beedi workers but they have not given thought to the question of providing security of service to teachers. They can even tomorrow give security of service to teachers because that would cost them nothing. The Government should enable the teachers to get peace of mind and give their undivided attention to the task of moulding the Nation. All those things which do not cost them anything should be done immediately by them. It is often said that there should be equal pay for equal work and equality of opportunity. But what about the 60,000 teachers who now lead a life without security of service when about 50,000 other teachers have security? Are they not doing the same work? Are they not under the control of the same Government? Government should give them also security of service. There is again disparity in the matter of house-rent allowance. What is it that prevents Government from giving house-rent allowance to a section of teachers? Is it a question of finance? It cannot be so, for the expenditure may not be much. It may be only 4 or 5 lakhs of rupees. Should Government continue this disparity in the case of aided school teachers by not paying them house-rent allowance? The same is given to a Government teacher. The Hon. Minister has said on the floor of the House that it has been "deferred". There is hope that it may be sanctioned on some future date. Are the Government aware of the procession that was taken by the teachers up to the Secretariat asking for grant of house-rent allowance? Are they aware that last week they received a petition signed by 2,263 teachers living in the City of Madras on the question of house-rent allowance? What prevents Government from giving this small benefit to the aided school teachers (when it may cost them only a few lakhs of rupees) when they have given the same to other teachers?

4-50
p.m.

[7th December 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

My hon. Friend Mr. Srinivasavaradan referred to the medical concession. Only 40 per cent of the teachers now are having that concession. What about the other 60 per cent? What prevents Government from extending that facility to the other 60 per cent of teachers? This is not a matter of claiming pay on a par with Central Government servants. It is not a claim for higher salaries or emoluments. Should not Government remove this disparity and make the teacher who is doing the noble task of moulding the nation contented by giving him these small benefits? After all, it may cost Government only a few lakhs of rupees. When they gave pension to one set of teachers from 1st April 1955 (they announced the scheme of pension to high school teachers of B.T. grade from 1st April 1958) what prevents them from saying that those teachers also would get pension from 1st April 1955 itself? Why can't they show that small mercy? Why should Government have disparity between teachers in the same school and working under the same agency? All these grievances should be set right. I have already referred to security of service. At present, the teachers are left to the mercy of managements. On three months' notice they could be sent out irrespective of the service they have put in. Take the case of the Principal of an aided college. Even he could be sent out by the management on three months' notice. That is the plight in which a teacher lives to-day. Should he not have some security of service? If it is a question of labourers working in firms, Government at once bring in legislation on the floor of the House to give them security of service. What sin has the teacher committed for him to be denied security of service? I have stated these things several times before. If still the remedy has not come, I can only attribute it to indifference on the part of Government. It is not at all a question of finance, for no expenditure is involved in it. If these small mercies of house-rent allowance and medical facilities are extended to the teachers, it may cost only a few lakhs of rupees which is not much when considering the total revenue of the State. They can keep the teachers a contented lot. Take the case of a Government pensioner. If he is to be re-employed, the pension plus the salary he gets by re-employment should not exceed the pay last drawn. That is the rule. But in the case of a teacher, a new order comes in. The new order says that if a teacher who gets a pension gets himself re-employed, he would lose his pension for that period. If a Gazetted Officer of Government retires and then gets himself re-employed, he is allowed to draw pension in addition to his salary provided the total of his pension and present salary do not exceed the last pay he drew. That is the rule with regard to a Gazetted Officer. But what about a poor teacher who gets himself employed while drawing pension? If he were to get a job for Rs. 30 or Rs. 40 after retirement, he loses his pension for that period. That is the new order. Even a peon in ministerial service who has retired gets some dearness allowance. What sin has the teacher committed to be denied this dearness allowance of Rs. 6? If Government are not able to meet these demands when they spend thousands of

[Sri G. Krishnamoorthy] [7th December 1959]

crores of rupees on development plans, when else can they meet them? It is not merely in the interest of teachers that I appeal. It is in the interest of the future generation whose character the teacher is moulding. Government should extend these small mercies to the teachers. The teacher should be fit enough physically, mentally and spiritually to do his noble task of moulding the character of our future generation, on whom the future of India rests. First things should come first, and the teachers' lot should be bettered.

Government embarked on a noble plan of making elementary education free. They wanted to reorganise all elementary schools. Article 45 of our Constitution says that free and compulsory education should be given to all our children. Government said that from 1st June 1959 nobody should levy fees on any child studying in classes 1 to 5 in an elementary school, whether his parent was rich or poor. They also said that if any elementary school wanted to levy any fees, it would not be given even a pie from public coffers. Other schools would be given the usual grant. Forty-five elementary schools in the State including 39 schools in the City said that they would levy fees and collect money from rich parents. They consequently reduced their strength and sent away 173 teachers. Of course, these 173 teachers were promised to be absorbed in Madras Corporation schools. Almost all of them barring two have been absorbed. Only in respect of two teachers we have not received reply from Government as to why they have not been absorbed. But these 173 teachers have not received pay for 1½ to 3½ months when they were unemployed. It is not a question of Government providing any additional allotment towards their salaries. It is only a question of their spending the grant which this Legislature has voted. If these teachers had continued in their schools, they would have got their pay and dearness allowance. Both would have been given by the Government. They were sent out by the managements for no fault of theirs. They were sent out on account of the Government Order, classifying schools as fee-levying and non-fee-levying. Such is the case of these 173 teachers. They should be given the pay and dearness allowance for the period of the break—the date from which they were sent out of their schools till they were absorbed in the Madras Corporation schools. For no fault of theirs, they should not be made to suffer. The Government ought to have paid them by now. If I say all these, it is said that Mr. Krishnamoorthy comes and talks of teachers always. But we should consider the circumstances of the case and see to it that justice is done to all these teachers. Most of these 173 teachers have been absorbed in the Madras Corporation, some of them on a lower grade, and all of them on a temporary basis. Is it not the duty of the Government to see that these teachers are not affected by the new policy of the Government? Is it not their duty to see that they are ensured weightage for their service and the same grade of pay? I would humbly beseech the Education Minister to see that these teachers are not affected.

5-07
p.m

[7th December 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

The most important thing is this. In 1,000 schools nearly in respect of which the Government have undertaken to pay the teachers direct, they have reduced the salaries of teachers. The Government suddenly began to say, 'Well, teachers, we cannot approve of the salaries in your Service Registers. Your Service Registers might have been attested and approved of by our departmental officers. But what guarantee is there that your management did not pay you any excess because the Government thought of absorbing you?' They say, 'We will have the Government scale.' By the introduction of that Government scale, now, teachers are to get less. The wonderful formula of the Government says, 'We will just calculate in the Government scale. If your salary is below the Government scale, we will not give the Government scale. If the salary is above the Government scale, we will give you salary only according to the Government scale.' The Government scale is brought in to the advantage of the Government. Our appeal to the Government is that the teachers should be paid according to the Service Registers attested and approved of by the departmental officers who are paid from the public exchequer.

I thank you, Mr. Chairman, for the opportunity given to me.

MR. CHAIRMAN: I should thank the hon. Member for finishing his speech in time.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2348, Home, dated 19th August 1959, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 2. Notification issued with G.O. No. 446, Revenue, dated 13th February 1959, regarding amendments and new rules consequent on passing of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1958 (Madras Act XXXIV of 1958.)

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1505, Local Administration, dated 28th August 1959 regarding extension of the term of office of the members of the Mathapur Panchayat, Coimbatore district, up to and inclusive of the 29th September 1959.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 3221, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 19th August 1959, specifying 1st January 1960 as the date on and after which no place or premises shall be used as a beedi industrial premises without a licence.

* 5. Notification issued with G.O. No. 2158, Revenue, dated 25th July 1959, regarding amendments to the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939.

[7th December 1959]

* 6. Short review of the salient features of the administration of the Registration Department for the first six months of the calendar year 1959.

7. Notification issued with G.O. Ms. No. 1736, Home, dated 18th June 1959, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

8. Notification issued with G.O. Ms. No. 666, Home, dated 5th March 1959, regarding amendment to rule 294-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2294, Home, dated 10th August 1959, regarding amendment to the rules for the management of Special Homes and Work Houses in the City of Madras, 1955.

10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2370, Public (Services-A), dated 25th August 1959, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations consequent on the change in the designation of "Assistant Director of Publicity" into "Assistant Director of Information and Publicity".

* 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2370, Home, dated 21st August 1959, regarding amendments to rules 79, 98 and 112 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

* 12. Short review of the activities and achievements of the Highways Department during the first half of 1958-59 (1st April to 30th September 1958) (English and Tamil).

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 2134, Revenue, dated 23rd July 1959, relating to the introduction of ryotwari settlement in the estate villages in Chingleput district, other than Kachinad and attached under-tenure estates, Sriperumbudur and Kalahasti Zamindari Block B.

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 1355, Industries, Labour and Co-operation, dated 25th March 1959, regarding amendments to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 505, Revenue, dated 18th February 1959, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, for settlement of estates taken over in Tirunelveli district and portions of Ettayapuram, Sivagiri and Athangavai zamin lying in Ramanathapuram district.

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1072, Home, dated 13th April 1959, regarding exemption from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of motor car MSX 3685, belonging to Mr. William W. Hull of the Technical Co-operation Mission to India.

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2480, Home, dated 31st August 1959, regarding amendments to the Madras Motor

[7th December 1959]

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2221, Home, dated 4th August 1959, regarding amendment to rule 3 in Chapter I of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 19. Notification issued with G.O. No. 1947, Revenue, dated 3rd July 1959, regarding amendment to the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-960 of 1959, dated 13th February 1959 at page 66 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 18th February 1959.

† 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 3485, Industries, Labour and Co-operation, dated 8th September 1959, specifying 16th October 1959 as the date on which the Madras Money-Lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957), shall come into force in Madras City and municipalities of Madras State.

† 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 2621, Home, dated 14th September 1959, regarding amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, and to the Madras Rectified Spirit Rules, 1959.

† 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 3355, Industries, Labour and Co-operation, dated 31st August 1959, regarding issue of the Madras Industrial Disputes (Working Journalists) Rules, 1959.

† 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 3438, Industries, Labour and Co-operation, dated 3rd September 1959, regarding amendment to rule 13 of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

† 24. Report on the achievements of Irrigation Department during the half-year ended 30th September 1958 (English and Tamil).

† 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 1679, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Mannampandal panchayat, Tanjore district, up to and inclusive of 30th November 1959.

† 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1686, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of Tirumangalam and Santhalvelur Panchayats (Chingleput district), up to and inclusive of the 30th November 1959.

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1685, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Minjur panchayat, Chingleput district, up to and inclusive of 30th November 1959.

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1683, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of Puthivagrundampalayam panchayat (Salem district), up to and inclusive of the 30th November 1959.

[7th December 1959]

‡ 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 1680, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Mannivakkam Panchayat, Chingleput district, up to and inclusive of 31st October 1959.

‡ 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1678, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Achankuttapatti and Kuppanur Panchayats, Salem district, up to and inclusive of the 30th November 1959.

‡ 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1681, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Idayacottai Panchayat, Madurai district, up to and inclusive of 30th November 1959.

‡ 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 1684, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Appamasamudram Panchayat, Salem district, up to and inclusive of the 30th November 1959.

‡ 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1687, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Avadi Panchayat, Chingleput district, up to and inclusive of the 31st December 1959.

‡ 34. Notification issued with G.O. No. 2816, Revenue, dated 26th September 1959, regarding amendment to rule 30 of the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.

‡ 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 2689, Home, dated 22nd September 1959, regarding amendments to the Rules for the management of the Child Welfare Home run in the City of Madras for Destitute and Vagrant Children, 1958.

‡ 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 3156, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 12th August 1959, regarding amendment to rule 24 of the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.

§ 37. Notification issued with G.O. Ms. No. 3501, Food and Agriculture, dated 6th October 1959, regarding amendments to rules 1 and 2 of the Madras 'Eggs' and Oranges Grading and Marking Rules, 1949.

§ 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 2822, Home, dated 5th October 1959, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957 (Rule 5).

§ 39. Statement XXI showing action taken on assurances, promises and undertakings given during eighth, ninth and eleventh to fifteenth sessions, 1956-59 of the Madras Legislative Council.

7th December 1959]

§ 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 1146, Local Administration, dated 16th June 1959, notifying the Thevoor Panchayat in Salem district as a panchayat for which a wholetime Executive Officer shall be appointed.

§ 41. Notification issued with G.O. No. 2931, Revenue, dated 9th October 1959, relating to the payment of tax by dealers under section 60 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).

§ 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 2688, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 6th July 1959, relating to the amendments to the rules made under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932) relating to the recovery of dues to Co-operative Societies.

§ 43. Notification issued with G.O. No. 2821, Home, dated 5th October 1959, regarding issue of the Madras Open Places (Prevention and Disfigurement) Rules, 1959.

|| 44. Statement XXII showing further replies in regard to the assurances included in the Statements appended to the Second, Fifth and Sixth Reports of the Committee on Government Assurances.

|| 45. Notification issued with G.O. No. 2500, Revenue, dated 29th August 1959, regarding issue of the Tiruchirappalli Kaieruvaram and Mattuvaram Rules, 1959.

|| 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 3517, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th September 1959, regarding amendment to rule 18 of the Madras Payment of Wages Rules, 1937.

|| 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 2820, Home, dated 5th October 1959, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

|| 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1866, Local Administration, dated 28th October 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Mannivakkam Panchayat, Chingleput district, up to and inclusive of 31st December 1959.

|| 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1682, Local Administration, dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Anthanapettai Panchayat, Tanjore district, up to and inclusive of 30th November 1959.

50. Government's review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, for the year ended 30th June 1958 together with copies of the Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the table of the House under section 639 (2) of the Companies Act, 1956.]

[7th December 1959]

* 51 to 57. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas in the following villages as villages for the purposes of the Act:—

(i) Kuthukalvalasai village, Tenkarai taluk, Tirunelveli district.

(ii) Terku Kalmedu village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(iii) Kudiraikulam village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district..

(iv) Dalavoipuram village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(v) Malaipatti village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(vi) Maruthanvalvoo-Naraiinar village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(vii) Kattunaickenpatti village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

* 58. Notification issued under section 125 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, extending the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, and the rules framed thereunder to and be in force in the area of the Thatchanallur Panchayat, Tirunelveli taluk, Tirunelveli district.

* 59 to 63. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas in the following villages as villages for the purposes of the Act:—

(i) Kattunaickenpatti village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(ii) Araikulam village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(iii) Kumareddipuram village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(iv) Ilavelangal village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(v) Sillanatham village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

* 64. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (as amended), cancelling the notification already issued and published in the Fort St. George Gazette, dated 8th July 1959, so far relating to Chettithangal Panchayat in Wallajah taluk, North Arcot district.

* 65. Notification issued under section 125 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, extending the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, to and be in force in the area of the Pennagaram Panchayat in Darmapuri taluk of Salem district.

66. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (as amended), directing that the Mangalathupatti Panchayat in Alangudi taluk, Tiruchirappalli district, shall come into existence with effect from 1st December 1959.

[7th December 1959]

* 67 to 72. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas in the following villages as villages for the purposes of the Act:—

(i) Okkarai and Sobanapuram villages, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

Varaguppai village, Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district.

Badapettai, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

(ii) Kallalankuppam village, Wallajah taluk, North Arcot district.

(iii) Govindachari village, Wallajah taluk, North Arcot district.

(iv) Kadagam village, Nannilam taluk, Tanjore district.

(v) Pillali village, Nannilam taluk, Tanjore district.

(vi) Kalyansundaram, Kalyanamahadevi, Inam Annavasal, Inam Anakkudi, Inam Kottarakudi, Nagapattinam taluk, Tanjore district.

Neikuppai, Nannilam taluk, Thekkur village, Orathanad taluk, Karukkadipathai containing hamlets of Karukkadipathai, Melathope, Ammayanpatti and Andipatti in Orathanad taluk, Vathalaikadu, Ponnaikuthikadu and Raghunathapuram villages in Pattukkottai taluk, Andikadu in Pattukkottai taluk, Perumarudur village in Arantangi taluk, Tanjore district.

* 73. Notification issued under section 125 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, extending the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, to and be in force in the area of various panchayats in Chingleput and Ramanathapuram districts.

* 74. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the total number of members, number of seats reserved for members of the Scheduled Castes, divisions of panchayat area into wards and date of effect of the notifications in respect of various panchayats in the South Arcot district.

* 75. Notification issued under section 48 (1) (a) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the dissolution and reconstitution of the Subramaniapuram Panchayat in the Sattur taluk of Ramanathapuram district with effect from 8th August 1959 and 8th November 1959, respectively.

* 76. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing (1) the cancellation of the notification already issued refixing the strength of Nanjinpalayam Panchayat, and (2) conduct of elections to the Nanjinpalayam Panchayat including the portion of Dharapuram rural village with the panchayat according to the ward division.

[7th December 1959]

^a 77. Notification issued regarding the existence of the Punjai-thalaiyur Panchayat, Dharapuram taluk, Coimbatore district, with effect from 30th September 1959.

^a 78. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (as amended), directing the division of Madappur Panchayat, Palladam taluk, Coimbatore district, into wards and the allocation of seats.

^a 79. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing the number of members, number of seats reserved for Scheduled Castes, division of panchayat area into wards and the date of effect of the notification in respect of various panchayats in Tiruchirappalli district.

^{aa} 80. Short review of the activities of the Agricultural Department for the first half-year 1958 (July to December, 1958).

^{aa} 81/82. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas of the Pallipatti village, Tiruchendur taluk, and Kilambur village in Ambasamudram taluk, Tirunelveli district, as villages for the purposes of the Act.

^{aa} 83. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayat Act, 1950, as amended, cancelling with effect from 1st October 1959 the constitution of a common panchayat for Andiappanur and Irunapattu revenue villages.

^{aa} 84. Notification issued under section 48 (1) (a) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), directing the dissolution and reconstitution of the Pulavadi Panchayat in the Udamalpet taluk, Coimbatore district, with effect from 11th August 1959 and 11th September 1959, respectively.

^{aa} 85. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing the exclusion of certain areas from the limits of the existing Zamin Qilmugan Panchayat in Ambasamudram taluk, Tirunelveli district.

^{aa} 86. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing the total number of members of the Andanapet Panchayat, Nagapattinam taluk, Tanjore district, reservation of seat for member of Scheduled Castes, division of panchayat area into wards and the date of effect of the notification.

^{aa} 87. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, in regard to the existence of Thiya-thur and Thalanur Panchayats in Arantangi taluk, Tanjore district, with effect from 1st December 1959.

7th December 1959]

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 2712, Public (Services), dated 19th October 1959, regarding the exclusion from the purview of the Madras Public Service Commission of the post of the Assistant Director (Translations), Scrutiny Officer and Publications Officer in the Public (Information and Publicity) Department [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

^{aa} 89. Notification issued with G.O. Ms. No. 2205, Home, dated 1st August 1959, regarding amendment to Rule 47-A of the Madras Children Rules, 1940.

^a Sent by post to all M.L.Cs. on 17th October 1959.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 3rd November 1959.

‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 16th November 1959.

§ Sent by post to all M.L.Cs. on 25th November 1959.

|| Sent by post to all M.L.Cs. on 28th November 1959.

^a Sent by post to all M.L.Cs. on 30th November 1959.

^{aa} Sent by post to all M.L.Cs. on 2nd December 1959.

[7th December 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 4 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 7th December 1959, page 6 supra.]

Name of the district.	Total number of eligible applications received from women candidates for pre-professional course leading to M.B.B.S. course.			Number of women candidates selected.		
	Scheduled Caste and Scheduled Tribe.	Back ward Classes.	General pool.	Scheduled Caste and Scheduled Tribe.	Back ward Classes.	General pool.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Madras	1	12	43	1	2	4
Chingleput	..	4	9	..	1	5
South Arcot	..	4	9	..	..	6
Tanjore	..	12	16	..	2	8
Madurai	4	13	24	4	5	8
Ramanathapuram	..	12	9	..	4	5
Tirunelveli	1	5	14	1	1	7
North Arcot	2	8	15	2	2	11
Tiruchirappalli	1	4	9	1	2	5
Salem	..	12	3	..	2	6
Coimbatore	..	11	18	..	5	4
Nilgiris	..	3	3	..	1	..
Kanyakumari	..	3	5	..	1	3
Total	9	103	177	9	28	72
	289			109		

APPENDIX II.

[Vide item VII on page 12 supra.]

Address by Shri Bisnuram Medhi, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at 11 a.m. on Saturday, the 5th December 1959.

Mr. Speaker, Mr. Chairman, Hon'ble Members of the Legislature, Colleagues and Friends

While inaugurating this New Session of the Madras Legislature, it is my pleasant privilege and duty to dwell briefly on the current problems and prospects before the State and to beseech you all to extend to the Government your wholehearted co-operation towards maintaining a progressive administration.

2. Looking back on the year that has gone by after my last address, we are pleased to note that law and order have been generally well maintained all over the State. Notwithstanding the drastic curbs on the import of machinery and essential raw materials, industrial production is steadily rising and the expansion programmes of our main industries like textiles, cement, sugar and light engineering, are making satisfactory progress. Seasonal conditions have been generally fair so far and our major irrigation reservoirs are holding adequate supplies to sustain the crops on ground. The north-east monsoon has set in in time and good falls have been registered in most districts. Let us hope that the deficiencies in rainfall reported from pockets in some districts will be wiped off before the season closes.

3. The one dark spot in this picture is the persistent upward trend in the prices of essential articles, more particularly of foodgrains. It may no doubt be true that this trend cannot altogether be avoided in a developing economy and that the rise in agricultural prices is of immediate benefit to the tillers of the soil who form the bulk of the population. But this does cause considerable hardship to the fixed income groups in urban centres and also induces an inflationary trend by pushing up the manufacturing costs of industrial and consumer products. Hon'ble Members are well aware of the measures initiated by the Government early this year to check the rise in food prices and to build up a buffer stock of rice for distribution through fair-price shops during the lean months. In implementing those measures we were handicapped by the fact that price-control was not enforced adequately in the neighbouring States and that we could not also regulate the inter-State movement of foodgrains. However, we managed to procure over one lakh tons of rice and with this stock, supplemented by supplies now being released from the Central Pool, we have opened over 2,000 fair-price shops, mostly in urban

[7th December 1959]

centres. The off-take from these shops is now fairly steady at about 30,000 tons per month and we hope to keep them open till the main harvest comes into the market.

4. We can find a lasting solution to the food problem only by stepping up internal production. Towards this end we have set a target of 12.79 lakhs tons of additional production for the Second Plan period. During the first three years of this Plan, we have actually accomplished an additional production of 6.39 lakhs tons and hope to reach about 9 lakhs tons by the end of the current Plan. The deficiency of about 3 lakhs tons is primarily due to the fact that we were not able to import adequate quantities of chemical fertilisers. The total food production at the end of the Second Plan is expected to be about 53 lakhs tons under normal seasonal conditions and this may leave us with a surplus of about 3 lakhs tons a year. The fact that we are now about self-sufficient in food is borne out by the fact that we have maintained adequate supplies within the State even after an annual draw-off of about 2 lakhs tons towards Kerala.

5. The Ford Foundation of America has recently sponsored a scheme called the Package Plan towards stepping up agricultural production. Under this Plan the Ford Foundation would assist this country to meet the complete requirements in chemical manures, seeds, implements, pesticides, agricultural credit, etc., of all cultivators of any one district selected on the basis of an assured supply of water for irrigation in each State. Proposals are now under consideration for implementing this Scheme.

6. The various measures initiated in the Co-operative Sector to provide agricultural credit, are making steady progress. The co-operative movement now covers 90 per cent of the villages to serve 40 per cent of the population and provides Rs. 17 crores of rural credit. Plans are now under way to organise another 500 credit societies and to revitalise about 500 small-sized societies, and when this programme is completed towards the end of this year all villages in this State will be covered by the co-operative movement.

7. Active steps are being taken by the Government to implement the provisions of the Madras District Development Councils Act, 1958, and the Madras Panchayats Act, 1958. The District Development Councils will be established in the districts from 1st January 1960. There will be two Development Councils for each of the revenue districts except the Nilgiris, Kanyakumari and Chingleput districts and one Council for each of the three other districts. A phased programme has been drawn up for the implementation of the Madras Panchayats Act. It is intended that the entire programme should be completed by 2nd October 1961, the target date fixed in the Act, passed by you.

8. Satisfactory progress is being maintained on all schemes included in the Second Five-Year Plan. A good start has been made on the Parambikulam multi-purpose Project intended to irrigate 250,000 acres of land and generate 100,000 kilowatts of

[7th December 1959]

power. The Periyar Hydro-Electric Project has been completed during this year and 105,000 kilowatts of power have been added to the Madras Grid. The first generator of the Kundah Hydro-Electric Project will be commissioned early next January and the other units will follow in quick succession, to generate 180,000 kilowatts of additional power by the end of 1960. Consequently all new industrial loads can be now connected with ease and there will not be any power cut during the ensuing dry weather. The Rural Electrification programme has been accelerated and about 10,000 villages will be covered by the end of this Plan, leaving a balance of about 8,000 villages only to be taken up in the Third Five-Year Plan. The Neyveli Lignite Project is maintaining steady progress and we may expect the large Thermal Plant, the Fertiliser Factory and the briquetting and carbonising plants to go into production in 1961-62. The new sugar factories and spinning mills in the Co-operative Sector are all making rapid progress. Of the new major industries in the private sector, the rayon factory at Mettupalayam and the cement factory in Ramanathapuram district are expected to go into production soon. Negotiations for the Aluminium Plant at Salem and the Paper Plant at Mettur are nearing completion.

9. The financial target as originally set for the Second Plan of this State was about Rs. 152 crores. The outlay in the first three years amounted to about Rs. 92 crores, and with an anticipated outlay of about Rs. 36 crores in the current year, the total for four years will be about Rs. 128 crores. At the present pace of progress we may budget for Rs. 38 crores in the final year, taking the total to about Rs. 166 crores. To this must be added the cost of the machinery and equipment of the Kundah Project amounting to about Rs. 10 crores supplied by the Government of Canada as a part of the Colombo Plan. We may therefore take some comfort from the thought that through our exertions in raising additional resources and in organising the administrative machinery, we have exceeded the original financial target by a substantial margin.

10. In the light of the experience gained so far, we may now proceed to frame the Third Plan for the State. Provision may be made in this plan to step up food production further by more intensive methods of cultivation and by exploring all possibilities of diverting to this State some of the surplus waters of adjacent States. The Development of Power should continue to receive high priority as in the current Plan. Steps should be taken to start a steel plant based on the Salem iron ore and Neyveli lignite. The further industrial possibilities in the lignite belt should be exploited. The prospects of tapping mineral oils in the Cauvery belt should be explored. To meet the growing industrial demands, the transport system should be strengthened and new port facilities should be provided with high priority to the Sethusamudram Project. In order to consider all these matters and to tender proper advice to the Government, an All-Party Committee of this Legislature has been recently constituted and the Committee has already commenced its deliberations. I take this opportunity to

[7th December 1959]

appeal to the leaders of all political parties and the other Members of this Committee to devote themselves wholeheartedly to this purpose so that we may frame a practical Plan consistent with our needs and resources.

11. The details of the Bill fixing a ceiling on land-holdings are now being worked out. Other proposals coming up for your consideration are—

(a) A Bill to extend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, to Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(b) a Bill to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959, for shifting the levy of sales tax on tea from single point to multi-point, with retrospective effect from 1st April 1959; and

(c) a Bill to enact separate legislation for the administration of the Incorporated and Unincorporated Devaswoms of the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

12. Before I close let me express my earnest desire that you will conduct your deliberations with decorum, dignity and a high sense of public duty. There are indeed differences amongst you on political ideologies, but in stressing these differences you should keep in mind that you are all working towards the common purpose of ensuring the proper administration of this State and increasing production in agricultural and industrial fields. The need to demonstrate this oneness of purpose, is all the more great now since the country has cause to apprehend danger from across the borders. (Cheers).

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 8th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Industrial Estates

*6 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the places where Industrial Estates have been set up in the Madras State;

(b) the capital allotted for each Industrial Estate;

(c) the amount of grant, if any, given by the Government of India for the setting up of these Industrial Estates; and

(d) the industries started in each Industrial Estate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Industrial Estates and colonies have been established at Guindy, Sulakkarai (near Virudhunagar), Erode, Pettai (near Tirunelveli), Madurai, Ariyamangalam (near Tiruchirappalli), Tanjore and Kunnathur (near Marthandam).

(b) The following expenditure has been sanctioned for each Industrial Estate/Colony:—

	RS. (IN LAKHS).				
Guindy	...	...	...	...	70.03
Sulakkarai	...	...	...	...	28.49
Erode	...	...	...	...	9.11
Pettai	...	...	...	...	6.16
Madurai	...	...	...	...	6.16
Ariyamangalam	...	...	...	...	6.17
Tanjore	...	...	...	...	6.61
Kunnathur	...	...	...	...	2.92

(c) A sum of Rs. 33,000 was sanctioned by the Government of India, as grant towards the preparation of the plans and estimates for the Estates at Guindy, Virudhunagar and Erode. The expenditure actually incurred in respect of all the Estates and colonies is being given as loan by the Government of India.

(d) A statement ^a is placed on the table of the House.

[8th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether, apart from the loan given by the Government of India, any subsidy is given on a 50 per cent basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is obvious from my answer. There is no subsidy.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal to establish at least one Industrial Estate in each of the districts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are proposals to organize a few more Industrial Estates in districts where there are no Industrial Estates.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : As there seems to be a very heavy and great demand for having factories in the Industrial Estate at Guindy, may I know whether there are fresh proposals for increasing the number of units?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should think so, but in order to give an accurate answer, I should like to have notice.

DR. A. SREENIVASAN : What are the functions of these so-called Industrial Estates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would request the hon. Member to pay a kind visit to the Industrial Estate, Guindy, which is within the City and then if he has anything to be clarified, I would be glad to clarify it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : May I know whether, as a matter of policy, Industrial Estates should not be established in rural areas apart from Cities? If that is done, landless labourers there may not be drafted here and difficulties may not occur in rural areas.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There has been that idea too of establishing a few Industrial Estates in the rural areas.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it a fact that in the matter of establishing Industrial Estates, Madras State holds the record both in number and their management?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Madras has been certified to be a very successful State.

DR. A. SREENIVASAN : May I know whether it is a fact that the North Indians have been very much enterprising by the introduction of the Industrial Estate, Guindy, than the South Indians? That is what I heard.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whoever avails himself of the facilities that are available in the Industrial Estate, he is welcome to do it. There is no question of North Indian or

8th December 1959]

South Indian. It may be that a few North Indians are there and if they are enterprising enough, they avail themselves of the facilities available.

SRI T. PURUSHOTHAM : Is there any proposal to start emporia attached to these Industrial Estates so that the manufactured goods may be made available for sale to the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In between the interest which we have to pay to the Central Government and the rents which we collect from these industrial units, do we make any profit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Scales of pay for Principals and Professors

* 7 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the scales of pay laid down for Principals and Professors of Oriental Colleges in the State; and

(b) whether there is any proposal to enhance the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU (on behalf of the Hon. the Minister for Finance) : (a) The scales of pay are—

Principal : Rs. 100—10—200 *Plus* an allowance of Rs. 50.

Professors with degree qualification : Rs. 100—10—200.

Oriental title-holders : Rs. 75—5—125.

(b) No. Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that these Principals and Professors are paid much less than Assistant Lecturers in Arts Colleges?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : May be, but these are scales obtaining in Oriental Colleges and also, the scales of pay have been prescribed by the University.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : How is it that the designation is Professor, Principal, etc., but the salary is what a Headmaster gets? Their designation is big.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A *Chota* Principal (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that an ordinary factory worker gets much more than the so-called educated people who profess themselves to be Professors and Assistant Principals?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. That happens to be so. That is the way of life in the modern world.

[8th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சுதந்திரம் அடைந்த நாட்டிலே நாட்டு மொழிக்கும், நாட்டு மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் தரும் வகையில் இவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படிப் பார்க்கப் போனால் இன்னும் அநேகம் பேருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். யுனிவர்ஸிடிலேயே இந்த விகித அடிப்படையில் நான் சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த ராஜ்யத்தில் இந்த மாதிரியாக மூன்று, நான்கு தமிழ் கல்லூரிகள்தான் இருக்கின்றன. இங்கும் பதினைந்து இருபது ஆசிரியர்கள்தான் இருப்பார்கள். ஆகையால், இவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதனால் நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது அல்லவா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் இதற்கு ஒன்றும் பதில் சொல்வதற்கில்லை. இங்கே நடந்த விஷயங்களை அந்த இலாகா மந்திரி அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I right in taking it that the Principal is to have at least the M.A. degree and, if so, will the Government kindly enlighten us on why this Principal with M.A. degree should be paid lower than an Assistant Lecturer who holds the M.A. degree in an Arts College?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As I said, this pertains to Oriental Colleges. So, a different scale is being observed here. I think, in course of time, when this matter is further and fully examined, we can see whether anything could be done.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : On a point of information, Sir. A title-holder in Oriental Learning will do to be the Principals of such colleges.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the encouragement given to the mother tongue, will the Government kindly consider this step where the mother tongue is specialised for a number of years and a special college is run and will the Government enlighten us on when these people will have any salvation with regard to their salaries?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The mother tongue has acquired importance only now. So, in course of time, these people also will get their grade.

Assignment of Government properties to unauthorized persons

* 8 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Deputy Tahsildar in Madurai taluk during the period from July to December 1958 has assigned and let on lease the properties belonging to the Government to unauthorized persons in whom he was interested;

[8th December 1959]

(b) if so, the number of cases in which properties have been (i) assigned, (ii) let on lease, and (iii) 19/B licences have been given by him in his official capacity during that period;

(c) whether any other instances of irregularities in the official conduct of this officer have been brought to the notice of the Government; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) During July 1958 to December 1958, the Deputy Tahsildar, Madurai sub-taluk, assigned and leased Government lands to certain persons.

(b) (i) Forty-nine cases of assignment of land for house-sites and cultivation purposes.

(ii) Nine cases.

(iii) Twelve cases.

(c) & (d) Some irregularities have been noticed in the procedure adopted by the Deputy Tahsildar. Departmental action is being taken against him. No other instances of irregularity in the official conduct of the Deputy Tahsildar have been brought to the notice of Government.

Parvatharajakulam Inland Fishermen Sangam

* 9 Q.—**VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to the Council Starred Question No. 166, dated 5th November 1958—

(a) whether the remarks of the Director of Fisheries on the resolutions passed by the Parvatharajakula Inland Fishermen Sangam on 2nd August 1958 at Salem have since been received by the Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken on the resolutions?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) A statement^a showing the action taken on the resolutions is placed on the table of the Council.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : “To nominate two more members of inland fishermen in the State Fisheries Advisory Board so as to have equal representations along with coastal fishermen.” என்று இருக்கிறது. உள்நாட்டு மீனவர்கள், கடற்கரை மீனவர்கள் என்ற பாகுபாட்டில் பார்த்தால், குழப்பம் ஏற்படும்; அவ்வாறின் மீனவர்கள் என்ற பொது அடிப்படையிலேயே இப்படி நிதித்துவம் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கேள்வியும் பதிலும் கனம் அங்கத்தினரிடமிருந்தே வந்துவிட்டது. அது குழப்பம் தருகிறது என்பது உண்மைதான். உள்நாட்டு

[8th December 1959]

மினவர்களைக் காட்டிலும் கடற்கரைப் பகுதிகளில் அதிகத் தொழிலாளர்கள் இருப்பதனால் இவர்களுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : 'The resolutions passed at the Conference of State Ministers for Fisheries held at Mysore in July 1958 were examined separately and orders have been issued on most of the resolutions.' என்று இருக்கிறது. அதன் விவரத்தை அறியலாமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

Organization of the State Transport, Madras

* 10' Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the terms of reference made to Mr. J. B. Shearer, International Labour Organization Expert, who is investigating into the working and organization of the State Transport, Madras; and

(b) whether he has submitted his report?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The International Labour Officer assigned Mr. Mitchell, a member of the I.L.O. Productivity Mission to India, to study the working of the Madras State Transport Department and he arrived in Madras in December 1958. He was requested to make a comprehensive survey of the entire transport system and to study, especially—

(i) breakdowns and their prevention;

(ii) traffic pattern of routes and buses operating thereon;

(iii) stores organization;

(iv) Government Transport Central Workshop, Chromepet.

Mr. Mitchell commenced his investigations in December 1958. The I.L.O. wanted this Government to release him to fulfil other commitments and demands of the Productivity Mission in India. This Government agreed and the work was then continued by the leader of the Mission, Mr. J. B. Shearer from January 1959. In August 1959 the I.L.O. made available the services of Mr. Mitchell once again at the instance of this Government. He completed the survey and submitted his report in September last.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, may I know whether, as a result of his report, the public of Madras can expect efficient service and a solution of the problem of peak hour traffic?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, this expert has gone into so many details, as I have just now pointed out, and he has submitted a report. It is now under study.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[8th December 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicated revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : I have received a list of twelve speakers to-day. I request all hon. Members to make their speeches as short as possible. Sri K. Balasubramanya Ayyar will now speak.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : On a point of information, Sir. Yesterday in the course of my speech I said that sometimes Ministers made statements which did not bear any relation to the realities of the situation. In the course of my speech I said that the Minister for Food was reported to have said at a particular place that prices were going down, when actually prices were going up. Here I shall read his statement for the information of the House.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Is it a statement?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Home Minister told Pressmen at Madurai that there was good kuruvai crop in the State and that the price of rice had shown a downward trend. It is only based on this statement that the 'Madras Mail' wrote an editorial.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The editorial need not be referred to.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : At that time the cost of living index was going up, but the Minister's assertion was that prices were going down.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I referred only to the prices that were going down. There were prices which were going up and there were prices which were going down. There is nothing wrong in my statement.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : But the food prices were going up.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I am thankful to you for asking me to speak now. Sir, the Governor's speech, as has been remarked by previous speakers, is a short one, but the adjective 'sweet' cannot be added to it. It contains some bitter pills. The Address itself refers to one dark spot in the picture, and my submission to you, Sir, is that this one dark spot mar's the whole picture. The situation is like that. There is the upward trend in the price of essential articles, more particularly foodgrains. At the outset, according to me, one of the most important things that has to be discussed and which is also referred to in the Address is the proposed ceiling on land holdings. The Address says, 'The details of the Bill fixing a ceiling on land holdings are now being worked out'. This contains a policy, which is the coping stone in a series of land reform Bills, which,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar][8th December 1959]

according to me, are disastrous in their consequence and effect. I say this in all seriousness, and I have often said this in this Council. First it began with fixity of tenure. Then came the Fair Rent Act, which, according to me, is an Unfair Rent Act. Then comes this ceiling on land holdings. All these things have had their disastrous effect on the agricultural economy of our country in more ways than one. If I want to convince you, I can expatiate upon it for nearly an hour or more. I do not want to take up your time—I am all compassion for you. (Laughter.) You should not find it difficult afterwards. One fact we must take note of is that we have spent crores of rupees on major and minor irrigation schemes. The total comes to more than Rs. 32 crores so far as our State is concerned. After we have spent so many rupees, one would expect that there should be huge production in our country. But, on the other hand, what do we find? We find that production has not been up to our expectation both in the First Plan and in the Second Plan. The various reports of the Committee on Agricultural Production in Madras and then the critical survey made by the Secretary to Government, Food Department, clearly point out that they do not expect to achieve the target even according to the Second Plan. This deficiency of 3 lakh tons cannot be covered by the Second Plan. And that is the situation so far as food production is concerned. The Prime Minister of India has said on 11th November in a speech, "We have sunk Rs. 900 crores on agriculture, but we have not reaped any benefit out of this expenditure." I will add this to all that I have already said. The inference that any man should draw from all these is that the land policy of our State has not been conducive to food production. The agriculturist is being nailed on all sides. When this is the position, what is the meaning of the Government spending so much on food production? For whose benefit are they spending? They themselves have stated that it is for the tiller of the soil that they spend huge sums of rupees. I claim that the peasant proprietor is the tiller of the soil as anybody else is. The man who uses his brains and resources in agriculture is as much a tiller of the soil as a bullock or buffalo, or the tenants or the other people behind. All these people are the tillers of the soil equally. Therefore, this question cannot be answered in that particular way. I say that the tenure of the peasant proprietor, the ryotwari proprietor, has not been fully understood by the Planning Commission. I say this boldly. They have been coloured by all the various tenures obtaining in Northern India. This ryotwari proprietor is a person who was recognized by Sir Thomas Munro in 1800. Why? Because he it was that first reclaimed the soil. If any one would only read Badden Powell's book on Land Tenures, he will know that the ryotwari proprietor was the first to set foot on the soil and make the land cultivable. That is why the Hindu rulers, the Muhammadan rulers, and all others, recognized the ryotwari proprietor's rights on the soil. The only claim that was made by the State on him was the land revenue and nothing else. Afterwards, land might

8th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

have changed hands. It might have gone to people who paid hard cash and the market value prevailing at that time. Whenever any one sold his land, anybody else interested in agriculture bought that land. All purchasers of land paid hard cash for purchase of land. They paid hard cash for the purpose of having this proprietorship in ryotwari tenure. By a stroke of the pen, the Government cannot deprive them of their lands. They hold their rights on the soil as proprietors. But still as a question of political ideology and land reform ideology, in the beginning the Government said that ceilings would be placed on future acquisitions. Afterwards some people went to China and other places, and immediately fresh ideas got into their mind. Now in the Second Plan period, the Government say that existing holdings also should have ceilings. There is an entire change of front now, and this is due to their men having visited Communist countries and having seen compulsion there. This is the chief reason for the change of front. This induces the Government to fix ceilings on existing holdings also. It was stated in the Second Plan that emphasis should be placed on industrialization. But afterwards they found that the whole plan was entirely misconceived. They provided for Rs. 4,800 crores. Afterwards they found that they could never manage this Rs. 4,800 crores even with the heavy taxation that they had put on the people. Therefore, they now say, 'Let us concentrate ourselves on the core of the plan'. After some time, they said, 'All right, let us concentrate on agriculture also. Because, we find that heavy industries will only create urbanization and only a few people of the towns will benefit by industrialization. So, we could not help a large number of people by that. In that way they began to argue and they began to give more importance to agriculture in the Second Plan. Now, what do we find? The agriculturist has lost all his interest. He is now afraid of putting more and more money in the land. Because, he is uncertain as to what will happen the next moment. Nobody knows about the future. There is a large amount of uncertainty. On the other hand, the tenants have begun to agitate and they do not work at all. Most of them have stopped working and begun to agitate. Even if they did not agitate, there are other people, Communists, who go to those places frequently and hoist some red flags, hold meetings, induce these people to agitate and ask them to demand more and more. That is exactly what is happening now. In that way, the whole agricultural economy has been disturbed. As a consequence of that disturbance, many other problems have arisen. In that way, this vicious circle has been going on merrily. The tenants are not very much interested in working. They are only interested in agitating for their rights and they have been given promises of security of tenure and promised that they would be given 10 acres, 20 acres and so on. Therefore, they took those words and promises and lost all interest in agriculture and simply interested themselves in agitating for more and more. Ploughs were left in the fields without being handled. I have myself personally seen it and so, I could bear testimony to that fact. There are some

3-20
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th December 1959]

landholders both on this side and on the other and they too know what I state is a fact. They will agree with what I say with regard to this matter. The tenants feel, 'Oh, we get our 60 per cent share of the produce all right and so, we need not take much trouble and effort. They think that they would in any case get a major portion of the produce and that, therefore, they need not take any interest in improving the land and increasing production. Agriculturists and labourers also have begun to lose interest as there is no incentive for them to work. They are all interested in arguing, holding meetings and agitating for more and more share in the produce. They are only interested in listening to speeches made in support of their demands. In this manner, the whole agricultural economy has been disturbed by all these legislative measures. Of course, they may state, 'There was justification for these measures. If there is disturbance, what are we to do?' Surely, this is not an answer from the point of view of production. It may be an answer to be given in the Legislative Council. For purposes of production, it is not an answer. Even after spending Rs. 33 crores on nine major irrigation schemes and about Rs. 5 crores on minor irrigation schemes, what is the position today? It is solemnly written in this document that they have not reached the target. It is said that it is less by only 3 lakh tons. Their target was 12 lakh tons. The highest figure given here is 9 lakh tons. I am not blaming them. It is a monolithic policy. It is a hard and fast policy. It does not take care of the situation in the country, it has not taken care of the human factors and the psychology. The whole thing has been merrily going on. Ever since the talk of ceilings began, hundreds of families have been ruined. Whole families have been disturbed. Only the Stamp Act has been freely used and the Government's revenue from stamps has increased and it has been beneficial only to that extent. It was said that Rs. 90,000 worth of stamps and stamp papers were purchased by a particular person. I do not know whether this information is correct or not. Anyway, such information has been given in the papers also. The ceiling idea stands condemned jointly and severally and I shall also put on economical, social and agricultural grounds. Let us see the number of holdings in the range 5 to 10 acres. Fortunately for us, the Second Plan gives some kind of census of land holdings. Out of a total of 49 lakh acres, 33 lakh acres are owned by people having 5 acres each.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is that for the whole country?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: No, no. It is for Madras. Does the hon. Member think that Madras is so very small?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: No, no. I just wanted clarification. That is all.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I shall now give the figures relating to other categories in thousands.

8th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Extent.	In thousands.
5 to 10 acres	860
10 to 15 acres	324
15 to 30 acres	285
30 to 45 acres	70
45 to 60 acres	27
Above 60 acres	44

Immediately the Ministers may ask, 'What is the harm?' 'What is the purpose for which the Government contemplate fixation of a ceiling on land holdings?

DR. A. SREENIVASAN: Vote-catching. (Laughter.)

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I leave it to my Friend. Our State is a State which has ryotwari proprietors. So long as we have got ryotwari proprietors, the situation will only be like this. Ceilings have no place in this State. Some of our Ministers know this. That is why I speak with boldness on this matter. Still, on account of certain ideologies which are preached in other places and in order to satisfy people in other places, they have to keep quiet. The whole idea of the Planning Commission with regard to ceilings cannot apply to our State. If, however, it is applied to our State, it will lead to disastrous consequences. In spite of all these, the Madras Government have done well to a certain extent, and I am happy about it. They tried their best to do various things and adopt various methods. Still, what do we find? They are not able to control the rise in prices. The prices are going up and it is peculiarly said, and it seems to be an irony, that because of the planning, there is this rise in prices. That is no answer to the poor man. You cannot say to him, 'Look here. We are planning for you. That is why you are in difficulty. Even if you are in difficulty, don't bother about it. Have the satisfaction that we are planning for you'. No, the poor man will never be satisfied with an answer like this. He wants that the price of the essential commodities should be, though not cheap, at least within manageable proportions. Now, what is the difficulty? Have they satisfied the agriculturists at the present time? This is the dilemma of the Food Minister. I know that. There is no use of blaming him. We are in a situation in which the agriculturists are not satisfied with a minimum price. At the same time, the consumers are also not satisfied. If we ask them to pay Re. 1, Rs. 1-2-0 or even Rs. 1-4-0 per measure of rice, it is not fair. They would find it difficult to pay so much. So, they will have to find a *via media* by which the agriculturists will be satisfied and, at the same time, the essential commodities needed by the consumers will be made available to them at moderate rates and prices. As will be seen from the surveys and reports made from time to time, the prices of essential articles in Communist countries have been very heavy. That is the one great disadvantage of this planning. Our planning friends think that there should be planning for ever and that they should exist

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th December 1959]

3-30
p.m. for ever. It is not a correct policy. Why should there be planning for ever? They say, in an undeveloped economy, there is bound to be some rise in prices. But there must be some limit. They have been planning for ten years. Why not have some breathing time? Consolidate the results of your planning first. Three years are over after the Second Plan was taken up and now we are asked to think of the Third Plan. The First Plan cost us Rs. 2,500 crores. The second one would cost Rs. 4,800 crores, even though they cannot manage this on account of foreign exchange difficulties, import restrictions, depletion of Sterling Balances and all that. It is all an admitted fact. It is very clear. Still, now we want Rs. 10,000 crores for the Third Plan. The country has already been taxed to the full. Fortunately, in the Governor's Address no mention is made of any fresh taxes. (Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar: Wait.) I will wait but what they will tax I cannot understand, because everything has been taxed. Gift has been taxed; wealth has been taxed; expenditure has been taxed; and even savings has been taxed. And on all essential commodities, there is excise duty. All the while, we talk of the poor man as if somebody is apart from us, called the poor man. We worship the poor man and we are all very fond of him. But what about his requirements? Sugar, coffee, tea and textiles have been taxed. There are excise duties on these. One great advantage for the Government in having an excise duty is that they can go on increasing it. In our State, we can do nothing about it. Therefore, I warn the Government that excise duties affect the poor man more than the rich. That is the policy that has been adopted so far as we are concerned. That is why I say it is a disastrous policy. I oppose this ceiling on land holdings with all the vehemence I command. It is unnecessary and useless for the State. Nobody knows how many acres can be got by that process. Then, what is the beautiful compensation that they will give? Already they have amended the Constitution and the subject is no longer justiciable. But still our High Court has held in a recent decision on the Neiveli land acquisition question that if the quantum of compensation is opposed to natural justice, the Court can still interfere. So, there is some hope. (Sri O. P. Ramaswami Reddiar: Then, legislation is there.) Yes; I agree. They have allowed a loophole to the State at page 197 of the Blue Book I have (Report on the Second Five-Year Plan) wherein it is stated—

“The basis on which compensation should be paid to owners whose areas are acquired and the basis on which the price of land should be recovered from persons to whom allotments are made are important questions of policy to be considered by each State Government in the light of its conditions.”

The responsibility has been thrown on the States concerned. Let us take courage in both hands to do justice to the people here and not just try to satisfy the powers that be there. What are they doing with respect to land on which houses have been built? He who holds a house on a piece of land gets Rs. 1,000 and Rs. 5,000 and nobody prohibits him from getting it. Why is the landholder

8th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

having a piece of land of five acres treated in a much miserable manner? Therefore, I do ask our great Ministers in whom I have great confidence to consider the question in the light of conditions in our State. Our ryotwari proprietor was pitched on the land because he reclaimed it. This is what Badden Powell in his 'Land Tenure' says. He has recognized the peasant proprietor of the present day. It may be that there are some rich people who might not have reclaimed the land. But most people—I mean persons owning five acres and less—have been on the land from generation to generation. That is why we find that instead of selling away the land, they would rather distribute the land among their own people. Let us understand the psychology of the people. Some people might say, “Have retrospective effect and cancel all these sales”. That is what the Government might do. But that is a wrong approach. There is no law in any country which says that there is anything wrong in this. (Sri O. P. Ramaswami Reddiar: They will make one.) That is a different matter. They can make or mar things. But we are here to prevent their marring things. Legal jurisprudence all over the world recognises these transfers and there is nothing wrong in it. While determining the quantum of compensation, the hard conditions of our ryotwari proprietor who has paid hard cash for his land should be considered. The hon. Member Mr. Palaniswamy Gounder said yesterday that market value should be paid for the land to be taken over. I am a little emboldened to talk on this subject now because he is one who occupies a high place in the Ministerialist Party. He is perfectly right in demanding full market value. So far as our ryotwari proprietor is concerned, he is owner of the land because he has paid, he has invested, money. He has put labour and enterprise into the land. I feel, therefore, that in this ceiling business, there are so many difficulties and problems. One important problem was about the husband and the wife—whether we should restrict it to 30 acres for a unit called husband and wife. I do not want that kind of unity with the wife which will deprive her of her property. There is no such unity in the eye of law. In the eye of our present law, the wife can be given property by her own father called Sreedanam. Our great reform has also recognised that daughters are entitled to inheritance. Therefore, she gets a few acres of land from her father. The Government want to deprive the husband of that property. This kind of unity will not do. Let there be unity for other purposes than this. No law ever recognises that the husband and the wife are the same so far as property is concerned. The wife has got absolute right to her property. So, I want the Government seriously to consider this question. The husband should love the wife for various other considerations. Then, what about creditors? There are 50 and 100 acres of 'othi' lands. The holder can enjoy the produce from the land both in lieu of the interest and the principal. The parties never knew that a ceiling like this would come. They entered into agreements long ago. And what are they to do? How will you compensate them? This is a very difficult and complicated question which the Revenue Minister has to solve from time to time.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th December 1959]

3-40
p.m.

I do not think this ceiling problem is an easy one to solve. If we really want a full, sound economy, this ceiling should not be thought of. It will prejudice production more than any other factor. That is why, I would repeat, the idea of ceiling stands condemned jointly and severally on economic, social and agricultural grounds. On the social plane what a havoc it has played among the people! How many sleepless nights the landlords and others are spending! This is because they love the land. They have been there on the land for thousands of years.

On account of these and various other factors, I would still very strongly say that the ceiling idea should be given up altogether. I can understand the question of ceiling on future acquisitions as they themselves originally mentioned in the First Five-Year Plan, but to affect the existing land holdings in our State is something suicidal to the agricultural economy of the whole country. It will seriously affect production. There are many other factors which could improve agricultural production. The Government have organised co-operative credit societies to give loans. They have organised Seed Farms. They have granted loans for the purchase of improved agricultural implements and all those things. But still we find the peasant will be absent if the ceiling idea is implemented. When the peasant is absent, even though the Government may do so many things nothing could be done. The Government must recognise this fundamental fact. In England, in the year 1949, they passed an Agricultural Act. The first clause of that Act recognised the peasant proprietors all through that country. Let us also therefore recognise peasant proprietors. Even if the Government think that there should be no absentee landlords, the better way to deal with them is to see that all of them take interest in agriculture. The Hon. the Minister for Agriculture made an appeal to all people. (The Chairman sounded the gong.)

I am finishing soon, Sir. The Hon. the Minister for Agriculture made an appeal to all the people for the purpose of increasing production. In that way we can see that great interest is taken by all people in agriculture. So far as agriculture is concerned, there are many ways of doing it.

The second question is about the rise in prices. Yesterday I saw a report on the cost of living index. It is said there that the cost of living has risen by 18 points. It has now come to 521, because of the increase in the prices of rice, vegetables, chillies and tamarind. This is stated in the report. The basic figure for the purpose of the index is taken as 100 with reference to prices ruling in 1936. For the purpose of appreciating the rise in price, I am saying this. Now the prices have risen 5-1/2 times. And this is on account of the rise in prices of rice, chillies, tamarind, vegetables and so on. Sir, we begged of the Government here, at the time the Sales Tax Bill was under consideration, not to trouble about the people dealing in vegetables. We pleaded that

8th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

they should be left out as far as possible. But the Government said that Dr. Lokanathan had set some limit and that above that limit they should be taxed. Now we find that there was all manner of strike and a lot of commotion. After that, a vegetable that had been sold for half-an-anna began to be sold for Re. 0-5-0, Re. 1-0-0 and so on. In that way the whole thing began and we are now faced with a big rise in prices. That is how things are made, made by man, or by the Legislature. Some are made by man and the thing I referred to was Legislature-made. Sir, once the price of a thing rises, it never falls to the original level. That is what we find in our economics. Even if it goes up a little, it does not come down to the original level. Can we ever hope to have the 1936 price level? Never. It is because of the various world factors. Whatever it may be, we can never hope to have the same prices. This is a very difficult problem. I have been thinking about it. The Hon. Minister was asking me whether I could give any constructive suggestions. Now let us say that we want to supply rice at Re. 0-12-0 a Madras measure. I think under the present circumstances, it can be called a fair price. We cannot go below that. In Tanjore district—there might be slight variations in other districts—one kalam will be converted into 11½ Madras measures of rice. If we price a Madras measure of rice at Re. 0-12-0, it will work out to Rs. 8-10-0 per kalam. Including transport and other incidental charges, it would work out to Rs. 10 per kalam. If you want to sell for anything less, you will be able to pay only Rs. 6 to the producer and he will never agree to give his produce for that price but he will only hoard it. He cannot sell at that price. The cost of production has risen. The prices of various articles such as cattle fodder, kerosene oil and many other things which the agriculturist needs have gone up. The wages of labour have also gone up. The result is that the cost of production is so high now that unless the Government give Rs. 10 per kalam, the producer will not be prepared to sell his produce. He will not be satisfied with anything less. And if the price of a kalam of paddy is Rs. 10, you can never sell for Re. 0-12-0 a measure. That is how the dilemma has arisen. The only solution to that problem is that there should be some means found to meet all the requirements of the producer at lesser cost so that he may be made to feel content if he is paid a lesser price for his produce. Everything that the producer needs should be made cheaper for him. It is in that way that the State should try to do their best to help the producers. They should see that the implements required by them are supplied to them at moderate prices and that animal husbandry is taken care of, so that the ryot may get his cattle at lesser cost. Unless they make the producers feel satisfied with a lesser price, they cannot satisfy the consumers in the urban areas by supplying them rice at a lesser cost. This is the perfectly correct approach and that is the only way in which we must tackle this problem of rising prices.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th December 1959]

Sir, the whole question arose on account of the general policy of the Government. So long as they do not have the agriculturists in a sound and perfect condition, fully satisfied, the whole thing will be a vicious circle and whatever amount of money the Government may spend on all these things, they cannot bring down the prices. Sir, somebody said: 'You must plan or perish.' I do not see any such alternative, a huge and terrific alternative at all. We have not planned for many years in the past and we have not perished. I am sure this country will not perish. 'Plan or perish' looks like saying 'Enter into the water and cross the river or get yourselves drowned in the water after only taking the average depth of the river'. There can be nothing like that. It is not possible to argue like that or in that fashion. Therefore, I appeal to all the people to see that the Plan is not of the size of Rs. 10,000 crores, and the Government should not follow a monolithic policy of land reforms which has not led people anywhere, which is not realistic and which is not taking into consideration the psychological factors of the people of our country.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, Sir, I seconded the Motion of Thanks to the Governor, moved by my hon. Friend Sri V. K. Palaniswamy Gounder. Two amendments were moved to the motion. May I call them token amendments? (Hon. Members: Why?) Because . . .

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: How does the hon. Member know that they are token amendments?

* SRI T. PURUSHOTHAM: Because they are token amendments. (Laughter.)

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The hon. Member should wait and see.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Very well, Sir. I do not want to press that point. I called them token amendments because of the precedents we had set up. These amendments are moved and later withdrawn at the end. Anyway, I do not want that these amendments should be pressed because the speeches made by the hon. Members on the Opposition Benches. . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Amendments moved from the other side also have been withdrawn.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The hon. Member is also making a token speech.

* SRI T. PURUSHOTHAM: The hon. Members on the other side did not grudge paying tribute to the Government for the attempts made by them to solve the current problems. Even the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan referred to bad roads, bad hospitals, etc. But he has not failed to appreciate the sincere attempts of the Government of the day to solve the problems before us. True, the Address of the Governor is a matter of

8th December 1959] [Sri T. Purushotham]

fact' Address. The Governor, as he himself has stated, has dealt very briefly with the current problems and prospects, and no major policies of the Government to be followed during the coming year have been indicated. It is a plain statement of facts that the Government have placed before us with gubernatorial weight and authority and the points raised therein are before us for being debated upon.

Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition has dealt at length with the coming legislation with regard to land holdings. But the Governor has said that the details of the Bill have not yet been decided upon and that they are still being worked out. So, I feel that there is time enough and when the Bill comes before us, we will know the shape of it and what action and what comments are required thereon. The very fact that the Government are taking such a long time to bring forward this all-important measure shows how they are anxious to be careful in bringing forward a legislation of this kind.

Referring to some other points raised in the Address, it may be noted that the Governor has said that the north-east monsoon has set in in time and that good rainfall has been registered in most of the districts. But I should like to point out, in this connection, that the North Arcot district as a whole has been very badly affected. I recently toured the district. I found failure of rains everywhere and the district is near famine condition at present. So it is that the Government should take special care to see (An hon. Member: It is so for the past three years.) And it is very bad now. There is no water at all in the Kaveripakkam tank. Equally so, Sir, in Chembarampakkam tank in the Chingleput district. I am anxious that something should be done to improve these important irrigation tanks in the Chingleput and North Arcot districts. So it is, Sir, I have been pressing the settlement of the Palar question one way or the other. I am glad to find that the Mysore and the Madras States would shortly have a discussion to ensure a revision of the agreement with regard to the Cauvery waters. When that is taken up, it is my plea that the Palar issue also should be settled so that we may have flow in the Palar at least for one harvest.

Sir, my hon. Friend Sri T. P. Srinivasavaradan referred yesterday to the question of having water from the Cauvery. I heard, Sir, that there was a scheme to take water from the Cauvery (An hon. Member: Godavari) not the Godavari but the Cauvery, from Hogenekal falls in Salem district. I do not know how far the matter has been investigated. I trust that the Government would consider this problem. The engineers have been telling us that the construction of a barrage at Pudupadi near Kaveripakkam will be helpful for getting water to that tank. I do not know where the matter is pending or why it is being delayed. When I raised the question last time, the Hon. the Minister for Public Works told us that the matter was under consideration. My information is that the plans and estimates have already reached the Government. I would press that the Government should take this up and do their best to see that the construction

[Sri T. Purushotham] [8th December 1959]

of the barrage is pushed through as early as possible so that the question of Palar may be solved in a satisfactory way as far as possible.

The Governor has stated that provision may be made in the Third Plan for stepping up food production further by more intensive methods of cultivation and exploring the possibilities of diverting to the State some of the surplus waters of the adjacent States. How far this diversion plans have been pushed through has not been indicated. Fuller details are necessary to appreciate the future prospect of these plans and when relief may be had from these quarters. I would appeal to the Hon. Minister to tell us how far progress has been made in this direction.

The Governor has also stated that the hon. Members are aware of the measures initiated by the Government earlier this year to check the rise in food prices. We are not only aware of the measures initiated by the Government but also, to some extent, we are aware of the results. The upward trend in prices has not gone down in spite of the measures that have been put through by the Government. The hon. Members of the House would like to know the further steps the Government would take for keeping down the prices of all commodities. Sri T. T. Krishnamachariar, the ex-Finance Minister of the Government of India, said in a message that determined effort should be made to control and regulate prices. He said this in connection with the message he sent to a meeting of the Non-Gazetted Officers held at the Memorial Hall, Madras, on the 3rd December 1959. He said that with the present spurt in prices of consumer articles, the position of the 'salaried' community had become more and more difficult, and pleaded that a determined effort should be made to control and regulate prices. The Report of the Central Pay Commission is before us and also the orders of the Government of India thereon. We have always held that the difference in the pay scales and conditions of service of Central Government servants and the State Government servants should go. The ex-Finance Minister, Government of India, has indicated that the Central Government should give grant or subsidy to the State Governments with a view to reduce the differences in the pay scales of the Government servants throughout the country. It is rather disappointing that the question of the salaries of the Government servants has not been touched in the Governor's Address. The Report of the Pay Commission appointed by the State Government is not yet ready and pending receipt of this report, it is my humble plea and I hope that the Government will consider it, namely, the question of grant of an interim relief to the Non-Gazetted Government servants of the State. I also hope that every attempt will be made to get the Report of the State Pay Commission before the next Budget, and the relief that the Government would give should be incorporated in the Budget proposals for the next year. But, at the same time, as I said, an interim relief is absolutely neces-

[Sri T. Purushotham]

8th December 1959]

sary and I plead that an interim relief should be sanctioned with effect from 1st November 1959 and I hope that the Government would make an announcement about it as early as possible.

One other matter I want to refer to is the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act that has been passed by Parliament. It has not been stated when the alteration of boundaries will be given effect to. A report has appeared that this will be from 1st January 1960. But I hear in some quarters that this will not be earlier than the next fasli. The decision of the Government of India in this regard would have been received by the State Government and I would request that an authoritative statement should be made about it to allay the public feelings in the matter. There is a feeling that this must be done with effect from 1st January 1960. A large number of pilgrims go to Tiruttani on the 31st December and they would all be very glad to celebrate 1st January as the date when Tiruttani will be transferred to us. I hope something will be done about it.

Sir, the list of legislative measures that will be placed before us, judging from the Governor's Address, is very short and only a few items have been mentioned in it. Hon. Members would remember that I brought forward a Bill for the preservation of historical monuments and excavation of archaeological sites not covered by Parliamentary legislation with regard to monuments declared as of national importance and it came up for consideration at the meeting of the Council at Ootacamund. When I wanted to introduce the Bill, I had an official communication from the Secretary of the Education Department stating as follows:—

'The Government propose to bring legislation for the purposes contemplated in your Bill.'

The Government have written to me that a survey of the State monuments would be taken up and that the Government also propose the establishment of a State Department of Archaeology to enforce the objects of that Bill. As hon. Members are aware, I then withdrew the Bill. I eagerly looked forward to the Government bringing forward an official Bill as stated in the departmental letter, but I was disappointed that it did not find a place in the legislative programme referred to in the Governor's Address.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: We are living monuments.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Yes, all of us including hon. Members of the Opposition.

In fact, only a few Bills are mentioned and perhaps they may be for the present sitting. I would appeal to the Government to expedite the Government Bill for the preservation of ancient monuments at State level as I need hardly say that it is urgent and that it is necessary as the Government themselves have stated so and other States have already taken steps to legislate on the

[Sri T. Purushotham] [8th December 1959]

matter. We should also fall in line with other States. Therefore, I appeal to the Hon. Minister to see that necessary legislation is brought forward as early as possible.

Lastly, I wish to recall, with your kind permission, what you stated on the floor of this House in reply to congratulatory speeches made on your re-election as Chairman of this House. You then agreed with the remark made by me—you were pleased to call my remark as a cogent remark—that we should have a separate Secretariat for the Legislative Council and you assured us that you would do your best to see that the Government agreed to the proposal and I was happy to find a news item about it in the newspapers. I just quote from a cutting of 'The Hindu', dated 6th August 1959, the following:—

'It has been decided to separate the Legislative Council Secretariat and make it function independent of the Legislative Assembly Secretariat. The administrative details to implement the proposal including the appointment of staff are now being worked out.'

It has also been stated in the newspaper that the Government have agreed to the present proposal subject to the condition that it should not entail additional financial commitments. When I drew your attention to this—if I may refer to what took place in your Chamber—you told me, Sir, that the Chairman of the Legislative Council, the Speaker of the Legislative Assembly and the Minister for Finance met at a Conference to discuss it and that the decision had been arrived at. I thank the Government most sincerely for accepting this proposal.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is now four months.

MR. CHAIRMAN: We are awaiting implementation of the decision.

* SRI T. PURUSHOTHAM: In fact, it is not necessary for me to speak about the need and urgency for the early implementation of the scheme.

As hon. Members are aware, I have tried to put forward several suggestions for improving the procedural details in this House and also association of the Members of this House with the Public Accounts Committee, the Estimates Committee and so on and all of them have been accepted by the Government and I hope that this question also will be settled early and that we will have a separate Secretariat for the Legislative Council.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Is it on a par with the Council Chamber?

* SRI T. PURUSHOTHAM: Yes, Sir, this question of having a separate Secretariat is not one of 'concession' at all. Under Article 187 (1) of the Constitution, as I pointed out more than

[Sri T. Purushotham] 8th December 1959]

once, it is mandatory that each House of the Legislature should have a separate Secretariat. There is, of course, provision for the creation of posts common to both the House but a separate Secretariat for the Council is necessary as stated in the Constitution. I hope, as the custodian of the privileges of this House, you will do your best to see that no delay is caused in implementing the decision of the Government. It is stated in the newspaper that the question has already been decided and, as pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, I do not see any reason why it is pending for four months now—implementing an important scheme of this kind. As this is in the interest of the dignity of the Chairman and the independence of the Council, I am sure, hon. Members of the House would feel grateful to you and the Government, if very early steps are taken to implement this proposal already approved at a high level conference.

The hon. the Deputy Leader of the Opposition raised the question of the construction of the Council Chamber yesterday and I need not refer to it at length. The Hon. the Minister for Finance, replying yesterday to the question, stated that the matter was under correspondence with the Government of India. Sir, you were kind enough to invite me to participate in a conference convened by you to decide this question and the site was approved at the Conference. I wish to tell the hon. Members that the Chief Engineer, Public Works Department, was asked to prepare plans and estimates. I believe it was suggested that the plans should be so designed that that would not affect the old building at all. So, perhaps the objection raised by the Hon. the Minister for Finance would not be there. He has been kind enough to assure us that no question of finance is involved. I hope you would consider all aspects of the matter and I make this appeal to you to see that the Council Chamber question is settled early. If I have referred to these matters, it is because I am anxious that they should receive the due attention of the Government and I appeal to you once again, as the custodian of the rights and privileges of this House, to see that these matters receive early consideration and sanction of the Government.

SRI K. T. KOSALRAM: சேர்மன் அவர்களே, கவர்னர் அவர் களுடைய உரையில் பல முக்கியமான விஷயங்களைத் தெளிவு படுத்தியிருந்தாலும், இந்த சபை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அரசாங்கத்தின் காலம் கடத்திய போக்கினால் பொது மக்களுக்குப் பல் வேறு விதமான கஷ்டங்கள் வந்த பின்னால், அதைச் சரி செய்வது என்பது இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் ஒரு பழக்க வழக்கமாகி விட்டது என்று சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், செங்கோட்டைத் தாலுகாவுக்குக் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்கும்படி இரண்டு வருட காலமாக, அழாத குறை ஒன்றுதான் பாக்கியே தவிர மற்ற வழிகளிலெல்லாம், அமைச்சர்களிடமும் காரியதரிசிகளிடமும், முதல் அமைச்சர் முதல் எல்லா அமைச்சர்களிடமும் சொல்லி, இரண்டு வருடமாக அங்குள்ள குடியானவர்கள் எல்லாம் காலி செய்யப்பட்ட பின்னர், அந்த மசோதாவைச் செங்

4-10
p.m.

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

கோட்டைத் தாலுகாவிற்கும் நீடித்திருக்கிறோம் என்று கவர்னர் சொல்லியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகியிருந்தாலும், அதனால் லாபம் அடையக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டுவிட்டார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரித் தான் உணவுக் கொள்கை விஷயத்திலும் சொல்வேன். ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால் அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் சம்பந்தப்பட்ட மற்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் பேசும்போது, விலைக் கட்டுப்பாடு, கொள்முதல் இவைகளைப்பற்றி மிக விரிவாக விவாதம் நடத்தினார்கள். ஊட்டியில் சட்டசபை நடந்தபோது, கோயம்புத்தூரில் பேச்சு நடத்தினார்கள். குறிப்பாக, ப்ரொக்யூர்மெண்ட் வேண்டாம், கண்ட்ரோல் வேண்டாம், அது சரியோ தவறோ, கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது என்று பொது மக்களுக்கு ஒரு எண்ணம். ஆனால் கண்ட்ரோல் இருப்பதில் நன்மையும் இருக்கிறது, தீமையும் இருக்கின்றது. ஆனால் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய ஆரம்பித்த நேரம் அது. அப்பொழுது கண்ட்ரோலை எடுக்கவேண்டுமானால், கொள்முதலை ரத்து செய்திருக்க வேண்டுமானால், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரத்து செய்திருந்தால், நிலச் சுவாந்தார் ப்ரொப்பரைட்டரா அல்லது டெனன்ட் ப்ரொப்பரைட்டரா என்று சொல்ல வரவில்லை. அந்தக் கொள்முதல் காரணமாக டெனன்டுக்கும் இல்லாமல் ஒணருக்கும் இல்லாமல் நடுவில் உள்ள மில்காரர்களுக்கு அதன் லாபத்தை வாங்கிக் கொடுத்தோம். அப்படி மத்தியிலுள்ள மில் சொந்தக்காரர்கள் லாபம் அடிப்பதற்கு அரசாங்க மெஷீனரியை உபயோகித்தோம். அப்படி மத்தியில் ஒரு தரகரை ஏற்படுத்தினோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் சொன்னதுமாதிரி, எல்லோரும் காட்டுகிற கடவுள் பொதுமக்களாவார்கள். அந்தக் கடவுளைப் பொதுமக்கள், மகா ஜனங்கள், ஏழைகள் என்று சொல்கிறோம். எல்லோரும் பொது மக்களைத்தான் கை காட்டுகிறோம். எல்லோரும் ஏழை, ஏழை என்று சொல்லி ஏழைகளைக் கை காட்டுவது ஒரு விசித்திரமாகும். ஏழைகளுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்தோம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒரே ஒரு மனிதனின் கையில் 160,000 மூட்டை இருந்தது, ஒரு வியாபாரி இவ்வளவு மூட்டைகளை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். (ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கௌண்டர் : தஞ்சையில்). நான் சொல்வது கோயம்புத்தூரில், பொள்ளாச்சி தாலுகாவில்தான். கனம் அங்கத்தினர் வரக்கூடிய தாலுகாவில்தான். உள்ளதைத்தானே சொல்லவேண்டும். இப்படிப் பொள்ளாச்சியில் ஒரு மனிதன் 160,000 மூட்டை வைத்திருந்தான் தன் கையில். அதைக் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆனால் கோர்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறதே, தனவந்தர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்பதற்கு. 'ரிட்' போட்டார்கள், சர்க்கார் அதை விற்றுவிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு. கடைசியாக அதிகாரிகள் செய்தது சரி என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதே சமயம் மில்காரர்களிடம் ஸ்டாக் அதிகமாக இருந்தது. திடீரென்று கண்ட்ரோலை எடுத்துவிட்டோம். அதனால் ஏற்பட்ட லாபம்

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

கண்ஸுமருக்கும் வரவில்லை, க்ரோயருக்கும் வரவில்லை. மத்தியிலுள்ள தரகர்களுக்குத்தான் அந்த லாபம் போய்ச் சேர்ந்தது. அமைச்சர் அவர்களின் எண்ணம் நல்ல எண்ணமாக இருக்கலாம். ஆனால் நிர்வாக இயந்திரம் எப்படிச் சுழல்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த இலாகாவில் மட்டுமல்ல; அதிகாரிகள் எங்கு போனாலும் பேப்பர்காரர்களிடம் பேசுவது வழக்கமாகிவிட்டது. அப்படிப் பேப்பர்காரர்களிடம் பேசுவதற்கு எனக்கு ஆசை இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதில் அர்த்தமிருக்கிறது. எப்படியோ பொதுமக்களை எங்கள் பக்கம் இழுத்துக்கொள்ள முயல்வோம். மந்திரிகளுக்குப் பேப்பர்காரர்களிடம் பேச ஆசை இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆசை அதிகாரிகளுக்கு இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அதிகாரிகள் பொதுமக்களிடம் வோட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, அதிகாரிகள் திடீர், திடீரென்று பத்திரிகைக்காரர்களிடம் ஏதாவது சொல்வதினால்தான் உணவுக் கொள்கை விஷயத்தில் மக்களிடையே குழப்பம் உண்டாகிறது. யார், யாரைக் காப்பாற்றச் சொல்கிறார்கள்? ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தியே தீரவேண்டும். ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அமைச்சர் அரசாங்கமா அல்லது எங்கேயோ இருக்கிற ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அரசாங்கமா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அமைச்சர்கள் ஏதாவது சொன்னால், அவர்கள் வோட்டுக்கு வரும்போது சொல்லலாம். ஆனால் அதிகாரிகள் வோட்டுக்கு வரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆக, அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு அவசியமில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். 'சர்க்காரிடம் இந்தத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துவிட்டேன், அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறது' என்று ஒரு அதிகாரி சொல்கிறார். இதன் அர்த்தம் எனக்குப் புரியவில்லை இப்படிப்பட்ட நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தி அதிகாரிகளைச் செவ்வனே நடக்கும் படி செய்தால், இந்த உணவுக் குழப்பமே வராது.

சிலர் 'லாண்டு ஸீலிங்' கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். மன்றோ பிரபு 'லாண்ட் ப்ரொப்பரைட்டர்ஷிப்' கொண்டுவந்தார்கள் என்றும், நிலம் உழுது வந்தவர்களைப் பார்த்துப் பட்டா கொடுத்தார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். டிரெஷரி பெஞ்சில் இருப்பவர்களுக்கும் 'லாண்ட்ஸ்' இருக்கின்றன. ஆனால் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு மாறவேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்களும் சொல்கிறார்கள், 'ஏழைகளுக்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்' என்று. ஆக, "நாங்கள் வாழ்வதே ஏழைகளுக்காகத்தான்" என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். விலையேற்றம், விலையேற்றம் என்று ஏதோ எங்கேயோ நடக்கிற அக்கிரமத்தை மறைப்பதற்குக் கோஷம் போடுகிறார்களே ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள், அதுவல்ல இந்தக் கோஷம். எங்கு பார்த்தாலும் புளி ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு நான் சொல்கிறேன், 1955-ம் வருட "எஸ்சென்ஷியல் கமாடிட்டீஸ் கண்ட்ரோல் ஆக்ட்" இருக்கிறது. அந்த ஆக்ட்படி அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான அதிகாரம் இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடம் போக வேண்டாம், மத்தியில் இருக்கிறவர்களிடமும் போக வேண்டாம். பாகிஸ்தானைப்பற்றிக் குறைகள் சொல்லலாம். அதை

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

ஒரு சர்வாதிகார நாடு என்று சொல்லலாம். ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாக அது செயல்படுகிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒன்றை நாம் பார்க்கவேண்டும். கடைகளில் இன்னின்ன சாமான்கள் இன்னின்ன விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று அங்கு இருக்கிறது. கடைக்காரன் அதை என்ன விலைக்கு வாங்குகிறான் என்பது பற்றிச் சர்க்காருக்குக் கவலையில்லை. ஆனால், என்ன விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்குக் கூடுதலான விலையில் கண்ணாமருக்கு விற்குமல், அவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பது என்று இரும்புக் கரங்களால் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது அங்கு. அப்படியிருந்தால்தான் ஏழைகளுக்குச் சுகம் கிடைக்கும். அன்று தான் ஏழை மக்களுக்குச் சுகம் கிடைக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் கண்ட்ரோல் அவசியமில்லை. முக்கியமான பொருள்கள் இன்னின்ன விலைக்குத்தான் விற்கப்படவேண்டும் என்ற கண்டிப்பு இருக்கவேண்டும். தெருவில் கத்தரிக்காயைக் கூடையில் கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள். அப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? இதற்கு விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கூடுதல் விலை வாங்குகிறார்கள். அதற்கு விற்பனை வரி கொடுக்கிறார்களா இல்லையா என்பது நமக்குத்தான் தெரியும்.

(Sri T. S. Sankaranarayana Pillai in the Chair.)

4-20
p.m.

பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதற்கு வேண்டுமானால் முதலாளிகள் தான் இந்த நாட்டில் அதிகமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால், இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற ஏழை மக்களையும் நாம் கவனித்தாகவேண்டும். சோஷலிஸ்தான் நமது பிறப்புரிமை என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். நேருவும் அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் திட்டமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், எவ்வளவோ புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கும். அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவே கூடாது. புகார்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வரட்டும். அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. இதனால் பெரிய அராஜகம் ஏற்பட்டுவிடும் என்றெல்லாம் இங்கு சொல்லப்பட்டது. எங்கே, யாரால் அராஜகம் வரும், யாரால் புரட்சி ஏற்படும் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள்? வேண்டுமென்றால் 100-க்கு ஐந்து பேர்கள் இருக்கலாம். அவர்களும் கூடத் தங்கள் சொத்துக்களை எல்லாம் பிரித்துக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதனால் பெரிய விதத்தில் யாரும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். இதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க வேண்டியதில்லை. அவ்விதமே இதன் மூலமாகப் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள், மொத்தமாக எடுத்துப்பார்த்தாலும், இரண்டாயிரம் பேர்கள் இருப்பார்கள். இந்த இரண்டாயிரம் பேர்கள் புரட்சி செய்து மூன்றரை கோடி மக்களை என்ன செய்துவிட முடியும்? ஆகவே, ஏதோ புரட்சி வந்துவிடும் என்று பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. பொதுமக்கள் எல்லாம் விரோதம் கொண்டிருக்கிறார்கள்,

[8th December 1959] [Sri K. T. Kosalram]

வியாபாரிகள் எல்லாம் விரோதம் கொண்டிருக்கிறார்கள், நிலச் சுவான்தார்கள் எல்லாம் விரோதம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள பொது மக்கள் காங்கிரஸ்தான் வேண்டும் என்று வோட்டுப் போட்டுத் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ஆட்சியையும் நடத்தி வருகிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் எந்தவிதமான எதிர்ப்பு வந்தாலும் சரி, இதில் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். வேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஆறு மாதங்களுக்குச் சில பேர்கள் திட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். எவ்வளவோ பேர்கள் நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அது நானாக இருக்கலாம், அல்லது நண்பர் திரு. புருஷோத்தம் அவர்களாக இருக்கலாம், அல்லது நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களாக இருக்கலாம், அல்லது நண்பர் டாக்டர் முதலியார் அவர்களாக இருக்கலாம். இம்மாதிரிப்பட்டவர்கள் சில காலத்திற்கு ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. ஏதாவது குற்றம் செய்துவிட்டுத் தண்டனை பெற்றுச் சிறைக்கு ஒருவன் போனாலும், அவனது உற்றார் உறவினர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்கு வருத்தப்பட்டதான் செய்வார்கள், அதைப்பற்றி மற்றவர்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் தைரியத்தோடு செய்ய வேண்டியதுதான். விலையேற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்றால், அதற்குத் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்போது கொடுப்பதை விட இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறோம். இப்போதுள்ள நிலவரத்தில் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் போதாது. ஒரு ரூபாய்க்குக் கிடைத்த சாமான்கள் எல்லாம் இரண்டு ரூபாய் மூன்று ரூபாய் என்று தான் விலை இருக்கிறது. முக்கால் ரூபாய் விற்க புளி இன்றைக்கு இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையில் எத்தனை ரூபாய் கொடுத்தாலும் எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படாது. நிரந்தரமாக அரசாங்கம் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு யார் தடையாக இருக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்ளைக் காரர்களைக் கண்டுபிடித்துச் சிறையில் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த நிலைமை மாறும். நண்பர்கள் லாண்ட் ஸீலிங் ஏற்படுவதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இதனால் எவ்வளவோ பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் பேசுவதினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை, வேண்டுமானால் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறலாம், அதைச் சிலர் படிக்கலாம். அதல்லாமல் இதில் என்ன பிரயோசனம் இருக்கப்போகிறது? ஆகவே, அரசாங்கம் இம்மாதிரிப்பட்ட விஷயங்களில் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக இப்போது இந்த சபைக்குத் தலைவராத இருக்கக்கூடிய கனம் யூமான் பக்தவத்சலம்

[Sri K. T. Kosalram]

[8th December 1959]

பி. டப்ளியூ. டி. மினிஸ்டராக இருந்திருக்கிறார், வேறு பல இலாகாக்களையும் நிர்வகித்திருக்கிறார். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எவ்வளவோ ரோடுகளை மக்களுக்காகப் போட்டுக்கொடுத்துருக்கிறோம். அவைகளுக்கு எல்லாம் இப்போது எந்தவிதமான திட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. திட்டமில்லாமல் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யலாம் என்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் திட்டங்கள் வகுத்துத்தான் செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் ஏராளமான ரோடுகளை எல்லாம் போட்டது நமது அரசாங்கம். எல்லா ஊர்களுக்கும் ரோடுகள் போடப்பட்டன. ஆனால், இன்று அவைகள் எல்லாம் வெறும் களிமண்ணை இருக்கிறது. “கிராவல்” எல்லாம் போய்விட்டது. இப்போது ‘மெட்டல்’ என்பதே தெரியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்தவிதமான ரோடுகளில் ஜனங்கள் நடந்துகூடப் போக முடியாமல் இருக்கிறது. ‘மெட்டல்’ போட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் போடப்பட்ட ரோடுகளில் எல்லாம் பஸ் போவதற்கு அனுமதியும் கொடுத்திருக்கிறோம். மந்திரிகளும் தாராளமாக ரோடுகள் போட்டாய்விட்டது, இனிமேல் ஏன் பஸ் ரூட் கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைத்துத் தாராளமாக பஸ் ரூட் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதுவும் ஜனங்களுக்கு நல்லது தான். ஆனால், ரோடுகள்தான் மோசமாக இருக்கின்றன. இவற்றைச் சரிதிருத்துவதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. பிளானில் கண்டிப்பாக இதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். இதைப்பற்றி திரு. வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் கூடக் கலெக்டர்கள் மகாநாட்டில் கூறினார்கள். அதோடு இதற்கு வழிசெய்தாக வேண்டும் என்பதையும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு வழி என்ன என்று பார்க்கும்போது நமக்கு வருமானம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. “மோட்டார் வெகிக்ளில் டாக்ஸ்” மூலமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. அதோடு மோட்டார் வாகனங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற பெட்ரோல் விற்பனை மூலமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இவ்விதம் சுமார் ஏழு கோடி ரூபாய் இந்த இலத்தில் வருமானம் வருகிறது. இந்த இலத்தில் வரக்கூடியதை எல்லாம் ரோடுகளைப் பாதுகாப்பதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டும். இப்போது செலவு செய்வதைப் பார்த்தால், கழிந்த இரண்டு மூன்று வருட பட்ஜெட்டுகளைப் பார்த்தால் மூன்று அல்லது மூன்றரை கோடி ரூபாய்தான் இதற்காகச் செலவிடப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. இவ்விதமெல்லாம் இதன் மூலம் கிடைக்கின்ற ஏழு கோடி ரூபாயையும் செலவு செய்தால் இந்த ரோடுகளை எல்லாம் நன்றாகப் பாதுகாக்க முடியும். நண்பர் திரு. ரஸாகான் அவர்கள் மெட்ராஸ் ஸிட்டியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்குள்ள ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எங்கள்

[8th December 1959] [Sri K. T. Kosalram]

பக்கத்திலிருக்கின்ற ரோடுகளை எல்லாம் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். (ஸ்ரீ மகமது ரஸாகான் : நான் பார்க்கவில்லை.) அங்குள்ள ரோடுகள் எல்லாம் இங்குள்ள ரோடுகளைவிட மிக மட்டமாகவும், மனிதர்கள் நடப்பதற்குக்கூட லாயக்கற்ற முறையிலும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் ஐவேஸைச் சேர்ந்தவை என்று கார்ப்பரேஷன் சொல்லிவிடுகிறார்கள். கார்ப்பரேஷன்தான் இந்த வேலையைச் செய்யவேண்டும் என்று வரும்போது, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாகக் கார்ப்பரேஷனில் என்னவெல்லாமோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அங்கு அடிக்கடி என்னவெல்லாமோ தேர்தல்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருப்பதால், மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கும் நாம்தான் காரணம். அதுவும் இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. எந்தவிதத்திலும் ரோடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இனத்தில் கிடைக்கின்ற ஏழு கோடி ரூபாயையும் ரோடுகளைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செலவு செய்தால், ஓரளவுக்குக் கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகளும், ட்ரங்க் ரோடுகளும் நல்ல முறையில் இருக்க முடியும். அதோடு ரோடுகள் இந்தவிதமாக இருப்பதினால் வேறு பலவிதத்திலும் நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளில் போய்க்கொண்டிருக்கிற கார்கள் எல்லாம், இரண்டு வருடத்திற்கு ஓட வேண்டிய கார்கள் எல்லாம் ஆறு மாதங்களுக்குள் சீர்கேடு அடைந்துவிடுகின்றன. அதே போல்தான் மூன்று வருடங்கள் ஓட வேண்டிய லாரிகள் எல்லாம் ஆறு அல்லது ஒன்பது மாதத்திற்குள் சேதமடைந்து போகின்றன. இதன் காரணமாகப் புதிய மோட்டார்கள் வாங்கவேண்டியிருப்பதால், நம் நாட்டுப் பணம் அந்நிய நாட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதிலும் நமக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. ஆகவே ரோடு போக்குவரத்து விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஓரளவுக்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து போடப்பட்ட ரோடுகள் எல்லாம் பாழடைந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லான்ட் ஸீலிங்-கைப்பற்றி நண்பர் திரு. பால சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசும் போது ஸர் மன்றோ அவர்களைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை மட்டும் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. இந்த நாட்டில் ஒரு சென்ட் நிலம் கூட இல்லாமல் இருக்கின்ற கோடிக்கணக்கான மக்களையும் நாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பு இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் என்று ஒன்று இருந்தால், கண்டிப்பாக இவர்களைப் பாதுகாத்துத்தான் தீரவேண்டும். அரசாங்கம் அதோ கொள்கையடிக்கின்றது என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. எந்தவிதமான நிலைமை இருந்தாலும், நாட்டிலுள்ள மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சிதான் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டும் என்று வோட்டுப்போட்டுத் தெரிந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் லான்ட்

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

ஸீலிங் கூடாது என்று 100-க்கு நான்கு பேர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இதைக் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியாது. நண்பர் திரு. வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு அனேகம் பேர்கள் நிலங்களை அவசர அவசரமாக விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. பிளாக் மார்க்கெட்டில்தான் வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று கூடத் தெரிகிறது. நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால், இந்தச் சமயத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஸ்டாம்ப் பேப்பர்களை அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்கலாம். ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கிடைப்பது அவ்வளவு கஷ்டமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

SRI V. V. RAMASWAMI : மாமூல் கொடுத்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும்.

SRI K. T. KOSALRAM : நிலங்கள் எல்லாம் குறைந்த விலையில்கூட விற்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சரி, யாரோ எந்த நிலங்களை எல்லாமோ காட்டிவிடுகிறார்கள். கடனுக்குக்கூட விற்பனாவதற்காகவும் தெரிகிறது. இந்த நிலைமை பில்தான் இப்போது விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைத்து வருகிறது. இம்மாதிரிப் பலரும் நிலங்களை எல்லாம் விற்பனாக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் இதன் மூலமாகச் சிலருக்குப் பாதகம் ஏற்படலாம். இதனால் சிலருக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

காம்பென்ஸேஷன் விஷயத்தில் மார்க்கெட் வால்யூவைக் கொடுப்பது என்பதைவிட ஒரு வருஷ வருமானம், அல்லது 10 வருஷ வருமானம், 12 வருஷ வருமானம், 6 வருஷ வருமானம் என்று பார்த்து, அந்த இடத்தில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதை வைத்துக் கணக்குப்போட்டு, காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அந்தமாதிரி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டால், நன்றாக இருக்கும். மார்க்கெட் வால்யூ என்றால், யார் வேண்டுமானாலும் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். ஒருவர் 10,000 ரூபாய் பெறக்கூடிய நிலத்திற்கு 15,000 ரூபாய் போட்டு ஒரு பத்திரத்தைத் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அதே சமயத்தில் அவருக்கு வேண்டாதவர் ஒருவர் வேண்டுமென்றே 2,000 ரூபாய்க்கு எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதிலே 2,000 ரூபாயா அல்லது 15,000 ரூபாயா என்று கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாக ஆகிவிடும். ஆகையால் வருமான அடிப்படையில் காம்பென்ஸேஷன் இருந்தால், அது நல்ல முறைமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லாண்ட் ஸீலிங் வருவதில் தென்னை மாங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சில நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனது சொந்த ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலேயே ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. இதை ரெவின்யூ மினிஸ்டர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். அந்த ஜில்லாவிற்கே பனை மரத்து ஜில்லா என்ற ஒரு பெயர் உண்டு. அந்த ஜில்லாவில் பனை மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மற்ற ஜில்லாக்களில் ஒரு

[8th December 1959] [Sri K. T. Kosalram]

நிலச்சுவாந்தாருக்கு நஞ்சை நிலமாக 1,000 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர் இருக்கும். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் அந்தமாதிரி 1,000 ஏக்கர், 2,000 ஏக்கர் என்று இருக்காது. எங்களுக்கு அந்த 'பிராப்லெம்' கிடையாது. புஞ்சையில் வேண்டுமானால் 2,000 ஏக்கர், 5,000 ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஏராளமான பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பனை மரத்திற்கு 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய் வருகிறது. பனை மரத்தை எங்கள் பகுதியில் கட்டிடங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 300 வருஷத்திற்கு முன்னால் மூதாதையர்கள் கட்டியிருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களில் இந்தப் பனை மரங்கள் இன்னும் தேக்கு மரம் மாதிரி அப்படியே இருக்கின்றன. இந்த ஸீலிங் வந்தால், பனை மரத்திற்கு காம்பென்ஸேஷன் வருமா வராதா என்ற பயத்தினால் பனை மரங்களை வெட்டி விற்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பனை மரம் நன்றாக வளர்வதற்கு 50 ஆண்டுகள் ஆகும். அதன் பின்னர்தான் அதிலிருந்து வருவாய் கிடைக்கும். 50 வருஷங்கள் ஆகக்கூடிய ஒரு மரத்தை ஒரே நாளில் வெட்டிவிடுகிறார்கள். மொத்தமாக 2,000, 4,000 என்று மரங்களை வெட்டி விற்றால், ஏராளமான பணம் வருகிறது என்று வெட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பனை மரத்தை அவர்களுக்கே கொடுக்கப் போகிறோமா அல்லது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோமா என்பது இருக்கட்டும். முன்பு ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது, காடுகளை வெட்டக் கூடாது என்று ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டோம். அதன் மூலமாகச் சில காடுகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. அம்மாதிரிக் காம்பென்ஸேஷன் வருமா வராதா என்ற பயத்தால், மரத்தை வெட்டக் கூடிய அவல நிலை வராமல் தடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் 'கலெக்டரிடம் ரிப்போர்ட் கேட்கிறேன், வந்த பிறகு செய்கிறேன்' என்று. இதே மாதிரித் தான் செங்கோட்டை விஷயத்தில் சொன்னார்கள். கலெக்டரிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதிலே கலெக்டரைக் கேட்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இங்கேயிருந்து யாராவது ஒருவர் போய்ப் பார்த்துச் செய்யவேண்டுமே தவிர, கலெக்டர் அல்லது அதிகாரிகளைக் கேட்கவேண்டுமென்றால், அவர்கள் "பாலிடிக்ஸ்" செய்கிறார்கள். இதிலேயும் "பாலிடிக்ஸ்" வரும்.

SRI V. V. RAMASWAMI : அவர்களே 'பாலிடிக்ஸ்' பண்ணுகிறார்களா? அல்லது நம்மைப் போல ஆட்கள் பண்ணுகிறார்கள்?

SRI K. T. KOSALRAM : இது அங்கத்தினர் அவர்களுக்கே தெரியும். அவர்களும் சேர்ந்து "பாலிடிக்ஸ்" பண்ணுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிவதைவிட, கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. வி. ராமசுவாமி அவர்களுக்குத் தெரியும் அதிகாரிகளுடைய "பாலிடிக்ஸ்". இதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சர்தரில் போகாமல் கொஞ்சம் வேகமாக ஓடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையிலே 'ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்ஸில்கள் வரப்போகின்றன. இந்தப் புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை அமுலாக்கப் போகிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால், படித்தால், அழகாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டங்களினால் உண்மையான ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இங்கே ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பெரியசாமி, கருப்பசாமி, லட்சுமணசுவாமி, அந்த சாமி, இந்த சாமி என்று கூப்பிட்டால், உடனே அவன் "யஜமான்" என்று நிற்பான். அந்தமாதிரி நிற்காவிட்டால் நடக்கக்கூடியது வேறு. இது சாதாரண சமாசாரம். அந்த முறையில் பழையபடி ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் 'டெவலப்மெண்ட்' என்ற பேரால், பழைய ஊரிப்போன ஆட்களிடம், அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக் கொடுப்பது கூடாது. அவர்கள் "யஜமான்" என்று சொல்லாவிட்டால், எப்படி அவர்களை அடக்குவது, எங்கே விஷமம் செய்யலாம் என்று கிராம முன்சிப்பிடம் சொல்லி எப்படிக்கெடுத்தல் செய்யமுடியும் என்று யோசிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள். அவர்கள் கையில் அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக அமைச்சர் திரு பக்தவத்சலம் அவர்களும் சரி, முதலமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்களும் சரி, ரெவின்யூ அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்களும் சரி இன்னும் மூன்று மாதத்தில் உணரப் போகிறார்கள். இன்னும் மூன்று மாதத்தில் பொது மக்களிடம் புரட்சி ஏற்படப் போகிறது. ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகளிடம் அடிமைகளாகி விட்டார்கள் என்று மக்களிடத்தில் புரட்சி ஏற்படப்போகிறது. அதிகாரம் என்றால் யாராயிருந்தாலும் சரி, மந்திரிகளாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது நானாக இருந்தாலும் சரி, அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் எண்ணம் மனிதர்களிடம் இல்லை. இது மனித இயல்பு ஆய்விட்டது. இதற்கு யாரும் விதி விலக்கு என்று சொல்லமுடியாது. அதிகாரத்தை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், பழைய காலத்தில் இருந்த ஜமீந்தார்கள் மாதிரி தர்பூர் நடத்த வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, நான்-அபிஷியல் பிரெஸிடெண்ட் என்று பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குப் போட்டு, அவர்களுக்குக் கீழே செக்ரட்டரி என்று போட்டு, ஐ.எல்.பி.-க்குக் கீழே ஜனநாயக முறையில் இருந்த இலாகாவை, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை, அடிமை ஆக்குகிற ஒரு மசோதாதான் அமுல் நடத்தப்படப் போகிறது என்று மிக மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகா செய்திருக்கும் நல்ல வேலையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப சந்தோஷம். உணவு நிலைமை நமக்கெல்லாம் கட்டுக்கு அடங்காமல் போகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தொளாயிரம் கோடி ரூபாய் விவசாயத் திற்குச் செலவு செய்தும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று நமது பிரதமர் சொல்லியிருக்கிறார். அதே கருத்தை நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிக்கோடிக் கோடியாகச் செலவு செய்கிறோம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்தபோதே, திட்டங்களை யெல்லாம் கவனித்து 2 கோடி ரூபாய் செலவில் கீரியாற்றில் அணை கட்ட 1½ கோடி ரூபாய், 2 கோடி ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் வந்திருக்கிறது. அதனுடைய காப்பி என்னிடம் இருக்கிறது. அந்த திட்டம் அன்றையே ரெவின்யூ இலாகாவாக இருக்கிறது, ரெவின்யூ இலாகாவாக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது. அதிகாரிகள் சொல்லும்போது, மந்திரிகள் இப்படிப் போடுங்கள் என்று சொல்லவேண்டும். இது கவனிக்கவேண்டிய சமாசாரம். எப்படியோ நமக்குத் திட்டம் வரவேண்டியதுதான். 1½ கோடி ரூபாய்த் திட்டம் எந்தப் பகுதிக்கானது? சங்கரன்கோவில் பகுதிக்கு அதனால் நன்மை ஏற்படும். சங்கரன்கோவில் பஞ்சப் பிரதேசம். 8 வருஷமாக தாலுக்கா முழுவதிலும் வரியே வருவிக் காமல் தொடர்ந்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கரன்கோவிலுக்குப் பயன்படப்போகிறது இந்தத் திட்டம். அதைப்பற்றி இந்த உரையிலே ஒரு மென்ஷன் இருந்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். பரம்பிக்குளம் கிடக்கட்டும். பரம்பிக்குளத் திட்டத்தில் சோலையாற்றுத் தண்ணீரைக் கொடுத்துவிட்டு அந்த ஆற்றுத் தண்ணீரை வாங்குகிறோம்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

சோலையாற்றைக் கொடுத்துப் பரம்பிக்குளத்தை வாங்குகிறோம். இது அவர்களுடைய தண்ணீர் ஒன்றுமில்லை. நம்முடைய தண்ணீர்தான். கொஞ்சம் அணை கட்டும் இடத்திற்காக நம்முடைய ஆற்றைக் கொடுக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up. He has spoken for half an hour.

SRI K. T. KOSALRAM: Ten more minutes may be given to me, Sir.

MR. CHAIRMAN: Five more minutes.

SRI K. T. KOSALRAM: இந்தப் பரம்பிக்குளத் தண்ணீரைச் சோலையாற்றைக் கொடுத்துவிட்டு வாங்கினோம் என்று தம் பட்டம் அடித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டாம். இப்போது தண்ணீர்த் திட்டம் என்னென்ன இருக்கிறது? முடிந்துபோன திட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதை விட்டு விடுங்கள். கடனா நதி செல்லும் இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு சொல்லும்போது செய்யவேண்டியதைச் சொல்லவேண்டும். பாராட்டிப் பேசவேண்டியதையெல்லாம் பாராட்டிப் பேசிவிட்டோம். இப்போது பாராட்டுவதற்குப் புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, செய்யவேண்டிய திட்டங்களைப்பற்றித்தான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடனா நதி மூலம் மிகக் குறைந்த அளவு நிலத்துக்கு, சுமார் 8,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு 9 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு. அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியாகாமல் சர்க்காரில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

[Sri K. T. Kosalram] [8th December 1959]

மற்றும், ஆலங்குளம் சானலை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலேயே சேர்த்துவிட்டோம் என்று அந்தச் சபையிலேயே சொன்னார்கள். நான் அந்தச் சபையிலே அங்கத்தினராக இருந்த போதே அவ்வாறு சொன்னார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. அது ஒரு சிறிய திட்டம். சுமார் நாலேந்து இலட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகும். அதற்காக ஜனங்கள் வரி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தமாதிரிச் சிறிய திட்டங்களுக்கெல்லாம் நிறைவேற்றினால் நன்றாக இருக்கும். உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தி அதிகப்பட இந்தமாதிரிச் சிறிய திட்டங்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட்டாகவேண்டும்.

“மைனர் இரிகேஷன்” இருக்கிறது. அதில் பொறுப்புகள் அவர்செயரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு “டெக்னிகல் நாலெட்ஜ்” போதாது. எஞ்சினியரிங் இலாகாவிலும் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய குளங்கள், சிறிய குளங்கள் ஆகியவை நல்ல முறையில் ரிப்பேர் செய்யப்பட வேண்டும். எங்கோ இருக்கும் மண்ணை எடுத்துக் கட்டிவிட்டால், ரிப்பேர் செய்ததாக ஆகிவிட முடியாது. ரிப்பேர் செய்யப்பட்ட குளமா என்று சந்தேகப்படக் கூடிய நிலைமை ஒரு வருஷத்துக்குள் உண்டாகிவிடுகிறது. ரிப்பேர் செய்து ஒரு வருஷம் கழித்துப் பார்த்தால், பழைய மாதிரி இருக்கிறது. நல்ல “டெக்னிகல் ஸ்டாப்” வைத்து நல்ல முறையில் இவைகளையெல்லாம் செப்பனிட்டால் நிச்சயமாக உணவுப் பஞ்சம் இருக்காது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

(The Chairman sounded the gong.)

SRI K. T. KOSALRAM: Five more minutes, Sir.

MR. CHAIRMAN: No, the hon. Member has already taken 45 minutes.

SRI K. T. KOSALRAM: I only want five more minutes, Sir.

MR. CHAIRMAN: Next time, I won't call the hon. Member.

SRI K. T. KOSALRAM: “நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும், நிர்வாக இயந்திரத்தைத் தக்க முறையில் மாற்றியமைப்பதற்குமாக நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாகத் திட்ட அளவை விட அதிகமான தொகையைச் செலவு செய்ய முடிந்தது குறித்து நாம் ஓரளவு திருப்தியடையலாம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் மறுக்கிறேன். நிர்வாக இயந்திரம் சரியானபடி, மாற்றியமைக்கப்படாமையால், ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI B. K. NALLASWAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையிலே வரப்போகிற நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதிலே

[8th December 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

அவர் நிலச் சீர்திருத்தத்தையே எதிர்க்கிற முறையிலே ஆரம்பித்து நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுடன் முடித்தார்கள். இந்த நிலம் இப்போது இருக்கக்கூடிய பட்டாதாரர்களுக்கு எப்படிக்கிடைத்தது என்பதை நாம் சிறிது ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால், நாம் செய்யப் போகிற காரியம் நல்லதா, சரியா என்பதை உணர்ந்துகொள்ளச் செய்கரியமாக இருக்கும். ஒரு மனிதன் பட்டா செய்யப்படாத நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு சில நாள் உழைத்துப் பண்படுத்திய பிறகு, அந்த நிலத்திற்குப் பட்டா கொடுப்பது இப்போது இருக்கும் விதிகளில் கூட சகஜமாக இருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் தரிசாக இருக்கக்கூடிய பூமியே இல்லையென்று சொல்லக் கூடிய அளவில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மக்கள் பூமியை உழுது பயிர் செய்கிறார்கள். இப்போது ஆயிரம் ஏக்கர், இரண்டாயிரம் ஏக்கர், பத்தாயிரம் ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள் எப்படி இவ்வளவு பூமியை அடைந்தார்கள் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். இவர்கள் தரிசு நிலங்களை யெல்லாம் தாங்களே உழுது பயிர் செய்து இவ்வளவு பூமியை அடைந்தார்களா அல்லது, இவர்கள் பலரிடமிருந்து பல வழிகளில் பூமியைச் சேகரித்தார்களா, என்பதைக் கனம் எதிர்க் கட்சி உப-தலைவர் அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்று கூட வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் வானம் பார்த்த பூமியாக இருந்தவைகளை சாகுபடிக்கு விடும்போது குறைந்த குத்தகைக்கு விடுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த முறையிலே உழைப்பவன் உழைத்து, பாடுபட்டு பூமியைப் செப்பனிட்ட அதை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவந்து இன்று நிலச்சுவான் தாரிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறான். ஒரு சிறிய லேவாதேவிக்காரர் ஒறக்குறைய பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர் நிலைக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அல்லது பண்டைக் காலத்து அரசர்களால் மானியம் பெற்றவர்கள் இந்த நிலையில் இருக்க முடியும். ஒரு லேவாதேவிக்காரன் முதலில் பூமியின் பேரில் 100-க்கு மாதம் $2\frac{1}{2}$ ரூபாய் வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கிறான். வருஷா வருஷம் வட்டி வளர்ந்து வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாது போனால், அந்த பூமி அவனுக்குச் சொந்தமாகி விடுகிறது. இப்படிப் பூமி சேர்ந்து பலர் மிராசுதாரர்களாகியிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சரித்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த முறையிலேதான் நிலங்கள் பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர்களிடம் சேர்ந்து வந்திருக்கின்றன. சிறிய பட்டாதாரர்களைப்பற்றி நான் பேச இரும்பவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலேகூட சில இடங்களில் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் வலுவள்ளவனாக இருந்தால், இரண்டு பேர்களுக்குள் சண்டையை மூட்டிவிட்டு அதன் காரணமாக நிலத்தை ஒருவன் எழுதி வைத்துவிட்டு வெளி பூருக்குப் போகும்படி செய்திருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் இது சகஜம். அவர்கள் பூமிக்குச் சொந்தக் காரர்களாய் விடுகிறார்கள். நிலம் இன்றைக்கு வந்திருக்கும் நிலைமைக்கு அதிலே உழுது பண்படுத்தியவன் பெரிதும் பங்கு கொண்டிருக்கிறான் என்பதை யாரும் மறுத்துக் கூறவே முடியாது. அதற்காகத்தான் சென்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே ராஜாஜி அவர்கள்

4-5, 1 p.m.

[Sri B. K. Nallaswami]

[8th December 1959]

விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திலே அதைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தச் சட்டம் அப்பொழுது கொண்டுவரப்படவில்லையென்றால், எத்தனையோ நிலப் பட்டாதார்களெல்லாம் தங்களுடைய பூமியைப் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் விற்றுவிட்டுப் போயிருப்பார்கள். இது அனைவரும் அறிந்தது. குறிப்பாக, ஒரு வக்கீலாக இருக்கக்கூடிய நமது எதிர்க் கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் இவைகளை அறியாமல் இருக்க முடியாது. அப்படியிருக்கும் போது, இன்று பூமி இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அந்தப் பூமியிலே உழுபவன் உழைப்பைக் கொட்டியதுதான் பூமியிலே உழைத்தவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள்தான் இதற்குக் காரணமாவார்கள். அப்படிப்பட்ட களை நாம் சற்றுக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் சற்று பலமான, கடுமையான வார்த்தையை உபயோகித்துச் சொல்ல வேண்டுமானால், சுரண்டல் முறையினால்தான் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை அடைந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியும். இதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி வரும்போது, பெரிய பட்டாதார்களுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள், சாதாரணமாக நிலத்திலே ஒரு அங்குலம் கூடச் சொந்தமாக இல்லாமல், அதிலே உழுது பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறவன், அதிலேயே தன்னுடைய வாழ்நாளைக் கழிக்கிறவன், சோற்றுக்கு இல்லாமல் வயிறு ஒட்டி இருக்கிறானே அவனுடைய நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடம் 'கம்பாஷன்' காட்ட வேண்டும். சேர்மன் அவர்களிடம் காட்டுவதாக எதிர்க் கட்சி உபதலைவர் சொன்ன 'கம்பாஷன்' இந்த ஏழை உழைப்பாளிகளிடம் காட்டும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: அவர்கள் சேர்மனாக இல்லை.

* Sri B. K. NALLASWAMI: 'கம்பாஷன்' காட்டவேண்டிய இடம் எங்கே? கஷ்டப்பட்டு உழைத்து வயிறு ஒட்டி இருக்கிறானே அவனுக்குக் 'கம்பாஷன்' காட்ட வேண்டும். அவன் சுதந்திரம் கேட்கிறான். தனக்கு நிலம் வேண்டும் என்று அவன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். உழுது கஷ்டப்படுகிறவன் தனக்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவனுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமா? அல்லது பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமா?

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: பத்தாயிரம் ஏக்கர் என்பது கனம் அங்கத்தினருடைய மனதில்தான் இருக்கிறது.

* Sri B. K. NALLASWAMI: இவர்களுக்கு எந்த முறையிலே நிலம் வந்தது என்பதைப்பற்றிய சரித்திரத்தை நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். ஒருவருக்கே பத்தாயிரம் ஏக்கர் எதற்கு? உழுது பயிரிடுகிறவனிடமிருந்து ஒரு

[8th December 1959]

[Sri B. K. Nallaswami]

தொகையை வாங்கிக்கொண்டு அவனுக்கு ஒரு பகுதி நிலத்தை விற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் பசோதா சொல்கிறது. அந்த மனித தருமத்தைத்தான் நிலச் சொந்தக் காரர்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். ஆகையால், இதிலே சுதந்திரம் யாருக்கு வேண்டும்? பத்தாயிரம் ஏக்கர் படைத்தவருக்கா? அல்லது உழுது பயிரிட்டு ஒன்றுமில்லாமல் நிற்கிறவனுக்கா? இதுதான் எல்லோரும் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டிய விஷயம். உழுது பயிரிட்டவன், தரிசாக இருந்த நிலத்தை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறவன், அவனுக்குக் கொஞ்சம் குறைந்த நிலைக்குப் பூமியைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்றால், இது ஒரு குற்றமா? ஒரு காலத்தில் சுரண்டினோம். இன்றைக்கு அவனுக்குத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டால், அது ஒரு பாவமா என்று கேட்கிறேன்.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: யார் சுரண்டினார்கள்?

* Sri B. K. NALLASWAMI: நாம் அவர்களுக்குச் சற்று விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். தியாகம் செய்தவன் மூலம்தான் உண்மையில் தருமசுந்தரர்களாக இருக்க முடியும். தவிர, எல்லாம் தங்களுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும், தாங்கள் மட்டும் தான் சுக போகத்தில் வாழ வேண்டும், மற்றவர்கள் எந்த நிலையில் அவதிப்பட்டாலும் கவலையில்லை என்ற நிலையில் 'சர்வே ஜனஸ் ஸுகிளோ பவந்து' என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிலே அர்த்தம் இல்லை என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோரும் தன்றாக இன்புற்று வாழவேண்டும் என்றால், ஓரளவு நம்முடைய சுக துக்கங்களை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் மகாத்மா காந்தியடிகள் சொல்லிக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால், இன்று சாத்வீகமான முறையிலே, பலாத்காரமின்றி, எல்லோருடைய சம்மதத்தின் பேரிலே ஒன்று செய்வதற்கு விரும்பினால், 'உங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள்' என்று வினோபா அவர்கள் கூட சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார் என்றால், அவர்கள் கேட்கிற அளவுக்குப் போகாவிட்டாலும்கூட, ஓரளவு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திருப்தி செய்யக்கூடிய அளவிலே உச்ச வரம்பு கட்டுவோம் என்று சொன்னால், அதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? அதுவும் பூமியை எடுத்துக்கொள்ளும்போது நியாயமான ஒரு தொகையைத் தருகிறோம் என்று சொன்னால், அதிலே என்ன தவறு இருக்கிறதென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகையால், யாரும் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் சொத்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் சுதந்திரம். என்றால், அந்தச் சுதந்திரத்திற்கு அளவே இல்லை. உலகத்தைக் கட்டி ஆண்டாலும் கூட, சந்திர மண்டலத்திற்குப் போய், அதையங்கூட ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்துவிடும். புராணத்தில் உலகத்துலகம் தானி, அவற்றைப் பிடித்து வசப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று அசுரர்கள் இருந்ததாகக் கேள்விப்

[Sri B. K. Nallaswami]

[8th December 1959]

பட்ட அம்மாதிரிக் கதையாகத்தான் ஆசை வந்து முடியுமே தவிர 'சுதந்திரம்' வந்து முடியுமே தவிர, அதிலே தரும் இருக்க முடியாது. ஒருவனே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற எந்த சாஸ்திரமாக இருந்தாலும், தர்மமாக இருந்தாலும் அந்த சாஸ்திரம் பொய் சாஸ்திரமாகத் தான் இருக்கும். சுதந்தை, சந்தோஷத்தை எல்லோரோடும் பங்கு கொண்டு அனுபவிக்கக்கூடிய சாஸ்திரம் தான் தருமமாக இருக்க முடியும். அதில்தான் சத்தியம் இருக்க முடியும். ஆகையால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை எதிர்க்க வேண்டாம். அதற்கு நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கேளுங்கள். 'நாங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்திருக்கிறோம், அதைத் திருப்பி ஈடு செய்யுங்கள்' என்று கேளுங்கள். அது நியாயம். நிலத்திற்கு எதிர்ப் பணம் கேட்பவர்கள் சற்று யோசனை செய்ய வேண்டும். நிலம் இன்றிருக்கும் நிலைமைக்குக் காரணம் அதில் உழுது பயிரிட்டவன்தான். அப்படியிருக்க, உழுது பயிரிட்டவனுக்கு ஒரு சலுகை அளிக்கும் முறையிலே உழுவன் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய பூமிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சட்டம் வர இருப்பதால் நான் இப்பொழுது அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. சட்டம் வரும்போது அது சம்பந்தமான ஒவ்வொரு பிரச்சனையினதும் பேசுவதுதான் உசிதம் என்று கருதி உச்சவரம்பு அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு மற்ற சில விஷயங்களைப் பேச நான் விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பலமான கருத்துக்கள் வெளிவருகின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு துரதிருஷ்டம், ரொம்ப மன வேதனை கொடுக்கக்கூடிய விஷயம், நம்முடைய நாட்டில் பொதுவாக ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டத்தை அரசியல்வாதிகள் உபயோகப்படுத்தித் தங்களுடைய கட்சி நலனைப் பெருக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதற்காக ஒவ்வொரு சிறு குறையையும் பிரமாதப்படுத்துவதுதான் நம்முடைய துரதிருஷ்டம். உணவுப் பிரச்சனையானது மிக முக்கியமானதொன்று. நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் இந்தப் பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்தவேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அது போன்றே பல பொதுவான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதிலே நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அப்படியிருக்க, அரசாங்கத்தில் ஒரு கட்சி இருக்கிறதென்பதற்காக அதன்மீது குறையைச் சொல்லி, சிறு குறையைப் பெரிதாக்கிப் பிரசாரம் செய்வது மிகவும் துரதிருஷ்டமானது. நாம் ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டிச் சண்டை போட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தை திட்டிவோட்டுக்கள் வேண்டுமானால் அதிகம் பெறலாமேயொழிய, உண்மையிலேயே நன்மை பயக்க முடியாது. மக்களிடம் செல்லும் போது, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயற்சி செய்யும்படி பிரசாரம் செய்வதுதான் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

எவ்வளவோ நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருந்தும் நமக்குப் பற்றாக் குறை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரித்துவிட்டது என்று சொன்னால், சில பேர் கேலி செய்

8th December 1959] [Sri B. K. Nallaswami]

கிறார்கள். உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் அதிகமாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் இன்று அதிகமாக அரிசி உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரித்தான் சர்க்கரையும். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர உயர, நல்ல முறையிலே உயர்தர வாழ்க்கை நடத்துபவர்களைப் போல தாங்களும் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணம், அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் கிராமத்திலே இன்று பரவி வருகிறது. அந்த முறையிலே ஒரு பக்கத்தில் அரிசி அதிகமாக உபயோகப்படுத்தாதவர்கள் இன்று உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள் என்றால், அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. உண்மையிலே நடக்கிற விஷயம் அதுதான். இப்பொழுது புளி, மிளகாய் இவைகளின் விலை ஏறிவிட்டது என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. என்னுடைய சொந்த அனுபவம் எங்கள் வீட்டிலே புளியெல்லாம் விலைக்கு வாங்குவதே கிடையாது. தோட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய மரங்களிலிருந்துதான் புளி போன்ற பொருள்களை எடுத்துக் கொள்ளுவது வழக்கம். இந்த வருஷம் காய்ப்பு ரொம்பக் குறைவு. குறிப்பிட்ட சில வருஷங்களிலே எந்த மரத்தைப் பார்த்தாலும், ஆணி விழுந்துவிடும். அப்பொழுது புளி வேண்டிய அளவு கிடைக்கவே கிடைக்காது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியது ரொம்ப அவசியம். சாலை ஓரங்களில் இருக்கக்கூடிய மரங்கள் வெட்டப்படுவதினால் மாத்திரம் இந்த நிலைமை வந்துவிடவில்லை. காய்ப்பு குறைந்து விட்டதினால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதேமாதிரித்தான் மிளகாய் ஏற்றுமதி செய்யப் படுவது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறபொழுது, எங்கள் பக்கத்திலே சிலர் மிளகாய் சாகுபடி செய்வதை விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் திட்டமிடப்படாது விவசாயம் நடந்துகொண்டு வருவதுதான். ஒரு சாரார் திட்டமே வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நான் சொல்லுகிறேன். கிராம அடிப்படையில், திட்டம் தீட்டப்பட வேண்டும். கிராம சுய தேவை பூர்த்தி பெறவில்லை. தாலுகா சுய தேவை பூர்த்தி பெறவில்லை. ஜில்லா சுய தேவை பூர்த்தி பெறவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யம் நம்முடைய நாடு முழுவதும் சுயதேவை பூர்த்தி பெறவில்லை. புகையிலை விலை ஏறினால் உடனே மிளகாய் வேண்டாமென்று விவசாயிகள் புகையிலையை பயிரிட ஆரம்பிக்கிறார்கள். மஞ்சள் விலை ஏறினால், மஞ்சள் பயிரிட ஆரம்பிக்கிறார்கள். சர்க்கரை விலை ஏறினால், எல்லோரும் கரும்பு பயிர் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதனால் நமக்கு அத்தியாவசியமான மற்றப் பயிர்கள் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன. நான் சொல்லுகிறேன். கிராம அடிப்படையிலே திட்டம் வேண்டும். கிராமத்திற்கு எவ்வளவு புளி தேவை, எவ்வளவு மிளகாய் தேவை, எவ்வளவு மஞ்சள் தேவை என்று கிராம அடிப்படையில்தான் திட்டம் போடவேண்டும். கிராம அடிப்படையில் அகில இந்தியாவரை ரீதியிலே திட்டம் இருந்தால்தான், பற்றாக் குறையைச் சமாளிக்க முடியும்.

எதற்கு எடுத்தாலும் அரசாங்கமே வழிவகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடத்திலே பரவி வருகிறது. கிராம அடிப்படையில் அகில இந்திய ரீதியில் விவசாயத் துறையில் திட்டம்

[Sri B. K. Nallaswami] [8th December 1959]

வேண்டும். இப்பொழுது நல்ல காரியங்களை அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது. மண்ணை எடுத்துப் பரீட்சை செய்து, என்ன உரம் போட வேண்டும், என்ன உப்பு, எவ்வளவு தழை போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அகேமாதிரி, தண்ணீரையும் பரீட்சை செய்து அதிலே என்ன குறைபாடு என்று சொல்லுகிறார்கள். நல்ல விஞ்ஞான முறையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். நான் சொன்ன மாதிரி, கிராம அடிப்படையிலே திட்டம் இல்லாததினால்தான் இதெல்லாம் வெற்றி பெறவில்லை. இதற்கு வேண்டிய வசதிகள் கிராமங்களில் கிடைக்கவில்லை. போதுமான உப்பு கிடைக்கவில்லை. பசுந்தழை வேண்டும். சர்க்கார் பண்ணையில் பார்த்தால்கூட, பசுந்தழை உரமே இல்லை. எங்கேயோ 4, 5 சீமை அவத்திச் செடிகள் இருக்கின்றனவே தவிர, அதற்கு வேண்டிய எந்தவிதமான ஏற்பாடும் சர்க்கார் பண்ணையிலே செய்யப்படவில்லை. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : எந்தப் பண்ணையில் பார்த்தீர்கள்?) பவானியில். அம்மாதிரி நிலையில் பசுந்தழையைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். கம்போஸ்டைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். ஆகவே, இது பற்றி எல்லாக் கட்சியினர்களும் பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமக்குள்ளேயே சண்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. பசுந்தழை உரம், கம்போஸ்டு இவைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் பிளாக் மார்க்கெட்டில் உப்பு போகாமல் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான் பெரிய காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும். அதைவிட்டு, ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு வாதம் செய்வதில் ஒன்றுமே சாதிக்க முடியாது.

நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் வரும்போது, உரத்தினால்தான் அதிக விளைச்சலை உண்டாக்க முடியும். நல்ல இயற்கை உரம் இருந்தால்தான் நல்ல விளைச்சலைக் காண முடியும். இதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். கால்நடை மிகவும் அவசியம் தேவைக்கு தூற்றுக்கு 5 பாகம்தான் இப்பொழுது கால்நடை இருக்கிறது. கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டு கணக்குப் போட்டதில் இந்தக் கணக்கு வந்திருக்கிறது. அவ்வளவு குறைவாக கால்நடை இருக்கிறது. கால்நடை குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் கிராமங்களில், மேய்ச்சல் பூமி அற்றுப்போய்விட்டதுதான். கால்நடைகளை வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அப்படி வைத்திருந்தால், தோட்டத்திலேதான் மேய வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது நான் இங்கே வந்துவிட்டதால் எங்கள் தோட்டத்தில் பார்த்தால் 20 எருமைகள், 50 ஆடுகள் மேய்ந்து கொண்டதான் இருக்கும். கிராமத்தில் மேய்ச்சல் பூமி இல்லாமல் இருப்பதினால், கால்நடைகளை வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் வருமானால், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பொது மேய்ச்சல் நிலம் விடவேண்டும். இல்லாவிட்டால், விவசாயம் உருப்படியாக நடக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் கால்நடை அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்பொழுது கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இன்னும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தினாலொழிய, உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியாது.

8th December 1959]

[Sri B. K. Nallaswami]

கிராம அடிப்படையிலே திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்ல தோடு நிறுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. இப்பொழுது உள்ள பற்றக் குறையை நீக்கவேண்டுமானால், வெளியிலிருந்து ஓரளவு அரிசி இறக்குமதி செய்துதான் ஆகவேண்டும். நமது நாட்டு மக்களிடையே தன்நிறைவு பெறுகிற மனப்பான்மை, கஷ்டத்தைச் சகித்துக்கொண்டு எல்லோரும் பங்கு, போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மை இன்னும் ஏற்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால், இந்த நிலையிலே சில காலத்திற்கு வெளியிலிருந்து பர்மா அரிசி கண்டிப் பாகத் தருவிக்கவேண்டும். பல வருஷங்களுக்கு அல்ல, உற்பத்தி அதிகமாகி நமது நாடு தன்நிறைவு பெறுகிற வரையில், ஓரளவுக்கு இறக்குமதி செய்துதான் ஆகவேண்டும். இப்பொழுது இறக்குமதி செய்யக்கூடிய தானியம் போதாது. அப்படிச் செய்தால்தான், நம் நாட்டிலே நல்ல பெயர் வாங்க முடியும். அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், சம்பளக் குழப்பங்கள் போல் பல குழப்பங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் அமைச்சர் முதல் சாதாரண மக்கள் வரையில் இரண்டுவித அபிப்பிராயமே இருக்க முடியாது. அதுவும் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதில் இரண்டுவித அபிப்பிராயத்திற்கே இடம் கிடையாது. அவர்கள்தான் நாட்டை உருவாக்கக் கூடிய சிற்பிகள். நம்முடைய குழந்தைகளை உருவாக்குகிறவர்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராய பேதமே இருக்க முடியாது. அதுபற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருப்பதைவிட, பட்ஜெட் தயாரிக்கும்பொழுது குறை கூறுகிற எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு எந்தச் செலவைக் குறைக்கலாம், எந்தத் திட்டத்தை விட்டுவிடலாம், எப்படிச் சம்பளத்தைச் சரி செய்யலாம் என்று எல்லாக் கட்சியினரையும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஸ்கெவிடன் பட்ஜெட் தயாரிப்பது ரொம்ப பிரயோசனகரமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால், நம்முடைய நாட்டிலே பூசலுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கும். நல்ல யோசனைகள் யாரிடத்திலிருந்து வந்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எப்பொழுதுமே நாம் தயார், அதில் நாம் பெயர் போனவர்கள். ஆதலால் அவ்வாறு செய்வதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. இதை யெல்லாம் செய்தோமானால், ஒன்றுபட்டு இருந்தோமானால் வாழ்வு உண்டு. நாட்டிலே அன்னியன் படையெடுத்து வரலாம் என்ற நிலை இருக்கும் காலத்திலே நம்முடைய பொருளாதாரம், உணவுப் பிரச்சனை, கைத்தொழில் பிரச்சனை இவைகளை நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக நின்று சமாளிக்கவேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் ஒருவரை ஒருவர் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதற்கு இது தருணம் அல்ல. நம்முடைய ஒற்றுமையைக் கண்டு தான் அன்னியன் பயப்படுவான். நமக்குள்ளேயே சண்டை போட்டுக்கொண்டிருந்தால், அவன் நம்முடைய நாட்டிலே புகுந்துவித்தான் வரக்கூடும். நம்முடைய ஒற்றுமையை ஆக்க

[Sri B. K. Nallaswami] [8th December 1959]

வேலைகளில் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காகத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. ETHIRAJALU: சேர்மன் ஸார், நேற்றைய முனிதினம் கவர்னர் அவர்கள் கூட்டுக் கூட்டத்திலே ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்ததை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அவர்கள் அறிக்கையிலே கைத்தொழில், விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைக்கூறி, அண்டை ராஜ்யங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய விஷயத்திலே கட்டுக்கடங்காத நிலைமையிருப்பதினால், உணவு தானியங்கள் விலை அதிகமாக ஏறியிருப்பதற்கு மிகவும் வருத்தம் தெரிவித்தார். சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுவதுபற்றியும், சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதைப்பற்றியும், கூட்டுறவு இயக்கம் 90 சதவிகிதம் கிராமங்களில் பரவியிருப்பதைப்பற்றியும், இன்னும் 500 சங்கங்கள் இவ்வாண்டு ஏற்படுவதுபற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது கவர்னர் அவர்கள் நாட்டின் நிலைமையையும், மக்களின் நிலைமையையும், மக்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பற்றியும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்.

8 10
p.m. அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில், ரூ. 152 கோடி ஒதுக்கி, முதல் மூன்று வருஷத்தில் ரூ. 92 கோடி செலவழித்து, நான்காவது வருஷக் கடைசியில் ரூ. 36 கோடியும், கடைசியில் ஐந்தாவது வருஷத்தில் ரூ. 38 கோடியும் செலவழிக்க இருப்பதையும் குறித்து, ஆக மொத்தம் திட்டமிட்டதற்கு மேல் அதிகமாகச் செலவழியும் என்பதைப்பற்றியும் தெரிவித்திருக்கிறார். இந்த நல்ல முன்னேற்றம் காணும் சந்தர்ப்பத்திலே, நாட்டில் இயங்கும் பல கட்சிகளையும் சட்ட மன்றத்திலே இருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளையும், திட்டத்திற்கு முழு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது சர்க்கார், ஒரு லட்சம் டன் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து, பிறகு நம் ராஜ்யத்திலே ஏறக்குறைய 2,000 நிவாரணக் கடைகளைத் திறந்து குறைந்த விலையிலே ஏழைகளுக்கு அரிசி விற்பனை செய்ததை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். பிறகு தான் உணவு தானிய விலை குறைய ஆரம்பித்தது. இதை சர்க்கார் செய்த பிறகு, ஒரு கூக்குரல் எழுந்தது. கொள்முதல் செய்யக் கூடாது, அதனால் அதிக விலை ஏற்படும் என்று வியாபாரிகளும் நிலச்சுவான்தார்களும் பயமுறுத்தினார்கள். சென்ற மாதத்தில் கொள்முதலை நிறுத்தி, ஒரே நிமிட நேரத்தில் விலைக் கட்டுப்பாட்டையும் நமது உணவு மந்திரி எடுத்துவிட்டார். இப்பொழுது ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல சந்தோஷம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்று வருஷ முடிவுக்குள்ளாக ரூ. 92 கோடி செலவழித்திருக்கிறோம். பல கிராமங்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்திருக்கிறோம். ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி,

8th December 1959]

[Sri M. Ethirajalu]

இன்னும் குளம் வெட்டுதல், கிணறு வெட்டுதல் போன்ற இலை அனைத்தும் செய்திருக்கிறோம். மக்களிடம் நாலில் ஒரு பங்கு வாங்கிக்கொண்டு, நான்கில் ஒரு பங்கை ஸ்தல ஸ்தாபனத்திடம் வாங்கிக்கொண்டு பாக்கியைச் சர்க்கார் போட்டுச் செய்யும் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் கிராமங்கள் தோறும் நிறைவேற்றப் பட்டன. கிராம ரோடுகளைச் சீர்படுத்துவதில் யாரும் முன்வர வில்லை. கிராமங்களுக்கு ரோடு போடும் விஷயத்தில் பல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். வெளி நாட்டிலிருந்து வந்த பெருந்தலைவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நடந்திருக்கும் திட்ட வேலைகளைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது லோகல் டெவலப்மெண்டு வேலைகள் நின்றுவிட்டன. கால் பங்கை மக்கள் கொடுக்க முன்வந்தாலும், லோகல் டெவலப்மெண்டு வேலைகளை நிறுத்தச் சொல்லிச் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு விட்டதாகவும், ஆகவே, அந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்க முடியாது என்றும் திட்ட வட்டமாக உத்தியோகஸ்தார்கள் கூறிவிட்டார்கள். மீண்டும் அந்த வேலையைத் துவங்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் திட்டத்திலே ஒதுக்க வேண்டும் என்று கிராமத்து மக்கள் கோருகிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நில உச்ச வரம்புபற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். என்போல் நிலம் இல்லாதவர்கள் பேசுவதில் பயனில்லை. நில உச்ச வரம்பு வரவேண்டும், வந்தே தீரும். காந்திஜிக்கு இரண்டாவதாக, வினோபாஜி அவர்கள் தண்ணீர், காற்று எப்படி எல்லோருக்கும் பொதுவோ, அப்படியே நிலமும் இருக்கவேண்டும் என்கிறார். நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பலரும் முன்வந்து நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனாலும், அந்த லட்சியம் கணிசமாகக் கைகூடினால், அதை வைத்து எல்லோரும் நிலம் உள்ளவர்களாகவும் உழைப்பாளிகளாகவும் இருந்து உணவையும் உற்பத்தி செய்வார்கள். ஏழை உழைப்பாளி மக்களுக்கு எப்படியாவது நிலம் கிடைக்க வேண்டும். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு என்ற உடனே இப்பொழுது நடப்பது என்ன? கடந்த இரண்டு மாத காலமாக ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுகளில் பார்க்கிறோம். மூன்று பரம்பரைக்கு முன்னால் உள்ளவர்கள் வரை நிலம் பிரித்து எழுதிக் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நில உச்சவரம்பு கட்டினால், நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கும் உழைப்பாளிகளுக்கும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் வர முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ளே பிரித்து எழுதுவதால், நிலம் பூராவும் அவர்கள் வசமேதான் இருக்க முடியும். இந்த நிலைமையை யோசித்து சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சட்டம் வர இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கு முன்னாலேயே சரியான முகாந்தரம் இல்லாமல் பிரித்து எழுதப் பட்டிருந்தால், அது செல்லாது என்று சட்டத்தில் காணவேண்டும். அது செல்லுபடியாகாது என்று நிச்சயமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். இதை உடனடியாகச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொஞ்சம் பணத்தை வாங்கிக்

[Sri M. Ethirajalu] [8th December 1959]

கொண்டு சர்க்கார் மூலமாக நிலம் கொடுத்தால்தான் ஊக்கம் ஏற்படும். உழைக்க மனப்பான்மை வரும். உணவு உற்பத்தியும் அதிகம் பெருகும். அப்பொழுதுதான் நிலம் இல்லாத ஏழைகள் பிரச்சனை தீரும்.

5-20
p.m.

அடுத்தபடியாக, எங்கு பார்த்தாலும் கடந்த ஒரு வார காலமாக வெள்ளம் அதிகமாக இருக்கிறது. மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை வருடா வருடம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுக்க எஞ்சினியர்களும் அதிகாரிகளும் என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள், நிரந்தரமாக வெள்ளம் வராமல் தடுக்க, என்று தெரியவில்லை. எங்கள் ஊரில் நடந்ததைச் சொல்லுகிறேன். கடலூரில் நான் இருக்கும் பகுதியில் கடினம் ஆற்றில் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது வெள்ளப் பெருக்கு எடுப்பது வழக்கமாகவே இருந்துவருகிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அங்கே வெள்ளப் பெருக்கு எடுத்துத் தண்ணீர் நகரத்திற்குள் புகுந்து பல குடும்பங்கள் சீரழிந்து போய்விட்டன. அப்படிச் சீரழிந்த காலத்தில் அங்கு ஸ்ரீ கைவார் கலெக்டராக இருந்தார். அந்த நிலைமையில் அங்குள்ள இஞ்சினியர்களை அழைத்து இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்க்கலாம் என்று ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். கடினம் நதி இரு ஓரங்களிலும் 35 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு அணையைக் கட்டி வெள்ளம் வருவதைத் தடுத்து கடலுக்குள் தண்ணீர் போகும்படி செய்துவிடலாம் என்று முடிவு செய்து அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 35 லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால், அதற்குப் பிறகு மற்ற இஞ்சினியர்களும் கலெக்டரும் சேர்ந்து மேற்கொண்டு அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அது இன்னும் நடைபெறவில்லை. அதன் காரணம் என்ன வென்றும் தெரியவில்லை. அதை எடுத்து நடத்தாமல் ஏன் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கும்படியாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு எவ்வளவோ பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் எடுத்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்றும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்றும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்றும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை ஏன் எடுத்து நடத்தவில்லை என்று கேட்கிறேன். அப்பொழுதுள்ள திட்டப்படி அங்கு ஒரு அணை போட்டிருந்தால், அந்த ஊரில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய சேதத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இந்த வெள்ளத்திலும் பெரிய சேதமும் வீடுகளும் சீரழிந்தன. அங்கு ஒரு பெரிய ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் அங்கே வெள்ளப்பெருக்கு எடுத்து அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குள் தண்ணீர் புகுந்து அங்குள்ள நோயாளிகளுக்கு எவ்வளவோ இன்னல்களை விளைவித்திருக்கிறது. அதன் பிறகு அங்குள்ள நோயாளிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு நோயாளிகளைத் தூக்கிச் சென்றார்கள். ஆகவே, இப்படிப்

[8th December 1959] [Sri M. Ethirajalu]

பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடலூர் கடினம் அணை போடும் திட்டத்தை உடனடி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பல தரப்பட்ட குறைகளை நாங்கள் இங்கே வந்து எடுத்துச் சொல்லும்போது, அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இங்கு இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதிகளில் இருக்கக் கூடிய குறைகளை நாங்கள் இங்கு வந்து எடுத்துச் சொல்லும் போது, அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இங்கே இருந்து கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால்தான் மேலும் மேலும் குறைகள் குவியாது. சாதாரணமாக, நாங்கள் கவர்னர் பிரசங்கத்தின்மீதும், பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் தான் பொதுவான குறைகளைப் பேச முடியும். அப்பொழுது பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பும் சந்தர்ப்பமும் ஏற்படுகின்றன. அப்பொழுதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இங்கே வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு குறைகளைக் கேட்டு, அந்தந்த ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி நாங்கள் சொல்வது உண்மையா, பொய்யா என்று கேட்பதோடு, உண்மையானால் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தால் எவ்வளவோ ஜில்லாவில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். ஜில்லா அதிகாரிகளும் நாங்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். பெரிய விஷயமாக இருந்தால், அதைப்பற்றி நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளிடத்தில் சொல்லிப் பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம். மற்றச் சாதாரண விஷயங்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட தலைமை அதிகாரியோ அல்லது கீழ்ப்பட்ட அதிகாரியோ இங்கே வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு எங்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனியாவது சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இனி வெள்ளம் வராமல் தடுக்க யோசனையை சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏற்படக்கூடிய சேதத்தைத் தடுத்து விடலாம். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் சர்க்கார் வருடா வருடம் லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் துறைமுக அபிவிருத்தியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது சேது சமுத்திரம் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதை விருத்தி செய்ய ஏற்பாடு நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப்போலவே எங்கள் பகுதியில் பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தையும் எடுத்து நடத்தலாம். அதனால் எவ்வளவோ சௌகரியங்களும் சர்க்காருக்கு வருமானமும் ஏற்படும். இப்போது நெய்வேலித் திட்டம் உருவாகி வருவதால், இந்தத் துறைமுகத்தை எடுத்து விஸ்தரித்தால் போக்குவரத்துக்கு எவ்வளவோ வசதியாக இருக்கும். யுத்த காலத்திற்கு முன்னதாக இந்தத் துறைமுகம் ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு எவ்வளவோ வசதியாக இருந்தது.

[Sri M. Ethirajalu] [8th December 1959]

கப்பல் போக்குவரத்தும் இருந்தது. மலேரியாவிருந்து வருபவர்களும் இங்கிருந்து அங்கு போகும் நிலை கப்பல் மூலமாக இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அந்தத் துறைமுகம் சீரழிந்து கிடக்கிறது. அதை விஸ்தரிக்காமல் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அதை விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பரங்கிப்பேட்டையில் ஏற்கனவே துறைமுகம் இருந்தபோது எந்தெந்த அமைப்போடு இருந்ததோ அந்த நிலையை மீண்டும் சர்க்கார் கொண்டுவரவேண்டும். அங்கு அதிக முஸ்லீம்கள் இருப்பதாலும் சிங்கப்பூர், மலேயா போன்ற இடங்களிலிருந்து வரவும் போகவும் வசதியாக உள்ள துறைமுகம். சென்னை ராஜ்யத் திற்கே மிக முக்கியமான துறைமுகம். இன்றைக்கு அந்தத் துறைமுகம் இல்லாமல் இருப்பதால், பிரயாணிகள் ஒன்று நாகப் பட்டணத்திற்காவது அல்லது சென்னைக்காவது வர வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தை மறுபடியும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது அவசியத்திலும் அவசியமெனக் கருதுகிறேன். இவ்விஷயத்தை உடனடியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். சென்னைக்கு வந்து கப்பல் ஏற வேண்டியதாகவோ அல்லது இறங்க வேண்டியதாகவோ இருந்தால், அதனால் பிரயாணிகளுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்களும் பணச் செலவும் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். (ஸ்ரீ ரஸா கான் : சென்னைக்கு வந்தால் சினிமா பார்க்கலாமே!) ஆகவே அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படிச் சீர்படுத்தினால் ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு வசதியும் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன் வெளிநாட்டிலிருந்து சிலர் அங்கு வந்தார்கள். அவர்கள் இந்தத் துறைமுகத்தைப் பார்த்துவிட்டு இது கப்பல் தளமாக இருப்பதற்கு எவ்வளவோ வசதியாக இருக்கும் என்றும், துறைமுகமாக அமைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்றும், கப்பல் கட்டுவதற்கு வேண்டிய விசாலமான இடம் இருக்கிறது என்றும், நீண்ட கரை இருக்கிறது என்றும், நல்ல களிமண் கரையோரத்தில் உள்ளதாக இருக்கிறது என்றும், அதனால் துறைமுகம் கட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்றும் சொல்லியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே அங்கு இப்படிப்பட்ட வசதிகள் இருப்பதால் துறைமுகம் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்து இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு, துறைமுகம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய மத்திய சர்க்காருக்கு உடனடியாகச் சிபார்சு செய்து முன்னுவது திட்டத்தில் சேர்க்கச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மற்றொரு முக்கியமான வசதியும் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஜியாலாலிகல் ஸ்டேஷனைக்கூட அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது விஷயமாக நானும் பல முஸ்லீம் சகோதரர்களும், பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் மராமத்து மந்திரியைப் பேட்டி கண்டு மகஜரம் கொடுத்திருக்கிறோம். போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் எவ்வளவோ

[8th December 1959] [Sri M. Ethirajalu]

கேஸ்களை நல்ல முறையில் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து கோர்ட்டுகளில் கேஸ் போட்டாலும் அவைகள் சில சமயங்களில் கோர்ட்டுகளில் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. தக்க முறையிலே விசாரித்து கேஸ்களைக் கொண்டுவந்தாலும், அவை கோர்ட்டுகளில் நிற்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பாதகமாக எவ்வளவோ கேஸ்கள் தள்ளுபடி செய்து ஜட்ஜுமென்ட் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. இதைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் அல்லது தள்ளுபடி செய்யப்படக்கூடிய கேஸ்கள் எல்லாம் சரியானபடி தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றனவா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். சில சமயங்களில் கோர்ட்டுகளில் சரியானபடி நியாயம் வழங்காமல் தவறிவிடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருப்பது நியாயம் அல்ல என்றுதான் சொல்லுவேன். சில சமயங்களில் எவ்வளவோ பேர்கள் காரணமின்றி குண்டர்களால் தாக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அபாத செயல்களை விசாரித்துப் போலீஸ்காரர்கள் கேஸ் போட்டாலும், அவைகள் சில கோர்ட்டுகளில் நிற்பதாகவே இல்லை. இதனால் மக்கள் நியாயம் வழங்கப்படாத சர்க்கார் என குறை கூறுகிறார்கள். அவர்கள் அதன் மேல் அப்பீல் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அப்பீல் செய்வதாக இருந்தால், சென்னைக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்குத்தான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வருவதற்கு ஜனங்களால் முடிவதில்லை. அதனால் எவ்வளவோ பண நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் அங்கேயே ஏன் அப்பீல் செய்வதற்குக் கோர்ட்டுகளை அமைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சாதாரண மாஜிஸ்ட்ரேட் தள்ளுபடி செய்யும் கேஸுகளுக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்குத் தான் அப்பீல் செய்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தால் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். ஜில்லா ஜட்ஜ் தீர்ப்புக்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வருவது நியாயம். அநேக இடங்களில் லஞ்சம்கூட தாண்டவமாடுவது உத் தெரியவருகிறது. நியாயஸ்தல அதிகாரிகளிடத்திலும் பல ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன. லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது என்று சொன்னால்கூட, அதைத் தப்பாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இப்பொழுதும் பல குற்றங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். புலன் விசாரணை ரகசியமாகச் செய்யவேண்டும். நீதிஸ்தலம் யார் அதிகாரத்திற்குள் வந்தாலும் அந்த மாவட்ட ஆட்சியாளருக்குள் அடங்கியிருந்தால்தான் நமது மாநிலம் நல்ல நிலையில் சீர்படும்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டிலும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏகோ சொல்லுகிறேன் என்று விட்டுவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு விலை வாசி ஒரு பக்கம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எல்லோரும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு பேசியவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய

[Sri M. Ethirajalu] [8th December 1959]

கட்சியைப் பலப்படுத்திக்கொள்வதற்குத்தான் இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. என்னைப் போலுள்ளவர்கள் கிராமங்களில் மக்களுடன் பழகி வருவதால் அவர்கள் எப்படி உணருகிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்துவருகிறார்கள்.

5-30
p.m.

இந்த நிலையிலே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் தொழிலுக்கு வேண்டிய சோடா உப்பு, நீலம் போன்றவைகள் கூட அகப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பாரி கம்பெனியார் போன்று இருப்பவர்கள் நிலத்தைத் தன் பொறுப்பில் வைத்துக் கொண்டு கொள்வனா லாபம் அடிக்கிறார்கள். அதை ஏன் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை? இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் சரியாகக் கிடைத்தது. சோடாவின் விலை மூட்டை ஒன்றுக்கு 28 ரூபாய் விற்க வேண்டியிருக்க, பிளாக் மார்க்கெட்டில் 85 ரூபாய்க்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, பொது மக்களின் துணிகளுக்குப் போட்டுத் தொழில் செய்யும் சோடா உப்பு தேவையானால், விசை ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் கொடுத்தால் தான் கிடைக்கிறது. ஒன்றரை அணா விற்க நீலம் இப்பொழுது 7 அணா, 8 அணாவுக்கு விற்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த நாட்டிலுள்ள 3 கோடி மக்களுக்காகத் தொழிலை ஏற்று வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் நிலை இப்படி இருந்தால் என்ன ஆகும் என்று எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் அதிக அக்கறையும், சிரத்தையும் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் என் கோரிக்கைக்கு இணங்கி உடனடியாக 100 டன் சோடா உப்பைக் கம்பெனியார்களோடு பேசி, தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுத்த பேருதவிக்கு ஓரளவிற்குச் சலவைத் தொழிலாளர்கள் நன்றியை அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்திவருகிறார்கள். ஆனால் அதுவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இன்னும் விலை குறையவில்லை. குறைவது போலப் பாவனையிருக்கிறதே தவிர, நிரந்தரமாக விசை 6 அணா விலைக்கு வரவில்லை. துணிகளை அழகுபடுத்துவது நீலம். அதற்கும் பாரி கம்பெனி முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும். நீலம் கொடுப்பதில் எல்லாக் கடைகளிலும் குறைந்த விலைக்குச் சலவைத் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்க உத்திரவிட வேண்டும். பாரி கம்பெனியாரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, சர்க்கார் தொழில் இலாகா அதிகாரி மூலம் எவ்வளவு சங்கத்திற்கு சோடா பரமிட் கொடுக்கிறார்களோ அவ்வளவு நீலம் பரமிட்டுகள் கொடுக்க சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எல்லாம் தெரிந்த தொழிலமைச்சர் இன்றே கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் உரை மீதும், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதும் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பேச்சுவாதையெல்லாம் இனி மேலாவது அரசாங்கத் தலைமை அதிகாரிகள் வந்திருந்து காதாரக்

[Sri M. Ethirajalu] [8th December 1959]

கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்தால், அமைச்சர்களுக்கும் தலைமை ஆபீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் மனுக்கள் குவியாது, கஷ்டம் இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் மாதத்தில் பல நாட்கள் வெளியூரிலேதான் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது நாங்கள் பேசும்பொழுது வந்தால் ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. மந்திரிகள் ஊர் ஊராக வருகிறார்கள். அதனால் மக்கள் குறைகள் ஓரளவு தீருகின்றன. மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளும் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்துபோன பிறகுதான் ஒரு ஊருக்கு அந்த மந்திரி வந்து போனார் என்ற செய்தி சட்டசபை மெம்பர்களுக்குத் தெரிகிறது. மக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல இயலாத நிலையில் அவர்கள் வருவதும் போவதும் தெரியாமல் இருக்கிறது. இந்தமாதிரி அவர்கள் எல்லாம் வரும்போது இன்னின்ன மத்திய மந்திரிகள் வருகிறார்கள் என்று சென்னை அரசாங்கத்திலிருந்தாவது அவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாண அறிக்கையை அனுப்பினால், நாங்கள் நேரடியாகச் சென்று அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள குற்றங்குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ரயில்வேக்களிலும், போஸ்டாபீஸ்களிலும் இருக்கும் ஊழல்கள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே போகின்றன. இதை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்த நிர்வாகங்களில் இன்னும் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நீக்க முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னாலும் பலன் ஏற்படுவதில்லை. அந்த இலாக்காக்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறபடியால், நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகளும் தாங்கள் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது எனக் கருதுகிறார்கள். (ஸ்ரீ வி. வி. ராமசுவாமி : இதற்காகத்தான் திராவிட நாடு பிரிய வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்.) இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் நேரில் சென்று, யாராவது இங்கிருக்கக்கூடியவர்கள் சென்று பார்த்து இவையெல்லாம் சரியா, நியாயமா என்று பார்த்து வந்து அவற்றையெல்லாம் நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஜனநாயக ஆட்சியில் அதிகாரிகள் மக்களுடைய குறைகளை யெல்லாம் கவனிக்காவிட்டாலும், மந்திரியாக இருக்கின்றவர்கள் மக்களுடைய குறைகளைக் கவனத்தற்குப் போதிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை வருகின்ற மந்திரிகளிடம் வந்து சொல்வதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயக ஆட்சியில் நல்ல ஒரு உன்னதமான நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. V. RAMASWAMY : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிக்க கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின் மீது நானும் சில வார்த்தைகள் ஆதரித்துப் பேச முன்வந்துள்ளேன். இப்போது நாட்டிலே மக்கள் எல்லோரும் விலை அதிகம், விலை அதிகம் என்ற குறையை ஒவ்வொரு இடத்திலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, உணவுப் பொருள்களை வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய அனைவரும் அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்க

[Sri K. V. Ramaswamy] [8th December 1959]

கிறார்கள். அவர்களுக்கு அது ஒரு குறை. ஆனால், அந்த உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயி புள்ளிவிவரம் கொடுத்துச் சொல்லுகிறான்—ஒரு ஏக்கராவில் விளைகின்ற விளை பொருள் இவ்வளவு, ஏற்படும் செலவினங்கள் இவ்வளவு என்று. அவன் சொல்லுவதைப் பார்க்கும்போது, அது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்று பார்க்கும்போது, அதுவும் நியாயமாகவே படுகிறது. “உழப்பவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது” என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கும். இந்தச் சபையிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரதிநிதிகளும் அதையெல்லாம் உணர்ந்திருப்பார்கள். இந்த விலை இரண்டு மூன்று நிலைமையில் உயரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஒரு நிலை, உற்பத்தி விலை அதிக மாவதன் காரணமாக, விவசாயி சொல்லக்கூடிய முறையிலே அவனுக்கு ஆகக்கூடிய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக விலை உயருகிறது. ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி இரவு பகலாக உழைத்துக்கொண்டிருப்பான். அதிகாலையில் எழுந்து அவன் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். மணிக்கணக்கைப் பார்த்து, அவன் வேலை செய்ய முடியாது. விவசாயி பொழுதைப் பார்த்துத்தான் மணியைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். விவசாயி யிடத்தில் கடிகாரம் இல்லை. மணி அடிப்பது கிடையாது. மற்றத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் மணியைப் பார்த்து வேலை செய்து விட்டுப் போகிறார்கள். ஆனால் விவசாயக் கூலி அந்தமாதிரி வேலை செய்ய முடியாது. ஆகவே, அந்த முறையில் அவனுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வகையில் இப்போது விவசாயினுடைய கூலி ஓரளவு உயர்ந்துவிட்டது. செய்கின்ற வேலையும் குறைந்துவிட்டது. வேலைத் தாமும் குறைந்துவிட்டது. இந்த நிலைமையில் தொழில் உற்பத்தி ஆகாத காரணத்தினால், வேலை கிடைக்காத காரணத்தினால் இவன் கூலி அதிகமாகக் கேட்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்து மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு போகும்போது இவனுக்குக் குறைவான விலையே கிடைக்கிறது. ஒரு வியாபாரி மொத்தமாக விலைக்கு வாங்கிப் பதுக்கி வைத்துக்கொள்ளுகிறான். அந்தப் பதுக்கல் தானியங்களை அவன் தக்க சமயத்தில் விலை உயர்வைக் காட்டி விற்கிறான். அந்த வியாபாரிக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. அதிலும் சில நல்ல வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளிடம் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டியது மிக அவசியம். அரசாங்கக் கண்காணிப்பு இருந்த போதிலும், அதிகார வர்க்கமும் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அதன் காரணமாகப் பொதுவாக மக்களுக்கு ஒரு பீதி ஏற்பட வேண்டும். என்ன பீதி? அரசாங்கம் தலையிட்டு எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்கொள்வார்கள் என்ற பயம் இருக்க வேண்டும். அல்லது, தண்டனை விதிப்பார்கள் என்ற பயம் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பீதி மக்களுக்கு இல்லாவிடில் திருட்டுத்தனங்கள் ஒழியவே ஒழியாது. வியாபாரிகளுக்குச் சில பயம் இருந்தேயாக வேண்டும். உதாரணமாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ராயப்பா என்ற கலெக்டர் இருந்தார். அவர் காலத்தில் மில்களில் பிளாக் மார்க்

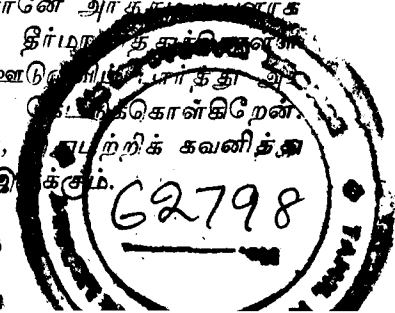
8th December 1959] [Sri K. V. Ramaswamy]

கெட் நடந்துகொண்டிருந்தது. ப்ளாக் மார்க்கெட் நடக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டு அவர் உடனே மில் முதலாளிகளை ‘அரெஸ்ட்’ செய்தார். தயவுதாட்சண்யமின்றி அவர்களை ‘அரெஸ்ட்’ செய்தார்.

SRI V. V. RAMASWAMI : உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அதிகாரிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசலாமா?

MR. CHAIRMAN : Names of officers need not be mentioned.

*** SRI K. V. RAMASWAMY :** அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரி இருந்த தினால்தான் வியாபாரிகள் திருட்டுத்தனம் செய்வதை நிறுத்து வதற்கு ஆயத்தமானார்கள். ஆகவே, அதிகாரிகள் ஒரு சில மோசக்காரர்களுக்காகப் பயந்துகொண்டோ அல்லது அவர்கள் தயவை எதிர்பார்த்தோ இருக்காமல் இருப்பார்களேயானால், சர்க்கார் செய்யக்கூடிய உதவி பரவலாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய முடியும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உற்பத்தியாளர்களுக்கு நாம் சலுகை காட்டினால், உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும் என்று நான் இதற்கு முன்னமேயே இங்கு பல தடவை எடுத்துக் கூறியிருப்பதால், அதைப்பற்றிக் கூடுதலாக நான் ஒன்றும் இப்பொழுது சொல்வதற்கு விரும்பவில்லை. நாம் செய்கிற உதவி விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் போய்க் கிடைக்காத காரணத்தினால், விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் செய்கின்ற உதவி விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் அதைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் உரம் போன்றவைகள் மற்ற இடங்களிலிருந்து வந்து சேர வேண்டும். அதிகப்படியாக உரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். அவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வேண்டுமென்று சொன்னால், அது விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதாக இல்லை. ஆனால் கிடைக்கிறது. எங்கிருந்தோ வருகிறது. அரிசி கிடைக்காமல் இருக்கிறதா? கிடைக்கிறது. ஆனால் ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் கிடைக்கிறது. அப்படி ப்ளாக் மார்க்கெட்டிலாவது கிடைக்கிறது என்றால், என்ன அர்த்தம்? ஸ்டாக் இருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம். அப்படி ஸ்டாக் இருந்து, அதை ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பது கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள் சிலர். ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாலும் ஒரு மூட்டை உரம் கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது என்று இருந்தால், அப்பொழுது ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் கூடுதல் விலை கொடுத்தால் கிடைக்கிறது என்றால், அப்பொழுது ஸ்டாக் இருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம்? ப்ளாக் மார்க்கெட் நடக்கிறது நிச்சயம் என்று தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை ஊடுருவிப் பார்த்து அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது சர்க்காரின் கடமையாகும். ஆகவே, அப்பற்றிக் கவனித்து உரத்தைப் பெருக்கினால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri K. V. Ramaswamy] [8th December 1959]

அடுத்தபடியாக, இங்குக் கைத்தொழில்கள் பாவலாக இப் பொழுது வந்திருக்கின்றன என்று கவர்னர் உரையில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டத்தக்கதே. நிர்ப்பாசன விஷயத்திலும் பல முன்னேற்றங்களை நாம் அடைந்திருக்கிறோம். இன்னும் பலவித முன்னேற்றங்களை அடைவதற்குரிய வகைகள் இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் ஒரு வாய்க்கால் கட்டப் போக முடியாத பல இடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வகுப்பும் எவ்வளவோ மழை பெய்திருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் எரியாவில் இன்னும் மழையே கிடையாது. வெள்ளம் என்பதை அங்கு பார்க்கவேயில்லை. காட்டுத் தண்ணீர் புரண்டு ஓடுவதைப் பார்க்க வில்லை. 60 மூழம் அடி வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்குள்ள கிணறுகளில். சிறிதுகூடத் தண்ணீர் இல்லை அந்தக் கிணறுகளில். பல ஜில்லாக்களில், பல தாலுகாக்களில், பல கிராமங்களில் இந்த நிலைமையிருக்கிறது. ஆனால் நல்ல குள வசதி, வாய்க்கால் வசதி, ஆற்றுப்பாசன வசதி போன்றவைகள் உள்ள இடங்களில் இருப்பவர்கள் சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கும் விவசாயத்தை ஜீவனமாகக் கொண்டவர்கள்தான். எங்கள் பிர்க்காவில் உள்ள விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் விவசாயம் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாது. அதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு மனமும் வராது. எதையாவது போட்டுப் புரட்டி, தங்களுக்குச் சாப்பாடு இருக்கிறதோ இல்லையோ, அதைப்பற்றிய கவலையின்றி எப்பாடு பட்டாவது அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முன்வருகிறார்கள். வேறு ஏதாவது வேலை செய்யும் பழக்கம் அவர்களுக்கில்லை. அவர்கள் செய்யப் போவதுமில்லை, செய்யவும் மாட்டார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் தக்க விதத்தில் நிர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும் நேரத்தில் அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, மேட்டுப்பாங்கான இடங்களுக்கு வாய்க்கால் மூலம் அனதப் போதும்படி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், கிணறுகளில் ஜல ஊற்று எடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உதாரணமாக, பரம்பிக்குளத் திட்டத்தையும், அமராவதித் திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொண்டால், அந்தத் திட்டங்கள் மூலம் பல வாய்க்கால்களை வெட்டிக்கொண்டு போய் மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசங்களில் உள்ள குடியானவர்களுக்கும், கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் ஊறும் படியான நிலையை உண்டுபண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எனது தாழ்மையான வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் சில குட்டை குளங்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆங்காங்கு தண்ணீரைக் குட்டைகளில் தேக்கி நிறுத்த வேண்டியது அத்தியாவசியம். அதற்காக இப்போது சர்க்கார் வேண்டியதைச் செய்துகொண்டுவிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், இன்னும் பல இடங்களில் இருக்கின்ற குட்டைகளில் நீரைக் கொண்டுவந்து நிரப்பவேண்டும் என்பது தான் என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

8th December 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI: குட்டையைக் குழப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?

* SRI K. V. RAMASWAMY: குட்டையைக் குழப்பவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. தண்ணீரினால் குட்டையை நிரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

அடுத்ததாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மக்களுக்குப் பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்கார் பலவிதமான முயற்சிகள் செய்து கொண்டு வருகிறது. இது குடியானவனுக்கு மிகவும் உகந்தது தான். இதைச் செய்யும்போது மிகவும் கண்காணிப்பாக இருந்து செயலாற்ற வேண்டும். அவ்விதம் செயல்படுவதாக இருந்தால், நல்ல பலனை அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. பலவிதமான கஷ்டங்களில் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து இந்தவிதமான முயற்சியில் ஈடுபடுத்துவது என்பது மிகவும் போற்றத்தகுந்த விஷயமாகும். இப்போது நாட்டில் கூட்டுறவு என்பது மிகவும் அபாயமான முறை என்ற பீதி மக்களிடையே இருந்துவருகிறது. இந்தப் பீதியை மக்களிடத்திலிருந்து போக்கடிக்க வேண்டும் என்றால், நாம் சில கஷ்டங்களை அனுபவித்தாகத்தான் வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் தயாராக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எவர்க்கு இதில் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 90 to 92. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas as villages for the purposes of the Act—

Thiagarajapuram and Kavanur villages in Nannilam taluk, Tanjore district.

Thiruvallampozhi village, Tanjore taluk.

* 93 and 94 to 98. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the number of members of the panchayats, seats reserved for members of the Scheduled Castes, division of panchayat areas into wards and the date of effect of the notification in respect of the following panchayats:—

(i) Goodanagaram panchayat, Gudiyatham taluk, North Arcot district.

[8th December 1959]

(ii) Ayan Singampatti panchayat, Ambasamudram taluk. Perumkottur panchayat, Sankarankoil taluk. Kallikulam panchayat, Nanguneri taluk. Sivalarkulam panchayat, Tenkasi taluk. Alwarkurichi panchayat, Ambasamudram taluk. Ettankulam panchayat, Tirunelveli taluk. Kovilammalpuram panchayat, Nanguneri taluk. Achambadu panchayat, Nanguneri taluk, Kilaveeranam panchayat, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.

(iii) Tandanthottam panchayat, Kumbakonam taluk. Inam Melavasal and Vaduvur Thenpathy panchayats, Mannargudi taluk. Kothangudi panchayat, Mayuram taluk. Keelakkadu panchayat, Tiruturaipundi taluk. Nattanipurasakudi panchayat, Arantangi taluk, Tanjore district.

(iv) Adiyakkamangalam, Nagapattinam taluk, Tanjore district.

(v) Ottaipidaram panchayat, Koilpatti taluk. Sanganakulam and Vyajanaravanam panchayats, Nanguneri taluk. Pudukulam panchayat, Tiruchendur taluk. Guddalore panchayat, Sankarankoil taluk. Nallur panchayat, Tenkasi taluk, Tirunelveli district.

(vi) Manathur panchayat, Mayuram taluk, Tanjore district.

* 99. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the existence of the Punjai-thalaiyur panchayat, Dharapuram taluk, Coimbatore district, with effect from 30th July 1959.

* 100. Notification issued with G.O. Ms. No. 1677, L.A., dated 26th September 1959, regarding extension of the term of office of the members of the Santhiyur Attayampatti panchayat, Salem district, up to and inclusive of 30th November 1959.

†101. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing the total number of members, division of area into wards and the date of effect of the notification in respect of various panchayats in Nilgiris district.

† 102 to 113. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, declaring certain areas in the following villages as villages for the purposes of the Act:—

(i) Achampatti village, Tanjore taluk.

(ii) Vellanur revenue village and Poongudi revenue village, Tiruchirappalli district.

(iii) Tiruparkadal, Melveeranam, Somasamudram, Kalpattu, Pannappanthangal, Pulivalam, Melvenkatapuram, Pandianallur, Anandalai, Vanapadi Kolatheri, Sithathur, Manthangal, Alapak-kam, Kilveeranam and Chettithangal-thandalam revenue villages in North Arcot district.

8th December 1959]

(iv) Punjaithalaiyur village, Dharapuram taluk, Coimbatore district.

(v) Melapandiapuram village, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

(vi) Certain villages in Arkonam and Wallaja taluks of North Arcot district.

(vii) Kandampatti village, Salem taluk.

(viii) Thandam village, Arantangi taluk, Tanjore district.

(ix) Nagakudi village, Nannilam taluk, Tanjore district.

(x) Koppu village, Tiruchirappalli taluk.

(xi) Moongikudi village, Nannilam taluk, Tanjore district.

(xii) Pandaravadai village, Nannilam taluk, Tanjore district.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 3rd December 1959.

† Sent by special messengers to all M.L.Cs. on 4th December 1959.

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (d) of Starred Question No. 6 asked by Sri Mohamed Raza Khan at the meeting of the Legislative Council held on 8th December 1959, page 1 supra.]

List of industries which have been allotted space in the industrial estates and colonies.

Industrial Estate, Guindy—

<i>Industries started in 'A' Type Units.</i>	<i>Industries started in 'B' Type Units.</i>	<i>Industries started in 'C' Type Units.</i>	<i>Industries started in 'D' Type Units.</i>
Gang operated high voltage Air Break switches and other line materials. Engineering products and sheet metal fabricators. Welding Battery boxes and angles. Electrical Switch gear for all voltages up to 220 K.V. Electric motors up to 10 H.P. house-hold pumps, etc. Alkathene Films and pipes. Pen spares manufacture. H.T. Accessories air break switches and Electrical Motors. Bolts, Nuts, Rivets, Hinges, Washers, etc. Waterproof and special papers. Manufacture of Drop forgings, constructional rods and steel nails. Weld mesh manufacturers.	Gear Wheel manufacture comprising of spur, helical worm and work sheals and reduction gear boxes. Brass casting, forging and Water meter components. Electroplating and manufacture of machine screws. Engineering metal parts. Manufacture of corrugated paper. Manufacture of Polythene films and cinema equipments. Manufacture of Radios and components. Bicycle Dynamo sets and saddles. Manufacture of wire nails.	Industrial Leathers, Belting washer, etc. Air brook Switches. Builders Hardware. Spectacle frames. Tin containers and aluminium utensils. Aluminium and copper wares, water tight fittings (lamps) and allied products, weighing scales, etc. Mechanical Engineering and Planting Fabricating Electrical washing machines, sheet metal pressing, plating, welding, etc. Manufacture of empty tins. A precision to machine shop to cater the automobile industries. Tools and hot dip galvanising. Die Casting. Conduit pipes. Machine shop. Pins and Gem elips.	Assembly of clocks and manufacturing of wire mesh. Tools for press work. General Machine shop. Manufacture of auto parts.

APPENDIX

[8th December 1959]

APPENDIX

General Engineering.

Mathematical Instruments.

Manufacture of General Tools, tools and hardware, screw drivers and building hardware.

Electrical Accessories such as lamp holders, electrical light fittings, chokes, transformers.

Assembling and progressive manufacture of P.A. Equipment and volume controls.

Automobile spare parts.

Metal spraying.

Sheet metal works.

Spare parts for Tractor and earth moving machinery, agricultural implements, cylinder liners for Diesel Engines.

Manufacture of V.I.R., C.T.S., T.R.S., P.V.C., Wires and Cables, Copper conductors.

Clocks, nuts and bolts.

Panel pins.

Electrical Fittings.

[8th December 1959]

Industrial Estate, Virudhunagar—

Tin containers.

Fabrication of tin containers, various sizes of cans.

Wire Nail.

Bolts, nuts and screws.

Electroplating and manufacture of paper pins, gem-clips and snap buttons.

Panel pins and general purpose workshop.

Plastic sheets and goods.

Shoe tacks.

Nibs and clips.

Industrial Colony, Madurai—

Fractional H.P. electrical motors.

Commercial metric weights and J.C. Super Water taps.

Electric Motors (Single phase and three phase).

Wire nail and panel pins.

Domestic deep well pump sets.

Hinges and tower bolts.

Electrical Accessories, such as switch, holder, socket, adopter, push button, shade, etc.

Flat belts

Steel almirah, racks, etc.

Industrial Colony, Marthandam—

Hinges and bolts.

Metal works.

Fruit Canning Industry.

Wood working.

Industrial Colony, Pettai—

Paper pins and rivets.

Barbed wires.

Windows, door hinges, Kudams and domestic household articles.

Tin containers, tin printing and manufacturing.

Bolts and nuts and 'U' clamps for automobiles.

Industrial Colony, Tiruchirappalli—

Bullock shoe nails.

High tension switches and fuses, Laboratory equipments, fabrications for building work including trusses, pumpset accessories.

Barbed wire.

Non-leak taps and electric taps and electric water heaters.

Radio and allied products.

8th December 1959]

Industrial Colony, Erode—

Plastic sheets.

Agricultural implements.

Builders' Hardware.

Electroplating.

Articles for the Railways, involving casting, moulding and Lathe work.

Electric motors and cycle dynamos.

Milk products with a cold storage.

Industrial Colony at Tanjore—

This colony has not yet been completed.

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (b) of Starred Question No 9 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 8th December 1959, page 57 supra.]

Action taken on the resolutions passed by the Madras State Parvatharajakula Sangam at its 27th Conference at Attur in Salem district.

Resolutions.

Action taken.

To dispense with open auction system and to give preference to the Fishermen Co-operative Societies in the matter of disposal of fishery rights in inland waters.

To lease out the fishery rights in all inland waters to Fishermen Co-operative Societies on the previous five years' average rental.

To lease out the inland fisheries in Attur after informing the fishermen there.

To lease out the municipal and panchayat fish markets to the Fishermen Co-operative Societies only.

To nominate two more members of inland fishermen in the State Fisheries Advisory Board so as to have equal representation along with coastal fishermen.

To reserve seats in the Legislative Assembly and Council and Local Bodies for the fishermen.

The Government have issued orders directing the Collectors to lease out the inland fisheries to the Fishermen Co-operative Societies from 1959 onwards on the average of the accepted bid amounts during the last two years of auction after examining the suitability and financial position of the societies.

This question is separately under consideration of the Government.

The feasibility or otherwise of acceding to this request will be considered at the time of next renomination of non-official members on the Board.

Neither the Constitution of India nor the Representation of the People Act provides for reservation of seats in the Legislative Assembly and Council on the basis of one's community or religion. The Madras Village Panchayats Act also does not provide for reservation of seats except to Scheduled Castes on the basis of their population.

[8th December 1959]

To institute relief measures for the fishermen victims who were rendered homeless in Tindivanam in South Arcot district by fire accident on 16th July 1958.

To distribute lands to fishermen.

To implement the resolutions passed at the conference of State Ministers for Fisheries held at Mysore in July 1958.

To remove levy of sales tax on dry fish.

An amount of Rs. 620 has been sanctioned by the Government for purchase and free supply of yarn and clothing to the fishermen victims who were rendered homeless by the fire accident at Tindivanam in South Arcot district on 16th July 1958.

The fishermen are not discriminated against in the matter of assignment of lands.

The resolutions passed at the Conference of State Ministers for Fisheries held at Mysore in July 1958 were examined separately and orders have been issued on most of the resolutions.

The Government have already informed the associations which have requested exemption from sales tax for dried fish that the provisions of section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1959, provides for the levy of 1 per cent of tax in respect of fish (other than canned fish) and for total exemption of dealers in fish and other perishable articles referred to in proviso (ii) of section 3 (1) who deal exclusively in those goods and whose total turnover in a year is not more than Rs. 30,000. The dealers in dried fish will, therefore, be either not liable to tax or liable to the reduced rate of tax of 1 per cent according as the dealers in the commodity come under proviso (i) or (ii) referred to above.

The question of extending the concessions and privileges asked for will be considered only when the fishermen of Attur form themselves into a co-operative society in the first instance.

To grant long-term loans to the members of the Attur taluk Parvatharajakula Sangam to enable them to construct houses, to promote their trades and to buy fishing nets.

To set apart the waste lands on the outskirts of the Attur village for the fishermen there to establish lime kilns and to exempt the fishermen from paying licence fees to the panchayat board for burning the lime kilns.

[8th December 1959]

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 9th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Cycle assembly unit at Tanjore

* 11 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to establish a cycle assembly unit at Tanjore; and

(b) if so, the estimated cost of the scheme and the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The Government have sanctioned the establishment of a Cycle Assembly Unit in Tanjore district in March 1959.

(b) The estimated cost of the scheme is Rs. 7,50,782. The land has been acquired and the buildings are under construction, and will be completed by January 1960. Machines worth Rs. 1.68 lakhs have been received. The Unit is expected to start functioning by the end of March 1960.

SRI V. V. RAMASWAMI: சைக்கிளுக்கு வேண்டிய பாகங்கள் அனைத்தையும் அந்த இடத்திலேயே செய்வதாகத் திட்டமா, அல்லது அந்த மாவட்டத்திலே சிறுசிறு குடிசைத் தொழிலாகச் செய்து அங்கு சேகரிப்பதாகத் திட்டமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தஞ்சாவூர் திட்டத் தைப் பொறுத்தவரை, சிற்சில பாகங்கள் அங்கேயே செய்யப்படும். அலுமினியம் ஷீட், எலக்ட்ரோப்ளேட்டிங், ஸ்டோர்ஸ் செக்ஷன் இவையெல்லாம் அங்கேயே அமைக்கப்படும். குறிப்பிட்ட பாகங்களைச் செய்கிறவர்கள், அங்கேயே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுவார்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM: May I know whether it is in the public sector or in the private sector?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not know whether the hon. Member has seen the question and heard my answer to it. It relates to the Government starting the Unit

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தச் சைகில் பூட்டுப் நிலையம் தஞ்சாவூரில் தொடங்கியதற்கு விசேஷக் காரணம் உண்டா?

[9th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல பல இடங்களில் பல பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, இது தஞ்சாவூருக்கு என்று சொல்வதற்கில்லை. வேறு இடங்களிலும் தொடங்கப்படலாம்.

Report of the Pay Commission

* 12 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any interim report has been received by the Government from the Pay Commission and the categories of services taken into consideration by the Pay Commission early enough.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Minister for Finance): No interim report has been received by the Government from the Pay Commission. All categories of staff will be taken up for consideration by the Pay Commission.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether a time-limit has been fixed for the Pay Commission to submit its report? There is a feeling among the Non-Gazetted Officers that the matter is pending for a long time.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the Government expect to get a report from the Pay Commission early enough.

SRI T. PURUSHOTHAM : Did the Central Government consult the State Government before they finalised the scheme of revision of salaries of the Central Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Representatives of this Government have had discussions with those of the Central Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Central Government notified any proposal to subsidise the State Government to ensure upward revision of the salaries of the State Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of any such thing, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Did the Central Pay Commission ask our Government to send their suggestions and proposals with regard to the revision of scales of pay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That has been done, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The increase recommended by the Central Pay Commission to the Central Government servants will have its own repercussions on our Non-Gazetted Officers. Have this Government, therefore, taken up the matter with the Central Government to keep our servants on a par with or at least as near them as possible and asked them (the Government of India) to undertake the financial commitments?

[9th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Now the matter is before the Pay Commission appointed by this Government and when the report is received, the Government would examine what further steps should be taken to implement the recommendations contained in it.

SRI T. PURUSHOTHAM : With reference to the answer given by the Hon. Minister to a supplementary question put by me, will the Hon. Minister tell us whether the State Government would address the Central Government for sanctioning a subsidy with a view to reconcile the differences between the Central pay scales and the State Government servants' pay scales?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would tell the hon. Member that the question does not arise at this stage.

SRI V. V. RAMASWAMI : ஒரே மாதிரித் தொழில் செய்பவர்கள் மாநில சர்க்காரில் இருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காரில் இருந்தாலும் சரி, ஒரே இடத்தில், ஒரே தொழிலில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்பதை நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து வித்தியாசத்தைத் தீர்க்க வழி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக அந்த அபிப்பிராயம் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. ஒரே தொழில் வேலை, ஒரே வேலை என்றால், ஒரே அரசாங்கத்தில் ஒரே இலாகாவில் வேறு வேறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. டெக்னிகல் வேலை, சாதாரண வேலை என்று இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒன்றுதான் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. PURUSHOTHAM : Did not the ex-Finance Minister of the Central Government, Sri T. T. Krishnamachari, make a statement that it would be possible for the Central Government to make a subsidy to the State Government for reconciling the difference in scales of pay between the Central and the State Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The statement referred to by the hon. Member has not been brought to the notice of this Government.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether the State Government have considered the grant of a further interim relief to the State Government servants, pending the receipt and issue of orders on the State Pay Commission report?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already told the hon. Member that we may expect the report of the Pay Commission of this State Government very soon. Therefore, the question of considering the grant of an interim relief does not arise at this stage.

[9th December 1959]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : One of the terms of reference to the Central Pay Commission was that they should also consider the pay scales of employees of the local bodies and teachers. As a matter of fact, I was asked to submit a memorandum. Are the Government aware of this and were they consulted about that, namely, the pay scales of employees of local bodies and teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may await the report of the State Pay Commission.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether it is one of the terms of reference to our Pay Commission that they should also consider the question of merging the dearness allowance with the regular salaries? Has that matter also been referred to it for its opinion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot tell the hon. Member now whether this particular point was specifically referred to the Pay Commission. But I may assure him that all aspects of the question, would be gone into by the State Pay Commission.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether the Government expect the report from the Commission before the end of January 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot specify any date by which the Pay Commission would submit its report. But I do expect to receive it early.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know whether the orders of Government on the question will be issued before the Budget for the next year is finalised?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not in a position to give any specific assurance to the hon. Member in this matter.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த பே கமிஷன் அறிக்கையைக் கவனித்து அரசாங்கத்தார் முடிவுக்கு வரும்போது ஏதாவது 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லாவற்றிற்கும் பே கமிஷன் ரிபோர்ட் வரட்டும், அதன் பிறகு கனம் அங்கத்தினர்கள் அதைப் பார்த்துத் தெரிவிக்கலாம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : After the report is published, may I have an assurance from the Hon. the Leader of the House that this House and the other House will be given an opportunity to discuss the matter and to have their say before the Government take their decisions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I cannot give any such assurance. Each hon. Member may be quite lavish and have his own view (Sri Mohamed Raza Khan : No.). That is not the way how pay scales are determined.

9th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சமீபத்தில் மத்திய சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகள் வெளியாகியுள்ளன. அதனால் நமது ராஜ்யச் சம்பளக் கமிஷன் திட்டமிட்டுவரும் விஷயங்கள் ஏதாவது மறு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றனவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பே கமிஷன் மோசித்து வருகிறதைத் தவிர, வேறு யோசனை இல்லை.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has the question of the salaries of the village officers been referred to the Pay Commission for its consideration?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. That is being separately considered by the Government.

Boring sets

* 13 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased —

(a) to furnish a district-wise statement of the number of boring sets provided for allotment to agriculturists and the number of applications for allotment pending with each of the District Agricultural Officers as on 1st July 1959;

(b) to state the procedure followed in allotting the boring sets to the applicants and the time taken on an average to comply with such applications; and

(c) the steps taken to provide an adequate number of boring sets in the several districts and to comply with the applications without delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a), (b) & (c) A statement * is placed on the table of the House.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether the boring sets are being manufactured locally or are being imported?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Several parts have to be imported and we do need foreign exchange. We have arranged for necessary foreign exchange for the import of these parts and machinery.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : On behalf of some of us who do not know the technical side of it, may I request the Hon. Minister to explain what is called or is meant by a 'boring set'? (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that these sets will not bore any hon. Member of this House. (Laughter.) For understanding what a boring set is, I would invite the hon. Member to pay a visit to one of the spots where these sets are working.

[9th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, in view of the large number of applications pending, will the Hon. Minister kindly consider the desirability of taking steps to ensure that the applications from the ryots are promptly complied with?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Of course, there is a shortage of these sets and we expect to get some more. With the sets available we are trying to distribute them to the ryots in as simple a way as possible.

SRI T. PURUSHOTHAM: Would it be possible for the Government to have more of these sets sanctioned during the Third Plan period?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We need not go to the Third Plan. I have already answered the hon. Member that we are indenting for some more sets.

Land Resettlement Programme

* 14 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether this Government have received any scheme from the Government of India in regard to Land Resettlement Programme; and

(b) if so, what it is and the steps taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: சென்ற செப்டம்பர் 18-ம் தேதி பத்திரிகைகளில் வந்த சமாசாரத்தைப்பற்றிக் கேட்டேன். அதாவது மத்திய ப்ளானிங் கமிஷன் இருபது கோடி ரூபாய் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்திருப்பதாகவும் அந்தத் திட்டத்தின்படி இந்த இராச்சியத்தில் ஒரு காலனேசேஷன் டிபார்ட்மென்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதாகத் தகவல். இது விஷயமாக ஏதாவது தகவல் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படிப்பட்ட தகவல் இல்லை.

Discarding the singing of "Jana Gana Mana"

* 15 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Madras Corporation Authorities have discarded the singing of "Jana Gana Mana" during their important functions; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government in this regard?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

9th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: கடந்த ஜூன் மாதம் 4, 5 தேதிகளில் எழும்பூர் கவுன்சிலர் 'ஹிந்து' பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்:

'I find that the Corporation authorities have discarded the singing of "Jana Gana Mana" during important functions conducted under the auspices of the City Corporation. It appears that the new Mayor has made specific arrangements . . .'

MR. CHAIRMAN: The hon. Member need not read from newspapers. What is the question that he wants to put?

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இப்படிச் கூறியிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இல்லையானால் இதனையே அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அது சரியா என்று பார்த்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அதைப்பற்றி எவ்விதத் தகவலும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது. "இட் அப் பியர்ஸ்" என்று, அதாவது அது நிச்சயமான நிலைமையில் இல்லை என்று, இருக்கிறது. அது மாதிரி நிச்சயமாக நடந்திருப்பதாகவும் இல்லை.

SRI K. T. KOSALRAM: நண்பர் வித்வான் முத்துக்கண்ணப்பன் கேள்வியில் "முக்கியமான அதிகாரிகள்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நான் சொல்லுகிறேன் அமைச்சருக்கு, அதிகாரிகள் இல்லை யென்றாலும் அங்குள்ள மேயர் இம்மாதிரியான தகவலை ஓரலாக வோ அதாவது எழுத்து மூலமாக அல்லாமலோ பெரிய நிகழ்ச்சிகளில் 'ஜனகண மன' பாடலைப் பாட வேண்டாம் என்றும் தமிழ் பாடலைப் பாட வேண்டும் என்றும் சொல்லி வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இது சம்பந்தமாகப் பல மனுக்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பது உண்மையா? அப்படியிருந்தால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த தகவலிலிருந்து இது வரைக்கும் "ஜனகண மன" பாடலைப் பாடுவதில் எந்த விதமான மாறுதலும் காணப்படவில்லை. அது முன் போலவேதான் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் உத்தரவின்படி அதை எந்தெந்த சமயங்களில் எப்படிப் பாட வேண்டும் என்ற உத்தரவு இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் ஏதாவது சொல்லியிருக்கலாம். அதைப் பாடுவதில் தவறுகள் நடந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று வரையிலும் சரியான முறையில் நடந்துகொண்டு வருவதால், தவறுகள் நடக்காமல் இருந்துவரும் காரணத்தால், இதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, as the Corporation is an independent authority, there is no question of an official communication to the Government.

[9th December 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : மத்திய அரசாங்க உத்தரவின்படி எந்தெந்த விழாக்களில் எந்தெந்தப் பாடல் களைப் பாடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன்படி நடந்தே தான் தீர வேண்டும்.

SRI K. T. KOSALRAM : கார்ப்பரேஷனில் மட்டும் அல்ல, இந்த “ஜனகண மன” பாடல் பாடுவதில் சில குறிப்பிட்ட விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி பல விழாக்களில் பாடாமல் ஒரு குழப்பமான முறையில் அங்கங்கே பாடலைப் பாடுவது நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதைச் சரியாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அதற்குச் சரியான ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இது கார்ப்பரேஷனப்பற்றிய கேள்வி. ஒவ்வொரு இடத்திலும் எந்தெந்த முறையில் இதைப் பாட வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : We will now continue the discussion on the Governor's Address. Now the hon. Member Sri K. M. Ramasamy Gounder will speak for fifteen minutes.

* **SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER :** Mr. Chairman, Sir, His Excellency the Governor feels well satisfied with the expansion programmes of the major industries like textiles, cement, sugar and the like, and many amongst us join hands with His Excellency and congratulate the Government on their great achievements in the public sector. With these achievements, I am afraid, Sir, we cannot rest on our oars. After all is said and done, India remains Rural India and over 75 per cent of the people live in villages. The Government have to concentrate on very many small-scale and cottage industries and the rural aspect of this country should always be borne in mind in any scheme of public activities.

Some hon. Members, especially my hon. Friend Sri T. P. Srinivasavaradan desired here the other day that even major panchayat areas should be considered as urban for the purpose of distribution of foodstuffs through fair price shops. But whatever it be, our State is still largely an agricultural State and agriculturists have to be encouraged by giving them good prices for their produce. Whenever price control was introduced, it ended in failure. It was tried during the Second World War and immediately thereafter. Price control was also recently tried, and I am glad to note that it has now been given up. We know that

[9th December 1959] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

high prices will always affect the fixed income groups; but all the same, price control, procurement and all that failed to achieve the purpose. It may be due to the fault of the neighbouring states or due to our own fault in not satisfactorily implementing the scheme. But the evils of price control have been great and it has been tried more than once. So, to control the prices, we have to look to other means such as creating buffer stocks, opening fair price shops and giving subsidies. The rise in points of the living index does not rest on the control of paddy or rice and sugar alone. Prices of so many articles going into making one's wholesome food, have gone up considerably and the Government, I think, are in a fix to bring in and enforce price control in respect of all the articles. So, Sir, the Government may be well-advised not to resort to price control in respect of paddy and sugar only in the future scheme of things. They may do well to think out and check the rise in prices by other means. Here, again, we have to seriously consider the real problem facing us. “Back to the Villages” has been our constant cry for all these forty years, ever since the beginning of Gandhian era; but all the same, we find more and more of our villages being deserted; more and more of our people are flowing into the urban areas. So, the Government have to find ways and means of arresting this movement of population. The Government should see to it that villages are given all the facilities required for making life there comfortable, attractive and worth living. The Government have to arrange starting as many small-scale and cottage industries as possible in every village by giving liberal aids in the form of subsidies, loans, etc. More than that, we should not forget one other important fact and that is this: the villager also wants all the modern amenities and so many other things. He wants education for his children. He wants medical facilities. He wants all conveniences the urban people are commanding. Overnight it would not be possible to provide the villager with all the facilities which the urban people are enjoying at present. But, at the same time, the villager should be able to educate his son or daughter at least up to the S.S.L.C. standard by keeping him or her all along with him. This is possible only if there is a high school in his neighbourhood, so that he need not have the trouble of sending his children to distant places and spending so much by way of boarding and lodging charges for them. We are glad the Ford Foundation under the “Package Plan” has come forward to give all the cultivators in any one single district all the credit, manure and other materials required by them for cultivation purposes. Now we are told that Tanjore has been selected and I congratulate the people of Tanjore on their getting this unique opportunity. In other districts we know that fertilisers are in short supply. We are not able to get regular supply from dealers appointed by Government and from co-operative societies. If the cultivator is prepared to pay a few rupees extra, he is able to get any number of bags in the black market. It only goes to show that there is no shortage of supply. There is something wrong somewhere. It goes to show that there is no proper distribution.

3 20
p.m.

[9th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that blackmarketing is necessarily due to shortage. It is the result of shortage.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: I thank the Hon. Minister for the clarification. At the same time, it should be noted that the fertilizer companies give lump-sum allotments to mixing firms. These firms get their allotments in tons and tons. They use only a fraction of it for producing mixtures and obviously the rest goes to the black market. I request the Hon. Minister with all earnestness to take effective steps for putting an end to such a sad state of affairs.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A deputation of these mixing firms recently met me and they complained that they did not get adequate supply for their requirements of mixtures, which are also required by agriculturists.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: I shall try to close in a minute or two.

So, Sir, there is shortage of fertilisers and we want more production, especially of foodgrains. If the agriculturist is assured of a fair return for the investment he makes, if he could get more than the cost of production, he would have the incentive to produce more. If, on the other hand, there are unnecessary controls, instead of concentrating on increasing production of foodgrains, he would take to the cultivation of cash crops which happen to bring more profit to him and naturally there would be reduction in the production of foodgrains. I, therefore, appeal to the Government that cultivators of foodgrains should be given every facility here and now in every shape possible.

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR: தலைவர் அவர்களே, இராச்சியத்தில் சில இடங்களிலே மழையின்மையும், அநேக இடங்களில் அதிக மழையும், அதனால் வெள்ளமும், பொதுவாக நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மழை இல்லை. பல ஆண்டுகளாக மழை இல்லாத தென் ஆற்காடு ஜில்லா, கள்ளக்குறிச்சி, செஞ்சி, வேறு சில பகுதிகளில் இவ்வாண்டு அதிக மழை பெய்து அதனால் அங்கே உடைப்பும் வெள்ளமும் ஏற்பட்டு ஏராளமாகச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா, கடலூர் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி முதலிய இடங்களில் அதிக மழை பெய்து ரோடுகள் எல்லாம் சீர்கேடைந்து, ஜனங்களுக்கும் அநேகக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. இப்படி ஒரு பக்கம் அதிக விருஷ்டி, இன்னொரு பக்கம் அனாவிருஷ்டி, என்று இரண்டிலும் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஜனங்களுக்கும் அதைவிட அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது.

[9th December 1959] [Sri O. P. Ramaswami Reddiar]

அரசாங்கமும் மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையில் எல்லாத் துறையிலும் தலையிடுவது என்று ஆரம்பித்து அது வேறுவிதமாக முடிந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்களுக்காக அரசாங்கம் தாங்களே நன்றாகச் செய்யலாம் என்று இன்று அநேகத் துறைகளில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து வருகிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் பொறுப்பை, கடமையை உணர்ந்து சரியான முறையில் நடந்து வருகிறார்களா, நாம் மக்களுக்காக என்று செலவிடுகிற பணம் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகிறதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்று சொல்லலாம். எல்லாப் பணமும் இன்றையதினம் வீணாகத்தான் போகிறது என்று என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. சொல்வதற்கும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன வென்று பார்க்கிறபோது, அரசாங்கம் மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் எல்லாத் துறைகளிலும் தலையிடுவது என்கிற கொள்கைதான் இத்தனை ஊழல்களுக்கும் இடமாகக் கொண்டுபோய்விடுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஒரு பக்கம் நமது அரசாங்கத்தின் குறுக்கீடுகள். இன்னொரு பக்கம் மத்திய அரசாங்கம் வேறு. அவர்களிலே மதிப்புக்குரிய அநேகம் பெரியவர்கள், தலைவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. நன்றாகச் சொல்வேன், முக்காலத்திலும். விவசாயம் என்ன என்று தெரியாதவர்கள் இன்று பிளானிங் கமிஷனில் உட்கார்ந்து நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத திட்டங்களைத் தீட்டுவதையும், மத்திய அரசாங்கம் அவற்றுக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்குவதையும், அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் இராச்சிய அரசாங்கங்கள் அந்தப் பணத்தை யாருக்கும் பயன்படாமல் பல துறைகளில் செலவிட்டு வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான தவறு யார் பேரில் இருக்கிறது என்று சொல்வது? ஜனங்களிடத்தில் ஒரு பக்கம் எல்லாக் காரியங்களையும் அரசாங்கம்தான் செய்ய வேண்டும் என்கிற தீங்கான மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டு போகிறது. இன்னொரு பக்கம் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் எல்லாத் துறைகளிலும் அரசாங்கம் தலையிடுவது என்கிற போக்கு வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. யார் பேரில் தவறு அதிகம், யார் பேரில் தவறு குறைவு என்று நான் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் தொண்டு என்ன செய்கிறோம் என்று மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு சொன்னால், என்ன என்ன தவறு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அவரவர்களே உணர்ந்துகொள்ள முடியும். ஆகையால், இந்த நிலைமையில் மேலும் மேலும் திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டே போய், கோடிக்கணக்கான பணத்தை அதற்காக ஒதுக்கி, அதைப் பல துறைகளில் ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்யும்போது, எல்லாம் எங்கே போய்ச் சேருகிறதென்று பார்க்கும்போது, ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு போய்ச் சேரவேண்டுமோ அது சேராமல் பணம் அத்தனையும் வீணாக்கப்படுவதுதான் அதிகம், போய்ச் சேருவது குறைவு என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. நானும் அதிகம் பேசவேண்டாம் என்று நினைத்தேன். பேசுவதனால்

[Sri O. P. Ramaswami Reddiar] [9th December 1959]

பயன் எதுவும் ஏற்படப் போவதில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சொல்ல வேண்டியது கடமை, எந்த முறையில் இருந்தாலும் சொல்லிவிடவேண்டும் என்ற முறையில் நான் சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுடைய நிலையைப் பார்ப்பதும்போது, அவர்கள் ஆகாசத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, கீழே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கீழே நம் ஜனங்கள் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்கள் கண்ணில் படுவதில்லை. அவர்கள் என்னமோ ஆகாசத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு எங்கு எங்கேயோ பார்த்துக்கொண்டு என்னமோ செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதனுடைய பலன் என்ன ஏற்படுகிறது? உலகம் பூராவும் கடன். ஒன்று பாக்கியில்லாது உலக நாடுகள் அத்தனையிடத்திலும் பிச்சை வாங்கியாகி விட்டது. அவர்கள் எவ்விதக் கண்டிஷனும் இல்லாமல்தான் கொடுக்கிறார்கள். நாமும் எவ்விதக் கண்டிஷனும் இல்லாமல்தான் கடன் வாங்குகிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, அவர்களைப் பார்க்கும்போது நமக்கு ஒரு தாட்சண்யம் இருக்கிறது. நியாயமாக நாம் நடக்க முடியாமல் அந்தத் தாட்சண்யம் பல சந்தர்ப்பங்களில் செய்துவிடுகிறது. இப்படிப் பத்துக் கோடி ரூபாய், தூறு கோடி ரூபாய் என்று எல்லா நாடுகளிடத்திலும் கையேந்திப் பிச்சை வாங்கிச் செலவிடுகின்ற பணம் ஒழுங்காகவாவது செலவிடப்படுகிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். முன்பெல்லாம் ஒரு ஜில்லா போர்டு செய்த காரியங்களை இப்போது முப்பது, நாற்பது ஜில்லா போர்டுகளாகப் பிளாக்குகளில் உள்ளவர்கள் செய்கிறார்கள். இவர்கள் மூலமாகச் செலவிடப்படுகிற பணம் கிராமங்களில் உள்ள ஜனங்களுக்கு நேரிடையாக எவ்வளவு போய்ச் சேருகிறது என்று பார்த்தால், மிகமிகக் குறைவு என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களுடைய மனச்சாட்சியைச் சோதித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். ஒருவருக்கும் தெரியாமல் நடந்தால் தவறைத் திருத்திக்கொள்ள முடியும், அதனால் விமோசனம் ஏற்படும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்து நடக்கிறதென்பது என் அபிப்பிராயம். எப்படி இவ்வளவு விஷயமும் நடக்கிறது என்று எனக்கே புரியவில்லை. இந்த நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால், காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும், மற்றக் கட்சிகளாக இருந்தாலும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியாக இருந்தாலும், நாடு சீரழிந்து போகும். நமக்கு நாமும், நாட்டு மக்களும்தான் முக்கியம். நம் ஜனங்களுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அதைவிட்டு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கே தூபம் போட்டு விடுவதும், எங்கெங்கே அமைதியாக வேலை நடந்து வருகிறதோ அங்கெல்லாம் கிளர்ச்சியையும், குழப்பத்தையும் உண்டிப்பண்ணுவதும் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி—எல்லாக் கட்சிகளும் இன்றையதினம் இந்தமாதிரியான காரியங்களில்தான் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இராச்சிய சர்க்காரில் ஆகட்டும், மத்திய சர்க்காரில் ஆகட்டும், இந்த முறையில் நிர்வாகம் போய்க்கொண்

3-30
p.m.

[9th December 1959] [Sri O. P. Ramaswami Reddiar]

டிருந்தால் நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் எவ்வளவு தொந்தரவு உண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாது. இதன் விளைவுகளை ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். சென்ற பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாகத் திட்டங்களை போட்டுப் பல காரியங்களை நாம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அநேக கோடிப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றினால் பலன் எவ்வளவு அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் சரியாக உணர்ந்துகொண்டால்தான் இன்னும் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய காரியங்களை நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஆனால், அதை உணர்ந்ததாக நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால்தான் இப்போது தொல்லை அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஒரு பக்கம் ஆளும் கட்சியினர்கள், இன்னொரு பக்கம் மாற்றுக்கட்சியினர்கள். சமுதாய மக்களை எல்லாக் கட்சியினருமே ஒவ்வொரு வகையில் தூண்டிவிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கிளர்ச்சியும், குழப்பமும் உண்டாகக் கூடிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களே அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இப்போது கூடப் பாருங்கள்—அரசாங்க ஊழியர்களைக் கிளப்பிவிடுவது—அதற்கு ஏற்றவகையில் இங்கே கேள்வி போடுவது . . . கிளர்ச்சியும், குழப்பமும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் நல்ல உருப்படியான வேலையை எப்படிச் செய்ய முடியும்? இந்தச் சீர்கேடான காரியங்களை ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

SRI T. PURUSHOTHAM: The hon. Member cannot make any allegations against the Members of the House.

SRI O. P. RAMASWAMI REDDIAR: உண்மையைச் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தக் கவுன்சில், அசெம்ப்ளி எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால், உண்மையைப் பேசுவதற்கு இங்கே இடம் இல்லையென்றால், நான் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். நான் பேசி ஆகவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. யாரையும் தாக்குவதற்காகவோ, இங்கே பதவியில் உள்ளவர்களை இறக்கி விட்டு நான் வரவேண்டும் என்பதற்காகவோ பேசவில்லை.

நம் நாடு இப்பொழுதிருக்கிற நிலையில் சினாவின் தொந்தரவு, மற்றவிடங்களிலுள்ள தொந்தரவு இவைகள் இருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் ஒவ்வொருவரும் தூபம் போட்டுக்கொண்டிருந்தால் நம் நாடு எந்த நிலைக்குப் போய்ச் சேரும் என்று சொல்ல முடியாது. வீடு பற்றிக்கொண்டு எரியும்போது சுருட்டுக்கு நெருப்புக் கேட்பது போல் இருந்தால், நாடு என்னவாகும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்துபவர்கள், மேலே பறக்கிறவர்கள் கொஞ்சம் கீழே இறங்கி வரவேண்டும். அவர்களது அடிமையா நாம்? இந்த இராச்சியத்தில் நடப்பது ஜனநாயகம். அந்தந்த இராச்சியங்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று திட்டங்கள் இருக்கின்றன, கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரகாரம் எல்லாம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இராச்சியங்களுக்குள்ளபவர்களை மத்திய சர்க்கார்

3-40
p.m.

[Sri O. P. Ramaswami Reddiar] [9th December 1959]

எடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் என்ன ஊமைகளாக இருக்க முடியுமா? யாராவது சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். உணவு ரேஷன் விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அமைச்சர் இங்கு கேட்டால் ஏதாவது பதில் சொல்வார். உணவு மந்திரியைத் தனியாகச் சந்தித்துக் கேட்டால், செண்டரிலிருந்து என்னமாதிரி டயரக்ஷன்ஸ், ரூல்ஸ் இவைகள் வருகின்றன என்று சொல்வார்கள். எந்தெந்த முறையில் காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன என்று எனக்குத் தெரியும். என் அனுபவத்தில். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே தலையிடுகிறது. இராச்சியங்களுக்குச் சுயாட்சி கொடுத்து அவர்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய அவர்களிடம் விட்டுவிட வேண்டும். பணத்தைக் கொடுத்து வேண்டுமானால் ஒரு டார்ஜெட் நிர்ணயிக்கட்டும். ப்ளாக் டெவலப்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால், 12 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால், அதில் ஒரு லட்சம் தான் ஜனங்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அதிகமாக அதுபற்றி யெல்லாம் சொல்ல வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். நாலு லட்சம் ரூபாய் ஸ்டாப்காகவும், ஜீப் முதலியவைகளுக்காகவும் போகிறது. நாலு லட்சம் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றது. நாலு லட்சம் எஸ்டிமேட்ஸ் போடப் போய் விடுகிறது. ஒரு ரூபாய் செலவை நாலு ரூபாயாக எஸ்டிமேட் போடப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஐட்டமாக போய்ப் பார்த்தால், 12 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள் என்றால், ஒரு லட்சம் ரூபாய்தான் ஜனங்களுக்குப் போகிறது. இதுபற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பணம் வீணாகப் போகிறது என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். இது ஜனங்களுக்கும் தெரியும், அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும், அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும். இதற்காகத்தான் 4,500 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகையினால் இருப்பதைச் சரியாக “அப்பரைஸ்” செய்து, எந்த முறையில் வேலைகள் செய்தால், அவைகள் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும். என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்துக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். வேலைகள் எப்படி நடந்தால் என்ன என்றிருந்தால், அசெம்பிளி, கௌன்ஸில், கான்ஸ்டிடியூஷன், இந்த ஸிஸ்டம் ஆப் கவர்ன்மென்ட், ஜனநாயக முறை இவைகள் ஒன்றும் அவசியமில்லை. ஆகையினால் முறைப்படி வேலைகளைச் செய்யாமல் எது எப்படி நடந்தால் என்ன என்று இருந்தால், இங்கு மிலிட்டரி ரூலோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட் ரூலோ தான் வரும். அந்த முறையில்தான் இன்று நாடு இருக்கிறது. நாம் அதை ‘இன்வைட்’ செய்கிறோமோ என்று கூடச் சந்தேக மாயிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் விடாப்பிடியாக ஊர் ஊராகச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போடுகிற ஆர்டர்கள் என்னவாகின்றன என்று அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அதைச் சொன்னால் கோபம் வருகிறது. நான் இருக்கும் போது அதைச் சொன்னேன். அதனால் அமைச்சர்களுக்கு என் பேரில் கோபம். இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். அமைச்சர்கள் தாங்கள் போடுகின்ற ஆர்டர்களைச் சரியானபடி அதிகாரிகள் “காரி அவுட்” செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஆர்டர்கள் சரியானபடி “காரி அவுட்” ஆவதில்லை என்றால்,

[9th December 1959] [Sri O. P. Ramaswami Reddiar]

ஆர்டர்கள் போடுவதில் பிரயோஜனமேயில்லை. அமைச்சர்கள் அதையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது, ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் ஜனங்களிடம் தொடர்பு கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஜனங்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, உத்தியோகஸ்தர்களிடமுள்ள தொடர்பை விட்டுவிடக் கூடாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படித் தங்கள் வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நன்கு கண்காணிக்க வேண்டும். நாட்டில் இப்பொழுது உணவு நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது உணவு நெருக்கடியல்ல, மனிதனுல்தான் நெருக்கடி. வேலை சரியாகச் செய்யாதது ஒரு நெருக்கடி. வேலை செய்தாலும் அதைச் சரியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்காதிருக்கும் நெருக்கடி. ப்ளாக் மார்க்கெட் ஒரு பக்கம், ஏழைகளின் கூக்குரல் ஒரு பக்கம், இப்படியெல்லாம் இருக்கிறது நிலைமை. ஆகையினால், இந்த உணவு நெருக்கடி போன்றவைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், கண்ட்ரோல்கள் இருக்கக் கூடாது. கண்ட்ரோல்கள் இருந்தால் ஒன்றுமே உருப்படாது. ஆகவே, கண்ட்ரோலை வைத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்று நினைத்தால், அது நம் நாட்டில் நடக்கவே நடக்காது. ஏனெனில் நமக்கு இருப்பது ஜனநாயகம். எதையும் செய்ய எல்லோருக்கும் அதிகாரமிருக்கிறது. யார் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அடுத்தவன் பசியால் வாடுகிறான் என்ற எண்ணமே ஒருவருக்கும் இல்லை. யார் எப்படிப் போனால் என்ன, தான் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான். ஒவ்வொருவனும் நினைக்கிறான். நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து 12 வருடங்கள் ஆகின்றன. மஹாத்மா காந்தி எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு நமக்கு ஸ்வராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொடுத்தார்கள். கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது நாம் நடந்து வருவதைப் பார்த்தால், நமது திறமையின்மைபற்றி ஜனங்கள் அதிகமாகப் பேசக்கொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோமா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, நாம் நன்கு கவனம் செலுத்தி அரசாங்க உத்தரவுகள் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்ட திட்டங்கள் செய்து அரசாங்க உத்தரவுகள் நடைமுறையில் வருவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய நம்மால் முடியாது என்றால், மிலிட்டரி ரூல் வருவதற்குத் தான் நாம் விடவேண்டியிருக்கும்.

சைனா காரியம்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றிச் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. அவர்கள் வராதவர்களைக் கூடக் கூப்பிட்டு உள்ளே விட்டு விடுவார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அந்த நிலையில் மத்திய அரசாங்கம் நடக்கிறது. இப்படியிருந்தால் என்ன நடக்குமோ, தெரியாது. உள்நாட்டிலோ பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. வெளிநாட்டு நெருக்கடி இருக்கும்போது, அவர்களிடம் எப்படி நடக்க வேண்டுமென்று தெரியாமல் அரசாங்கம் காரியங்கள் செய்கின்றது. பஞ்சசீலத்தைப்பற்றி எனக்கு விரோதம் இல்லை. அது வேண்டுமென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆனால்,

[Sri O. P. Ramaswami Reddiar] [9th December 1959]

எதிரியிடம், நம்மை உதைத்துக்கொண்டிருப்பவனிடம் எப்படிப் பேசுவது என்று தெரியவில்லை. இப்படி அரசாங்கத்தை நடத்துவது என்றால், எதற்காகத்தான் மஹாத்மா நம்மிடம் அரசாங்கத்தை ஒப்படைத்தாரோ தெரியவில்லை. நானே நினைத்துக் கொள்கிறேன்; 40, 50 வருடங்களாக இதில் ஈடுபட்டு வீணாகக் காலத்தைக் கழித்தோமே என்ற நினைவு எனக்கு வருகிறது. இரண்டு மாதங்களாகப் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகளைப் பார்க்கும்போது, என் மனம் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சைனாவிடம் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதைப் பார்த்தால், நிலைமை மோசமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம், அரசாங்க ஊழியர்கள் மேலும் மேலும் அதிகப்படியாக வேலை செய்யும்படி செய்ய வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள், நம் நாடு, நம் ஜனங்கள், நம்மை விடக் கீழ் நிலையில் இருக்கிறார்கள், ஜனங்களுக்கு உணவு இல்லை, உடை இல்லை, அவர்களுக்கு அறிவு வளர்ச்சி அடையவில்லை, அவர்களுக்காகத்தான் நாம் சேவை செய்கிறோம் என்ற நினைப்பில் வேலை செய்வதில்லை. அவர்களுக்கு மக்களிடம் அக்கறையிருப்பதாகத் தெரிவில்லை. ஒரு பக்கம் சம்பள உயர்வு வேண்டும், வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதேபோல் அரசாங்க ஊழியர்கள் அதிகமாக ஊழியம் செய்ய வேண்டும், நன்கு செய்யவேண்டும் என்று யாரும் பேசுவதற்கில்லை. (டாக்டர் ஏ. ஸ்ரீனிவாசன்: அப்படிச் சொன்னால் அவையாதி வருமே!) அதையும்தான் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது நாம் இருக்கிற நிலையில் எப்பொழுது சைனா அல்லது ரஷ்யா நாட்டினுள்ளே புகுகிறதோ, தெரியாது. ஆகையினால் இந்த நிலையை தவிர்க்கவேண்டுமென்றால், இந்த அரசாங்கம் பொது ஜனங்களுடைய காரியத்தில் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுமக்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் எல்லாம் எங்கேயோ போய்விடுகிறது. அதையெல்லாம் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இதன் காரணமாகக் கிராமங்களில் பல சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

3-50
p.m

இதற்கிடையில் வேறு பஞ்சாயத்து போர்டு வரப்போகிறது. ஒரு ஜில்லா போர்டு என்று இருப்பது 'இனிமேல் 30 ஜில்லா' போர்டாக வரப்போகிறது. நாமோ மக்களுக்காக ஏதாவது உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் உலகம் எங்கும் போய்ப் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதெல்லாம் சரியாகப் போகிறதா என்பதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்களுக்கு இவை எல்லாம் நன்கு தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் அமைச்சர்கள் அடிக்கடி வெளியே சுற்றுப்பிரயாணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்றாகக் கண்காணித்துக்கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன். நான் யார் பேரிலாவது குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இதையெல்லாம் சொல்லவில்லை. இப்போது கிராமத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் கிராமவாசி. அதோடு ஒரு விவசாயி. அதோடு நான் அரசாங்கத்திலும் இருக்கிறேன்.

9th December 1959]

[Sri O. P. Ramaswami Reddiar]

அந்தக் காரணத்தினால் அரசாங்கத்தைப்பற்றியும், மற்ற அமைச்சர்களுக்குத் தெரிந்த அளவு தெரியாவிட்டாலும் கூட, ஓரளவுக்கு எனக்கும் எல்லா விஷயங்களும் தெரியும். இவன் யார் இதை யெல்லாம் சொல்லுவதற்கு என்று யாரும் நினைக்கவேண்டிய தேவையில்லை. நான் இருக்கிற விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேனே தவிர, யாரையெல்லாமோ பேசித் தூத்துகிறார் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் லாண்ட் ஸீலிங்கைப் பற்றிச் சொல்லப் படுகிறது. (ஹியர், ஹியர்). (ஸ்ரீ டி. புருஷோத்தம்: அவர்கள் இதைப்பற்றி என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரிவதற்கு முன்னாலேயே இப்படியிருக்கிறதே). நாட்டிலே பல தொந்தரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஜனங்களுக்கு உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர வேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதனால்தான் இந்தமாதிரியான நிலை வந்திருக்கிறது ஜனங்களோ பலவிதமான தொல்லைகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் 'லாண்ட் ஸீலிங்' வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதை நாம் யோசித்தாகவேண்டும். ஜனநாயக அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தவாறு நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் திடீரென்று பலவிதமான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் விஷயங்கள் தெரியும், தெரியாமலில்லை. ஆனால் அந்தந்தக் கட்சிகளுக்குத் தகுந்தவாறு எல்லோரும் பேசிக் கொள்கிறார்கள். தெரியாதவர்களுக்குத்தான் ஏதாவது சொல்ல முடியும், விஷயம் தெரிந்தவர்களுக்கு என்ன சொன்னாலும் பிரயோசனம் கிடையாது. உண்மையாகத் தூங்குகிறவனைத்தான் எழுப்ப முடியும், வேண்டுமென்றே தூங்குகிறவனை யாரும் எழுப்ப முடியாது. (ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: எழுப்பினாலும் திருப்பிப் படுத்துக்கொள்கிறார்கள்.) ஆகவே, எல்லா விஷயங்களையும் கவனித்துப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தபடி காரியங்களை நடத்த வேண்டும். எல்லாருடைய திறமைகளையும், வினையின் செய்திறனும் மாற்றார்களுடைய வலிமையையும், தன் வலிமையையும் உணர்ந்துதான் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். இதைத்தான் வள்ளுவர் பெருமான்.

“வினைவலியுந் தன் வலியும் மாற்றான் வலியும்

துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்” என்று கூறியிருக்கிறார்.

தான் செய்யக்கூடிய காரியத்தில் வலிமையையும், தன்னுடைய வலிமையையும், மாற்றானுடைய வலிமையையும், துணைகளின் வலிமையையும் உணர்ந்துதான் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதோடு அரசாங்கத்திற்கும் வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்—

“பொருள் கருவி காலம் வினையிடனோ கிடைந்தும்

இருந்தீர் எண்ணிச் செயல்” என்று.

C. 48-3

[Sri O. P. Ramaswami Reddiar] [9th December 1959]

இதையெல்லாம் கவனித்து அதற்குத் தகுந்தவாறு செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் என்னவாகப் போகிறது என்பது எனக்கே கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது 'லாண்ட் ஸீலிங்' கொண்டுவரப்படாது. அப்படி கொண்டுவருவதாக இருந்தால் கொண்டுவருவதை ஒத்திவைத்தால்தான் இப்போதுள்ள நிலைமைக்கு நல்லது. இதைக் கொண்டுவரும்போது அனேக விஷயங்களைக் கவனித்து அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மற்றத் துறைகளில் இருக்கின்றவர்களையும் இந்தக் காரியத்தில் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இருக்கின்ற வேறுபாடுகளையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள மத்தியதர வகுப்பினர்கள்தான் இதனால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற இராச்சிய நிலையில் யார் அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸாக இருந்தாலும் சரி, டி.எம்.கே. யாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, மத்தியதர வகுப்பினர்களுடைய அடிப்படையான கஷ்டங்கள் என்ன என்பதை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கை வைக்க வேண்டும். அவ்விதம் இருந்தால்தான் யாரையும் பாதிக்கக் கூடாத நிலைமையில் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். நமக்கு மேலே யுள்ளவர்கள் உடனே கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விவசாயம் (அக்ரிகல்சர்) என்றாலே என்னவென்று தெரியாது. இந்தமாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது, பலவிதமான விஷயங்களை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரே குடும்பத்தில் பலதரப்பட்டவர்கள் இருக்கலாம், விதந்துக்கள், அதாவது நாதன் இல்லாதவர்கள் இருக்கலாம், மைனர்கள் இருக்கலாம், சாப்பாட்டுக்கு எந்தவிதமான வழியும் இல்லாதவர்கள் இருக்கலாம், அனாதைகள் இருக்கலாம், இவர்களுக்கு எல்லாம் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அனாதைகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய பொறுப்பை ஸ்டேட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய கல்வி, மற்றுமுள்ள எல்லாப் பொறுப்பையும் ஸ்டேட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதல்லாமல் "இதோ பிரஷ்ட அதோ பிரஷ்ட" என்ற முறையில் ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏதாவது செய்துகொண்டிருந்தால், அது மிகவும் கெடுதியானது. ஆகையால் செய்யக் கூடிய காரியங்களையெல்லாம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால், எந்தக் காரியமும் ஒழுங்காக நடக்காது. அதே சமயத்தில் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றங்கள் செய்யவேண்டியதுதான். அவ்விதம் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்க முடியாது. ஏனென்றால், உலகச் சூழ்நிலை அப்படி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதோடு முக்கியமாக ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்லக்கூடிய அரசாங்கமும் மக்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் உணர வேண்டும். அதேசமயத்தில் நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளும், ஊழியர்களும் தாங்கள் ஜனங்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற உணர்ச்சியோடு வேலை செய்ய வேண்டும், இப்போதுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால், அரசாங்க ஊழியர்களும் சரியாக வேலை செய்வதில்லை, ஜனங்களும் தங்களுடைய கடமைகளை உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கமும் ஏதோ செய்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, கடமைகளை உணர்ந்து செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அதிகமாக, இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமான அளவில் வேலை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் அகற்ற முடியும். இல்லையென்றால், குறைகள் அதிகரித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும். ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்துக் காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் அதிகமாக ஒன்றும் பேசவேண்டாம் என்று நம்புகிறேன். பேசுவதற்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது அதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். அதையெல்லாம் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினால் இதோடு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[9th December 1959] [Sri O. P. Ramaswami Reddiar]

சாங்க ஊழியர்களும் சரியாக வேலை செய்வதில்லை, ஜனங்களும் தங்களுடைய கடமைகளை உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கமும் ஏதோ செய்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, கடமைகளை உணர்ந்து செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அதிகமாக, இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமான அளவில் வேலை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் அகற்ற முடியும். இல்லையென்றால், குறைகள் அதிகரித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும். ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்துக் காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் அதிகமாக ஒன்றும் பேசவேண்டாம் என்று நம்புகிறேன். பேசுவதற்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது அதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். அதையெல்லாம் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினால் இதோடு என்பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri A. J. ARUNACHALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது விவாதத்திலிருக்கும் கவர்னர் உரைமீது கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நான் என்ன விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசப்போகிறேன் என்பதை அநேகமாகச் சபையோர் அறிந்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகிறேன். நான் பேசப்போவது கைத்தறி, நெசவாளர்கள், அவர்களுடைய தொழில் இவைகளைப்பற்றித்தான். இங்கே இருக்கக் கூடிய பல அங்கத்தினர்களும் அவர்களுக்கு விருப்பமான பல விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போகிறார்கள். ஆகவே, எனக்கே உரித்தாக இருக்கக் கூடிய நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி, நெசவாளர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். நெசவுத் தொழில் நாட்டில் மிகப்பெரும் பழமையான தொழில் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். இது ஒரு புராதனக் குடிசைத் தொழிலாக இருந்துவந்திருக்கிறது. நமது நாட்டில் இந்தத் தொழிலில் அனேக லட்சம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் மொத்தமாகச் சுமார் 27 லட்சம் தறிகள் இருக்கின்றன. இதன் மூலமாகச் சுமார் ஒன்றரைக் கோடி மக்கள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் சுமார் 4¼ லட்சம் தறிகள் இருக்கின்றன. இதில் சுமார் இரண்டு லட்சம் தறிகள் கூட்டுரவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வேலை செய்கின்றன. பாக்கியுள்ள தறிகள் மாஸ்டர் வீவர்கள் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட நபர்கள் மூலமாகவும் வேலை செய்கின்றன. இந்தத் தொழில் பல முறை நசித்துக் கிடைக்கையில் வந்திருப்பதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

(Srimathi S. Manjubhashini in the Chair.)

[Sri A. J. Arunachalam] [9th December 1959]

அந்த நேரத்தில் நெசவாளர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்காக அரசாங்கத்தார் உதவி செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நெசவுத் தொழில் நசித்துப் போகாமல் அதைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பை உணர்ந்து, பொது மக்களும் ஆதரவு கொடுக்க முன்வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நெசவுத் தொழில் நசித்துவிடாமல் அதைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசாங்கமும் பொதுமக்களும் அவ்வப்போது ஏற்படும் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக என்னுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரியப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தர வருவாய் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 'செஸ்' நிதி ஏற்பாடு செய்து, அதன் மூலம் கைத்தறி ஆடையை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுத்து, கைத்தறியை மக்கள் ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல உணர்ச்சியை அரசாங்கத்தார் உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயை மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கிக் கொடுத்திருப்பதோடு, நம்முடைய அரசாங்கமும் 33 லட்சம் ரூபாயை இந்த இராச்சியத்திற்காக ஒதுக்கிக் கொடுத்ததை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தத் தொழிலுக்கு அவ்வப்போது சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. சில சமயங்களில் துணிக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அந்த நேரத்திலே நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற தூல், மற்றும் அந்த தூலைச் சாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. இப்போது பல தூற்பு மில்கள் நம்முடைய இராச்சியத்திலும், இந்தியா பூராவிலும் இருந்த போதிலும், விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் அமெரிக்கா தேசத்திலிருந்து நம்முடைய நாட்டிற்கு ஒரு 'ஆர்டர்' கிடைத்திருக்கிறது. அதை மத்திய அரசாங்கத்தார் நம்முடைய நெசவாளர்களுக்காகப் பெற்றுக் கொடுத்தது மிகப் போற்றக்கூடியதாகும். இரண்டு மாத காலமாக "ஹாண்ட்கர்சிப்" உற்பத்தியை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததன் காரணமாக, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது. ஓரளவு சந்தோஷப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சராசரி மாதம் 60 ரூபாயிலிருந்து 75 ரூபாய் வரை வருவாய் வரக்கூடிய வசதியை மத்திய அரசாங்கமும், இராச்சிய அரசாங்கமும் செய்ததற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

நம் நாட்டுக் கைத்தறித் துணிக்கு மேல்தேசங்களில் எல்லாம், மேற்கு ஜெர்மனி, ஜப்பான், ரஷ்யா முதலான தேசங்களில் எல்லாங்கூட, மோகம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் முயற்சி செய்து அங்கிருந்தெல்லாம் நெசவாளர்களுக்காகத் துணிக்கு 'ஆர்டர்' வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது இந்தத் துணிக்கு கெஜம் ஒன்றுக்கு மூன்று ரூபாய் வரை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ள அமெரிக்கா தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வியாபாரிகளிடையே அபிப்பிராய பேதங்களும், போட்டி மனப்பான்மையும் ஏற்பட்டு "நாங்கள் குறைந்த விலைக்

9th December 1959] [Sri A. J. Arunachalam]

குத் தருகிறோம்" என்று சிலர் நூற்றுக்கணக்காகத் தந்தி கொடுக்கிறார்கள். டெலிபோனில் பேசுகிறார்கள். இதன் காரணமாகக் கெஜம் 3 ரூபாய் என்பது இனி கெஜத்திற்கு 2½ ரூபாய் அல்லது 2½ ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர்களுக்குள் இருக்கும் போட்டியை நிவர்த்தி செய்து ஸ்திரமான விலையை நிர்ணயித்துச் சுமுகமாக அந்த வியாபாரத்தை நடத்த வழி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுவது தூல். தூற்பு மில்கள் பல இருந்து, மார்க்கெட்டில் துணிக்கு நிறைய 'ஆர்டர்' வந்துவிட்டால் 10 ராத்தல் கட்டுக்கு மூன்று ரூபாய் வரை தூல் விலை உயர்ந்து விடுகிறது. 23, 24 ரூபாயாக இருந்து அந்த நிலைக்கு உயர்ந்து விடுகிறது. அந்த விலையைக் குறைக்க அரசாங்கத்திடம் அதிகாரம் இல்லையானாலும், ஓரளவு விலை ஏறாமலிருக்க என்ன வழி வகைகளைச் செய்ய முடியுமோ, அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி இப்போது ஆலோசிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்காக நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லாக் கட்சிகளையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து முதல் கூட்டத்தையும் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் ஐந்து ஜில்லாக்களில் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு தூற்பு மில்லைக் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறித் தொழில் இயந்திரத்தோடு எந்தக் காலத்திலும் போட்டி போட முடியாது. இயந்திரத்தின்மூலம் ஒரு நாளைக்கு 20 கெஜம், 25 கெஜம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்றால், கைத்தறியில் மிக அதிக அளவு என்று சொன்னால் 3 கெஜந்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே, எந்தக் காலத்திலும் கைத்தறியானது மில்களோடு போட்டி போட்டு வெற்றி பெற முடியாது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி இருக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. கைத்தறி ஆடைகளை, இப்போது பொதுமக்கள் கவனத்தைக் கவரக்கூடிய வகையிலும் அவர்களுக்குத் தேவையான முறையிலும், நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சில காலத்திற்கு முன்பு இருந்த குறைகள் எல்லாம் இப்போது பரிபூரணமாக நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன. நம்முடைய நெசவாளர்கள், மிக நவநாகரீகமான முறையிலும், மில்களைவிட உயர்ந்த முறையிலும் தயார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலுக்கும் மில் தொழிலுக்கு முள்ள ஒரு நிலையை அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்துவிட வேண்டும். இந்த நெசவுத் தொழிலானது இந்த நாட்டிலே உள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களின் கவனத்தையும் கவர்ந்திருக்கிறது. எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களும், தாங்கள் அவர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய திரு. செட்டியார்கூட கொண்டுள்ள

[Sri A. J. Arunachalam] [9th December 1959]

ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத கட்சிகூட நம் நாட்டில் இருக்கிறது. நெசவாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் 24 மணி நேரம் பாடுபாடுகிறோம் என்று அந்தக் கட்சியினரும் சொல்லுகிறார்கள். முன்பு ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் கைத் தறிக்கு என்று சில ரகங்களை "ரிசர்வேஷன்" செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இரு சபை அங்கத்தினர்களும் கட்சி வேறுபாடின்றி அதை ஆதரித்து அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். ஆனால் இது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இப்போது நான் 'ரிசர்வேஷன்' கோரவில்லை. மில்களின் உற்பத்தி நிலை இவ்வளவு கைத்தறியின் உற்பத்தி நிலை இவ்வளவு என்பதை நிர்ணயம் செய்துவிட வேண்டும். 1956-வது ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட கனுங்கோ கமிட்டியார் நாடு பூராவும் சுற்றி, நெசவுத்தொழில் பாதுகாப்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்பதை யெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து கடைசியாக ஒரு நல்ல அறிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். இந்த நாட்டிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயிலே நாற்பது கோடி மக்கள் இருப்பார்கள் என்று கணக்கிட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் 18½ கெஜம் துணி தேவைப்படும், உற்பத்தியில் கைத்தறிக்கு இவ்வளவு, மில்களுக்கு இவ்வளவு, விசைத் தறிக்கு இவ்வளவு என்று இப்படியெல்லாம் நிர்ணயம் செய்தார்கள். அதில் 500 கோடி கெஜம் மில்களிலே உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று உச்ச வரம்பு நிர்ணயம் செய்தார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் அந்த உச்ச அளவை மில்கள் அடைய வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்தார்கள். ஆனால், மில்காரர்கள் 1956-ம் ஆண்டிலேயே 530 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்தார்கள். 1957-இலே 530 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்தார்கள். 1958-இலேயும் 530 கோடி கெஜம் தயார் செய்தார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 500 கோடி கெஜம். அந்த 500 கோடி கெஜ அளவு 1961-வது ஆண்டு முதலிலே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு முன்பே இவ்வளவு உற்பத்தி செய்துவிட்டார்கள். இவ்வளவு அவர்கள் உற்பத்தி செய்தும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கும் இந்த நேரத்திலே ஜவுளி மில்காரர்கள் முந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1959-ம் வருஷம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஜவுளி சம்மேளன சங்கத்தார் ஒரு யாதாஸ்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே, இந்த நாட்டிலே 1966-ம் வருஷத்தில், அதாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயிலே, 43.4 கோடி மக்கள் வாழ்வார்கள் என்றும், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 20.3 கெஜம் துணி தேவைப்படும் என்றும் மிகைப்படுத்திக் கூறி, இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு 960 கோடி கெஜம் துணி தேவைப்படும், அதிலே 660 கோடி கெஜம் மில்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுதே முந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற ஆண்டிலும், அதற்கு முந்திய ஆண்டிலும் மொத்த உற்பத்தி 700 கோடி கெஜம் தான் ஆகியிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே 660 கோடி கெஜம் மில்களுக்கும் இயந்திரத்திற்கும் நாம் கொடுத்துவிட்டால் இப்பொழுதிருக்கும் நெசவுத் தொழிலுக்கும், நெசவாளிகளுடைய வாழ்க்கைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்ததாகும். அந்தத் தொழிலே

[Sri A. J. Arunachalam] [9th December 1959]

நசித்துப்போவதற்கு வழி செய்தவர்களாவோம். ஆகையால், மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே நம்முடைய சென்னை அரசாங்கத் தார் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மில்காரர்களுடைய உச்ச வரம்பு 500 கோடி கெஜம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறதே, அந்த 500 கோடி கெஜத்தைத்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், அதற்குமேல் ஒரு கெஜம் துணிகூட அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சென்னை அரசாங்கத்தார் போராடி வெற்றி பெற வேண்டுமென்றும், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், கைநெசவுத் தொழில் நசித்துப் போய்விடும். சென்ற ஆண்டு 100 கோடி கெஜம் ஏற்றுமதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஏற்றுமதி அவ்வளவு செய்ய முடியவில்லை. எழுபத்தெட்டு கோடி கெஜம் ஏற்றுமதியாயிற்று. பாக்கி 22 கோடி கெஜமும் உள் நாட்டு வியாபாரத்திற்கு வந்துவிட்டது. ஆகையால், ஏற்றுமதிக் காக அவர்கள் தயார் செய்கின்ற ஆடைகள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உள்நாட்டு உபயோகத்திற்கு வரக் கூடாது. ஏற்றுமதிக்கான சர்க்குகள் அவ்வளவும் ஏற்றுமதி ஆவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

1956-ம் ஆண்டு, கனுங்கோ கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் நபர் ஒரு வருக்கு 18½ கெஜம் துணி தேவை என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அடிப்படையாக வைத்து, 500 கோடி கெஜம் மில்களிலே உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டம் செய்தார்கள். கைத்தறிகளிலே அந்த நேரத்தில் 150 கோடி கெஜம் உற்பத்தியாகக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. மேலும் 700 கோடி கெஜம் கைத்தறியிலே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒதுக்கினார்கள். ஆனால், 1958-ம் வருஷம் திரு. ஜோஷி அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை மத்திய அரசாங்கத்தார் நியமித்தார்கள். அவர்கள் நாடு பூராவும் நெசவு செய்யும் இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்து, கடைசியாக, 16.7 கெஜம்தான் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 1958-ம் வருஷத்திய ஜனசங்கியைப்படி 38.5 கோடி கெஜம் கணக்கிலே ஒவ்வொருவருக்கும் சராசரி தேவைப்படுவது 16.7 கெஜம். முன்னே குறிப்பிட்டது அதிகம், இப்பொழுது தேவைப்படுவது குறைவு. ஆகையால், இதை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால், 500 கோடி கெஜத்திற்கு மேல் மில்களிலே உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மில்கள் உற்பத்தி அதிகம், மக்களுடைய தேவை அதிகமாகிவிடும் என்று அவர்களாகவே கணக்கை அதிகமாகப் போட்டு, அதன்மூலம் மேலும் 500 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்தோம், 660 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்யு

[Sri A. J. Arunachalam] [9th December 1959]

வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கத்தார் ஒப்புக்கொள்வார்களானால், அது பெரிதும் சென்னை இராச்சியத்தைப் பாதிக்கும். சென்னை இராச்சியத்தில்தான் நெசவுத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் ஏராளமாக வசிக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலையே தங்களுடைய தொழிலாகக் கொண்டிருப்பதால், இந்த இராச்சியம் பூராவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு அபாய நிலைமை உண்டாகும் என்பதை அறிந்து, அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை நம்முடைய அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நெசவாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக சர்க்கார் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதை அவரவேற்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தார் பொதுவாக நெசவாளர்களை இரண்டு வகையாகப் பிரித்துவிட்டார்கள். நான் ஒரு நெசவாளி. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சென்ற 22 வருஷங்களாக ஈடுபட்டு வருகிறேன். சென்னை இராச்சிய நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தோடு தொடர்பு உள்ளவரை இருக்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பரிபூரணமாக ஒத்துக்கொள்கிறவன் நான். ஆனால், 'ரிபேட்' சலுகை கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் மத்திய அரசாங்கத்தார் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேராது வெளியே இருக்கும் நெசவாளிகளுக்கு இந்த அளவு 'ரிபேட்' சலுகை கொடுக்காவிட்டாலும், பாதி அளவுக்காவது 'ரிபேட்' சலுகை கொடுக்கலாம். சங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் அளவுக்குச் சலுகை கொடுத்தால், மற்றவர்களுக்கு அரை ரூபாய் அளவுக்காவது சலுகை அளிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வருவதற்காக அந்த அளவு வித்தியாசம் இருந்தால்போதும் என்று நினைக்கிறேன். வெளியே உள்ளவர்களுக்கும் சலுகை கிடைப்பதற்கு ஏதாவது சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஜனநாயகத்தில், மக்கள் எல்லோரையும் சமமாகப் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கும் நெசவாளிகளுக்குத்தான் சலுகை, மற்றவர்களுக்குச் சலுகை இல்லை என்ற நிலை ஜனநாயக அமைப்பில் எவ்வாறு இருக்கலாம் என்று கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற என்னைப் பலரும் கேட்கிறார்கள். அது மிகவும் நேர்மையான கேள்வியாகத் தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நேர்மை என்று தெரிகிறது. ஆகையால், அதற்கு ஏதாகிலும் வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் குறையும் நாட்டில் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினால் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கொன்னாற்று மூன்று லட்சம் ரூபாய் இந்த வருஷம் ரிபேட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு 8 நயை பைசை கைத்தறி ஆடை வாங்குவோருக்கு ரிபேட்டாகக் கொடுக்கிறார்கள். தீபாவளி காலத்திலும் பண்டிகைக் காலங்களிலும் ஸ்பெஷல்

9th December 1959] [Sri A. J. Arunachalam]

ரேட்டாக நான்கு பைசா கூடுதலாகக் கொடுக்க 'ஸ்பெஷல் ரிபேட்' ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இந்த 'ஸ்பெஷல் ரிபேட்' நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது. சென்ற தீபாவளியின்போதுகூட, 'ஸ்பெஷல் ரிபேட்' மூலமாக 48 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கைத்தறித் துணி வியாபாரம் நடந்தது என்று சந்தோஷமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பதினைந்து நாட்களுக்கு மட்டும் கொடுத்திருப்பதை ஒரு மாத காலத்திற்காகவாவது கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் பொங்கல் பண்டிகை வரப் போகிறது. சென்னை இராச்சியக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 1 கோடி 17 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. என்று சொல்ல முடியாது, கையிருப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இவ்வளவு துணியும் செலவாவதற்கு ஒரு வாரம் மட்டும் கொடுப்பதை விட, இரண்டு வாரக் காலம் வரையில் 'ஸ்பெஷல் ரிபேட்' கொடுக்க வழி செய்தால், கைத்தறி ஆடைகள் விற்பனை ஆவதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகள் புகுத்தப்படுவதால் கைத்தறித் தொழில் நம் இராச்சியத்தில் பாதிக்கப்படும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அதை நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆனால், மறுபடியும் அதைக் கொண்டு வருவதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். பக்கத்தில் இருக்கும் மைசூர், பம்பாய் இராச்சியங்களில் விசைத் தறியைப் புகுத்த அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது நம்முடைய இராச்சியத்திலும் வந்தால், அது நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். ஒரு விசைத் தறியானது பத்து சாதாரணத் தறிகளை ஒழித்துவிடும். ஒரு விசைத் தறியில் 100 ரூபாய் வரும்படி வந்தால், சாதாரண நெசவாளிக்குப் பத்து நாள் வேலை போய் விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்ற இராச்சியங்கள் ஒருக்கால் விசைத் தறியைப் புகுத்தி, அதன் மூலம் நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கையையும், வருவாயையும் உயர்த்திக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை, பாதகம் இல்லை. நம்முடைய இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கம் ஏற்கனவே செய்த முடிவை மறுபடியும் மாற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப்படாமல், அந்தத் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற சராசரி 30, 40 ரூபாய் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தால் போதும். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு தறி புகுத்திவிட்டால் ஒரு தறி 1,000 ரூபாய் ஆகிறது. 1,000 ரூபாய் செலவில் தறி வாங்குவதற்கு இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுள் 100-க்கு 2 அல்லது 4 பேர்களுக்குக் கூட வசதி கிடையாது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: கடன் வாங்கலாம்.) கடன் வாங்கி அதை நெசவாளர்கள் கிரூப்பிக் கொடுக்க முடியாது. நம்முடைய இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நெசவுத் தொழில் இன்னும் வீழ்ந்தி

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th December 1959]

But what I say is that there is such a great variation even in one State, from district to district, and from taluk to taluk. One cannot say that Pattukkottai is the same as Kumbakonam. Therefore, where is the question of land ceiling on a broad uniform basis? I think this question requires so much of consideration and I would beg of the Government not to think that it is a mere Opposition speech.

Then, again, what is the comparison between a landowner, shall I say, in Uttar Pradesh and a landowner in Madras? A landowner, say, in Uttar Pradesh has got many subsidiary occupations. His investments are well there in some of the industries. He has other means of making up his livelihood. There is no doubt that some landowners in different parts of India have other means. Can we think of landowners in Madras State having such subsidiary occupations to give them a reasonable sort of livelihood?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Except begging?

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Well, Sir, that is a habitual thing which we are all accustomed to. But that apart, I want to say this also. I cannot say whether the ceiling that is supposed to be put is economical or logical or judicial. Out of this Rs. 3,600, or Rs. 300 a month, the income-tax authorities will take something. The Excise Department will in a number of ways take something else. The municipal taxes will be there, apart from the other things that the people will have to contribute willy-nilly. Whoever thought of this Rs. 3,600?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The Planning Commission.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Once more the supreme body that decides the fate of this country, as my hon. Friend says, is the Planning Commission. Now in this matter at least, I hope and trust that the local Legislature and the Ministry will have a thorough discussion and say what is necessary and what is not.

Sir, I had intended not to touch upon two subjects, namely, Education and Medical Relief. I have dealt with them so often. My hon. Friend Sri G. Krishnamoorthy will always deal with education. But I thought once at least I must leave the House free and not bore them with repeated statements over and over again. But, as usual, the impish Chief Whip of my party dragged me in most unnecessarily when he was speaking about the subjects connected with public health. He referred to some of my statements and asked, "What is the Hon. Minister going to say about it?" He went on to make a statement which I will never make. He said that if the Hon. Minister was so overworked, he should immediately go to the Chief Minister and ask to be relieved of one or the other of the portfolios. He also decided which portfolio he should leave. (Laughter.) He thought the Hon. Minister would be better in revenue matters than in health. Sir, I need not stand on ground where angels fear to tread. But I do want

[9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

to say something. Later perhaps, in the course of the next year, it will be my privilege to present a report to the Centre on the various aspects of the question. As it is not my report, but a report of the committee appointed by the Centre, I hope steps will be taken to see that medical relief is better taken care of, medical education is advanced, and public health measures are taken properly.

This Government are naturally anxious to do everything possible for their own servants. I understand it. But, at the same time, I do feel that they must not ignore the rest of the population, whether they are servants in quasi-Government institutions or employees of others. In other countries, such differentiation is never seen. When the National Health Insurance Act was passed in England, it was made applicable to every single citizen of that country. We who pay the taxes and have no voice in regard to what we have to contribute to the Exchequer should at least have the privilege of calling the tune in some essential services. I was glad that the Government gave their support to free medical relief for all Non-Gazetted Officers who got Rs. 300 and less. I was glad for two reasons. First there is no class of officers who deserve it better than the Non-Gazetted Officers. The second and more important reason is that I thought this was the first little step and that gradually others, whose income did not exceed Rs. 300, would come to be included in the scheme. But what was my surprise? 'Surprise' is a very mild word. When I was in Ootacamund for the session, I saw the reply to a questionnaire where it was stated that all Gazetted Officers up to Rs. 4,000—whatever their pay might be—would be given medical relief. I hope High Court Judges are included, because we want them to be medically looked after for quicker disposal of cases. (Laughter.)

SRI M. PATANJALI SASTRI: I am sorry in my time I had no such treatment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Evidently the hon. Member did not fall ill when he was a Judge.

SRI M. PATANJALI SASTRI: I fell ill, and I had no such consideration shown to me.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: But this is not any measure which was brought in by the Government. The rules are there for a long time, which provide for medical treatment to all the I.A.S. men.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I know the rule, Sir. If I may be permitted to say so, without appearing to be discourteous to the Finance Minister, I say that I know the rule better than anybody else. I administered the rule for about 38 years. In the case of Gazetted Officers, consultation only was free. They were required to consult the medical officer at his place or if they were unable to go to the medical officer's place, the medical officer had to go to the residence of the Gazetted Officers.

[Sri A. J. Arunachalam] [9th December 1959]

அரசாங்கத்தார் அதைச் சற்று ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. T. RAJAN: Mr. Chairman, Sir, I wish to confine myself to one aspect.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member behind wants to know in what capacity the hon. Member is speaking.

* SRI P. T. RAJAN: As a Member of the Legislative Council, I want to confine myself to one aspect of the Governor's Address, namely, the fixation of ceiling on land holdings. Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition said yesterday that minor holdings of lands constituted a major portion of the arable land of this State and that larger holdings constituted only a minor portion. Such being the case, if the Government want to reduce the so-called bigger landowners, they can easily achieve the purpose by taxing them heavily if need be by introducing the death duty as was done in England. (Interruption.) Make it heavier, if necessary. Existence then will become unbearable no doubt. But the proposal to fix a ceiling on land has caused a certain amount of uncertainty. And, Sir, uncertainty is the worst enemy of stability and progress of society. At the rate at which the Government are going ahead with their land policy, the rural economy will be ruined and incidentally rural harmony will also disappear. If the Government wish to pursue their policy of fixing land ceiling, I would only request them to give a period of grace by which time the landowners can get rid of their lands without much difficulty. (Laughter.) My hon. Friend, Mr. Ramaswami Reddiar, with his personal experience, put the case of landed classes very forcibly.

4-30
P.M.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not only landed classes.

* SRI P. T. RAJAN: He has put the case all round very forcibly. So far as landholders are concerned, I would request the Government to give them a period of grace so that they can sell their lands as far as possible. Incidentally, it will save the Government the trouble of paying compensation. We know how compensation has been paid to the zamindars who had been deprived of their lands. If the Government are going to say that they are going to pay compensation, it will take time, even centuries perhaps to fix compensation, and there would be none left in the family to receive any compensation. So, I would merely ask the Government to consider giving a period of grace and nothing more and nothing less.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, for the last twelve years, it has been my privilege to receive His Excellency's Address to both the Houses and to participate in the discussion thereof. I think I am not wrong when I say that this is the shortest Address that I have ever

[9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

perused during these twelve years. At the same time, I cannot say also that it is sweet, as my conscience forbids me to make any such assertion. The hon. member Mr. Ramaswami Mudaliar was given the honourable duty of proposing a vote of thanks for the Address that was given and I heard his speech with careful attention and I turned round and saw to my surprise that he was seated in the block generally reserved for Opposition members. The manner in which he elucidated the statement pleased me very much because I thought that he was one of the few hon. Members who might join this side of the House. (Laughter.) His argument was so reasonable and cogent and he presented it in such a clear manner. (Interruption) I am glad, however, that he is on the Treasury side, because I hope that his presence on the Treasury side will at least influence this Government to take some of his suggestions more seriously than they would be prepared to do, if they are to come from any hon. Member of the Opposition sitting here.

Time and again, hon. Members have referred to the fact that the food situation is becoming more and more difficult and naturally the Address also states that "the one dark spot in the picture is the persistent upward trend in the prices of essential articles, more particularly foodgrains". Hon. Members have quoted figures from press reports and publications of the Government and there can be no gainsaying the fact that to-day the peak has been almost reached though one can never say that it has been reached fully with regard to the price index of ordinary foodgrains and many of the commodities that are required for food.

Sir, I have repeatedly stated that the greatest blunder that could have been made with regard to the food position, is to have centralised this important matter and given it in the hands of the Central Minister. Minister after Minister who was in charge of the Food Department has had to resign. The only Minister who did a good deal of service, unfortunately, died. I welcome the Herculean manner in which Mr. Kidwai straightway cut off all controls, and the very next day prices came down here and all over India. But to-day we find that the Ministers have got their own ideas. They have never been residents of rural areas as my esteemed Friend Mr. O. P. Ramaswami Reddiar has been. They have been residents of some of the most important capitals and probably they have not gone to the rural areas and seen what cultivation means in a village and what are the foodgrains and the like produced there but they are suddenly saddled with heavy responsibility. Therefore, naturally, the old order does not change yielding place to new. Now, we are all very happy that our Food Minister stated in the Legislature that he would have the Madras State as a separate zone, not because he wanted to separate himself from other parts of the country but because he felt that food administration could then be carried on better even in the interest of the Centre. He added this fundamental factor that if the State was formed into a separate zone, he would be prepared to place two lakh tons of foodgrains at the disposal of the Centre.

[9th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: One and a half lakh tons

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I stand corrected. Personally I would even say, 2 lakh tons, and let us be done away with it and let them give it to whichever State is in distress.

My point is that the Food Minister came to that important conclusion and he had the full support of the Legislature. He would not have just stated something which was more or less parochial or selfish. He made the statement—the entire people of this State supported it through their representatives in the Legislature—that we were quite prepared to tighten our belts so far as possible so as to support our citizens in other parts of India. Even the Minister in the Andhra Pradesh came to this conclusion. Both of them are very experienced Ministers. I cannot say for how many years our Food Minister has experience as a Minister but I know that he has had a good deal of experience of the Food Department. And yet what has happened? The Minister at the Centre came and, with one stroke of the pen, said, 'No, this Zonal combination must continue'. I ask in fairness, 'What is the constitutional act which makes the Central Minister to come and tell the Government that they must do this or that?' Sir, I have been at pains to understand—not being a lawyer with little difficulty and probably without much effect—what the Constitution of India provides so far as State and Central responsibilities are concerned. I see that every aspect of agriculture is in the Second Schedule which is a State responsibility—including pests, insecticides, animal husbandry, agricultural income, taxes on agricultural income, estate duty on agricultural income, etc. Much against some of us and in spite of the protest that was made, this Government, in their anxiety to please the Centre and to be well thought of by the Centre, gave up all these to the Centre so that they might include them in estate duty and other incomes. I do not complain about it now but when it comes to this particular point, viz., the Food Minister at the Centre coming and saying 'No', we must know what we are and whether this Legislature is worth anything and whether we cannot scrap it. Even if the Minister is prepared to come and say that its considered decisions should not be taken seriously into account and that one Minister of the Centre—not to speak of the Cabinet responsibility—should do away with this proposal, and that we must continue in the Southern Zone—it may be that he has superior powers to know what exactly is wanted for the whole country—this Legislature should be told under what circumstances the Minister was forced to yield on that point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I correct the hon. the Leader of the Opposition with regard to the Constitutional position he has raised? This involves inter-State movement of goods—it is not agriculture or animal husbandry—which is under the exclusive jurisdiction of the Central Government. Therefore, if we have now to ban the movement of goods from one State to

9th December 1959]

[Sri C. Subramaniam]

another, it has to be done by the Central Government which is the supreme and ultimate authority. So, this decision can be no reflection on the authority of the Legislature.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am glad the Hon. the Finance Minister has come to the rescue of the Central Agriculture Minister. Did he get any information that this was contemplated or that this was going to be done or that the Centre would interfere and would not allow inter-State transport facilities?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: We offered to give to Kerala 1½ lakhs of tons. There is no question of ban.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: As a matter of fact, when we ask for loans running into crores from all over the world without strings, am I to understand that the Centre would attach strings to whatever we have got to do and ask us to do this or that and, at the same time, threaten us that otherwise, they would stop inter-State transport? If it comes to that, let them prevent inter-State transport. We would be all the better then. Our foodgrains will be here. We shall pay and get what we want from our State. Our people would be benefited. We are not going to refuse the price that our agriculturist wants. Why is it that there is this sort of control by the Central Government over our things in all essential aspects?

Let me come to another point. We have been told time and again by the Ministers of State in the Centre and the Central Minister what we should do to increase food production. The Japanese method of cultivation was suggested. I do not for a moment suggest that there may not be merits in that method of cultivation. I certainly feel that it would be worth while. Then another Central Minister, after a fortnight's whirlwind tour of China, says that the Chinese method of cultivation should be adopted. He gives fantastic figures about production by adopting the Chinese method. Only he has added two more cyphers. That is the state of our Central Ministers and their capacity to tell us what exactly we should do. Are we going to depend upon them? Are we so dependent? Is agriculture a thing that could be taught in a day or two to the millions of our farmers who from time immemorial know how to do their job? Not that they are unwilling to adopt new trends in regard to agricultural planning. At the same time, I want to say that the time has come when the Centre should realise that in a whole sub-continent like India, there cannot be a Central Food Control. There need not be a Central Food Minister. He can do some other job much better than looking after the requirements of States. Why is it that this is happening? To-day there is famine everywhere. The word "famine" is not uttered lest it should alarm people. But what is it then if one is not able to get what one wants and when you cannot provide for the bulk of our poor classes two square

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th December 1959]

meals a day? For the richer classes also, I can say that conditions are becoming exceedingly difficult in regard to every commodity. What is it that has made the position like this? Every Ministry in the different States, except in the State of Madras, is interested in saying that there is food shortage in the State concerned so that it may get something from the Centre. There are only two or three States that I can exempt from this general proposition. Every State tries to say that there is food shortage so that it may get something from the Centre. There is a clamour for food. There is thus famine which is cultivated and not a real famine.

The Hon. the Food Minister wanted positive suggestions. May I remind him that time and again certain suggestions have been made which, of course, have not been acceptable to Government? Therefore, I am not surprised that they want more suggestions. There is a point. When a student answers questions, right or wrong, the teacher asks for more answers till he is satisfied that a particular answer is given which he thinks ought to be given. Likewise the experiment is repeated here.

I ask you one thing. While more land is brought under cultivation, very good land which has been under cultivation for decades is diverted to other purposes. We see this just outside our City limits. There was a law passed in the year 1949. If I remember aright, Mr. Kala Venkata Rao introduced a Bill then to the effect that no house-sites should be made available on cultivable land, without the permission of the Government. May I know whether that law is in operation to-day? Has there been any single instance where such permission has been given now? Then again it has also been stated that before lands could be diverted to other forms of cultivation, permission of Government should be obtained. To-day cash crops are the order of the day. I was surprised beyond measure when there was a heated outcry about sugar shortage. I happen to be a small medical man pretending to know something of nutrition. Which authority said that sugar was an essential commodity? Can we not get on without sugar? Did we not get on for centuries and decades with what is called "jaggery"? I was accustomed in my young days not to sugar but only to this thing, viz., jaggery. Why are we transferring very good cultivable land for sugar cultivation? It is because there is profit. We say we are a socialistic pattern of society which can be concerned only with the poor cultivator. Why is it that hundreds and thousands of acres on the Gangetic Valley are now being converted into sugarcane plantations? One has got only to go by air from Calcutta to Delhi to see the enormous portion of land under sugarcane cultivation. My hon. Friend who has to go frequently to Banaras will bear me out. Our own Food Minister must know this.

Unless we take steps to see that agriculture is made the responsibility of the State, although we may spend Rs. 950 crores, as our Prime Minister once said, and probably some more hundreds

9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

in the Third Plan, famine conditions will still be there. On the one hand, efforts are being made to increase food production; on the other hand, huge dimensions of cultivable land are diverted to production of cash crops. We may construct huge dams which are worth seeing by every visitor to our country. But the real thing that has got to be done is to attend to small minor irrigation works. If they had been attended to and if only one-tenth of the amount that has now been spent on other things had been spent, each State, each village and each area would have something on which to work. The Hon. the Minister for Food knows it perfectly well and I also know it, coming as I do from Chingleput, that the whole tract there is one set of green fields. When you return to Madras from Bombay or any other State, you find the whole area green. The fields there which present a picture of green tell you that wells have been dug, that subsidies have been given, that electric supply has been made available to these wells and that there has been a certain amount of judicious handling of the resources of the State. I assure you, Sir, that it is not crores of rupees that is going to bring us peace of mind or peace so far as our ordinary requirements are concerned. Money is the least important factor. It is necessary to look after other methods.

We have been hearing a great deal about the proposed legislation on land ceilings. My hon. Friend Mr. P. T. Rajan spoke just now. I never realised that he would come on a begging mission like this.

SRI P. T. RAJAN : It is not a question of begging. They are going to murder it. Let them have some peace in the meantime.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Therefore, he wants, what is called, euthanasia. We, in medical parlance, call it 'euthanasia'. It means slow death without the patient himself being aware of the cause. (Laughter.) Even his opponent will not admire him for that sort of death. I want a virile Rajan to come up and say what he feels about this actually and not a person to beg of them saying, 'Postpone my death by some more time'. He is not a criminal standing at the dock.

4-55
p.m.

SRI P. T. RAJAN : I am prepared for the worst. I am talking about those unfortunate persons who cannot help themselves.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I agree that an advocate would do better than what he has done.

Let me come to this question of land ceiling. Now, Sir, who started this romantic idea of land ceiling? I put it in a little better phrase by calling it 'romantic idea'. If to-day India presents a romance or romantic view of many things, who is responsible for it? What are the powers that the Government have for fixing a ceiling on land holdings? How can they take a person and say that he cannot own or hold more than a particular extent? As far as compensation is concerned, there has not been

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th December 1959]

a whisper about it so far. Futurity will decide what compensation will be given. We know what compensation was given to the zamindars. They were abused downright in this very Chamber as persons who did not deserve any sympathy because they had played into the hands of the foreigners and got those zamins by underhand means. Yesterday, I am sorry to say that two of our Friends again used that expression. They are not here now and I shall not name them. But I want to remind them and I want to remind the House that on the 10th December 1948, this Indian Government attested its seal to, what is known as, the Declaration of Human Rights. To-morrow we are going to celebrate all over this 'Declaration of Human Rights'. If the Government were sincere in attesting their signature to this Declaration of Human Rights as, I believe, they were, then the duty rests upon them squarely to follow that Declaration of Human Rights. Let me quote one Article which will give an idea of what that Declaration is. Article 17 says, "Everyone has the right to own property alone as well as in association with others. No one shall be arbitrarily deprived of his property". "Arbitrarily" may mean "with inadequate compensation or without any compensation". If we give inadequate compensation, it is still 'arbitrarily' depriving him of his property. The Indian Government subscribed to this Declaration along with 56 Nations on that eventful day, 10th December 1948. I do hope that it will be taken as a natural normal responsibility of the Governments concerned to follow this Article.

This question of ceiling has provoked in me many thoughts. I want to know who is responsible for this suggestion, and who is responsible for directing Governments to see that a particular ceiling is observed. I do not know whether any suggestion has come to this Government or not. But a suggestion has certainly come to another Government to fix a particular limit as the ceiling and not to adopt a higher limit. We are governed not by the Constitution but by many other factors that have simply grown around it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is purely under the Constitution.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: This particular thing emanated from, what is known as, the Planning Commission, composed of members for some of whom I have the highest regard but many of whom have no legislative responsibility whatsoever. In every Plan, whether it is the First Plan, the Second Plan, or whether it is going to be the Third Plan, I may state that the persons who are concerned with certain directives being given are the persons who are on this Planning Commission who do not owe any legislative responsibility. If it comes from the Central Government, even then there are limits to which the Central Government have got to stick. But I think it is unfortunate that this Ministry should ever be told what its duties are in regard to land ceiling or land administration. There is no more.

9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

progressive Government in the whole of India—I would even say, in other countries as well—which has taken and at such an early stage the activities with regard to land reform. The very first Congress Ministry of which Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister when the Hon. the Food Minister was there, I believe, if I am right, passed the Agriculturists' Debt Relief Act, the first Act of its kind that was passed in the whole of India. Even to-day the other States have not passed such an Act. Then, Sir, again, the reform about the manner in which relief could be given to the tenants was first adumbrated in this State by a Congress Ministry. I am mentioning this because they are creditable performances and we ought to remember them. The first Act that was passed with regard to tenants and pannaialys of Tanjore was passed under a Congress Ministry, under which 40 per cent of the produce was to be given to the tenants and the rest to the landlord who had to bear all the expenses including such taxes as he might have to pay. A subsequent Congress Ministry has raised that to 60 per cent. And this Ministry brought in another Bill. The Hon. Minister who brought in that legislation is there. I forget now its name. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: Fair Rent Act.) It was another Bill. It was with regard to the bulls and ploughs. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: Kaiaeruvaram and Mattuvaram Bill.) (Laughter.) I apologise for not remembering the words. It is a Bill that we have passed. I am sure the bulls and the hands will bless the Hon. Minister for what he has done. (Laughter.) I am mentioning this because credit must be given when it is due. Sir, can anyone point to any other State, any other Ministry, which has introduced this reform with regard to agriculture? Why then should we be dictated to so far as land ceiling is concerned? The Government should take their own decision on their own responsibility. I shall not object to it. Of course, we will quarrel across the table as we have so often done. But I shall have the confidence that it was not a dictated decision but a decision of the Government who had thought over it and considered deeply all aspects of the question before coming to the decision.

Now, Sir, with regard to land ceiling, there is an impression somewhere that a limit should be fixed for the whole of this sub-continent. Does anybody who has got an elementary sense of what land means in different parts of the country realise what it is to fix a land ceiling? Should the lands in Tanjore district have the same ceiling as the lands in Ramanathapuram district even though they may all be cultivable lands? Apart from the fact that there are areas where water resources are plentiful, there are areas where one has to pray to the Lord for rain and water. In my younger days, coming as I do, from a drought-affected district—it is supposed to be God-forsaken—if there was no rain at all, little children with a little frog in a bunch of leaves used to take it swinging with a song invoking the God of rain to come down upon the lands. That position is still there. I think in North Arcot district also they did such a thing. Now, they may have informed after the Hon. Minister has taken over. (Laughter.)

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th December 1959]

They were not entitled to free bed accommodation in the hospitals. They were not entitled to free operation if they had any surgical complaints. Last but not least, they were not expected to be given the costliest drugs, and if they were not available, to have them purchased in the open market and supplied. I can say that this was the position at least till 1942. What has happened subsequently, I do not know. Is this what is being done?

Sir, these Ministers go to Delhi. In fact, there is no plane in any week that does not take two Ministers at least to Delhi. (Laughter.) I wish for their sake that they had been in Banaras or in some other part of India where they could have done something better than paying visits to Delhi. I ask, Sir, Does the Hon. the Health Minister know that there is a contributory health scheme in the Central Government service and that every Government official has compulsorily to pay something and the Government also contribute something? That is how they get medical relief but not the costliest drugs, which have to be obtained from the market. Is this permissible under the Constitution? I leave it to the experts to decide. What is the result of this medical relief to Non-Gazetted Officers? The result is that everybody in a quasi-Government institution has asked for the same thing. There are many in quasi-Government institutions. The University employees on a particular day in very large numbers gathered outside my residence with big placards. That is the usual thing. Never have there been such demonstrations as we are having now during this regime, whether at the Centre or in the State. We were shocked to hear of what took place in a neighbouring State yesterday and the day before. But let me not divert. The result of the demonstration in Madras is that the University has given them Rs. 75 as a lump sum for a year for medical attention, besides engaging a full-time medical officer, a Master of Surgery, to attend to them in his consulting room that is situated in the University buildings. I bring this to your notice, because it is necessary to know the repercussions of the Government attitude to other services which are not honoured in the same way as Government services are.

One hon. Member was speaking about the Central pay scales and the State pay scales, and incidentally somebody asked whether the Central Government would make good the difference between the two. I wish to ask whether our State Government will make good the difference between their scales of pay and those obtaining in quasi-Government institutions to the extent necessary, as and when they announce their scales of pay. Then only we will have a case to ask the Central Government for their scales. Anyway, Sir, I leave it at that.

So far as public health measures are concerned, they are very much apace now. We hear in one week that smallpox has subsided. In the next week we hear that there is a slight recrudescence. I know the public health official's mind. He does not

[9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

wait to create unnecessary alarm in the public mind which will lower their resistance capacity to smallpox. So, he puts the version nicely. He says, 'Smallpox abated; tending to abate; has gradually abated'. All these diverse methods of euphemistic phraseology, so common in the English language, can always be found in two reports, namely, (1) the Report of the Public Health Department and (2) the Report of the Meteorological Department.

Sir, it may seem to hon. Members that it is a swan song when I refer to the States Reorganization Commission. When the States Reorganization Commission was to be constituted and it was to embark on its endeavour to produce what would stand out for all time to come as the most disruptive report that had ever been presented so far as Indian conditions were concerned, I ventured to raise my feeble voice of protest against the sort of linguistic policy that was to be adopted and said that the division of the country on a linguistic basis would ruin the unity of the country. But then, the Hon. the Finance Minister—I refer to his speech again—got up and said, 'This is not going to be a Linguistic Reorganization Committee. It is purely a geographical reallocation of territorial boundaries that is thought of'. I have become wiser, because I knew what this Reorganization Commission was. I am very sorry that the Hon. the Finance Minister has become sadder. Let me say this. Nothing has produced an artificial hiatus between one State and another in spite of the best efforts of the States Reorganization Commission, popularly known as the Panikkar Reorganization Commission. His name will no doubt stand out for all time to come in all its glory. For I know he was the real author of the report. But, nothing that we say will carry any weight with anybody. The agitation for a separate State is going on in Bombay and Gujerat, and Vidharbha is waiting for its chance. But, I should not like to talk about other States, because it would appear as if I am giving a hint for such agitation. So, I shall refrain from it. I was opposed as vehemently as possible to this linguistic division anticipating the ruin that it would create and anticipating the bloodshed that it would create. I was sadly reflecting on my own speeches and the vehement manner in which I was attacked from the year 1948 onwards. But, in this short period in which I may have the privilege of addressing the hon. Members, I shall not refrain from saying what I feel. Sir, Mahatma Gandhi did everything to liberate this country and unify us. Another great Minister unified this country by cutting the Gordian Knot of separatism by absorbing the Indian States, a feat which, if we think of it even now, seems to be almost impossible and which was a divine feat I should say. Today, we have gone back. The wheels of fortune have taken us to the other end when State versus State in many matters is the talk every where and linguistic fervour and parochialism has succeeded in undermining the spirit of unity and of oneness. There are a few individuals who are certainly working towards unity. But these things go on in a vicious circle, when even one person stirs up a little hatred on imaginary things. Once, it is said that 'Refuge is

[9th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I protest against this self-accusation. (Laughter.)

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: All that I was going to plead was that it was unfortunate that I was in that opposition group which sided with him because I had no voice or part in it. Anyway, I am not taking a technical advantage of it. I feel honestly that you will be introducing in the rural areas, in the small villages, factions of a nature that will be uncontrollable in the long run. I have some inside knowledge of what is happening in a particular State where this has been introduced. Would you be surprised to know that various crimes have already been committed there? On paper, we can say panchayat Raj has been established in this State or the other State. But I beg of you to consider what I have said.

I was referring to my Friend when he was not here. Speaking on ceiling, he said, 'After all, there are only five or ten people; you can behead them'. What does it mean? I will give a small book 'Majority Rule and Minority Rights'. Let him peruse it and he will know what human civilisation is and what it has taught from ages in regard to methods of Government. I will not pursue the matter.

SRI P. T. RAJAN: It is waste of money!

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: This is the time when you should get the maximum support of the people for all your endeavours. (Sri P. T. Rajan: Hear, hear.) For that reason, I do not mean, they should give up their principles. No Government is worth its salt if it gives up its principles. But there are things which can be postponed; they need not be immediately implemented. All that I say is, if the Government will study this question and come to the conclusion that it is in the interests of the people and should be implemented immediately, I will be the last person to oppose the Government. I will give them all the help I can, mightily little it may be. I will invoke God's blessings in their favour and for their good. I can only hope that these measures will ultimately, at any rate, prove to be of value to the country at large. Let not the flattering unctious be laid unto our soul that whatever the ruling party has done is for the good of the country and whatever measures the Opposition has advocated are not for the good of the country. The verdict of history may be different and it is time that in this grave crisis, one should take note of these factors and try, if one can possibly do so, to re-think on certain essential matters for the good of the nation and for the welfare of all the citizens in this great land of ours, if policies once decided on should be like mill-stones on our neck ever to be carried in spite of their depressing effects on the people as a whole. Then, we shall certainly be landing ourselves in strange difficulties. I wish this Government all success in their laudable endeavours and the few unfortunate sentiments that have been expressed to ease one's conscience, I am sure, will be taken as little notice of as possible. So long things go on allright, so

[9th December 1959]

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

long God be with you. But I feel as one who has passed the Biblical span of life, that we are living in very dangerous times without realising what it is. I am not worried about myself. There are younger generations and generations yet to be born and I do hope and trust and pray that wisdom will be the guiding factor in the ruling Party for all time to come. (Cheers.)

SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின் மீது பேசும் போது, நமது அரசாங்கம் நில உச்ச வரம்பு கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நிலம் வைத்திருப்பதற்கு உச்ச வரம்பு இருக்க வேண்டியதுதான். இதைக் கொண்டுவரும்போது, உச்ச வரம்பு அமைத்ததற்குப் பிறகு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நிலத்தை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது மார்க்கெட் ரேட்டி நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோசல்ராம் அவர்கள் 10 வருடங்களில் வரக்கூடிய வரும்படியே நிதானித்து அதில் பத்து பர் செண்ட் வரை காம்பென்சேஷன் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு எப்படி வந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்த்தால், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் அவர்கள் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழும்படியாகப், பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த நிலங்களாகத்தான் இருக்கும். அவர்களுக்கு ஜமீன் தார்களுக்குக் கிடைத்த நிலங்களைப்போல் கிடைக்கவில்லை. உழைத்துத்தான் அவர்கள் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், அந்த நிலங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்க நமது சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படி நில உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்தினால், நாட்டில் உள்ள இரண்டு விஷயங்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது நாட்டில் ஏராளமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும் என்று செய்வது இரண்டாவது. நான் திருவிதாங்கூரில் இருக்கும்போது, அங்கே "க்ரோ மோர் புட்" கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். அதில் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தேன். அப்படிப்பட்ட கமிட்டி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நியமிக்கப்பட்டது. நண்பர்கள் பார்க்கலாம். செங்கோட்டையிலிருந்து திருவனந்தபுரம் போகும் வழியில் ஏராளமான நிலம், அதெல்லாம் நல்ல வளமுள்ள பிரதேசங்கள். நான் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்ததால் எனக்குத் தெரியும். ஒரு குடும்பத்திற்கு 3½ ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தோம். ஆனால், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் இப்போது யார் கையில் இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், நாங்கள் யாருக்குக் கொடுத்தோமோ அவர்கள் கையில் இல்லை.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th December 1959]

not as fully cultivated as it ought to be. They do not verify the facts. They talk of Telugu classes, and also talk of Tamil Association. We also see Vidwan Muthukannappan's enthusiasm and fervour. Well, I would state I am not a Telugu, I am not a Tamilian. You may discard me and throw me out from all these circles. But, I am sure that this movement will create more harm in the whole of India than any other movement.

Sir, the concluding portion of the Governor's Address touches upon one of the gravest problems facing the country. It is stated—

"The need to demonstrate the oneness of purpose is all the more great now since the country has cause to apprehend danger from across the borders."

After what my esteemed Colleague Sri Q. P. Ramaswami Reddiar has spoken, it may not be necessary for me to dwell at any length. Everyone of us, irrespective of other considerations, except those who have extra-territorial loyalties also, are united over this matter, in our efforts. There cannot be any question about it whatsoever. We shall do everything, we shall sacrifice our all to retain the integrity of our country and the unity of our people. Let there be no mistake about it. With this fundamental observation, if we sometimes feel that things are not going on well, let us not be termed as Jingoists, war-mongers and the like. Let not such charges be levelled at some people to escape the irony of fate that has got us into this unfortunate position. My appeal to this Government is this. It is not a question of escapism. It is not a question of using this as a means of getting the Government to shelve certain things. We too are anxious to proceed with our Plans. There is no question about that. But, in that process of proceeding with the Plans, let us also realise before it is too late that unfortunately—we hope not—there may be certain instances or incidents which may perhaps tie us down. Let us, therefore, plan in the way it ought to be planned so that we may be able to meet the situation easily. The danger that faces our country is both internal and external. It comes from a source with which we have been lulled into the belief that there was a hand of friendship stretched for 2,000 years, what sort of friendship, history has failed to record. It is good for us to feel that they are friends. This danger which has suddenly loomed large cannot be compared with any to which we have been accustomed. There are those who are as patriotic as the best patriot in this country, who feel that more urgent things are needed now and to a man, people of all communities—except a small coterie—will be at one. I am sorry, that any impression should be created that these border troubles, as they are called, are akin to the border troubles with which this country has been faced at some time or other. They say that it is something like the normal border dispute between two countries. We hear of border disputes in the eastern border and people missing. We also hear of people rushing about giving the excuse that border troubles and border disputes have been going

9th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

on. It is far from the truth. These border troubles are entirely of a different nature, and India is strong enough to check such border troubles if they arise whether it be with one country or another. At a time when every effort is being made to bring about a better understanding between two countries, better appreciation of each other's position and better knowledge of each other's difficulties, let not anybody go about comparing old border troubles with these troubles going on in a particular area and which, unfortunately, to our regret, have not been made known to the public for five long years. I say that such a talk is against the best interests of the country from whatever source it may come.

There is one more appeal that I would like to make. Under these circumstances, I feel emboldened to make this appeal, and that is this. Let the Government consider seriously whether they should rush in with some of their proposals which have already been accepted as law in spite of very strong criticism. I refer to the Panchayat Act. The Hon. Minister, of course, is busy—I understand she is not in charge of panchayats—looking after the municipalities. But anyway, this Panchayat Act is going to be implemented by this Government. Now, Sir, facts have to be faced. There is no use of hiding those facts. In every panchayat, every major panchayat, there will be four parties contesting the elections. The village life would be ruined.

SRI P. T. RAJAN: It has been ruined. (Laughter.)

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May be. But does my hon. Friend suggest that because it has been ruined already, there would be no harm in introducing it? I hope he does not. It may have been ruined. But I hope still that it should not become worse than what it is. I am, therefore, appealing to the Government to consider, 'Is this the time to implement this Act?' Can you not wait for a couple of years and see how things shape themselves? The Panchayat Act was passed in spite of the opposition of several Members. The majority have passed it and, therefore, I have no quarrel about it. My Friend from Tirunelveli would say what the majority wills is all right.

5-20
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. the Leader of the Opposition will pardon me, if I just intervene. It is uncharitable to say that the Bill was passed in the face of opposition. I would remind him that we had an all-party Committee in which representatives of all Parties including those of the Council participated. It was an agreed Bill and passed in an agreed manner. As a matter of fact, it was the Leader of the Opposition of the other House who came to the defence of several of its provisions in the other House. So, it is wrong to say that it was passed in the face of opposition.

* DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: I am very glad that the Government always get the support of the Opposition when they want it. (Laughter.) I congratulate them.

[Sri M. Seshachariar] [9th December 1959]

they were entitled to the possession of those lands and that Government could not remove them from the lands. That seemed to be his contention. But, Sir, I should like to point out what is said by some of the world thinkers at present. They say the first settlers were mere squatters, they were in a minority and they were allowed to keep and be in possession of the land they had occupied. And now it is the State that protects. It was also the State that protected all the time. It is the State-made law that allowed them to be there in full possession of the property. It is not nature's law that allowed them to be there and be in possession of those lands and properties. It is the State that allowed them to be there, enjoy that property and alienate that property. The Transfer of Property Act and other Acts were enacted by the State for the purpose of transferring any property to another man. It cannot be transferred by any natural law. It is not done by merely putting it in writing on a sheet of paper. It is because there is the State law to protect you throughout, and by virtue of those laws only these transfers could be effected. This is the view held by some world thinkers. It is not as if I am subscribing to these views entirely and absolutely. But what I would like to say is that that is the present view of some people, of some world thinkers, namely, the State having given protection to the person who demarcated the land, limited it and enjoyed it, by virtue of possession, that person in turn owes an obligation to the State. The State orders certain things for the purpose of progress of civilisation, for the safety of society and for the purpose of security of society. When the State wants to change the law for the purpose of the rearrangement, it is but proper that you must submit to it. In one book I read it (the right to absolute possession) is compared to the third class passenger who gets into the compartment, spreads his bed and would not allow anybody in. It is the Government that now intervene and say to the passenger: 'Someone is standing there. Please allow him a seat.' It is not allowing the other passenger also to spread his bed. He is given only sitting space. The Government's present step is compared to some such thing and they say that in the case of this proposed rearrangement, there cannot be much of a suffering. There will, of course, be vested interests. They will surely be thinking that we are trying to interfere with their property rights. That everybody can understand. Nobody will say that the property rights should be affected. We are not interfering with the rights which they have acquired. But, all the same, it is a right protected by the Government all along. They have been protected all along by the Government. There are a large majority of people who have had no share in this till now. The Government want to rearrange it and see whether they could give something also to these vast majority of people for their subsistence. That seems to be the present way of thinking. We also see that in many parts of the world fixation of ceiling has been effected. It is no use postponing it further in our country. I think it is already there now in our country and we can take it as a fact. And taking it as a fact, it is for us to see whether when we pass the necessary legislation, it

9th December 1959] [Sri M. Seshachariar]

could be done in a painless manner, whether we can do it without harming the persons who have a vested interest in the property. That, I think, we can think of.

In this regard I wish to mention, as the hon. the Leader of the Opposition also said, the lands are not of the same kind everywhere. In Tanjore, lands are more valuable because of greater irrigation facilities available there. But the lands in our district and also in the North Arcot district—in spite of the best efforts of my hon. Friend, Sri T. Purushotham, we do not have sufficient water in Palar—have no irrigation facilities. Therefore, I say in regard to lands of that type, it is but proper that we should at least fix the ceiling at 50 acres. That would be the proper thing to do in respect of these two districts. I am not in a position to say anything about the other districts.

Sir, another point that was sought to be canvassed was this. In the matter of fixing up the units, father and son are sought to be made one unit. That was what was suggested in some quarters. I would like to say that even under the Hindu Law, father and sons have separate shares. The son can separately mortgage and also alienate his portion of the undivided share. In such circumstances, it is but proper that father and son should have separate shares and that they must be deemed as separate units. It is going to be a tragedy if you are going to fix like that and say that father and son will be one unit; the son will then surely say why his father should be alive. In the case of brothers, when the father is not alive, they are taken as co-sharers. That is also the Mohammadan Law. Perhaps we are trying to follow a piece of Mohammadan Law here also. Therefore, I think that it would be absolutely wrong to consider the father and sons as one unit. Some other arrangement has got to be made in regard to that.

In this connection, I want to say a word about the trust properties belonging to religious institutions and maths. If the Government take over these properties, they will not only be not able to manage these properties, but the persons concerned also cannot manage those institutions. It will also be a great task to pay compensation to the institutions concerned. You might have known, in the case of the Travancore-Cochin Government when they took over lands belonging to the Padmanabhaswami temple, they had to pay more than, I think, Rs. 26 lakhs. It was probably a little less in respect of Kanyakumari. I think it would be impossible for us to compensate all these institutions. Even in the interests of the Government, it may not be proper. We will be burdening ourselves with great responsibility, if we are to take up the trust properties. I would, therefore, submit to the Government that they should not take over the trust properties and include them in this measure.

Then, Sir, there are certain properties charged with service. The person in whose favour they are executed, after executing certain services, after doing certain festivals, gets the benefit out

[Sri M. Seshachariar] [9th December 1959]

of them. Such things, I am informed, might be taken up under this measure. It may be, if they had done it just now, the Government might be justified in interfering with them. But if the thing had been done years ago, I think it would be proper for us to leave it once for all and not interfere with it.

The other point I would like to mention is about co-operation. After fixing a ceiling and after gathering the lands, we have to plough and do several things. It is now said that the co-operative movement is our only salvation. The Second Plan had already said so many times. We are now informed in the Governor's Address that 500 new societies would be formed, and that old societies would be strengthened. The Hon. the Minister for Co-operation is not here. If the Hon. Minister had only followed the course of the loan applications that have been sent up by primary societies to the banks and the sanction of the banks, he would know how long it takes. If really he had seen that, he would not, I think, have allowed the things to continue like that. I had also written to the Hon. the Minister for Co-operation about this long ago. But nothing has been done. What happens is this. The applications are gathered by the primary societies. Then, the co-operative supervisor of the Bank, that is, the person who has got to draw up the loan applications, takes it to the co-operative union. That takes a month. Then, the union sends it to the bank and that takes a fortnight or a month and after sanction, it is sent to the bank. Then the panchayatdars have to execute a mortgage document and that takes about 15 to 20 days. Finally, when the amount is disbursed, it takes not less than a period of three months even though there is a co-operative supervisor to help in all these transactions. On the other hand, if you would only see the procedure adopted in Bombay, it will be seen that it is far better than our procedure. It is all done more speedily and it is more effective also. What they do is this. The Government give a specification of expenditure for the purpose of cultivation in regard to particular places. On this basis the amount required for the entire area is gathered and when the loan applications are sent by the societies, the bank straightway gives them the loans. It is given as a cash credit. The cultivators are able, therefore, to get the amount they require then and there for the purposes specified. There is no trouble in getting the money. That is the procedure followed in Bombay and Punjab. That procedure is not followed in our State though we have been in the co-operative movement long before many of these States entered into them. We have not progressed in many matters.

The other difficulty in regard to loans in this State is this. Loans in our State are available only to persons who can furnish security. The propertyless man, the landless man does not get more than Rs. 50 from any bank whatever be the acreage he might cultivate. Is this Rs. 50 enough for his cultivation purposes? It is said that the Government are giving a guarantee. Only in regard to medium-term loans, loans repayable in two or three years, the Government give a guarantee in respect of those who

9th December 1959] [Sri M. Seshachariar]

can furnish security. But in regard to short-term loans, the Government are not giving any guarantee. Therefore, short-term loans are not given to them. The whole difficulty arises because the policy is laid down at the Government level. The societies are not represented anywhere. It is they that should shape the entire thing. The societies' representatives are not there and, therefore, they are not able to get the money in time from the banks.

Sir, there is one more submission I would like to make before I close.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: There is the meeting of the party of the hon. Member.

* SRI M. SESHACHARIAR: The hon. Member was asking about the boring sets. I do not want to remind him about it.

Sir, I will finish soon. The Agricultural Department distributes seeds. Some other department distributes implements. The insecticides are distributed by the co-operative societies. It is at full rate, if the co-operative society distributes it. If the Extension Officer gives it, it is at half rate. This difference in rates and prices leads to a lot of trouble. This, I think, could be rectified. I have mentioned this already to the Hon. the Minister for Agriculture. I feel all these things have got to be rectified, and rectified soon.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The variation is according to the area, whether it is a development area or a non-development area.

* SRI M. SESHACHARIAR: I do not want to contradict the Hon. Minister. Whether it is development area or not, there are certain places where they sell it at half the rate. The Co-operative societies should be allowed to sell it at that rate.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 114. Notification issued under section 125 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, cancelling the portion of the notification, dated 20th March 1959, extending certain provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, relating to Building Rules and Regulations, etc., to the area of the Kilappavoor panchayat in the Tenkasi taluk of Tirunelveli district.

* 115. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the existence of the Thekkur and Karukkadipathai Panchayats with effect from 1st December 1959.

[9th December 1959]

* 116. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, directing the existence of certain panchayats in Tanjore district with effect from 1st December 1959.

* 117 & 118. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended, directing the number of members, number of seats reserved for members of the Scheduled Castes, division of area into wards and the date of effect of the notification in respect of Pongalur panchayat in Palladam taluk, Coimbatore district, and Karvali panchayat in Karur taluk, Tiruchirappalli district.

* 119. Notifications issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, excluding certain areas from the limits of and including certain areas in B. Meenakshipuram panchayat, Periakulam taluk, Madurai district, and declaring certain areas in Idayacotai and Kallupatti villages, Palani taluk, Madurai district as Idayakottai village for the purposes of the Act.

* 120. Notification issued under section 127 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, as amended (i) excluding certain areas from the limits of the Pandapuli panchayat and declaring the said areas as Chenthattiapuram panchayat and (ii) declaring certain areas in Pandapuli panchayat in Tirunelveli district as a village for the purposes of the Act.

* 121. Notification issued with G.O. Ms. No. 2810, Home, dated 5th October 1959, regarding amendments to the Madras Spirituous Essences Rules, 1959.

* 122. Notification issued with G.O. No. 3129, Revenue, dated 27th October 1959, regarding amendment to rule 4 of the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.

† 123. Statement XXIII showing action taken on assurances, promises and undertakings given during Eleventh to Fourteenth and Sixteenth Sessions 1958-59 of the Legislative Council.

* Sent by special messengers to all M.L.As. on 4th December 1959.

APPENDIX.

[Vide answer to Starred Question No. 13, asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 9th December 1959, page 117 supra.]

Clause (a)—

Name of the agricultural district.	Number allotted for agricultural purposes.	Number of applications pending as on 1st July 1959.
------------------------------------	--	---

HAND-BORING SETS.

Madurai	7	7
Tiruchirappalli	5	37
Tanjore	11	21
Ramanathapuram	6	12
Coimbatore	8	3
Vellore	7	12
Kanyakumari	2	Nil
Tirunelveli	4	Nil
Cuddalore	16	Nil
Guindy	27	96
Salem	5	5

POWER DRILLS.

Madurai	1	1
Tiruchirappalli	3	2
Tanjore	1	Nil
Chidambaram	2	Nil
Coimbatore	7	11
Vellore	Nil	1
Cuddalore	3	13
Tirunelveli	3	2
Guindy	2	Nil
Salem	2	4

Clause (b).—Applications for hand-boring sets are registered on payment of the prescribed deposit. The boring sets are allotted in the order of priority of receipt of applications. Ordinarily sets are allotted within two months. Applications for power drills are registered on payment of the prescribed deposit, after inspection of sites. Then the list of pending applications is furnished to the District Collector for fixing priority in the matter of allotment. The allotment is made on receipt of the list approved by the Collector. The time taken for allotment is approximately four months to one year.

Clause (c).—The Government have sanctioned the purchase of eight more percussion drills and one more rotary drill. The sets are transferred from one district to another to meet the demand.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 10th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Labour Unions.

* 16 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to bring in legislation requiring all Labour Unions to file detailed annual reports with the Department of Labour on their financial operations; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) : There is no proposal to bring in any legislation. There is, however, a proposal under the consideration of the Government to amend the Madras Trade Unions Regulations, 1927, so as to obtain more statistical information from the Registered Trade Unions regarding their financial position.

SRI V. V. RAMASWAMI : இது சம்பந்தமாக ஒரு சிறிய கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பிரியப்பட்டால், பதில் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு, வேலை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு “கோடு ஆப் டிசிப்ளின்” என்று ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “கோடு ஆப் டிசிப்ளின்” வேறு விஷயம். அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

II-A Vidwans in Tamil.

* 17 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the II-A Vidwans in Tamil have been refused admission for the Pandit's Training Course in Saidapet Training College during 1958-59 ;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether the Government propose to allot any seats to these Pandits for the next academic year?

[10th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The seats available were only 40 as against 145 applications received; hence applications from II-A Vidwans had to be rejected.

(c) At present, there is no such proposal.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that the Director of Public Instruction has recognised this course on a part with II-D Vidwan course, what prevents Government from just admitting one or two people, I mean the II-A Vidwans, along with the 40 or 45 people who are admitted in Saidapet Training College?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is training of Tamil Pandits and it should be possible to get the best material. II-D Vidwans specialise only in Tamil and they are more proficient in Tamil than II-A Vidwans who take Tamil as a subsidiary language.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I inform the Hon. Minister that as per the proceedings of the Director of Public Instruction, they study two languages of equal importance and offer them for examination and that they are equally qualified in two languages? So, will the Government look into the hardship of those teachers who have undertaken this course in both the languages and just admit a handful of them along with II-D Vidwans?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The policy of Government is where II-D Vidwans are not available, to give room for II-A Vidwans. But when better hands are available, certainly we cannot admit II-A Vidwans also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As promotion to I grade depends upon the training that they undergo, will the Government at least order that the handful of II-A Vidwans can be promoted to the I grade without training because Government cannot provide them that training?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I cannot give that assurance.

Death of an Executive Officer.

*18 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an Executive Officer of a temple in Tirunelveli district was murdered and, if so, the action taken in this regard; and

(b) whether there is any proposal to grant family pension or gratuity to the dependants of the deceased and, if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir, The Police are investigating.

(b) The matter is under consideration.

10th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister state the circumstances under which this Executive Officer was murdered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Executive Officer was travelling in a bus on official duty and when he got down from the bus, he was attacked by certain people and he was murdered.

SRI T. PURUSHOTHAM : As the death occurred while the Executive Officer was on duty, will the Government consider sympathetically the request for payment of compassionate gratuity to the family of the deceased?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is exactly the reason why I have said that the matter is under consideration.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Is there any motive for this murder?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am awaiting the investigation by the Police. There must have been some motive.

Service Rules of the Fisheries Department.

* 19 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have issued an order that the Service Rules of the Fisheries Department to suitably amended so as to give preference to fishermen by caste and those practising the profession in appointments to Government Services in the Fisheries Department; and

(b) if so, to place a copy of the Government Order on the table of the House?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The Government have issued orders amending the special rule 2 for the Madras Fisheries Service giving preference to candidates who are either professional fishermen or who possess practical knowledge in fishing for appointment to the posts of Assistant Directors of Fisheries (Regional) and other special posts in that grade in the Fisheries Department. Preference has not been given to fishermen by caste.

(b) A copy of G.O. Ms. No. 2485 *, Food and Agriculture, dated 7th July 1959 is placed on the table of the House.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த உத்தரவுப்படி யாராவது ஏற்கனவே இந்த இலாகாவில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்த பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களா? இல்லையானால் இனிமேல் அது கவனிக்கப்படுமா?

[10th December 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அந்த உத் தாவுப்படி லாயக்குள்ளவர்கள் யாரும் இருந்திருந்தால், அவர் களுக்குக் கிடைத்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் யார் யாருக்குப் பதவி கிடைத்தது என்பதற்கான தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

Port dues collected at Cuddalore Port.

* Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister or Works be pleased to state—

(a) the amount of port dues collected at Cuddalore Port during the years 1956-57, 1957-58 and 1958-59; and

(b) the arrears of port dues still to be collected?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 1956-57—Rs. 24,815.47.
1957-58—Rs. 35,109.34.
1958-59—Rs. 48,562.76.

(b) Nil.

MR. CHAIRMAN—Questions were over.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Members.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN : I request each hon. Member who speaks to confine himself exactly to 10 minutes. I have got a big list of Members who want to speak. Unless each hon. Member sticks to the time-limit of 10 minutes, we won't be able to finish the discussion to-day. The hon. Member Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav may now speak.

* **SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV :** Mr. Chairman, Sir, I shall refer only to a few points in connection with the Governor's Address and more so in connection with hospitals. We have so many hospitals in our State and their bed-strength is inadequate. The nurses are overworked. The hospitals need expansion and more beds. I specially refer to the Tuberculosis Hospitals in our State. In our State we have only a bed-strength of 2,00 for the whole State while something like 2 lakhs of people are attacked by tuberculosis in a year and nearly 40,000 die of the same. Though Madras State has been spending a great deal, we are still far behind and sufficient attention should be paid to the increase of bed-strength in our hospitals and also the up-grading of standards in our hospitals.

I now come to the Infectious Diseases Hospital. There is only one such hospital in our State and it is over-crowded and under-staffed. I do not know how many people escape from the Infectious Diseases Hospital because of lack of accommodation and lack of attention. The Government of Madras no doubt thought of building some new hospitals and having more Infectious Diseases Hospitals, but that proposal has been turned down now.

10th December 1959] [Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav]

I now come to the beggar nuisance in the City. It is so much on the increase now. I know that the Hon. the Minister for Home has plans for construction of more beggar homes, and work-houses where able-bodied beggars could be made to work. But, at present, this menace is terrible. The beggars from the State of Madras cover the whole country. I can give you statistics that our beggars are filling more than 50 per cent of the beggar homes in other parts of the country, and especially child beggars are on the increase. This menace which is there on streets, railway stations and bus-stops is very great and some legislation should be brought into force to stop this menace.

Then, Sir, turning to tourist traffic, this State is really a para-
dise for Tourism. I am very glad that the Hon. Minister in
charge of Tourism, namely, the Finance Minister, is present here. I do not know why the Government of Madras do not realise the potentialities of tourist traffic and the great amount of money that this State can earn through tourism. But we are very indifferent to-day. Also as far as accommodation is concerned, we are more than indifferent, especially with respect to accommodation for the lower middle class people. Though we do our best to provide accommodation to the foreign tourists coming to our City and to our State, at present, very negligible attention is paid to our own inland tourists. 3-10
p.m

Hotels are few and far between and very unsatisfactory. There are no good places for the tourists. There are some Dharmasalas and other places, but we certainly need good hostels. Many hundreds of young students are coming to see this beautiful city and this beautiful State. But we have no suitable places for these groups of people to stay.

Then, Sir, there is so much indifference to any publicity or any kind of pamphlets. I have here the pamphlets of the Government of India and the various pamphlets of other States. Many States have their own pamphlets. Madras State has one little pamphlet about Mahabalipuram and Kancheepuram. But here is one of the Mysore State which deals with the Mysore City in every detail, hotels, places of interest, institutions, temples, etc

Then, Sir, in Mahabalipuram and other places, accommodation is very difficult to get, and I understand that it is not possible to get any kind of Refreshment unless previous intimation is given. Clean and healthy cafeterias should be furnished, subsidy should be given and daily transport services should be provided, including daily sight-seeing trips in the City. Once a week a transport bus goes to Mahabalipuram. Yet people say that except at a high cost, they are not able to go and visit the place. Here I am happy to see the Madras State has given a big advertisement about the Tourist Week. I am glad that there is this advertisement. But what provision do we make for transport, hotels, tourist centres and other things as they do in other States in India? I know the Government of Madras have some sort of a Tourist Committee. But I want to know what the Tourist Committee is doing, what if

[Sri M. Subramania Karayalar] [9th December 1959]

பணம் படைத்தவர்களிடம்தான் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் 100 அல்லது 200 ஏக்கர் என்று வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிக்கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை உணவு உற்பத்திக்காக உபயோகிக்கிறார்களா என்றால், இல்லவே இல்லை. 'காஷ் க்ராப்' என்று சொல்லக்கூடிய பெப்பர், ரப்பர் இம்மாதிரியுள்ள பயிர்களைப் போட்டுத்தான் அந்த நிலங்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உணவுப் பொருளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவே இல்லை. அத்துடன் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதுவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் நமது சர்க்கார் ஆலோசித்து உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நிலங்களை ஜாரி செய்யும்போது, அந்த நிலங்கள் அவர்களுக்கு எப்படி வந்தன என்பதைப் பார்த்து வேண்டும். நிலத்தை சர்க்காரிலிருந்து கொடுத்தார்களானால், அதில் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. அதனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் பணம் படைத்தவர்களிடம் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்தமாதிரியான நிலைமை இங்கும் வந்துவிடக் கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்து அதற்கு வேண்டியன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

8-30
p.m.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் தம் உரையில் பக்கத்து இராச்சியங்களின் உபரித் தண்ணீரை நமது சென்னை இராச்சியத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். சில தினங்களுக்கு முன்பு நான் திருவனந்தபுரத்திற்குப் போயிருந்தேன். அப்போது நமது சேர்மன் அவர்களும் அங்கு வந்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உத்தியோகஸ்தர்கள், உத்தியோகஸ்தர் அல்லாதார்கள் ஆகிய எல்லோரையும் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர்கள் நமது சென்னை சர்க்காரிடத்தில் கோரிப்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் நமக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பார்கள் என்று தோன்றவில்லை. தங்களுடைய குறைகளை எல்லாம் சேர்மனிடத்திலும் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள அநேகம் பேர்களுக்குக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நிலம் உண்டு. கன்னியாகுமரி திருவனந்தபுரத்தின் நெல் களஞ்சியமாக இருந்தது. அதனால் கன்னியாகுமரி யில் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நிலம் உண்டு. ஆனால் இப்போது அந்த நிலத்திலிருந்து விளைகிற நெல்லை, நிலச் சொந்தக் காரர்களே திருவனந்தபுரத்திற்குக் கொண்டுவர முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி இந்த இராச்சியத்தோடு சேர்ந்த பிற்பாடு அம்மாதிரிக் கொண்டுவரப் போகக் கூட வசதி இல்லாமல் இந்த சர்க்கார் செய்துவிட்டார்கள் என்று ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன், 'இப்போதுதான் கண்ட்ரோல் எடுத்தாகிவிட்டதே; உங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கப் போகிறது' என்று. ஆனால் இப்போதும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் இருப்பதாகவும், கன்னியாகுமரி

9th December 1959] [Sri M. Subramania Karayalar]

கலெக்டர் அவ்வாறு தங்கள் நிலத்தில் விளைகிற தானியத்தைத் திருவனந்தபுரத்துக்கு எடுத்துப்போக அனுமதி தர மறுக்கிறார் என்றும் அந்தக் கடிதங்களை எல்லாம் எடுத்து என்னிடத்தில் காட்டினார்கள். இதை உங்கள் சட்டசபையில் போய்ச் சொல்ல வேண்டும், மந்திரிகளுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நானும் நேராக வந்து இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னேன். முன்பு ஒரு சவுக்கை இருந்தது என்றால், இப்போது சென்னை இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த சவுக்கை ஒன்று, கேரள இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த சவுக்கை ஒன்று என இரண்டு சவுக்கைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இங்கேயிருந்து சாமான் கொண்டுபோவதாக இருந்தாலும், அங்கேயிருந்து சாமான் கொண்டுவருவதாக இருந்தாலும், இப்போது இந்தச் சவுக்கையினால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நான் பாண்டிச்சேரிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே இருப்பதைவிட இங்கே மிகவும் கட்டுப்பாடாக இருக்கிறது. அதை ஏற்படுத்தியிருப்பதன் நோக்கம் விற்பனை வரி கட்டாமல் சரக்குகள் கைமாறக் கூடாது என்பதுதான். அதனால் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு லாரிகளில் போகிற சரக்குகளைப் பரிசோதிக்கிறார்கள். ஆனால், நிலைமை என்ன ஆகிறது? அங்கே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஒரு லாரி மூட்டை போக வேண்டும் என்றால், எவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பது, இரண்டு லாரி மூட்டை போக வேண்டும் என்றால், எவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பது என்பதற்கு மாமூல் ஏற்பட்டுவிட்டது. கோர்ட்டுகளில் டவுட்டுகள் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதுமாதிரி இங்கேயும் டவுட்டு கையில் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதுமாதிரி இங்கேயும் டவுட்டு கையில் ஒரு லாரிக்கு 50 ரூபாய், இரண்டு லாரிக்கு 100 ரூபாய் என்று கொடுத்துவிட்டால், அந்தச் சவுக்கையில் லாரிகள் எந்தவிதமான தடையும் இன்றிப் போகலாம். அந்தமாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. சங்கரன்கோயிலை எடுத்துக்கொண்டால், பத்து வருஷமாக மழை இல்லை. நெல் சாகுபடி செய்ய வசதி இல்லை. அந்தமாதிரிப் பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் கேரள தேசத்திலிருந்து தண்ணீர் வருமானால், நன்றாகச் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகையால், நாம் கேரள இராச்சியத்திற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைக் கொடுக்கவருவதன் மூலம் அவர்களது நன்னம்பிக்கைக்கு ஆளாகி, அங்குள்ள உபரித் தண்ணீரை நமது இராச்சியத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். அவர்களுடைய நிலைமையை நாம் அனுசரித்துச் சென்றால்தான், அவர்கள் நம்முடைய நிலைமையை நன்கு அனுசரித்து நடந்துகொள்வார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் நல்லதொரு கொள்கையை இவ்விஷயத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, in supporting the motion of thanks for the Address delivered by the Governor, I would like to say one or two words. The first thing I would like to mention is in regard to sailing on land. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition said, it is a vexed question. He said that they were the early settlers on land and that, therefore,

[Srimathi Mary C. Clubwala Jadhav] [10th December 1959]

is attempting to do and what things it wants to do to bring in large Tourist Traffic to our State. Good literature, good transport and other good arrangements are what we require in connection with this work.

One thing more. Handlooms and our handloom fabrics have earned us good amount of money. The hon. Member Sri Arunachalam was saying that handloom goods were sold on a good scale in the American continent. I hear just now the Madras cloth is selling at a fabulous rate in Chicago and that handloom goods worth about a crore of rupees were sold and that 75 per cent of them consisted of Madras cloth. We do know that we would be able to earn more by encouragement of these products and display of Tourist Centres. I would like to plead that greater attention should be paid to this matter and I would make a plea for the appointment of a High Powered Committee for Tourism. By this we can make better facilities for tourists and we can earn more money in this way.

I thank you, Mr. Chairman, for the opportunity given to me and with these words, I conclude my speech.

*SRI V. V. RAMASWAMI : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்களிடையே உரையைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையை வாசிக்கக் கேட்டேன். பின்னர் தமிழ் ஆக்கத்தையும் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் எந்த விதமான உயிரோட்டமும்மில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நடந்துகொண்டிருந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டங்களைக் கலைத்து விட்டு, 'prorogue' பண்ணியதால் மீண்டும் ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டும் என்ற சம்பிரதாயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால், உரை நிகழ்த்த ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உரையில் சொல்லியிருக்கும் காரியங்களையும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் சொற்களையும் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அரசாங்கத்துக்கே தம் மனது என்ன என்று தென்படவில்லையென்று யூகிக்கலாம். நில உடைமைக்கு உயர்வரம்பு கட்டும் பிரச்சனையில்லாதிருந்தால், நடைபெறும் சட்டசபைக் கூட்டத்திற்குத் தேவையும் இருந்திருக்காது, கவர்னர் என்ன சொல்லப்போகிறார் என்று யாரும் ஆவல் காட்டியும் இருக்கமாட்டார்கள். விவாதத்திலிருக்கும் உரையானது ஒரு நிர்வாக அறிக்கை போல் காணப்படுகிறது, அரசாங்கத்தின் முக்கிய கொள்கை அறிவிப்பு அல்லது police statement அல்ல. இது செய்தால் நல்லது, அது அப்படி நடந்தால் பொருத்தம் என்று சொல்லப்படுவது. வெறும் அறிவுரைகளாகும்.

சென்ற பிப்ரவரி திங்கள் நான்காம் நாளில் நிகழ்த்திய தன் உரையில் கவர்னர் அவர்கள் இரண்டு முக்கிய விஷயங்களைக் கூறியிருந்தார் :

“மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன, இத்துறையில் உதவி புரியுமாறு புது டெல்லியில் உள்ள தேசியக் கௌன்ஸில் பொருளாதார

10th December 1959]. [Sri V. V. Ramaswami]

ஆராய்ச்சிக் குழுவை இம்மாநிலத்தின் பொருளாதார துணுக்கங்களைக் குறித்து ஆராயுமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளோம், இதைப் பற்றிய அறிக்கை இன்னும் சில மாதங்களில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்திய சம்பளக் கமிஷனின் அறிக்கை மிக விரைவில் வருமென்று எண்ணப்படுகிறது. இவ்வறிக்கைக்கு இணங்க நம் ராஜ்யக் கமிஷன் ஒன்று இப்பிரச்சனையை ஆராயவேண்டுமென எண்ணி ஒரு கமிஷனை அமைக்கவும் இவ்வரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.”

இந்த இரண்டு காரியங்களும் இப்பொழுது எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கப்படவில்லையே. அவை முக்கிய மில்லாமல் போய்விட்டனவா, அல்லது மறந்துவிட்டார்களா? அத்துடன் அணு மின்சார நிலையம் (atomic energy plant) ஒன்று நம் தமிழகத்தில் நிறுவவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை இருப்பதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தார்களே, அது என்ன ஆயிற்று? அத்திட்டம் அணு அணுவாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது போலும்!

எனினும் என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். புதிய விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது, சில பொருள்களுக்கு விலக்கு வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினேன். குறிப்பாக உணவுப் பொருள்களுக்கும் சிறப்பாக அழுகும் பண்டங்களுக்கும் முழு வரிவிலக்குத் தேவையென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இச்சபையிலும், பிற இடங்களிலும் அமைச்சர்கள் பேசிய போது, ‘ஏற்கனவே இத்துறையில் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த 14 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வசூலாகுமா என்று ஒரு ஆண்டில் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் விலக்குப் பற்றிக் கவனிக்கப்படும்’ என்று அறியச் செய்திருக்கிறார்கள். கணக்கிடப்பட்ட தொகைக்கு மேல் கிட்டாத 20 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, அழுகும் பொருட்களுக்காவது விலக்கு உடனடியாகக் கொடுப்பதைப்பற்றிக் கவர்னர் அவர்கள் கூறுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். பயனில்லை. அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படும்பொழுதாவது, உணவுப் பொருள்கள் அனைத்துக்கும் வரியிலிருந்து மீட்சி கிடைக்கும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

விற்பனை வரியைப்பற்றிப் பேசும்போது இன்னொரு பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசவேண்டியதாகிறது. சென்னை மாநிலம் முழுவதிலும் மதுவிலக்குத் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட கலால் வரி இழப்பைச் சரிக்கட்டப் புதிதாக இந்த விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது. இவ்வரி என்றும் நிரந்தரமாக நிலைத்து நிற்பதுடன் ஒங்கி வளரக்கூடியதுதான். ஆனால் மது விலக்குக் கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் லட்சக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். மது மாம் ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த மக்கள் அக்காலத்தில் நல்ல கூலி பெற்று ஏதோ வாழ்க்கையைச்

[Sri V. V. Ramaswami] [10th December 1959]

சுமாராக நடத்திவந்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பின்னர், அவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வழியில்லாமல், மிக மிகக் கேவலமான பொருளாதார நிலையில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பதனீர் இறக்கிக் காய்ச்சி, கருப்பட்டி உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்து உயிர் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் மரம் அவர்களுக்குச் சொந்தமில்லை. ஆண்டில் கூடியது ஐந்து மாதம் தொழிலும், மிஞ்சிய ஏழு மாதங்களும் வேறு வேலை வாய்ப்பில்லாமல் பளுவான கடன்பட்டு, தாங்க முடியாத வட்டிக்கு உட்பட்டு, உற்பத்தி செய்த கருப்பட்டியை, கடன் கொடுத்தவருக்குக் கேட்ட விலைக்கு, அதாவது மார்க்கெட் ரேட்டுக்கும் மிகக் குறைந்த விலைக்கு, கொடுத்துவிட்டுத் தீராத கடனாளியாக இருக்கிறான். அதுமாத்திரமல்லாமல், மரத்தின் சொந்தக்காரருக்கு அடிமை வேலை செய்யும் கூலியாக அமர்ந்து, படிக்க வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லாமலும் உருக்குலைந்து மானமிழந்து வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலை மாற வேண்டும். கட்டாயம் நிவாரணம் வேண்டும். மற்றக் கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைப்போல் இவர்களைப் பாவிக்கக் கூடாது.

நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களில் வேளாண்மை செய்பவர்கள்போல், இவர்களும் கருப்பட்டி உற்பத்தியாளர்கள்தான். ஆகவே, இவர்கள் பிரச்சனையையும் நிலப் பிரச்சனையையும் பரிசீலித்துப் பரிகாரம் காணவேண்டும். தற்சமயம் டயரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காமர்ஸ் அதிகாரத்தின் கீழ் சிறு கிராமத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. சுமார் 1,000 பனை வெல்ல உற்பத்திச் சங்கங்கள் செயலாற்றுகின்றன. ஆனால், இவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பண உதவியும், மற்ற வாய்ப்பும் பிற சங்கங்களுக்குக் கிடைப்பது போல் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த நிர்வாகத்தையே மாற்றியமைக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு உற்பத்தியாளருக்கும் மரம் சொந்தமாக வேண்டும். அல்லது, தான் சார்ந்திருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பேருக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். ஆரம்பமாக, கோவில் நிலங்களிலும், சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களிலும் நிற்கும் பனை, தென்னை, ஈச்ச மரங்களை இந்தச் சங்கத்திற்குக் குறைந்த குத்தகைக்கு விட வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதோடு வேலை இல்லாத ஏழு மாதங்களுக்குத் தொழில் கிடைக்கவும், குறிப்பாகக் குடும்பச் செலவுக்கு வேண்டியவைகளைச் சாமான்களாகவோ ரொக்கமாகவோ கடனாகக் கொடுத்து உதவவும் ஏற்பாடு செய்தல் அவசியம். மேலும், எல்லா உற்பத்திப் பொருள்களும் சங்கங்களுக்கு வந்து விற்பனை செய்து நல்ல விலை கிடைப்பதற்கும் சங்கங்களுக்கும் கோரிய நிதி ஒத்தாசை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் பனைவெல்லத்துக்கு அடிப்படை விலை நிர்ணயம் செய்ய முடியுமா என்றும் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, சென்ற திங்கள் 20, 21-ல் குண்ணத்தூரில் நடந்த மாநிலப் பனைவெல்ல உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மாநாட்டில் தக்க தீர்மானங்கள் நிறை

[10th December 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாநாட்டை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆனபடியால் அத்தீர்மானங்களை அரசாங்கம் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஓர் யோசனையும் கூறிக்கொள்ள விழுகிறேன். பனைவெல்ல உற்பத்தியாளர்கள் மதுவிலக்கினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், மதுவிலக்குக் காரணமாக விதிக்கப்பட்ட விற்பனை வரி வருவாயிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்துத் தனி இலாகா ஒன்று ஏற்படுத்தினால்தான் இந்த அவல மக்களுக்கு மறுவாழ்வு-நல்வாழ்வு கொடுத்தவர்களாவோம். இலங்கை முதலிய வெளிநாடுகளிலிருந்தும் அநேக அகதிகள் வந்து இறங்குகிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுடையெல்லாம் சீர்படுத்திச் சமுதாயத்தில் நல்ல பங்கு ஏற்கும் வண்ணம் அமைக்கத் தனி அமைச்சர் ஒருவரும் (Minister for Rehabilitation) நியமிக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “மாநிலத்தின் பெரும்பான்மையான மா 3-20
வட்டங்களில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. ஓரிரு மாவட்டங் P.M.
களில் சிறு பகுதிகளில் மழை குறைந்திருக்கிறது.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் நமது கவர்னர். இந்த மழை அநேக இடங்களில் புஞ்சைப் பயிர்களுக்குத் தோதாக இருந்திருக்கிறதேயல்லாமல், நஞ்சை வெள்ளாமைக்குத் தேவையானது இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

எங்கள் ஊரைச் சுற்றி மழை பெய்திருந்தாலும், கண்மாய், குளங்களில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பவில்லை. விருதுநகர் மத்தியிலிருக்கும் தெப்பத்துக்கு இன்னும் தண்ணீர் சரியாக வரவில்லை. வடஆற்காடு ஆரணி பக்கத்தில் திமிறி என்ற ஊரிலிருந்து வந்த நபர் தன் பிராந்தியத்திலும் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை யென்று இன்று காலை யில் சொன்னார். முந்திய உரையில் அதாவது பிப்ரவரி 4-ந் தேதி நிகழ்த்தியதில் “பருவநிலை சாதகமாக இருக்கும் காலங்களிலும் உணவுப் பற்றாக்குறை நீடித்து வருவது வேளாண்மைப் பொருள்களின் விலையை நாம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கும் வகையிலே தொடர்ந்து முயல வேண்டும் என்ற படிப்பினையைத் தான் வலியுறுத்துகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதுடன், இந்த உரையிலும் “வேளாண்மை உற்பத்தியையும் பெருக்குவதன் மூலம்தான் நமது உணவுப் பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண முடியும்” என்று நமது கவர்னர் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உணவுப் பிரச்சனைக்கு நாம் முதன்மை கொடுக்க வேண்டுமபடியாக இருக்கிறோம். விலைச்சலுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும். இருக்கிற பெரிய ஆறுகளையெல்லாம் தேக்கிப் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இனி சிறு ஆறுகளிலும் ஓடைகளிலும் மழைக்காலங்களில் ஓடுகின்ற நீர் முழுவதும் வினாகாமல் பயன்படுத்தப்படுகின்றதா, விரயமாகக் கடலுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சட்ட மன்ற சர்வகட்சிக் குழு ஒன்று நிறுவப்பட்டிருந்தாலும், இங்கும் சில தக்க ஆலோசனைகள் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். வேளாண்மைக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை உண்டாக்க

[Sri V. V. Ramaswami] [10th December 1959]

வேண்டியது முதல் தேவையென்று சொன்னேன். நம் முன்னோர்களால் கட்டப்பட்ட ஏரிகள், கண்மாய்கள் போன்ற தேக்கங்களில் தண்ணீர் கூடியமட்டும் எக்காலமும் தேங்கியிருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். விழுகின்ற மழை வீணாகப்படாது அங்கங்கு சிறு சிறு அணைகள் கட்டி வைத்தால், நீர் ஓடுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதால் பக்கத்தில் இருக்கின்ற கழனிகளுக்கும், கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் வற்றாமல் கிடைக்கும்.

அணையைக் கட்டினால் இத்தனை ஏக்கராவுக்குப் பாயும் என்று நேரடிச் கணக்கு போடக்கூடாது. குளங்கள் நிரம்ப வேண்டும். பூமி குளிர்ந்திருந்தால், ஊற்றுக்கள் வளமாக இருக்கும். ஆகவே, ஆங்காங்குள்ள மக்கள் தங்கள் பகுதியில் எந்தெந்த சிறு திட்டங்களைக் கட்டலாம் என்று சொல்கிறார்களோ, அவைகள் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாவட்டத்தில், இப்பகுதியில் நீர்த்தேக்கத்துக்கு வழி இருக்கிறதா, எப்படியாவது பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று நமது பொறியியல் நிபுணர்களிடம் முடிவாகச் சொல்லிவிட்டால் போதும். அவர்கள் கட்டாயம் ஆச்சரியப்படத்தக்க முறையில் செய்துவிடுவார்கள் என்று நம்பலாம். இப்படிச் சிறு சிறு தேக்கங்கள் கட்டினால், விழக்கூடிய மழைத் தண்ணீரெல்லாம் வீணாகப் போகாமல் விவசாய விளைச்சலுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு, உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தியும் பெருகும், நிச்சயம் தன்நிறைவும் அடையலாம். ஆகவே, முன்னு வது திட்டத்தில் அடிப்படை நோக்கம் மேலே சொல்லியவாறு உணவுப் பெருக்கத்திலிருக்க வேண்டும். இவற்றுக்கு நமது அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பும் அதிகாரமும் மேற்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் மேற்குப் பகுதியில் அருச்சுனா நதி உற்பத்தியிடத்தில் ஒரு தேக்கம் கட்டலாம் என்று அவ் வட்டார மக்கள் நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் அண்மையில் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதேபோல், மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சலார் அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அதையும் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருநெல்வேலி உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியபடி, திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி, தாலுக்காக்களுக்குப் போதுமான நீர் மேற்கு மலையிலிருந்து கொண்டுவருவதற்கான திட்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னவைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செயலாற்றுவது நமது மாநில அரசாங்கத்தின் கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களுக்குப் புதிய புதிய சாலைகள் போடப்பட்டு வருகின்றன. சரி. ஆனால், இப்பது சாலைகள் உண்மையாகவே பயன்படவேண்டுமானால், முதலில் அப்பாதையிலுள்ள சில ஓடைகளுக்கு சிமிண்ட் குழாய் போட்டுப் பாலம் கட்டியாக வேண்டும். இப்படிச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதால், உள்ளதையும் கெடுத்து விட்டார்கள் என்று ஏளனம் பண்ணுகிறார்கள், பட்டிதொட்டியில் உள்ளவர்கள். நமது முதலமைச்சர் தொகுதியிலேயே செங்குன்ற புரம் போகிற பாதையில் இந்தச் சீர்கேடான நிலை இருக்கிற தென்னாற்காடு என்ன சொல்வது?

[10th December 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

மேலும், நெடுஞ்சாலைகளிலும் பெரிய ஆறுகளில் அநேக இடங்களில் பாலம் இல்லாமலிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கொள்ளிடம் ஆற்றில் திருமானூர் பக்கத்தில் ஒரு பாலம் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. இது திருச்சி மாவட்டம். எங்கள் இராமநாதபுரத்தில் திருப்புவனத்திலிருந்து சிவகங்கை போகும்போது வைகை ஆற்றின் மீதும், திருச்சுளிக்குப் பக்கத்தில் குண்டாற்றில் ஒரு பாலமும் கட்ட வேண்டியது அவசியம்.

இனி, தொழில் பெருக்கத்தைப்பற்றிச் சில கூற விரும்புகிறேன். அலுமினியத் தொழிற்சாலையும் நடப்புத் திட்டத்திலே வந்து விடும் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. அத்துடன் நெய்வேலிப் பகுதியில் பல தொழில்கள் வரப்போவது குறித்தும் நாம் ஒரு வாய் மனநிறைவு கொள்ளலாம். இதற்குமேல் சேலம் இரும்புக் கனி, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி ஆகியவைகளைக்கொண்டு உருக்குத் தொழிற்சாலை நடப்புத் திட்டத்திலே நிறுவச் செய்ய வேண்டியது தலையாயச் செயலாகும். அனல் மின்சார நிலையம் நெய்வேலியில் நிறுவப்பட்டு செயல்படுமானால், மலை முழுவதும் நெய்வேலித் திட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டு மின் ஆற்றல் எங்கும் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். மின்சார நிலையம் என்ற வுடன் ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வருகிறது. எங்கள் முனிசிபாலிட்டியாரால் மின் ஆற்றல் விநியோகிக்கும் உரிமை பரிபேராய், தெருவில் ஒரு விளக்குப் போடவேண்டுமானால், நகராட்சி மன்றம் இந்த ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டைத்தான் எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. வருவாயும் போய், உரிமைக்கும் செல்வாக்குக்கும் பிறரை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றன அநேக நகர மன்றங்கள். ஆகவே இந்த ஸ்டேட் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு தேவைதான், வேண்டியதில்லையென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தாலென்ன என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுவரையிலும் மாநில அரசு செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றிக் கூறிவந்தேன்.

இனி மத்திய அரசாங்கம் கட்டாயம் நம் தமிழகத்தில் செய்ய வேண்டியவைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்: (1) தூத்துக்குடித் துறைமுகம் முதல்தரத் துறைமுகமாக ஆக்கப்பட வேண்டும். (2) சேது சமுத்திரம் திட்டம் கட்டாயம் அமுலுக்கு வரவேண்டும். (3) மண்டபத்துக்கும் பாம்பலுக்கும் புதிய சாலைப் பாலம் கட்டி முடிக்க வேண்டும். (4) மாணாதுரையிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கும், விருதுநகரிலிருந்து கமதி வழியாக மாணாதுரைக்கும், திருநெல்வேலியிலிருந்து நாகர்கோவிலுக்கும் ரயில் பாதை போட வேண்டும். (5) விருதுநகரில் ரயில்வே மேம்பாலமும், சாத்தூரில் கீழ் பாலமும் கட்டப்படவேண்டும். (6) மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரைக் கேரள மாநிலத்திலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் முன்பு அடிக்கடி நான் சொல்லிவந்திருக்கிறேன்.

[Sri V. V. Ramaswami] [10th December 1959]

ஆகவே, நமது அரசாங்கம் இவைகளைக் கட்டாயம் திட்டமாக்கிச் செயலில் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நம் முயற்சிக்குத் திட்டக் கமிஷன் முட்டுக்கட்டை போடுவதாக இருந்தால், நம் தேவையைக் கண்டிப்பாக அறிவித்துவிட வேண்டும். திட்டக் கமிஷன் வகுக்கும் வண்ணம் நாமும் நம் தேவைகளைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றால், தமிழக மக்களிடையே அதிருப்தியும் வெறுப்பும் தான் வளரும். கவர்னர் அவர்கள் விரும்பும் ஒத்துழைப்பும் கிட்டாது. ஆகவே, இவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு மூன்றாவது திட்டம் வகுக்கப் பட வேண்டுமே ஒழிய, ஏற்கனவே டெல்லியில் உள்ள திட்டக் கமிஷன் வகுத்திருக்கும் திட்டத்தை நம் மீது சுமத்த வருவார்களானால், மாநில அரசுகள் சுதந்திரமாகத் தனித்தியங்க வேண்டிய நிலைக்குத்தான் கொண்டுபோய்விடும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

எந்தச் சரக்கும் அழிவில்லாமல் விற்க முடியாமல் இருப்பதால், விலை இறங்குமுகமாக இருக்கிறது. மேலும், பருவ மழை காரணமாகப் புஞ்சை தானியங்களின் விலைச்சல் மிக நன்றாய் இருக்கும் என்றும் சம்பா விலைச்சலும் அதிகமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சம்பா அறுவடையானவுடன், அரசாங்கம் தலையிடாமல் கொள்முதல் செய்யாமல் இருந்தால், போட்டியில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதுடன் எங்கும் சரக்குக் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

சென்னை நகரில் உள்ள நெடுஞ்சாலைகளைப்பற்றி முன்பே குறை கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் நீங்கியபாடில்லே. தற்சமயம் மழையின் காரணமாக வன்மையாகக் கண்டிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. (மவுண்ட்) மலைச் சாலையையும், புத்தமல்லிச் சாலையையும் நகர் மன்றப் பொறுப்பிலிருந்து அரசாங்க Highways Department பொறுப்புக்கு மாற்றிவிட வேண்டுமென்று நகராட்சி மன்றத்தாரே விழைகின்றனர் என்று அறிகிறேன். அந்தப்படியே அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இல்லையேல், இச்சாலைகளின் பராமரிப்புக்காகக் கொடுக்கப்படும் ரூபாய் 32,000 காணாது. வீண் விரயம்தான் என்று கருத வேண்டும்.

நம் கவுன்ஸிலைப் பொறுத்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டியவகை இருக்கிறேன். கவுன்ஸில் அலுவலகத்தை அசெம்பிளி அலுவலகத்திலிருந்து பிரித்துத் தனித்து இயங்கும் படி செய்ய வேண்டும் என்பது எல்லோருடைய விருப்பம்தான் இப்படிச் செய்வதினால், ஏற்கனவே நடைமுறையிலிருப்பதை regular பண்ணுவதுதான் என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் தனி பட்ஜெட் போட்டுச் செலவினம் செய்யப்படுகிறது. மேலும், பிரிப்பதால் மேலிட்டு அதிகமாக ஒரு புதுக் காசு கூடச் செலவாகாது என்றும் தாங்கள் தெரிவித்ததாக அறிந்தேன். இந்தப் பிரிவினை விஷயத்தில் தாங்களும் கனம் Sneaker அவர்களும் கனம் நிதி அமைச்சரும் உடன் இருந்து முடிவு எடுக்கப் பட்டதாகவும் அறிகிறோம். அப்படியிருக்க அது உடனே

[10th December 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

அமுலுக்கு வர வேண்டியதுதானே. இல்லையானால் இதற்கும் சிகப்பு நாடாதான் காரணமென்றால், வேறு எந்தக் காரியத்தைத் தான் இலக்குவாகவும் தாமதமில்லாமலும் செய்யலாம் இந்தச் சிகப்பு நாடா என்று அரசாங்கத்திடம் தெரிவிக்கக் கொடுக்கிறேன்.

இறுதியாக, நம் சட்ட மன்றங்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களையும் நன்கு சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தக்காரைக் கொண்டு நல்லதோர் திட்டம் வகுத்து மீண்டும் சட்ட மன்றங்களின் ஒப்புதலுக்கு வைத்து அங்கீகாரம் பெற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறாத திட்டக் கமிஷன், நாட்டின் தலையாய முதலமைச்சர் திரு. நேருவின் தலைமையில் இயங்குவதால், அக்கமிஷன் மாநில அமைச்சர்களின் கோரிக்கைகளை மாற்றவோ நிராகரிக்கவோ துணிவு கொள்கிறார்கள். நேரு தலைமையில்லாவிட்டால், திட்டக் கமிஷனை வெறும் ஆலோசனை கூறும் குழுவாகவே இயங்கும்படி செய்திருப்பார்கள் நம் அமைச்சர்கள் போன்ற மாநில அதிபர்கள். ஆகவே, நம் சட்ட மன்றங்களின் ஆதரவையும், ஒப்புதலையும், பெற்ற திட்டங்களை மாநில அரசாங்கம் அனுப்பினால், அவைகளைக் குறை கூறவோ மாற்றவோ திட்டக் கமிஷனுக்குத் தைரியம் வராது. ஆகையால், இந்தமாநிலி ஒரு நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவார்களானால், கடமை உணர்ச்சியுடனும் கண்ணியத்துடனும் செயலாற்ற முனைந்திருக்கும் எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைக்க முன்வருவார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. SUBRAMANYAM: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று, வந்தனம் கூறும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா அங்கத்தினர்களும் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்து உரைக்கும் வகையில் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் சில உண்மையானதும், உண்மைக்கு மாறானதுமான விஷயங்கள் கலந்திருப்பதைப்பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஏதோ இந்தக் காலத்தில் உணவு நெருக்கடி அதிகமாகப் போய்விட்டது, விவசாயிகளுக்குத் தக்கபடி ஒன்றும் உதவி செய்யவில்லை, அல்லது அரசாங்கம் செய்யத் தவறி விட்டது என்றெல்லாம் காரணங்களைக் காட்டி, 'நான் உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன், நான் பலமாக, அடித்தம் திருத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன்' என்றெல்லாம் பேசினார்கள். இதைக் கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். நேற்றுப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசுவாமி ரெட்டியார் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அவர்கள் 1½ வருஷ காலம் சென்னை அரசாங்க முதல் மந்திரியாக இருந்து ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபொழுது, அவர்கள் இப்பொழுது சொல்லிய குற்றங்களை ஏன் நிவர்த்தி செய்திருக்கக் கூடாது? யாரும் அவர்களுக்குத் தக்கபடி உதவியாளர்கள் அப்பொழுது இல்லையா? அல்லது பணம் இல்லையா? ஏதோ தன்னுடைய பதவிக் காலம் முடிந்தவுடன், இருப்பவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கையில், நல்ல முறையில் ஆட்சி நடந்து

[Sri A. Subramanyam] [10th December 1959]

3-30
p.m.

கொண்டு வருவதைப் பார்த்துப் பொறுமையினாலோ அல்லது மன வேற்றுமையினாலோ, அல்லது தனக்குப் பதவி கிட்டாது என்று கண்டோ, அந்தமுறையில் பேசினார்கள் என்று எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. உண்மையைச் சொல்லுவதில் யாரும் தயங்கக் கூடாது. அதுதான் என்னுடைய எண்ணமும் ஆகும். ஆனால், இம் மாதிரி ஏதோ நடந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிடுவது தவறு. உண்மையில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் ஜன நெருக்கடி. ஜன நெருக்கடி அதிகமாகப் போய்விட்டது. ஜனநெருக்கடி அதிகமாகப் போய் விட்டதோடு கூட நாட்டிலே நிலங்களுக்கும் நெருக்கடி அதிகரித்துவிட்டது. முன்பு, எல்லா இடங்களிலும் ஏரிகள் அதிகமாக இருந்தன. இப்போது இருக்கிற மாம்பலம், தியாகராய நகர் எல்லாம் ஏரிகளாக இருந்த இடங்கள்தான். நஞ்சை விளைந்து கொண்டுருந்த அந்த இடங்கள் எல்லாம் இப்போது பங்களாக் களாக மாறிவிட்டன. அப்போது ஜன நெருக்கடி குறைவாக இருந்தது. நஞ்சை நிலங்களும் அதிகமாக இருந்தன. இப்போது ஜன நெருக்கடி அதிகரித்துவிட்டது. அவர்களுக்குக் குடியிருக்க வீடு இல்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நஞ்சை நிலங்களாக இருந்த இடங்களில் எல்லாம் பங்களாக்கள் கட்டப் படுகின்றன. “வீடு இல்லை; உட்கார இடம் இல்லை; மக்கள் பள்ளாட் பாரத்தில் தூங்குகிறார்கள்; அன்பர்களே, எழுமின், பாருமின்” என்று பேசுகிறார்கள். ஆகவே, முதலில் அரசாங்கம் நஞ்சை நிலங்களில் வீடு கட்டவோ, காலனிகள் ஏற்படுத்தவோ கூடாது. நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படாத நிலங்களில் வீடு கட்ட வேண்டும்.

விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். விலை வாசி உயராமல் என்ன செய்யும்? இருபது வருஷத்துக்கு முன்பு 20 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவன் இன்றையதினம் 60 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான். விவசாயி அப்போதெல்லாம் 10 படி போட்டானே, இப்போது ஒரு படி கூடப் போடமாட்டேன் என்கிறானே என்று ஒரு பக்கம் பேசுகிறார்கள். அப்போது விவசாயி வாங்கின வேட்டிக்கு 1½ ரூபாய்தான் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. மண்வெட்டிக்கு 8 அணு கொடுத்தால் போதும். ஆனால் இன்றுள்ள நிலை என்ன? ஒரு மண்வெட்டிக்கு 3 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 5 ரூபாய் போட்டால் தான், ஒரு வேட்டி வாங்க முடியும். ஆகவே, இன்றையதினம் ஒன்றுக்குப் பத்தாக விற்பனையான ஓரளவு கட்டுப்படியாகும். காலாகாலத்தில் மழை பெய்கிறதா? அதுவும் இல்லை! நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இருந்து என்ன பயன்! அவர்களுடைய நிலையைப்பற்றி நாம் உணர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய தேவைகளை உடனடியாகத் தேடித் தரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். ஆனால், ஒரு சில வியாபாரிகள் பதுக்கல் செய்து அதிக விலையில் விற்கின்றார்கள். அதை நாம் கண்டிக்காமலிருக்க முடியாது. அதற்கு ஆவன அரசாங்கம் செய்ய முன் வரவேண்டும்.

[10th December 1959] [Sri A. Subramanyam]

இன்றைக்குப் புளியின் விலை இரண்டு ரூபாய் மடங்கு அதிகமாகி விட்டது. இதற்கு அரசாங்கம் என்ன சொல்லுகிறது என்று கேட்கிறார்கள். புளிய மரங்களையெல்லாம் வெட்டி விறகாக்கி விடுகிறார்கள். சுட்டுக் கரியாக்கி விடுகிறார்கள். புளிய மரங்களை வெட்டுவதை அந்தந்தப் பகுதியில் இருப்போர் கண்டிக்கக் கூடாதா? சட்டசபை அங்கத் தினர்கள் கண்டிக்கக் கூடாதா? புளிய மரத்தையெல்லாம் கரியாகக் கருக்கித் தீய்த்துவிட்டார்கள். நாம் மரம் நடுகிறோம். அதில் 30, 40 வருஷங்கள் கழித்துத்தான் புளி காய்க்கப் போகிறது. சேலம் ஜில்லாவில் பெண்ணாகரம் தொகுதியில் “ரெவின்யூ பாரஸ்ட்”-ல் புளிய மரங்கள் நிறைய இருந்தன. அவைகளில் பெரும்பாலான மரங்கள் வெட்டப்பட்டு விட்டன. தற்போது ரிஸர்வ் பாரஸ்டிலும் வெட்டப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக மந்திரியவர்களிடமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது விறகு, கரி முதலியவை கொண்டுபோவது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் மேச்சேரிப்பாக்கத்தில் லாரியைக் கொண்டுபோய் மரங்களை வெட்டி, கரி சுட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கிருந்து தலையிலும், எருமை மாட்டின் மேலும் கரி மூட்டைகளைக் கொண்டுபோகிறார்கள். இவ்வாறு இருக்கின்ற புளிய மரங்களையெல்லாம் வெட்டிக்கொண்டிருந்தால், புளி விலை ஏன் ஏறுது? இம்மாதிரிப் புளிய மரங்கள் வெட்டப்படுவது தடைப்படுத்தப்பட்டால், நிச்சயமாகப் புளியின் விலை குறையும். அதோடு ஜனங்கள் பெருகுவதைத் தடை செய்தால்தான் விலை வாசிகள் குறையும். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த ஜனத் தொகை எவ்வளவு? இப்போது இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகை எவ்வளவு? குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை நாட்டிலே நல்ல முறையிலே பரப்ப வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இது விஷயத்தில் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக எவ்வளவோ அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மேலும் மேலும் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்தச் சமயத்தில் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று வேறு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குந்தாவைப் போய் பாருங்கள். அங்கு எவ்வளவு வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது? எத்தனை ஆயிரம் பேர் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள்? நெய்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால், 78 கோடி ரூபாய் போட்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட திட்டம், அதைப் பார்க்கத் தேவந்திர பட்டினம் போல் இருக்கிறது. அங்கே என்னென்ன வேலைகள் நடக்கின்றன என்று அனைவரும் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் நாள் போனால், அங்கு எடுக்கும் நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி இரும்புத் தொழில் சேலத்திலே ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. அதனால் சேலமே சிறப்புறப் போகிறது. அங்கிருக்கும் வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம், ஓர் அளவு வேலை கிடைக்கப் போகிறது. இன்னும் எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகள் நம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வடக்கு வாழ்கின்றது என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இதைச் சற்று கவனிக்க வேண்டும்.

[Sri A. Subramanyam] [10th December 1959]

பெண்ணுக்கரத்தில் (காடுகளில்) மூங்கில் இருக்கிறது. நல்ல நீர் வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் எந்தத் தொழிலும் இல்லை. ரொம்ப ஏழைகளாயிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் வேலையல்லாத ஏழை ஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்ததாக இருக்கும். அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், ஒரு விஷயம் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டு சபைகளும் சேர்ந்த கூட்டுச் சபையில் கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அங்கே பார்க்கிறபோது, ஒரு கட்சிக்காரர்களைக் காணோம். ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டால் “கவர்னர் உத்தியோகம் இருக்கக் கூடாது. அது இங்கு தேவையில்லை. ஆகையால் வரவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். போன முறை என்ன சொன்னார்கள்? “வடநாட்டான் கவர்னராக இருக்கிறார். ஆகையால் நாங்கள் சட்டசபைக்கு வரவில்லை. எழுமன்! ஒட்டிமன்!” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனதாகக் கூறினார்கள். இப்போதோ “அந்தச் சம்பளம் அதிகம்; அந்த உத்தியோகம் தேவையில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் நாடு ஜனநாயக நாடு. ஹிட்லர் ஆட்சியாக இருந்தால் கவர்னர் தேவையில்லை. கோளாவைப் பாருங்கள். மதத்திற்கும், கல்விக்கும் விரோதமான காரியங்கள் எல்லாம் அங்கு நடைபெற்றன. அங்குள்ள மக்களுக்குப் பல தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. கவர்னர் அங்கு இருந்ததால்தான் அந்த மந்திரி சபையைக் கலைத்துவிட்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். ஹிட்லர் ஆட்சியாக இருந்தால், அல்லது ரஷ்யாவைப் போல் இருந்தால், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக இருப்பவர்களை உடனே தூக்குப் போட்டுவிடலாம், சுட்டுத் தள்ளிவிடலாம். இங்கு எல்லோருக்கும் பேச்சுச் சுதந்திரம் உண்டு. தனிப்பட்ட சுதந்திரம் வேண்டுமென்று இப்பொழுது சிலர் பேசுகிறார்கள். இதற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லுகிறேன். கோல் இருக்கிறது. அதைக் கையில் சுற்றிக்கொண்டு போக ஒருவனுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஆனால் அது தெருவிலே போகிற இன்னொருவன் தலை மேல் பட்டால், திருப்பிக் கன்னத்தில் அறைவான். அப்போது அந்தக் கோலைச் சுற்ற என்னக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று பேச முடியுமா? அதைப்போல், மற்றவர்களைப் பாதிக்காத வகையில் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் இருக்கவேண்டுமென்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வரப் போகிறது. அதை இந்தத் தேசத்திலுள்ள எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே ஜனங்களாகப் பார்த்து நிலங்களைப் பிரித்துக் கொண்டார்கள். கோர்ட்டுகளிலே தற்போது ஸ்டாம்ப் பேப்பர்கள் கூடக் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் அவர்களே நிலங்களைப் பிரித்துக்கொண்டார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அந்த உச்ச வரம்பெல்லாம் நடக்காது என்று ஒரு சிலர் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். “உச்ச வரம்பை நான் எதிர்த்தேன். கூட்டுறவுப் பண்ணை கூடாது. கிளர்ச்சி நடத்துவேன்” என்றெல்லாம் சொல்லுவது அர்த்தமற்றது; அனர்த்தமானது;

[10th December 1959 [Sri A. Subramanyam]]

அவசியமில்லாதது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் 3,000 ரூபாய் பெறும். ஒரு ஏக்கர் நிலம் 300 ரூபாய் பெறும். ஒரு ஏக்கர் நிலம் 30 ரூபாய்தான் பெறும். உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கும்போது 30 ரூபாய் பெறக்கூடிய நிலங்களுக்கு 30 ஏக்கர்; 3,000 ரூபாய் பெறக்கூடிய நிலங்களுக்கும் 30 ஏக்கர் என்று வைப்பது சரியல்ல. ஆகவே, நிலத்தின் தன்மைக்குத் தகுந்தவாறு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். உபாத்தியாயர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஆகியவர்களுடைய ஊதியம் நிச்சயமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்தியாவே ஏழ்மையான நாடு. அதிலும், சென்னை இராச்சியம் ரொம்ப ஏழ்மையான நாடு. என்.ஜி.ஓ.-க்கள், உபாத்தியாயர்கள் ஆகியவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரக்கூடிய வகையில் சம்பளத்தை அவசியம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். பணம் இல்லையென்றால், நோட்டு வேண்டுமானாலும் அச்சடித்துக்கொள்ளலாம். அவ்வாறு நோட்டு அடிப்பதில் தவறு ஏதும் இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த வகையில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சம்பளத்தைக் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்தச் சமயத்திலே நாம் கட்சியைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. எதை வேண்டுமானாலும் பேசுகள், என்னை வேண்டுமானாலும் திட்டிக்கொள்ளுகள் என்று சொல்லாமல் சொல்லி, ஆனால் நம் தேசத்தின் எல்லையில் ஆக்கிரமிப்பு நடந்துகொண்டிருக்கிறது, அந்த ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க எல்லோரும் ஒன்று சேருவோம், வாரீர் என்று சொன்னமாதிரி, கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர் சொல்லியதை நாம் பொருட்படுத்த வேண்டும். அவர் சொல்லியதற்கு நாம் மரியாதை செலுத்த வேண்டும். அதன்படி நாம் நடக்க வேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், நாம் ஏமாந்து போய்விடுவோம். ஏனென்றால், நம்மிடத்தில் அதிகமான பலம் இல்லை. ஆகவே, ஒன்றுபட்டு நாம் இருக்க வேண்டும். ஒன்றுபட்டு இல்லையானால், அனைவருக்கும் தாழ்வு. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் நாம் இங்கு சற்றேறக்குறைய 61 பேர்களும், கீழ் சபையில் 205 பேர்களும் இருந்து வருகின்றோம். அத்தனை பேர்களும் கையெழுத்திட்டு, சண்டை நிதிக்காக நிதி வசூல் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதிருந்தே எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட வேண்டும். சைன்யத்தைத் திரட்ட வேண்டும். இன்ன இன்ன மாதிரி சைன்யங்களைத் திரட்ட வேண்டும் என்று பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்கும் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரிச் செய்வோமானால், நம் நாட்டைக் காக்க முடியும். அதனால், நம் நாட்டுக்குக் கௌரவம் ஏற்படும். நம் நாட்டுக்கு இப்பொழுது அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜஸ்டோவர் வந்திருக்கிறார். சட்டசபையிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் அவர் பேசுவார். நம் இராச்சியமும்,

10th December 1959] [Sri A. Subramanyam]

சியத்தில் இப்படிச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கான காரியத்தில் முனைந்திருக்கிறார்கள், உணர்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள், உத்வேகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்களிடம் சொல்லுவார்கள். அந்த நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, கவர்னர் உரைக்கு வந்தனம் தெரிவித்து, இத்தப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதுடன், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. S. SANKARANARAYANA PILLAI: Mr. Chairman, I shall content myself with making a few general observations in support of the motion of thanks which was moved by my hon. Friend Mr. V. K. Palaniswamy Gounder. What strikes one as somewhat unique is that the Address which the Governor delivered at the last joint session of the Legislature was in many respects simple, short, and, I will add, sweet, though some hon. Members here may object to my using that adjective. So far as one is able to see, the Address contains little that can be considered controversial. In fact, there is not much in it which is open to question. Indeed, it seems to me that the Address is more important for what it has left unsaid than what it has mentioned by way of enunciation of new policy or modification of any old one. Such being the case, I am a little surprised that many hon. Members who spoke before me devoted a considerable part of their speeches to an exhaustive discussion of the merits and demerits of a hypothetical proposition, viz., imposition of a ceiling on land holdings. The matter, so far as one can see, is still in the air, in the lap of Gods, still unborn and non-existent. Therefore, I think it is somewhat premature on our part to discuss a proposal which has not taken any final shape or form. I was very much surprised and not a little astounded at the vehemence with which my respected Friend, Mr. Omandur Ramaswami Reddiar denounced the policies of the Congress Government both at the Centre and in the State and their mania for planning. It is amazing that an elder statesman that he is should have overlooked the simple fact that the all-embracing idea behind planning is not self-destruction having regard to human instinct, but self-preservation, self-improvement and self-advancement. He cleverly converted the slogan 'Plan or perish' into 'Plan and perish'. In a vast undeveloped country like ours, with its teeming population and grinding poverty, I need hardly say that no progress worth the name can be made or is possible unless there is a well-conceived, well-directed and well-executed plan. I am, however, in agreement with him in his denunciation of the growth of mushroom parties at this juncture when our country is menaced in the North by Chinese Imperialism. One of those growths, though he did not mention it, is the newly formed Swatantra Party which is for the time being strutting the stage, masquerading as the Saviour of the Indian people, as some sort of a newly-arrived Messiah or reincarnation of Krishna to deliver us from the Demon of Socialism. He

10th December 1959] [Sri T. S. Sankaranarayana Pillai]

also expressed some doubt as to whether the imposition of any ceiling on land at this juncture would not be a leap in the dark. But I submit, we can hold our souls in patience till the Government place before the Legislature concrete proposals in that regard. When the proposal comes, as it is indeed bound to come, notwithstanding the vehement protests and opposition of the hon. Member Mr. Raza Khan and other gentlemen of his way of thinking and well-meaning gentlemen, no doubt, we can muster up our courage and go to a right royal battle and fight it out tooth and nail. Till then, Mr. Chairman, I think we can wait and await the proposal.

The Governor has taken credit for the satisfactory law and order situation in the State. My hon. Friend Mr. T. P. Srinivasavaradan ascribed it the other day to our spiritual heritage. With much respect, I beg to differ from him. If what he says is true, then I submit there is no need for any Police force or even Magistrate's Courts. There is peace and tranquillity in the State not because of spiritual heritage but because the forces of law and order are functioning normally and efficiently. I ask my hon. Friend what happened to our spiritual heritage in the 16th and 17th centuries. There was hardly any evidence of it in those times. Therefore, Government are justified in taking credit for maintaining a satisfactory law and order situation.

3-50
p.m.

The Governor has given us a graphic account of all-round progress in all departmental activities and implementation of project works and then he has referred in very glowing colours to the present seasonal conditions and the incidence of rainfall. I submit there are many exceptions to the general rule. Rainfall has been very poor and deficient in Tirunelveli district and areas like Nanguneri and Sankarankoil taluks are still looking up to the skies for nature's bounty.

The Governor has again referred to a very disquieting feature in our economy, viz., the soaring prices of foodstuffs. Though high price of foodstuffs may be beneficial to a small section of the community, it cannot be gainsaid that the great mass of people with small fixed incomes are hard hit by it and are unable to make both ends meet.

The Government deserve our warm thanks and congratulations on the excellent progress in rural electrification schemes. It is gratifying to be told that nearly 10,000 villages will be covered by the end of this Plan period, leaving a balance of only 8,000 villages to be taken along to the next Third Plan. It is gratifying to find that our State stands first in the country in the matter of rural electrification.

As regards the food problem, the only permanent remedy that one can think of is to step up production. I request Government to devote their full attention to this aspect of the matter. With these observations, I support the motion of thanks to the Governor moved by my hon. Friend Mr. V. K. Palaniswamy Gounder.

[10th December 1959]

* SRI M. PATANJALI SASTRI: Mr. Chairman, Sir, I do not want to take up the time of this House in needlessly complimenting the Government and congratulating them on their performance. It is not because I am not sensible of their achievements but because I feel that it is part of their duty. They have undertaken to serve the country by accepting Ministership and they have done their duty to the best of their ability. To my mind it appears somewhat needless that Members belonging to the ruling Party should shower congratulations and compliments on Government for their achievements. It is a compliment to their own party which is now ruling. It is their own ruling Party that has done these things. That apart, so far as I am concerned, I can say that my compliments may be taken for granted. All of us are sensible of their achievements. Those need not be detailed and catalogued again.

I will confine my remarks to some of the passages in the Governor's Address, remarks more in the nature of suggestions than a speech. First, it is said that the rise in agricultural prices will benefit the tillers of the soil. But is it not the case that this benefit, though termed substantial, is largely illusory? The very next sentence goes on to point out that this rise in prices would introduce an inflationary trend by pushing up manufacturing cost of industrial and consumer products. That is to say, the agriculturist, like any other member of the population, must also feel the impact of this inflationary trend of prices and, therefore, whatever benefit he might get in the shape of rise in the price of foodgrains would be consumed in his having to purchase those commodities which he cannot help purchasing like any other citizen of this country. Therefore, I do not think Government can lay claim to much credit in the fact that the tillers are benefited by the rise in prices of foodgrains, for the advantage to the tiller is more or less offset by the rise in price of consumer articles which he has got to purchase like any other citizen. So, there is not much to take credit for. Government say they have opened 2,000 fair price shops and off-take from these shops is now fairly steady at 30,000 tons per month. Does this solve the food problem? The population of this State is, I understand, roughly about 4 crores. We have only 2,000 fair price shops and that too, mainly for selling rice. The opening of these shops in urban areas may, to some extent, bring some benefit, some advantage to the people there; but, for the large mass of our people, the fair price shops would bring on kind of benefit. Leaving rice, what about the price of tamarind, chillies and sugar? The prices of these commodities have also risen steeply. Several hon. Members including the hon. the Leader of the Opposition congratulated the Government on the brevity of the Governor's Address. I for one would prefer the Address to be a little more lengthy. There are many points which are not explained. For instance, why is there the rise in price of tamarind, chillies and sugar? We are left to speculate. One Member said that it was because

10th December 1959]

[Sri M. Patanjali Sastri]

the tamarind trees in the rural areas and porambokes had been felled down for fuel purposes and that that accounted for the shortage in tamarind and consequent rise in its price. Another Member said that the tamarind tree yielded only once in two or three years (I forget the exact number of years he quoted) and that that was the reason for the present scarcity and so on and so forth. Another person said that tamarind was being exported out of the country and that that was the reason for the present shortage. Why should we be left to speculate as to the reasons for the rise in price of tamarind, chillies, or sugar? Why did not the Governor's Address explain all these points to the satisfaction of Members? One Member gives one reason, another Member another reason and the third Member puts forth another argument. To my mind the Governor's Address is rather too brief. It could have been a little more explanatory. Many points that are stated in the Address require explanation.

As one Member pertinently queried, what about the Essential Commodities Act? Why should it not be enforced? Have the Government forgotten the existence of that Act? In cases of acute shortage, should not the provisions of the Act be invoked and some relief accorded to people who feel the distress of shortage? It is all very well for people of a certain Party to say that all control is against individual liberty. Control and regulation, State control and State regulation, within legitimate limits, are necessary and desirable. In fact, it was considered a duty of the ancient Kings—Annâûyâdêh samvibhâgah Chûtêbhyasecha Yathârathah. Of 'Anna' which stands for all foodstuffs and the necessities like that, there should be 'samvibhaga', that is, there should be fair division, or distribution—by whom? by the persons in authority—yatharathah, according to their needs. That is what that stanza in the Bhagavata says. Therefore, control and regulation to the extent to which it is necessary to relieve acute shortage or scarcity, is in line with the tradition in this country and it is not correct to say that it is against individual liberty and that, therefore, it should be discountenanced. But the Government seem to have completely forgotten that Statute. I had to deal with it some years ago. I do not know if tamarind and chillies are included among the essential commodities. If not, they could be included easily by issuing a notification by the appropriate authority. Therefore, there cannot be any objection.

4-00
p.m.

Then, we are told that the target of production under the Second Plan is 53 lakh tons under normal seasonal conditions. The condition, qualification is important—'under normal seasonal conditions'. Who can stipulate regularity in monsoon? Will normal seasonal conditions be available year after year? Will not the monsoon be as precarious in some areas as it has been in the past? In that case, we cannot take much comfort in the fact that 53 lakh tons will be available for distribution. After all, even assuming that normal seasonal conditions are there, what do we

[Sri M. Patanji Sastri] [10th December 1959]

find? There will be only a surplus of 3 lakh tons a year, such a meagre margin, and they go on to take credit for the fact that we are about self-sufficient, "borne out by the fact that we have maintained adequate supplies." But have the Government maintained adequate supplies? What then accounts for the rise in prices? If we are maintaining adequate supplies in the State, why should the price of rice, this commodity in particular, go up like this? That again is a matter which is not explained in the Address. I should have liked the Address to explain that to the hon. Members of the House.

As I said on a former occasion—and I wish to repeat it now—this self-sufficiency ideal is wholly inadequate. You are never going to prevent black-marketing and hoarding by just self-sufficiency with a little margin, a small margin, of 3 lakh tons. We must have at least hundred lakh tons. I understand that 50 lakh tons is just sufficient to meet our needs. Unless we have hundred lakh tons, we won't be able to eliminate profiteering and black-marketing. There is hoarding in the expectation that this small margin that is left over or this self-sufficiency will not serve to go round to all the people who need rice. Therefore, the merchants begin to hoard. I had a talk with a rice merchant. He is not convinced that it is morally wrong to hoard foodstuffs. He says, "So many people are making profits in their own trade. Why should we be denied the opportunity to make a small profit in our own trade? We have rightly or wrongly taken to rice trade, and when the opportunity offers itself, why should we not make a profit?" There is no use of lecturing to them that they are trading in foodstuffs which is an essential commodity and which goes to sustain the population. They remain absolutely unconvinced. You should aim at a target not of 50 lakh tons, just to be self-sufficient in the State, but of hundred lakh tons. Then nobody would care to hoard, because if he hoards, there will be enough quantity to go round and hoarding will be a profitless task. Therefore, there should be a surplus, a margin, sufficiently large margin, to convince hoarders and profiteers that hoarding would be no good, and that if they hoard, it will be useless for them and they are not going to make profit. Unless that is done, you cannot prevent hoarding, black-marketing and profiteering. It is bound to go on. It is on use merely preaching to them that it is sinful to hoard foodstuffs when so many people are going to be starved.

If you cannot produce so much with all your efforts and if with all your projects you can just manage to be self-sufficient by producing about 53 lakh tons, at the end of the Second Plan, why not import? Were we not importing rice during the British regime from Burma, Thailand and other places? Have those sources dried up? In times of scarcity, to relieve people of difficulty, why should you not import? If you cannot do it, ask the Centre to do it. We have heard of lots of import of wheat from United States, to the tune of several lakhs, millions of dollars.

10th December 1959] [Sri M. Patanjali Sastri]

But nobody has heard of any import of rice. Unfortunately, in this State we are rice-eating people. Should not some import be made just as it used to be made previously? It is not going to be a new phenomenon if you do it now. During the British regime, I understand, a lot of rice was imported from Burma and other places. It used to be done. If, with internal production and with imports, you are able to make available in the country, for instance, a hundred lakh tons, then, of course, there will be sufficient quantity to go round, and hoarding and black-marketing will be avoided and prices will go down.

Then, Sir, it is stated that active steps are taken by the Government to implement the provisions of the Madras District Development Councils Act. I heard from sources, which I have no reason to discount, that this developmental process was taking a somewhat lop-sided course. Blocks are taken up and the amenities in the villages in the block are improved in every possible direction, education, medical relief, roads and so on, while other villages not covered by the Block Development Scheme are cold shouldered. Why not have progress in one direction in all the villages? Why not say in a particular district that all the villages will have roads first and during the next period schools, and during the succeeding period all will have hospitals and so on? Then each village in the district will have the benefit of some progress. Then, some villages depending upon the chance of some block being taken up there, would not be pampered, so to say, at the expense of the others which are left out, and this kind of lop-sided development may be avoided. I am assuming that my information is well-founded. If it is not well-founded, it is for the Minister to contradict it. That is what I hear. If my suggestion is accepted, no village in the district will be left out. An equal distribution of all the amenities provided should form a feature of the Rural Development Scheme.

4-10
p.m.

Then, I come to a matter which is also a personal grievance of mine. That is about the rise in domestic consumption electricity rates. At the Ootacamund session, I asked, 'Why should industrial units be benefited by a lowering of the rates?' After all, they are working for profit. Electricity can no longer be considered a luxury. It is something regarded as essential by most of the consumers in cities and urban areas. We have to spend money on electricity.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Electricity is more necessary than breath.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: While credit is taken that 'all new industrial loads can be now connected with ease and there will not be any power cut during the ensuing dry weather'. I ask, 'What about consumers?' From the latest bills that I have received I see that the amount is increased by nearly forty per cent.

[Sri M. Patanjali Sastri] [10th December 1959]

There is no comfort for these people held out by the Electricity Board. I pleaded specially during the session at Ootacamund, if I remember aright, that this aspect should be taken into consideration by the Committee which was in charge of reconsidering the whole structure of rates.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They considered and they came to conclusions! (Laughter.)

SRI M. PATANJALI SASTRI: Then I have nothing more to say.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Rationalised rates!

* SRI M. PATANJALI SASTRI: The rationalisation seems to be peculiarly irrational! If units of industries that are making profits are going to get the benefits of rationalisation and those who want electricity not for making profit but for meeting an absolute need, which is more necessary than breath—I will adopt the statement of my hon. Friend Sri K. Balasubramanya Ayyar—are to be charged more, I do not see where rationalisation comes in. If anything, it is irrationalisation.

DR. A. SREENIVASAN: Any planning will always be like that.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: Then, Sir, in paragraph 9 of the Address it is stated, 'We may, therefore, take some comfort from the thought that through our exertions in raising additional resources and in organising the administrative machinery we have exceeded the original financial target by a substantial margin'. Taking this one sentence by itself, one would be led to suppose that we are complimenting ourselves upon some kind of gain or some kind of increase in income. What is it that we find in the paragraph? Comfort is taken not because we have gained some additional asset, additional production, or additional income, but because we have spent the additional amount. It is very easy to spend the taxpayers' money. No special comfort is to be derived from the fact that we have spent more than what we planned to. On the other hand, if the idea is that we have gained more, or we have produced more, or we have exceeded our target of production or income per head, and so on, that will be something. To say that some comfort is taken from the thought that we have exceeded the target of expenditure, is rather peculiar. As I said, it is quite easy—it is not very difficult—to spend the taxpayers' money, provided one has such money under one's control.

Then, Sir, I come to the ceiling on land holdings. Here I cannot share the view of many Members who have preceded me. I do believe that a certain amount of imposition of ceiling on land is necessary and is called for. After all, the makers of our Constitution have laid it down as one of their objects in the chapter on

10th December 1959] [Sri M. Patanjali Sastri]

Directive Principles of State Policy. Article 39 (e) of the Constitution says, 'The State shall, in particular, direct its policy towards securing that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is in the case of industry.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: Not necessarily. I do not read it in that sense. 'Means of production' would include industry as well as land.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In industry it has been done.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: It should be done in land. It is legitimate to do it in land. Land is a well-known means of production. That is why, for instance, the Russian Government nationalised all land and all industries.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: If the hon. Member follows the Russian example, it is all right.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: I am merely trying to explain what means of production means. Land is primarily a means of production. In fact, it is that which supports the population of the country. That is why earth is called, 'Dhara, Dharitri, Dharini'. It is earth that sustains and supports us. After all, the land in a country is limited. By its very nature, it is not an expandable asset. There it is with all its limitations. That should be conserved by a proper distribution among the people. This is my own view. This ceiling can only apply to real concentrations of landed property in a few hands, for instance, 1,000 acres, 2,000 acres, and so on. I understand from my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar that such holdings have disappeared and are not now in existence.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They have become sugar factories.

* SRI M. PATANJALI SASTRI: I do not know that. I feel, Sir, that a ceiling of one hundred acres of land in the case of 'Nanjai' and two hundred acres in the case of 'Punjai' may be fixed. (Sri Mohamed Raza Khan addressing the Hon. the Minister for Revenue: All along you have been nodding your head, but now you are not nodding!) I submit that land is not an investment proposition. It is not expected that people should invest all their surplus money on land, because, as I said, land is limited. It has no means of expanding. By its very nature it is confined to the frontiers of the country. Therefore, there should be an equitable distribution, because it sustains the population. As I said, at least there should be a minimum.

[10th December 1959]

SRI K. BALASUBRAMANI AYYAR: Similarly money also must be aquitably distributed, because the very would money sustains men.

* **SRI M. PATANJALI SASTRI:** I do not wish to argue the position, but I am only stating it. My hon. Friend evidently holds a different view. But I am entitled to my own view.

Then, Sir, as I said, the ceiling must be as high as one hundred acres for a family of five or six members. Recently I had occasion to look into the Mysore Land Reform Bill. There the ceiling is fixed with reference to the income of Rs. 3,600 per annum, in accordance with the suggestion of the Planning Commission's Report. I think that is an indefensible procedure. Immediately this will raise trouble about fixing the ceiling on urban incomes, upon incomes from other property, and so on and so forth. There will be no end to trouble. If I remember aright, the Prime Minister of India in one of his speeches somewhere—I forget where, because he makes a number of speeches—has said that a ceiling on land must be with reference to acreage and not with reference to income. I hope the Hon. the Revenue Minister would adopt that policy and not go back to the income test.

So far as compensation is concerned, well, that is a long story. The Supreme Court decided that compensation should, properly speaking, be the market value. But then immediately afterwards, within a few months I think, the Prime Minister came forward in the Lok Sabha with a Bill for superseding this decision of the Supreme Court and for providing two things. The first is that the expropriated owners of land must be content with receiving whatever the Legislature chooses to give. There is no such word as 'reasonable' in that amendment to the Constitution. Whatever the Legislature decides to give, the expropriated owner must take. Secondly, this issue of the adequacy of compensation should not be justiciable. Now, Sir, presiding over the Madras State Lawyers' Conference, within a few months after the introduction of this Bill in the Lok Sabha, I protested against it. This has given the go-by to one of the most cherished fundamental rights of individual citizens, the right to private property or its value. Because, it would enable the State to expropriate private property, to take away private property, not merely immovable property, but any species of property. The amendment was of that width and it leaves the owner entirely at the mercy of the Legislature for getting his reimbursement. Reference to Courts is excluded. By that one stroke which alters the very nature of the Constitution, they could introduce socialistic pattern without any resolution of the Congress. This one amendment will do it. Unfortunately, people did not realize the significance of that amendment and nobody organized any protest meetings and people kept quite. The so-called Opposition Members in Parliament said, 'Why pay any compensation at all?' In fact, I got a letter soon

[10th December 1959] [Sri M. Patanjali Sastri]

after from some of my friends in Bombay asking me, 'What are the people in Madras doing? Why have they not organised any protest meetings against this amendment? Why have they not protested against the ideology of this amendment to the Constitution?' Some meetings were held in Bombay, I was told. They were asking why nothing had been done about it in Madras. I am sorry to state that nothing has been done here, because nobody realized the importance of this thing, and years later, when the Tanjore Mirasdars' Association or the Mayavaram Mirasdars' Association through their Secretary or somebody wanted me to lead a Seminar on the proposed Land Ceiling legislation, I said, 'No. At that time, we were sleeping. What is the use of locking the stable after the mare has been stolen?' But for this constitutional amendment, no State Government will dare bring forward any ceiling legislation. Because they have passed that amendment, things have been made easy for the State Governments to bring forward a Ceiling legislation and other legislations of that kind, and to expropriate the owners with inadequate compensation. In fact, if I remember aright, in the debate in Parliament, the Prime Minister said not. 'We are concerned merely with individual acquisition and with individual owners. On account of our policy, we are going to deal with mass acquisitions. We cannot pay compensation based on market value as decided by the Scheme Court. It will hold up our reform schemes.' For individual acquisition, of course, there is the Land Acquisition Act prescribing the market value and there are various other modes of deciding the compensation. But, they won't do, said the Prime Minister, when the State embarks upon a land reform scheme which involves mass acquisition from innumerable people; and when it seeks to expropriate numerous people of their landed property or other species of property, there is no question of compensation based on market value. One of the hon. Members said that he was still hoping that the Hon. the Revenue Minister would agree to give the compensation based on market value. Well, I should say he is hoping against hope. If they wish to give any such thing, they would not bring any such legislation as is contemplated. That is why they laid the foundation as far back as 1955 for a measure of this kind by amending the Constitution itself. Still, I do hope that the compensation will bear some reasonable relation to reimbursing the expropriated owner, though not the market value. After all, the very idea of compensation is to reimburse the man for the loss of his property, and if some reasonable proportion between the expropriated property and the compensation paid as a measure of reimbursement is borne in mind, that would perhaps do some justice.

One more plea and I have done. I would plead earnestly with the Hon. the Minister for Revenue to exempt religious institutions from the operation of the contemplated Bill. Originally, these religious institutions did not purchase these lands as an investment proposition, in order to earn interest. In most cases, more than 90 per cent of cases, these lands were granted to them for their upkeep maintenance of the services therein and things like that. Even

[Sri M. Pātanjali-Sastri] [10th December 1959]

if the amount of compensation that they might get interest, is sufficient to yield a 5 per cent interest on a certain basis, it would not suffice for the purpose of maintaining their services. Therefore, bearing in mind this fact, viz., that these lands were originally granted to them for the specific purpose of maintaining their existence and for continued performance of the services, and that they did not acquire the lands as an investment proposition, I submit that the Government should not include the religious institutions within the purview of the contemplated Bill. Thank you, Sir.

* SRI ABDUL HAMEED KHAN : Mr. Chairman, coming as I do at the tail end of the debate, I shall try to be as brief as possible. Let me, at the outset, thank the Governor for his Address which was a businesslike Address. He has in that Address given us information as to what the Government have done and also what they propose to do in the coming year. He rightly laid stress, very necessary stress on the food problem. That is the problem which has agitated the minds of the people and over the State. When people did not get their food and other articles, essential articles, they begin to think in terms of the responsibility of the people who are governing the State. Very often they go to the extent of suggesting that the Government is not a people's Government and that it is not interested in the good of the people. This sort of thought comes to the minds of the people.

4.30
p.m.

The Governor spoke about the high prices of essential articles. The two things that agitate the minds of people are shortage of commodities and shortage of foodstuffs and high prices. The Hon. the Food Minister, who is luckily the Minister in charge of Agriculture also, is equally agitated over this unfortunate situation. He has been holding conferences with persons who could come to his rescue and help him to find a way out of this difficult situation. We have also had recently heavy rains almost all over the State. That, I am sure, will go a long way in mitigating the difficulties people have been experiencing with regard to foodstuffs. I am sure the Government will attempt to solve the problem of food in such a way as will satisfy the people and make them hope that the situation which we have recently passed through will not recur. Of course, it is not always possible to anticipate what is going to happen so far as production of foodstuffs is concerned because we have, to a very large extent, to depend upon rains which are not always constant. Rainfall varies from year to year and we have to see that water is conserved in such a way that cultivation does not suffer on account of failure of monsoon. I know the present Minister for Agriculture, when he was Minister in charge of Public Works, always would give the impression that he was a person who was thorough with his subject by giving details of various schemes relating to his department. I am sure a gentleman who is so thorough with that subject will certainly be equally thorough with the subject of agriculture. They are both allied subjects.

10th December 1959] [Sri Abdul Hameed Khan]

We have discussed the Governor's Address for four days. We have spoken about ceiling also even though there is no subject as such before us for discussion. All the same, hon. Members who fear that the proposal is likely to be placed before the Legislature sooner than later are agitated. The hon. Member who spoke before me took an attitude different from that of the other Members of the Opposition. He said that the Constitution permitted such a legislation. Whether there is going to be ceiling or not, I would ask the Hon. Minister in charge of the subject to see that whatever he does, does not reduce this State to a State of paupers. Let people live and let live. That should be the policy of the Government. In these days of competition, of course, things which are not desirable take place. These should be avoided.

I shall now refer to one or two other matters briefly. Law and order in our State is admirably maintained. At the present time, it is maintained very well. It is very essential for the safety of the people and also to enable them to carry on their avocations in peace. As long as law and order is kept up at a high level, people can go about freely and carry on their business in the normal way.

As regards the Government's educational policy, I am sorry to say that it is not very satisfactory. I do not know what exactly is behind the idea of making the regional language medium of instruction in colleges. Is it our idea to create separate, independent States in the country?

(Sri L. S. Karayalar in the Chair.)

That is what will result from such a policy. We will be cut off from other States in India and finally we will have in our country a number of independent States. As a matter of fact, there has been a demand from certain quarters for a separate State here. That agitation has been going on. It is time that we put a stop to that kind of aspiration on the part of a section of the people for independence. All these things are encouraged by our own attempt to create separate States on the basis of language or other considerations. The reorganization of States has done havoc to this State and other States as well. I do not know where it is going to end. It is a disastrous thing so far as the country's unity is concerned. The country, instead of being united, is sought to be divided on the basis of language and other considerations. We should be a united nation.

The Governor, while concluding his Address, has appealed to the people belonging to various parties in the country to unite, unite not only for the sake of day-to-day administration of this country but also to keep ourselves fit and strong to deal with the apprehended danger from across the borders. That appeal has gone home to my countrymen and it is time for us to prepare ourselves and be united to meet any possible contingencies. After all, what is essential is love of the country and preparedness to make

4.40
p.m.

[Sri Abdul Hameed Khan] [10th December 1959]

sacrifices to maintain the integrity of the country and thereby seeing that our country does not suffer in any manner whatsoever. I shall not take up much of your time when I see that you are also agitated. I shall conclude by saying that I support the motion of thanks to the Governor.

SRI V. M. SURENDRAM : தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு நேரம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் நீலகிரி ஜில்லாவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையிலே எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் எங்கள் ஜில்லா ரொம்பப் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதுதான் என்று உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் எல்லாம் ஊட்டியில் நடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வந்த காரணத்தால் நீங்கள் ஜில்லா பூராவையும் பார்த்திருப்பீர்கள்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகக் கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஒரு கைத்தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்பது ஆலோசனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் இதுவரை எந்தவிதமான கைத் தொழிலும் ஆரம்பிக்க முன்வரவில்லை. கச்சா பிலிம் பாக்கடரி ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு நடந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் ஒரு கவலை தரும் செய்தி வந்தது. சாந்தி நல்லாவில் தேக்கப்படும் தண்ணீரில் “அயர்ன் கண்டெண்ட்” இருப்பதால், கச்சா பிலிம் நல்ல விதத்தில் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அது கச்சா பிலிம் தயாரிக்கப் பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வேறு இடத்தில் அத்தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு யோசனை இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இதையறிந்து நீலகிரி ஜில்லாவாசிகள் ரொம்பக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி முனிசிபாலிட்டி கூட “இந்தத் தண்ணீர் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த உபயோகப்படாது என்றால், வேறு தண்ணீர் கொடுக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தண்ணீர் சரியில்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்தத் தொழிற்சாலை நீலகிரியில் அமைக்கப்படுவது தடைபடக் கூடாது. எப்படியாவது அந்தத் தொழிற்சாலையை நீலகிரியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், நீலகிரி ஜில்லாவில் பல தொழில்களை நடத்த “ஸ்கோப்” இருக்கிறது. முதலில் நீலகிரி ஜில்லாவில் “பேப்பர் பாக்கடரி” ஆரம்பிக்க முன்வந்தார்கள். பின்னர் அதை மேட்டுப் பாளையத்தில் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அநேக தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிற மேட்டுப் பாளையத்தில்கூட களிமண் ஸ்டோன் செய்கிற பாக்கடரி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மேட்டுப்பாளையத்தில் “பேப்பர் பாக்கடரி” ஆரம்பித்தால், சரியான முறையில் வேலை செய்ய முடியாது. நீலகிரி

[10th December 1959] [Sri V. M. Surendram]

ஜில்லாவில் “பாம்பூ” போன்றவைகள் நிறையக் கிடைக்கின்றன. கூடலூர் தாலுகா பூராவும் மூங்கில் விளைகிறது. “வாட்டில் மரம்” நிறைய இருக்கிறது. ஆகவே, நீலகிரி ஜில்லாவில் பேப்பர் மில் ஆரம்பித்து நடத்தப் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. நீலகிரி ஜில்லா மரங்களைப் பக்கத்திலுள்ள மலபாரில் ஒரு மரத்துக்கு ரூபாய் வீதம் கொடுத்து, வாங்கிக்கொண்டு அந்த மரத்தையே நம் இராச்சியத்திற்கு 20 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறோம். அந்த மரங்களையெல்லாம் தகுந்த முறையில் நாமும் உபயோகித்தால், மக்கள் முன்னேற்றமடைய ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, பேப்பர் மில்லை நீலகிரி ஜில்லாவில் நடத்த சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பார்த்தால், எங்களுக்கு இன்று முக்கியமான விவசாயம் உருளைக் கிழங்கு விவசாயம்தான். மற்றபடி, உ, காபி விவசாயத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலர்தான் செய்ய முடியும். வெள்ளையர் காலத்தில் கூட 100-க்கு 5 பேர் அதை நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள்தான் பெரிய பணக்காரர்கள். அவர்கள் மாதிரி ஒருசிலர்தான் இருக்கிறார்கள். வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர் ஈன் டி, காபி எஸ்டேட் நடத்துகிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்து காபி எஸ்டேட் நடத்துகிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள்தான் அதை நடத்த முடியும். 500 ஏக்கர், 600 ஏக்கர் இருந்தால்தான் நடத்த முடியும். ஆகவே, சாதாரண ஜனங்களின் ஜீவனம் உருளைக் கிழங்கு விவசாயத்தில்தான் இருக்கிறது. அந்த உருளைக் கிழங்கு விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றால்தான், பாமர மக்கள், ஏழை ஜனங்கள் முன்னேற முடியும். அநேக வருஷங்களாக உபயோகித்துவந்த காரணத்தால், இப்போது நல்ல விதை கிடைப்பதில்லை. இந்தக் காரணம் சர்க்கார் ரொம்ப ஆவலோடு பாடுபட்டு இன்றையதினம் பல்வேறு முறைகளில் பாடுபட்டு விதைகளைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த விதைகள் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய விதை விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. 200 புண்டு மூட்டையை 40, 45 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஏழைகளால் அவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் பல வருஷக் கணக்காக ஒரே விதையைப் பயன் படுத்தி வருவதால், உருளைக் கிழங்கு பயிராவது க்ஷீணமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் எத்தனையோ விதமான கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயி அதனால் கடன்காரனாகிறானே தவிர, ஒருவித நன்மையும் அவனுக்கு ஏற்படுவதில்லை. அவன் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினால், 100 ரூபாய் கூட விவசாயத்துக் காகச் செலவு செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக நல்ல விதைகளைக் கொடுத்தால், அதனால் உற்பத்தி பெருகுவதோடு நல்ல உருளைக் கிழங்கு பயிராக வழி பிறக்கும். ஆகவே, அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டாருக்கு, பணத்திற்குப் பதிலாக இந்த விதைகளைக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. M. Surendram] [10th December 1959]

ஹரிஜனங்களுக்காக சர்க்கார் பல இடங்களில் வீடு கட்டித் தருகிறார்கள். அதற்காக நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். கடந்த ஒரு வருஷமாகச் சின்னச் சிக்கல் வந்திருக்கிறது. வீடு கட்டுவதற்காக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலகிரி ஜில்லாவில் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் 750 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நிலகிரி ஜில்லாவில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆயிரம் ரூபாயில் 750 ரூபாய் மானியமாகவும் பாக்கி ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. 100 ரூபாய் ரொக்கமாகக் காண்ட்ராக்ட்காரர்களுக்குக் கையிலிருந்து போட்டுக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் 100 ரூபாய் மொத்தமாகக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த 100 ரூபாயைக் கொடுக்காததால், அவனிடம் இருக்கக்கூடிய 900 ரூபாய்க்கு ஒரு காண்ட்ராக்ட்காரன்கூட எடுக்க முன்வரவில்லை. இப்பொழுது டிசம்பர் மாதம் முடியப் போகிறது. இன்னும் மூன்று மாதங்களே இருக்கின்றன. அதற்குள் வீடு கட்ட முடியாமற் போனால், பணம் 'வாபஸ்' ஆய்விடும். எங்களுக்கும் நஷ்டம், சர்க்காருக்கும் நஷ்டம், ஹரிஜனங்களுக்கும் நஷ்டம். நான் ரூபாய் வாங்காதபடி, வேறு ஏதாவது வழி செய்தால், நன்றாக இருக்கும். அதற்கும் சர்க்கார் உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நியாய விலைக் கடைகள் அனேகமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் திறந்து, அரிசி விறியோகம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நிலகிரி ஜில்லாவில் அரிசி விலைவாசி கிடையாது. கடலூர் பகுதியில் விலைவிக்கிறார்கள். அவர்கள் விலைவிப்பது அவர்களுக்கே போதாது. எங்களுக்குத் தேவையான அரிசி யெல்லாம் மற்ற ஜில்லாக்களிலிருந்துதான் வர வேண்டும். நிலகிரி ஜில்லாவில் அரிசி விலைவு இல்லாததால் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நியாய விலைக் கடை வந்த பிறகு கொஞ்சம் உதவி செய்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் மூலமாகவும் தனி வியாபாரிகள் ஆறு பேர்கள் மூலமாகவும் அரிசி விற்கப்படுகிறது. ஒரு கூட்டுறவு ஸ்டோர் ஹரிஜனங்களுக்காகத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊட்டி டவுனில் இருக்கிறவர்களுக்கே அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களோடு ஒன்றாக ஊட்டி ஜில்லாவையும் கருதாமல், அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் கருதி, இன்னும் ஐந்தாறு அரிசிக் கடைகளை, குறிப்பாகக் கூலியர்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஆரம்பித்தால், நன்றாக இருக்கும். அதற்கும் சர்க்கார் முன்வந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI T. PURUSHOTHAM : இதெல்லாம் செய்வதற்குக் கவுன்ஸில் செஷன் ஊட்டியில் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.

SRI V. M. SURENDRAM : சட்டசபைக் கூட்டத்தை ஊட்டியில் நடத்துவதைப்பற்றி அடுத்த கூட்டத்தில் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். வருகிற பிப்ரவரி மாதக் கூட்டத்தில் சொல்லலாம் என்று யோசித்தேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. புருஷோத்தம் அவர்கள் ரூபகப்படுத்தியதால், இப்பொழுதே சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் ஊரில் 'கண் திறந்தது' என்று

10th December 1959] [Sri V. M. Surendram]

பெயரில் ஒரு சினிமாப் படம் வந்தது. அதைப்போல, எங்கள் ஜில்லாவில் சட்டசபைக் கூட்டம் நடந்ததற்குப் பிறகு எங்கள் எல்லோருக்கும் கண் திறந்துவிட்டது.

(Mr. Chairman in the Chair.)

சட்டசபைக் கூட்டம் உதகையில் திரும்பவும் எப்பொழுது கூடும், வருவதுபற்றி முடிவு செய்துவிட்டார்களா என்று அங்குள்ள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற சட்டசபைக் கூட்டங்களின்போது, கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு குறை இருந்தது. அவர்கள் தங்க இடம் அவ்வளவு வசதியாக இருக்கவில்லை. நல்ல இடம் இருந்தால், சென்னையில் கூடுவதற்குப் பதிலாக நிலகிரி ஜில்லாவிலேயே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானம் பண்ணலாம். நவாப்புக்குச் சொந்தமான ஒரு இடம் அங்கே இருக்கிறது. அந்த இடத்தைக்கூட சர்க்கார் வாங்கிக் கொள்ளலாம். (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : நீங்கள் வாங்கிவிடுவது தானே.) அதை வாங்குவதென்றால், இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் ஆகும். நான் வாங்குவதற்கு முடியாது. அவ்வளவு தொகையும் என்னிடம் இல்லை. இரண்டரை லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். சர்க்கார் அதை வாங்கினால், நிலகிரி ஜில்லாவுக்கே ஒரு புகழ் ஏற்படும். பட்ஜெட் செஷனையே அங்கு வைத்துக்கொண்டால், 'டெலிபரேஷன்' நல்ல விதத்தில் இருக்கும். 'குளு குளு' என்றிருக்கும் இடத்தில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகையால், அடுத்த செஷனை ஊட்டியில் நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கவர்னர் அவர்கள் உரையைப்பற்றி நெடுக எல்லோரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே முக்கியமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பல மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். எல்லாம் சகஜம். நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிப்பதைப்பற்றியும் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். எந்த ஒரு சட்டம் கொண்டுவரும்போதும் முதன் முதலில் எல்லோரும் கூக்குரல் போடுகிறார்கள். இதுதான் நாம் அனுபவத்தில் பார்த்துவருவது. கூக்குரல் போட்டுக் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒருவாறு பரிசீலனை செய்கிறது. காங்கிரசானது இந்தத் திட்டங்கையெல்லாம் இந்தத் தேசத்திலே பரப்ப வேண்டுமென்று பல காலம் வேலை செய்தது. இப்பொழுது காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து வருவதால், அந்தத் திட்டங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பரப்பி வருகிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தபோதும் ஒரே கூக்குரல் இருந்தது. அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்தபோதும், சொல்ல முடியாத கிளர்ச்சி இருந்தது. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு திட்டம் வரும்போதும், இம்மாதிரிக் கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிப்பது பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே வரும்போது, தாங்களாகவே தங்களுடைய எண்ணங்களை மாற்றிக்கொண்டு, அதிலே ஒருவாறு பங்கிட்டுக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [10th December 1959]

இது ஒரு புறமிருக்க, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றியும் அப்படித்தான் சொல்லப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்தபோதும் முதலில் பிரமித்தார்கள். ஆனால், இன்று எங்கு பார்த்தாலும் பெருந் தொழில்கள், நீர்ப்பாசனத்திற்கான அணைகள் கட்டின பிற்பாடு, எல்லோருக்கும் ஒருவாறு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேவிதமாக, இப்பொழுது வரப்போகிற இந்தத் திட்டமும் அபரிமிதமான வெற்றியைக் கொடுக்கும் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. சிறு கைத் தொழில்களைப்பற்றியும், விவசாயிகளைப்பற்றியும் நாம் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். விவசாயிகள் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்பாரற்று, திக்கற்ற நிலைமையில் இருந்தார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வருவதால், அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். திட்டம் தயாரிப்பவர்களுக்கு அத்தகைய ஒரு கருத்து இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. விவசாயிக்கு வேண்டிய பொருள்கள், பணம் இல்லாத பெருங்குறை, இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பல வழிகள் வகுக்கப்படுவது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முடிவு செய்து வரவேற்கத்தக்கது. தலைவர் அவர்கள் எனக்கு நேரம் ஜாஸ்தி கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆகையால், நான் அதைப்பற்றியே அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை.

முக்கியமாக, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பருவ மழை இல்லாமல் ஜலம் கிடைக்காமலிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவில் சென்ற மாதம் பெய்த மழை பெரிய நாசத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டது. முக்கியமாக, சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் விருத்தாசலம் தாலுகாவிலும் பல உடைப்புக்கள் ஏற்பட்டன. மணிமுத்தா நதி உடைப்பெடுத்துப் பல ஏரிகளையும் பாதித்து, பெரும் வெள்ளத்தைக் கிளப்பி அபரிமிதமான கஷ்டத்தை விளைவித்துவிட்டது. சிதம்பரம் வெள்ளக்காடாக இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 8, 9-ம் தேதிகளில் அமைச்சர் கனம் திரு. கக்கன் அவர்களும், அந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ. திரு. வாசேசம் பிள்ளை அவர்களும், நானும், விருத்தாசலம் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. திரு. வேதமாணிக்கம் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சென்ற இரண்டு நாட்களாக நாங்கள் பார்த்தபோது, அங்குள்ள நிலைமை மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது. அவல நிலை அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் மண்சுவர் வைத்த வீடுகளைச் சுற்றித் தண்ணீர் தேங்கிய தன் காரணமாக 100 கிராமங்களுக்கு மேல் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜனக் குடிசைகள் பெரும்பாலும் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டன. பாத்திரம் இல்லாத திண்டாடி ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பதினைந்து நிமிஷங்களிலே பெரிய வெள்ளம் வருகிறதென்றால், யார் என்ன செய்ய முடியும்? அம்மாதிரி நிலைமையில் ஜனங்கள் மரத்தின் மேல் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு பட்ட கஷ்டங்களை அவர்கள் சொல்லி அழும்போது கேட்பதற்கு ரொம்பவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] 10th December 1959]

சிதம்பரம் தாசில்தார் நன்றாக வேலை செய்து, இரவு 12 மணி, 2 மணி வரையிலும் விழித்திருந்து, விளக்கைப் போட்டுக்கொண்டு ஜனங்களைப் பாதுகாத்திருக்கிறார். ரொம்பவும் மெச்சத் தகுந்த முறையில் சிதம்பரம் தாசில்தார் வேலை செய்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எட்டு அடி, பத்து அடி, பன்னிரண்டு அடி ஜலம் இருந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி வெள்ளத்தின் காரணமாகப் பெரிய சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாலத்தின் ஒரு பகுதியைக் கூட இடித்துத் தள்ளிவிட்டது. 300, 400 பேர் எடுக்கக் கூடியதைக் கொண்டுபோய் ரொம்ப சலபமாக 100 அடிக்கு அப்பால் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறது. ரொம்ப ஆச்சரியப்படும்படி செய்திருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்களும், இன்னும் மற்ற எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினியர் முதலியவர்களும் நேரிலே சம்பவங்களைப் பார்த்து, வேண்டிய திட்டங்களை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். பார்த்தும் இருக்கிறார்கள். நான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால், செய்யவேண்டியதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்பது. மக்களுக்குக் கலெக்டரால் கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ரூ. 30 என்று சொல்கிறார்கள். இது வருந்தத்தக்கது. இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவானதாகும். ஒரு பாளை சட்டி கூடக் கிடையாது. குழந்தைகளும் பெண்களும் துணி கூட இல்லாமல் அவர்களுடைய உடைமைகளையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டன என்று அவர்கள் அழுதார்கள். அவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பரிதாபமாக இருக்கிறது. மனித வர்க்கம் இப்படிப் படும் துயரை யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. உடனடியாக அரசாங்கம் வேண்டுவன செய்ய வேண்டும். வீடு இழந்த ஒவ்வொருவருக்கும் குறைந்தது தூறு ரூபாயாகிலும் கொடுத்து வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்ய வேண்டும். கலெக்டர் முப்பது ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னால், அதை உயர்த்தி ஐம்பது ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். ஐம்பது ரூபாயில் என்ன செய்வது? அவர்களுடைய நிலைமையை நேரில் பார்த்தால், மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஆகையால், உடனடியாக அரசாங்கம் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

எங்கு பார்த்தாலும் பயிர்கள் நீரில் மூழ்கி, 20 நாள், 30 நாள் வளர்ச்சியுள்ள நாற்றுகள் எல்லாம் அழுகிப்போய்விட்டன. ஏழெட்டு நாள் வரையில் ஜலம் தங்கிப்போய்விட்டது. பயிர்கள் நாசமாய்ப் போய்விட்டன. சுமார் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் சேதப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சிதம்பரம், விருத்தாசலம் ஆகிய இரண்டு தாலுகாக்களிலும் அனேக கிராமங்களுக்குப் போக வசதியில்லாத அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை உடனடியாகச் செய்து மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பூர்வீகம் பகுதியும் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [10th December 1959]

கொண்டு, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்ததற்காகத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1. * VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : பெருமை மிக்க தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை மிக்க கவர்னர் அவர்கள் உண்மையிலேயே உள்ளதை உள்ளபடியே மறைக்காமல் உரைத்திருக்கிறார். இது பற்றிக் கடந்த 3 நாட்களாக விவாதம் நடந்தது. உணவு தானிய உற்பத்தியைப்பற்றியும், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றியும் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டது, பலர் பேசினார்கள்.

உணவு இரண்டு விதமாகக் கிடைக்கிறது. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கிறது; நீரிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. இங்கே இவ்வளவு நாட்கள் பேசப்பட்டதெல்லாம் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கிற உணவுப் பொருள்பற்றித்தான். அறிவும், ஆற்றலும் அனுபவமும் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் உணவு இலாகா நன்கு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. உணவு கிட்டாத குறையே தவிர, பஞ்சம் வந்துவிடவில்லை, பட்டினி வந்துவிடவில்லை. விலை உயர்ந்து விட்டது, அவ்வளவுதான். அதன் காரணத்தையும் கவர்னர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆண்டுதோறும் விளைச்சல் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது.

நிலத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு நிலம் வேண்டும், ஏராளமாகப் பணம் வேண்டும், ஆட்கள் வேண்டும், ஏர் வேண்டும், எரு வேண்டும், எருது வேண்டும், விதை வேண்டும், உழுது பயிரிட்டு பல காரியங்கள் செய்த பிறகுதான் நமக்குத் தான்யம் கிடைக்கும். நிலத்திலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய செல்வத்தைக் கூடுமானவரையில் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் நமது அரசாங்கம் இன்னும் அதிகமான முயற்சி செய்து நீரிலே கிடைக்கும் உணவுச் செல்வத்தைத் திரட்ட வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இயற்கை அன்னை நமக்கு வாரிவாரி வழங்கியிருக்கிறாள் நீர்ச் செல்வத்தை, மீன் வளத்தை. நம்முடைய நாட்டிலே 100-க்கு 75 பேர் மீன் உணவு உட்கொள்ளுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேல் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் இல்லை. ஏன்? இங்கிலாந்து, நார்வே போன்ற நாடுகளிலே மீன் செல்வம் ஏராளமாகத் திரட்டப்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டில் கூட பம்பாய் இராச்சியத்தில் விசேஷமாக இந்த மீன் வளம் நன்கு திரட்டப்படுகிறது. அங்கெல்லாம் ஓளவுக்குப் பஞ்ச நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் 620 மைல் கடற்கரை இருக்கிறது. 12 கோடி ஏக்கர் மீன்பிடிப் பகுதி இருக்கிறது. ஆனால், தூகிருஷ்டவசமாக 40 லட்சம் ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில்தான் இன்றைக்கு மீன் பிடிக்கிறார்கள். நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். நான் வருத்தப்படுகிறேன். 100-க்கு 3 சத விகித இடத்திலேதான், நீர்ப்பகுதியிலே தான் இன்று மீன் பிடிக்கிறார்கள். பாக்கி இருக்கும் 97 சத விகித இடத்தையும் மீன் பிடிப்பதற்குப் பயன்படுத்துவோமானால், மீன் வளம் நம் நாட்டில் பெருகும்; உணவு உற்பத்தி பெருகும்; உணவு

[10th December 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

இல்லை என்ற குறை இல்லாமல் ஒழியும். மீன் வளத்தைப் பெருக்க அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவி செய்கிறது. கனம் மீன் துறை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் பெருமுயற்சி செய்துவருகிறார்கள். அவர்களால் ஆனதையெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மீனவர்களிடையே நல்ல செல்வாக்கு இருக்கிறது. அக்குலத்துக்கே அவர் தாயாக விளங்குகிறார். ஆனால் அவர்கள் தனியாக என்ன செய்ய முடியும்? அரசாங்கம் மேலும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றுதான் நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே மீன் உணவைத் திரட்டித் தருகின்ற மீனவ மக்கள் கல்வியிலும், நாகரீகத்திலும், சுகாதாரத்திலும், பொருளாதாரத்திலும், பிறப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பார்க்கலாம். இத் தருமமிகு சென்னையில் இன்றைக்கு நவ நாகரிகத்திலே உயர்ந்திருக்கும் சென்னை நகரத்திலே கோவாணண்டிகளாகத் திரிபவர்கள் இரண்டு பேர்களைப் பார்க்கலாம். ஒருவர் பைத்தியக்காரர், இன்னொருவர் மீனவர். திருவல்லிக்கேணி போன்ற கடற்கரையில் நின்று பார்த்தால், ஆழ் கடலில் சென்று காலையிலிருந்து மாலை வரை மீன் பிடித்துவிட்டுக் கரைக்குக் கோவாணண்டிகளாகத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மீனவர்கள். அதேமாதிரி ஓடுகிற பெண்களை இரண்டு இடங்களில் பார்க்கலாம். ஒன்று கல்லூரியில் ஓட்டப் பந்தயத்தில் கல்லூரி மாணவிகள் ஓடுவார்கள், அது தனியான அடைப்புக்கு உட்பட்ட இடத்தில். இன்னொன்று மீன் கூடையைத் தூக்கிக்கொண்டு, கூடையிலிருந்து வழிகின்ற நீர் மேலெல்லாம் சிந்தும் நிலையிலே பரிதாபகரமான முறையில் மீனவப் பெண்கள் ரோடுகளில் ஓடுவது. அது அவர்களுடைய வறுமை நிலையைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் இன்னும் முற்போக்கு நிலையை அடையவில்லை, நாகரிகம் அடையவில்லை. காரணம் வறுமைதான். நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஒரு நாளைக்கு ஒரு மீனவக் குடும்பத்திற்கு வருமானம் 12 அணு முதல் 1 ரூபாய் வரையில்தான். நம்முடைய கடலில் மீன் இல்லாமல் இல்லை. விசேஷமாக இருக்கிறது. வளமான கடல் நம்முடைய கடல். இப்பொழுது ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்.ஏ.ஓ. நிபுணர்கள், ஆழ்கடலில் மீன் கிடைக்கிறதா என்று. ஆனால் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மீனவ மக்களுக்கு ஆழ்கடலில் மீன் வளம் இருப்பது தெரியும்.

பழைய கற்கால மக்களாகவே இன்றும் இருக்கிறார்கள் மீனவ மக்கள். 4, 5 மரக்கட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டதான் இன்னும் மீன் பிடிக்கப் போகிறார்கள். அதிக மீன் எப்படிக்கிடைக்கும்? 4, 5 நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் என்னிடம் சொன்னார். 'மீனவப் பெண்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இரக்கமே காட்டக்கூடாது. அவர்கள் சிறிய மீனை 4, 5 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். கொஞ்சம் கூட அவர்களுக்கு இரக்கம் இல்லை. பேராசைகொண்டு பணத்தைத் திரட்டுகிறார்கள்' என்று. நான் சொன்னேன், "உங்களுக்கு விஷயம் தெரியாது. தூரிவலை என்று சொல்லக்கூடிய சிறு வலையை எடுத்துக் கொண்டு, இரண்டு கட்டு மாங்களைக் கட்டிக்கொண்டு, 5 பேர்கள், கடலில் சென்று மீன்

[Vidwan T. Muthukannappan] [10th December 1959]

பிடித்துக்கொண்டு வந்து விற்பாடு, அதிகமாக விற்பாடு, அவர்கள் பத்து ரூபாய்க்கு விற்பார்கள். பத்து ரூபாயைக் கொண்டு 25 பேர்கள் கொண்ட 5 குடும்பம் பிழைக்க வேண்டும். அதனால் தான் அவ்வளவு விலை” என்று. கடலில் மூன்று மைல் அல்லது நான்கு மைல் தூரத்தான் அவர்கள் போகிறார்கள். அங்கெல்லாம் அதிகம் கிடைப்பதில்லை. ஆழ்கடலில்தான் விசேஷமாக மீன் வளம் இருக்கிறது. நாட்டுப் படகுகளையும் கட்டு மரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஆழ்கடலில் எப்படிப் போக முடியும்? விசைப் படகுகளில் (பாப்லோ போட்ஸ்) சென்றால், நீரில் இருக்கின்ற மீன் வளம் அவ்வளவையும் நிலத்தில் கொண்டுவந்து சேர்க்கலாம். அந்த நிலை இப்பொழுது இல்லை.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 65 விசைப் படகுகள் (பாப்லோ போட்ஸ்) தான் இருக்கின்றன. 2½ லட்சம் மக்களுக்கு 65 விசைப் படகுகள்! அதிலே சென்னையில் 5; செங்கற்பட்டுக்கு ஒன்றே ஒன்று. நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் இன்னும் அதிகமான விசைப் படகுகளை மீனவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் மீனவர்களுக்குப் பணம் கடன் கொடுப்பதில் அவ்வளவு பயன் இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சில குப்பங்களில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவர்களின் அறியாமை தான் காரணம். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் மீனவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால், அதை அவர்கள் முன்னே பின்னே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கோ சாப்பாட்டிற்கோ அல்லது வேறு தேவைக்கோ உபயோகப்படுத்திவிடுகிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு, அரசாங்கம் கொடுத்த பணத்தையே அவர்கள் திருப்பித்தர முடியாத நிலைக்கு வந்துவிடக் கூடும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் படகுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும், கயிறு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், கட்டு மரங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், வலை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். 100 அல்லது 200 பேர்களுக்கு ஒரு விசைப் படகாவது கொடுக்கப் படுமானால், நல்ல மீன்கள் கிடைக்கும். உணவுப் பஞ்சமே நமது நாட்டில் இருக்காது. மேலும், இந்த விசைப் படகுகளைக் கட்டி வைப்பதற்கு படகு கட்டும் தளங்கள் வேண்டும். நாகப்பட்டினம், கடலூர், சென்னை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் இம்மாதிரிப் படகு நிற்கும் தளங்கள் கட்டுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டிலே கடலூரிலே வேலை ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதில் இன்னும் தயக்கம் இருக்கிறது. இம்மாதிரித் தளங்கள் இல்லாததினால், 6 விசைப் படகுகள் (பாப்லோ போட்டுகள்) சென்ற ஆண்டில் புயலில் சிக்கி துறைமுகத்துக்குப் பக்கத்தில் கல்மடையிலே முட்டித் தூள் தூளாகப் போய்விட்டன. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு, 25 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் நஷ்டம். இந்த நிலை போக வேண்டும். அதற்கு உடனடியாகப் படகுகளைக் கட்டி வைக்கும் தளங்கள் அமைத்துத் தரப்பட வேண்டும். மீனவ மக்களுக்கு ஏராளமான விசைப் படகுகள் விநியோகிக்க வேண்டும். சிறந்த முறையில், நாகரீகமான முறையில், விஞ்ஞான முறையில் மீன் பிடிக்கும் வழிகளைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

[10th December 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

நம்முடைய இராச்சியத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவருகிறோம். அரசாங்கம் செய்யும் அந்த முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். பல நூறு ஆண்டு காலமாக ஹரிஜனங்களைப் பஞ்சமர்கள் என்று கூறி நமது சமூகம் ஒதுக்கி வைத்திருந்த காரணத்தால், அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். ஆதலால், அரசாங்கம் அவர்களைப் பல வழிகளிலும் முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதை நான் கரங்கூப்பி வணங்கி வரவேற்கிறேன். இன்னும் பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகள் வரை இத்தகைய சலுகைகளைக் கொடுக்கட்டும். நமது சமூகம் அவர்களுக்குச் செய்து வந்த கொடுமைகளுக்கு அது பரிகாரமாகும். ஆனால் ஹரிஜனங்களைப் போல, இன்னும் ஒரு தாழ்ந்த சமூகம் இருக்கிறது. அதையும் கையோடு முன்னுக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயல் வேண்டும். நான் ஒன்று வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறேன். அரசாங்கம் அதை எச்சரிக்கையாக வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தை மாத்திரம் உயர்த்தப் படுத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள் வரை ஆவன செய்து, ‘அதனை உயர்த்தி விட்டோம்’ என்று அரசாங்கம் தலை நிமிர்ந்து பார்க்கும்போது, பக்கத்தில் இன்னொரு புதிய ஹரிஜன வர்க்கம் உண்டாகியிருப்பதைக் காண நேரும். அதுதான் மீனவ சமூகம் என்று அறிந்து அரசாங்கம் பின் வருந்தக்கூடும். ஆதலால் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் மீன் செல்வத்தைப் பெருக்க மீனவ மக்களுக்குப் பலவித வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் முன்னே அரசாங்கம் இன்னும் பல வழிகளில் உதவ வேண்டும்.

வலை பின்னுவதற்கு நைலான் நூல் தேவைப்படுகிறது. செங்கல் பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனை ஏழை மக்கள் அந்த நைலான் நூலை வாங்கிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை? அவர்களுக்கு அந்த நைலான் மலிவாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று. வட்டார வளர்ச்சித் திட்டம் (பிளாக் டெவலப் மெண்ட் ஸ்கீம்) இருக்கிறது. சைதாப்பேட்டை வட்டத்தைப் பொறுத்த வரை 10 குப்பங்கள் இருக்கின்றன. குப்பங்கள் எல்லாம் ஒதுக்குப் புறத்தில் இருக்கின்றன. கிராமங்களிலிருந்து 6 மைல் 7 மைல்களுக்கு அப்பால் ஒதுங்கியிருக்கின்றன. அங்குள்ள மக்கள், ஆண்களும் பெண்களும் கிராமத்துப் பக்கம் வரவேண்டுமானால், 6 மைல், 7 மைல் கடந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மணல் காட்டை நீந்தி வர வேண்டியிருக்கிறது. நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். போதுமான கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் இந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், 50 சதவிகிதம் அரசாங்கம் கொடுத்தால், 50 சதவிகிதம் மக்கள் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்க முடியவில்லையானால், உடலுழைப்பாவது தரவேண்டும் என்றிருக்கிறது.

[Vidwan T. Muthukannappan] [10th December 1959]

காலை முதல் மாலை வரை நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடு பட்டு உழைத்துவிட்டுத் திரும்புகின்ற அவர்களால் மேலும் எவ்வாறு உடல் உழைப்புத் தர முடியும்? ஹரிஜனங்களுக்கு 25 சதவிகிதம் அதிகம் கொடுக்கிறார்கள். அது ஹரிஜன நல இலாகா நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி மின் இலாகாவைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மின் இலாகாவுக்கு இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்குங்கள். அப்படிச் செய்தால்தான், மின்வார்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய சௌகரியங்களைச் சிறப்பாகச் செய்து கொடுக்க முடியும். அப்போதுதான் அதிகமாக ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்க முடியும்; அதிகமாகப் பள்ளிகள் நிறுவ முடியும்; அதிகமாகக் கிணறுகள் வெட்ட முடியும். அந்த மின்வ மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும். மின் வளம் நாட்டில் பெருகும்.

மினவப் பெண்மணிகள் மனைத் தொலை தூரங்களுக்குத் தூக்கிச் சென்று விற்று வரக்கூடிய தொலைகளுக்கு அடிக்கடி உள்ளாகிறார் அவர்களுக்காக மின் வண்டிகள் இருந்தால், இவ்வாறு தொலை தூரங்களுக்குத் தூக்கிச் சென்று கஷ்டப்படாமல் மின் வண்டிகளிலே சுகமாக, சீக்கிரமாகக் கடைகளுக்குச் சென்று விற்றுவர வசதியாக இருக்கும். இந்த எண்ணத்தோடுதான் 12 அல்லது 13 ஆண்டுகளுக்கு முன் இச்சபையின் மதிப்பு வாய்ந்த பெரியார் காலஞ் சென்ற உயர் திரு. முத்துரங்க முதலியார் அவர்களின் முயற்சியாலும் உதவியாலும் அரசாங்கம் மின் வண்டிகள் விட ஏற்பாடு செய்தது. அப்போது 5 வண்டிகள் விடப்பட்டன என்று நினைக்கிறேன். இப்போது 9 வண்டிகள் இருக்கின்றன போலும். ஆனால் இந்த வண்டிகளால் எதிர்பார்த்தபடி பயனடையவில்லை. மின்வப் பெண் மக்கள் தலையில் சுமந்துகொண்டு சென்று பத்து ரூபாய்க்கு விற்றுவந்தால், 1½ ரூபாய் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் அவர்கள் வண்டிக்கே 12 அல்லது 14 அணா வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் வண்டியில் போக விரும்பவில்லை. அரசாங்கம் மேலும் 20, 25 வண்டிகள் வாங்கி அவர்களுக்கு மிகவும் குறைவான வாடகைக்கு விட வேண்டும். செலவில் பாதியை அரசாங்கம் ஏற்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், மின் செல்வம் நன்றாகப் பெருகும்.

மின்சாரத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரம் எந்த ஒரு கிராமத்தில் இருந்தாலும், அது ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் பகுதிகளுக்கும் விலத்தரிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே போல் மின்வ மக்கள் இருக்கக் கூடிய குப்பங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விலத்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்காக ஹரிஜன இலாகாவால் அந்தப் பணம் ஈடு செய்யப் படுகிறது. அப்படி மின் இலாகா ஈடு செய்ய தூதிரஷ்டவசமாக மின் இலாகாவில் பணம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மின்வப் பெண்மணிகள் மின் விற்றுவட்டு இரவு நேரத்தில் கிராமங்களிலிருந்து 6 மைல், 7 மைல் தூரத்திலுள்ள தங்களுடைய குப்பங்களுக்குப்

10th December 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

போக வேண்டியிருக்கிறது. இரவு 10, 12 மணிக்குத் திரும்புகிறார்கள். போகும் வழியில் அவர்களுக்கு விளக்கு வெளிச்சம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் பல தொலைகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்தப் பெண்களுக்கு வேதனைகளும் சோதனைகளும் பல தடவை நிகழ்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்கள் போகும் வழியிலும் குப்பத்திலும் மின்சார விளக்கு வசதிகள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின் வளர்ச்சி அதிகமாகப் பெருக அரசாங்கம் மேன்மேலும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று மறுமுறையும் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : There are yet 3 or 4 names in the list. I am afraid there is no time. So, I am very sorry I am unable to give them a chance to speak now. Anyway, I shall give them the next opportunity. Now, the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam will reply to the debate.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரை எத்தன்மையதாக இருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் இந்த மன்றத்திலே கூறப்பட்டன. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரசா கான் அவர்கள் “இதில் ஒன்றும் புதிதாக இல்லை” என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது தெரியாத விஷயங்கள், புதிய விஷயங்கள் இருந்தால்தான், கவர்னர் உரையாகும் என்ற அர்த்தத்தில் தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுரேந்திரம் அவர்கள் நீலகிரியைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். தனித் தனியாகப் பல விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படாததால், அவைகளில் அக்கறை இல்லையென்ற வகையில் அவர்கள் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள், “கவர்னர் அவர்களுடைய உரை இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாக இருக்கலாம். விலை அதிகமாக ஏறியிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப்பற்றி அலசி விரிவாக எடுத்து உரைத்திருக்கலாம்” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, சட்ட மன்றத்தின் முதல் கூட்டம் கூடும்போது, கவர்னர் உரை நிகழ்த்தப்படுகிறது. பிரிட்டிஸ் பார்லிமெண்டில் ராணியின் உரை போன்றது இது. அங்கே அந்த உரையானது சுருக்கமாக நான்கு வரிகள்தான் இருக்குமென்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். அந்த முறையில் அவ்வளவு சுருக்கமாக இல்லாமல், குறிப்பாக நாம் இதுவரையில் செய்து வந்ததை ஓரளவு விமர்சனம் செய்து, இன்னும் உடனடியாக இம்மன்றத்தில் செய்யப் போகும் சட்டங்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லும் வழக்கம் நம்முடைய இராச்சியத்திலும் மற்ற இராச்சியங்களிலும் பார்லிமெண்டிலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அந்த வழக்கத்தின்படிதான் இப்போது கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே குறிப்பிட்ட சில விஷயங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை, புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று தவறுதலாகக் கனம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றுதான்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதிய விஷயங்கள் சொன்னால் நல்லது தான். கவர்னர் உரையிலே, இதுவரையில் தெரிவிக்காத, நாம் நினைக்காத விஷயங்களைச் சொல்லக்கூடுமானால், அவைகளைச் சொல்ல அரசாங்கத்துக்கும் ஆசைதான். ஆனால் எப்போதும் புதிதாக எதையும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. பழைமை ஏராளமாக இருக்கிறது. புதியதை நினைத்துக்கொண்டு பழைமையில் ஏதும் இல்லை என்று ஏமாற்றம் அடைய வேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதியன செய்வோம். புதியவைகளை நாங்கள் புறக்கணிக்கவில்லை.

பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் கவர்னர் உரையிலே காணப்பட்ட விஷயங்களிலே இரண்டைப்பற்றி முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று விலைவாசி உயர்வைப்பற்றியது. இரண்டாவது நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றியது. இந்த இரண்டுந்தான் இங்கே அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டன. வேறு பல விஷயங்களைப் பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவைகளைப் பற்றியும் நான் கூடியவரையில் சுருக்கமாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலே பட்ஜெட்டுக்கு 2 மாதங்கள் முன்பாகவே இந்த கவர்னர் உரை நிகழ்த்திய ஏற்பாடு நல்ல ஏற்பாடு என்று நான் கருதுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களும் அவ்வாறே கருதுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பட்ஜெட்டுக்கு 2 மாதத்திற்கு முன்பே, பட்ஜெட் தயாரிப்பதற்கு முன்பே, கவர்னர் உரையின் மீது பொது விவாதம் நடக்கிறது என்றால், கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவிக்கிற குறைபாடுகள், கோரிக்கைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் மனதில் கொண்டு எந்த அளவுக்கு அவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5-20
p.m.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது கவர்னர் அவர்கள் சுருக்கமாகத்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்றும் அது சில பேருக்கு ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால், சுருக்கமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டதிலிருந்து அதைப்பற்றி ஒரு விவாதம் இந்த மன்றத்தில் நடைபெற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்படி இந்த மன்றத்தில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றிய ஒரு மசோதாவை முடிவாகத் தயாரித்து இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு முன்பே இப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்களையும் மனதில் கொண்டு எந்த எந்த அளவு அபிப்பிராயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடும், எந்த எந்த அளவு தெரிவிக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுக்கு ஏற்றவாறு இந்த மசோதாவை நாம் உருவாக்க முடியும் என்று கவனம் செலுத்துவதற்கும் கூட, இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு என்றே நான் கருதுகிறேன். அதைத்தான் நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பினேன்.

[10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இன்னும் தயாரித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம், இது அனாவசியமான கால தாமதம்' என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் ரூபைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து, முதன் முதலாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள், 'சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்து விடுங்கள், தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டு போவதால் பல இன்னல்கள், பல சங்கடங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன, சீக்கிரத்தில் தீர்த்துவிடுவது நல்லது' என்ற வகையிலே குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் ஒன்றும் இல்லை. முக்கியமான மசோதா இது. நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கவேண்டிய சட்டம். மக்களுக்கு நலன் அளிக்கக்கூடியது. பலருக்குச் சாதகமாக உள்ளது சிலருக்குப் பாதகமாக போகலாம். ஆனால், கூடியவரையில் பாதகங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். இது நீண்ட கால நன்மையை ஒட்டிய சட்டப் பிரேரேபணையாகையால், இதை நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து செய்வது மிகவும் அவசியம். அவசரம் கூடா தென்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இதுவரையிலும் தாமதம் ஆயிற்று என்றால், அதைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்வதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதே தவிர, தள்ளிப்போடவில்லை எப்போதும். சமீபத்திலே, புதிதாகத்தான் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. நீண்டகாலமாக இருப்பது. நீண்ட காலமாக இந்தக் கருத்து இருக்கிறதென்றால், அதற்கு முன்னதாகக் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல், வேறு சட்டங்கள்—நியாய வாரச் சட்டம், குத்தகைக்குப் பயிரிடுகிறவர்களை அப்புறப்படுத்துவதைத் தவிர்க்கும் சட்டம், இம்மாதிரிச் சட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவை முதலடியாக நிறைவேற்றப்பட்டன. அது மட்டுமல்லாமல், இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்குப் புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டும். எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எத்தனை பேர் அதிக நிலம் உள்ளவர்கள், எத்தனை பேர் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்கள், என்ன என்ன விஸ்தீரணம் நிலம் உள்ளவர்கள், இப்படிச் செய்தால் எப்படிப் பாதிக்கும், அப்படிச் செய்தால் எப்படிப் பாதிக்கும் என்று தெரிந்துகொள்வதற்காக நாங்கள் புள்ளிவிவரம் சேகரிக்க வேண்டியிருந்தது. புள்ளிவிவரம் சேகரித்தால் மட்டும் போதாது. அதற்குப் பிறகு, இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவது எப்படி எவ் பதைக்கூடத் தீர ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் கொஞ்ச நாள் ஆயிற்று. தவிர்க்கமுடியாத தாமதம் இது. அனாவசியமாகத் தள்ளிப்போடும் எண்ணமும் இல்லை. எப்பொழுது இந்தக் கருத்து வந்ததோ, அதிலிருந்து இதைப்பற்றிப் பலர் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம், பலர் அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருக்கலாம். சீக்கிரத்திலே, நாம் என்ன யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அதைச் சட்ட மன்றத்தில் வைத்து, சட்ட மன்ற அங்கீகாரத்துடன் சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. ஆகவே, கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இப்பொழுது அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சீக்கிரத்திலே, அநேகமாக அடுத்த மாதத்திலோ அல்லது அதற்கு அடுத்த மாதத்திலோ, எப்பொழுது சட்டசபை கூடுகிறதோ, அப்பொழுது இது முதலில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படக்கூடும் என்றுதான் நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றித் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஏற்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு வரவேற்கத் தக்க வாய்ப்பு என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இன்று, மதிப்பிற்குரிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். முதலமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கொஞ்சம் கடுமையாகவே பேசினார்கள். அதைப்பற்றிச் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அவர்களை நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். எது பேசினாலும், ஹிருதய பூர்வமாக, மனதிலே தாங்கள் என்ன உணருகிறார்களோ, அதை எடுத்துச் சொல்பவர்கள் அவர்கள். அப்படியேதான் இப்பொழுதும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒன்றையும் மறைக்கவில்லை. உள்ளொன்று புறமொன்று பேசுவது என்ற வகையிலே பேசவில்லை. ஆனால், அவருக்கு ஏன் அப்படி ஆத்திரம் வந்தது என்றால், அவருடைய மனப்பான்மை தாய்க்குத் தன் குழந்தையிடம் இருப்பது போன்றது. குழந்தை கஷ்டப்படுகிறது, வியாதி நீரவில்லை, அவதிப்படுகிறது என்றால், அந்தத் தாய்க்கு எவ்வளவு பற்று அந்தக் குழந்தையிடம் இருக்கும்? அப்பொழுது அந்தத் தாய்க்கு நிதானம் கூடத் தவறிப்போகிறது. அந்தத் தாய் ரொம்ப பக்தி மிகுந்தவளாகவும் இருக்கலாம்; அவருக்குத் தெய்வ வழி பாடும் உண்டு; இறைவனிடம் நம்பிக்கையும் உண்டு. இருந்தாலும் கூட, அந்த இறைவன் மேல்தான் அந்தத் தாய்க்குக் கோபம் வருகிறது. “இறைவனுக்குக் கண் இல்லை, காது இல்லை, ஒன்றும் இரக்கம் இல்லை, அவன் கோபுரம் இடிந்து விழுந்தால் என்ன!” என்று பக்தியுள்ள அந்தத் தாய் தன்னுடைய குழந்தையின் நிலையைப் பார்த்துவிட்டுக் கதறிக்கொண்டிருப்பாள். அந்த வகையிலேதான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் பேசினார்கள்.

மக்கள் படுகின்றார்கள் துயரம். யாரும் மறுக்கவில்லை. அதைப் பற்றி எல்லோருக்கும் கவலை இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் கவலை இருக்கிறது. அந்தத் துயரங்களை எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே போக்க வேண்டும், அவர்களுடைய தேவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலே, இன்று சில பேருக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றாலுங்கூட, சில சட்டதிட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டுவருகிறோம். ஆகவே, மக்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தைப் பார்த்து அரசாங்கத்தின் மேலோ, பிளானிங் கமிஷன் மேலோ அப்படி ஆத்திரமாகப் பேசினார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. தவறுதலாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். “திட்டக் குழுவிலே ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் இருந்துகொண்டு ஏதோ திட்டம் போடுகிறார்கள், அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் நம் தலைமேலே

[10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சுமத்துகிறார்கள்” என்ற முறையிலே, இன்று பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வி. வி. ராமசாமி அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ எங்கோ இருந்துகொண்டு மத்தியத் திட்டக் குழு நம் தலைமேல் கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் திட்டம் போட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நம் தலைமீது சுமத்தி, நம்மை அடிமையாக்குகிறார்கள் என்ற வகையிலும் பேசினார்கள். ஆனால், அதைப்பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லோரும் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்று தெரியும். எல்லாம் சேர்த்து இணைக்கப்பட்ட அறிவை வைத்துக்கொண்டுதான் நமக்கு வேண்டியதை நாம் உருவாக்கிக்கொள்ளுகிறோம். பிளானிங் கமிஷனில் இருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்று தெரியும். எல்லோரையும் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஒருவருக்கு விவசாயத்தைப்பற்றித் தெரிந்திருக்கலாம். இன்னொருவருக்கு இன்ஜினியரிங்கைப்பற்றித் தெரிந்திருக்கலாம். மற்றொருவருக்குத் திட்டம் தயாரிக்கிற விஷயம் தெரிந்திருக்கலாம். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயம் செய்கிறதிலே நல்ல அனுபவம் உள்ள ஒருவர் சிறந்த விவசாய நிபுணர்களுக்கெல்லாம்கூட வழிகாட்டக்கூடிய அனுபவம் உள்ளவராக இருக்கலாம். இருந்தாலும், அவருக்குத் திட்டம் தயாரிக்கத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஏன், குடும்பம் நடத்தக்கூடத் தெரியாதவராக இருக்கலாம். ஆகையால், யார் யாருக்கு என்ன என்ன அனுபவமும் அறிவும் இருக்கிறதோ, அவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் நம்முடைய விவகாரங்களை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையிலே திட்டக் குழு போட்டிருந்தால், அந்தத் திட்டக் குழு ஏதோ நம் தலைமேல் சுமத்துகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திட்டம் அமைக்கவேண்டும். திட்டம் வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற கருத்தாகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்துவிட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவு அடைவதற்குள்ளேயே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் போகவேண்டுமா என்று எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது வேறு விஷயம். கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஒரு திட்டம் போட்டு அதை முடித்துவிட்டு, பிறகு ஒரு பத்து வருஷ காலம் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு இன்னொரு திட்டம் போட்டுக்கொண்டு போகலாமே என்று மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் சொல்லலாம். ஆனால், நம்முடைய நாடு இன்றிருக்கும் நிலையில், மக்கள் எவ்வளவு அதிகமாக எதிர்பார்க்கின்றார்களோ, அதைக் கருத்தில் கொண்டு நாம் திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது மக்களுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவை ஏராளமாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீண்ட காலமாகக் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன குறைகளும், கோரிக்கைகளும், குறைகள் அகற்றப்பட வேண்டும், கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். பல வருஷங்களாக அடிமைப்பட்டு அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

மக்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, 'நமக்கு நல்ல காலம் பிறந்து விட்டது, சீக்கிரத்திலே வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்' என்று எல்லோரும் ஆவலுடன் உற்சாகத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்குத் தகுந்த மாதிரி நாம் செய்ய வேண்டும். என்னென்றால் நாம் ஜனநாயகத்தை அமைத்திருக்கிறோம். தவறுதலாக, சிலர் நிலைமையப் புரிந்துகொள்ளாமல், காரியசாத்தியம் இல்லாததையும் கூட எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்றால், நாமும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு செய்ய வேண்டியதில்லை. மக்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்; அவர்களைப் பார்த்து நமக்கும் அவசரமாக இருக்கிறது. நாமும் சீக்கிரத்திலே திட்டங்களையெல்லாம் போட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரித்து, அதைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் தயாரித்து, அது முடியும் தருவாயில் இருக்கும்போதே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிப்பதிலேயும் ஈடுபட்டு வருகிறோம். 'ஏன் அவசரம்? கொஞ்சம் பொறுத்திருக்கட்டுமே, பத்து வருஷம் பொறுத்துப் பார்த்துக் கொள்ளலாமே' என்றால், அது ஒரு அபிப்பிராயமாக இருக்கலாமே தவிர, அந்த அபிப்பிராயத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை என்றால், மக்கள் எவ்வளவு தூரம் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார்கள், எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் செய்வது நமது கடமையும் பொறுப்புப் பல்லவா? அதற்குரிய வகையில் திட்டத்தைத் தயாரித்துத்தான் ஆகவேண்டும். திட்டத்திற்கு ஏராளமான பணம் தேவையாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் உலகம் பூராவும் கடன் வாங்கி என்ன திட்டம் போடுவது என்று சொன்னார்கள். கடன் வாங்குகிறோம்; இல்லை என்று சொல்லவில்லை. யார்தான் கடன் வாங்கவில்லை? 'கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதல் போட்டு வியாபாரம் செய்பவர்களும், 'தொழில் நடத்துபவர்களும் கடன் வாங்காமல் முடியாது, 'ஓவர் டிராப்டு' இல்லாமல் முடியாது. எத்தனையோ நாடுகள் கடன் வாங்கத்தான் செய்கின்றன. யுத்த காலத்தில் கடன் வாங்காத நாடு எங்கே இருந்தது? கடன் வேண்டியிருக்கிறது, வாங்குகிறோம். அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, தனிநபராக இருந்தாலும் சரி, நமக்கு இருக்கும் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குள்ள சக்திக்கு ஏற்றவாறு, அவசியத்திற்கு ஏற்றவாறு கடன் வாங்க வேண்டும். வியர்த்தம் செய்வதற்கோ, அனாவசியச் செலவு செய்வதற்கோ கடன் வாங்கவில்லை. திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தியின் அளவுக்குத்தான் கடன் வாங்குகிறோம். அளவுக்கு மீறிக் கடன் வாங்கக்கூடாது. அதைத்தான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, கடன் வாங்குவதிலே ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை.

அவ்வாறு நாம் திட்டங்களைத்தீட்டி நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளேயே மூன்றாவது திட்டம் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, சில பாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன. மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அனுபற்றிக் கூட சில கனம் அங்கத்தினர்கள்

10th December 1959 [Sri M. Bhaktavatsalam]

குறிப்பிட்டார்கள். எல்லோரும் 'வரி கொடுக்கிறார்கள். அதை மறுப்பதற்கில்லை. வரி போடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நான் இன்னொன்று சொல்வேன். விலைவாசி ஏற்றம் கூட திட்டம் காரணமாக என்று சொல்லுவார்கள். நான் அதை அடியோடு மறுப்பதற்கில்லை. திட்டம் காரணமாக இருக்கலாம், 'டெபிஸிட் பிளான்சிங்' காரணமாக இருக்கலாம். நோட் அடிப்பது காரணமாக இருக்கலாம். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவைகள் ஒவ்வொரு அளவுக்குத்தான் காரணமாக இருக்கலாம். அதுவே காரணம் என்று எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. நாம் இப்பொழுது திட்டங்கள் போடுகிறோம். 'டெவலப்பிங் எகானமியில்' ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதைத் தவிர்ப்பதற்கில்லை, அவசியமானது. பிற்போக்கான நிலை இருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் வேகமாக முன்னேற்றம் காண வேண்டும். உயர்ந்த நிலைக்கு மக்களைக் கொண்டுவருவதற்குத் திட்டம் போடுகிறோம். நாளாவட்டத்தில் நிரந்தரமாகப் பிற்காலச் சந்ததிகளுக்குச் சௌகரியம் கிட்டும். எதிர்காலச் சந்ததிகள் நல்வாழ்வு வாழக்கூடிய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் இதையெல்லாம் செய்கிறோம். எப்படிச் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரு சிலர் ஒப்பற்ற தியாகம் செய்தார்களோ, அம்மாதிரி நாம் இந்தக் காலத்தில் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும். சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள் இன்று அதை அனுபவிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் குடும்பம் சின்னாபின்னமாக ஆகிவிட்டது. எப்படி ஊரெல்லாம் வாழட்டும், நம்முடைய சந்ததிகள் சுதந்திரமாக வாழட்டும், சுதந்திர புருஷர்களாக விளங்கட்டும் என்று கருதித் தியாகம் செய்தார்களோ, அம்மாதிரி நாமும் நம்முடைய காலத்தில் கொஞ்சம் தியாகம் செய்ய வேண்டும். ஓரளவுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதைச் சமாளித்துக் கொண்டதான் ஆகவேண்டும். கொஞ்சம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு தியாகம் செய்ய வேண்டும். சமாதான காலத்தில் நாம் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது, நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும்பொழுது நாம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு முற்படும்பொழுது, ஓரளவு தியாகம் வேண்டும். ஓரளவு பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டிய சகிப்புத் தன்மையும் நமக்கு வேண்டும். பிற்காலத்து மக்கள் எல்லோரும் சௌகரியமாக வாழ்வதற்கும், நல்ல உயர்ந்த வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும்தான் நாம் இம்மாதிரி நம்மைக் கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

விலையைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ நான் விலை குறைகிறது என்று சொன்னதாகவும், ஆனால் அப்படிச் குறையவில்லை என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் பல கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டே வருகிறேன். ஆங்காங்கு கடைகளிலும், மக்களிடத்திலும், வியாபாரிகளிடத்திலும், விசாரித்துக்கொண்டே வருகிறேன். எனக்குக் கிடைக்கின்ற தகவலை வைத்துக்கொண்டதான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் கவலைப்படுவதெல்லாம் ஏழை மக்களைப்பற்றித்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

தான். கூழுக்கு உப்பு இல்லை என்பதும் பாலுக்குச் சர்க்கரை இல்லை என்பதும் ஒரே மாதிரிக் குறையாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்கரை (not an essential commodity) என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினதுபற்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சி. அவர் ஒரு சிறந்த டாக்டர். அவர்கள் வாக்கில் வந்ததுபற்றி மகிழ்ச்சி. சர்க்கரை இல்லை என்பது ஒரு பெரிய குறை. சர்க்கரை வேண்டிய அளவு கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது நம்முடைய இராச்சியத்திற்கு மாதத்திற்கு 10,000 டன் வேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்தி 6,500 டன் தான். பாக்கிச் சர்க்கரை மற்ற இடங்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் பற்றாக்குறை எங்கேயோ ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து கள்ள மார்க்கெட்டும் கூடத் தொடர்ந்து வந்தது. சர்க்கரை விநியோகப்பதிலே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கோளாறு ஆகிவிடுகிறது. இதில் நாம் அனாவசியமாகத் தலையிடுவதில்லை. கூடுமானவரையில் கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். கண்ட்ரோலை எவ்வளவு தூரம் தவிர்க்க முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் தவிர்க்க வேண்டியதுதான். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, திட்டம் போடுவதற்கு எவ்வளவோ கவனம் வேண்டியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, கண்ட்ரோலிலும், வியாபாரத்திலும் அரசாங்கம் அனாவசியமாக ஈடுபட விரும்பவில்லை. கூடுமானவரைக்கும் கண்ட்ரோலைத் தவிர்க்க முடிந்தால், தவிர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் விருப்பம். அம்மாதிரித் தான் சர்க்கரை விஷயத்திலே உற்பத்தியாளரிடமே விட்டு, 'நீங்கள் சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுங்கள்' என்று சொன்னோம். ஆனால், அவர்களே சமாளிக்க முடியவில்லை. கள்ள மார்க்கெட், பதுக்கல் எல்லாம் கூடவே வந்துவிட்டன. வியாபாரிகளே சொன்னார்கள், உற்பத்தி செய்பவர்களே சொன்னார்கள், தங்களால் சமாளிக்க முடியாது, கலெக்டரிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள் என்று. ஆகவே, அவ்வியாபாரத்தை எடுத்து நாம் 'ரெகுலேட்' செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் சுப்ரீம் கோர்ட்டு பிரதம நீதிபதியாக இருந்தவர் உணவு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 'உணவு எல்லோருக்கும் வேண்டும், அதை எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஓரளவுக்கு 'ரெகுலேட்' செய்ய வேண்டும், கண்ட்ரோலில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை' என்று சொன்னார்கள். அதே முறையில், உணவு அளிக்கின்ற நிலத்திற்கும் அப்படித்தான் என்று மேலும் சொன்னார்கள். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள கோட்பாட்டை, கொள்கை முறையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அனாவசியமாக நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது எதற்காக, அதை யார் செய்வது, எப்படிச் செய்வது என்றெல்லாம் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதற்குக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் கூறிய சமாதானத்தைவிட வேறு நான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. பாகவத்திலிருந்து கோட்பாடு காட்டிச் சொன்னார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மேற்கோள் காட்டி விளக்கினார்கள். எதிர்க்

[10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'டெக்லரேஷன் ஆப் ஹ்யூமன் ரைட்ஸ்' பற்றிச் சொன்னார்கள். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உரிமை உண்டு, அதை 'ஆர்பிட்ரரியாக' எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிற மசோதா, நாம் கொண்டுவரப்போகிற மசோதா அதற்குக் கொஞ்சம் கூட முரண்பாடாக இருக்காது. ஆர்பிட்ரரியாக எடுக்கப்போவதில்லை. (ஹியர், ஹியர்). நஷ்ட ஈட்டைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நஷ்ட ஈட்டைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னதை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நஷ்ட ஈடு நியாயமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலேதான் மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு இங்கே சமர்ப்பிக்கப்படும்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : உச்ச வரம்பு 100 ரகக் என்று இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களே?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது வேறு விஷயம்.

SRI V. V. RAMASWAMI : எதிலே ஒருமைப்பாடு இருக்கிறதோ அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** விலைவாசியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அரசாங்கமும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறது. கவர்னர் அவர்களும் கவலை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய அபிப்பிராயம் இல்லாமல் கவர்னர் அவர்கள் வேறு எந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருப்பார்கள்? விலை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. அது கவலையைத்தான் அளிக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரஸா கான் நான் கூறி வருவது சரியல்ல என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். எந்தப் பத்திரிகையில் எப்படி எழுதினாலும் அதையே மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் நினைத்ததையே தான் திருப்பித் திருப்பி எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன். நியாயவிலைக் கடைகள் ஜூலைமீயில் திறக்கப்பட்டன. செப்டம்பரில் நான் ஏதோ மதுரையில் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்ததாகக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரஸா கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் செப்டம்பரில் சொன்னது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. மார்க்கெட் விலை எப்படி இருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு இடத்திலும் விசாரிக்கிறேன், பத்திரிகைக்காரர்களையே விசாரிக்கிறேன். நியாயவிலைக் கடைகளில் ஏழை மக்களுக்காக எந்த ரக அரிசி விற்கப்படுகிறதோ, அதே ரக அரிசி நியாய விலைக் கடைகள் திறந்த பிற்பாடு ரூ. 1-2-0-லிருந்து, ரூ. 1-1-0, ரூ. 1-0-0, 15 அண வரைக்கும் குறைந்தது என்று சொன்னார்கள். ஆகையால், விலை குறைந்து வருகிறது என்று சொன்னதில் என்ன தவறு? குறையவில்லை என்று யார் சொல்ல முடியும்? இப்பொழுது மேலும் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. உயர்ந்த ரகப் பச்சரிசியைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அதை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

நாம் கண்ட்ரோல் செய்யவில்லை. அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், அதன் விலையும் குறைந்திருக்கலாம். **நியாய** விலைக் கடைகள் திறந்ததினால், எல்லா ரக அரிசியின் விலையும் குறைந்துவிடும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. எப்படியும் ஏழைகளுக்கு, அதிக வருமானம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்க வேண்டும். ஒரு ரகத்தில் விலையைக் குறைத்தால் மற்றொன்றிலும் குறையும், ஏரூது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள், கவர்னர் அவர்கள், விலை ஏறுவது ஒரு விதத்தில் விவசாயிக்கு நல்லதுதான் என்று சொன்னதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். “அது எப்படி?” என்று கேட்டார்கள். அதிக விலை விற்பனை, விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாவதோடு கொஞ்சம் லாபமும் வருகிறது. விவசாயி என்றும் லாபத்தையே பார்க்காதவன். அவனுக்குக் கொஞ்சம் ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. சிறு விவசாயிகள், விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுபற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலையைக் குறைக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ‘விலையைக் குறைத்தால், எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாது; விவசாயச் செலவு அதிகப்பட்டிருக்கிறது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னது உண்மையே. அரிசி விலை ஏறினால், மற்றப் பொருள்களின் விலையும் ஏறுகிறது. ஆகவே, விவசாயச் செலவையும் குறைக்க வேண்டும். விவசாயச் செலவு அதிகமாக இருக்கும் வரையில், விலை கட்டுப்படியாக வேண்டும். அது வரையில் விலை குறைந்தால் பயன் இல்லை. பத்து நாட்களுக்கு முன் இந்தியப் பயிராளர் மன்ற பொதுச் சபைக் கூட்டம் டில்லியில் நடந்தது. மத்திய அரசாங்க உணவு, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக உறுதியளித்தார்கள். “விவசாயிகளுக்கு என்ன செலவு ஆகிறதோ, அதற்கு மேல் லாபம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அது இல்லாமல் விவசாயிக்கு என்ன பயன்? மேலும் லாபம் வந்தாலும் வரட்டும். அவனுக்குக் கட்டுப்படியாகாத அளவுக்கு விலை போகக்கூடாது” என்ற வகையில் உறுதியளித்தார்கள். “ப்ரைஸ் சப்போர்ட் பாலிசி” இருக்கிறது. அதை அமெரிக்கா கூடக் கையாள்கிறது. விலை கீழே குறைந்தால், அரசாங்கமே வாங்கி விவசாயிகளுக்கு எவ்வித நஷ்டமும் ஏற்பட்டுவிடாது அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஒரிசாவில் சில இடங்களில் மணங்கு 5 ரூபாய்க்குக் கூட விற்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்தியாவிலே மத்தியப் பிரதேசத்திலும் விலை குறைவு. சில இராச்சியங்களில் மணங்கு 20, 21 ரூபாய் விற்கிறது. பம்பாயில் 28 ரூபாய். கல்கத்தாவில் 27 ரூபாய். விலை ஏறுகிறது, இறங்குகிறது. விவசாயிக்குப் பலன் இல்லையென்று சொல்வதற்கில்லை. பலன் வேண்டியதுதான். விலையும் ஓரளவு குறையவேண்டியதுதான். விவசாயிகளுக்குக் கூலி 2 அணா, 3 அணா கொடுத்த இடத்தில், இப்போது 15 அணா கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் “மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்” (குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம்) வந்துவிட்டது. இப்படி விவசாயிக்குக் கூலி எவ்வளவு கொடுக்கிறோம்? இப்போது அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறோம். விவசாயி வாங்குவதில்லை. நகரத்தில் வசிப்பவர்கள்தான் வாங்குகிறார்கள்.

10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நகரத்தில் இருப்பவர்களையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று திரு. ஸ்ரீநிவாசவரதன் அவர்கள் பேசினார்கள். திரு. ஸ்ரீநிவாசவரதன் அவர்கள் நகரத்தில் வசிப்பவர்கள். எப்படியும் நகரத்தைக் கவனித்தாக வேண்டுமென்பதற்காகக் கிராமத்திலிருப்பவர்களை நசுக்கிப் பிழிய முடியாது. (ஸ்ரீ டி. பி. ஸ்ரீநிவாசவரதன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.) நீங்கள் சொன்னதாகச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுகிறேன். திரு. ஸ்ரீநிவாசவரதன் அவர்கள் சமீபத்தில் இங்கிலாந்துக்குப் போயிருந்தார்கள். அங்கே உணவுப்பொருள் இறக்குமதியாகிறது என்று சொன்னார்கள். பற்றாக்குறையிருந்தால், இறக்குமதி ஆகிறது. நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அவற்றுக்கு இயந்திரங்கள் வேண்டும். விவசாயத்துக்கும் இயந்திரங்கள் வேண்டும். ஆகவே, அந்தமாதிரி இயந்திரங்களை நாம் இறக்குமதி செய்யலாம். உணவு உற்பத்தியை நாமே பெருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் விலை கட்டுப்படியாக வேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் விலை குறையத்தான் வேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்காகச் சாதாரணமாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கிறோம். ஆனாலும், நிரந்தரமாக என்ன செய்வது? அதற்கு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இப்போது பெருக்கப்படாமல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரியவர்கள் சொன்னது போல், 10 வருஷத்துக்கு முன்பு இறக்குமதி செய்தோம். அப்போது என்ன நிலைமை? அப்போது மிகுந்த பற்றாக்குறை இருந்தது. பருவ மழை தவறிவிட்டது. உற்பத்தி குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது, முக்கியமாகச் சென்ற நாலேந்து ஆண்டுகளில் உற்பத்தி அதிகமாகவே பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் அது போதாது. சாஸ்திரியவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஐம்பத்தி மூன்று லட்சம் போதவில்லை. மூன்று லட்சம் மிச்சம் இருக்கிறது என்று திருப்தி அடைய முடியாது. அதற்காக இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. இன்னும் பெரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அதை விவசாயிகளும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பன்னிரண்டு லட்சத்து எழுபத்தைந்தாயிரம் டன் டார்கெட் வைத்தோம். ஒன்பது லட்சத்தான் முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. “மேஜர் இரிகேஷன்” இவ்வளவு; மைனர் இரிகேஷன் இவ்வளவு; விவசாய முறைகள் இவ்வளவு; கெமிகல் பெர்டிலைசர் இவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டு, “டார்கெட்” நிர்ணயிக்கிறோம். “கெமிகல் பெர்டிலைசர்ஸ்” எதிர்பார்த்த அளவு வரவில்லை. ஆகையால் குறைந்தது என்று கவர்னர் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. “தொளாயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் போதிய பலன் கிடைக்கவில்லை” என்று பிரதம மந்திரி கூறியதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் பொதுவாகச் சொன்னார்கள். இங்கு நாம் செலவு செய்ததற்குப் போதிய பலன் கிடைத்துக்கொண்டதான் இருக்கிறது. “The proof of the pudding is in the eating” முன்பு பற்றாக்குறை இருந்தது. இன்று அந்தப் பற்றாக்குறை நீங்கி கேரளாவுக்கு இரண்டு லட்சம் போனாலும் பரவாயில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது, “நாங்கள் சில யோசனைகளைச் சொல்கிறோம்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

நியாய விலைக் கடைகள் வைப்பது மாத்திரம் போதாது. புனி, மிளகாய் இதைப்பற்றியெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். இதிலும் கவனம் செலுத்துகிறோம். இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு மிளகாய் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அந்த விவசாயிக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு வருகிறது. இன்றிருக்கும் நிலையில் மிளகாய்ப் பயிர் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இதில் 100 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் அதிகம் இல்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வருகிறது. அதில் ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சம் ஆகிறது. மிளகாய் உற்பத்தி இந்த இராச்சியத்திலே கொஞ்சம் உபரியாக இருக்கிறது. ஓரளவு நாம் அதை ஏற்றுமதி செய்கிறோம். விளைபொருள்களுக்கு வெளி மார்க்கெட் இருக்கவேண்டியதும் அவசியம். விவசாயிகள் நிரந்தரமான முறையில் அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்றால், நம்முடைய நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கும் விளைபொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தி ஆவதை, இங்கே விநியோகிப்பதோடு கூட, அயல் நாட்டுக்கும் அனுப்ப வேண்டும். இம்மாதிரி வெளிநாடுகளிலே நமக்கு ஒரு மார்க்கெட் அமைந்து அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். அதுதான் நிரந்தரமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல காலத்தை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லவேண்டும். மிளகாய்க்கு அப்படி ஒரு மார்க்கெட் இருக்கிறது. அந்த மார்க்கெட் போய்விட்டால் திரும்ப வராது. வியாபாரிகளின் நாணயக் குறைவினால் மார்க்கெட் போய்விட்ட சந்தர்ப்பமும் உண்டு. இருக்கிற மார்க்கெட் போய்விட்டால், திரும்ப வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

சமீபத்தில் டில்லியில் விவசாயக் காரியதரிசியிடம் மிளகாய் ஏற்றுமதிப்பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். நம் சம்மத மின்றி எதையும் நம் மீது சுமத்துவது என்பது இல்லை. ப்ளானிங் கமிஷன் கூட நம்மைக் கேட்கிறார்கள். வேண்டியதை வைத்துக்கொள்ளலாம். பிடிக்காததை வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. வி. ராமசாமி அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அவருக்குப் பிரமை வேண்டாம்.

வியாபாரிகளுக்கே அக்கறை இருக்கிறது, 'எக்ஸ்போர்ட்' பண்ணுவதில். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கொடுத்தால், வியாபாரிகளுக்குப் போட்டா போட்டி ஏற்படுகிறது. குறை சொல்வார்கள். அப்போதைக்கப்போது கேட்கிறார்கள். வெங்காயம், மிளகாய் இவ்விதம் பொருள்களினுடைய விலையைப் பார்த்துச் சம்மதம் தெரிவிக்கிறோம். இப்பொழுது வேண்டாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். நம்முடைய இராச்சியத்திலே மாத்திரம் ஏற்றுமதியை வேண்டாமென்று நிறுத்திவிட்டால், என்ன செய்வது? பக்கத்து இராச்சியத்திலிருந்து ஏற்றுமதி ஆகிறது. நம்முடைய சர்க்குருக்கு மார்க்கெட் போய்விடுகிறது. ஆகவே, நம் இராச்சியத்தில் மாத்திரம் ஏற்றுமதியை நிறுத்துவதால், நாம் பலன் அடைவதில்லை. புனி, மிளகாய் ஏற்றுமதியை நிறுத்துவது என்றால், இந்தியா முழு

10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வதும் நிறுத்தவேண்டும். இந்தியா முழுவதும் நிறுத்தினால், வெளி நாட்டு மார்க்கெட் நமக்கு வேண்டும்போது கிடைக்காமல் போய் விடும். அமெரிக்கா தேசத்திலே நம் தேசத்து மிளகாய்க்குக் கிராக்கி இருக்கிறது. மிளகாய் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் அவர்கள். அங்கே விநியக்கூடிய பொருள் அல்ல இது. புனியைக்கூட அவர்கள் உபயோகப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார்கள். கோடை காலத்தில் புனியஞ்சாறு அவர்களுக்கு 'fine drink' ஆக இருக்கிறதாம். புனி நம்முடைய இராச்சியத்திலிருந்து ஏற்றுமதி ஆவதில்லை. பருவக் காலங்கள் தவறும்போது, புனி விளிச்சல் குறைகிறது.

உணவு மண்டலத்தைப்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் சொன்னது வாஸ்தவம்தான். சென்னை இராச்சியத்தைத் தனி மண்டலமாக—அதாவது, ஸெபரேட் ஸோனாக—ஆக்கிவிட்டால் இந்தக் கஷ்டம் இருக்காது என்று நான் சொன்னேன். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 'இதிலெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டுவிட்டது, அவர்கள் முடிவு செய்து நம் தலைமேல் சுமத்துகிறார்கள், மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டுக்கு நாம் உட்பட்டு விட்டோம்' என்று சொல்வது சரியல்ல. நேற்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் மண்டல அமைப்பு முறை வேண்டாம் என்று நாம் சொல்லலாம். தனியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். தனித்து இருப்பது என்றால் என்ன அர்த்தம்? நம்முடைய இராச்சியத்திலிருந்து பக்கத்து இராச்சியத்திற்கு உணவு தானியத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று தடை போட வேண்டுமென்றால், நாம் எப்படித் தடை விதிப்பது? தனி அரசு ஏற்பட்டால் செய்யலாம். தடை விதிப்பதென்றால், மத்திய அரசாங்கம் விதிக்க முடியும். ஒரு இராச்சியத்திலிருந்து இன்னொரு இராச்சியத்திற்கு 'மூவ் மெண்ட்' டை நிறுத்துவதென்றால், மத்திய அரசாங்கம்தான் நிறுத்த முடியும். 'மூவ்மெண்ட்' விஷயத்தில் அவர்களாகத் தலையிடுவதில்லை. நாம் தனி மண்டலமாக இருக்கவேண்டும், அதன் மூலம் நன்மை அடையவேண்டும் என்றால், நம் இராச்சியத்திலிருந்து வெளியே போவது நிறுத்தப்படவேண்டும். அப்படி நிறுத்தி விடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தடை இல்லை. அவர்களைக்கொண்டு அந்த உத்தரவைப் போடச் செய்யவேண்டும். இராச்சிய அரசாங்கம் எப்படிப் போடுவது அத்தகைய உத்தரவை? இப்பொழுதிருக்கும் அரசியல் சட்டப்படி 'இண்டர்-ஸ்டேட் மூவ் மெண்ட்' டை நாம் எப்படி நிறுத்துவது? சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்தான் அதை நிறுத்த முடியும். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் நிறுத்துவதென்றால், நாம் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும். அவர்களாகத் தலையிடுவது இல்லை. அவர்கள் சொல்வதை நாம் கேட்டால் கேட்கலாம்.

ஆந்திராவும் இந்த அரசாங்கமும் ஒரே அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தோம், தனி மண்டலமாகப் போகவேண்டுமென்று. இப்பொழுது தென் மண்டலத்தில் சென்னை, ஆந்திரம், கேரளம், மைசூர் ஆகிய நான்கு இராச்சியங்கள் இருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் தனியாகப் பிரிய வேண்டுமென்றால், இந்த நான்கு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

இராச்சியங்களும் உடன்பட வேண்டும். மைசூர், கேரளம் ஆகிய இரண்டு இராச்சியங்கள் பிரிய விரும்பவில்லை. 'காம்பொஸிட்' ஸோனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அந்த இரண்டு இராச்சியங்களும் வற்புறுத்தின. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்தின் மீதே புகார் சொல்வதற்கில்லை. இது விஷயம் இன்னும் முடிவு ஆனதாகச் சொல்லமுடியவில்லை. இன்னும் யோசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நான்கு இராச்சியங்கள் சேர்ந்திருக்கும் நிலைமையிலிருந்து இரண்டு இராச்சியங்கள் பிரிந்து போய்விட்டால், மற்ற இரண்டு பற்றாக்குறை இராச்சியங்களின் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது எப்படி என்று யோசனை செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், 'இன்டெக்ரிடி ஆப் திகன்ட்ரி' என்பதிலே மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த மொழி, அந்த மொழி என்றெல்லாம் நாம் நினைப்பதில்லை. நாடு ஒன்று என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆகையால், எந்தப் பாகத்திலேயும் குறைபாடு இருக்கக்கூடாது. பட்டினி இருக்கக்கூடாது, அவதி இருக்கக்கூடாது என்ற கவலை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆகையால், கேரளாவும், மைசூரும் சேர்ந்து இரண்டரை லட்சம் டன் தானியம் வேண்டுமென்று கேட்டால், எங்கேயிருந்து தருவது? இறக்குமதி செய்கிறார்கள். வாஸ்தவம். பர்மாவிலிருந்து அரிசி வருகிறது. பற்றாக்குறை இல்லாவிட்டாலும், நமக்குக்கூட பர்மா அரிசி வருகிறது. அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமையும் அரிசியும் வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அனாவசியமாக வாங்கினால், அன்னிய நாட்டுக் கரன்ஸி கெட்டுப் போகிறது. அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியை நாம் தொழில் துறைக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இயந்திரங்களுக்குச் செலவிட வேண்டும். அதை நாம் ஏன் வியர்த்தமாக்க வேண்டும்? 'ரெகுலேட்' பண்ணவேண்டுமென்றால், தவறிப்போய்விடுமோ என்ற கவலை இருக்கிறது. அதனால் 'கொள்முதல் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது, நீங்கள் தான் கொடுக்க வேண்டும்' என்று நாங்கள் சொன்னோம். நமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிமித்தம் இல்லை.

இன்னொன்று சொல்லுவேன். தனி ஸோன் ஆகிவிட்டது 3.5. என்றால், நமக்குப் பெரிய பொறுப்பு வந்துவிடும். கேரளாவுக்குக் கொடுப்பதற்கு 1½ லட்சம் டன் 'ப்ரொக்யூர்' செய்ய வேண்டும். விலை அதிகமாகிவிட்டால், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு 2 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஆக, தனி ஸோனாகப் பிரிந்தால் 3½ லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பொறுப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். நெல்லூர் அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து இப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கிறது, விலையும் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நெல்லூர் அரிசி பல பேர்களுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை. வியாபாரிகள் தருவிக்கிறார்கள். வியாபாரிகளிடத்தில் 6 மாதங்களுக்கு முன்னமேயே சொல்லிவிட்டோம். வியாபாரிகளும் வரவழைக்கிறார்கள். பாசங்கி போன்ற ரக அரிசி வந்துகொண்டிருக்கிறது. மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள வியாபாரிகளும் வரவழைக்கிறார்கள். ஆனால், தனி ஸோனாகப்

[10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பிரிந்துவிட்டால், ஆந்திராவைக் கேட்டுத்தான் வாங்கவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கலாம், கொடுக்காமலும் இருக்கலாம். அப்படிச் கொடுத்தாலும், விலை சாதகமாகவும் இருக்கலாம், பாதகமாகவும் இருக்கலாம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I am sorry to interrupt the Hon. the Minister for Agriculture. The question of having Madras as a separate zone was initiated by the Government themselves. It was the Government that made the public and the Legislature understand that the problem of food supply, if it was to be solved effectively, could be solved only by having Madras as a separate zone. They also said that they were prepared to send 1½ lakh or 2 lakh tons of rice to Kerala in that case. More than that, they had the full and strong support of the neighbouring State of Andhra. In fact, their disappointment at the Government of India's turning down their request was such that in a conference recently held and presided over by the Andhra Chief Minister, when my Friend was also present, I think, he indulged in a very vehement attack on them. Having said that a particular policy was good, now that the Government of India have turned down their proposal, I do not think it is right and proper for the Minister here to argue that the policy of the Government of India was also right. He cannot argue like that both ways. Only one policy can be right. Both cannot be correct.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have just been explaining the advantages.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I have been following the Tamil speech of the Hon. Minister very nicely.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All right then.

இதிலே உள்ள சாதக பாதகங்களைத்தான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஏதோ ஒன்று சொல்லுகிறோம். தனி மண்டலம் நல்லது என்று சொன்னால், அதை ஏதோ ஒரு மதம் மாதிரி அல்லது கோட்பாடு மாதிரி வைத்துக்கொண்டு அது ஏன் வரவில்லை என்று சொல்லுவதில் பயன் இல்லை. அதிலே சௌகரியமும் இருக்கிறது. அசௌகரியமும் இருக்கிறது. ஏதோ துணிந்து தனி மண்டலம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். அது வராமல் போய்விட்டால் ஒன்றும் குடி முழுதிப் போகவில்லை. இருக்கிற நிலைமையை வைத்துத்தான் சமாளிக்கவேண்டும். இதை ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் நம் தலையில் கட்டிவிட்டது என்கிற மாதிரி நினைப்பது சரியல்ல. இதிலே சில சாதகங்களும் இருக்கின்றன, பாதகங்களும் இருக்கின்றன. அதை விளக்குவதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னேன். ஏதோ ஒரு பத்திரிகை நாங்கள் ஏமாந்து போய்விட்டதாகவும், நெற்றியில் நாமம் போடப் பட்டுவிட்டதாகவும் சொல்லுவதுபோல் இல்லை. இருக்கிற சாதக பாதகங்கள் தெரிகின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு சமாளிக்க வேண்டும். இருக்கிற நிலைமையை இந்த மன்றத்திற்கு விளக்குவதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொன்னேன். இந்த நிலையிலே

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஏதோ அவர்களும் ஓரளவு யோசனை சொன்னார்கள். மேலும், அரசாங்கம் இதுபற்றித் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தும்.

விவசாயியைக் குறைப்பதற்கும், விவசாயிகள் பாதிக்கப் படாமல் இருப்பதற்கும் நீண்டகால நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போதிய பலன அளிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட விடாமல் உபயோகிப்பது நம்முடைய தமிழ் நாடுதான். மற்ற இடங்களில் இதுபற்றிப் புகார் வருகிறது. 11 கோடி ரூபாய் செலவில் கீழ் பொலித்திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது. 2 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சைக்கும், 7,000 முதல் 10,000 ஏக்கர் வரை நஞ்சைக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று முன்பு கணக்குப் போட்டோம். ஆனால், இப்பொழுது 50,000 ஏக்கருக்கு மேலே நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. போட்ட திட்டத்திற்கு அதிகமாகவே பலன் கிடைத்திருக்கிறது. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை, பணம் இல்லை என்று முன்பெல்லாம் சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. வருஷம் முடிய 2, 3 மாதங்கள் இருப்பதற்குள்ளாகவே செலவாகி விடுகிறது. இருந்தாலும் பரவாயில்லை, வேலையைச் செய்யுங்கள், 5 லட்சம் வேண்டுமென்றாலும் தருகிறோம், 10 லட்சம் வேண்டுமானாலும் தருகிறோம் என்றுதான் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். நாம் போட்ட டார்க்குக்கு மேலேயே போகிறது. ஆகவே, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களும் இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகின்றன.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம்பற்றி மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். யாரோ எங்களுக்கு 'டிக்டேட்' செய்து நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. திட்டக் கமிஷன் இருக்கிறது என்றால், அகில இந்திய ரீதியில் திட்டம் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கொள்கை வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், எங்களுக்குப் பிடிக்காததை அவர்கள் செய்ய முடியாது. நாங்கள் எங்களுக்குச் சரியல்ல என்று தோன்றுவதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம். ஆனால், அவர்கள் சொல்லுவதையெல்லாம் நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டுவிடுவோம் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி மேலும் நான் என்ன பதில் சொல்லுவது? எங்களுக்குப் பிடிக்காததை நாங்கள் ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம். நம்முடைய இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில், திட்டம் எப்படியிருக்கவேண்டுமென்பதை நாங்கள்தான் சொல்லுவோம். நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றிப் பொதுவான கொள்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. மற்றப்படி அதுபற்றிய விவரங்களை நாங்கள் தான் தயாரிப்போம். அவர்கள் ஒன்றும் 'டிக்டேட்' செய்வதில்லை. அப்படியிருக்கவேண்டும், இப்படியிருக்கவேண்டுமென்று பல பேர் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம். பத்திரிகைகள் பல கருத்துக் களைச் சொல்லலாம். வெவ்வேறு இராச்சியங்கள் தங்கள் கருத் துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், இந்த இராச்சி யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்பது, இவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்பது என்பது ஒன்று மில்லை. எப்படி நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்பதை யோசித் துத்தான் செய்வோம். யாருக்கும் பாதகம் ஏற்பட வேண்டுமென்று

[10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

எண்ணம் கொஞ்சங்கூடக் கிடையாது. அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத் துடன்தான் செய்கிறது. மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலகப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் இதுபற்றி ரொம்ப உருக்க மாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் மனதில் தோன்றுவதை அப்படியே பேசினார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அப்படியே பேசினார்கள். நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் தவறுதலாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர் தன் கருத்தைத் தெரி வித்தார். ஆனால், அவருடைய மனது புண்பட்டிருக்கிறது. நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது, சில பேர்கள் மனது புண்படுகிறது, சில பேர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நல்ல வர்களுக்கெல்லாம் இம்மாதிரி மனது புண்பட்டுவிட்டதே என்பது பற்றித்தான் கவலை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ நிலம் அதிகமாக வைத்திருந்தால் என்ன, அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், ஏதோ யாரோ சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப் பட்டது. எல்லாவற்றையும் உணர்ந்துதான் செய்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் உணவு எல்லோ ருக்கும் கிடைக்கவேண்டும். அதை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும். அதைச் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும், 'ரெகுலேட்' செய்யவேண்டும் என்று பாகவதத்தி லிருந்து மேற்கோள் காட்டிச் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வியாசர் எழுதியது. நிலம் ஓரளவுக்குத்தான் இருக்கிறது, ஜனத்தொகை அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதை உணர்ந்துதான் அவர்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : நம் கஷ்டம் அப் பொழுது வியாஸருக்குத் தெரியாது.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்பொழுது ஒரு கிராமத்திற்கு 500 ஜனங்கள்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுது 1,500 ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். வியாஸர் காலத்தில் ஜனத் தொகை குறைவாக இருந்தது. அவர்கள் விவசாயம் செய்து செளக்கியமாக வாழ்ந்துவந்தார்கள். அப்பொழுதே வியாஸர் பார்த்தார் தீர்க்கதிருஷ்டியுடன். அவர் ஒரு பெரிய மஹான். இம்மாதிரி ராவர ஜனத்தொகை வளரும் என்று தெரிந்து உணவு எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும், உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் இருந்தால், கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். விளையாவிட்டால் பரவா யில்லை, விளைந்தது போதும் என்று பாக்கி நிலங்களை விவசாயம் செய்யாமல் விட்டுவிடலாம். அவர்களுக்கு என்ன அக்கறை இருக்கும்? ஆகையினால், நிலம் குறைவாக இருந்தால், அக்கறை இருக்கும். அதிகமாக விளைவித்தால்தான் லாபம் வரும் என்று ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. 100, 50 ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 30 ஏக்கர் இருந்தால், அதிலே அதிக அக்கறை காட்டுவார்கள். 100 ஏக்கரில் விளைவிக்கக்கூடியதை 30 ஏக்கரில் விளைவிக்க வேண்டிய நீர்ப்பந்தம் ஏற்படும், விளைச்சலும் அதிகரிக்கும். பொருளாதார நிலையும் உயரும்.

224

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[10th December 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI : இதிலிருந்து 30 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று தெரிகிறது.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** 30 ஆக இருக்கலாம், 40 ஆக இருக்கலாம், 20 ஆக இருக்கலாம். அதை எப்படி நான் இப்பொழுது சொல்ல முடியும்? சோஷலிஸ்டு தேசமாகிய ஜப்பானிலும் உச்ச வரம்பு இருக்கிறது. அமெரிக்காவிலும் இதில் ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கம்யூனிஸ்டு நாடுகள் கூட இதைப் பின்பற்றுகிறது. கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை. அரசாங்கம் கலெக்டிங் பார்மிங்கைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. முதலில் பல சேவைகளையும் கூட்டுறவு முறையில் செய்துகொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். இஷ்டப்பட்டால் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். இருக்கிற வசதியைவிட அதிக வசதியைப் பெறுவதற்கு முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் செய்யலாம். தேவஸ்தான நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், 'ஜாயிண்டு பார்மிங்' முறையில் கூட்டுறவு 'டெனண்ட்ஸ் பார்மிங்' ரொண்டுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று நிலம் இருப்பதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ரஷ்யாவைப் பார்த்தோ அல்லது சைனாவைப் பார்த்தோ காப்பி அடிப்பது என்பது ஒன்றுமில்லை. ரஷ்யாவும், சைனாவும் கூட சவ்வளவோ மாறிவருகிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரோ ஒரு அமைச்சர் சொன்னார். ஏதோ சைபரை அதிகமாகப் போட்டுச் சொல்லி விட்டாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இவ்வளவு தூரம் பிரசாரம் அதைப்பற்றி இருக்கிறதே தவிர, அங்கு கூட உணவுக்குக் கஷ்டம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இதெல்லாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு காப்பி அடிக்கக்கூடிய விஷயங்கள் அல்ல.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி, உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பதைப் பற்றி "வாட் இன் தி ஐடியா பிஷைண்ட்..." என்று கேட்டார்கள். இதில் "இன்ஸென்டிவ்" போய்விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலகப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள். "இன்ஸென்டிவ்" அதிகமாக வரும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை. பல பேரைக் கலந்து ஆலோசித்து அடைந்த நம்பிக்கை. "இன்ஸென்டிவ்" அதிகப்படும். உற்பத்தி அதிகப்படும். நான் இன்னும் அதிகமாக அங்கத்தினர்களுடைய காலத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

முக்கியமாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களைப்பற்றியும், ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்று குறைப்பட்டுச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்ததே. நேற்று நான் இதைப்பற்றி விடையளித்திருக்கிறேன். நம்முடைய இராச்சிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள விகிதங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக இந்த இராச்சியத்தில் ஒரு "பே கமிஷன்" அமைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பரிசீலனை அநேகமாகப் பூர்த்தியாகும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்த பே கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் வந்தவுடனே

10th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அதை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு என்னென்ன சலுகைகளை அளிப்பது என்பதுபற்றிச் சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்யப்படும். வரவு செலவுத் திட்டம் வரும்போது, அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்போது அதைப்பற்றிக் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லுவதற்கும் நிமித்தம் இல்லை, நாங்கள் சொல்லவும் நிமித்தம் இல்லை.

பஞ்சாயத்துச் சட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் திருநெல்வேலி. அங்கத்தினர் அவர்கள் "மர்டர் ஆப் டெமாக்ரசி" என்று ஒரேயடியாகச் சொன்னார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட இதைப்பற்றிக் கவலை தெரிவித்தார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் நீண்ட காலமாக ஏற்பட்ட அமைப்பு. பஞ்சாயத்துப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஸ்தல-ஸ்தாபன வேலைகள், சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகள் ஆகியவற்றை நடத்தும் நோக்கத்தோடு கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். இது "லாப்சைடெட் டெவலப்மெண்ட்" என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். "ஒரு பக்கத்தில் கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் வேலை நடக்கிறது. மற்றொரு இடத்தில் அது நடப்பதில்லை. விட்டு விடுகிறார்கள். ஒரு ரோடு போட ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால், இராச்சியம் பூராவும் ரோடு போட்டுக்கொண்டே போகவேண்டும். பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றால், இராச்சியம் பூராவும் பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொண்டே போக வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு முன் சரித்திரம் தெரியாது. கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் என்பது ஒரு திட்டம். இதை ஜில்லா பூராவிற்கும் எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பதுதான் திட்டம். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் எல்லாவற்றையும் (மல்டிபேரியஸ் டெவலப்மெண்ட்)—முக்கியமாக விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்துவது, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது, கைத்தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்குவது ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் திட்டம். அதற்கு வேண்டிய சில வசதிகள் இல்லாததால், தள்ளிப் போடப்பட்டு வருகிறது. 1961-62-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வந்து விடும். இதை "லாப்சைடெட் டெவலப்மெண்ட்" ஆக ஏற்படுத்திப் பஞ்சாயத்து டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிடுவது என்று அர்த்தம் அல்ல. கிராம அடிப்படையில் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு இந்த வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மின்சாரத்தைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீ பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்களும் விவசாயத்துக்கு மின்சாரம் அளிப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தெர்மல் ஸ்டேஷனில் ஒரு 'ரேட்' இருக்கிறது. அதற்கு அதிகச் செலவு ஆகிறது. தெர்மல் ஸ்டேஷனில் செலவு அதிகந்தான். ஆகையால், அதற்கு ஒரு 'ரேட்'. கிராமங்களில் ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் மூலம் கொடுக்கப்படுவதற்கு ரேட் குறைவாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த ரேட் தான். முன்பு 6 நயா பைசா, இப்போது 7 நயா பைசா. இந்த "க்ரிட்டில்" இருந்துதான் விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th December 1959]

“தெர்மல் க்ரிட்” குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகள் நடத்துகிறார்கள். துணிந்து முதல் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்தால் தான் தொழில் வளரும். தாரதம்மியம் ஒன்றும் இதில் காட்டவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளைப்பற்றி அதிகம் பேர் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நாங்கள் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இப்போது மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ரேட் ஒன்றும் அதிகம் இல்லை. கைத்தறியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கைத்தறியைப்பற்றி ஒன்றும் கவர்னர் உரையில் சொல்லாததனால், அதில் அக்கறை இல்லையென்று நினைக்கக் கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. நீலகிரி ஜில்லாவில் தொழில் வளர்ச்சிப்பற்றியும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. மீனப்பற்றியும் மற்றதுவிடவில்லை. (சிரிப்பு) கனம் லேடி அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக்கத்திற்கு விரோதமாகத் தீவிரென்று பேசி விட்டார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் எல்லோரும் வருவார்கள். இன்றைக்கு எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாமல் பேசியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேசுவது தெரிந்தால், நிதியமைச்சர் கூட ஓடி வந்துவிடுவார்கள். கனம் லேடி அங்கத்தினர் அவர்கள் முக்கியமாகச் சமூக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். அது போல் இன்றைக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள், பிச்சைக்காரர்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நம் ஊர்ப் பிச்சைக்காரர்கள் டெல்லியில் க்ரான்டிச் சர்க்கசில் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். நம்மவர் போய் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு கோவாப்பரேடிவ் சொசைடி ஏற்படுத்தி ஒரு தொழிலை அவர்களுக்காக அமைத்துக் கொடுக்க முன்வந்தால், “நீங்கள் ஏன் எங்கள் விஷயத்தில் தலையிடுகிறீர்கள்? எங்களுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும். எங்களைச் சும்மா விடுங்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. நகரசபை கூட இதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது அரசாங்கமும் இந்தப் பிச்சைக்காரர்களுக்காக மேலப்பாக்கத்தில் ஆவடியில் ஒரு விடுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நகரசபையாரும் வைத்திருக்கிறார்கள். யாத்திரிகர்கள் வரும் இடங்களிலும் போகும் இடங்களிலும் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்வார்கள்.

கடைசியாக, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை உருக்கமாகத் தெரிவித்தார்கள். நமது நாட்டில் எல்லையில் ஆபத்து இருக்கிறது; ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது; இல்லையென்று சொல்வதற்கில்லை. இது கவலையைக் கொடுக்கக் கூடியது தான். பிரதம மந்திரியே “கவலை தரக் கூடிய விஷயம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் கவலை தரக்கூடியதாகும். நம்முடைய நாட்டில் ஆக்கிரமிப்பு என்றால், அதற்குக் கொஞ்சம்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

கூட இடம் கொடுக்காமல், அரும்பாடு பட்டுப் பெற்ற சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற நாம் பின்வாங்கமாட்டோம். நம்முடைய நாடு பண்டைக் காலத்திலிருந்தே வீரர்கள் வாழ்ந்த நாடு. பெண்மணிகள் கூட வீரம் பொருந்தி வாழ்ந்த நாடு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுக் காலச் சரித்திரம் அதை நினைவுபடுத்துகிறது. “அந்த மாதிரி ஆபத்து வந்தால், நாம் எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு, அதைத் தவிர்க்க, நம்முடைய நாட்டைப் பாதுகாக்க முற்படுவோம்” என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல-எண்ணற்ற உயர்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை அப்படியே திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். இது போன்ற ஒரு ஆபத்து நாட்டுக்கு வருகின்றது என்றால், எப்படி நாம் தவிர்த்துக்கொள்ளுவது? முக்கியமானது இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டும், அக்ரிகல்சரல் டெவலப்மெண்டும் ஆகும். விவசாயம் இன்னும் அதிகமாகப் பெருக வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். கைத்தொழில் என்றால், விவசாயக் கைத்தொழில் மட்டும் அல்ல. மற்ற எல்லாத் தொழில் களையும் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும். முன் ஜாக்கிரதையுடன் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். தொழில், விவசாயம் இரண்டுந்தான் முக்கியம். இதுதான் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு ஹானியும் வர முடியாது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற எவ்வளவு அசௌகரியம் இருந்தாலும், எல்லோரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். ஆனால், தப்பு இருந்தால், தப்பைச் சொல்ல வேண்டும். எல்லாம் தெரியும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. தப்பு இருந்து, அதை எடுத்துச் சொன்னால், பார்த்துத் திருத்திக்கொள்ளுகிறோம். இருக்கும் நிலைமையை எடுத்துச் சொல்கிறோம். அதற்குப் பிறகு எல்லோரும் சேர்ந்து யோசிப்போம்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள். ‘ஏதோ நாங்கள் சொன்னோம், இருந்தாலும் உங்களுக்கு நல்ல புத்தி வர வேண்டும், அதை விரைவில் உங்களுக்கு இறைவன் அளிப்பான். நல்ல புத்தி வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையில் நாட்டுக்கு வரும் ஆபத்தை நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து தவிர்ப்பதற்கு முற்படுவோம்’ என்ற சிறந்த கருத்துக்களைச் சொன்ன அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan pressing his amendment? 6-20 p.m.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Definitely, Sir, I am pressing my amendment.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“Add the following at the end:—

‘but regret to note that the Address fails to touch upon some of the most important problems of the day, is without any positive suggestions for proper relief from the distress caused by rising prices and contemplates legislation for fixing ceiling on lands, which is both ill-timed and ill-advised’.

The amendment was put and lost.

[10th December 1959]

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member Sri Srinivasavaradan pressing his amendment?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I am also pressing my amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ Add the following at the end :—

‘ but regret to note that no mention has been made of the steps proposed to be taken by the Government to control the prices of the essential commodities and interim relief to non-gazetted officers, employees of local bodies, teachers in aided institutions and house-rent allowance to teachers in non-Government institutions ’.”

The amendment was put and lost.

MR. CHAIRMAN : I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

“ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 5th December 1959.”

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 12th December 1959. There is no sitting tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 124. Notification issued with G.O. Ms. No. 2761, Public (Services), dated 24th October 1959, regarding inclusion of certain temporary posts in the Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission. (Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.)

* 125. Notification issued with G.O. Ms. No. 3244, Home, dated 14th November 1959, regarding amendment to the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956.

* 126. Short reviews of the activities of the Madras Record Office, Tribunal for Disciplinary Proceedings and the Madras Public Service Commission for the first half of 1959-60.

* Placed on the table of the House on 8th December 1959.

[10th December 1959]

127. Notification issued with G.O. Ms. No. 2648, Home, dated 18th September 1959, regarding continuance of the concession of the quarterly tax to be collected in respect of the luxury coaches MDU 6196, MDU 6197 and MDU 6198 belonging to the Southern Roadways (Private), Ltd., Madurai.

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 3849, Food and Agriculture, dated 10th November 1959, regarding amendment to rule 78 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948

[10th December 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to Starred Question No. 19 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 10th December 1959, page 167 *supra*.]

G.O. Ms. No. 2485, Food and Agriculture, dated 7th July 1959.

[Public Service—Madras Fisheries Service—Appointment to the category of Assistant Directors of Fisheries and other posts in that grade—Preference to fishermen—Ordered—Amendment to the Special Rules for the Madras Fisheries Service—Issued.]

READ—the following papers :—

- (1) Petition from the Paravan Welfare Association, dated 14th May 1957.
- (2) Letter from the Additional Director of Industries and Commerce, No. C. 2/13573/57, dated 13th August 1957.
- (3) Government Memorandum No. 65795/E.A./57-3, Food and Agriculture, dated 25th October 1957.
- (4) Letter from the Additional Director of Industries and Commerce, No. C. 2/25201/57, dated 21st December 1957.
- (5) Government Memorandum No. 65795/E.V/59-5, Food and Agriculture, dated 9th January 1958.
- (6) Letter from the Additional Director of Industries and Commerce, No. C. 2/25201/57, dated 28th January 1958.
- (7) Letter from the Director of Fisheries, No. A-2/8490/58, dated 1st May 1958.
- (8) Government Memorandum No. 65795/E.II/57, Food and Agriculture, dated 1st August 1958.
- (9) Letter from the Director of Fisheries, No. A-2/8490/58, dated 28th August 1958.
- (10) Government Letter No. 65795/E. II/57-19, Food and Agriculture, dated 19th March 1959.
- (11) Letter from the Madras Public Service Commission, No. 1828/C.1/59-1, dated 1st May 1959.

Order—No. 2485, Food and Agriculture, dated 7th July 1959.

The Paravan Welfare Association, Tuticorin, has requested that 10 per cent of the vacancies (gazetted) in the Madras Fisheries Service may be reserved for the candidates belonging to fisherman community on the analogy of the existing reservation made for fishermen candidates in the vacancies in the Madras Fisheries Subordinate Service. The Government, in consultation with the Director of Fisheries, have examined the request and direct that for appointment to the posts of Assistant Directors of Fisheries (Regional) and other special posts in the grade of Assistant Director

[10th December 1959]

of Fisheries in the Fisheries Department, preference shall be given to candidates who are either professional fishermen or who possess practical knowledge in fishing.

2. The following notification shall be published in the *Fort St. George Gazette* :—

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by the proviso to Article 309 of the Constitution of India, the Governor of Madras hereby makes the following amendment to the special rules for the Madras Fisheries Service (Section 14 of Part III of the Service Rules in Volume II of the Madras Services Manual, 1954) :—

AMENDMENT.

In rule 2 of the said special rules, for the note under item (ii) in column (2), against item (b) in column (1), the following Notes shall be substituted, namely :—

NOTE 1.—Holders of the temporary posts of Propaganda Assistant, Public Health Fish Officer, Fishery Demonstrator, Research Assistant Fluvial, Madras Algologist, Madras, and Research Assistant Hydrology, Madras, are also eligible for appointment by transfer to the posts.

NOTE 2.—Preference shall be given to candidates who are either professional fishermen or who possess practical knowledge in fishing, for appointment to the posts of Assistant Director of Fisheries (Regional) and other special posts in the grade of Assistant Director of Fisheries in the Fisheries Department.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 12th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Bifurcation of Southern Food Zone

* 21 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of India have not agreed to the recommendation of the Madras Government to bifurcate the Southern Food Zone and constitute Madras State as a separate Zone;

(b) whether there is any commitment by the Government to procure rice and supply to Kerala Government and, if so, the number of tons; and

(c) whether Andhra Government, as a result of the continuation of the Southern Food Zone, have agreed to procure rice and give it to Madras or the Madras Government have to make their own arrangements for the procurement of Andhra rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) No.

(c) Neither the Government of Andhra have agreed to procure and supply rice to this Government nor do this Government propose to make any arrangements for the procurement of Andhra rice.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What were the reasons which made the Government of India not to agree to the proposal of both the Government of Madras and the Andhra Pradesh Government to have Madras and Andhra Pradesh as separate Zones?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As I explained during the debate on the Governor's Address, the Southern Zone comprised four States and it was at the instance of the Government of India that this Zone was constituted. Otherwise, rice could be moved anywhere throughout India. Among the four States that comprised the Zone, as the hon. Member has pointed out, only two States—Andhra Pradesh and Madras—wanted to be separate and wanted each State to be carved out into a separate Zone, but the other two States, namely, Mysore and Kerala, did not agree. That is one of the reasons. The other reason was that

[12th December 1959]

the Central Government thought that they would have to commit themselves in a larger way, if Zones were separate, and they were not sure that there would be assured movement of the expected surplus from one State to another without difficulty.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த உணவு மண்டலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், நமது இராச்சியத்தைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று ஆந்திர இராச்சியமும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி நமது அரசாங்கம் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் காரணம் என்ன? ஆந்திர இராச்சியம் சொல்லக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆந்திர அரசாங்கம் சொல்லும் காரணத்தை நான் சொல்ல முடியாது. இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்த வரையில், விலை அதிகமாக இருப்பதால், முக்கியமாகக் கொள்முதல் செய்து நியாய விலையில் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கொள்முதல் செய்து குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், குறைந்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, பக்கத்தில் ஒரு பற்றாக்குறை இராச்சியம் இருந்தால், அந்த இராச்சியத்திற்காக வியாபாரிகள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கும்படியான நிலை இருந்தால், வியாபாரிகள் போட்டி போடும்போது, அரசாங்கம் குறைந்த விலைக்கு வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தனியாகப் பிரித்துவிட்டால், இந்த இராச்சியத்தில் சௌகரியமாகப் ப்ரொக்ரூர்மெண்ட் செய்ய முடியும். அதுதான் முக்கியமான காரணம்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Both on the floor of the House and outside, the Minister for Agriculture and his Colleagues were making us understand that all the food problem would be solved only if Madras was to be constituted into a separate Zone. Now, what is their feeling since the Government of India have turned down their proposal to have Madras as a separate Zone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Neither I nor any of my Colleagues ever stated that all the food problem would be solved if Madras was separated as a Zone. But we thought in the circumstances the separation of the State as a Zone would be the best solution so far as this State was concerned.

SRI T. PURUSHOTHAM : Judging from the results, has there been any definite disadvantage in having a combined Zone as at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just explained that on account of the Zone comprising a marginally surplus State and a neighbouring heavily deficit State, there is very heavy movement, that there is competitive buying on the part of speculative merchants and that that affects the procurement programme. That is the disadvantage of the State being in the combined Zone

12th December 1959]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Is it not a fact that these States were responsible for the Zonal arrangement and that these transfers of foodgrains were not in any way affected in the adverse manner, as stated now by the Hon. Minister?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, before this Zonal arrangement was made, the merchants in the States were free not only to move all foodgrains within the four States but also outside the four States. There was movement to Bombay and Calcutta also. In order to prevent at least the drain outside, the Composite Zonal arrangement was made. To that extent, it is an advantage.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister indicate to us the steps that would be taken to get over the disadvantages stated by him?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : To get over the disadvantages, this Government prefer the State being constituted a separate Zone. But if the State is actually separated into a separate Zone, a single Zone, we won't get rice from Andhra Pradesh unless the Andhra Pradesh Government supply to us. Just to-day we are getting rice from Andhra Pradesh. But in order to balance the advantages, we have to accept some disadvantages. On the whole, we do prefer that it would be the best arrangement if the State is constituted a separate Zone. But the other two States do not agree and the Government of India have their own difficulty. That is the position to-day. If the Zone is to continue still, we feel that we will have to secure necessary rice for the purpose of distributing it to fair price shops during the next lean months. Therefore, we are asking the Government of India to come forward, although normally the State should not expect any supply from the Government of India, to supply us from the Central pool in order to meet the needs of fair price shops. Then, we have to decide also whether we could entirely depend on the Government of India for our supply, whether we should not have also recourse to some procurement and whether that procurement is to be by way of procurement from the merchants and the millers as we did last year, or whether it is to be by way of levy on the producers. All that is under examination and I hope I will be able to take a firm decision, taking everything into account by the end of this month.

SRI T. PURUSHOTHAM : Should not this question be taken to the Zonal Council for discussion and for arriving at an amicable settlement among all the States concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In the first place, I may tell the hon. Member that this is not a matter that could be taken to the Zonal Council. In the second place, no useful purpose will be served by taking this matter to the Zonal Council. There are four States comprising the Zonal Council. Two States will oppose and two States will be in favour. By mere discussion in the Zonal Council, this problem may not be solved.

[12th December 1959]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The Zonal arrangement was a creation of yesterday, if I may put it so. Three or four years ago there was no food Zonal arrangement. Therefore, is it suggested that the Zonal arrangement is absolutely necessary for one State coming to the help of another State and has it come to this that these four States cannot amicably settle among themselves without a Zonal arrangement or body standing over their heads and dictating the policy for all the Governments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I pointed out, by the constitution of this Zonal arrangement—of course, it was a creation of yesterday—the drain outside the Southern Zone is now stopped. That is one advantage. After consulting the four States, the Central Government constituted this composite Southern Food Zone. But all the four States agreed to the Zonal arrangement. Now, if all the four States could agree to have separate Zones, the matter would be easier, but two States do not agree. Now, the alternative is whether the Zone as it is should continue or whether we could ask for removal of the Zonal restriction. The removal of the Zonal restriction as such, as it is to-day, will certainly be to our disadvantage.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: If I remember aright—let not the Hon. Minister ask when he said this—in the last food debate, the Minister for Agriculture said categorically, 'While it is because of being in the Zone, we are able to send 1½ or 2 lakh tons to Kerala, on the other hand, we are not getting any rice, even any appreciable quantity, from the neighbouring State of Andhra Pradesh'. Now am I to ask, now that we are continued in the Zone, whether he expects enough rice to be moved from Andhra Pradesh to the State of Madras and that at a reasonable price?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I did say so. When I said that, there was very little supply from Andhra. But since then the position has improved. But Andhra Pradesh is not supplying to us at any controlled price. The merchants go and get it as they have been doing all along, and there have been supplies from Andhra Pradesh. That is the position to-day.

3-10
P.M.

SRI V. V. RAMASWAMI: நான்கு மாநிலம் சேர்ந்த உணவு மண்டலத்தைத் தனித்தனியாகப் பிரிக்க முடியாது என்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிந்த முடிவா? அல்லது, அதைப்பற்றி மேலிட்டுக் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எந்த முடிவையும் முடிந்த முடிவு என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. நான் அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, as this decision of continuing the Zone is that of the Government of India, may I know whether any assurance has been given by the Central Government to our State Government that we may also have supply from them out of the buffer stock?

12th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. That is so.

Language Pandits

* 22 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that orders have been issued that in the posting of Language Pandits to teach languages in higher forms in district board high schools, seniority should be observed;

(b) whether any representations have been received by the Government from Senior Language Pandits under the Tiruchirappalli District Board that their claims in this regard have been overlooked resulting in their cadre being reduced to a lower grade and consequent recovery of pay by the District Board; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Finance Minister): (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: There is a restriction, Sir, in regard to the minimum hours of work in High school classes for being I grade Pandits. Are there orders in the district boards that these I grade Pandits should be transferred only to those schools where there is provision?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பி.டி., எல்.டி., பட்டம் பெற்றவர்கள் கீழ் வகுப்புகளில் பாடம் நடத்தினால், அதே சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் "பஸ்ட் கிரேடு" தமிழ் ஆசிரியர்கள் கீழ் வகுப்புக்கள் நடத்தினால், குறைவான சம்பளமே கொடுக்கப்படுகிறது. தாய் மொழி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு படும் அரசாங்கம் இந்தப் பாகுபாட்டை நீக்க முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தாய் மொழி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டு வருகிறது என்பது வேறு விஷயம். ஒன்றுக்கொன்று இங்கே கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதில் அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றிச் சொன்னேன். இனி செய்யப்போவதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government issue orders that, in posting these language Pandits from one high school to another in district boards, they should be posted only to places where there is provision for I grade Pandits and that their salaries should not be affected? Can they issue any orders in the matter?

[12th December 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: With reference to certain specific cases that were brought to their notice, they have issued certain instructions. These instructions will be taken note of for future guidance.

Shooting licences

* 23 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state, with reference to answer given to Starred Legislative Council Question No. 45 answered on 12th September 1959, the steps taken to enforce the conditions contained in the shooting licences issued to persons for shooting the species in the State forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Forest Officers are empowered to take action against a licensee if he shoots any other species of animals and birds except those for which permission has been sought, as indicated in the licence. If any licensee shoots any animal or bird in the close season, the offender is prosecuted or the offence is compounded according to the gravity of the offence.

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, who issues these licences—the Collector or the Forest Officer—and what are the conditions for the issue of the licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Forest Officers are, of course, empowered to take action against the licensees. I am sorry that I do not have the exact information as to the officers who issue licences.

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the depredations of these licensees, will the Government consider the question of tightening up the game law with a view to giving protection to the wild animals and birds?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, game laws have already been tightened up.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஐயா, தங்களுக்கென்று இயற்கையாகப் படைக்கப்பட்ட காடுகளில் சுதந்திரமாக வாழும் மிருகங்களைக் காட்டுக்குள் சென்று வேட்டையாடுவது ஆக்கிரமிப்பு ஆகும் (ட்ரெஸ்பாஸ் அண்டு அக்ரஷன்). ஆதலால், இம்மாதிரி லைசென்ஸ் கொடுப்பதை ரத்து செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சில காட்டு விலங்குகள் தங்குகின்ற காட்டுப் பிராந்தியங்கள் “கேம் சாங்ட்ஸ்வரி” என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் லைசென்ஸ் கிடைப்பது சடுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை.

[12th December 1959]

Memorandum by the Maternity Ward Building Committee, Tirumangalam

* 24 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any memorandum was presented by the Maternity Ward Building Committee, Tirumangalam, during his visit on 26th September 1959; and

(b) if so, what it is and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The Committee has requested (i) permission to provide certain amenities and improvements to the Maternity Ward in the Government Hospital, Tirumangalam, and (ii) construction of an overhead tank and an additional ward of 40 beds. The matter is under consideration.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தக் கமிட்டியார் சேகரித்துக் கொடுத்த பணத்தில் மீதம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த மாவட்ட ஆட்சி மன்றத்தினர் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு இரண்டு செப்டிக் டாங்க் கக்கூஸ்களும் மற்றும் எலக்ட்ரிக் லைட் போன்றவைகளும் போட அனுமதி கொடுக்கப்படுமா? மிச்சப் பட்டிருக்கிற தொகையைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் போனாலும் கொடுக்கத் தயார் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறினார்களா? வேறு என்னென்ன கோரிக்கைகள் அவர்கள் கொடுத்தார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த மருத்துவ விடுதி கட்டிட விஷயமாகக் கொஞ்சம் பணம் மிச்சமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த சுமார் இரண்டாயிரம் ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்கும் விஷயமாக இப்போது தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும், அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிப் படுக்கைகளை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதலில் குறிப்பிட்டு 50 என்று சொன்னார்கள். பிறகு அவ்வளவு படுக்கைகளுக்கு அவசியம் இல்லையென்றும் இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்து வைக்கலாம் என்றும் ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் இது முடிவு செய்யப்படும்.

SRI V. V. RAMASWAMI: திருமங்கலம் அந்தத் தாலுகாவுக்குத் தலைநகராக இருப்பதால், அந்த மருத்துவ மனையை அரசாங்கமே எடுத்து அபிவிருத்திகளைச் செய்ய முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படித்தான் செய்ய உத்தேசம். பக்கத்திலே 10 மைலிலே மதுரை இருப்பதால், இதை இவ்வளவு தூரம் விஸ்தரிக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டது. இங்கிருந்தாலும் அங்கிருந்தாலும் தேவையை உத்தேசித்து அது விஸ்தரிக்கப்படும்.

[12th December 1959]

MR. CHAIRMAN : Question No. 25—Sri M. Ethirajalu.

(Sri M. Ethirajalu was seen sitting quiet in his seat.)

MR. CHAIRMAN : The hon. Member must show some sign of his putting the question.

SRI M. ETHIRAJALU : I put the question, Sir.

Drinking-water wells

* 25 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the number of drinking-water wells constructed talukwise for the benefit of Harijans in South Arcot district during 1958-59?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The number of drinking water wells constructed talukwise for the benefit of Harijans in South Arcot district during 1958-59 is as follows :—

Cuddalore	...	...	...	...	20
Chidambaram	...	...	...	...	18
Tindivanam	...	...	...	...	22
Gingee	...	...	...	...	12
Villupuram	...	...	...	...	24
Tirukoilur	...	...	...	...	24
Vridhachalam	...	...	...	...	45
Kallakurichi	...	...	...	...	24

Total ... 189

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : மொத்தம் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை குடிதண்ணீர் கிணறுகள் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மொத்தம் 189.

SRI M. ETHIRAJALU : இரண்டு வருஷம் முன்னதாகவே கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டும் கூட இன்னும் சில கிணறுகள் வெட்டும் வேலை முடியாமலேயே இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சில கிணறுகள் முடிந்திருக்கலாம். சில முடியாமலும் இருக்கலாம். முடிவடையாத கிணறுகளைச் சீக்கிரம் வெட்டி முடிக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் அவர். மேலும், தண்ணீர் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கம் 7 வகையான திட்டத்தைக் கையாண்டு வருகிறது. அதற்கு இந்த இராச்சிய சர்க்கார் 3½ லட்சம் ரூபாயும், மத்திய சர்க்காரும் இராச்சிய சர்க்காருடன் சேர்ந்து 35,000 ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

12th December 1959]

SRI V. M. SURENDRAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் ஹரிஜனச் சேரிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டுவிடுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எங்கெல்லாம் 20 குடும்பங்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் கிணறுகள் வெட்டப்படும்.

SRI V. M. SURENDRAM : சில கிராமங்களில் 20 குடும்பங்களுக்குக் குறைவாக 10 அல்லது 15 வீடுகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பக்கத்து இடங்களில் கிணறு இல்லாத அந்தமாதிரிப் பகுதிகளிலும் கிணறு வெட்டப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பக்கத்தில் வேறு கிணறு இல்லை யென்றால் அதைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும்.

SRI M. ETHIRAJALU : பக்கத்தில் கிணறுகள் இருந்தால் கூட, அங்கு தண்ணீர் எடுக்க ஹரிஜனங்களை அனுமதிப்பதில்லை. அமைச்சர்கள் போகும்போதும், அதிகாரிகள் போகும்போதும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிச் சதா கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்க நம்முடைய இராச்சியம் பூராவும் கிணறு இவ்வளவுதான் தேவை என்பதை அறிந்து எல்லா இடங்களிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கிணறுகள் வெட்டப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் எல்லா இடங்களிலும் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜன நெருக்கம் அதிகமாக அதிகமாக எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப்பற்றி இப்போது முடிவு செய்துவிட முடியாது.

SRI T. PURUSHOTHAM : ஹரிஜனங்களின் மனுக்கள் இல்லாமல் அரசாங்கத்தார் எங்கெங்கு தேவை என்று பார்த்து அங்கெல்லாம் கிணறு வெட்டுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதிகாரிகளும், மந்திரிகளும் போகும்போது எங்கெங்கு தேவை என்று உணருகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் வெட்டிக் கொடுக்கப்படும்.

SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : ஸார், ஏற்கனவே வெட்டப்பட்டிருக்கும் கிணறுகளில் எத்தனை கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிணறு வெட்டுவது தண்ணீர் கிடைப்பதற்காகத்தான். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தண்ணீர் இல்லாத இடம் அதிகமாக இராது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்த மக்களுக்காகத் தோண்டப் பட்டும் கிணறுகளை இந்த மக்கள் மட்டும் தனியாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்பது உத்தேசமா, அல்லது எல்லோரும் பொதுவாக உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசம் இருக்கிறதா?

[12th December 1959]

பொதுவாக எல்லோரும் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பொதுவான இடத்தில் கிணறுகள் தோண்டப்படுமா, அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே தோண்டப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் கிணறு வெட்டும்போது எல்லா மக்களும் அந்த உதவியைப் பெறவேண்டும் என்பதுதான். இருந்தாலும், சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்காக வெட்டப்பட்ட கிணறுகளிலிருந்து ஜாதி இந்துக்களும் தண்ணீர் எடுப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதேமாதிரி, ஜாதி இந்துக்களுக்காக வெட்டப்படும் கிணறுகளுக்கு ஹரிஜனங்களும் போய் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கட்டளை. எங்கெல்லாம் தீண்டாமை என்னும் தீய பழக்கம் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அதைப் போக்கி, மக்கள் ஒன்றுகூடி வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் பாடுபட்டு வருகிறது.

SRI M. ETHIRAJALU : தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சில வரண்ட பிரதேசங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகக் கிணறு வெட்டிக்கொடுத்தும், அதிலே சரியானபடி தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. எந்தெந்தக் கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை யென்பதை அதிகாரிகள் அங்கங்கே நேரில் சென்று பார்த்து உடனே அஸிஸ்டென்ட் இன்ஜினீருக்குக் கடிதம் எழுதிப் பலனில்லை. ஆகையால், அந்த இடங்களில் எல்லாம் போர்வெல் போடவாவது சர்க்கார் முன்வருமா?

SRI V. V. RAMASWAMI : குழாய்க் கிணறுகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார் போலிருக்கிறது.

SRI M. ETHIRAJALU : ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் இறைப் பதற்காக போரிங் ஸெட் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிணற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை யென்றால், மேலும் அவைகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது; ஏற்பாடு செய்யும் ஆழப்படுத்தியும் தண்ணீர் இல்லையென்றால், அங்கே போரிங் பம்ப் போடுவதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துவருகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENT RE ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that Srimathi S. Manjubashini and Sri K. Balasubramanya Ayyar, Members of the Legislative Council, are the only two candidates duly nominated for election to the Senate of the Annamalai University. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, two, I hereby declare them duly elected to the Senate of the Annamalai University.

12th December 1959]

III.—MOTION UNDER RULE 41 OF THE COUNCIL RULES GIVEN NOTICE OF BY SRI T. P. SRINIVASAVARADAN.

MR. CHAIRMAN : The next item is the motion given notice of under rule 41, calling attention to a matter of urgent public importance, by the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan. I am extremely sorry that when an important motion like this comes up before the House, the hon. Member is not in his seat.

IV.—PRIVILEGE MOTION RE REMARKS BY A MEMBER IN THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Mr. Chairman, Sir, under rule 155 of the Madras Legislative Council Rules, I wish to raise, for your consideration, a matter of privilege of this House with reference to the remarks made by an hon. Member in the Legislative Assembly, the other day, that is, on 9th December 1959, casting certain reflections on the proceedings of this House. The hon. Member was speaking on the Governor's Address and with particular reference to the Governor's appeal for conducting the proceedings of the Legislature with due dignity and decorum, the hon. Member would appear to have made the remark referred to by me questioning whether decorum was being maintained in this Honourable House. I request you, Sir, to give me permission to make this motion.

MR. CHAIRMAN : It is well established that any remark which reflects or casts aspersions on the conduct of a Member or the conduct of the proceedings of any House of the Legislature is a high violation of rights and privileges of the House. The Assembly Rules and the Council Rules also prohibit the use of offensive expressions about the conduct or proceedings of Parliament or of any State Legislature or of the other House.

I have now to decide whether in regard to the matter now raised as a question of privilege, a *prima facie* case exists. But before I hold whether a *prima facie* case of breach of privilege is involved, it is necessary to know whether actually the Member concerned made the remarks and, if so, what they are. The matter raised by the Member has not appeared in any newspaper and, therefore, I have to call for the official report of the proceedings of the other House. Hence, I defer the matter for the present.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** May I add one word, Sir? I was just present in the other House when certain remarks were made by one Member, to which the hon. Member Sri T. Purushotham has referred. If I remember aright, I do not think he referred to this House as such. The hon. Member was referring to some Members. Even then, I stood up and said that it was not right to refer to the proceedings of the other House, and he stopped at it. That was the position, Sir.

[12th December 1959]

MR. CHAIRMAN: Anyway, I have to find out what is definitely stated in the Official Report of the Proceedings of the other House, examine the exact nature of the issues involved, and then act in the matter.

Now, we shall take up the next item, namely, Non-official Resolutions.

V.—TRANSACTION OF NON-OFFICIAL BUSINESS ON THE
14TH DECEMBER 1959.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I make a submission, before we take up the Resolutions? The first Resolution standing in the name of my Friend Sri Karayalar is a very important one and it is quite likely that the House will discuss it today. On Monday, we do not have much of official work. So, with the permission of the House, we can take such of the Resolutions which we cannot take up today, on Monday.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no objection, Sir. If we are to take up on Monday some of the non-official Resolutions which we could not take up today, I think we need not sit till 6 o'clock, but adjourn a little earlier, say, at 5 p.m. or 5-30 p.m. to-day.

SRI T. PURUSHOTHAM: I think we are taking up Sri Karayalar's Resolution first.

MR. CHAIRMAN: Yes, it is put as the first item.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I rise to a point of order. This Resolution purports to approve of something . . .

MR. CHAIRMAN: The Resolution has not been moved yet. Let the hon. Member Sri Karayalar move his Resolution first and then the hon. Member Sri Krishnamoorthy may raise his point of order.

VI.—NON-OFFICIAL RESOLUTION.

APPROVAL OF THE POLICY OF THE PRIME MINISTER OF INDIA
IN REGARD TO THE SINO-INDIAN RELATIONS.

* SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, I move the following Resolution standing in my name:—

"This House records its approval of the policy of the Prime Minister of India in regard to the Sino-Indian relations and recommends to the State Government to convey to the Government of India its fullest support to the policy of the Prime Minister of India in this regard."

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I second the Resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

"This House records its approval of the policy of the Prime Minister of India in regard to the Sino-Indian relations and recommends to the State Government to convey to the Government of India its fullest support to the policy of the Prime Minister of India in this regard."

12th December 1959]

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I rise to a point of order, and request you, Mr. Chairman, to give a ruling on it. This Resolution purports to approve of something that has been done by the Government of India. I do not think that it strictly comes within the purview of this House. This House has absolutely no jurisdiction to pass such a Resolution. Because, during the discussion on the Resolution, points of defence and such other matters may be raised, which are subjects within the Government of India's purview. Some time ago, in Parliament, a State subject was sought to be raised by one of the Members and the Speaker of the Lok Sabha gave a ruling that State subjects could not be discussed in the Central Parliament. So, I think, Mr. Chairman, that it is quite out of order to move such a Resolution in this House.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, this is, of course, an extraordinary Resolution. But, we must also remember that on an extraordinary occasion, this Resolution has been brought forward by the hon. Member. I should, at the outset, congratulate the hon. Member on the initiative that he has taken in bringing forward this Resolution. Sir, you have been good enough to admit it. This Resolution does not relate to any affairs that are earmarked for the Centre. This relates to general approval of the policy that is pursued by the Prime Minister, which is well-known. This Resolution seeks to accord approval to that policy.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Is that policy of the Prime Minister before this House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I think the hon. Member and other Members know that policy.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Apart from what has appeared in the Press, do we have any other information? That is what I ask.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member is not aware of the policy pursued by the Prime Minister in regard to this matter, I am sure the hon. Member, who has taken the initiative to move this Resolution, will explain that policy of the Prime Minister. I am sure he is in a position to expound that policy and then we could see what we could do with the Resolution.

MR. CHAIRMAN: Rule 140 of the Council Rules provides that any Member may move a Resolution relating to a matter of general public interest. Rule 141 says that a Resolution may be in the form of a recommendation addressed to the Government or of a declaration of opinion by the House. Obviously, the Resolution of the hon. Member Sri L. S. Karayalar contains a declaration of the approval of the House in regard to the policy of the Prime Minister in the matter of Sino-Indian relations and it also contains a recommendation to the State Government to convey to the Government of India the fullest support of the House to that policy. The Sino-Indian relations is a matter of general public interest and the territorial integrity of India is a concern of all Indians.

3-30
p.m

[Mr. Chairman] [12th December 1959]

Therefore, the Resolution is in conformity with the rules. Though External Affairs is not a matter within the cognizance of the State Government, still as already stated, the territorial integrity of India is a concern of all citizens of India and the Sino-Indian relations is of general public interest.

The Resolution merely seeks to record the approval of the House in regard to the Prime Minister's policy in this matter and it does not deal with External Affairs as such directly nor does it raise any controversial issue.

Another possible objection that may be taken is that it may not be possible to have a free and unfettered discussion on the Resolution without reference to External Affairs and Defence which are not subjects within the cognizance of the State Legislature or the State Government. But it is possible to have a free and full discussion on the Resolution with regard to its main avowed purpose without any such reference and as and when the discussion goes beyond the scope of the rules, the Chair will interfere and keep the discussion within the limits.

* SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, I am extremely surprised that my colleague should have brought forth this objection in this Council. Probably his new-found enthusiasm for the new party to which he belongs and his strong loyalty to that party which he wanted to display in this House are the only reasons why objection has been taken to a Resolution of this kind. Our great Prime Minister is to be congratulated by all sides of this House unanimously. But anyway, the objection has served one purpose. It has cleared what little doubt there was in the minds of hon. Members whether this Resolution was in order or out of order. You have ably given your ruling and now it is for me to speak on this Resolution.

The thought I could satisfy myself with formally moving this Resolution and speaking a few words on it, because this is a Resolution for which there should be unanimity of support in this country at this stage. Never before, in the last twelve years of our political Independence have we been or this country has been in such a menacing or tragic situation as it is in today. Our relationship with China has been very long. Centuries ago, visitors to China could tell us that the statuary art in Buddhist grottoes was of Indian origin. Carving in the temples of China, in the Pagoda Temple, was all modelled on Indian lines. Centuries ago, our astronomers, our mathematicians found their way into the Chinese Imperial Bureau to teach Mathematics and Astronomy to the Chinese. But I would not go into history. Any elementary student of history not only in China, not only in Siam, not only in Indo-China, not only in the islands of Indonesia, not only in Burma and Ceylon but throughout South East Asia knows that Indian culture and Indian influence had been widespread for a long time in China. Until recent times, we were friendly with China. From 1950

12th December 1959] [Sri L. S. Karayalar]

onwards when the People's Republic of China got itself established—I think it was early in January 1951—our great Prime Minister established diplomatic relations with China. In fact, he was one of the first to establish diplomatic relations with China and bring China into the forefront for recognition in international affairs. Later on in 1954, in the Sino-Indian treaty, the suzerainty and sovereignty of Tibet was recognised. Of course, we know the rape of Tibet recently. In 1955, I remember, I was in America then, Chou En Lai was chaperoned into Bandung, chaperoned as an elderly statesman would chaperon one who is coming into age in the international field of politics. Critics, very strong and very vehement critics in America followed me wherever I went, be it a Women's Association or a college campus or a State Legislature in the United States, and questions were hurled at me: 'Is not Nehru turning Communistic? Is not India turning Communistic?'. All these questions were repeated everywhere I went and I had to reply 'India is not turning Communistic'. And then Chou En Lai came to India. Our great Prime Minister said last Wednesday in Rajya Sabha that he did not know who started the words 'Hindi Chini Bhai Bhai'. When Chou En Lai came, people were rapturous in their welcome as they were when President Eisenhower arrived here two days ago. Chou En Lai looked round and perhaps felt: 'Here are men who are gullible and here is a man (Prime Minister) who is most gullible'. He returned home and kept quiet for some time. Even in 1954 or 1955, he was not against us. But then border incidents have still been there. And off and on these things were going on. When Chou En Lai was asked in 1954, late in 1954 or early in 1955, whether he had any trouble on the Indian borders and was shown some maps, he did not open his mouth. He just parried by saying that those maps could be leisurely looked into. Even recently, he seems to have said that the time was not ripe to open this question. Probably, it is ripe in the year of Grace 1959. What did we see on October 21, of this year? Nine of our best soldiers, nine of our gallant men were murdered and taken over to the Chinese territory on ponies. Our people had been there, in those snow-clad mountains, and they were the people who were sentinels of our frontier guarding it in difficult terrain with utmost devotion to duty against any violations by foreigners. These people were shot and taken over to the other side. And then there was a question whether this was actual aggression or not. Doubts were expressed about this matter. Men who ought to know better and men whose counsels have been heard with respect thought it was not aggression. One of our tallest of Ministers stated that aggression had not been defined even in the United Nations. I am not going to define it. But when nine of our men have been shot and taken into another territory, is that not aggression? If it is not, I would like to know what aggression is. And there have been critics of our great Prime Minister. He has been criticised that though all these long years there were border incidents, he did not tell us, he did not care to tell us about all these. What is our position today? In spite of such threats, it

[Sri L. S. Karayalar] [12th December 1959]

3.40 p.m. is incredible that our solidiers in rifles, our ships and sea-men and our air-men and aeroplanes are not at all strong enough to meet the threat. I am not pleading for aggression; I am not pleading for any war; if you want to meet an aggressor, there should be proper preparations and we should be in a state of preparedness. I am not pleading for any war. But if you want to meet aggression, there should be preparedness. In this country we have the State emblem of the Asoka Chakra. Two thousand five hundred years ago Buddha preached the doctrine of non-violence in our country. And you know, Mr. Chairman, two thousand years ago Jesus said: 'They that take the sword shall perish with the sword'. But then these 2,500 or 2,000 years men did not seem to care for these things. There were wars and violence seems to pay rewards and violence brought in its wake dividends. That is how the world has been growing all these years. We forgot the salient principle, which Buddha taught, which Asoka taught and which Christ taught. And, therefore, we have come to this pass. And today if we are not prepared for any eventual aggression, it is because we believed in these principles. I am glad, in the Rajya Sabha, in explaining the principles of the foreign policy of India, Pandit Nehru said—I am surprised about what my esteemed Friend Sri T. G. Krishnamoorthy said about it—that it was a policy of positive neutrality. Sir, Pandit Nehru has been saying that this is the foreign policy of India for the past so many years. He has said it not only in both the Houses of Parliament but all over the world. The policy is 'neutral in everything'. As you go along, you should take every point that comes along and decide everything on its own merits. It is not a question of joining with this power bloc or with the other power bloc. There were people who had been advising him to join this block or that block. Even today it is refreshing to see, Mr. Chairman, that General Eisenhower, President Eisenhower, is in India today.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: We know that; the hon. Member need not remind us very often about it.

* SRI L. S. KARAYALAR: He is a good friend of India and even now our Prime Minister says that he will not ask for any military aid from any country. We take economic aid. We take aid under PL 480. We accept aids of all kinds and industrial collaboration. We take all these. But then we will not take military aid. Our Prime Minister has said more than once inside Parliament and outside also, 'If there is actual war, we might think of aligning with some power or the other'. Therefore, as far as the Sino-Indian relations are concerned, the Prime Minister has been very careful all along and he has pursued a policy of trying to please all countries. That is what America did 150 years ago. A country in its infancy—we are, after all, twelve years independent now—which wants to grow and establish its industries, wants to complete the Second Plan and also plan and execute the Third Plan, cannot but do that.

[12th December 1959]

[Sri L. S. Karayalar]

But, Sir, in doing that, we have got to look far ahead. Self-Government or democracy, whatever it is, cannot exist if we have no self-defence. That we have to take care of. In the Rajya Sabha on Wednesday, the Prime Minister said, 'Not only we are industrialising, we are moving towards industrialisation but we are preparing also in the military sense'. We must be prepared in a military sense for war which may eventually come or may not come. To make self-Government and democracy a permanent feature in this country there has got to be self-defence. No self-Government can function for long without self-defence. That is an axiom that has got to be taken into account.

Therefore, Sir, in approving of the policy of the Prime Minister as far as Sino-Indian relations are concerned, there is no use of looking back and saying that you were friendly with China. Of course, India wants to be friendly with all, with Russia, with America, and with China also. But it would appear that China do not want to be friendly with us. At least they do not seem to want our friendship. Sir, in the border areas to certain villages they give Chinese names and then they turn round and say, because they are Chinese names, they are theirs. It is something like my calling the hon. Member Sri Raza Khan 'Tin, Tin, Tong' and then saying he is a Chinese.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Why drag me in this?

* SRI L. S. KARAYALAR: There is another thing, Sir, about this China of today, the Republic of China. How much did Pandit Nehru work for international recognition of the status of China not only at Bandung but also in the United Nations? He was fighting tooth and nail for admission of China to the United Nations. He said that the Republic of China should be admitted to the United Nations, if we wanted to talk about that country. This was what was done by the Prime Minister of our country, but China does not seem to respond.

The question now is, with this attitude of China, how we are going to meet the situation. That is the problem before us. The answer to the problem is, as I said, for us to be prepared to meet the situation. In preparing to meet a situation like this, there should be military preparedness. There is no use of industrial preparedness and social preparedness. You may remember years ago, in the year 1916, I remember, Belgium was industrially prepared, socially prepared, but then it was not militarily prepared. Why go to Belgium? Take the case of China itself. During the early part of the First War, that is, in the year 1916, it was a pacifist country. Their motto was 'You should be pacific, you should be peace-loving, national honour should be respected, you should not be militarily trained and all that'. And what a hopeless situation arose in China as a result of this, in the several years before China became a Republic! You all know what the situation in China was in those years.

[L. S. Karayalar] [12th December 1959]

Now, to-day we are a peace-loving Nation. These canons of peace, principles of justice, were handed down to us by the Father of the Nation, Mahatmaji. But if somebody makes aggression on our soil, or declares a war against us, we should be prepared. I would urge upon the Prime Minister that preparedness, while supporting wholeheartedly what he has done to this country. I am glad to see that in the last four or five days he is more military-minded. He says, 'Military preparation there should be, military set-up there should be, military industries there should be, and this country should be militarised.' That is what he has been saying these four or five days. He is going in the right direction. Therefore, there is nothing to complain against him, except to help him, to give him a hand that will lead him on to victory. 'May our Prime Minister lead the country into a happier and a greater state of affairs' is my earnest prayer. 'May his services last long' is also my prayer. He should lead us, right or wrong, and we should all be prepared to defend our country.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, at such a critical situation in our country's history, I feel it is my very painful duty to oppose this Resolution moved by my hon. Friend Sri L. S. Karayalar in spite of the deference and esteem in which I am holding Pandit Nehru, and I have been holding him in esteem till now. (An hon. Member : What about Sri Karayalar?)

SRI L. S. KARAYALAR : I do not come into the picture. Not of late.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Of course, I have been holding him and still hold him in great esteem. But in spite of the regard I have for his activities and the sacrifices he has made for the country's cause, while the hon. Member Sri Karayalar was speaking on the Resolution, I was wondering whether he was motivated by a sincere and genuine desire to compliment our Prime Minister or whether he was trying to ingratiate himself into the favours of the ruling Party. (Sri L. S. Karayalar : No, no.) Because I am sure even the Hon. the Home Minister would not have felt very happy at the way in which he commended the Resolution to the House. Though the Home Minister assured us that the hon. Member Sri Karayalar would display first-hand knowledge on the foreign policy pursued by our Prime Minister, his speech was more an apology for the omissions, for the lack of policy on the part of our Prime Minister which was our chief criticism, than in defence of the policy of the Prime Minister. Sir, he pointed out tacitly that our country was not prepared for military action. Sir, he has in his speech advised our Prime Minister to at least start preparing for military action. My criticism and my Party's criticism of the Prime Minister's tackling the Chinese situation is not that

AN HON. MEMBER : Which Party?

12th December 1959]

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Swatantra Party. (Interruption.) In the Assembly the Party will ere long take shape and the Hon. the Home Minister's joy that there is no Swatantra Party in the Assembly will be a shortlived one.

MR. CHAIRMAN : There is no Member of the Swatantra Party in this House.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : I am a Member of the Swatantra Party, outside.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In this House there is no Swatantra Party.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : The Chairman need not be aware of it unless he is informed of it.

MR. CHAIRMAN : So far there is no Swatantra Party Member in this House.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : I belong to the Swatantra Party outside the House.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER : I think the hon. Member Sri Karayalar and the speaker formed themselves into a Party in this House.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : We did form a Party, but that has since been dissolved. (Laughter.)

Sir, our criticism against the policy is not that we are not prepared to stand behind as one man in the event of Chinese aggression coming South. Our criticism is : Was not Nehru's policy of non-alignment, was not his policy of appeasement of the Chinese and the Russian bloc the main cause for the present position? I request the hon. Members of this House to just think why China—the hon. Member Sri Karayalar himself said Mr. Nehru was trying to placate China all along, and he was fighting tooth and nail to get the Republic of China into the United Nations—should all of a sudden—not all of a sudden, they started this aggression four years ago—think of invading our frontiers. What is the psychology behind their action? It is to tell the Asian people that the Prime Minister of India, Pandit Nehru is a weakling, that he is nothing, that the Indian people are only a bunch of sycophants or flatterers who will tamely follow any man whatever fault he might commit, and that it is China alone that is fit to lead Asia and is next to Russia in power in the world, that they are doing all this. It is to get this recognition that they are doing all this. That is the simple psychology that has actuated them to invade India. What did Pandit Nehru do in the face of this invasion? Did he take the people into his confidence? Did he take Parliament into confidence till very recently? (Hon. Members : Yes.) What do hon. Members mean by saying 'Yes'? He has himself admitted that for four years he did not inform the people or Parliament

[Sri T. G. Krishnamoorthy] [12th December 1959]

He did not do that. He did not take us into confidence, and he did not take Parliament into confidence. I am having no feeling against anybody. I am thinking of the country, the country for which I too suffered, went to jail and took part in all the freedom struggles.

So, what is the policy of Pandit Nehru, and now where are we? Is there any difference between the policy that has been pursued by Nehru and that pursued by Chamberlain during the last war? Chamberlain had to go. And what was the result of his policy? For two years Britain had to face the war all alone. The British Isles were more or less destroyed completely. Do you think that such a situation should arise in our country too? Do you think that by your policy of mere appeasement, by your policy of—the hon. Member said it was a policy of positive neutrality—positive neutrality we can gain anything? When Russia makes aggression in Hungary, you do not say anything. When there is aggression in the Suez Canal, you come out with an opinion. Is that the policy of neutrality or the policy of non-alignment? By this policy you have created positive enemies all over the world and you have only doubtful friends. And we have this Chinese aggression. Now what is the use of deluding yourself and still going on saying: 'I do not want any assistance from anybody'? What was the position of Great Britain which was a great power at the time of the Second World War? Two years they had to face the war all alone. But for American intervention in the later stages, Britain would have become a colony of Germany. Don't you think that such a situation would arise in our country, if you don't take early action? The Chinese are on our soil and what have we done up till now to drive them out of the Indian soil? Still the hon. Member Sri Karayalar says in his Resolution that this House should approve of the policy of the Government of India, the policy of Pandit Nehru. What is this policy? Where is it? Is it just sitting and keeping quiet when the Chinese are building roads and aerodromes on your soil, when they are doing everything in their power to consolidate the area and keep on infiltrating into Nepal, Bhutan and Sikkim and other places? Sir, I would have very much appreciated it if the hon. Member had moved a Resolution in the language in which he ended his speech moving the Resolution, that is, preparedness is necessary. Though I may not like war, we should be prepared militarily. We do not know what is the preparedness of the Government. Just a few days ago Pandit Nehru said that we were better equipped militarily now than some two years ago. Indirectly he means to say that he had taken action two years ago and that if he had not taken action then, we would have been very weak, we would be now very weak in arms, our arms would be out-moded and we would have been crushed. Though he did not say that exactly, he meant that. But are we sure that India is prepared? Do we have modern equipment and armaments necessary to resist this Chinese aggression? So, under these circumstances, I very much request the hon. Member to withdraw his

12th December 1959] [Sri T. G. Krishnamoorthy]

Resolution. If he does not do it, at least I would request the House to reject such Resolution. If I may say so, the Government of India and especially Pandit Nehru need a bit of shock treatment, which he himself suggested some time ago to the country. I do not mean to say that as Mr. Chamberlain was sent out and a National Government was formed, anybody here should be sent out, but if a crisis develops, a National Government must be formed in our country. It is very ridiculous that the Congress Government in the States and the Centre should call upon the Opposition Parties to co-operate with what all they are doing. In the drawing up of the plans they don't want our co-operation but only in the execution of those plans they want our co-operation. They do something and if that thing miscarries, then they want the co-operation of the Opposition. If we do not co-operate, they say that the Opposition Parties are not co-operating and that the thing has miscarried. It should not be like that. If there is to be a war, if the Chinese aggressors are to be driven out of India, there should be a National Government and a plan of action should be drawn up by the whole Nation (Sri P. T. Rajan: Hear, hear) and not by the Congress alone.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, this Resolution refers to rather a very serious matter. I am afraid the seriousness of it is reduced a little by the speeches made up till now. I take it, Sir, that the policy of the Prime Minister is—it was adumbrated in a statement which he made in Parliament and also in a Memorandum that was published in *extenso* and sent to the Chinese Government; let us not talk about things that had happened—that if there is to be a talk between the two great countries, the occupied territories must first be vacated and that afterwards there may be negotiations between the two countries. If in the negotiations we are not satisfied, we are prepared to resist any aggression. Therefore, the Prime Minister has called upon the whole nation to be prepared for such a contingency if ever it should arise. The Prime Minister feels solemnly that attempt should first be made to settle disputes by peaceful negotiations. That is the policy pursued all along and I think there is general agreement as regards that policy all over the world. If peaceful negotiations do not succeed and if we are forced to defend our country, we should be prepared for that. We shall never acquiesce in any aggression. (An hon. Member: Quite right.) We are for maintaining our territorial integrity without any disturbance or interference. But war is a dangerous thing at present, especially with nuclear weapons and so on. A war between two great countries of Asia is a thing which will throw the whole world into utter chaos and confusion. Therefore, it is a serious responsibility which no statesman of the stature of our Prime Minister can take without due sense of responsibility. That is why we cannot afford to advise the Prime Minister from here with the limited facts available to us, and the limited power that we can command. We cannot advise the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [12th December 1959]

4
p.m.

Prime Minister at all upon the next step he should take. But he has made it very clear to us that his policy is to ask the Chinese Government to vacate the places they have occupied, that after they vacate magnanimously, he would also vacate the portions of the territory which may be theirs, and that then only negotiations could go on. Of course, he has always stated that he would stand by the McMahon Line, that he would never depart from it and that he would see that the integrity of our borders is maintained absolutely without any interference. This, I take it, is the policy of the Prime Minister and so far as I could see, that policy of the Prime Minister all of us should approve. Of course, there have been criticisms from various political parties as to what the Prime Minister should have done from the year 1951. I am not dilating on that though I have my own views. But in respect of this particular Resolution, there have been criticisms and there have been articles and statements in the newspapers. I may refer to a book 'Communist Danger in our country' written by Shri A. D. Gorwala, who wrote various articles from 1951. He is a very careful student of politics and he is an authority on many matters of administration. He has pointed out that our great Prime Minister should have taken care and I am not dilating on that now. I am referring to the present policy which the Prime Minister has solemnly enunciated and which he has communicated to the Chinese Government, viz., that they should vacate the occupied Indian territory and that then only there should be negotiations between the two countries. If the negotiations do not lead to a peaceful settlement, then we are prepared to repel the aggression. On those two matters, I think we all are in entire agreement with, and we approve of, that policy. I beg your leave to appeal to all in this great Union of ours to support the Prime Minister in the stand which he has taken and also in the further steps which he may be forced to take, and in that way we shall see that the integrity of our country, the sovereign integrity of our country is absolutely preserved intact, and that is our duty at the present juncture.

I am glad that a person from the Kanyakumari district has brought forward this Resolution about preserving the integrity of the borders of the Himalayas because Kanya, the Goddess there, was married to the father of the Himalayas, according to our ancient mythology and heritage. (Interruption.) He need not approve of the marriage of Parvathi with Shiva and let us not discuss about it. We are Their children and we cannot speak against our fathers and mothers and it is not possible for us to do so. We in our country perform various ceremonies by saying 'சுலோகத்திமாசலம்' and we see people coming from the North to Rameswaram in the south to fulfil their religious duties and people from the south taking mud here and putting it in the Ganges in the north. That has been our feeling. Even the Great Kalidasa who spoke about Tambaraparani also referred to the north Himalayas as part of our country. Our Great Bharathi who hails from Tirunelveli said:

2th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே, that is, the Himalayas are எங்கள் மலை. So, let us all support, at the present juncture, the policy of the Prime Minister and co-operate with him. Though we may not agree in respect of other policies, in respect of this policy we are in agreement and whenever our co-operation is asked for, we shall give it fully and entirely. That is what our Leader said yesterday and I am echoing his sentiments. So, let us agree and support it to the full extent to show to the world that this great Nation speaks with one voice on this particular matter. Many times in our history when wars were fought in the North, we in the South kept quiet and when Ahmed Shah came to this great country, we also kept quiet with the result that this great country lost its Independence. That has been a great blot in the history of our country. Whenever there had been an invasion in a particular part of the country, the other parts of the country kept lukewarm. When Marathas fought against invaders, the Rajputs and other Hindus kept quiet. Even though the Marathas and the Rohilkund Army fought against them, finally due to dissensions among them, Ahmed Shah won the battle. Therefore, the late Dr. Ambedkar warned that might when the Constitution was passed, that if we wanted to defend the Constitution, we should not have dissensions or fissiparous tendencies in our country, that unity should prevail and that whenever there was invasion in the North or South, we must put our heads together and put our arms together and stand as one Nation. The great Dharmaputra, when somebody attacked Duryodhana, said to Bhimasena 'अन्यैः परिभवेः प्राप्ते न्य पञ्चोत्तरं शत' that is, 'if others come and do dishonour to our family, we are 105; otherwise, we will be quarrelling with each other'. Because we did not unite, we lost the third battle of Ranipet. So also when the British came to the South, we did not unite, therefore, we lost our Independence first in the South and then in the North. That has been the history of our country in the last 1,000 years. Let us not repeat it. Let this young Republic stand as one Nation against this unfortunate aggression by another great country, with whom we have had friendly relations for the last 2,000 years. Any Communist country will always do this and that is why I have always been fighting against Communism whenever the shades of Communism try to present themselves in this House. We are a democratic country and when it comes to fighting the invader, let us stand as one Nation. So, let us leave this matter entirely to Mr. Nehru. He is the one person who has to decide about it. It is in that spirit that I approve of this Resolution.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, I fully support the Resolution brought forward by the hon. Member Sri Karayalar. My hon. Friend Mr. Balasubramanya Ayyar said that it was appropriate that one from the Kanyakumari district should have sponsored this Resolution. I would, for another reason, say that it has properly emanated from a person most fitted for it. He bears the name of 'Karayalar'. 'Karayalar' means a border man and the menace is at the border. Therefore,

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [12th December 1959]

4-10
p.m.

this menace has induced the border man to bring forward this Resolution. No doubt, there is this menace and all of us should stand up on our legs and say that we are prepared to support the policy of the Prime Minister. But what is the use of merely saying or crying hoarse that we are prepared to support the policy of the Prime Minister? He will not be satisfied with such mere sayings. He wants to be assured of the real capacity of the people to stand firm when occasion arises. He says that the defence of India is strong and that there need be no fear in the minds of the people about the safety of India. At the same time, he wants that proper men should be trained to be ready to go to the front to take action when occasion arises. He wants a second line of military defence, that is, the Territorial Army, and if sufficient number of men join the Territorial Army, then only he would be satisfied that the country is really prepared to meet any emergency. Our simply saying that we support the policy of the Prime Minister will not satisfy him at all. What we should do is to induce all our able-bodied people to join the Territorial Force and thereby make Nehruji feel that we are all really prepared to meet the emergency when it arises. Therefore, all that we should do now is to ask our young men to join immediately the Territorial Army, to strengthen the hands of Nehruji. If he sees that all our young men join the Territorial Force of our country to meet any possible emergency, then alone he will be satisfied. That is the way, Mr. Chairman, in which we should all work to please our dear Nehruji. That is my suggestion.

* SRIMATHI S. MANJUBHASHINI: Mr. Chairman, I wholeheartedly support the Resolution brought forward by the hon. Member Sri Karavalar. I stand here to speak on behalf of the women of our State and on behalf of the women of other States of India. Our country has been wedded to a policy of non-violence all these years and it was through non-violence that we won freedom. We should not now be saying that our beloved Prime Minister has not done this or that, or that he should have done this or that. A crisis now prevails in our country and it is our duty now to be prepared for anything that comes. We have to face it with all the courage that we have with us. We must stand as one Nation. We might have failed in the past to speak as one Nation. The hon. Member Mr. Balasubramaniam Ayar said that history had shown us that we had not united in the past or that we had sided with this or that person. All that is past history. At that time, our country was not one whole unit. Now we are one country, one Nation and one people, and as such, I say, we will pledge ourselves to fight tooth and nail, if necessity arises. We will see that our fathers, our brothers, our sons and grandsons come out in the open and fight for every inch of our soil. This is what I could say on behalf of the women of this State. Sir, we have had a tradition of women fighting wars even in earlier years. The hon. Member Mr. Balasubramaniam Ayar mentioned about Raintons. During the Rainton regime, women came out in the open to fight after the men had been defeated or killed in battle-field.

12th December 1959] [Srimathi S. Manjubhashini]

During the Second World War, we had an army of women in Malaya trained by no less a person than Netaji Subhas Chandra Bose. As long as our Prime Minister is wedded to a policy of negotiation, we will support him through and through. The moment he changes his policy (he and his Cabinet), we assure him, on behalf of the people of State, that we will stand by him and that we will fight and fight. We are not going to beg for help from any country. We will fight alone. If other countries want to help us, let them help us. But we will not beg of others to help us. We will not ask for help. The hon. Member Mr. Krishnamoorthy spoke of non-alignment. Non-alignment has been our policy all these years. We wanted to better ourselves by development and progress of our country. 'Live and let live' has been our policy. In Kerala when the Communists came in a majority, we allowed them to govern as they liked. (Sri T. G. Krishnamoorthy: You disallowed the Communists ruling.) When there came a time that they could not rule properly and carry on the Government, women of Kerala, who had not come out of their houses normally, came out and fought the Government and saw to it that it was got out of existence. That is why I say that we, women of India, would not lag behind and that we would fight if necessity arises. Even if men like Mr. Krishnamoorthy may not join the fight, we women would go to the front and fight to our last to defend our country.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, I associate myself with the Mover of this Resolution. In fact, I thought the Resolution would be accepted by all sections of the House. A discordant note has been struck by the hon. Member representing a new Party. Of course, he did not say that he belonged to that Party. (Mr. P. T. Rajan: Why drag in the Party here?) After hearing the spirited appeal of the hon. Lady Member who spoke just now, I hope the hon. Member Mr. T. G. Krishnamoorthy would think twice before voting against the Resolution.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: I will try to come to the front along with the Lady Member who spoke just now.

* SRI T. PURUSHOTHAM: The Resolution records its approval of the foreign policy of our beloved Prime Minister. The policy followed by our Prime Minister has been fully explained in the statement that he placed before Parliament. He has not come to any hasty decisions nor is he prepared to give up his avowed policy on this issue anyway. He has now appealed to the other country to withdraw so that in a calmer atmosphere the whole question may be decided. Even in respect of the unsurveyed area which China has now occupied, there are records to show what the map of India is. It is the desire of our Prime Minister that the whole thing should be gone into with reference to the records available. That is the most reasonable attitude that anyone should take and I trust that when the voice of India is made known to the other country, viz., China, through the representatives in Parliament and

[Sri T. Purushotham] [12th December 1959]

in our Legislatures and when our united voice is heard by the people of the other country, I trust it would make them wise and that they would not pursue their present attitude.

4-20 We are having the historic visit of the President of the United
p. m. States now and historic discussions are going on in New Delhi. I am sure that there is no need to fear of any war and I am confident that peace will prevail as a result of these discussions and that China too would feel its place and get back in response to the very reasonable appeal of our Prime Minister so that under such conditions, reasonable decisions could be arrived at on this issue. With these few words, I support the Resolution moved by the hon. Member Sri L. S. Karayalar.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I did not expect that this debate would take the turn that it has taken, more particularly because some of us had the opportunity, when the Governor's Address was discussed, to make our position very clear and to state exactly what we felt was our duty and our bounden duty. Sir, this is not an ordinary occasion when we can afford to have all these internal dissensions and try to criticize people and policies which are more or less internal in their nature. In the history of mankind, whenever such grave emergencies had arisen in any country in the world, the people who respected the integrity of the country, the people who looked after the people of that country, forgot all those distinctions and aimed at one clear objective that they had. This was the case in the wars that were fought for so many years in Europe, one country against another. To-day, two countries were friends; to-morrow they would be enemies; but still the people of the country concerned were united in the attainment of their objective.

To-day all of us are agreed about maintaining the integrity of India, but it seems to me that if the policies which are to be followed were to be subjected to discuss at every source, then there will be no policy at all. You can talk what you like about internal policies because that is a different matter, but when it comes to foreign policy, I think there is only one person who ought to deal with it. I have no doubt in my mind that that person should be the Prime Minister who is also the Minister in charge of External Affairs and the Chamber which should discuss it should be the great Houses of Parliament to which we have sent our representatives who, we all expect, should naturally reflect the feelings of the country. If every State Legislature were to take upon itself the duty to go into the details of every step—why the Army was not moved into the NEFA area or into the Ladakh area—I think the ruin of the country would be more certain than any other thing. To-day I do not hesitate to state and I do not wish to conceal the fact that a crisis has occurred, if all the correspondence that has passed between the authorities of China and our own Prime Minister is to be the indication of the state of affairs prevailing. I would, therefore, go even further and say that when that

12th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

crisis has occurred, only one person should give the directive on behalf of the people and hold himself responsible to Parliament when he has to answer the question. I make this statement because, unfortunately, there have been trends and tendencies for more than one person, even if that person is in some position or other, to speak about these affairs, about external affairs, about external relations and about the policy of the Government of India. I venture to think that it would be best when an occasion such as this has developed, if there are no other voices to distract the attention of the people. We know what is happening. We know that this is not a mere border incident. To think that it is a mere border incident will undoubtedly be a great blunder. But, at the same time, we do not want that people should get excited because while we are, of course, very familiar with the proverbial saying that we are very good at speeches and talks, on this occasion, at any rate, we should be calm and see that action is taken in the manner in which it will help us to maintain our integrity.

Reference has been made, for instance, to the necessity for strengthening our territorial army. Reference has also been made in other quarters to the necessity to get the youth of the country to realise their responsibilities. I know that these tasks are very great tasks indeed, and require a very great deal of endeavour, a shoulder. If mob psychology is allowed to spread in this country, the ruin of the country is certain. Therefore, in other countries, taking again the parallel of other countries, even under conditions when the people had their own grave doubts about policies, it was a hushed voice and they spoke in favour of the one policy that was finally adopted. Let us not, therefore, consider that every one of us should analyse, dissect and go into all the details which we, as exponents of the grant art of discussion, are prone to do. Let us not think that these are necessary now. I would certainly appeal to all our friends to realise that their duty at present is merely the duty of disciplined people who know how to obey and who do not go into various questions which may ultimately prove to the detriment of the country. The country is now facing a grave crisis. It is no use concealing that fact. Let us not bring in narrow issues. Let us not try to bring all sorts of irrelevant facts into consideration. We may have a feeling that things might have been better dealt with. I would not in any manner quarrel with those who are of that opinion. But the time is long past when we can afford to live on these aspects of the question. To-day, therefore, the one fundamental consideration should be and necessarily must be how best we can support the powers that be in trying to resist this aggression, and we should completely support the person who is entrusted with this grave task. Heavy as his responsibilities are, let us not add to those problems in trying to see whether this could not have been done or that could not have been done better. Arm-chair politicians are not needed in these days of grave crisis. I would only add to the proverb that what we should keep in mind is, 'Pray to God for peace by all means, but keep the powder dry.' And, in this case, the powder is not merely

[Dr. Lakshmanaswami Mudaliar] [12th December 1959]

the military gunpowder but the stamina of the people, the will of the people and the earnest desire of the people, men and women alike. And we have been assured of the women, I do not know whether I can assure of the men. But I have experience of two Great World Wars. If I may say so, I was a recruiting Sergeant in the Second World War to which we owe the finest Army in any country in the world. Let us pray and hope that things will resolve themselves smoothly. We know what our duty is and we know that we shall always support the policies that are followed in the interests of the country and for maintaining the integrity of the country. Those who are responsible for those policies have a heavy burden on their shoulders and I should be the last person in any way to try to add to those policies and that burden. This is not the time for fault-finding, but for wholehearted co-operation, and in that spirit I do support this Resolution.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : On a point of explanation, Mr. Chairman. Inadvertently or otherwise, hon. Members seem to have misunderstood what I said. In the event of war, I can assure the House that we would not lag behind anybody else in defending the frontiers of our country. But what I stressed was that in the event of war, it should be the Nation that should wage the war and not the Congress Party alone. (Cheers).

* SRI P. T. RAJAN : Mr. Chairman, when the Resolution was sought to be moved, the hon. Member Sri T. G. Krishnamoorthy raised the question whether it was within the competence of this House or of Parliament. You, Sir, gave a ruling that the Resolution meant a question of great national importance, and you allowed the Resolution to be discussed.

If the Mover of the Resolution had drafted the Resolution on the lines on which he ended his speech, there would have been no difference of opinion whatsoever. While dealing with the foreign policy of Mr. Nehru, the Government of India, he ended up by saying, 'Let us be prepared to fight.' If the Resolution had been worded on those lines, the House would have, by common consent, agreed to pass the Resolution without all this talk. Instead of that, the Resolution is so worded that we do not know whether the Prime Minister has given up the non-alignment policy or he is going to change his views in view of the events that have taken place on the Indian borders, especially on the Himalayan border. We in this country are for peace and have been for peace. Fortunately for us, there is a visitor to our country, who has traveled all the way 11,000 miles away from here, from the United States. He had been hunting for men. Now he is hunting for peace. He wants peace and amity with equality. That is the mission in which the great President of the American Republic is engaging himself. This opportunity we must take and say that this country is wholeheartedly with the President of the great Republic. We do not want any war. We want peace. We want amity with equality.

12th December 1959] [Sri P. T. Rajan]

Now, without going into the merits of the foreign policy of Pandit Nehru, the question is : 'If there is to be an attack, and if the people of this country are called upon to defend the country, are we going to stand as one man and defend the country or not? That is the question which Indians of all shades must ask themselves. I for my part feel that there can be no two opinions. When the country is attacked the people of this country will be ready to defend the frontiers at any cost. About that there is no doubt. What the hon Member Sri T. G. Krishnamoorthy said was that, if there should be a war, let the war be the responsibility of the nation, and let it not be the responsibility of any one party or the responsibility of any one person, however eminent he may be. We have got the example of the two previous wars in which England was involved. In those two wars, it was not the Conservative Party that fought the enemy. It was a National Government that fought their enemy. Likewise, if there is need for India to fight, there ought to be a National Government. We cannot talk about National Government in this Council, because we have not been called upon to defend the country. Parliament will be called upon to do that, and Parliament will say, 'Let there be a National Government'. By this I do not imply that Pandit Nehru should not be supported. Pandit Nehru is the leader representing the country now. Certainly, we will give him all the support he wants in a case like this. But, if we are going to be engaged in a war, which might have serious consequences, it will be our humble suggestion to Parliament that there should be.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member wants to give support, he will be giving effective support by endorsing this Resolution.

* SRI P. T. RAJAN : I leave it to the Hon. Minister to think what he feels. But let me say what I should like in the matter. It should be the duty of the Members of Parliament to ask for a National Government. But so far as we are concerned in this House, and so far as we can talk about our Tamil Nad, I can say that, if there is a war, Tamilians of all shades or parties or religion, will be prepared to fight for the country. (Hear, hear) I remember, Sir, during the last war, it was my duty to go round and ask for recruits and ask for support. I can say that though people were not wanting to give different interpretations and to criticise us, people in Tamil Nad supported the war. Now, especially when we have got our own Government, if we are called upon to support the Government in power as against an enemy, who has betrayed us, certainly no man would hesitate to make sacrifice.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I make an amendment. The hon. Member was able to get recruits. But I am sorry to remark that he should not say that the people of Tamil Nad supported the war.

SRI P. T. RAJAN : Not only recruits, but we got money also. The people of Tamil Nad supported us.

[12th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : You might have extracted.

SRI P. T. RAJAN : No extraction. That is not the thing. We asked for support, and the people gave it willingly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would humbly request the hon. Member not to talk of his past experience and his past performance. Let us look to the present. I want to forget the past. Let him not remind us of his past performance here. He should be ashamed of his past. I am ashamed of his performance in the past.

SRI P. T. RAJAN : I am not ashamed. I am absolutely indifferent about what the Minister feels about me.

What I am saying to-day is that if there is need for supporting the Government, the people of Tamil Nad will support the Government to a man. All that I do want is that no effort should be spared and that no sacrifice should be avoided. If we are going to fight, let us be assured that our sacrifice will not be in vain.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, while supporting the Resolution of my hon. Friend Sri Karayalar, I feel honestly that it would have been much better if the hon. Member Sri Karayalar had discussed with some of us the actual draft of the Resolution. Because, as was stated rightly by the hon. the Leader of the Opposition, it is a question of national emergency and crisis. In fact, it was a great shock and surprise to people throughout India when they were told for the first time by the Prime Minister of the inroads which China had been making into our country for no valid reason. The shock is all the more, because China is a country with whom we had no quarrel, as was said by the Prime Minister of India, for the last 2,000 years. At present we have really to quarrel with that country. We do not covet an inch of land which belongs to them. We felt sorry and are even a bit miserable to note what has happened. However, it was a shock to us. As I have said on a previous occasion, even this shock is in the interests of the country. Who knows that this shock in the early stages will not bring out the right type of spirit which we expect and the right type of national solidarity which we require? If the resolution had been drafted in such a way as to say that this House is prepared to support the Prime Minister of India in all the steps which he takes or which he deems to take in the interests of preventing aggression, it would have been much better. Because there is bound to be some difference of opinion on a Resolution of this type. Some people. I think, even in the Congress Party may feel that the present policy of non-alignment is not in the interests of the country. They may have a feeling.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY : Then the hon. Member opposes the Resolution as it is worded?

12th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is a question of something like patience. As I proceed, the hon. Member can draw his own conclusions.

In the debates that took place in both the chambers of Parliament—Lok Sabha and Rajya Sabha—even the Members belonging to the party in power had their own views to express. We are not in a position where we can discuss the foreign policy or the national policy. As people of this land, at this time of national emergency, we feel that we have to give all the support that is necessary to the Prime Minister of India in all the steps he takes to ward off aggression. Let me not go further into the matter except to say that we do have confidence in the powers-that-be. Whatever may be the differences—ideological or other—we can depend at present on the Central Government to take all necessary action to ward off this great danger. Sir, I feel that this shock even at this early stage will be to our interest. Because of this threat, people in this country will rise to one man.

Let me conclude by referring to one other matter. Even in the other front, we find very happy relationship being developed between India and Pakistan. What were considered a year or two before to be impossible things, are being slowly settled now. So far as these two countries are concerned, I do not want to go into the question whether there should be a military pact or not. It is not our concern, because we are not now in Parliament to give directions or to initiate a discussion on this matter. Surely, I feel that the more these two countries come together, the more it will be in their own interests. It will perhaps act even as a sort of check on any other outsider having an eye on our country. We have the sagacity of the Prime Minister in abundance and he will be able to face anything provided he is assured of the support of the people as a whole irrespective of the party or the State or the District to which they belong. When he is sure that the people are behind him and the people are supporting him in the steps which he is taking, he would have added strength. I think it is only in that spirit that the hon. Member Sri Karayalar has brought forward this Resolution. But, he himself was not sure of the approach to the question when he initiated the debate. He first took us to China, later to America and brought us back to India. Because, he himself was not very sure how he should take the House, in what direction the House would have to be taken. It is only after the clarification of my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar and the hon. the Leader of the Opposition, that we have been able to take a definite stand that as far as this matter is concerned, without going into the merits and demerits of the case and arguing why this has been done and why that has not been done and all those things,— of course, these are not matters which could be discussed on an occasion like this—as far as the Prime Minister is concerned, all of us to one man, are behind him in whatever steps he takes in this crisis. Because, our conscience is clear and we have got firm

[Sri Mohamed Raza Khan] [12th December 1959]

faith in him. I am sure whatever be the present state of affairs, God willing, we will come out successful and nobody will have an eye on us, will even have the courage to think of doing it. I do not like to say what we shall do when that crisis comes. But, I shall hope and pray that that would never come and that we would live to see that it does not come at all. With these words, I support the Resolution, Sir.

* SRI G. KRISNAMOORTHY : Mr. Chairman, I rise to wholeheartedly support this Resolution. I am voicing forth the feelings of teachers and students of this State. I have had the privilege of moving with the students for over two decades. I just used to make a claim that we teachers put in ideas of freedom into the minds of boys and girls and that it was we that created a spirit of freedom in their minds and that we played a great part in the achievement of freedom for this country. I make bold to re-affirm it today with regard to this Resolution. Thousands of students would have been trained by me, a single teacher, in the past 20 years or so and now they would be in the age group 25 to 45 years. They would form the first rank in defending our country. We have instilled such ideas in the students. Taking the history of this country, we would find that India was never conquered by any foreigner. But, it was slowly sunk into slavery. If somebody had interfered with the affairs of our country and conquered certain territories, it was due to the existence of feudal chiefs. Fortunately, the late Sardar Vallabhbhai Patel abolished all these things and we are today one Nation from Kashmir to Cape Comorin. We have got an uncrowned King in the name of the President of India. In the last twelve years or so, we have achieved much on the side of building up many things. It is not only in the last twelve years or so, but in the last 100 years or so, the teachers have been moulding the character of the students. We are prepared to tighten our belts and make sacrifices on the physical and economic sides. Accustomed as we are, under so many religions and rituals, we are used to such sacrifices and we can tighten our belts in respect of food, expenditure, etc. We can stand as one man against any foreigner. As pointed out by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar, it is our tradition. If and when a foreigner comes, all the 38 crores of people will rise as one man to defend the country. That is our tradition and history does not stand against it. We have been like that. In fact, if there is any country where leadership is idolized it is only our country, India. We also worship virtue. Pandit Jawaharlal Nehru is our most revered leader and nothing is needed to re-emphasise it. It is an established fact. So, we are bound to support him. All of us will support him. If there are differences of opinion among the various political parties and there are minor quarrels, it will be only in respect of internal matters and they will only be internal differences and they will never come in the way of standing by the Government in regard to the defence of the country. No political party will, I am sure, act against the interests of the

12th December 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

country as a whole in times of emergency. I know it is our tradition and that is our psychology. So, on behalf of the student community and teachers, I give this assurance, viz., that the whole student and teacher community will stand as one man in the cause of the defence of this country, and in giving full support to the policy adopted by the Prime Minister of our country.

* SRI ABDUL HAMEED KHAN : Mr. Chairman, I was shocked when I found that there was one dissentient voice on this important question. I thought that when we were faced with a crisis of this dimension, every Indian, to whichever party he belonged, should stand up and be ready to fight the aggressor. Sir, the hon. the Leader of the Opposition has set a standard for us to follow. He did not question the 'why' and 'how' of the Resolution. Our duty in regard to this matter is very clear. There is no meaning in asking for reasons at this stage as regards the sound policy of non-alignment. The time has come when arguments have no place in dealing with a question of such urgent importance. I strongly support the Resolution. When we dealt with this question during the discussion on the Governor's Address, the Leader of the Opposition and some of us made an appeal to our countrymen that we should all join together as one man and stand in support of the policy pursued by our Prime Minister and give him every possible support in whatever way we could. So, I wholeheartedly support this Resolution.

MR. CHAIRMAN : Does any other hon. Member wish to participate in the discussion? (After a pause) Now, the hon. Member Sri Karayalar may reply to the discussion.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is not the Hon. Minister going to speak, Sir?

MR. CHAIRMAN : He will speak last, after the hon. Member Mr. Karayalar.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Generally, the Leader of the House speaks at this stage. After that, if it is necessary, the Mover of the Resolution may reply to the discussion. In this case, a reply by the Mover may not be warranted after the Hon. the Leader of the House speaks. Even if he wants to say something, he may do it at the end. Anyway, he will be the last speaker on the Resolution. Even then, the Government representative will have an opportunity of saying something, if necessary. He has got that right of reply.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, I shall be very brief. I think I need not deal with this Resolution at any length, particularly, after the fine speech of the hon. the Leader of the Opposition.

I echo the very fine sentiments expressed by him and endorse every word he uttered while speaking on this Resolution. The Government did not think it necessary to bring forward a Resolution like this before this House. But the hon. Member proposed to move

[Sri M. Bhaktavatsalam] [12th December 1959]

the Resolution and you were good enough to admit it. The Government did not want to stand in the way of consideration of a Resolution of that kind. The Resolution is a simple one. It refers to the border situation, the Indo-Chinese border situation and it seeks to accord general approval to the policy of the Prime Minister. But the hon. Member Mr. T. G. Krishnamoorthy who spoke on the Resolution made a rather unfortunate speech. It is not for me to question the propriety of his speech. The House would remember, the hon. Member rarely makes his appearance in this House and whenever he was present, even in the past, he used to make unfortunate speeches.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: What does he mean thereby?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I will explain. You will remember, Sir, he used to attack rather violently and without any provocation his present leader who was then the Leader of this House.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Who was then the Hon. Minister's leader?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: He was the Leader of the whole House and my leader.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: The position is reversed now. That is politics.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: He was your leader also then.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: That shows I criticise where criticism is necessary, without fear or favour.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may take pride that he is a free lance critic and that he can say anything he likes at any time.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: That is misinterpretation; that is very wrong.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Of course, aggression is there and that causes worry not only to the Prime Minister but to us all. It is a rather critical situation and I do not deny that. But the Prime Minister has been dealing with it and as the hon. the Leader of the Opposition pointed out, we must leave this question of foreign policy to the Prime Minister and stand by him. I have no doubt that even in the event of deterioration of the situation, this country will stand as one man by the Prime Minister in the defence of the country. We shall not permit any Quislings. We have, of course, had very bitter experience, in the long history of this country, of the sufferings of the country on account of Quislings. Therefore, we shall determinedly stand against any

12th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Quislings even as we are determined to stand against any kind of aggression. But there is not yet war and it is not yet time to talk of war and how it is to be faced. Let us hope that there will be peaceful settlement. It is not right to talk about a war even on the part of those who do look forward to a National Government. I would humbly point out that they should not talk of a National Government as if they look forward to a war. One who is anxious about a National Government might unwittingly ask for war. Yet there is no war and, therefore, this is not the time to talk in terms of a National Government. Whatever be the eventuality, whatever be the danger that threatens the country, we shall, of course, resist it and avert it with all our might. The hon. Members Srimathi Manjubhashini and Sri Balasubramanya Ayyar referred to the sacrifices of the Rajputs and the warrior spirit of the Rajputs. But even in this Tamil Nad of ours, there have been instances—ancient Tamil literature points them out—of patriotic women marching to the battlefields to find out whether their only son had the bullet wound in his chest or on the back. That has been the tradition of this country and, therefore, we can well be assured that this part of the country will not lag behind in resisting aggression and in making sacrifices when they are required. But, Sir, the hon. Member who moved the Resolution said that we had to make military preparations. I may tell him that the Prime Minister has already assured the country on this point, and we need not worry. We can take the word of the Prime Minister that we are quite well prepared to defend this country in the event of any danger. But preparations should be not merely by way of military defence. We have to make this country self-sufficient in everything, even from the point of view of the new danger of which we are afraid. Therefore, we should carry out our development plans with greater vigour and a greater sense of sacrifice, whether it is in the agricultural sector or in the industrial sector. We have known history and we have seen how countries prepared themselves to meet such dangers and how with a sense of great sacrifice they successfully defended their integrity and freedom. In the same way, we shall bestow our attention on these plans and carry them out with greater vigour so that this country might become not only self-sufficient but also economically strong. Unless the country is economically strong, it will not be able to resist dangers successfully. Therefore, I have no doubt that this House will, besides giving its accord to this Resolution moved by the hon. Member Mr. Karayalar, bestow particular attention on the plans and programmes placed before it with a view to their successful execution.

* SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Chairman, I have not got much to say except to thank the hon. Members who have supported this Resolution. In bringing forward this Resolution, my only aim was to say that this House was in full accord with the policy of the Prime Minister as far as Sino-Indian relations were

[Sri L. S. Karayalar] [12th December 1959]

concerned. From the speeches made in this House, I am sure that it will be on record that this House supports the policy of the Prime Minister in this regard.

The Hon. the Leader of the House mentioned that I talked about military preparedness. I did not mean to say or even tender respectful advice to the Prime Minister that he should go forward with preparations. I simply echoed the sentiments that he himself had expressed in the Rajya Sabha on Wednesday last that the question of military preparations and military set-up was being examined with a view to producing more military goods. That is all what I meant. So, this Resolution has been got up in the spirit of according general support to the Prime Minister's policy. There was no dissenting voice here except that of the hon. Member Mr. Krishnamoorthy who also eventually agreed that the country should be defended and that militarisation should not be left out. What I wanted to bring to the notice of the House and impress upon the Members was that if there should be an emergency and we should be in a state of preparedness, we should get prepared for a war in case there is a war. That is all my intention and I thank the hon. Members who have given support to this Resolution.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ This House records its approval of the policy of the Prime Minister of India in regard to the Sino-Indian relations and recommends to the State Government to convey to the Government of India its fullest support to the policy of the Prime Minister of India in this regard.”

The Resolution was put and carried.

MR. CHAIRMAN : It is unusual for a Presiding Officer to make any statement on Resolutions passed in this Legislature. But in this particular instance, I feel I should take this exceptional opportunity of associating myself with the Resolution that has just been passed. It is highly necessary that a Resolution of this nature should be supported by the people of India. By this we are strengthening the hands of the Prime Minister in his strenuous and wholehearted endeavour to lead India in the path of righteousness, peace and prosperity. By this Resolution we put on record our loyalty to, and faith in, Sri Jawaharlal Nehru as the Prime Minister and leader of our great country. May his efforts in the cause of peace be crowned with unqualified success.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 14th December 1959.

The House then adjourned.

12th December 1959]

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 129. Notification issued with G.O. Ms. No. 2480, Revenue, dated 28th August 1959, appointing 24th September 1959 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in the Navinivayal Inam Estate in Arantangi taluk, Tanjore district.

* 130. Notification issued with G.O. Ms. No. 2308, Revenue, dated 7th August 1959, appointing 3rd September 1959 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in the Janaparahalli inam estate, Krishnagiri taluk, Salem district.

* 131 and 132. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2238, Revenue, dated 31st July 1959, and G.O. Ms. No. 2239, Revenue, dated 31st July 1959, appointing 27th August 1959 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in Narikurambai and Vigneswarapuram inam estates in Arantangi taluk, Tanjore district.

* 133. Notification issued with G.O. Ms. No. 1847, Revenue, dated 24th June 1959, appointing 23rd July 1959 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) shall come into force in Pillaiyarendal inam estate, Arantangi taluk, Tanjore district.

* Placed on the table of the House on 10th December 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 14th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Road Transport Corporation

* 26 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to form a Road Transport Corporation for running the nationalised services; and

(b) if so, whether any aid will be given by the Central Government in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தாவது, திட்டக் குழுவிடமிருந்தாவது ஏதாவது யோசனை வந்திருக்கிறதா? இனி தேசியமயமாக்கும் திட்டங்களுக்குப் பண வசதி கொடுக்க முடியும் என்று அறிவித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I want notice, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether the Government examined the question and then came to the conclusion that it was not feasible or without examining they feel it is not necessary?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We have examined the question and feel that the present arrangement is good.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I enquire whether in other States such as the Uttar Pradesh and Bihar such corporations have been formed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I do not have any information about it with me, Sir.

[14th December 1959]

Government Institute of Tamil Typewriting

* 27 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Government servants undergoing training in the Government Institute of Tamil Typewriting;

(b) whether there is any proposal to give similar training to other typists in the Government offices;

(c) the period prescribed for the above training and whether the trainees will be allowed to appear for Government Technical Examination; and

(d) whether there is any proposal before the Government for conducting Tamil Shorthand classes for Government servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Two hundred, in the current course.

(b) Yes, Sir.

(c) Five months.

At the end of this period, a trainee can appear for the Government Higher Grade Technical Examination, three times, without payment of fees.

(d) No, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us, Sir, the percentage of passes from this Institute, for those who appeared for the Government examinations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the figures of passes with me.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us whether the Government propose to continue this Institute so as to give training in Tamil Typewriting to all the Government servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For the present, the idea is to have three more batches. After that, a decision may be taken further.

SRI T. PURUSHOTHAM: What alternative arrangement is proposed to be made if the course is to be discontinued as was just now stated by the Hon. Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The idea is not to discontinue. The present decision is to have three more batches. After that, a decision will be taken whether to continue or to discontinue.

[14th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister tell us whether there is any proposal to encourage private commercial institutes to give this training and if so, the facilities that will be afforded to them to get Tamil typewriters?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulty is in getting sufficient number of typewriters. We have taken up the matter with the Government of India because the manufacturers have not been quite co-operating with us. I hope the problem will be solved soon and we will be getting sufficient number of typewriters.

SRI T. PURUSHOTHAM: May I know why the Government did not consider the desirability of conducting Tamil Shorthand classes as suggested in clause (d) of the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We wanted to allow private institutes to take up the classes.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: May I know the speed attained by the students in the Institute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have particulars about it just now. As a matter of fact, I attended one of the speed competitions held and found that they had attained very high proficiency. I think they do 71 to 72 words per minute.

SRI T. PURUSHOTHAM: It is even up to 80 words a minute, now.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்த ராஜ்யத்திலே எந்த தெந்த இடங்களிலே நடட்டுழுத்துப் பொறிகள் இருக்கின்றன? அங்கெல்லாம், தமிழிலே திரவாகம் நடக்க ஏற்பாடு உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

Mismanagement of temple properties

* 28 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any complaints have been received by the Government about mismanagement of temple properties, and if so, what they are; and

(b) the action taken or proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The question is vague and general. If the Member brings to the notice of the Government any specific instance of mismanagement about which complaints have been made, he will be informed of the action taken in the matter.

[14th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : ஆகஸ்ட் 16-ம் தேதி, திருப்பரங்குன்றத்திலே நடந்த தீர்வாக அதிகாரிகள் மகாநாட்டில், அதன் காரியதரிசியவர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள். அது ஹிந்து பத்திரிகை 20-ம் தேதியில் வெளியாகியிருக்கிறது; அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மகாநாடு நடந்தது, அதில் ஒரு காரியதரிசி பேசியது, அது ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளியானது இதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வர வேண்டிய நிமித்தம் இல்லை.

Lignite deposits

* 29 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report about the presence of lignite deposits at Jayankondan, Tiruchirappalli district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Collector of Tiruchirappalli has reported that a crust of what looked like lignite was discovered in the borehole drilled for a drinking water well at Jayankondacholapuram, Udayarpalayam taluk, at a depth of 299 feet, that the layer was found between 299 feet to 315 feet 6 inches and that thereafter it appeared mixed with clay. The borehole is being deepened further to the depth provided for in the estimate, viz., 350 feet. The Collector of Tiruchirappalli has been asked to send the sample obtained from the borehole to the Neyveli Lignite Corporation for analysis and the Corporation has also been requested to send the analysis report to Government.

SRI V. V. RAMASWAMI : மேலிட்ட இந்தக் குழியை ஆழப்படுத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றையத் தேதியிலே, அது என்ன நிலையிலே இருக்கிறது? அது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கலெக்டர் அவர்கள் நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனுக்கு அந்தப் பொருளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

Fire accident at Pudupaditharappu village.

* 30 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Government received any representations for relief by way of rehabilitation from the residents of the village Pudupaditharappu, Goundampatti, Harur taluk, Salem district, whose houses were affected by fire on 27th February 1959; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

[14th December 1959]

(b) A cash grant of Rs. 30 and clothing to the value of Rs. 10 each were given to the victims of the fire accident. In addition, the Government issued instructions to sanction a takkavi loan up to Rs. 100 to each of them for reconstruction of their houses. Accordingly, the Collector of Salem has made payment of takkavi loans to 105 applicants till September 1959.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know when the actual relief was given to these residents, viz., how many days after the fire accident the relief was given?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I want notice, Sir.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN 1956-57.

MR. CHAIRMAN : We will now take up discussion on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57. (After a pause.) Then we shall pass on to the next item, namely, discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60.

SRI T. PURUSHOTHAM : Are we taking up the two items together?

MR. CHAIRMAN : I read out the second item on the Agenda and no hon. Member stood up and, therefore, I passed on to the third item on the Agenda.

SRI T. PURUSHOTHAM : I wanted to speak on the second item.

MR. CHAIRMAN : I gave sufficient time for hon. Members to get up and speak. All right. The hon. Member may speak now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The discussion on that item was not completed here.

MR. CHAIRMAN : I gave sufficient time, but no hon. Member rose to speak. The hon. Member Sri T. Purushotham may now speak.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Mr. Chairman, Sir, I will just say a few words. The circumstances necessitating the Grants for excess expenditure in the year 1956-57 have been fully explained in the introductory memorandum placed before the House. These items have also been scrutinised by the Public Accounts Committee. So, there will be no difficulty in giving our sanction to these items.

[Sri T. Purushotham] [14th December 1959]

Only I wanted to bring to the notice of the Government that these items of excess expenditure in the case of certain departments (Sri Mohamed Raza Khan : Could have been avoided) would appear to be too excessive and ought to be seriously taken note of. For instance, in the case of the Demand under 'Police', we find that 29 vehicles were condemned and that an equal number of new vehicles were purchased but it was not expected to materialise in the year. In all such cases, definite orders of the Government are issued sanctioning the write off of all the old vehicles and purchase of new vehicles is sanctioned with definite provision of funds during the year. The department should have applied for additional appropriation of funds instead of coming forward with such large excess expenditure for ratification. Similarly it will be noted that under Grants XXIV and XXV, we find demands for excess expenditure for several items. It is rather amazing that excess expenditure to the extent of more than Rs. 1½ crores should have been incurred without necessary appropriation of funds. The reason stated is that it was due to the receipt of more debits from supplying officers than anticipated. A crore and 63 lakhs of rupees could not and should not have been incurred that way. Such irregularities, it would be admitted, would defeat the very purpose of the financial procedure laid down in the Constitution and the Rules. So, it is that I want to bring this to the notice of the Government so that—though this is a *post-mortem* examination—the Hon. Minister would take stringent measures against defaulting departments in all such cases and there may not be a repetition of irregularities of that kind.

3-10
p.m.

* SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, my only justification to say a few words is that my hon. Friend opposite said something.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Is that permitted, Sir?

* SRI MOHAMED RAZA KHAN : Be that as it may, the one significant fact is that as far as our State is concerned, in the matter of scrutiny by the Public Accounts Committee, I do not think that any other State in India has scrutinised the accounts of last year or the year before, as we have done. Formerly, any excess expenditure would be brought to the notice of the Legislature after a lapse of five or six years when it would practically lose all its importance and significance. Now, on account of the efficient way in which the Public Accounts Committee are functioning in our State of Madras, we know where we stand. So far as that particular year is concerned, no doubt there had been an excess expenditure of over Rs. 4 crores and we have accepted the decision of the Public Accounts Committee. The Government had stated that on account of the reorganization of States, they could not come before the Legislature with Supplementary Demands in November or December when the last session of the then Legislature was held. So,

14th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

there was some justification for this excess expenditure of Rs. 4.08 crores. But at the same time, the Government have also taken credit for a saving of Rs. 19.77 crores. Whatever might have happened in the past, at present we are quite aware, thanks to the presence of the Hon. the Minister for Finance, that the departmental heads and officials are very vigilant and whenever there is an excess expenditure or saving of two or three per cent, they take seriously to it and avoid such things in the subsequent year. As things are now done in a better way, we have to support the Demands brought forward by the Government.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I am not opposing the Demands for Grants.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member cannot do it.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Rather I may make any comment over it. Generally, I do appreciate the remarks of the Hon. the Minister for Finance that it is very difficult to confine any item within the budgeted amount and that excess expenditure ought to be incurred wherever it is necessary. But I wonder when the day would come when a Demand for Grant for excess expenditure under 'Education' would come.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is now indirectly trying to discuss it. But he should refer only to the subjects mentioned in the Statement of Demands for Grants.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I want simply to make one remark.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That shows that 'Education' does not commit any irregularities.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not refer to it.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I will finish my sentence. What I say is that the Hon. the Minister for Finance should see that more expenditure is incurred on this national service of Education, and that also should find a place here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I am grateful to the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan for having explained the exact position. The year 1956-57 was the year when we were on the eve of the election and an interim Budget was presented to the Legislature and passed in the month of December or January. So, we could not bring forward the usual Supplementary Demands in the month of March by which time the general position of various departments would be clear.

The hon. Member Sri Purushotham referred to the huge sum of more than Rs. 1-1/2 crores. On the face of it, it would look a little bit alarming but if he had gone through the Explanation, he would have found that it was not on the execution of any scheme

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

that we had exceeded the limit. It was under the Suspense Account that this expenditure had been incurred. There is a corresponding receipt to that extent but simply because there is a receipt, we cannot take credit for it, for any amount drawn from the Consolidated Fund will have to be sanctioned by the Legislature. That is why it has arisen. Therefore, it is not on account of the execution of any scheme, that we have exceeded the limit.

With regard to 'Police', the same explanation I have to give. We had placed orders for vehicles and we were hoping that they would come only during the next year but they came before the end of the year. Because we were not presenting the Supplementary Demands in March, we could not include that item. But still the Government could not tell the firm that since they did not provide for it in the Budget, they would not pay them. We cannot take such an attitude and we have to pay bills promptly and that is why the expenditure was incurred without sanction. I do not think that there is much to discuss on this topic. The Public Accounts Committee have gone into it in detail and they have recommended this Demand.

III.—DISCUSSION ON THE SECOND SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1959-60.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, in the developing economy of our poor country, no doubt Co-operation plays an important role. Now that through co-operation alone the country's wealth is sought to be increased, it is but proper that greater financial aid is to be extended to the State Bank and the District Central Banks also, by the State Government themselves taking a number of shares in these banks. These banks, by the procedure adopted by the Government now, will be enabled to extend greater credit facilities to the banks that depend on them for financial help. The State Bank will extend aid in a greater measure to the District Central Banks and the District Central Banks in their turn will come to the help of Co-operative Urban Banks. These steps to be adopted by the Government will undoubtedly go to help Co-operative Urban Banks. That is an indirect way in which the State Government by their present procedure can be helping Co-operative Urban Banks.

Now, all Co-operative Urban Banks are not in a sound state. Some due to mismanagement have been driven to or have been brought very near the brink of ruin. Such banks may not be rehabilitated without direct help from the Government. Direct help can be rendered in a number of ways. People have lost their confidence in those banks; the depositors have begun to withdraw their deposits and the banks are working at a loss. There are many such banks. May be there are many others which are working efficiently. But still the mismanaged banks are in a miserable predicament. They should be rehabilitated, only by direct help rendered by the State Government. Confidence of the public in such banks should be restored. For that Government should lend the services

[14th December 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

of some of their best servants in the department to those banks till they are restored to sound financial condition. I will also make another novel suggestion. Statistics of all such mismanaged banks which are working at a loss should be prepared. Ministers, instead of paying lip sympathy, should show to the world their sincerity for rehabilitating those banks. For the purpose of infusing confidence of the people in those banks, Ministers should deposit some money as a token of their sincerity and earnestness to rehabilitate those mismanaged banks. (The Hon. Sri C. Subramaniam: When they are mismanaged, why should we finance them?) In order to restore them to their former state, Government should help them. Once a bank has been started, Government should not allow it to be liquidated. If they allow any such liquidation, it is impossible to start another bank on that soil. That soil would not be congenial for the starting of another bank. You should think well before starting a banking organisation in any place. Once a bank is started, you should see to it that it is carried through and not allowed to be liquidated. The mistakes committed should be rectified. If Ministers were to deposit some token money in those mismanaged banks, peoples' confidence in those banks would grow and thus we could rehabilitate them. There are cunning persons who are at the helm of affairs of those mismanaged banks and Government should see that the mistakes wherever they have occurred are set right and peoples' confidence restored in those banks.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With great respect to the hon. Member, I may say that what he says has nothing to do with the Demand we are discussing at present. I thought the hon. Member would make a passing reference to "Co-operation" and then come to the point. But he seems to be concentrating on the various mismanaged banks and suggesting remedies. I do not think we can discuss these things at present.

MR. CHAIRMAN: Only the items included in the Statement of Demands for Grants could be discussed.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Of course, the Government are proceeding on right lines. When greater finance is going to be put in the hands of State Co-operative Bank and District Co-operative Banks, your object will in no way be impaired by going to the help of the mismanaged banks as well.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Why does the hon. Member want us to support mismanaged banks?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: There are certain banks which are mismanaged. Once they have been started, even though they are at present mismanaged, they should not be made to disappear. It is for that purpose that I have made my suggestion. It is for the purpose of rehabilitating those banks that I have suggested the remedy.

[14th December 1959]

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** கனம் சேர்மன் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் இயங்குவதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நாம் எவ்வளவோ பணத்தை சென்ட்ரல் பாங்குக்கு வாரி இறைக்கும் போது, நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை அவர்கள் சரியாக ஒழுங்கான முறையில் செலவு செய்கிறார்களா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டாமா? அவர்களைப்பற்றி இங்கே பேசுவது கூடாது. அதற்கு இது சந்தர்ப்பம் இல்லைபென்றால், இந்த மானியத்தைப்பற்றி இங்கே பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைப்பற்றி பட்ஜெட்டில்தான் பேசவேண்டும். இப்பொழுது பேசுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** சென்ட்ரல் பாங்கு பணம் விநியோகம் செய்வதில் பாரபட்சமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் நாம் அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாதா? அப்படி அவர்கள் பாரபட்சமாக விநியோகம் செய்வதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு நமக்கு ஏதாவது சாதனம் உண்டா? அப்படிப்பட்ட சாதனம் நமக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ட்ரல் பாங்கு ஜில்லா கூட்டுறவுப் பாங்குகளுக்குச் சரியான முறையில் பணத்தைக் கொடுப்பதாகவே இல்லை. அப்படிக் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட்டுறவு டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. அவர்களுடைய குற்றத்தை எடுத்துச்சொல்வதற்கு அவர்களுக்குத் தெரியும் இல்லை. இப்படிப் பாரபட்சமாக அவர்கள் இருப்பதைத் தடுக்கவும் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அவர்களிடம் சாதனம் இல்லை. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பணம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தவறுகள் செய்தால், அதைத் தடுக்க என்ன செய்வீர்கள் என்பதைத் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தை மறுப்பதற்காக நான் பேச முன்வரவில்லை. அங்கே நடக்கக்கூடிய தவறுகளை எடுத்துச்சொல்வதற்காகத்தான் நான் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். அந்த டிபார்ட்மென்ட் இயங்குகிற முறையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குத்தான் நான் பேசுகிறேன். திருப்தி அளிக்கக்கூடிய அளவில் அது இயங்கவில்லை. நாம் கொடுக்கும் பணத்தை அவர்கள் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சரியாகக் கொடுக்கிறார்களா என்பதைச் சரிபார்க்க வேண்டும். கண்காணிப்பு வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **SRI MOHAMED RAZA KHAN :** By way of clarification, Sir, I may ask one thing. While agreeing to the proposals of providing Rs. 120 lakhs, why should not Government give the entire thing to the State Co-operative Bank and allow it in turn to distribute it to the various District Co-operative Banks? Previously the State Government were operating only through the State Co-operative

[14th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Bank. The State Co-operative Bank in its turn provides or subscribes to the share capital of the district banks. I want to know why the Government of Madras should give something by way of share capital to the State Co-operative Bank and also the several District Co-operative Banks. They can give the whole amount to the State Co-operative Bank which in its turn would distribute to different district co-operative banks. Why have not the Government done so? They may clarify the point. With that request for clarification, I support the demand.

SRI K. T. KOSALRAM : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுப் பாங்குகளுக்கு சர்க்கார் இப்படிப் பணம் கொடுப்பது அவசியமானதுதான். சோஷலிச சமுதாயம் உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, கூட்டுறவின் மூலமாகத்தான் பல சிறிய கைத்தொழில்களுக்கும் பல்வேறு சிறிய சொசைட்டிகளுக்கும் உதவ முடியும். அந்த நோக்கத்துடன்தான் இந்த அரசாங்கம் இந்த பட்ஜெட்டில் இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறது. இந்தக் கூட்டுறவுப் பாங்குகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது நான் பேசுகிறேன். கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் கிராமாந்தரங்களில் சிறு சிறு கைத்தொழில்களை . . .

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : ப்ரொக்யூர்மெண்ட் காக என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM : 'ஷேர் காபிடல்' என்று போட்டிருக்கிறது.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : ' . . . implementation of the scheme of procurement and distribution of foodgrains through co-operatives ' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. T. KOSALRAM : சரி. கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் ப்ரொக்யூர்மென்ட் பண்ண வேண்டும். கிராமாந்தரங்களில் விநியைக்கூடிய எல்லா தானியங்களையும் கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதை வாங்குவதாக இருந்தால், மத்தியில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் இருக்க முடியாது என்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கிறது என்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப்பட்ட தானியங்களை வாங்குவதாக இருந்தால், சிறிய கூட்டுறவு சொசைட்டிகள்தான் அவைகளை வாங்குவதற்கு சென்ட்ரல் பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்குகிறது. அப்படித் தலை நகரில் இருக்கக்கூடிய பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கித்தான் அந்தத் தானியங்களை வாங்குகிறார்கள். அப்படிச் சிறிய கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் சரியாக நடந்துகொள்வதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பி. கே. நல்ல சாமி சொன்னது அவ்வளவும் முற்றிலும் உண்மை. குக்கிராமங்களில் விநியைக்கூடிய தானியங்களை வாங்குவதற்குச் சிறிய கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு நல்ல முறையில் ஒழுங்காகப் பணத்தைக் கொடுத்தால்தான், கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில்

[Sri K. T. Kosadram] [14th December 1959]

இயங்கும். பணத்தை எல்லோருக்கும் ஈக்விடினாக, அதாவது சீராக, விநியோகித்தால்தான் கூட்டுறவு முறை மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அதன் பிறகு கூட்டுறவு முறையில் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நம்பிக்கை ஏற்படும். அந்த முறையில் கூட்டுறவுப் பாங்குகளை சர்க்கார் இயங்கச் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக, எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதற்கும், சிறிய கைத்தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் சரியாகப் பணம் கொடுப்பதில்லை. சிறிய கைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் பணம் கொடுப்பதில்லை. அந்தர்ப் பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கொடுப்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போலவே, கொடுக்காமல் இருப்பதற்கும் பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அதில் எது உண்மை என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியவில்லை. ஆகவே, கூட்டுறவுப் பாங்குகள் மூலமாகப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் கூட்டுறவுப் பாங்குகளுக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குப் புரியும்படி செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

மற்றொன்று, அரசாங்கம் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் மூன்று லட்சம், ஐந்து லட்சம், ஏழு லட்சம், பதினைந்து லட்சம், இருபது லட்சம் என்று பலதரப்பட்ட லட்சக்கணக்கான பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும்கூட சேலம் ஜில்லாவிற்கு இருபது லட்சம் என்று அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே என்ன தானியத்தை ப்ரொக்யூர் பண்ணப் போகிறார்கள் என்பதை விளக்கவேண்டும். அங்கே என்ன விளைபொருள் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதற்கு விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

3-30
P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, the note circulated along with the Demand explains the entire position with regard to the necessity for the Demand. It is necessary not only for the purpose of procurement of foodgrains but also to give enlarged credit to the farmers. The credit position of the various banks will have to be strengthened. The capital structure of the various banks has to be strengthened because the borrowing capacity of each bank depends upon its paid-up share capital. Therefore, if the Central Banks should have greater resources at their command for the purpose of distributing credit, the only way of doing it is to strengthen the share capital. It is only for that purpose that this Demand is put forward. The immediate purpose may be procurement. Hon. Members, I am sure, are aware how credit facilities are being given on a larger scale every year. This year's target is about Rs. 19 crores to be distributed to the various credit societies and agricultural banks.

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

Then, the question was put why one district got Rs. 23 lakhs, another Rs. 9 lakhs and yet another Rs. 3 lakhs, whereas there might be a district which did not get anything at all. It is not as if we divide the Rs. 120 lakhs as between the various Central Banks and the State Bank. We wanted to know their requirements first. After finding out their requirements, we apply to the Reserve Bank for credit facilities. The Salem Bank wanted Rs. 23 lakhs because, I may inform the hon. Member Sri Kosadram, that is one of the best banks functioning in our place. It has distributed Rs. 3½ to 4 crores. No other District Bank has reached that level. It wants to expand further, and it wants Rs. 23 lakhs. Perhaps, next year it may require much more than this, but that is quite a different thing. These are not institutions in which the Government directly interfere. These are all autonomous bodies functioning under the Constitution laid down in the Co-operative Societies Act and we cannot force credit on them saying, 'You should take Rs. 23 lakhs because the Salem Co-operative Bank has asked for 23 lakhs.' Only after ascertaining their needs, we get this credit from the Reserve Bank and pass it on to the other banks.

One question was put by the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan. He asked why we should directly participate in the capital structure of the district banks instead of routing it through the State Bank. That was what was being done till now and that led to an anomaly. Formerly, we advanced to the State Bank Rs. 25 lakhs towards their share capital and they in their turn passed it on to the district banks. What happened was that this sum of Rs. 25 lakhs was taken credit by the State Bank for borrowing from the Reserve Bank even though that sum had been passed on to the Central Banks. The Central Banks also, on the strength of this sum of Rs. 25 lakhs, borrowed in their turn. So, it was duplicate credit that was obtained. It is only for the purpose of solving that, that we thought that if contribution to the capital of the Central Banks could be made, it could be done directly by the Government. That is how this practice has come into existence. On the whole, it is the intention of the Government to see that all the villages are covered by co-operative societies. That is our aim. We would be reaching that target of covering all the villages within the end of this financial year.

Then, our target with reference to the coverage of persons is that we should cover at least 50 per cent of all the persons in the rural areas. This year, perhaps we would be reaching the target of cent per cent villages with 42 or 43 per cent of the villagers concerned. But, before the end of the Second Plan period, our target is, we should cover at least 50 per cent of the rural population, and we would be able to achieve that target. It is only for the purpose of achieving these targets so that farmers may get easy credit for carrying on their agricultural operation, that we are taking these various steps.

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

I may assure the hon. Member Sri B. K. Nallaswami that the Government are aware of the difficulties and also the irregularities that are occurring here and there. That is why we appointed a committee to go into the whole matter, under the chairmanship of Sri T. M. Narayanaswami Pillai. The Report of that Committee is available with the Government now. Various other central bodies also have reported about the functioning of the co-operative societies. A comprehensive Bill for the purpose of plugging the loopholes is under contemplation. I hope it will be introduced in the Legislature at an early date when the hon. Members will have ample opportunity to discuss the various aspects of co-operative development. Now, nothing further can be done.

MR. CHAIRMAN: Now, we shall take up the next item, namely, non-official business. There are six Resolutions on the agenda. If the speeches are short, we can go through all of them. The first Resolution is in the name of the hon. Member Sri V. V. Ramaswami. He will move his Resolution.

IV.--NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) CONSTRUCTION OF HOUSES IN THE CITY OF MADRAS FOR THE
GOVERNMENT SERVANTS.

* SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது என் பேரில் இருக்கும் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் இந்தச் சபையின் முன்பு பிரேரேபிக்கிறேன்:—

“சென்னை நகரில் வேலையிலுள்ள அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு காகச் சென்னை நகரில் போதிய எண்ணிக்கையுள்ள வீடுகளைக் கட்டி, அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான அத்தகைய வீடுகளுக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாடகையை அவர்கள் செலுத்துவதன் பேரில், அவர்களுக்கு இடவசதி அளிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு இந்தச் சட்டமன்றம் அரசாங்கத்தாருக்குச் சிபார்சு செய்கிறது”.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I second the Resolution, Sir.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

“This Council recommends to the Government that immediate steps be taken to construct sufficient number of houses in the City of Madras in order to provide accommodation for the Government servants employed in the City of Madras on payment of prescribed rent in such Government-owned houses.”

* SRI V. V. RAMASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் அரசாங்கத்தில் ஊழியம் செய்யும் எல்லாச் சிப்பந்திகளுக்கும் வீட்டு வசதி கிடைப்பது மிகவும் சங்கடமாக இருப்பதால்,

14th December 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

அரசாங்கமே அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி, சகாயமான வாடகைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அப்படி, ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க முடியாது என்பதை நான் அறிவேன். ஆயினும், இந்த நிலைமையை நன்கு மனதில் கொண்டு அதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்து அதற்கு என்ன நிதி தேவையோ அதை வருகிற பட்ஜெட்டில், ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக வைத்து, ஒவ்வொரு வருடத்திலும் இவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையை வைத்துக்கொண்டால், நாளாவட்டத்தில் எல்லாச் சிப்பந்திகளுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்பதை வலியுறுத்தவே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இன்று இந்த மன்றத்தின் முன் கொண்டுவந்துள்ளேன். சென்னை நகரை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், இங்கே வேலை செய்கிற கெஸ்ட் பதிவுள்ள அதிகாரிகள் சுமார் 957 பேர்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், கெஸ்ட் பதிவில்லாதவர்கள், அதாவது என்.ஜி.ஓ.-க்களை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தக் கோட்டை அலுவலகத்தில் 1,500 பேர்களும், சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 10,000 ஊழியர்களும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆக 11,500 நபர்களுக்கு இடவசதி இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாகச் சைதாப்பேட்டையில் டாட்ஹண்டர் நகர் என்ற குடியிருப்பு வசதியிருக்கிறது. அங்கு 230 நபர்கள்தான் வசிப்பதற்கு இடம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும், பழைய அரசாங்க மாளிகையை எடுத்துப்பார்த்தால், அங்கு 96 நபர்களுக்குத்தான் வீட்டு வசதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆக, எஞ்சியுள்ளவர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியால் வீடுகள் பார்த்து இருக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுப்பதாக இருந்தால்தான், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லாமல், அவர்கள் வசிக்கின்ற வீடுகள் எல்லாம் காற்றோட்டம் உள்ளதாகவும், வெளிச்சம் உள்ளதாகவும் இருக்கும். இப்போதுள்ள நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், வெளிச்சமும் காற்றும் உள்ள வீடுகளைப் பார்ப்பதே மிகவும் துர்லபமாக இருக்கிறது. பணம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால்தான், அதிகமான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதை நாம் அறிகின்றோம். இப்போது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸ் என்ற இனத்தில் வேறு அலவன்ஸ் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது டாட்ஹண்டர் நகரிலும், அரசாங்க மாளிகையிலும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மத்திய அரசாங்கத்துச் சிப்பந்திகளை எடுத்துக்கொண்டால், 18 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மாநிலச் சிப்பந்திகள் 22 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை நீக்கியுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 12 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், 4 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இது தவிர, அரசாங்கத்தின் மான்யம் பெறும் கல்விச்சாலைகளின் ஊழியர்கள் கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் ஊழியர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலாக அரசாங்கம் இதில்

[Sri V. V. Ramaswami]

[14th December 1959]

வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதில் முதலாவதாக 'லேயர் இன்கம் க்ரூப்' என்ற இனத்தின் மூலமாக மூன்று வகைகளில் மத்திய அரசாங்கம் வழி வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ஞால் ஹௌஸிங் என்ற திட்டமும் இருந்து வருகிறது. இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் ஏழு லட்சத்தி நார்பதாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும், கோவாப்பேடிஸ் அர்பன் ஹௌஸிங் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தின் கீழ் நமது மாநில அரசாங்கம் 17 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இதில் இந்தத் தங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். அதே மாதிரி 'ஸ்டேட் கோவாப்பேடிஸ் ஞால் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' என்ற ஒரு திட்டம் கிராமப்புறங்களிலுள்ள தனி நபர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிற திட்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே போன்றதான், 'ஸப்ஸிடைஸிட் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் தனியார் தொகுதியில் உள்ள தொழில் நிலையப் பிரதேசத்தில் வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக, 25 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. கைத் தொழில் ஊழியர்களுக்காகக் கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காகக் கிட்டத்தட்ட 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பிளான்டேஷன் டீபர் ஹௌஸிங் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தின் கீழ் சிறு தோட்ட முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காகக் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேலாக சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கீழ், இந்திய அரசாங்கம் 168 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுபவையாகும். இவை சென்னை நகரக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், 'லிட்டி-இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட்' மூலமாகவும் செலவு செய்யப்படுகின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் மொத்தம் 150 லட்ச ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம்தான். இப்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏழு வகைத் திட்டங்களுக்காக, அதாவது பிளான் காலத்திற்கு 7 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. மேலும், தாம்பரத்திலும் அம்பத்தூரிலும் மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் வீட்டு வசதிக்காக ஒத்தாசை அளித்திருக்கிறார்கள். இதில் எல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு ஈவையும் பாக்கியை அந்தந்த தனிப்பட்ட நபர்களும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளில் எல்லாம் கடைசியாக வீடு யாருக்குப் போகிறது என்று பார்த்தால் அதில் குடியிருப்பவர்களுக்கே சொந்தமாகப் போய் விடுகிறது. ஆனால் இவ்விதம் எல்லா அரசாங்க ஊழியர்களும் பணம் போட்டு வீடுகளை வாங்கிக்கொள்ள முடியுமா? ஆகவே விடில்லாத

14th December 1959] [Sri V. V. Ramaswami]

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கமே வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அப்படித் கட்டிக் கொடுத்தால், அவர்கள் சுகமாக, காற்றோட்டமான, வெளிச்சமான வீடுகளில் தங்கியிருக்க முடியும். அதோடு அரசாங்கத்தின் வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் எந்த விதமான வீட்டுச் சங்கடமும் இல்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது தவிர, அரசாங்கம் பல வழிகளில் பலருக்கும் வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், டெல்லியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வீடுகள், ஆஸ்டல்கள் போன்றவைகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரயில்வேயை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களும் தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வசதியைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் கட்டாயமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றது. இது தவிர, அனைக் கட்டுகள், பல பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம், நடைபெறுகின்ற இடங்களில், அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அங்கங்கே வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும், கல்லூரிகளிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு வீட்டு வசதியும் ஆஸ்டல் வசதியும் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த இடங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இதற்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணத்திற்குள்ள வட்டியாக வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, எவ்வளவு பணம் செலவு செய்து கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்தாலும், அவர்களிடமிருந்து வாங்கும் வாடகைப் பணமானது நாம் செலவு செய்யும் தொகைக்கு வட்டியாக வந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன். இப்போதுள்ள நிலையில் நகருக்குள் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இடம் கிடையாது என்பது தெரிந்த விஷயமே. ஆகவே, சென்னை நகரத்திற்கு வெளியே இருக்கின்ற இடங்களை அரசாங்கமே விலைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை ஆர்ஜிதம் செய்துகொள்ளவேண்டும். திடீரென்று எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், முதலில் 200 பேர்களுக்கு, அதற்குப் பின்னால் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வசதியை வைத்துக்கொண்டு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுப்பதாக இருந்தால், அரசாங்கத்திற்கும் எந்த விதமான நஷ்டமும் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது சென்னை நகரில் இருக்கும் எல்லா இடங்களையும் இப்போது லிட்டி-இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அதன் காரணமாக எல்லா இடங்களுக்கும் அதிகமான விலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சென்னை நகருக்குள் இல்லாமல் சென்னை நகருக்கு

[Sri V. V. Ramaswami] [14th December 1959]

வெளியே என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பார்களானால், அவர்களுக்குரிய முறையில் அமைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இப்போது தாம்பரம் வரை மின்சார ரயில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தாம்பரத்திற்கும் திருவள்ளூருக்கும் சம்பீத்தில் இருக்கிற இடங்களை அரசாங்கம் வாங்கி அல்லது ஆர்ஜிதம் செய்து வைத்துக்கொண்டால், நல்ல முறையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அவ்விதம் இருப்பதினால், அவர்களுக்குக் காற்றோட்டமுள்ள வீடுகள் கிடைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அவர்கள் ஆபீஸுக்கு வரவேண்டுமென்றாலும், ரயில் மூலமாகவும், பஸ் மூலமாகவும் வந்துகொள்ளலாம். இவர்கள் காரியாலயங்களுக்கு வரும்போது அங்கே வீடுகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு ஏதாவது கைத்தொழிலை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாக இருந்தால், அவர்களுக்கும் ஒரு நல்ல ஊதியம் கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கும் ஒரு வழியாக இருக்கும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த மாதிரியான ஒரு அடிப்படை நோக்கத்துடன், இந்தச் சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு, குறிப்பிட்ட மூலதனத்தை ஒதுக்கி ஊருக்கு வெளியில் பத்து மைலுக்குள் இவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கல்விச்சாலைகளும், விளையாட்டுமிடங்களும், மார்க்கெட்டுகளும் அமைத்துக் கொடுத்தால், இவர்கள் சுகாதார வசதிகளுடன் ஆரோக்கியமான உடல் நலனுடன் வாழ்க்கை நடத்த முடியும்; அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும்; நகரிலுள்ள இட நெருக்கடியும் நீங்கும். அதற்கு மேல் அவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி கொடுப்பதை நிறுத்தி அதற்கான தொகையை மிச்சப்படுத்தி அதை மூலதனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்தால், அக்காமொடேஷன் கண்ட்ரோலுக்கு அவசியம் இருக்காது. இந்தத் திட்டத்தை அரசியலார் தயவுசெய்து ஏற்றுக்கொண்டு தங்கள் சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதர ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்படுவதற்காக அரசியலார் கோடிக் கோடியாகப் பணம் கொடுத்துவரும்போது, அவர்கள் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாதா? அரசியலார் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால், அது மிகவும் நேர்மையானதும் நியாயமானதுமே ஆகும். எனவே, இந்தத் திட்டத்தைக் கட்டாயம் ஏற்கவேண்டும் என்று அரசியலாரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, the Resolution is self-explanatory and is also a very important Resolution. I thought that the Hon. the Minister for Finance would accept it without much speech by my Friend Sri V. V. Ramaswami. It is very interesting to know that the Government of Madras is the biggest employer as far as the Madras State is concerned. Sometime back, the then Leader of the House, (the Hon. Minister in charge of Industries), appealed to the industries not only in the

[Sri Mohamed Raza Khan] 14th December 1959]

City of Madras but also in areas like Coimbatore, etc., that they should provide housing facilities for their employees and said that the Government would be prepared to help them by means of loans, if necessary, both at the Central level and at the State level and charge reasonable rates of interest. Having asked the various industries to have their own housing schemes for their employees, it just stands to reason that the Government of Madras should set an example themselves by providing accommodation for their employees. The Government are well aware that right from the year 1946, more particularly in the year 1946, the position of housing accommodation, especially in the City of Madras, became acute and difficult. Therefore, Members have been repeatedly urging the Government to solve this problem. One of the easiest ways of solving this problem to a certain extent at least was for the Government to provide accommodation for their own servants belonging to the different categories. Even on the financial side, I do not think the Government will be the losers. I think many of the Government servants, particularly, in the City of Madras, get 10 per cent of their salary as house-rent allowance. Therefore, if the Government provide houses for their own employees they would not be the losers. If information could be got from the Accommodation Controller, we will come to know that the number of houses requisitioned for the various categories of Government servants under the Accommodation Control Act, is between 5,000 and 10,000. Such a large number of houses are in the occupation of Government servants. In the last thirteen years or so, the Government ought to have done something or other to solve this problem. Now, the Life Insurance Corporation are prepared to advance loans to the State Governments to solve their housing problems. I just like to know whether the Government contemplate any scheme whereby they can provide accommodation for their own employees. Even from the financial point of view, they can get loans from the Life Insurance Corporation at the rate of 4½ per cent and in spite of the high cost of materials, they could get a return of 6 or 7 per cent, if they invest the money on buildings.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not at the rates at which the houses are rented out to the officers. We may get that rate of interest if the houses are rented out to the public.

*SRI MOHAMED RAZA KHAN: Whatever it is, on the financial side, the Government of Madras will not be the losers. It is time that the Government of Madras had their own scheme for providing houses for their employees. After all, they are giving house-rent allowance to their employees. So, the Government may not lose anything. In fact, the Central Government in Delhi are providing houses as far as possible to their own employees. There is also the other aspect which we will have to consider. How long are we to have this Accommodation Control in force? We cannot keep it in force for all time. At some time or other they should think of providing houses for their own employees. Therefore,

[Sri Mohamed Raza Khan] [14th December 1959]

the sooner we solve this accommodation problem, the better it will be for all of us. The Government must put forward their own scheme of housing. I feel if the Government could take a loan from the Life Insurance Corporation at $4\frac{1}{2}$ per cent and construct apartments, to that extent, the Government will not be the losers. My hon. Friend Sri V. V. Ramaswami referred to some tenements and others put up by the City Improvement Trust. Even there, what is it that we are finding? By constructing small houses, they cannot solve the problem effectively. It is mere waste of land. These are changing times. We must also change the patterns. There is no use of having the old patterns. We must think of new ones. Instead of putting up small houses, which would, after all, take so much space, it would be much better to put up apartments and buildings of the type which we see in other cities where 40, 50 families could be easily and comfortably accommodated with all possible conveniences. I feel that the time has come for the Government to have some definite policy in the matter of construction of houses. When a question was put on the floor of the House some time ago by some Member on this subject, the reply of the Hon. Minister, not the Finance Minister, the then Leader of the House, was that in regard to finance, the Government had fixed priorities, but they felt that in regard to such schemes, there was no need for any such priority.

Let me, in conclusion, say that it would be much better for the Government to take some measures not only in the City of Madras but in the various districts also. Because, the present rents are very high everywhere and from the point of view of atmosphere, environment, etc., it would be in the interests of the officers themselves to be in some little good house. In the absence of such good houses, they are put to a lot of difficulty. Especially, when they are transferred from place to place, they are not always very willing to go to another place. Because, they know fully well that in the new place to which they are transferred, it would be next to impossible to get accommodation for them and their family. That is the trouble. In fact, when once these officers are transferred, it is difficult to find accommodation in the new place. Thus, they are put to a lot of inconvenience and difficulty. So, if the Government have their own houses to offer to their officers in the Madras City and other districts, this accommodation problem could be solved to a very great extent.

*SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, in seconding this Resolution—I think I have already seconded it—I wish to place a few facts before this House. I want to tell this House what I saw in Liverpool and Glasgow. In Liverpool, in the last five years or so, they have built about 50,000 houses. I asked them with surprise how this was possible for them, in a distance of about 15 miles. I got this reliable information. If the total cost was about Rs. 10 crores, the Liverpool Corporation raised about

[14th December 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Rs. 5 crores by way of loan at 4 per cent which they were empowered to do. Of the remaining Rs. 5 crores, they got Rs. 2-1/2 crores from the Central Government and the other Rs. 2-1/2 crores was got by way of taxing the people of Liverpool. In that way, they raised a sum of Rs. 10 crores, and were able to build 50,000 houses. I asked them what was the rent that they charged. They replied that the rent was not more than 6 per cent of the capital expenditure on each house. The same was the case in Glasgow also. These are two industrial centres. Just as we have to face the housing problem here, big cities there also have to face the same problem of accommodation. The farmers were telling me that their labourers were going to the industrial cities, and each farmer has not got more than four or five labourers instead of twenty labourers which he used to have previously. He uses casual labourers at the time of harvest and other times. Thus, they have been able to solve this accommodation problem effectively in these two big Corporations. I am simply placing these facts before the House to show how it will be possible for us also to solve this problem in the same manner. Now, it is suggested that houses should be constructed for Government servants. I would rather suggest that the Madras Corporation and the Municipalities of Coimbatore, Tiruchirappalli and Madurai may be empowered to raise loans to the extent of 50 per cent of the cost of the houses. This could not be done in one year. We must have a Five Year Plan. The remaining portion of the expenditure should be freely met by the State Government and the Central Government together. My hon. Friend Sri Raza Khan pointed out that the Life Insurance Corporation was lending money at $4\frac{1}{2}$ per cent interest. I know what happens to-day. Some unscrupulous persons borrow at the rate of 9 per cent or so, build houses and charge at the rate of 15 to 16 per cent. That is the reason why the rents in cities are so very high. People borrow at very high rates. So, they charge very high rents. That is what is happening in the City of Madras. I know for certain that is the state of affairs here. If people could get money for constructing houses at low rates of interest, I am sure the rents they charge would not be so high as they are to-day. About this City Improvement Trust, I have got my own bitter experience. If the site value is today Rs. 3,000, Rs. 3,500 and Rs. 4,000, it is this Trust that is mainly responsible for it. I have no hesitation in saying that the Trust got the land for rupees 750 to Rs. 1,000 per ground and raised it to Rs. 3,000 or Rs. 4,000. Its establishment charges are so high that it has to fix this price as its sale price. What is the result? The rent for a house built at a cost of Rs. 6,000 is Rs. 50 per month or Rs. 600 a year. Even if you allow two months' rent for repairs, etc., it works out to 8 to 9 per cent. On the other hand, if the Government take up the work by taking a loan at 4 per cent, it will not go beyond 6 to 7 per cent. I have given the figures. It is for the Government to work on those figures. One other thing which I saw and to which the hon. Member Mr. Ramaswami also referred is, before they build houses, they set apart space for the Church, for the school,

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [14th December 1959]

for the parks and so on. We must also do like that. After building houses, we should not try to find out where to locate schools and so on. If all these things are done, we could raise pucca townships providing houses at reasonable rents at a distance of 15 to 20 miles from the City.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Chairman, I generally agree with the Mover of the Resolution. I agree, on the whole, with the principles underlying this Resolution. In fact, Mr. V. V. Ramaswami has very carefully worded the Resolution and has stated that the Government servants should be provided with quarters in the City of Madras on payment of the prescribed rent. He did not mean that free houses should be put up for the Government servants.

The hon. Member Mr. Raza Khan referred to Accommodation Control. That is a problem that we are going to deal with while considering the Rent Control Bill. The Act under revision and the new Act will be in force for another five years according to the present provisions in the Bill. There is always objection to requisitioning of houses for Government servants. It should be stopped. A programme should be drawn up for building houses for the Government servants and I am sure the Government will work out a scheme for the purpose. The hon. Member Mr. V. V. Ramaswami has detailed a number of housing schemes that the Government have got under consideration and also schemes under which the City Improvement Trust and the Corporation of Madras are given subsidies for construction of houses. It is my humble plea that when these housing schemes are sanctioned, a percentage of the houses to be built should be earmarked for Government servants. If such a condition is imposed in sanctioning these schemes, the problem could be solved to a little extent. I know the Resolution cannot be given effect to immediately for financial reasons. But it should be possible to draw up a scheme, a long-range scheme, covering 15 to 20 years to provide houses for Government servants. The first principle should be to provide houses for the lower-grade servants and provision should be made in the Third Plan period for the same.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: My esteemed Friend has given general approval to the Resolution. Am I to take it that the Government also are giving their general approval to it?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, I may at once tell hon. Members who have expressed so much concern about the need for accommodation, particularly for Government servants and other lower income groups, that the Government are not unaware of the need and importance of providing accommodation for their own servants. Hon. Members are already aware that in the matter of housing the policemen, we have taken up a rather big scheme and have been spending in terms of crores

14th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

of rupees to expedite the completion of the schemes. Year after year, we are coming up here with proposals for a large provision being made in order to expedite the construction of houses for constables, head constables, sub-inspectors and so on. For the workers of the Transport Department, we have got a building scheme which has already been taken up. Regarding the Government Press workers, we have got a scheme for providing them with houses as in the case of other industrial employees. Apart from that, we have a number of schemes which will benefit Government servants in the matter of housing. We have the low-income Group Government housing scheme. Many co-operative societies have been formed exclusively for the benefit of Government servants who are also eligible for allotment of houses constructed by other agencies on a hire purchase basis. We have got a slum clearance scheme taken up by the City Improvement Trust and the Corporation of Madras. Low-paid Government servants including peons and attenders living in slums are benefited by lease of plots, cash grants and supply of building materials. These two schemes are Plan schemes. We have also taken up other schemes which do not come under the Plan. We have a number of non-Plan schemes for the purpose of providing houses for Government servants. One is the State Urban Housing Scheme worked by co-operative societies. A number of co-operative housing societies have been formed exclusively for Government servants. The City Improvement Trust is also forming colonies exclusively for Government servants in the City. Then again, we have got co-operative societies, the City Improvement Trust and the Madras Corporation which work the Middle Income Group Housing Scheme which cover Government servants drawing over Rs. 500 and up to Rs. 1,000. Gazetted officers will benefit from this scheme. Then we have got the Rental Housing Scheme under the City Improvement Trust and the Public Works Department. These are intended purely for Government servants and will be implemented shortly. We have also got the State Government Scheme for Government employees. This is a general scheme and the Government of India have also formulated a 'Rental Housing Scheme' for the specific purpose of enabling State Governments to construct houses and let them on rent to their own employees. This scheme is outside the State and is financed by the Life Insurance Corporation. The Government of India have been requested to allot Rs. 80 lakhs (Rs. 30 lakhs for 1959-60 and Rs. 50 lakhs for 1960-61) for the implementation of this scheme to this State. A sum of ten lakhs of rupees has been allotted for this year. It is proposed to entrust the execution of the scheme to the Public Works Department and the City Improvement Trust who possess developed plots ready to be built upon in Todhunternagar and Kilpauk Garden Road Area respectively. The Government of India have indicated that an additional allotment for the Scheme is likely to be made in the course of the year, if it is found necessary. In addition to these, a comprehensive programme for housing Government servants of all categories, with a total financial commitment of

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th December 1959]

Rs. 500 lakhs has been proposed by the Working Group on Housing for inclusion in the Third Plan. The programme includes provision for construction and maintenance of rental houses on a substantial scale for Government servants in the public sector.

Therefore, I would once again reiterate that the Government are fully aware of the importance of providing housing for Government servants and they have taken up so many schemes. In the circumstances, I would suggest that there is no need for a resolution like the one that has been moved by the hon. Member although he has brought it forward with all good intentions. I would request him not to press the Resolution.

4-10 p.m. *SRI V. V. RAMASWAMI : ஐந்துகோடி ரூபாய் சிலவில் எவ்வளவு இத்தகரண்டுத் திட்டத்திலே இதற்கு மிகவும் விரிவான கொள்கை திட்டம் இயற்பதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதானாலே, நான் சொன்ன கருத்தை எல்லாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு நகரில் நெருங்கிய உண்டாக்காமல், தொலைவில், புது ஊர் உண்டாக்குப்பது விரிவான முறையில் வீடுகள் கட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(2) HANDLING OF THE SUBJECT 'GENERAL LANGUAGE AND SPECIAL METHODS—REGIONAL LANGUAGE' BY I GRADE LANGUAGE PANDITS.

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : பெருமை மிக்க தலைவர் அவர்களே, ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளியில் பொது மொழி—விசேஷ முறைகள்—பிராந்திய மொழி (தமிழ்) [General Language—Special Method—Regional Language.] என்ற பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள், பட்டம் பெற்ற முதல் தர மொழிப் பண்டிதர்களாக (பரீட்சை கிரேட் பண்டிட்) அல்லது மொழியில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்று, பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களை நடத்த வேண்டும் என்றும், உயர்தரத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் (Higher Elementary Schools) எழு, எட்டாவது வகுப்புக்களிலும் (Secondary Schools) முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது படிவங்களிலும் மொழிப் புலவர்கள் (லாங்ங்வேஜ் பண்டிட்) அந்தந்த மொழிப் பாடத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதாகவும் கோருகின்ற என்னுடைய தீர்மானத்தை இச்சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான், முன்மொழிகிறேன்.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

"This House recommends to the Government that in all the Basic Training Institutions (Junior and Senior grades) the subject 'General Language and Special Methods—Regional Language' should be handled only by trained I Grade Language Pandits or by Trained Language Graduates and that the language

14th December 1959] [Mr. Chairman]

classes in Standards VI to VII of Higher Elementary schools and in Forms I to III in Secondary and High Schools should be handled by the respective Language Pandits or Pulavars only".

*VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவர் அவர்களே, இது மிகமிக முக்கியமான தீர்மானம் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் ஏனைய மாநில அரசாங்கங்களைவிட பிரதேச மொழியாகிய தமிழ் மொழிக்கு எல்லோரும் வியக்கத்தக்க முறையில் சிறந்த தொண்டு செய்துவருகிறது என்பதை உலகறியும். சமீபத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்றை நிறுவி, சங்க காலத்தில் சங்கப் புலவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தமிழுக்கு எத்தகைய சிறந்த தொண்டு செய்துவந்தார்களோ, அந்த வகையில் தொண்டு செய்ய முற்பட்டிருப்பது குறித்து நான் மகிழ்கிறேன். அரசாங்கத்தை வாழ்த்துகிறேன். அத்தகைய மொழித் தொண்டு செய்யும் ஆர்வத்தோடு விளங்குகின்ற கல்வி அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்தாமல் இருக்க முடியாது. வெகு விரைவில் 1960-ம் ஆண்டில் பி.ஏ. போன்ற உயர்ந்த வகுப்புக்களிலும் கூடத் தமிழ் மொழி மூலமாகவே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் முறையை நமது மாநில அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அது மிகச் சிறப்பான முயற்சி, நிச்சயமாக வெற்றி தரும் முயற்சி. இந்த நிலையிலிருந்து பார்க்கிறபோது, பயிற்சிப் பள்ளியில் "செகண்டரி கிரேட் டிரெயினிங்" "ஹையர் கிரேட் டிரெயினிங்" "பி.டி. டிரெயினிங்" என்று மூன்று பிரிவு ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள். இது என்னவென்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். Higher Grade Teachers, Secondary Grade Teachers, B.T. Grade Teachers என்று மூன்று விதம்.

எட்டாவது பால் செய்தவர்கள் அல்லது நான்காம் பாரம், ஐந்தாம் பாரம் வரையில் படித்தவர்கள், S.S.I.C. -யில் போதுமான மதிப்பெண் பெறாதவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் இரண்டாண்டு காலம் பயிற்சிப் பள்ளியில் போய் பயிற்சி பெற்றால், இவர்களுக்கு "ஹையர் கிரேட் டிச்சர்ஸ்" என்று பெயர். ஆனால், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துத் தேறினவர்கள், தேரவிட்டாலும் உரிய மதிப்பெண் வாங்கியவர்கள், பி.டி-யுனிவர்ஸிடி, இண்டர்மீடியட் வரை படித்தவர்கள், பி.ஏ.-வில் தேராதவர்கள், இவர்கள் இரண்டு ஆண்டு காலம் பயிற்சி பெற்றால், அவர்கள் செகண்டரி கிரேட் டிச்சர்ஸ். பி.ஏ., எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு கல்லூரியில் ஓராண்டு காலம் பயிற்சி பெற்றால், அவர்கள் எல்.டி., பி.டி. ஆசிரியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இப்போது பி.டி. என்று அவர்களைச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நம் நாட்டில் "ஹையர் கிரேட் டிச்சர்ஸ்", "செகண்டரி கிரேட் டிச்சர்ஸ்", "பி.டி. டிச்சர்ஸ்" என்று மூன்று விதமான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இப்போது சமீபத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள பள்ளிகளை எல்லாம் தொடக்கப் பள்ளிகளாயினும் சரி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளாயினும் சரி, எல்லாவற்றையும் ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றி

[Vidwan T. Muthukannappan] [14th December 1959]

வருகிறார்கள். பயிற்சிப் பள்ளிகளை, ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றிவருகிறார்கள். நம் நாட்டிற்குச் சிறந்த கல்வி, உகந்த கல்வி ஆதாரக் கல்விதான் என்பது காந்தி அடிகள் கண்டறிந்த உண்மை. பிற நாடுகள் எல்லாம் இந்தக் கல்வி முறையைப் பாராட்டுகின்றன. அந்த ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி முறை எல்லாப் பள்ளிகளிலும் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இப்படி நாட்டுக் கல்விக்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போலவே, இன்றைய தினம் நாட்டு மொழிக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதுவும் இன்றைய தினம் பி.எ. போன்ற பட்டங்களைப் பெறுகின்றவர்களே தாய் மொழியின் மூலமாகத்தான் போதனையைப் பெற வேண்டும் என்பதாக நாம் செய்யவிருக்கின்றோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

முன்பெல்லாம் செகண்டரிப் பள்ளிகளில்—இப்போது பேசிக் டிரெயினிங் பள்ளியாக—ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையமாக (ஜூனியர், சீனியர் கிரேட்ஸ்) உள்ள இடங்களில் முதல் தரத் தமிழ் வித்துவான்கள்தான் தமிழ்ப் பாடம் போதித்துவந்தார்கள். உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஆரவது, ஏழாவது, எட்டாவது வகுப்புக்களிலும், செகண்டரிப் பள்ளிகளில் முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது படிவங்களிலும், மொழிப் பாடம் என்று இருக்கிறது. இந்தப் பாடத்தையும் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், புலவர்கள்தான் நடத்த வேண்டும். சாதாரணமாகச் “செகண்டரி கிரேட் டிரெயினிங்” பள்ளிகளிலும், “ஹையர் கிரேட் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும்”, மொழிப்பாடம் கற்பிக்கும் முறை இவற்றையும் பயிற்சி பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள்தான் கற்றுக் கொடுத்துவந்தார்கள். மொழியில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள், இலக்கண இலக்கியம், கற்பிக்கும் முறை, வரலாறு போன்றவற்றை நன்கு அறிந்தவர்கள், தமிழ் மொழியில் நல்ல ஆழ்ந்த அறிவும், புலமையும் உடையவர்கள் கற்பித்தால்தான், அது சரியாக இருக்கும். முன்பெல்லாம் அப்படித்தான் நடந்துவந்தது. ஆனால், இப்போது அந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டு வருகிற காரணத்தினால், அந்தப் பள்ளிகளில் இது காணும் பணியாற்றிவந்திருக்கிற புலவர்களை எல்லாம் அகற்றுகிறார்கள். “பர்ஸ்டு கிரேட் பண்டிட்டு”-களை அகற்றிவிட்டு, இவர்களுக்குப் பதிலாக, அப்பாடத்தைப் போதிக்கச் சாதாரண செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களையே நியமிக்கிறார்கள். இதுபற்றி எனக்கு ஐந்தாறு கடிதங்கள் திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து மட்டும் வந்திருக்கின்றன. பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டு காலமாக மொழிப் பாடம் போதித்துவந்த தமிழாசிரியர்களை இப்போது வேலையிலிருந்து நீக்குவது சரியல்ல. அவ்வாறு நீக்கிவிட்டார்கள். நாட்டுக் கல்வியைப் போதிக்கும் பள்ளிகளில் நாட்டு மொழியைப் போதிக்கவும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது அவசியமாகும். மேலும், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் படித்துவிட்டு ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற வருகிற செகண்டரி கிரேட் டிச்சர்களுக்குச் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் ஒருவரே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்த ஒரு

14th December 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

வரே, தமிழ் மொழியும் முறையும் போதிப்பது என்பது அவ்வளவு தரமாக இருக்குமா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சம்பந்தத்தில் பல பள்ளிகளில் நடந்த காட்சிகளைப் பார்த்தேன். அப்போது உண்மையிலேயே வருந்தவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அங்கெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்த மொழி சம்பந்தமான படங்களுக்கும், பாடங்களையும் பார்த்தேன். இடையினத்திற்கு வல்லினமும், வல்லினத்திற்கு இடையினமும், எழுத்துப் பிழை, சந்திப் பிழைகளும், வாக்கியப் பிழைகளும் மலிந்திருந்தன. காரணம் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிற ஆசிரியர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் படித்தவர்தாம். இது குருடன் குருடனுக்கு வழி காட்டுவது போல இருக்கிறது. ஆகவே, ஜூனியர், சீனியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் எல்லாம் முதல் தரத் தமிழ் வித்துவான்களைக் கொண்டு தமிழ் போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முதல் தரத் தமிழாசிரியர்கள் (பர்ஸ்ட் கிரேட் பண்டிட்டு) என்றால், ஐந்தாண்டு காலம் நன்றாகத் தமிழில் இலக்கண இலக்கியங்கள், மொழி நூல், வரலாறு, இவை எல்லாம் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று, பிறகு கற்பிக்கும் முறையையும் அறிந்து தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தமிழ்ப் பாடமும் முறையும் போதிக்கிறார்கள் என்றால், இவர்களிடம் படிக்கிற மாணவர்களும் நல்ல மொழிப் புலமை உடையவர்களாக, ஆழ்ந்த ஞானம் உடையவர்களாக ஆவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. “செகண்டரி கிரேட்” படிக்க வருகிறவர்களுக்கு “செகண்டரி கிரேட்” படித்தவர்களைக் கொண்டே மொழிப்பாடம் போதிப்பது என்பது சரியல்ல. ஆகவே, இனிமேல், எல்லா ஆதாரப் பள்ளி நிலையங்களிலும் (ஜூனியர், சீனியர் கிரேடுகள்) “பொது மொழி—சிறப்பு முறைகள்—பிராந்திய மொழி” என்னும் பாடத்தைப் பயிற்சி பெற்ற முதல் தர மொழிப் பண்டிதர்கள் அல்லது பயிற்சி பெற்ற முதல் தர மொழிப் பட்டதாரிகள் மட்டுமே போதிக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு ஏற்பாட்டை நமது மாநில அரசாங்கத்தார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, உயர்தர தொடக்கப் பள்ளிகளில் (ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்ஸ்) ஆரவது, ஏழாவது, எட்டாவது வகுப்புக்களில் படித்து இறுதியில் எட்டாம் வகுப்பு அரசாங்கப் பரீட்சை (இ.எஸ்.எல்.சி.)- எழுதவேண்டியிருக்கிறது. “Higher Elementary School students are to appear for the Government Examination at the end of their study-VIII Standard.” இப்போது “போர்த் பாரம்” என்பதையும் “எய்ட் ஸ்டாண்டர்ட்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஏறக்குறைய எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாடமே இருக்கின்றது. சங்க இலக்கியங்கள், பதினென்கீழ்க் கணக்கு நூல்கள், சிலப்பதிகாரம், நீதி நெறி விளக்கம், தேவாரம், திருவாசகம் போன்றவைகள் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் படிவத்திலிருந்து 3-வது படிவம் வரையிலும், அதாவது 6-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வகுப்பு வரையிலும் இப்போது கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் சாதாரண “செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள்” தான். நான் ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருக்கிறேன். பின்னே தமிழ்ப் புலவனாகப் பணியாற்றி

[Vidwan T. Muthukannappan] [14th December 1959]

யிருக்கிறேன். பின்னே பட்டதாரி ஆசிரியருக்கும் பணியாற்றி யிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி நானே மூன்று நிலைகளிலும் பணி புரிந்துள்ள காரணத்தினால், அந்தந்த நிலை ஆசிரியரால் எவ்வளவு கற்றுக்கொடுக்க முடியும், அவர்கள் தரம் என்ன என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்த ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும்போது, பக்கத்தில் வேறு தமிழ் ஆசிரியர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு வந்து பிறகு மாணவர் களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடிய பரிதாப நிலையில் இருக்கிறார் கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதலாவது படிவம் முதல் 3-வது படிவம் வரைக்கும், உயர்தரத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 6-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வகுப்பிலிருப்பவர்களுக்கும் தமிழ் மொழி கற்றுக் கொடுக்கின்றவர்கள் தமிழ் மொழியில் பயிற்சி பெற்ற புலவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பள விகிதமும் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களின் சம்பள விகிதமும் ஒன்று தான். அதாவது 45—3—85 ரூபாய். இதில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். எனவே, இந்த மாணவர்களுக்கு முதல் படிவம் முதல் 3-வது படிவம் வரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வகுப்பு வரையில் உயர்தரத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் மொழி கற்பிப்பவர்கள் மொழியில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்ற வர்களாக—பயிற்சி பெற்றவர்களாக—இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், அவர்களிடம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மாணவர் கள் சிறந்த மொழியாற்றல் உள்ளவர்களாக, மொழி ஆர்வத்தோடு, திறமுள்ளவர்களாக, ஆற்றல் உள்ளவர்களாக விளங்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வதால் அரசாங்கத்திற்கு ஒற்றைக் காசு கூட அதிகச் செலவு இல்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மேலும், ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஏற்கனவே சாதாரண “செகண்டரி கிரேட்” பயிற்சிப் பள்ளிகளில் முதல் தர மொழி ஆசிரியர்கள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால், அவை ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாய் மாற்றப்படும்போது, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துப் பயிற்சி பெற்ற “செகண்டரி கிரேட்” ஆசிரியர்களே போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். “செகண்டரி கிரேட்” ஆசிரியர் களே அநேகமாக இப்போது நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் பாடமானது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.க்கு இருப்பதை விட உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ் வித்துவான் இறுதிப் பரீட்சைக்கு இலக்கிய வரலாறு என்ற புத்தகம் (திரு. க. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எழுதியது) பாடமாக இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்த மாணவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். அது எப்படி முடியும் என்று பாருங்கள்! ஆதலால் முதல் தர மொழியாசிரியர் கள் அல்லது பயிற்சிபெற்ற மொழிப் பட்டதாரிகள்தாம் அதற்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும். நமது தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவதில் அக்கறை கொண்டு

[14th December 1959] [Vidwan T. Muthukannappan]

ருக்கும் அரசாங்கம் இதை நன்றாக உணர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, இதை நிச்சயமாக அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

எனவே, இனிமேல் இந்த ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகளில்— ஜூனியர் அண்டு சீனியர்—“மொழி, கற்பிக்கும் முறை” என்ற பாடத்தை முதல் தர மொழிப் புலவர்களும், மொழியில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்று, பி.டி. பயிற்சி பெற்றவர்களுமே கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், உயர்தரத் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளில் 6-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வகுப்புகளுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளி களில் 1-வது படிவம் முதல் 3-வது படிவம் வரையிலும் தமிழ் மொழியைத் தமிழ் புலவர்கள்தாம் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கூறி, இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN : அவைத் தலைவர் அவர் களே, எனது நண்பர் திரு. முத்துக்கண்ணப்பன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறேன். இப்போது அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் காரணங்களை விரிவாகக் கூறிவிட்டார்கள். ஆகையால், நான் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், மாணவர்களுக்கு எவ்வாறு பயிற்றுவிப்பது என்று சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய பாடத்தின் ஆசிரியர்களாக வரக் கூடியவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் அளவு பாண்டித்தியம் இல்லை, அவர்களுடைய பயிற்சி முறை சரியாக இல்லை என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. எவ்வாறு பாடங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று காட்ட வேண்டிய ஆசிரியர்களுக்கு “Special Methods of Teaching Language” என்ற பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய ஆசிரியர்களுக்கு மொழியறிவு நிறைய இல்லாத நிலைமையானது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அவர்கள் மொழியில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக அல்லது புலவர் பட்டம் அல்லது வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, நல்ல புலவர் அல்லது வித்வான் பட்டம் உடையவர்களாக, தக்க அளவுக்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமித்தால், அவர்கள் நல்ல பணியைச் செய்வார்கள் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் வரவேற்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, in wholeheartedly supporting the Resolution, I would like to state that these Pandits who undergo a number of years' training and specialise themselves in Tamil ought not to be divided into two categories according to the classes which they handle and much encouragement should be given to them by this Government who have come forward to give the maximum encouragement to the mother tongue and give them equal salaries for equal qualifications. In fact, people with the same qualifications are called either I

[Sri G. Krishnamoorthy] [14th December 1959]

Grade or II Grade according to the classes which they have the chance to handle and according to the number of hours of work allotted to them by the various managements. Much hardship is caused to the people with the same qualifications. Perhaps people with better merit among them find themselves as II Grade Pandits and it is up to the Government to see that these people are paid according to their qualifications and that alone will encourage people to specialise in Tamil and make it a real official language. Then alone will the language flourish as the language of Tamil Nad as poet Bharathi dreamed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஆதாரப் பள்ளிகளைப்பற்றியது. அதிலே தமிழ் பாடம் போதிப்பதற்கு முதல் கிரேட் தமிழ் பண்டிதர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யக்கூடிய முறையில் முதல் பகுதி அமைந்திருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில், இதை ஆலோசனை செய்வதற்கு இரண்டாவது பகுதித் திட்டமாக (பார்ட் II ஸ்கீம்) எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது பகுதி ஹைவர் எலிமெண்டரி பள்ளிகளில் 6-வது வகுப்பு முதல் 8-வது வகுப்பு வரையிலும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் 1-வது பாரம் முதல் 3-வது பாரம் வரையிலும் தமிழ் மொழி சொல்லிக் கொடுக்கப் புலவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் விதிப் பிரகாரமே 6, 7, 8 வகுப்புகளில் புலவர்களை நியமிக்கலாம் என்று விதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிடில் ஸ்கூல்களில் 1, 2, 3 பாரங்களில் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக்கொடுப்பது கிடையாது. தமிழ் பண்டிதர்கள்தான் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் மிடில் ஸ்கூல்கள் ஹைஸ்கூல்களோடு சேர்ந்திருக்கின்றன.

ஆகவே, அங்கத்தினர் சொல்வதில் முதல் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், இப்போது அமுலில் இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்கு அவசியம் இல்லை. எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-30 p.m. * **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் தாய் மொழிக்கு எத்தகைய சிறப்புச் செய்துவருகிறது என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. இதையெல்லாம் நினைவுபடுத்தத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன். சுடர் விளக்காயினும் நன்றாய் விளங்கத் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டுமல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதிகமாகத் தூண்டினால் பற்றிக்கொள்ளும்.

14th December 1959]

* **VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN :** ஆம்; அதனால்தான் அளவோடு தூண்டுகிறேன். அறிவு சான்ற அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதிக்குத் தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன். அவர்கள் கூறிய உறுதியை ஏற்றுக்கொண்டு என்னுடைய தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(3) LIBERALIZATION OF PENSION RULES IN RESPECT OF TEACHERS
RETIRING FROM AIDED SCHOOLS AND LOCAL BODY SCHOOLS.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Mr. Chairman, Sir, I beg to move the following Resolution and commend it for adoption by this Hon'ble House :—

"This Council recommends to the Government that the Pension Rules in respect of teachers in Elementary and Secondary schools under Aided Managements and Local Bodies be liberalized to make eligible for pension every teacher who retired from service on or after 1st April 1955 on the secondary grade scale and 1st April 1958 on the B.T. scale irrespective of the breaks he might have had in his service after the completion of his 55th year of age and before the said dates 1st April 1955 or 1st April 1958 as the case may be and irrespective of the agencies he might have served under after his 55th year of age and irrespective of break in service on the crucial dates, viz., 1st April 1955 or 1st April 1958 as the case may be."

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, I second it.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

"This Council recommends to the Government that the Pension Rules in respect of teachers in Elementary and Secondary schools under Aided Managements and Local Bodies be liberalized to make eligible for pension every teacher who retired from service on or after 1st April 1955 on the secondary grade scale and 1st April 1958 on the B.T. scale, irrespective of the breaks he might have had in his service after the completion of his 55th year of age and before the said dates 1st April 1955 or 1st April 1958 as the case may be and irrespective of the agencies he might have served under after his 55th year of age and irrespective of break in service on the crucial dates, viz., 1st April 1955 or 1st April 1958 as the case may be."

The Resolution is now before the House for discussion.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Mr. Chairman, Sir, hon. Members are fully aware of the great benefit conferred by the Government on teachers by way of pension. It was on the 1st of April 1955 that all teachers except B.T. Grade teachers were granted pension by this Government. Later on, when the Pension Rules were published, we found that there was interpretation of rules in different ways. So much so, I had occasions to bring this matter before this Hon. House through non-official Resolutions for the liberalization of Pension Rules. I think this is the

[Sri G. Krishnamoorthy] [14th December 1959]

third time and perhaps the last time because no further Resolution may be required for me to bring before this House for the liberalization of these rules. It is not really liberalization of rules. Rules are there and I want liberalization of rather the interpretation of these rules. Now, the Government have been kind enough to grant most of the things found in this Resolution. Pension has been granted from 1st April 1955 to all teachers except the B.T. Grade teachers and from 1st April 1958 to all teachers who have been drawing B.T. Grade scales of pay. Now the point in this Resolution is this. Owing to various non-official Resolutions brought forward in this House, the rules have been liberalized and interpretation has been liberalized and 99 per cent of the teachers get this benefit. Only one per cent of the teachers are not able to get this benefit on account of the fact that the Resolution previously aimed at by me was not fully adopted by the Government. We want that every teacher who retires on the crucial date or after the crucial date, must have the benefit of pension. Naturally all hon. Members will accept this and the Government too must be ready to accept this. This is a very simple thing. Rules came into force on those crucial dates. Any teacher retiring on that date or after that date must be eligible for pension but in the last amendment—after the 99 per cent liberalization of the rules—there is a small omission of the words “or after” which disables a score of teachers in the Madras State in getting their pension. I have in my file only three such cases. There may be only some twenty cases and that too, if the teachers know about it and begin to claim it. There it has been stated that superannuated teachers who retire after those dates are eligible for pension even though they might have completed the age of retirement long before the crucial dates, even though they might have had breaks in service, even though they might have served under various agencies and so on, provided they had been in service on 1st April 1955 or 1st April 1958—that is, the crucial dates—as the case may be. Now, how do these twenty teachers happen to have this disadvantage and not to have the benefit of these rules? The Government have liberalized these rules with regard to breaks in service, recognizing the fact that more than 50 per cent of the teachers have been and are still in service under Aided Managements and they have no security of service. So, there is every chance of a teacher having been sent out in the month of March or even on the 31st March and not having been able to get another job before the 2nd of April. In that case, he would naturally be out of service on the crucial date. Then, another question comes in. A teacher might have completed the age of retirement on the 20th of March and he might have been sent out by some Aided Management or District Board on the completion of his 55th year and naturally on account of his poverty, he might have just applied for a job and got it only after 1st April and not on the crucial date 1st April 1955 or 1st April 1958, as the case might be. Should he be deprived of this pension because there is a loophole in the rules?

14th December 1959] [Sri G. Krishnamoorthy]

Let us take another case. District Board teachers are generally sent out, whether they be in elementary schools or high schools, on the completion of their 55th year. A district board teacher might have been sent out in the month of March 1955 or 1958, as the case may be, and naturally he might have applied for a job in an aided institution where the age of retirement was 60, though recently it has been changed. It is not easy to get a job in April and naturally he might get a job in the beginning of the school-year, that is, in the month of June or July. Such of these district board teachers who retired in the month of March 1955 or 1958, as the case may be, and who were not able to get jobs immediately before the beginning of the school-year would be deprived of this pension. Now there is another point. According to the liberal interpretation of the rules, the Government have accepted that service under all agencies is national service and that breaks are inevitable. But they must also recognise the fact that a district board teacher who retires after the completion of his 55th year might seek a job in an aided institution and it must also be admitted that the month of March is naturally what is called a harvest season in respect of teachers who are sent out mercilessly with the help of some loopholes in the contract system. It must also be admitted that a teacher cannot normally get a job earlier than the beginning of the school-year, that is, in June or July. Recognising all these facts and recognising also the fact that there cannot be many cases, not more than 20 cases, I would just humbly beg of the Government to see that this one per cent of superannuated teachers in the whole of the Madras State are not deprived of pension which is given to the other 99 per cent of the teachers by liberal interpretation of the Rules. Therefore, the words ‘on or after’ should be added by the Government in the latest amendment of rule 9 (paragraph 2) so that it would apply to teachers who had not been in service on the crucial dates, viz., 1st April 1955 or 1st April 1958, as the case may be. The Government could be kind enough to accept this Resolution irrespective of the fact whether the teacher was in service on the crucial date 1st April 1955 or 1st April 1958 or not. Such cases may be very few. The only thing is the rules should be liberally interpreted by departmental officers; then there will be no room for complaint. All teachers who retired on or after 1st April 1955 or 1st April 1958 would be benefited if only a liberal interpretation is given to the rules and this Resolution accepted. After all, the number of teachers who would be benefited by this would be only very few. The benefit is not going to all B.T. teachers; it will apply only to those who would be retiring within the year 1963, five years from 1st April 1958. The expenditure that would be incurred by this would be very insignificant. I would beg of the Government to accept this Resolution. Already 99 per cent of the teachers are getting the benefit of pension. If this 1 per cent also are allowed to get pension, it will go a long way towards doing justice to the teachers. It will not cost much to the exchequer because the cost

4-49
P.M.

[Sri G. Krishnamoorthy] [14th December 1959]

involved would only be nominal. I would request hon. Members to see the justice in my demand and give their support to this Resolution.

* **SRI T. P. SRINIVASAVARADAN**: While supporting the Resolution moved by my hon. Friend, I might say one or two points. Government have already accepted two things, viz.: (1) that any break of service before the attainment of the age of 55 would be condoned, and (2) that break of service after the attainment of age of 55 in the case of B.T.'s would also be condoned. The only point that Government have to accept is that they need not stipulate that the teacher ought to have been in service on the crucial date, viz., 1st April 1955 or 1st April 1958. That is the only point they have to accept. My Friend Mr. Krishnamoorthy has said that there are only 20 teachers, a very small number, who would be benefited by this and as such the Resolution could be accepted. He has also said that managements of aided institutions always terminate the service of teachers in April and that the month of April is harvest time for them. I might say that teachers are not sent out in the beginning of April. The school works till the end of April. Generally, teachers who complete the age of 55 in the beginning of April or on 1st of April are continued till the end of April, when schools normally close. Only in the case of teachers in municipal schools and district board schools, the moment a teacher completes the 55th year, he is sent out except in the case of B.T.'s for whom there is dearth at present. Secondary grade teachers, Pandits and Physical Training Instructors, if they happened to complete 55 years before 1st April 1955 or 1st April 1958, were made to retire on the completion of their 55th year. This happens in municipal and district board schools.

Of course, there is one difficulty. Government might say this: "If you say that it is not necessary to stipulate that the teacher must have been in service on the crucial date, i.e., 1st April 1955 or 1st April 1958, then what about those teachers who had retired just three or four years ago before the crucial dates after completing 55 years? Are they to be given pension?" I am only anticipating what Government might say. I should be fair to my conscience. Those teachers who had retired three or four years before the crucial dates after completing the age of 55, if they were not in service on 1st April 1955 or 1st April 1958 might get re-employed in some institution or other before they attain the age of 60. They will serve till they are 60 years of age and then they will try to claim pension. This may be the argument of the Government. Pension is given to teachers who have put in loyal devoted service. It is admitted that there must be fairly continued service. In the case of Secondary grade teachers, there may be many cases. But I may tell the Hon. Minister that there may not be many cases if we say that two or three months after the crucial date, the teachers should have got into service; those cases will be considered and they may get pension. Only if the gap is much, i.e., a long period, we cannot

[14th December 1959] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

ask for condonation of break of service. I have already anticipated what Government would say and the Hon. Minister knows that the South Indian Teachers' Union has already sent a memorandum asking for the waiving of the crucial dates. I do hope that the Hon. Minister would consider sympathetically the alternative I have suggested.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point which was raised by the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan is relevant. If we say that a teacher, even though he was not in service on the crucial date, would be eligible for pension, he might get himself re-employed later on. Re-employment could be got even now in any of the aided schools and he might serve till he is 60 and ask for pension. The simple demand should be that all retired teachers should be given pension. As a matter of fact, there is a proposal like that which is under examination now.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I would request the hon. Member to withdraw his Resolution in view of what the Hon. Minister has said.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY**: I shall mention only a few points. My hon. Friend Mr. Srinivasavaradan said that there might be many cases. I would tell him that there would be very few superannuated teachers who would retire during this period. If really the Government fear, as the hon. Member Mr. Srinivasavaradan anticipates, that those teachers who had retired and who were not in service on those crucial dates, would get re-employed and be in service till they attain 60 years of age and claim pension, what is wrong if we give pension to those teachers? After all they had already put in 25 or 28 years of service. They get re-employed and work till they are 60 years of age. What is wrong if you give pension to them after such devoted and loyal and long service? The hon. Member Sri Srinivasavaradan himself suggested once that long and devoted service should be appreciated and that those teachers should be given pension. What is wrong if they get re-employed and serve till they are 60 years of age and then claim pension according to rules? Why should not the poor teacher get pension for his past service? I would suggest one thing. I will amend my proposal a bit if only the Government would accept my Resolution. I will say that the teachers should be given pension subject to the condition that they did not have a break of more than one year from 1st April 1955 or 1st April 1958 as the case may be. If that condition is put, the problem is easily solved. If any teacher gets himself re-employed now, Government can say "There is already break of more than one year from 1st April 1955 or 1st April 1958 (it is now December 1959) and so you would not get pension". That limitation could be put. It is now more than four years from 1st April 1955. I don't think there may be many cases, and the cost would not be much. I hope Government will accept my Resolution subject to the amendment I have just now proposed. It will go a long way towards rendering justice to this

[Sri G. Krishnamoorthy] [14th December 1959]

small body of teachers, if only the insistence on the crucial date is not made. While thanking the Hon. Minister for giving an assurance that he has been examining a proposal for giving pension to all teachers irrespective of their age of retirement, I would request him to accept my Resolution and do justice to this small percentage of teachers who are at present denied pension.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: On a matter of personal explanation, Sir. I did not say that teachers who were not in service on 1st April 1955 or 1st April 1958 should not get pension at all. I only put forward the argument that Government would put forward. I only anticipated what Government would say. That is all what I said. I am not against teachers who were not in service on 1st April 1958 or 1st April 1955 getting pension. I think the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy has not correctly understood me. But the Hon. Minister has gone a step further. Sri Krishnamoorthy puts a limit of one year. The Minister says he is considering a proposal to give pension to all teachers irrespective of the fact whether they had been in service on the crucial date or not. I think I am right in interpreting what the Hon. Minister has said. The Hon. Minister is much more liberal. The hon. Member Sri Krishnamoorthy says "one year". The Minister is prepared to concede three or four years from the crucial dates. I think it is a much more liberal interpretation. In view of what the Hon. Minister has said, I would request the hon. Member to withdraw his Resolution.

4-50 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I want to say a few words in reply to what the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy has just now said. I cannot teach a teacher what is good for teachers. (Laughter.) The hon. Member seems to be more intent upon getting this Resolution passed than getting benefits for the teachers. If that is his attitude, we could not help it. I told him plainly that there was a more comprehensive proposal which would benefit all the teachers, that it was under examination and that, therefore, he should leave it to the Government. After all, I did not grant pension to teachers because they asked for it. No teacher imagined that he would get pension. Without asking for it, they got pension. I do not know why the hon. Member should think that every concession should be got simply because he makes a speech on the floor of this House. That may be good for election purposes, but he would not get benefits by taking this attitude.

Mr. CHAIRMAN: Is the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy withdrawing the Resolution or is he pressing it?

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I press it, Sir.

Mr. CHAIRMAN: I shall put it to vote. The question is—

"This Council recommends to the Government that the Pension Rules in respect of teachers in elementary and secondary schools under aided managements and local bodies be liberalised to make eligible for pension every teacher who retired from service

[14th December 1959] [Mr. Chairman]

on or after 1st April 1955 on the secondary grade scale and 1st April 1958 on the B.T. scale, irrespective of the breaks he might have had in his service after the completion of his 55th year of age and before the said dates 1st April 1955 or 1st April 1958, as the case may be, and irrespective of the agencies he might have served under after his 55th year of age and irrespective of break in service on the crucial dates, namely, 1st April 1955 or 1st April 1958, as the case may be."

The Resolution was put and lost.

Mr. CHAIRMAN: We have got only ten minutes more. If the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan wants, he may move his Resolution.

(4) THE MADRAS STATE AND SUBORDINATE SERVICES RULES.

* SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I move the following Resolution:—

"This House recommends to the Government that new sub-rule (f) to rule 12 of the Madras State and Subordinate Services Rules whereby it is laid down that no person shall be eligible for appointment to any service either by direct recruitment or by recruitment by transfer or by promotion unless he has an adequate knowledge of the official language of the State, namely, Tamil, issued in G.O. Ms. No. 3344, Public (Services), dated 30th November 1957, be kept in abeyance for a period of ten years so as to facilitate the recruitment of Muslims and other linguistic minorities in sufficient numbers to the various services under the Madras Government and prescribe in its place a time-limit within which those persons recruited to the service whose mother-tongue is not Tamil may be required to pass the Second Class Language Test in Tamil as a condition precedent for confirmation."

Sir, in moving this Resolution, I only want to place a few facts before the Government. It was in the year 1957 or in the beginning of the year 1958 that the Government amended these Service Rules whereby they insisted that for any employment under the Government of Madras adequate knowledge of Tamil was necessary, with the result that for a period of two years such of those whose mother-tongue was other than Tamil could not apply and even if they applied, their applications were not taken on record. In fact, the candidates were told that their applications had been rejected for the reason that they did not have adequate knowledge of Tamil. It was also said that 'adequate knowledge of Tamil' meant 'the standard up to VI Form'. There is the question of transitional period, and the Government have to make some provision for the transitional period. I do not mean to suggest that the Government are not alive to this problem or that they are not dealing with it sympathetically. They have got sympathy and they should make some provision for the transitional period.

[Sri Mohamed Raza Khan] [14th December 1959]

After the reorganization of States, every State has got its own official language. Nobody could say anything against it. It may be the right policy, but, at the same time, people who did not anticipate that this change would come about in the year 1957, have to make necessary adjustment. For a year or two, Muslims whose mother-tongue was other than Tamil—that means Urdu—or even others like Malayalees and Telugus could not apply for Government service because of this difficulty or disability. But only recently, in reply to a question raised by the hon. Member Sri T. Purushotham, the Minister for Finance was kind enough to say that they had a discussion with representatives of the neighbouring States, because it is not a matter confined to our State alone. He said that they had a discussion with the representatives of Andhra Pradesh, Kerala and Mysore as to what should be done for the linguistic minorities. No doubt, they have reached some decision, but the decision is yet to be given effect to. Even more than that, in reply to a supplementary question, the Finance Minister said that Pandit Jawaharlal Nehru had made an open declaration that such of those who did not know Hindi for the purpose of employment in the Central Services might be employed for the present provided they were able to pass the Hindi examination that might be prescribed within a prescribed time-limit of two or three years as the case might be. My Resolution is only very simple because I only request that as far as Muslims are concerned—the Government can deal with others also, but I am pleading on behalf of Muslims—they should be recruited to services provided they pass the language test in Tamil within a period of two or three years.

While I am on this issue, I may particularly bring it to the notice of the Government that Muslims whose mother-tongue is Urdu constitute a separate problem. There is a good population of Tamils in Trivandrum and in Bangalore City. Mr. Chairman, I think you are aware that about 35 per cent of the population of Trivandrum consists of Tamils. In the case of Bangalore City, I am told that Tamils form 30 or 40 per cent of the population. The representatives of those Governments may try to come to some understanding with the representatives of our Government in this matter. But as far as our issue is concerned, I mean the issue of Muslims whose mother-tongue is Urdu—there is no neighbouring State where Urdu is the official language who could speak on our behalf—we look to the Madras Government to make some provision for a period of ten or fifteen years so that Muslims whose mother-tongue is not Tamil may not have this disability provided they pass the language test in Tamil. We are not oblivious of the changing conditions in the State. As far as our children are concerned, most of them are taking Tamil in schools. No doubt, it may be possible for them to attain the standard of those whose mother-tongue is Tamil. Still, a definite attempt is made and we do not want to keep away from the current developments. We want to learn Tamil. After all, it is the language of our State. My only submission is that the Government should make some provision for this interregnum, say, for a period of ten or fifteen years.

14th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

You are well aware, Sir, that before 1947 reservation was on the basis of communities. Then, there was a change. Since 1947, I may bring it to the notice of the Government that the recruitment of Muslims to the various services has not been what it ought to be. I am not purely putting it on the communal basis. I am also not making a charge that the Government had any hand in it. But it has happened that in many departments representation of Muslims is not at all satisfactory. Representation is very insignificant, if not nil. I cannot plead for any reservation because under the existing Constitution, there cannot be any reservation on the basis of caste or sect except for Harijans and Backward Classes. In fact, this thing was brought to the notice of the public more by the Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru. He himself in one of his speeches said he had seen that in many of the States representation of the minorities, particularly Muslims, was very, very insignificant. I do not make a charge against the Government, but the facts are there. It may be that the Government are not bothered about this problem. While the Constitution does not make provision, I only request the Government to provide a way out for representation for the various interests. If representation could be provided for by some method which the Government themselves could think of, say, on the basis of population, a sense of confidence would be created in the minds of minorities. In the scheme of things, Muslim minority likes to have representation in the various services of the Government.

I do maintain that the Government themselves have stated that no final decision has been reached. This Resolution has been pending for a long time. Therefore, instead of withdrawing it, I thought it would be good to bring it to the attention of the Government.

* SRI ABDUL HAMEED KHAN : Mr. Chairman, Sir, the Mover has stated the case fully and he has left very little for me to say on this very important Resolution which I second. I know also that the Hon. Minister concerned has been doing his best to implement what he has already said. But since orders have not yet been passed and since recruitment is not made on the basis of the suggestion made by the Hon. Minister, this Resolution is placed before the House so that we may request the Hon. Minister to see that a decision is reached as early as possible.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ This House recommends to the Government that new sub-rule (f) to rule 12 of the Madras State and Subordinate Services Rules whereby it is laid down that no person shall be eligible for appointment to any service either by direct recruitment or by recruitment by transfer or by promotion unless he has an adequate knowledge of the official language of the State, namely, Tamil issued in G.O. Ms. No. 3314, Public (Services), dated 30th November 1957, be kept in abeyance for a period of ten years so as to facilitate the recruitment of Muslims and other linguistic minorities in sufficient numbers to the various services under the Madras Government and prescribe in its place a time-limit within which

[Mr. Chairman] [14th December 1959]

those persons recruited to the service whose mother-tongue is not Tamil may be required to pass the Second Class Language Test in Tamil as a condition precedent for confirmation."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am glad the hon. the Mover of the Resolution stated that his intention in moving it was only to bring it to the notice of the Government that some decision should be taken as early as possible. I have already informed this House that a Committee of the Zonal Council has been formed for the purpose of considering the problem of linguistic minorities, (1) with reference to educational facilities, and (2) with reference to recruitment to services. Both these questions have been considered and the committee consisting of representatives of the four Governments—Kerala, Mysore, Andhra Pradesh and Madras—have arrived at unanimous decisions, and have already submitted a report to the Zonal Council. I am sure that the Zonal Council will accept the unanimous recommendations of this committee. When those recommendations are accepted and when the various State Governments implement them, I have no doubt in my mind that even the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan will be more than satisfied. But as far as recruitment to service on the basis of the representation of the various interests is concerned, I am afraid that the hon. Member is treading on dangerous ground. But I may assure him that we always keep in mind that particularly the minorities should not have any grievance whatsoever. The one claim that we have been putting forward is that we are trying to treat our minorities not on the basis of religion or on the basis of language, but in a generous manner, so that they may not have the least feeling in their minds of any grievance. I may give the hon. Member this assurance. The hon. Member particularly knows that the Government as such have no power to recruit even a peon. They have to depend either upon the Public Service Commission, or certain committees constituted for the purpose of making selections, where the Public Service Commission is taken out of the picture. Therefore, nobody need be under the impression that it is the Government that are making the appointments. The Public Service Commission, I have no doubt, with its present composition, will take into account what the hon. Member also has stated. It is not as if any Public Service Commission members are there to represent the various interests. But whoever might be on the Public Service Commission, these points of view would be kept in mind by them, and if a person is fit for appointment, certainly he should be given preference.

* SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I am very thankful for the speech of the Hon. the Finance Minister. Really I know that he has abiding interest in all the sections and Muslim minority. One thing I should like to say here. For recruitment at the All-India level, namely, Postal Department, it was said that people should know Tamil. The hon. Member Sri Abdul Hameed Khan and myself met Mr. Sankar, Director-General of Posts and Telegraphs, and represented our case to him. He was not able to understand the problem here. He said that unless the Madras

[14th December 1959] [Sri Mohamed Raza Khan]

Government made Urdu the regional language, no Muslim with Urdu as mother-tongue could be appointed. I said that it could not be, and that there were only four or five lakhs of people knowing Urdu. Then in the end, he said that the Madras Government should make a reference. Therefore, these are the difficulties and disabilities, which I wanted to bring to the notice of Government. I request the Government of Madras to make necessary representation to the Central Government on this matter. The purpose of my Resolution has been served and I am more than satisfied with the speech of the Hon. the Finance Minister. I withdraw my Resolution, Sir.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Thursday, the 17th December 1959.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 134. Notification issued with G.O. No. 2013, Local Administration, dated 28th November 1959, regarding the programme of implementation of the Madras District Development Councils Act, 1958, and the Madras Panchayats Act, 1958.

* 135. Notification issued with G.O. Ms. No. 1994, Local Administration, dated 27th November 1959, appointing 1st December 1959 as the date on which the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958) shall come into force.

* 136. Notification issued with G.O. Ms. No. 1995, Local Administration, dated 27th November 1959, regarding constitution of Development Districts under the Madras District Development Councils Act, 1958.

* 137. Notification issued with G.O. Ms. No. 1996, Local Administration, dated 27th November 1959, regarding issue of rules relating to the choosing by Presidents of Panchayats of a member to a District Development Council.

* Placed on the table of the House on the 12th December 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 17th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Reserve Forest.

* 31 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM (on behalf of Sri M. Ethirajalu) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any Reserve Forest in the State is affected by the Pataskar Award; and

(b) if so, the extent of the area involved?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

(b) The extent of the forest area to be transferred to Andhra Pradesh is 100-30 square miles.

SRI T. PURUSHOTHAM : May I know the extent of the forest area that will be transferred to our State on account of this award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That will be very little, Sir.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has this Parliamentary legislation with regard to the transfer of territories received the assent of the President and from what date will the Act be given effect to?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : About that, we are awaiting the advice from the Government of India.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While certain parts of the Reserved Forests are going to be given to Andhra Pradesh, may I know whether we will be getting at least some minor forest areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have stated that the forest area that will be coming over to our State is very little.

[17th December 1959]

Missing of temple jewels

* 32 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a gold sacred thread and gem-studded pendant adorning the Mulavigabam in the Vittal Temple in Kumbakonam were found missing in January 1959; and

(b) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Police have referred the case as undetected.

S.S.L.C. Public Examination

* 33 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any enquiry into the S.S.L.C. Examination results this year in Social Studies and, if so, the findings and the orders passed thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The answer to the first part of the question is in the negative. The second part does not arise.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is it not a fact, Sir, that a large number of candidates fared badly in this subject and have Government taken note of it and enquired about it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not possible to find out in which subject candidates fail generally. But I asked the authorities to find out the average mark. The State average for the subject is 30. Perhaps this is a little low.

SRI T. PURUSHOTHAM: Then, is it true that a paper of a high standard has been set for this subject, I mean, not covered by the prescribed syllabus, and how did the S.S.L.C. Board allow the paper to go through?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not aware of such a thing. It is for the first time that I am hearing such a complaint.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government thinking of any proposal by which failure in a particular subject like Social Studies will not affect the percentage of passes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sure, the hon. Member is aware that in three subjects they have to get hundred marks and that even if a candidate gets 25 marks in one subject, he can get through.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: In the other two subjects they may get 35 in each.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The total is 100 marks in the three subjects and, therefore, even if a candidate gets 25 marks in Social Studies, he can get through. I hope the hon. Member does not suggest that even persons getting below that should be allowed to get through the examination.

17th December 1959]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May I know whether the Government analyse the figures with reference to those who appear privately or those who are trained in schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have no information about that.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Apart from failure in Social Studies, we are told that the percentage of passes is very low. Have the Government enquired into the matter why it is so low?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a matter of fact, I am not satisfied with the percentage of passes even from other aspects. Fifty per cent passing and fifty per cent failing is not a satisfactory state of affairs. But that could be rectified by upgrading the standard and upgrading the teaching standard also. (Hear, hear). It is no use merely giving passes to the students.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is there any maximum percentage laid down for passes in the examination?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Is it not a fact, Sir, that there is no such thing as passes and failures in the S.S.L.C. examination but that the number referred to is with reference to the eligibility rules applied by the different Universities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is what I wanted to tell the hon. Member. Certain students are declared eligible for admission to University courses. Only from that point of view, the declaration is made. I do not think it would be advisable for us to fix a percentage up to which the students should be allowed to pass in any event.

DR. A. SREENIVASAN: May I request the Hon. Minister to find out whether it is a fact that the quality of the students has gone down from year to year along with the other things going down from year to year? The Hon. Minister should consider that also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a matter of opinion. My own view is that we should upgrade teaching also to some extent and provide other facilities and amenities to the students so that they may not be disturbed by other things.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Each non-language paper is divided into two parts, the first part consisting of short questions for which short answers in one or two sentences only are necessary and the second part requiring longer answers. This year the instructions given by the Chief Examiner and the Additional Examiners required long answers. May I know whether that

[17th December 1959]

was the reason for the large number of failures and may I know also whether a representation to that effect was made to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, I am aware of the change made and it is a healthy change. If anything, we should proceed on the same lines.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: These tests are more in the nature of memory tests leading to stagnation and wastage. If so, will the Government think of an alternative method of testing the ability of students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is very easily said that the examination system should be replaced. But when we go into the question of replacing the present system, we are unable to find any better alternative than the existing one.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In answering a supplementary question in the Assembly, the Hon. Minister is reported to have said that girls studied more effectively than boys because the former concentrated on the studies much better than the boys. Does that answer hold good here also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That holds good even for this Council. That is a fact. I know, as a matter of fact, that all the prizes are taken away by the girls not only in the school examinations but also in other competitive examinations. I find more and more girls coming into prominence. I welcome it. I also feel that there is deterioration in the standards of boys.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know what steps the Government propose to take to see that in future boys get the prizes and not the girls? (Laughter).

Pre-professional Course

* 34 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of candidates selected in 1959 for (i) Pre-professional Course leading to Engineering and (ii) Pre-professional Course leading to M.B.B.S.;

(b) whether the selection was based on districtwise allotment of seats;

(c) if so, the basis for the allotment of seats for each district; and

(d) the total number of candidates selected in the City of Madras for each of the above courses?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) (i) The course in Engineering is now an integrated one of five years' duration. The number of candidates selected for the first year of this course is 875,

[17th December 1959]

(ii) The number of candidates selected for the Pre-professional course leading to the M.B.B.S. degree is 420.

(b) Yes, Sir, except in respect of the seats reserved for Scheduled Castes and Tribes.

(c) The seats other than those reserved for Scheduled Castes and Tribes are apportioned among the districts on the basis of their population.

(d) Engineering—45 candidates.

Medical—22 candidates.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know what is the rationale behind this district-war selection? The other day the Hon. the Finance Minister gave some explanation in the case of the medical colleges that the doctors had to go to the different districts. But that argument cannot hold good as far as the engineering colleges are concerned.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Education should be as wide-spread as possible. In the cities students get better facilities than in other areas. Therefore, if there is no regional distribution of seats some of the areas may not get representation at all. That is why the districtwise distribution has been taken up. Perhaps, so far as Engineering candidates are concerned, we may consider whether instead of making the district a unit, we may divide the State into regions and take the region as a unit.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I ask whether the Hon. Minister is aware that in the City of Madras there is concentration of various types of people and that in the matter of education in professional colleges, people in the City are at a disadvantage because seats are being allotted on the basis of population and many candidates in the City have little chance of getting admission into the colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have also been emphasising another aspect which I would request the hon. Member to bear in mind. Now all the first-class talent is diverted to technical courses starving Science and Humanities. I do not think it is a healthy trend. As a matter of fact, I am just trying to find out methods of diverting the first-class talent to Science and Arts courses.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, granting that the Government of Madras want to maintain the reservation on a district-war basis, for the reasons I have mentioned already, should not Madras get something more than it gets even on a population basis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Madras generally gets more seats because the seats reserved for Scheduled Castes and other seats which are not filled, are allotted to the City.

3-10
p.m.

[17th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, here, I want a clarification. Taking it for the sake of argument, the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Revenue Minister have been residents of Madras City since 1952; if their children apply for admission to the Engineering College or the Medical College, are they entitled to apply as City candidates or should they look to the districts of Coimbatore and North Arcot respectively? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a hypothetical question. My son will apply perhaps 15 or 20 years hence. (Laughter.)

Drugs Inspectors

* 35 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Drugs Inspectors in the State and the regional jurisdiction fixed for each of them;

(b) the duties assigned to them;

(c) the number of Drugs licences issued by the Government in each district as on 1st March 1959; and

(d) whether there has been any delay in the issue of licences, and, if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a), (b) (c) A statement is placed on the table of the House.

(d) Yes, there has been some delay in the issue of licences. The main reason for delay has been the inadequacy of staff. The Government have recently sanctioned necessary additional staff for the purpose, and hope that the delays will be reduced to the minimum.

SRI T. PURUSHOTHAM : What is the additional staff sanctioned?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Four Drug Inspectors, one Superintendent, one U.D.C. and one L.D.C.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have all the four Inspectors been allotted to the Madras City? Why is it so? And in Kanyakumari district there is none. Will that district be provided with one?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The work there is looked after by the Drug Inspector at Palamcottah, Tirunelveli. Now, I think these people are mostly employed in the City. They can also be employed wherever necessary. The officer concerned will allot them to the place required.

[17th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM : In view of the fact that enormous duties are assigned to these Drugs Inspectors, may I know how they are able to manage with all these duties? Only one is sanctioned for each district but all the four appointed now have been posted to the City of Madras.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Only the nature of the duties is mentioned in the list. That does not mean that he will be doing all the duties at the same time. (Laughter.)

Operation theatres

* 36 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government for air-conditioning the operation theatres in General Hospital;

(b) if so, the amount sanctioned therefor; and

(c) when the work is likely to be taken up and completed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 3,48,000.

(c) By March or April 1960.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : We are told that the amount had already been sanctioned. May I know what was the reason for the delay in putting the scheme through?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, I will explain the reasons for the delay. First, the expenditure was sanctioned for two theatres to the tune of Rs. 1,25,000. This was revised later and the amount worked out to Rs. 1,51,000. Then sanction was given for another two theatres. Then they wanted to air-condition four theatres. Technical experts said that it would be more economical and useful if all the six theatres had a central air-conditioning system and a central unit. As it would be cheaper and better, the suggestion was accepted and the work was entrusted to Voltas Co., Ltd. In the matter of getting important equipments from foreign countries, there have been some difficulties. We have taken necessary steps in that connection. It is hoped that arrangements are being made to push through the work. As regards air-conditioning theatres in the Stanley Hospital, work has been taken up in three operation theatres and it is hoped that it will be completed soon.

Reorganisation and Retrenchment in Government Departments

* 37 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government for the implementation of the recommendations of the Special Officer for Reorganization and Retrenchment in Government Departments; and

(b) the annual savings effected by the Government as a result thereof?

[17th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The recommendations relate to a number of Departments of Government. They have been communicated to the Departments concerned who examine them and issue orders at appropriate stages.

(b) As final orders have not issued on all recommendations, it is too early to assess the savings resulting from the recommendations.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government place before the House the report of the Special Officer and the orders passed thereon in view of the definite announcement made by the Hon. Minister in his Budget speech with regard to the appointment of the Special Officer for this purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, copies of this report are available in the Library. If the hon. Member is interested, he may look into it.

SRI T. PURUSHOTHAM : Has a copy of this Report been made available to the State Pay Commission for considering channels of retrenchment against enhanced cost, if any, involved in the recommendations of the Pay Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the relevant material has been placed before the Pay Commission.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : May I know whether this House would be given an opportunity to discuss the report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would request the hon. Member to go through the report and if he thinks a discussion is necessary, there are procedures for raising discussion over that and he can follow them.

SRI T. PURUSHOTHAM : I believe the hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the Report of the Special Officer. May I know from the Hon. Minister whether Government will consider the question of giving an opportunity to both the Houses to discuss the Pay Commission Report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am afraid it is too early for the Government to make any commitment in that regard.

'Unhealthy localities allowance'

* 38 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the teaching staff of the Board High School, Pannaikadu, Kodaikanal taluk, Madurai district, were paid an 'unhealthy localities allowance' and 'hill allowance' prior to 1st January 1958;

17th December 1959]

(b) whether it is a fact that this allowance has been stopped since 1st January 1958; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir, an unhealthy localities allowance was being paid to them. No hill allowance was admissible.

(b) Yes, Sir.

(c) The locality is not now considered an unhealthy one.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact, Sir, that from 1944 teachers under the District Boards in this locality were given a hill allowance and that later on it was replaced by an unhealthy allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because it was an unhealthy allowance, it has now been removed. (Laughter.)

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that teachers in the neighbouring locality are allowed the allowance and food products like milk and others are scarce there, will the Government kindly see that the hill allowance is restored because it was replaced by the unhealthy localities allowance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a general question. Therefore, I am sorry I am unable to make any commitments with reference to it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know how they are fixing places for grant of these allowances? This is a hilly place, about 4,400 ft. above the sea level. Could not Government extend the allowance to this place also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We now only give an unhealthy localities allowance. It will depend upon the prevalence of malaria and such other diseases. But when we eradicate these things, we discontinue these allowances also. Therefore, these cases are covered by that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As aided school teachers in that area are given 50 per cent extra grant on account of the extra expenditure at hill stations, will the Government see to it that this allowance is restored?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already answered that it is not possible for me to make any commitments.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : The rules regarding grant of unhealthy localities allowance are applicable not only to teachers but to others also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is a general formula which applies to all Government servants.

[17th December 1959]

Electrocution

* 32 Q.—DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of casualties that occurred in the State of Madras owing to electrocution in the years 1955-56, 1956-57, 1957-58 and 1958-59;

(b) the circumstances under which such deaths occurred;

(c) whether it is a fact that high voltage current of 220/230 volts is now in use; and

(d) whether there is any proposal before the Government to reduce the voltage of current for domestic purposes and, if so, what it is?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The number of casualties that occurred in the State are as follows:—

1955-56	...	...	310 (Fatal 118)
1956-57	...	...	297 (Fatal 69)
1957-58	...	...	317 (Fatal 95)
1958-59	...	...	379 (Fatal 152)

(b) Deaths have occurred due to snapped conductors, inquisitive and intentional climbing and in consumers' premises.

(c) The voltage used in this State is 230-250 volts and this is only low tension voltage.

(d) No, Sir.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: May I know, Sir, if, in view of the large number of fatal cases, Government have considered or the Electricity Board have considered any proposal for limiting the fatalities?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The Electricity Board are taking various measures. If I am given time, I will get the detailed particulars and furnish them to the hon. the Leader of the Opposition.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Will the Hon. Minister be pleased to state whether the Government are taking any steps to see that properly qualified persons deal with electric connection work and that sort of thing, whether they are employed on a temporary basis or on a permanent basis and whether there are sufficient number of schools to train electricians and wire-men as they are called?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Government or private?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: All those who are to deal with electric connections will have to get a licence and only qualified persons are given licences for such work.

[17th December 1959]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, have these figures any relation to the fact that there is a change from the D.C. system to the A.C. system? 8-20 p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, may I know whether the Government have tried to find out how in other countries they prevent casualties due to electrocution?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Casualties occur in almost all countries in the world. So, here also casualties are occurring.

SRI T. PURUSHOTHAM: Is there any periodical inspection of these domestic connections by the subordinates of the Electricity Department and if so, do they bring the defects to the notice of the houseowners for rectification?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I want notice.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Are the Government aware that in countries where there is a low voltage of 110 or 120, there are, if any, only a few casualties?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: But the expert opinion on this is that the present voltage is not so dangerous.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்த மின்சார இணைப்பு வேலைகளில் ஈடுபடுபவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவ்விதம் லைசென்ஸ் கொடுப்பது யார்? அதற்கு எதாவது நிபந்தனைகள் உண்டா? இதில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு பரீட்சை முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இதற்காக ஒரு போர்டு இருக்கிறது. பல நிபந்தனைகளும் இருக்கின்றன. இதில் தேர்ச்சி யடைய வேண்டும். இதற்காக ஒரு பரீட்சை முறையும் இருக்கிறது.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Electricity Board taken steps to educate the public and the school children by propaganda or by issue of pamphlets and also in the case of school children by educating them in the proper use of electricity?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, may I put a supplementary question in addition to the question just now put by the hon. Member Sri Purushotham who has been stealing a march over others in putting supplementary questions?

May I know, in view of the fact that at present electric connection is to be given to villagers and particularly to the agrarian population on a large scale, what steps the Electricity Board or the Government propose to take to see that these casualties are

[17th December 1959]

prevented and, as my hon. Friend suggested, whether any pamphlets have been issued in the regional languages explaining the dangers involved?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I have seen pamphlets being issued cautioning about the various dangers involved in the use of electrical energy. But, from what I know, we are now nearly completing electrification of about 10,000 villages and I do find that the people have taken it up in the correct way. I have not heard very many complaints of negligence.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that there is a rule that re-wiring is to be done every five or ten years and, if so, may I know whether the Electricity Board insist on such re-wiring to be done by the houseowners?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I should like to have notice.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister has quoted expert opinion. Is it the expert opinion that because fatalities and accidents are few, the present voltage should be allowed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Experts have little to do with casualties and fatalities. Even if experts recommend a very low voltage, lower than what is now in use, accidents will definitely occur, if it is not used properly.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware that so far as the Madras City is concerned, when it was served by D.C., even by accident, if somebody touched it, the result was not catastrophic as is the case now with the A.C. system in vogue? (Interruption.) A.C. is much more dangerous than D.C.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government refer the matter that has been discussed here now to the Electricity Board for the purpose of their taking such steps as they would consider necessary for rectification?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think that any suggestion has been put forth during the discussion on this question. Whatever suggestion is given, I am sure, they will take note of it.

Atomic Energy Plant

* 40 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to install an Atomic Energy Plant in the State; and

(b) if so, the stage at which it now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The question of establishing an Atomic Power Station in Madras State has been taken up with the Government of India in the Atomic Energy Commission and the Planning Commission.

17th December 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI : இந்தத் திட்ட முடிவுக்குள் நிறுவப் படுமா? அல்லது அடுத்த திட்ட காலத்திற்குள்ளான் நிறுவப் படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தத் திட்ட காலத்திற்குள் வரும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. அணுசக்தி நிலையம் ஒன்று நமக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நமது கோரிக்கை. இந்தக் கோரிக்கைக்குக் காரணம், சென்னை ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் தேவைகள் எல்லாம் வளர்ந்துகொண்டு வருவதும், இப்பொழுதுள்ள நிலையில், இவ்விடமில் தற்கு வழியில்லாமல் இருப்பதும், ஆகும். ஒரு அணுசக்தி நிலையம் (அட்டாமிக் ஸ்டேஷன்) நிறுவ வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு நமது தேவையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிற மத்திய சர்க்கார் இதை நன்றாகக் கவனித்து, காலாகாலத்தில் நமது கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, may I also point out that weighty opinion has been expressed that putting up an Atomic Plant will be waste of public money?

Construction of houses

* 41 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI** (on behalf of Sri M. Ethirajalu) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any amount has been allotted for the construction of houses during the year 1959-60 for persons belonging to Low-Income Group in municipalities of the State; and

(b) if so, the conditions under which the houses are proposed to be constructed?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A provision of Rs. 10.00 lakhs has been made in the budget for the year 1959-60, for disbursement of loans to local bodies for construction of houses under the Low-Income Group Housing Scheme of the Government of India. The local bodies are permitted to allot only 25 per cent of the houses built by them under the Scheme, to their own eligible employees. The remaining houses should be allotted to the general public.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know whether housing of teachers under municipalities comes under this Scheme?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The answer is quite clear. Out of the remaining 75 per cent, I am sure, teachers also will get it.

Boat building yard

* 42 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to establish a yard for building mechanized boats at Tondiarpet, Madras;

[17th December 1959]

(b) if so, the amount sanctioned therefor; and

(c) when it will commence production?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON:
(a) Yes, Sir.

(b) Rs. 1,65,000 (Rupees one lakh and sixty-five thousand only).

(c) The site has been handed over to Public Works Department on 6th August 1959 for executing the works. The construction of boats will commence as soon as the buildings required for the fishery boat building yard are completed.

-SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தத் தளத்தில் ஒரு ஆண்டுக்கு எத்தனை படகுகள் கட்டப்படும்? இவற்றை எதாவது நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களா? இப்போது எந்தனையே பேர்கள் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இதற்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் எல்லாம் தயாராகவுடன், இதில் துரிதமாக வேலை ஆரம்பிக்கப்படும். வேறு விவரங்கள் இப்பொழுது இல்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பென்னை வயத் தவிர, வேறு எந்தெந்த இடங்களில் இந்தத் தளங்களை ஏற்படுத்தலாம் என்று சர்க்கார் யோசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: கடலூர், நாகப் பட்டினம், பாம்பன், குவாச்சல் முதலிய இடங்களிலும் தளங்கள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்திருக்கிறது.

Loans to Co-operative Credit Societies

* 43 Q.—SRI M. SESHACHARIAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government that there is delay in sanctioning of loans by the Co-operative Central Banks to Co-operative Credit Societies; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. SESHACHARIAR: Is the Hon. Minister aware that loan applications are prepared by Bank Supervisors and then sent to the Central Bank for sanction and, if so, may I know where there is delay and what is the normal time taken for sanctioning a loan application?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I want a separate question.

[17th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, Sir, I wanted information about the number of car accidents for the last six months. But by mistake one month has been mentioned in the question and now, therefore, there is no point in putting it. Anyhow, I shall put it.

Car accidents

* 44 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of car accidents that occurred in the City of Madras and in mufassal from 1st June 1959 to 30th June 1959; and

(b) the number of persons injured and the number of fatal cases both in the City of Madras and in the mufassal?

THE HON. SRI V. RAMAIAH:

(a)—

Number of accidents	
City of Madras	Mufassal
129.	157.

(b)—

Number of persons injured.		Number of fatal cases.	
City of Madras	Mufassal	City of Madras	Mufassal
49.	178.	Nil.	22.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I request the Hon. Minister to give age-war statistics about persons involved in the accidents? May I know how many children were involved in the accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I do not have the information now. 3-30 p.m.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Most of these accidents occur because there are no pavements. Is there any proposal before the Government to build pavements, at least during the present Plan period, in places like Tiruchirappalli and Tanjore where there are no pavements at present?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I do not think accidents occur because of want of pavements. Accidents occur mostly because of negligence on the part of drivers as well as pedestrians.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Many of the accidents are due to lorry traffic. That is our impression.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Lorries also cause accidents. But more than that it is the cars that cause accidents.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government studied the traffic arrangements in Bangalore where there are Instruction Boards instead of policemen and where a mufti policeman

[17th December 1959]

watches whether the cars follow the traffic signals and takes to task those owners of cars who disobey traffic signals? Will the Government adopt that plan if it is successful?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Whenever I go to Delhi, I often hear that the traffic arrangement in Madras City is good.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The Central Act requires owners of vehicles and cars to take third party insurance. But those people who get severely injured in accidents do not get compensation nor do the families of those who die in accidents get compensation from insurance companies, unless they are proceeded against. Is the Hon. Minister aware of the same?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member may put a separate question.

DR. A. SREENIVASAN: Are not stray animals responsible for most of these accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: They also cause accidents.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Do most of these accidents occur during night-time or day-time?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I have not analysed whether the accidents occur more during the night or day.

Purchase of dredger

* 45 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the cost and date of purchase of the dredger now in use at Cuddalore Port; and

(b) the cost of maintenance of the dredger per annum?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The dredger was purchased in 1935-36 at a cost of Rs. 1,82,664.

(b) The average cost of maintenance of the dredger is Rs. 51,000 per annum.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்தத் துறைமுகத்தை மேலும் நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேறு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: மூலக் கேள்விக்கும் இந்த உப கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

17th December 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO DAMAGE CAUSED BY HEAVY RAINS IN SOUTH ARCOT AND TIRUCHIRAPPALLI DISTRICTS.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the extensive damage caused by the recent heavy rains to roads, railways, tracks, cattle, crops and houses in South Arcot and Tiruchirappalli districts and the consequent dislocation of transport and traffic. It has been reported in the papers that nearly 5,000 (five thousands) huts have collapsed in Chidambaram taluk during the heavy rains. The North Rajan Channel, a branch of the Coleroon, also breached at the 19th mile from the Grand Anicut and water began to flow into Chidambaram town. In the Kallakurichi taluk also much damage was caused. The short-term crop in Bhuvanagiri which is to be harvested in December is stated to have been badly affected.

Thirunarayur was completely isolated and food was sent to the residents by boat.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member has asked for many details. So, I will take a few minutes to answer. First I will take South Arcot.

The particulars of damages that are available so far in respect of the recent rain in South Arcot and Tiruchirappalli districts are furnished below:—

South Arcot district—

Roads.—In Vikravandi Lower Anicut Road, breaches have occurred between Vadalur and Pinnalur, between Pinnalur and Vridhachalam Cross Road, between the Vridhachalam Cross Road and Setiatope and near the district border.

The Madras-Tiruchi-Dindigul road breached at mile 113½, viz., near the Block Development Officer's office, Tirunavali.

The Cuddalore-Salem road breached near Tyagadurgam adjoining Manimukthanadhi and also in another place nearby.

The Kallakurichi-Sankarapuram road has also breached between Kallakurichi and Sankarapuram.

There are breaches in the main roads from Vridhachalam to Ulundurpet, Vridhachalam to Veppur, Vridhachalam to Setiatope and Vridhachalam to Tittagudi.

Breaches have also occurred in many villages, roads in the flood-affected area.

Railways.—Major and minor breaches have occurred in the railway in Villupuram-Tiruchi chord line near Puvanur and Thazhanallur and in the Vridhachalam-Salem branch line near Mukasapurur.

[Sri M. A. Manickavelu] [17th December 1959]

Crops.—About 20,000 acres of standing paddy crops in Chidambaram taluk and part of Cuddalore taluk, about 3,500 acres in Vridhachalam taluk and about 500 acres in Kallakurichi taluk have been affected by submersion in water.

Cattle.—No loss.

School buildings.—No damage reported.

Houses.—Nearly 10,000 huts and mud houses mostly belonging to Harijans in Chidambaram taluk covering about 135 villages and about 6,000 houses in all the Vridhachalam, Kallakurichi and Cuddalore taluks have been damaged either partly or wholly by floods.

Relief measures undertaken.—In all the affected parts in the district, affected people have been moved to places of safety and gruel centres have been opened to feed the people stranded by the floods. The Collector has been authorised to go ahead and submit a detailed report with particulars of expenditure incurred. Supply of milk powder for the affected persons has been arranged through the Guild of Service, Cuddalore, and its branches. Cash grants are being paid to all the affected victims by relaxing the rules governing eligibility for the cash grants in deserving cases. Arrangements have also been made by the Collector for inspection of all the fields affected by submersion of water to assess the extent of loss and relief measures to be undertaken by way of remission of land revenue and grant of loans for the purchase of fodder, seeds, etc. The Collector has promised to submit proposals for suspension of land-revenue collection, and additional allotment under loans, if necessary. In respect of damages to irrigation sources arrangements have been made to form ringbund wherever possible for all the damaged tanks and also for the repair of damaged supply channels so as to restore them to working condition without detriment to the balance of the irrigation season. The Collector has promised to send proposals for additional allotment under “flood repairs” on receipt of full particulars from the subordinate officers. Normal traffic has been restored on most of the roads either by closing the breaches or by forming diversions. Major and minor breaches which occurred in the **Railway—Villupuram** Tiruchi chord line and in the Vridhachalam-Salem branch line have been closed and normal traffic has been restored.

Tiruchirappalli district.—

Roads.—The Highways roads from Jayankondan to Andimadam to Sendurai and to Lower Anicut have breached. Three breaches have occurred on the road to Srimushnam village, Andimadam out of which one near Kovathur bridge is being repaired and the Divisional Engineer (Highways) has been instructed to take speedy action to close the other breaches. The road near Adhikurichi has also breached. The bus service on the roads between Jayankondan and Srimushnam has been suspended and the bus service has been restored on the roads from Jayankondan to Sendurai and Jayankondan to Lower Anicut.

17th December 1959] [Sri M. A. Manickavelu].

Railways.—No damages reported.

Crops and cattle.—No damages to crops and cattle.

School building.—No damages reported.

Houses.—Due to overflow of water in Ponneri tank about 81 houses in Amanakkanthondi village have collapsed. A sum of Rs. 2,730 towards cash relief and clothing grant of Rs. 910 have been sanctioned to the affected people. Houses at Thaluthalamedu Thandalai, Vadaveekam, Pillapalayam and Kidarankondam have been damaged. Necessary instructions have been issued to provide relief measures to the victims. On account of the breaches in the minor irrigation sources in Janyankondan and Thaluthalamedu, in Vadaveekam village many houses in the three Harijan colonies have collapsed. The people were shifted to churches and schools in high level areas. Instructions have been issued to provide immediate relief to the victims.

Full details of the damages caused by the floods are awaited from both the Collectors. Prompt steps have been taken in affording relief to the people affected in both the districts.

Very soon after this occurred, the Hon. the Minister for Public Works personally visited the affected areas and his report will also be helpful in according relief to the affected people.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, when such 3-40 long and detailed reports are read out, it will be useful to the p.m. Members to have copies of them either before or at least after the Minister makes the statement. Otherwise, I do not know where we stand in regard to the statement.

MR. CHAIRMAN : It will be roneoed and circulated to the Members.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message from the Governor of Madras on the Motion of Thanks passed by the Council on the 10th December 1959 :—

“ I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the Address with which I opened the present Session of the Legislature.”

I have also received messages from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959, and the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959, in pursuance of Article 207 (8) of the Constitution of India.

[17th December 1959]

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

Mr. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that I have received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly on the 15th and 16th December and signed by him for the recommendation of the Council :—

(1) The Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959).

(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959).

(3) The Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959).

He certifies that the above are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have further to announce to the House that I have received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly on the 14th and 16th December 1959 and signed by him for the concurrence of the Council :—

(1) The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959).

(2) The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959).

I have also to announce to the House that I have received the following message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, dated 15th December 1959, transmitting copy of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 3 of 1958) as passed by the Assembly on the 15th December 1959 with the following amendments for the concurrence of the Council :—

“ In clause 12—

(i) sub-clause (2) be deleted; and

(ii) in sub-clause (1) the brackets and figure “ (1) ” be omitted. ”

IV.—ELECTION OF DEPUTY CHAIRMAN.

Mr. CHAIRMAN : The next item in the List of Business is the election of the Deputy Chairman. Under rule 13 (4) of the Madras Council Rules, I have first to read out to the House the names of persons who have been duly proposed, together with the names of their proposers and seconders. They are—

Member nominated.	Proposer.	Second.
1 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Dr T. V. Sivanandam.	Sri K. V. Ramasamy Gounder.
2 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri V. S. Balasundaram.	Sri N. Nallasenapathi Sarakalai Mudaliar.
3 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri Mohamed Raza Khan.	Sri V. V. Ramaswami.

[17th December 1959] [Mr. Chairman]

As only one Member has been proposed for election, namely, Sri V. K. Palaniswamy Gounder, I declare him duly elected as Deputy Chairman. (Cheers.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, Sri V. K. Palaniswamy Gounder has been a Member of the Legislature for several years. He was elected to the Legislative Assembly in 1937 and he had been in the Assembly for a number of terms. He has been in this Council for some years. He has been the President of the District Board and he is a very experienced, enterprising ryot. He has served on the Committee that was appointed by the Government to examine ways and means of stepping up agricultural production. His experience has been very useful to the committee and the committee has produced a very valuable report. It is a matter of joy to all the Members of this House, on all sides, that such an experienced Member as Sri V. K. Palaniswamy Gounder has been elected unanimously Deputy Chairman. I offer him our heartfelt felicitations.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House. Sri V. K. Palaniswamy Gounder is well-known to all of us. I am very glad indeed that he has been unanimously elected Deputy Chairman. I hope this convention of unanimous election will be observed so far as this House is concerned to the important places that Members may be asked to occupy. I am sure Sri Palaniswamy Gounder will bring to bear all his rich experience in the discharge of his high and onerous responsibility. Once he is there presiding as Deputy Chairman, I am sure, he will forget the party he belongs to and will mete out justice to all concerned irrespective of what their speeches may be like provided they are in order. I wholeheartedly associate myself with the felicitations.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I would like to offer my felicitations to Sri V. K. Palaniswamy Gounder. From the day on which I saw him in this House, I have been greatly impressed by his calm appearance, clarity of presentation and persuasive language. He richly deserves the place to which he has been elected and I heartily felicitate him.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I also join in the felicitations offered by the Leader of the House and by the Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar. In fact, being a Member of the Opposition, I proposed his name because doing any other thing was a difficult thing. Of course, three times there had been already election to the Deputy Chairmanship—at least two times; I was not in the Council in 1952—when the Leader of the Opposition Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar said that it always stood to reason that although the Party in power was having a large majority—I do not know whether I should say ‘a huge majority’—they should consult the Leader of the Opposition. It is always a very healthy convention. I thought Dr. Lakshmanaswami Mudaliar would mention it this evening.

[Sri Mohamed Raza Khan] [17th December 1959]

(The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam: This time you yourself have proposed the name.) I always anticipate your interruption. (Laughter). But, personally speaking, in the case of Sri V. K. Palaniswamy Gounder, the Opposition is much more happy than the Party in power, for two reasons. One is that he has been sitting mostly with us, on the Opposition side, the side which has always belonged to the Opposition Party. What is more, the speech which he made moving the Resolution of Thanks to the Governor recently was one of the brilliant speeches. It even put some of the Members of the Opposition in trouble because some said that he had made a better speech than some of the Opposition Members were capable of. To that extent, we are very happy. That apart, we are very happy that Sri V. K. Palaniswamy Gounder agreed to become Deputy Chairman. I am sure that he will preside over the deliberations of this House and conduct them in a just manner, giving opportunities to everybody. I know for certain that he will not feel as a partyman hereafter and I am sure that he will keep up that tradition.

MR. CHAIRMAN: I very sincerely associate myself with the sentiments expressed by the previous speakers. Sri V. K. Palaniswamy Gounder has been elected from the Salem-Coimbatore-Nilgiris Local Authorities Constituency. He was a Member of the Madras Legislative Assembly from 1937 to 1939 and from 1952 to 1957. He is the President of the Village Panchayat Board and Taluk Board, Pollachi, and President of the Coimbatore District Board for twelve years. He is the President of the Co-operative Land Mortgage Bank, Pollachi, since 1934. He is the President of the Pollachi Taluk Agriculturists' Association for the last ten years. Hon. Members can see from this catalogue of activities that he comes to this exalted Chair with very great experience. I am immensely glad that such a great gentleman will be associated with me as Deputy Chairman of this august House and I am sure we will be able to work harmoniously together during the period we are here. I again congratulate Sri V. K. Palaniswamy Gounder on his election as Deputy Chairman.

3-50
p.m.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதிப்பிற்குரிய சபையின் டெபுடி சேர்மனாக என்னை ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுத்த கனம் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் ஒரு சாதாரண விவசாயி. எனவே இந்தத் தேர்வை விவசாயிக்குக் கொடுத்த பெருமையாக நான் கொள்கிறேன். இனிமேலும் நான் இந்தச் சபையினரின் அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் பாத்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன். கட்சிகளிடையே பாரபட்சம் காட்டாமல் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவாக நான் செயலாற்றவேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மணஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கடமையை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். அவ்வாறே நான் செயலாற்றுவேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது கனம் சேர்மன் தலைமையில் டெபுடி சேர்மனாக இருப்பது ஒரு பெருமை என்று நான்

[17th December 1959] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

கொள்கிறேன். எனக்கு ஆதரவும், அன்பும் காட்ட வேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னாலானதைச் செய்ய நான் உறுதி கொள்கிறேன். எல்லோரும் எனக்கு ஆதரவாக இருந்து என்னுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சபையினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னை இந்தப் பதவிக்கு ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காகச் சபையினருக்கு மறுபடியும் என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கரகோஷம்.)

V.—GOVERNMENT RESOLUTION.

THE CONSTITUTION (EIGHTH AMENDMENT) BILL, 1959—RATIFICATION BY STATE LEGISLATURE.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, I move—

“This Council ratifies the amendment to Article 334 of the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, as passed by the two Houses of Parliament.”

Sir, this Article of the Constitution refers to the provision for reservation of seats in the Legislative Assembly for members of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes. Under that provision, reservation was to have been only for a period of ten years. This is a provision in the interests of the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes and is to be a temporary expedient. It has to be admitted that there has been a considerable improvement in the conditions of the members of the communities belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes since the Constitution was framed. But, it has also to be admitted that the reasons and circumstances which prompted the Constituent Assembly to introduce this provision in the Constitution have not altogether disappeared. Still, the condition of the members of those communities have not completely improved and they do still need this safeguard, I mean this reservation. Therefore, both the Houses of Parliament have amended this Article so that this provision might be there for twenty years instead of the present ten years.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think only for another ten years.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes. I only said, ‘Instead of the present ten years, it is proposed to change it as twenty years.’ That means, this reservation will be in force for another ten years. I have no doubt that all the hon. Members of this House will agree that it is necessary to continue this provision for some more time, that is, for another ten years, in the interests of these communities that cannot still stand by themselves. Therefore, I do hope that this ratification that has to be made under the Constitution will be agreed to unanimously by this House.

[17th December 1959]

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“This Council ratifies the amendment to Article 334 of the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, as passed by the two Houses of Parliament.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I welcome this step that has been taken in the interests of the Harijan community. All of us have the interests of the Harijans at heart. When the Hon. the Home Member in Parliament moved this, he surveyed the whole question and he felt that still the reservation should be continued in the interests of the community. Therefore, I welcome this amendment.

SRI V. M. SURENDRAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தத்தை ஆமோதிக்கும் தீர்மானத்தை வரவேற்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். பாராளுமன்றத்திலும் சட்டசபைகளிலும் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துரைக்க அவர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கான்ஸ்டிடியூஷன் அசெம்பிளியில் அதற்கான ரிஸர்வேஷனுக்கு அரசியல் சட்டத்தில் வகை சேர்த்தார்கள். பத்து வருடங்களுக்கு இந்த ரிஸர்வேஷன் இருக்க வேண்டும் என்று அப்போது தீர்மானிக்கப்பட்டு, அன்றாடம் அரசியல் சட்டத்தில் ஷரத்து வகுக்கப்பட்டது. அதன்படி இதுவரை இந்த ரிஸர்வேஷன் இருந்துவந்திருக்கிறது. இந்தக் காலத்திற்குள் எதிர்பார்த்த அளவு ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடையவில்லை என்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கென இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஸ்தானங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்று, ராஜ்யங்களிலும் மத்தியிலும் உள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார்கள் தீர்மானித்துள்ளனர். அன்றாடம் இந்த ரிஸர்வேஷனை இன்னும் பத்து வருடங்களுக்கு நீடிக்கும் முறையில், சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் சட்ட ஷரத்திற்குப் பாராளுமன்றத்தில் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் செய்துள்ள சர்க்காருக்கு, இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு தாழ்த்தப்பட்ட மகனும் மகளும் நன்றியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப்போதும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றனர். அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் சில காரியங்களைச் செய்வார்களானால், இந்தப் பத்து வருட நீடிப்பே போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை இன்னும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில், அவர்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லை. அவர்களைப் பொருளாதார நிலைமையில் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு சர்க்கார் பாடுபட வேண்டும். இவர்கள் இருந்து இடங்களிலுள்ள சேரிகளை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இப்போது சர்க்கார் இவர்களுக்குப் பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கார் இந்த வீடுகளையெல்லாம் சேரிகள் இருக்கும் இடங்களிலேயே

17th December 1959] [Sri V. M. Surendram]

கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் இருக்கும் இடங்கள் இன்னும் மோசமாகவே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவர்களுக்கு வீடுகளை நகரங்களில் நகர மக்கள் மத்தியில் கட்டிக் கொடுத்தால், இவர்கள் நகர மக்களுடன் வாழ்ந்து முன்னேற்ற மடைய முடியும். நாடு சுதந்திரமடைந்த பிறகு, ஹரிஜன மக்கள் கல்வியில் முன்னேறி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் ஹாஸ்டல் வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இப்போது படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் இருக்கிறது. இந்நிலையில் ஹாஸ்டல் வசதிகள் போதிய அளவு இல்லை. எனவே, இவர்களுக்கான ஹாஸ்டல் வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக இன்னும் பல விஷயங்களைச் சொல்லலாம். சர்க்கார் ஹரிஜனங்கள் நலனுக்காக மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் இன்னும் பாடுபட்டு அவர்களை இன்னும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச என்னை அனுமதித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது பாராளுமன்றம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு பெரும் சலுகை அளித்துள்ளது. ஞாலத்திற்கு அளி, அதாவது மழை, அவசியம். அதே போல, மக்களுக்கு வேந்தன் அளிக்க வேண்டும். அளி என்றால் தயை என்று பொருள். நம் சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவு மக்கள், பிறரைத் தீண்டக்கூடாது என்றும், பிறர் அருகில் வரக்கூடாது என்றும் பிறரால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு மக்களாக வாழ முடியாமல் வாடி வதங்குகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தால், அவர்களில் சிலர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து பிற மதத்தையே தழிவிவிட்டனர். நாம் இந்த நிலையில் இருப்பது நல்லதல்ல. அரசு மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். குடி ஓம்பல் அரசாங்கத்தின் பெரும் கடமை. குடி ஓம்பும் கடமைகளில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சட்ட சபையில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டியது ஒரு கடமை ஆகும். இந்தக் காலத்தில் ஒருவன் எவ்வளவு பெரிய கல்விமானாக இருந்தாலும், அவன் சட்ட சபையில் இடம் பெறவில்லாது, அவனுக்கு மதிப்பு இல்லை என்பதை நாடு அறியும். சட்ட சபையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனி ஸ்தானங்கள் கொடுத்திருப்பதால், இப்போது நம் சட்ட சபைக்குப் பல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் மதிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த மதிப்பை எக் காரணத்தைக் கொண்டும் குறைத்துக்கொள்ள கூடாது. ஆகவே, இப்போது 10 ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை 20 ஆண்டுகள் என்று திருத்தம் செய்வதை மிகவும் வரவேற்கிறேன். மேலும், இந்தச் சமயத்தில் ஒன்று சொல்லுகிறேன். இந்தமாதிரியாகத் தனிச் சலுகை கொடுக்கும் வகையில், தனி இடம் ஒதுக்கும் வகையில் அவர்கள் தனிப்பட்ட மக்களாகவே வாழ்கிறார்கள். அது தவறு. எப்படிச் சட்ட சபையில் இடம் கொடுக்கிறார்களோ, அதே போல நாட்டிலே, கிராமத்திலே; வீதியிலே வீடு கட்டிக் கொடுத்து மற்ற

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [17th December 1959]

மக்களோடு கலந்து உறவாட வழி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, தனிச்சலுகை தனிச்சலுகை என்று தனிப்பட்டவர்களாகவே ஆக்கிவிடாமல் மற்ற மக்களோடு ஒத்துழைத்து, சேர்ந்து வாழ வழி வகைகள் செய்வார்கள் அரசியலார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மேலும், ஒன்று இந்தச் சமயத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பிற மக்கள், சில கட்சிகள் பொய்ப் பிரசாரங்களாலும், சூஷ் பிரசாரங்களாலும் இவர்களுடைய மனதைக் கெடுத்துச் சட்டத்தை மீறவும் ஒழுங்கில்லாமல் இருக்கவும் செய்து வருகிறார்கள். இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நன்மையைக் கவனித்து நமது அரசியலார் எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து அவர்கள் நன்றியறிவோடு சட்டப் பிரகாரம், ஒழுங்காக நடக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சமயத்தில் நமது அரசியலமைப்பிற்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவர்களையும் பாராட்டி எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ This Council ratifies the amendment to Article 334 of the Constitution of India, proposed to be made by Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, as passed by the two Houses of Parliament.”

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 28 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, this matter has already been discussed. Therefore, I do not think any speech is necessary so far as this motion is concerned.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and 3 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

^a Printed as Appendix II on pages 360-361 infra.

17th December 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 28 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 29 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move.

‘ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 29 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

Printed as Appendix III on page 362 infra.

[17th December 1959]

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES VALIDATION BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 24 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, this Bill is being brought before the House under rather peculiar circumstances. The Sales Tax Act was originally passed in the year 1939. In that Act, section 19 (4) gave power to the Government to frame rules and it was also laid down therein that the rules so framed should be published at least for a period of four weeks before they came into effect. In the first instance, when the rules were framed, they were placed before the Assembly and the Council, and both the Houses considered them and passed them. But the condition laid down in section 19 (4) that there should be a period of at least four weeks after the publication of the rules was not observed under the impression that as the matter was placed before the Assembly and the Council, such compliance might not be necessary. All along we had been functioning under those rules and the validity of those rules was never questioned. But in a recent case, Writ No. 20 of 1958 and certain other writ petitions by dealers in hides and skins who were assessed to tax under the rules referred to above, it was contended that the amended rules 15 and 16 under the Madras General Sales Tax Act, 1939, were not valid as they were not made after previous publication for a period of not less than four weeks as required by section 19 (4) of the Act. Therefore, even though the writ petition No. 20 of 1958 referred to concerned only rules 15 and 16, the effect of the judgment is that all the rules are invalid because that lacuna existed in respect of the other rules also. Therefore, we are now placed in a very embarrassing situation of not only being faced with petitions for return of amounts already collected under these invalid rules, but we are also not in a position to proceed with the collection of arrears of tax because the very validity of the assessment is being questioned on the ground that the very rules had been invalidated by the decision of the High Court. The hon. Members might remember that section 19 (4) itself was removed and that then the Act of 1939 itself was replaced by another Act, passed in 1959. But still in respect of transactions which took place prior to the present Act and in respect of the assessment made in respect of those transactions, those rules and those provisions of the old Act would still apply. Therefore, it has become necessary to take legislative measures to rectify these technical defects. I am laying emphasis on the expression ‘technical defect’ because sometimes criticisms are made that whenever a judgment is given in the High Court invalidating certain assessments, immediately validating legislation is brought before the Legislature by the Government. But in cases where technical defects are pointed out, particularly in cases of this sort, where technical defect is being pointed out

17th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

after the lapse of twenty years, when thousands of transactions have taken place and thousands of assessments have been made on the basis of those rules, I think, Sir, it is but necessary and proper that this technical defect should be removed. It is only from that point of view that we are bringing forward this legislation. judgment on this writ petition, namely, No. 20 of 1958, was delivered on 1st October 1959. Curiously enough, on 1st December 1959, there was another Bench decision wherein the validity of the rules was gone into. That Bench decision took the view that we should apply the provisions of the General Clauses Act and presume that all the formalities had been properly gone through and that, therefore, we should hold that the rules were valid. As against this decision, we are now informed that the parties have filed a petition taking the matter in appeal to the Supreme Court. Therefore, we are now advised to place the matter beyond any doubt and have the legislation passed. 4 00 p.m.

Sir, there is one other matter included in this Bill with regard to another amendment which took place in the year 1957. A question has now arisen whether by that amendment the assessments prior to 1955-56 alone are held valid or assessments in respect of transactions subsequent to 1955-56 also are to be held valid. The intention of the Government and the intention of the Legislature was that not only the past transactions but also every subsequent transaction should be held valid. But in the same writ petition No. 20 of 1958, it has been held that this amendment would not apply to transactions subsequent to 1955-56. That defect is also sought to be rectified by this amending law. It is only under these circumstances that this Bill is being brought before the Council. I am sure the hon. Members of the House will appreciate the circumstances under which this amending Bill is brought to rectify the technical defects pointed out by the High Court. Therefore, I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, certainly I sympathise with the position in which the Hon. Minister is placed now. But it is a matter of some surprise that when the rules are clear, that is, when section 19 (4) of the General Sales Tax Act, 1939, definitely says that the rules should be published previously for at least a period of four weeks, that provision was not observed. I agree nobody was responsible for that. But the fact is that that provision was not observed. In fact, section 7 of the General Clauses Act says that even if there is no provision like that, there should be some period fixed for notice and so on. Only after saying this, that section says that even though there is want of publication, still it should be taken as conclusive proof that the formalities have been observed and that the publication has

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [17th December 1959]

been duly made. That shows that care was not taken really at the time the rules were published because not one or two weeks but four weeks' notice and publication was necessary. The explanation that was given was that they thought that as the Legislature had passed the rules, it might not be necessary. But the condition itself is imposed in that very section, section 19 (4), namely, 'subject to the condition that the rule should be published for at least a period of four weeks'. Anyhow that is a matter which we cannot discuss now.

The difficulty really is with the depression in the trade in hides and skins. At the time of passing the 1959 Act even representations were made by the concerned merchants that the sales tax was operating on them heavily. They wanted a reduction in the rate of sales tax. That is why even after twenty years, this legal question has been raised in the High Court. Otherwise, they would not have thought of it. That is what I feel in the matter. There has been great depression in the trade and, if it is possible, I would submit for the consideration of the Government whether they could not reduce the rate of tax on hides and skins.

THE HON. SRI C. SUPRAMANIAM: We have given all concessions possible, I may tell the hon. Member.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Whatever concession the Government think fit may be granted by issue of notification. Otherwise, I am perfectly sure that after twenty years, the parties would not have taken this step of finding out some way by which they could get over the tax. The relevancy of my plea is this. The Hon. Minister himself has said that there are arrears of tax to be collected and tax to be refunded. So far as refund is concerned, I do not think it is proper. But in regard to arrears of tax, if relief could be given, I think it will go a long way towards really removing the distress in the trade. It is a fact and everybody knows that the hides and skins merchants are now undergoing very keen depression. It is only from that aspect of it that I make my plea to the Government. But so far as the legal aspect of the question is concerned, I find that section 7 of the General Clauses Act is a sufficient and complete answer. In a subsequent decision of the High Court, this point has been made out and this Bill is not at all necessary. As the Hon. Minister himself pointed out, it is to go before the Supreme Court and nobody knows what will happen there. But I think we can have confidence in the Supreme Court. I do not think they will decide in any other way. That section seems to me to be very clear. That is why, I think, they have repeated that notice and all that should be given but they have also said that even if these are not completely fulfilled, still the rules would be considered to have been duly made. Therefore, Government must take that as conclusive proof that once the rules are published in the Official Gazette, that is a sufficient answer. Anyhow, if the legislation is necessary, we have no objection. But we might take advantage of this occasion and try, if possible, to give some relief to the hides and skins merchants.

17th December 1959]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Mr. Chairman, Sir, I shall only refer to two things which appear to me to be somewhat defective, or which have crept in due to inadvertence. There is some drafting defect also.

In clause 2 (1) reference is made to sub-section (4) of section 19 of the General Sales Tax Act, 1958. The Hon. Minister in charge of the Bill also said that that clause had already been removed. When mention is made of such a section, an indication should be given that that section is no longer in force. Therefore, it would have been better if a reference had been made to it in this way 'as required by the repealed sub-section (1) of section 19'. That would have been better.

Then, this Act is intended mainly to validate collection of levies made. The words used in the prior parts of sub-clause (1) as also in the later part of that sub-clause of clause 2 are 'any levies made or collections made under the previous rules would be considered to have always been made validly'. These collections or levies would be considered to have been validly made. What are considered to be validly made? Collections would be considered to have been validly made. Levies would be considered to have been validly made. But when a reference is made to such collections, the expression 'so paid' is used. For the sake of uniformity, 'so paid' would not be the proper expression. 'So levied' or 'so collected' would be the proper expression. Therefore, wherever the expression 'so paid' occurs, the use of the expression 'so levied' or 'so collected' would be better. It is collection that is referred to in the previous portion of the clause. Therefore, such collection alone should be alluded to in the later portions also.

Then, Sir, there is the proviso. I do not know whether this legislation does not make any act or omission an offence. When this legislation does not make any act or omission an offence, there is no need for the proviso in the Bill. If there was no act which was considered to be an offence under the old rules, then by virtue of this Bill such acts should cease to be offences. If such is the intention of the Government.

MR. CHAIRMAN: This is the first reading of the Bill and the hon. Member should confine his remarks to the general principles of the Bill. He may not refer now to details regarding clauses, correcting grammar and spelling mistakes and such other things.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I want to know whether this proviso really brings out the intention of the Government. I think that the intention of the Government might be truly brought out if the word 'not' in the latter portion of the proviso is omitted. If this Act had not been passed, some acts would be considered to be offences but by virtue of the passing of the Act, those Acts would cease to be offences. That seems to be

[17th December 1959]

4-30
P.M.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, while I support this measure, I would just like to have this clarification. The Hon. the Minister for Finance has really expressed appreciation of the difficulties of merchants and has stated that the Government are there to help them. But he put the case in a different way. Now, on account of some technical mistake which was committed unintentionally, the Government have to validate the whole thing. With regard to certain trades like hides and skins trade, under the existing rules, the merchants dealing in them are not called upon to make any payment by way of sales tax with reference to certain sales of hides and skins and they have all along been under the impression that they need not collect any sales tax from their customers. But now suddenly they have been called upon to pay the tax to the Government. The net result is that many of them are not in a position to pay it because they have not collected it from their customers. Of course, the Government have shown a little concession. The Hon. the Minister for Finance has stated that they could pay it in monthly instalments, spread over thirty or forty instalments. Because this collection is imposed all of a sudden and the merchants are made to pay, I am told many of the businessmen have had to go out of business since they could not bear the burden. At least in future such things may be avoided. The Hon. the Minister for Law, while introducing the Bill, said that the aggrieved parties intended going to the Supreme Court. I want to know the legal position. Will they be debarred from going to the Supreme Court or does this Bill prevent them from going to the Supreme Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sure when we pass a law, the law as existing will have to be interpreted by the Court. That is all I can say.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959 (L.A. Bill No. 24 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS IRRIGATION WORKS (CONSTRUCTION OF FIELD BOTHIES) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 22 OF 1959).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

It is usual for the Government to excavate at Government cost the main channels and distributaries for irrigating blocks up to 50 acres. It is the responsibility of the ryots to excavate the smaller distributaries necessary for irrigating the individual fields

* Printed as Appendix V on pages 361-367 infra.

[17th December 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

within this block. However, in order to reduce the burden on the ryots, instructions were issued to subordinate officers to acquire lands for distributaries at Government cost for irrigating blocks up to 25 acre limit and to have the smaller distributaries constructed by the Department if the ryots agreed to deposit the cost of excavation. Even this liberalization of the rules has not had the desired effect due mainly to disagreement among ryots. In fact, difficulties were experienced in the matter of fully developing the ayacut and utilizing the irrigation facilities under a project due mainly to the fact that, in some cases, the concerned ryots found it difficult to excavate the field bothies owing to obstruction by a particular landholder or landholders. The Government have, therefore, considered it necessary to take power by this legislation—

(1) to exclude from the ayacut of any irrigation project, after giving notice to concerned ryots, lands in respect of which the ryots fail to dig field bothies within a stipulated time; and

(2) in cases where there are disputes, to acquire lands required for the purpose and excavate field distributaries at Government cost in the first instance and to recover such cost including the cost of special staff, if any, employed for the purpose from the concerned ryots.

The Assembly has made certain changes in the Bill. The important changes made are as follows:—

(1) The use of words “relation to” in clauses 3 and 4 of the Bill has given room for some comment and doubt as to the utility and applicability of the provision. These words have, therefore, been omitted so that there will be no practical difficulty in enforcing the notice contemplated in clause 3.

(2) As a measure of caution against any possible obstruction or interference with the flow of water by the adjoining ryots, the following has also been added as clause 7 of the Bill:—

“7. Obstruction or interference with water flowing in field bothy prohibited in certain cases: (1) No person shall, except in accordance with such rules as may be prescribed, do anything which obstructs or interferes or is likely to obstruct or interfere with the flow of water in any field bothy.

(2) If any person contravenes the provisions of subsection (1), he shall be punishable with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.”

This Bill is designed only to enable the Government to attain full development of the ayacut, so that irrigation facilities under a project could be utilised better and quicker by the ryots concerned.

This Bill is a simple one. It has been passed by the Assembly and I request the House, Sir, to accept the motion.

[17th December 1959]

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration ”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, the Bill is concerned with providing new irrigation facilities. There are various projects listed in the Schedule. They are Amaravathi Project, Kattalai High Level Canal, Krishnagiri Project, Lower Bhavani Project, Manimuthar Project, Mettur Canal, Pullambadi Canal, etc. Sometimes we find that these projects are very much appreciated by the ryots. Especially in the case of Manimuthar Project, the ryots themselves came forward readily with monetary contribution and the Project was executed in a short time. That goes to show that ryots evince great interest in these projects. When such is the case, I do not think there will be any necessity for any obstruction by the ryots of the ordinary irrigation sources. In all our areas everything is going on all right. There is no such thing which necessitates Government to force the ryots not to do anything or to penalise those who cause obstruction and so on. You will not improve agricultural economy unless all the ryots work peacefully. If they don't work peacefully, there will be trouble. At present, they are doing their work peacefully. Why should there be the fear that some of them would obstruct this or that? Simply because Government sometimes force these things down the throat of some of the ryots, still there would be some objection and some obstruction even though it may not come to a Court of Law or Magistrate's Court. It is not correct on the part of Government to take steps like these, to anticipate something and try to take powers and that too against ryots who might create trouble against the digging of field bothies. This is a new power that is now attempted to be taken by Government perhaps for the first time, for the purpose of enforcing what they think is a necessity, for having field channels.

[Deputy Chairman in the Chair.]

The word “ bothly ” is used. I have not heard such a word. It is not used in Tanjore or Tiruchirappalli district. Why should we introduce the word then? I have not heard it being used by anybody before. Does anybody know the word and its meaning? Where is it being used?

DEPUTY CHAIRMAN : In North India it is used.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Everybody denies knowledge of the word. Then why is it being used?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ‘ Bothies ’ mean “ small channels ”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I object to the use of the word here for the first time. If it is said that it is being used in North India, our D.M.K. representative would very much

17th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

object to its usage here saying that there is domination of the North here. Yesterday there was discussion and when I saw the word “ bothies ”, I could not understand its real meaning.

SRI T. PURUSHOTHAM : What is there in name?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Rose would smell sweet by whatever name it is called but this would not. This word ‘ bothies ’ gives trouble and brings in penals punishments and so on. It stinks in our nostrils. We need not use that word.

DEPUTY CHAIRMAN : It is used in Andhra.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Andhra representative is not here. We have no such representative here to make us know for certain whether it is used in Andhra and, if so, its exact meaning.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is used in Board's Standing Orders.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But we are now in 1959. Let us not use the word “ bothies ”. How can the ryots understand its meaning when its meaning is not known to us? They may think it is an animal or something like that (Laughter). When I first saw that word, that was my impression. Of course, the Hon. Minister has now explained it. That its meaning is “ small channel ” is implied. But why should we introduce a new word? I would appeal to the Hon. Minister to term the Bill as ‘ Madras New Irrigation Works Act ’. Krishnagiri, Vaigai, etc., are new projects. Therefore, we can say “ Madras New Irrigation Works Act ”. Then, we can do away with the words “ construction of field bothies ”. “ Field bothies ” is defined as meaning small channels which run from outlets in the Government fields and which convey and distribute water to individual fields. That means ‘ field channels ’. Even if the expression ‘ field channel ’ is used, we must know what it is. (Sri V. V. Ramaswami : ‘ கால்நீர்நிலை ’ என்று சொன்னால் போதாது?) Yes. That criticism has to be made by me.

4-40
p.m.

There is another important thing. Why should there be ‘ punishment of imprisonment ’? I know very well from my own experience, even in regard to drainage and irrigation channels, there may be difficulties. There will be the question of individual rights. Therefore, when the Collector decides, he holds a conference and a number of ryots attend it. I have also attended such conferences. We have to mention all those cases. The Collector has to take a careful view and finally decide. Therefore, simply because somebody caused some obstruction or some hot words were exchanged, the punishment of imprisonment cannot be imposed. You can be content with imposition of fine. This is not a case of breach of the peace. It is not something which

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [17th December 1959]

smacks of dishonesty or corruption. It only relates to the difficulties of the ryots. When there is one channel and people are accustomed to supply of water from it, difficulties arise. Of course, there may be justice on both sides. Even though the Collector may decide in one way, there may be justice on both sides. I am talking from experience. Any individual channel you may dig sometimes affects people lower below or some other people. There are various factors involved and the Collector may decide the question. I am not saying that he should not decide it. He may decide the matter after taking into consideration the views of all parties concerned. But the difficulty there is the punishment of imprisonment. That is a very drastic provision especially so far as irrigation rights are concerned. There will be no case of this type except when some cantankerous people are involved. This is not a case of breach of the peace. No ryot will ever come forward and unnecessarily cause obstruction, unless he feels some difficulty, or unless the other person has taken the law into his own hands. It is only in those cases that there may be obstruction. That is why I say that this provision about imprisonment will be very drastic. It is a thing which will seriously reflect upon the general equanimity of the ryots. That is what I would like to say so far as that portion is concerned.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: In the other House I explained and they were satisfied with it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Anyhow the Hon. Minister gives an explanation and we have to be satisfied with it. (Laughter) I have to say what I feel in this particular matter, because it is a question of irrigation.

Even though the Government have got the right to regulate the supply and distribution of water, still so far as our law is concerned, it has been held that if any ryot has enjoyed an accustomed supply of water, that cannot be interfered with by Government. Even though the ryotwari proprietor has not generally a right as against the Government, if he has enjoyed an accustomed supply of water, that right cannot be interfered with by any action of the Government. That has been held by a series of decisions. But I find it stated in clause 6 (1)—

‘It shall be lawful for the Government to construct or dig field bothies on any land belonging to them or acquired by them for the purpose, for utilizing the water for the purpose of irrigation, notwithstanding that such construction or digging may interfere with the right of any person to take water from any water course for the purpose of irrigating his land or for any other purpose.’

That is a very serious provision according to me. The provision itself says ‘notwithstanding the right to take water’. That has not been the law even though the law is that a ryot may not be entitled to get water through a particular channel. But he is entitled to his accustomed supply of water for his land. But the

17th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

clause says ‘the right to take water’. Suppose by the digging of the channel, he loses his right. Still, the law says that it shall be lawful for the Government to construct or dig field bothies. It is, of course, on a par with the general provision about ceiling on land holdings. (Laughter) Just like that, this right is also taken away. I grant that a ryot has no right to supply of water through this channel or that. But so long as a ryot has got supply of water through an irrigation source, he must be entitled to that supply of water. Otherwise, how can he cultivate? From time immemorial that is the law. Even though there has been no suit against the Government, they cannot cut off the supply of water. I do not know what justifiable reason there can be for this new provision. As in the case of ceiling, they say that this is also reasonable.

SRI K. T. KOSALRAM: கனம் டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நண்பர் எதிர்த் கட்சி உபதலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்ன சில விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் அவசியம் என்ன? இன்று அரசியலை எடுத்துக்கொண்டாலும், பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், சாப்பிட்டவன் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும், மேலும் மேலும் கொழுத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும், பட்டினியைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்று நினைக்கும் ஒரு அரசியல் கட்சி இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்பொழுது, அம்மாதிரி விவாதம்தான் கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவேன். அரசாங்கம் இந்த நாட்டு மக்களின் பசிப் பிணியைப் போக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, சட்டம், கோர்ட்டு ரூலிங்ஸ், சுப்ரீம் கோர்ட்டு ரூலிங்ஸ் எல்லாம் நிச்சயமாக இருக்கத்தான் செய்கின்றன. வெள்ளைக்காரர் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில், ஒரு சிலரிடத்திலே இந்த நாட்டை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சட்டங்கள் போடப் பட்டன. அந்த உளுத்துப்போன சட்டங்களின் கீழ்தான் இந்த நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிர்வாகத்தில் இந்தக் குறையைப் போக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த நாட்டை ஆளும் கட்சியினர் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் ஒரு “சானல்” வெட்ட வேண்டுமென்றால், ஒருவர் தாவா போடுகிறது, கோர்ட்டிற்குப் போகிறது, சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர் வெறுமனே போனாலும், அதைப் பிறருக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் என்ற ‘தண்ணீர்வேடிவ் மைண்ட்’ இல்லை என்று நண்பர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் கூடச் சொல்ல மாட்டார்கள். கிராமத்தில் இம்மாதிரிப் பழக்கம் இருக்கிறது. ‘தண்ணீரை வீணாக எங்கு வேண்டுமானாலும் விடுவேன், ஆனால் எனக்குக் கீழே ஒரு இடத்திலே வேறு ஒருவருக்குப் போவதற்குச் சம்மதிக்கமாட்டேன்’ என்று சொல்லும் மனப்பான்மை நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அம்மாதிரி மனப்பான்மை இங்கு இருக்கிறது. அந்தமாதிரி நிலையிலே அரசாங்கத்தார் அதிகாரம்

[Sri K. T. Kosalram] [17th December 1959]

எடுத்துக்கொள்வது, நாட்டு மக்களுடைய பொது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவும்தான். ஒரு சிலருக்குத்தான் உரிமை என்பதில்லை. எங்கெல்லாம் பொது மக்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

வார்த்தையைப்பற்றி ஒரு காண்ட்ரவரஸியைக் கிளப்பினார்கள். “போதி” என்று சொன்னவுடனே, அதில் ஏதோ தவறு போல் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பெயரைச் சொல்லி மக்களின் உணர்ச்சியைக் கிளப்பிக் கிளர்ச்சி செய்யும் ஒரு கட்சியிருக்கிறது. வார்த்தைகளைப் பற்றிச் சர்க்காருக்குக் கவலையில்லை. ஒரு காண்ட்ரவரஸியைக் கிளப்பியிருக்க வேண்டாம். “போதி” என்பதற்குப் பதிலாக “வாய்க்கால்” என்று போட்டுவிட்டுப் போகலாம். ஆனால், வாய்க்கால் என்ற உடனே தண்ணீர் வந்துவிடப்போவதில்லை. மொழியையோ, வார்த்தையையோ பெரிது பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் அரசியல் கட்சி இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களே இங்கு டி. எம். கே. இல்லையென்று சொன்னார்கள் . . .

SRI T. PURUSHOTHAM : அவர்கள் தி.மு.க.வா?

SRI K. T. KOSALRAM : அவர்கள் நிச்சயமாக இல்லை.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அவர்கள் சேரமாட்டார்கள்.

SRI K. T. KOSALRAM : ஓரளவு அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற ஒரு கட்சியும் இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வது என்ன? “நாடு தோன்றியது முதல், உலகம் தோன்றியது முதல் தர்மத்தாலும், ஆண்டவனாலும் அளிக்கப்பட்ட உரிமைகள் அப்படியே இருக்கவேண்டும், மாறுதல் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது” என்று சொல்லும் கட்சி அது. ஆனால் சர்க்கார் பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களுக்குப் போனால் கன்கூடாகப் பார்க்கலாம். தண்ணீரை வினாக்கினாலும் ஆக்குவார்கள், குளத்தில் சும்மாக் கிடக்கட்டும் என்பார்கள். ஆனால், மற்ற ஏழைகள் உபயோகிக்க விடமாட்டார்கள். அவர்கள், ‘எங்களுக்கு ‘லீக்ஸ் ரைட்’ இருக்கிறது; லிவில் கோர்ட் ரைட் இருக்கிறது; ஸூப்ரீம் கோர்ட் ரூலிங் இருக்கிறது’ என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். ஆனால், பொது மக்களுக்குள் விரோதம் வரும்போது, அதைத் திருத்த தேசத்தில் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது; மாநிலச் சட்டசபைகள் இருக்கின்றன. கோர்ட்டுகளிலே கொடுத்த தீர்ப்புகள் மாற்றப்படவேண்டியது அவசியம் என்று பட்டால், அதை இந்த மன்றங்கள் ஏற்றுச் செய்யத்தான் வேண்டும், செய்து வருகிறார்கள். ரூலிங்ஸ் இருக்கலாம். சட்டத்தின் பேரில் கோர்ட்டுகளில் கொடுத்திருக்கும் இண்டர்ப்ரடேஷன்கள் இருக்கலாம். அது எதைச் செய்கிறது? அதில் ‘வெஸ்ட்டு இண்ட்ரஸ்ட்’ பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஒரு சிலர் சுகபோகமாக வாழ்வது, மற்றவர்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலையிலேயே இருப்பது இனிச் சாத்தியமில்லை. இவைகளை வெகு விரைவிலே தீர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இப்பொழுதாவது, கனம் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் இதைக்கொண்டுவந்ததைப் பாராட்டுகிறேன்.

[17th December 1959]

[Mr. Chairman in the Chair]

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the necessity for this Bill arose in this way. The Lower Bhavani Project has been completed and its implementation and full use of its water did not take place as fast as was expected. One of the reasons for not utilising the full water capacity of the Project was the lapses on the part of the ryots in digging these field bothies. Now, the Government undertaking is to take the water from the reservoir up to a point where it could feed about a block of 50 acres. After that, it is the responsibility of the ryots to dig the smaller channels and then take water to the respective fields. Now, some ryots are not taking interest. We modified it and tried to fix it at 25 acres a block. Even then, the ryots were not found to take full advantage of it. The result of that was that though we had spent some crores of rupees and executed this Project, still the ryots were not making the fullest use of the reservoir. This is happening not only here but also in other State. I have read some time back that even the Prime Minister made a reference in one of his speeches, to this point. We find there are some recalcitrant ryots who, for some reason or other—due to faction or some other reason—do not want to co-operate in the matter of digging these small channels and taking water to their respective fields. That is why the Government want to step in and provide the necessary facilities so that the water might be properly utilized. It is only with that view that this Bill has been brought forward.

Now, as regards the word ‘bothies’, it is just one of the many legacies that we have taken from the British connection. The hon. Gentleman opposite (referring to Sri P. T. Rajan) is still in his fine suit and it is a legacy of the British administration (Laughter). In that way, the word ‘bothies’ has also been used. It is used in Andhra Pradesh and it is found in the Board’s Standing Orders. Luckily, the word has been defined in the Bill. There is, therefore, no difficulty about that.

Sir, a point was made about the punishments and the provision for imprisonment. The hon. Member opposite, being a lawyer, should have noted it. But still, I shall again point out that the wording used is ‘fine or imprisonment’. It is not ‘fine and imprisonment’. So, it need not necessarily be both. In this connection, I may give an instance. Some clients in the mufassal were under delusion to pay very heavy fees if they are charged under the Indian Penal Code. Once the section under which they are charged happens to be high in number, that is, if they are charged under section 400 and above instead of sections below 100 or 200, they would think that they have committed a very serious offence if the figure was high and therefore, should pay very high fees. The lawyers used to tell those clients, ‘Look here’. You are not charged under small sections of the Indian Penal Code. You are charged under big sections. Just imagine the seriousness

[Sri M. A. Manickavelu] [17th December 1959]

of charge. (Laughter.) So, you must pay a heavy fee'. In that way, they used to get more fees on the plea that the number of the sections under which their clients were charged happened to be high.

SRI P. T. RAJAN : Was not the Hon. Minister a lawyer?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I was explaining about the mufassal clients and mufassal lawyers. These lawyers used to tell their clients, 'Take care. You are charged under big section. So, you must realise the seriousness of the offence and be prepared to pay a high fee.' In that way, the people concerned got a sort of impression. If we simply said that they would be fined a sum of Rs. 5, they would think, 'Oh! It is only a sum of Rs. 5. It does not matter. We shall pay it'. That is why we want to provide a fairly heavy punishment so that it may instil some wholesome fear in them. They must have this fear that in case they fail to fully utilise the water, there is a likelihood of the high punishment being inflicted on them. This sort of provision must be dangling there in the Act. We have, after all, stated 'fine' or 'imprisonment'. I do not think the maximum punishment will be awarded in the first instance. Probably, if there are recalcitrant persons, who have committed the offence over and over again, this heavy punishment may be inflicted. I do not think such a contingency will ever arise.

As regards the other thing, viz., taking the water, I shall explain the position when the clauses are taken up for discussion. In practical experience, we found that this Bill was necessary. We have sunk about ten to twelve crores of rupees. We only want to facilitate the process of making the best use of the available water. It is only for that purpose that the Government are stepping in to afford this facility. That is all the simple thing with which we are concerned at present. I am not concerned with the political and socialistic ideologies. All these things came in between my friends here. I won't interfere with them and I shall keep aloof.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 6.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

"That clause 6 do stand part of the Bill".

[17th December 1959]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, 5 p.m.
I move the following amendment standing in my name :—

"In sub-clause (1), omit the following words :—

"notwithstanding that such construction or digging may interfere with the right of any person to take water from any water course for the purpose of irrigating his land or for any other purpose".

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I second the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, my hon. Friend Sri Kosalram was saying that we should not care for the old decisions of the High Court and that we should care . . .

AN HON. MEMBER : The amendment has not been seconded.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I seconded the amendment, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, in our party there is not that difficulty. Every amendment will be seconded and we talk on it also. Sir, it was said that we should not bother about High Court decisions and that we must be prepared to give water to all. But this clause says that we should deprive the ryot of water. That is the difficulty I am on. Therefore, the hon. Member Sri Kosalram's eloquence cannot help the poor people at all, because it is for depriving somebody of his right to water. The affected party may be a poor man. If he is a big man, the hon. Member Sri Kosalram's castigations will have an appeal, because rich men are all cheats, and that is the general principle according to some ideologies. I won't say much about it, and that is a different matter. But suppose there are poor ryots. They will be deprived of their right to water because the wording of the clause is : 'notwithstanding that such construction or digging may interfere with the right of any person to take the water from any water course for the purpose of irrigating his land or for any other purpose'. This is a serious provision, according to me. We recognise the great right of Government to help people. But the Courts have recognised the other right also when recognising the right of the Government to distribute water, to regulate supply and distribution of water. Therefore, there is this one important limitation, that is, the Government should not deprive any person or a particular ryot entirely of his accustomed supply of water. The only right the Government have is to supply it through any channel they like. The ryot cannot specify the channel. That is my point. Therefore, there is no question of rich men and poor men and those ideologies and other things do not come up for consideration in connection with this particular Bill. It may be a matter for discussion outside perhaps or in other Bills. But in this particular matter that consideration does not arise.

[17th December 1959]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, no such fear need be entertained now because the clause only says that it shall be lawful for the Government to construct or dig field bothies in the land belonging to them, or acquired by the Government for the purpose of utilising the water. This interference is going to be only in the land belonging to the Government. Now if on such land a third person had the right to take water, in that case we say notwithstanding his having any right to take water like that, we will take water for others. Now we are affording greater irrigation facilities under new irrigation projects. Suppose one man obstructs and a number of persons are affected. We are right in taking water to those large number of people. To the one man standing in the way we say, "you shall not stand in the way of affording irrigation facilities to a large number of people." But that will be a very rare case. I do not think, if any man has any such right, we will take water and allow that man to go without a remedy. Because when the Government are prepared to step in and do all these things, make people dig wells and take water and all that, we are very much in earnest that cultivation should go on. So I do not think, in doing that, we will interfere with other peoples' rights. We have put it by way of abundant caution so that one man's right should not stand in the way of a large number of people benefiting. I think facilities will be afforded for that man also to take water. (Interruption.) For that I answer that if it is a question of one man's interest as against the interest of twenty men, one man's interest must be subordinated to the interest of twenty men, and that seems to be the trend of thought now. But I submit there will be no necessity to go to that length. One man's right should not prevent taking water to a number of people. Therefore, we have put in the clause there. I think in the practical working of it, there will be no difficulty or impediments caused by obstructing flow of water to which a man may have a right.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'In sub-clause (1), omit the following words:—

"notwithstanding that such construction or digging may interfere with the right of any person to take water from any water course for the purpose of irrigating his land or for any other purpose".

The amendment was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clauses 7 to 9 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried

17th December 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 22 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 2 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 138. Notification issued with G.O. Ms. No. 3647, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th September 1959, issuing the Travancore-Cochin Indebted Agriculturists Relief Rules, 1959.

* 139. Notification issued with G.O. Ms. No. 53, Legislature, dated 19th August 1959, regarding amendments to Rules 1 and 8 of the Madras Legislature Travelling Allowance Rules, 1955

APPENDIX I.

[17th December 1959]

(Vide answer to clause (a) to (c) of starred question No. 35, asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council, held on 17th December 1959, page 318 supra.)

(a) There are thirteen Drugs Inspectors in the State, i.e., two for the whole of Madras City and eleven for districts. No post of Drugs Inspector was sanctioned for Kanyakumari district. The jurisdiction of the Drugs Inspectors is as follows:—

(Sale of pay Rs. 125—10—225.)

Name of district. (1)	Jurisdiction. (2)	Headquarters. (3)
1 North Arcot	Entire North Arcot district	Vellore.
2 South Arcot	Entire South Arcot district	Cuddalore.
3 Chingleput	Entire Chingleput district	Chingleput.
4 Tiruchirappalli	Entire Tiruchirappalli district	Tiruchirappalli.
5 Tanjore	Entire Tanjore district	Tanjore.
6 Ramanathapuram	Entire Ramanathapuram district	Ramanathapuram.
7 Tirunelveli	Entire Tirunelveli district	Palayamkottai.
8 Kanyakumari	No Drugs Inspector is posted. But the Drugs Inspector, Tirunelveli, is in additional charge.	Palayamkottai.
9 Madurai	Entire Madurai district	Madurai.
10 Salem	Entire Salem district	Salem.
11 Coimbatore	Entire Coimbatore district	Coimbatore.
12 The Nilgiris	Entire Nilgiris district	Ootacamund.
13 Madras City	Two Drugs Inspectors for the entire Madras City.	Madras.

(b) The duties assigned to the Drugs Inspectors are as follows:—

- (1) To inspect not less than twice a year all establishments licensed for sale of drugs within the areas assigned to them.
- (2) To satisfy themselves that the conditions of the licences are being observed.
- (3) To procure and send for test or analysis, if necessary, samples of any drug which the Drugs Inspector has reason to suspect are being sold or stocked or exhibited for sale in contravention of the provisions of the Act or Rules thereunder.
- (4) To investigate any complaint in writing which may be made to them.
- (5) To institute prosecutions in respect of such complaints.
- (6) To maintain a record of all inspections made and action taken by them in the performance of their duties, including the taking of samples and the seizure of stocks, and to submit copies of such record to the controlling authority.
- (7) To make such enquiries and inspections as may be necessary to detect the sale of drugs in contravention of the Act.
- (8) When so authorised by the State Government, to detain imported packages which, he has reason to suspect, contain drugs, the import of which is prohibited.

[17th December 1959]

(9) To inspect not less than twice a year, all premises licensed for manufacture of drugs within the areas allotted to them and to satisfy themselves that the conditions of the licence and provisions of the Act and Rules thereunder are being observed.

(10) In the case of establishments licensed to manufacture products specified in Schedules C and C (1) of the Drugs Rules, 1945, to inspect the plant and the process of manufacture, the means employed for standardising and testing the drug, the methods and place of storage, the technical qualifications of the staff employed and all details of location, construction and administration of the establishment likely to affect the potency or purity of the product.

(11) To send forthwith to the controlling authority after each inspection a detailed report indicating the conditions of the licence and provisions of the Act and Rules thereunder which are being observed and the conditions and provisions if any which are not being observed.

(12) To take samples of the drugs manufactured in the premises and send them for test or analysis in accordance with the rules.

(13) To institute prosecutions in respect of breaches of the Act and Rules thereunder.

(14) The Drugs Inspectors are notified as officers empowered to investigate under the Dangerous Drugs Act, 1930. They are empowered to recommend or reject the grant or renewal of licences to deal in narcotic drugs after due investigations. They are also expected to detect cases of illicit possession and sale of narcotic drugs and bring the offenders to book.

(15) Under section 8 of the Drugs and Magic Remedies (Objectionable Advertisements) Act, 1954, the Drugs Inspectors have been notified as officers empowered to seize any document (such as newspapers, periodicals, journals, medical literatures, articles, etc., of things such as drugs, etc.) wherein advertisements in contravention of the Act are published and to prosecute offenders.

(16) Recently the Drugs Inspectors have been notified for purposes of the Prohibition Act also in connection with the prevention of misuse of spirituous medical preparations by drink addicts.

(17) If there is any shortage of any essential drugs, complaint is made to the Drugs Control Administration, and the Drugs Inspectors have to investigate.

(18) Complaints regarding practice by unregistered medical practitioners and quacks are referred to the Drugs Inspectors for necessary investigation.

[17th December 1959]

(19) Recommendations of quota for import of spirituous medicinal preparations from other States in respect of each importer are made by Drugs Inspectors after due inspection and enquiry.

(c) The following statement shows the licences issued during 1957-58 and 1958-59 :—

Name of district.	1957-58.		1958-59.	
	Sales premises.	Manufacturing premises.	Sales premises.	Manufacturing premises.
1 North Arcot ..	105	3	219	3
2 South Arcot ..	49	1	177	2
3 Chingleput ..	82	1	166	4
4 Tiruchirappalli ..	111	3	308	1
5 Tanjore ..	150	2	321	10
6 Ramanathapuram ..	147	2	273	5
7 Tirunelveli ..	147	1	325	1
8 Kanyakumari ..	11	..	77	..
9 Madurai ..	223	8	58	13
10 Salem ..	94	1	340	3
11 Coimbatore ..	220	1	499	2
12 The Nilgiris ..	64	16	78	24
13 The Madras City ..	671	14	1,078	76
Total ..	2,074	49	4,269	144

APPENDIX II.

[Vide item VI (1) on page 26 supra.]

L.A. BILL No. 28 of 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1957, in excess of the amounts authorized or granted for the said services.

WHEREAS it is necessary to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1957, in excess of the amounts authorized or granted for the said services;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. Short title.—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 4) Act, 1959.

2. Issue of Rs. 4,08,81,438 out of the Consolidated Fund of the State for the financial year ended on the 31st March 1957.—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the aggregate to the sum of four crores, eight lakhs, eighty-one thousand, four hundred and thirty-eight rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amount spent for defraying the charges in respect of the services and purposes

[17th December 1959]

specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1957, in excess of the amounts authorized or granted for those services and purposes for that year.

3. Appropriation.—The sums deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1957.

THE SCHEDULE.

(See sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Sums.		Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	..	26,727	26,727
II	Excise Department ..	3,580	..	3,580
VII	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	3,78,851	..	3,78,851
XI	District Administration and Miscellaneous.	13,161	..	13,161
XIII	Jails	3,37,039	..	3,37,039
XIV	Police	5,48,778	..	5,48,778
XX	Co-operation	..	398	398
XXI	Industries and Cinchona.	..	9,27,734	9,27,734
XXII	Harijan Uplift ..	..	5,482	5,482
XXIV	Civil Works—Works ..	1,63,42,266	..	1,63,42,266
XXV	Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	18,05,036	..	18,05,036
XXIX	Pensions	7,30,473	7,940	7,38,413
XXX	Stationery and Printing.	36,26,655	..	36,26,655
XXXIII	Road Transport ..	..	755	755
XLIII	Schemes Commuted Value of Pensions.	..	5,944	5,944
	Public Debt—Repayment.	..	1,61,20,619	1,61,20,619
Total ..		2,37,85,839	1,70,95,599	4,08,81,438

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,
Speaker,

Madras Legislative Assembly.

16th December 1959.

[17th December 1959]

APPENDIX III.

[Vide item VI (2) on page 339 supra.]

L.A. BILL No. 29 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1959.

WHEREAS it is necessary to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1959;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 5) Act, 1959.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1959.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1959, a further sum not exceeding one crore and twenty lakhs being moneys required to meet the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

<i>Demand number.</i>	<i>Service and purpose.</i>	<i>Sum not exceeding voted by the Legislative Assembly.</i>
(1)	(2)	(3)
XXXIX	Capital Outlay on Industrial Development.	1,20,00,000

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,

Speaker,

Madras Legislative Assembly.

16th December 1959.

[17th December 1959]

APPENDIX IV.

[Vide item VI (3) on page 340 supra.]

L.A. BILL No. 24 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to validate the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939.

WHEREAS it is expedient to validate the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Act, 1959.

2. *Validation of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any Court, no provision of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, made under the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid merely by reason of the fact that the said rules or any provision thereof were or was not made after previous publication for a period of not less than four weeks as required by sub-section (4) of section 19 of the said Act, and all taxes levied or collected or purporting to have been levied or collected in pursuance of the said rules shall for all purposes be deemed to be, and to have always been, validly levied or collected and accordingly—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by the State Government or by any officer of the State Government or by any other authority in connection with the levy or collection of such taxes shall for all purposes be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any Court against the State Government or any person or authority whatsoever for the refund of any taxes so paid; and

(c) no Court shall enforce any decree or order directing the refund of any taxes so paid:

Provided that no act or omission on the part of any person shall be punishable as an offence which would not have been so punishable if this Act had not been passed.

(2) For the removal of doubts, it is hereby declared that nothing contained in sub-section (1) shall be deemed to revive the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, which have been superseded in Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1941 of 1959, dated the 28th March 1959, published at pages 232 to 280 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 1st April 1959.

[17th December 1959]

3. *Amendment of section 9, Madras Act I of 1957.*—In section 9 of the Madras General Sales Tax, Sales of Motor Spirit Taxation and Entertainments Tax (Amendment) Act, 1957 (Madras Act I of 1957), after the words and figures 'for the year 1955-56', wherever they occur, the words 'and for any subsequent year' shall be inserted and shall be deemed always to have been inserted.

APPENDIX V.

[Vide item VI (4) on page 346 supra.]

L.A. BILL No. 22 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the construction or digging of field bothies by the Government and by owners of lands entitled to irrigation under certain irrigation works in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the construction or digging of field bothies by the Government and by owners of lands entitled to irrigation under certain irrigation works in the State of Madras: BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) 'ayacut' in relation to an irrigation work means the lands which have been registered as lands entitled to irrigation under that irrigation work by any authority or officer authorized by the Government;

(b) 'Collector' means a Revenue Divisional Officer and includes any person appointed by the Government to exercise any of the functions of a Collector under this Act;

(c) 'field bothies' means small channels which run from outlets in the Government channels and which convey and distribute water to individual fields;

(d) 'Government' means the State Government;

(e) 'irrigation work' means any of the projects or canals specified in the Schedule to this Act and any other project or canal which may be declared by the Government by notification to be an irrigation work;

[17th December 1959]

(f) 'owner' means—

(i) any person holding land in severalty or jointly or in common under a ryotwari settlement or in any way subject to the payment of revenue direct to the Government, or

(ii) a landholder as defined in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), or a ryot defined in that Act, or

(iii) an inamdar not being a landholder defined as aforesaid,

and includes the person for the time being receiving or entitled to receive, whether on his own account or as agent, trustee, guardian, manager or receiver, for another person, the rent or profit derivable from land, or a mortgagee with possession;

(g) 'water course' means a river, stream, natural channel, lake or natural collection of water and includes any tributary or branch of any river, stream or channel.

3. *Collector to require owners by notice to construct or dig field bothies.*—If the Collector is satisfied that it is necessary or expedient that any owner should construct or dig field bothies in his land in the ayacut of an irrigation work, he shall by notice require the owner to construct or dig field bothies in that land within such time as may be specified in the notice and in such manner as may be prescribed.

4. *Penalty for failure to comply with notice under section 3.*—If the owner fails to construct or dig field bothies in his land as required in the notice and in the manner prescribed under section 3, the Collector may, after giving the owner a reasonable opportunity of being heard, make an order excluding such land from the ayacut of the irrigation work concerned.

5. *Appeal against order under section 4.*—(1) Any person aggrieved by an order of the Collector under section 4 may, within a period of thirty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed, appeal against such order to the District Collector:

Provided that the District Collector may admit an appeal presented after the expiration of the said period of thirty days, if he is satisfied that the appellant had sufficient cause for not presenting the appeal within the said period.

(2) The appeal shall be in such form and shall be verified in such manner and shall be accompanied by such fee as may be prescribed.

(3) In disposing of an appeal, the District Collector may, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard, pass such order on the appeal as he thinks fit. The order of the District Collector on such appeal shall be final and shall not be called in question in any court of law.

[17th December 1959]

6. *Government to construct or dig field bothies.*—(1) It shall be lawful for the Government to construct or dig field bothies on any land belonging to them or acquired by them for the purpose, for utilizing the water for the purpose of irrigation, notwithstanding that such construction or digging may interfere with the right of any person to take water from any water course for the purpose of irrigating his land or for any other purpose.

(2) Where, in pursuance of sub-section (1), any field bothy is constructed or dug by the Government, the cost of construction or digging of such bothy, or such portion of the cost as the Collector may specify, may be recovered by the Collector from the owners of the lands and other properties benefited by the field bothy in such proportion and in such manner as may be prescribed.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, the expression 'cost of construction or digging of such bothy' shall include—

- (i) the cost of the land acquired for the purpose, and
- (ii) the expenditure incurred towards the employment of the special staff for the purpose.

(3) Any amount recoverable by the Collector under sub-section (2) may be recovered as if it were an arrear of land revenue.

7. *Obstruction or interference with water flowing in field bothy prohibited in certain cases.*—(1) No person shall, except in accordance with such rules as may be prescribed, do anything which obstructs or interferes or is likely to obstruct or interfere with the flow of water in any field bothy.

(2) If any person contravenes the provisions of sub-section (1), he shall be punishable with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

8. *Bar of suits and proceedings.*—(1) No suit or other legal proceedings shall lie against the Government, at the instance of any person—

(a) in respect of any act done or purporting to be done under this Act, or

(b) on the ground that any field bothy interferes or is likely to interfere with his rights in any manner.

(2) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule made thereunder.

9. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for any matter required or allowed by this Act to be prescribed.

[17th December 1959]

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

THE SCHEDULE.

[See section 2 (e).]

- (1) Amaravathi Project.
- (2) Kattalai High Level Canal.
- (3) Krishnagiri Project.
- (4) Lower Bhavani Project
- (5) Manimuthar Project.
- (6) Mettur Canal.
- (7) Pullambadi Canal.
- (8) Sathanur Project.
- (9) Vaigai Project.
- (10) Vidur Project.
- (11) Cauvery-Mettur Project.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 18th December 1959.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at two of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Women Police

* 46 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN AND SRI MOHAMMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 35 answered on 4th March 1958—

(a) whether any women have since been recruited to the Madras Police Force; and

(b) if so, the number of women so recruited?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Export of copper and brass vessels

* 47 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total value of copper and brass vessels exported annually from the manufacturing centres in Madras State to places like Ceylon, Burma and Malaya;

(b) whether there is any short supply of brass and copper sheets to the manufacturing centres; and

(c) if so, the steps taken to augment the supply?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The total value of brass vessels exported from Madras State during 1958 is as below:—

Country to which exported.	Value exported.
(1)	(2)
	RS.
Ceylon	9,56,496
Malaya	64,810
Burma	20
Other countries ..	14,841

Separate details regarding copper vessels exported from Madras are not available.

(b) Yes, Sir.

[18th December 1959]

(c) The Government of India were repeatedly requested to increase the allocation to this State of copper and zinc, the two virgin metals required for the manufacture of brass and copper sheets and as a result, the allocation of copper has been increased from 70 tons in October 1958—March 1959 to 200 tons in October 1959—March 1960 and the allocation of zinc has been increased from 200 tons in October 1958—March 1959 to 400 tons in April 1959—September 1959.

SRI V. V. RAMASWAMI : இது விஷயமாக, அதாவது செப்புத் தகடு, பித்தளைத் தகடு சப்ளை சம்பந்தமாக, வியாபாரிகளிடமிருந்து ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடம் அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் இல்லை.

Identity cards to voters

* 48 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Election Commission of India has proposed to introduce identity cards with photos of voters so as to prevent impersonation; and

(b) whether the opinion of this Government was called for in the matter and, if so, what it was?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the Government of Madras sent any proposal to the Central Government as to what actual step should be taken in future election to prevent such impersonation on a large scale?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When the Chidambaram by-election was to take place, we made representations that identity cards should be issued at least in the municipal areas and the major panchayat areas. But the Election Commissioner said that it would not be possible to make arrangements immediately for the purpose of conducting the by-elections. But they are now making some experiments in Calcutta.

Hoganaikal Waterfalls

* 49 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make Hoganaikal Waterfalls in Salem district a centre of tourist attraction and, if so, the probable cost of any scheme drawn up in this regard; and

[18th December 1959]

(b) whether any steps have been taken to popularise the place and, if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is a proposal to include Hoganaikal among the centres proposed for development as tourist centres during the Third Five-Year Plan. The probable cost of the rest-house proposed to be constructed at this place is estimated at Rs. 1.5 lakhs.

(b) No.

SRI T. PURUSHOTHAM : What are the other amenities that are proposed to be provided at that place? May I know whether canteen and such other amenities would be provided there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When the rest-house comes up, perhaps the question of canteen can also be considered.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister tell us whether that place has been made malaria-free to make it an attractive tourist centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not quite sure whether the information the hon. Member has about the place is correct. I do not think it is a malarial place.

SRI A. SUBRAMANYAM : அங்கே மலேரியா ஜூரம் வருவது கிடையாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI V. V. RAMASWAMI : கட்டப்பட்ட போதும் ரெஸ்ட்-ஹௌசில் சாதாரணமாக எத்தனை அறைகள் இருக்கும்? சாதாரணமான மக்கள் அங்கு வந்து அதில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, we will keep the suggestion of the hon. Member also in our mind.

*50 Q.—

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri M. Ethirajalu is not in his place, the question and answer will be printed in the official report of the proceedings.

Bullock-driven tractors

SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce bullock-driven tractors for use in agriculture in the State; and

(b) if so, the steps taken in manufacturing such tractors?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A bullock-drawn tractor type machinery known as "Universal Otto Frame" manufactured by Messrs. Voltas Limited is being tested by the Agriculture Department regarding its suitability for agricultural purposes.

[18th December 1959]

Fair price shops

* 51 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the price at which rice is sold in the fair price shops in Thanjavur district;

(b) the price prevailing in the open market; and

(c) the price at which rice is procured by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The prices of the different varieties of rice issued through fair price shops in the Thanjavur district are as follows:—

	RS.	NP.	
1 RF. 4 Boiled Rice.	0	87	per Madras Measure.
2 RF. 7 Boiled Rice.	0	89	Do.
3 RC. 4 (Ottadai) Boiled Rice.	0	82	Do.
4 RF. 8 (Peria Kitchidi) boiled rice.	0	96	Do.
5 RF. 9 (Singa Kitchidi) boiled rice.	0	99	Do.
6 RC. 2 (Chitrakar) boiled rice.	0	80	Do.
7 Kattaisamba boiled rice.	0	86	Do.

(b) The price prevailing for second sort rice in the open market in Thanjavur district ranges from 94 nP. to Rs. 1.06 per Madras Measure in the case of raw rice and from 81 nP. to 96 nP. per Madras Measure in the case of boiled rice.

(c) The price at which the rice mentioned in the clause (1) is procured ranges from Rs. 15.50 per maund to Rs. 19.75 per maund according to the variety.

SRI V. V. RAMASWAMI: தஞ்சை ஜில்லாவில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்தவுடனே மார்க்கெட் விலை குறைந்துவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நியாய விலைக் கடைகள் திறந்தவுடனே ஓரளவு மார்க்கெட் விலை குறைந்து தானிருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is it a fact, Sir, that there is greater off-take of boiled rice, while the demand is not as much as it is for the boiled rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is so, Sir.

[18th December 1959]

Podujana Seva Sangham Basic School

* 52 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that salaries of the teachers in Podujana Seva Sangham Basic School, Mettur Dam, were reduced in 1957 or later;

(b) whether any representation has been received by the Government in this regard; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The question is whether salaries were reduced. There was no question of any reduction by the Department concerned.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware of the fact that the management reduced their salaries without paying them the actual amount received from the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir; the complaint was that they had not been paid according to the salaries mentioned in the Service Registers. That was the complaint. The complaint was not that they were not paid according to the grant paid by the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether I am correct in taking that the elementary higher grade teachers ought to get a minimum of Rs. 66 at least as per the latest orders of the Government, and, if so, how they got less?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There was difference between the minimum and the actual salary which perhaps the manager had contracted to pay to the teachers. The actual contracted amount gets entered in the Service Register. Apart from the minimum, we insisted that whatever was entered in the Register should be paid. That was the reason why he reduced the amount and said that he would pay the minimum which he was receiving from the Government. But he was bound to pay according to the contract he had entered into for which the Service Register is the evidence. The District Educational Officer has directed the management to pay according to the Service Register.

Government Arts College, Ootacamund

* 53 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the Arts College of Ooty was started;

(b) whether it is a I Grade or II Grade College;

(c) the sanctioned strength of the degree classes; and

(d) the actual strength in each class during the year 1958-59?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a), (b), (c) & (d) A statement* is laid on the table of the House.

[18th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அங்கே மிகக் குறைவான மாணவர்கள் இருப்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள மாணவர்களில் பலர் சமவெளிப் பிரதேசத்திலுள்ள கல்லூரிகளுக்குச் சென்று படிக்கின்றார்கள். ஆகையால், கோடைக்காலப் போன்ற குளிர் அதிகமில்லாத இடங்களுக்கு அந்தக் கல்லூரியை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கோடைக்காலங்கு மாற்றுவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அங்கே எந்த விதத்திலாவது அபிவிருத்தி அடையுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்த பிறகும், மாணவர்கள் குறைவாகவே இருந்தால், மற்ற இடத்திற்கு மாற்றுவதையோ அல்லது அதை மூடுவதுபற்றியோ யோசிக்கவேண்டும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it a fact that there was a proposal to shift the college to Coonoor which is more centrally located, in which case people from the plains might join the college?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When there was pressure for admission, we anticipated that even students from the plains might go there. But in view of the fact that even in the plains in many colleges seats are available, we cannot expect the students from the plains to go to the hill areas.

SRI V. V. RAMASWAMI : நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கத் தார் நடத்தும் கல்லூரி ஒன்றுதானா? அல்லது வேறு ஏதாவது கல்லூரி இருக்கிறதா? அப்படி ஒன்று மட்டிலும் இருந்தால், அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கம் நடத்தும் கல்லூரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது, தனிப்பட்டவர் நடத்தும் கல்லூரி அங்கே இல்லை. போதிய மாணவர்கள் இருந்தால்தான் அதைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியும். சில வருஷங்களுக்கு அதை நடத்திப் பார்க்கலாம் என்று உத்தேசம். தொடர்ந்தே மாணவர்கள் குறைவாக இருந்தால், அதை மூடுவதற்கு ஆலோசனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know the circumstances under which they started the college? What made them start the college there without sufficient number of students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : At that time, the Nilgiri people represented that in their district there was no college at all and that there should be at least one college in each district. That was how the representation was made. At that time, many students of that place did not get accommodation in the colleges in the plains because the colleges in the plains were full and there was great pressure. But now the position is quite different.

[18th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, at the time of the inauguration of the college, it was decided that the local people should pay a substantial sum towards the maintenance of the college. Sir, if I remember aright, the Hon. the Finance Minister in his address at Ootacamund drew the attention of the people to this fact. May I know what happened to this promise?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, public promises are easily forgotten. (Laughter).

F.C.I.M. Course

* 54 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the F.C.I.M. course was introduced in the Government College of Integrated Medicine, Madras, and the circumstances in which the course was introduced;

(b) whether any representation has been made by the College Students' Union with regard to the introduction of the new F.C.I.M. course; and

(c) if so, what it is and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) In April 1959, the Government ordered the introduction of the F.C.I.M. post-graduate course in the College of Integrated Medicine with the object of training personnel to handle G.C.I.M. classes in Indigenous Medicine.

(b) Yes.

(c) The students were not in favour of introduction of this course. The Government have accordingly ordered that the introduction of the course be deferred.

SRI T. PURUSHOTHAM : What is the objection raised by the students to this F.C.I.M. course?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As far as I could read, the students were not in favour of having any post-graduate education under this system of medicine.

SRI T. PURUSHOTHAM : As the Government are evidently satisfied with the representation of the students, why should they suspend the course temporarily? Why not the Government give it up once for all?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is no question of giving it up, Sir. It was not started at all. We proposed to start it and now we are not starting it.

Model bus-passenger shelters

* 55 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to construct model bus-passenger shelters near the General Hospital; and

2-10
p.m.

[18th December 1959]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) Ten bus-passenger shelters have been constructed near the General Hospital. There is no proposal to put up further shelters now.

SRI V. V. RAMASWAMI: பஸ் ஷெல்டர் பத்து கட்டியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1958-ம் வருஷம் மார்ச் 7-ந்தேதி கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, இத்திட்டத்திற்காக 30,000 ரூபாய் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அளித்திருப்பதாகத் தகவல் கொடுத்தார்கள். அதற்கு ஏதாவது திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? திட்டம் இருந்தால், எவ்வளவு ஷெல்டர், எந்த எந்த இடத்தில், எந்த எந்தக் காலத்திற்குள்ளாகக் கட்டவேண்டும் என்பது திட்டம் எனக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: சென்னையில் பஸ் பிரயாணி களுடைய வசதிக்காக இது போன்ற பஸ் ஷெல்டர்கள் கட்டுவதில் கார்ப்பொரேஷன் முயற்சி எடுத்தது. நகர சபையாரின் முயற்சியினாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய முயற்சியினாலும் பலவிடங்களில் பஸ் ஷெல்டர் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா மூலமாக 30,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக உத்தேசம் என்றுதான் முன்பு ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபோது சொன்னேன். இது நகரம் பூராவிற்கும் அல்ல. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகில் ஷெல்டர் கட்டத்தான் திட்டம்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, in view of the fact that these shelters do not give shelter from the Sun, will the Government alter the design and see that the eastern sun or the western sun does not affect the people standing under the shade?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: But I feel whether the sun goes to the west or the east, people who stand under the shelter do get protection.

Electrified villages

* 56 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased—

(a) to lay on the table of the House a districtwise statement of the proportion of the number of electrified villages to the total number of villages;

(b) to state whether there is any proposal before the Government for the electrification of the rest of the villages and to augment the power potential in the State; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a), (b) & (c) The attention of the hon. Member is invited to the paper * placed on the table of the House.

* Printed as Appendix II on pages 428-430 infra.

[18th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Sir, in item (v) of the paper placed on the table of the House, reference has been made to 'Thermal Station (preferably at Neiveli)'. What are the other thermal stations under the consideration of the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: In consultation with the Neiveli Lignite Corporation, the Thermal Power Station can be located either round about Neiveli or at little distant place. 'Preferably at Neiveli' has been mentioned just to indicate that if it is located in the same place, so many inconveniences can be avoided.

SRI T. PURUSHOTHAM: It is stated that the Central Government have been requested to locate an atomic power plant in our State. But yesterday reference was made that the installation of atomic power plant would be a waste of public funds. Is that the view of the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I am sorry the hon. Member has completely misunderstood what my Colleague the Minister for Finance stated. None of us consider that it would be a waste of public funds. He just wanted to indicate that there was public opinion being created—he said 'weighty opinion'—that an atomic power plant was a waste not only for the State but for the whole country.

SRI T. PURUSHOTHAM: Who is that weighty authority who has made this non-weighty observation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member may put a separate question to my Colleague the Minister for Finance.

SRI V. V. RAMASWAMI: பொது மக்களிடத்தில் இந்த மாதிரி வைப்பது வீண் விரயம் என்ற பொதுவான கருத்து

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The weighty opinion which has been expressed in the State is that it would be a waste of public money. I did not say that it was the public opinion.

* 57 Q.—

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri Ethirajalu is not in his seat. So, the question and answer will be printed in the official report of the proceedings.

Intermediate Ports Development Committee

SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Intermediate Ports Development Committee visited Cuddalore Port on 6th March 1959; and

(b) if so, the members thereof and the recommendations made by the Committee and the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The Intermediate Ports Development Committee constituted by the Government of India visited the port of Cuddalore on 6th March 1959.

[18th December 1959]

(b) The following are the members of the Committee:—

1. Shri H. P. Mathrani, Development Adviser and ex-officio Joint Secretary in the Department of Transport—Chairman.
2. Shri K. Ranganathan, Deputy Secretary in the Department of Transport.
3. Shri D. Sandilya, Joint Secretary in the Ministry of Commerce and Industry.
4. A representative of the Ministry of Railways.
5. Shri K. N. Srinivasan, Chief Engineer, Madras Port Trust.
6. Shri M. S. Venkataraman, Administrative Officer, Cochin Harbour.
7. Shri H. P. Oza, Principal Port Officer and Engineer, Bombay State.
8. Captain M. L. Advani, State Port Officer, Mysore State.
9. Shri C. Sankunni, State Port Officer, Madras State.
10. Shri L. T. Yettie, State Port Officer, Andhra State.
11. Dr. H. B. Mohanty, M.Sc. Ph.D. (Cantab), ex-officio Additional Secretary to Government of Orissa and Commissioner to the Port of Paradip.
12. Shri S. N. Haji, Bombay representative of the Shipping interests.
13. Shri G. Madhavan, I.A.S., Secretary to Government of Kerala. Dr. C. R. Krishnamurthi from October 1959.
14. Shri I. G. Chacko, Officer on Special Duty (Minor Ports), Department of Transport.

The Government of India have not yet sent a copy of the Committee's report to this Government.

Sea at Dhanushkodi

* 58 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any cyclonic weather in the sea at Dhanushkodi on 20th May 1959; and

(b) if so, the damages caused by the sea-water and the relief given by Government to the affected people?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) No damage was caused and the question of giving relief to the affected people did not arise.

SRI V. V. RAMASWAMI: தனுஷ்கோடியில் கடல் கொந்தளிப்பு நடந்து, அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட சேதத்தைப்பற்றி மதுரையிலிருந்து வெளியான பொறுப்புள்ள பத்திரிகையில் எல்லாம் வெளிவந்திருக்கிறபோது, பல பேர்கள் வீடு இழந்து, இராமேசுவரம் ஆகிய இடங்களுக்கு, சிறுநூருக்குக் குடி

[18th December 1959]

போகிறார்கள் என்று வந்திருக்கிறபோது, அதைப்பற்றிக் கலெக்டரிடமிருந்து தகவல் வரவில்லையென்றால், இனிமேலாவது அந்தத் தகவலைப்பற்றி விசாரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: 1959-ம் ஆண்டு ஜூன் 19-ந் தேதியில் விசிய இந்தப் புயல் வேகமானதுதான். ஆனால், சேதம் அதிகம் இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனினும், கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதன் பேரில் மேற்கொண்டு இதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

* 59 Q.—

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri Seshachariar is not in his seat. So, the question and answer will be printed in the official report of the proceedings.

District Co-operative Central Banks

SRI M. SESHACHARIAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether it is fact that the District Co-operative Central Banks refuse to grant loans exceeding Rs. 50 to the Agricultural Banks and Rural Co-operative Credit Societies for agricultural purposes?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir.

Shifting of mufassal bus-stand

* 60 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the mofussil bus-stand from its present place behind the Burmah Shell Building, Esplanade, Madras, to any other places; and

(b) if so, what they are and the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The City Traffic Committee with a view to relieve traffic congestion in the City of Madras considered the proposal to shift the mofussil bus-stand to two sites adjacent to Government Poultry Farm and adjacent to the Khusaldass Gardens Compound, Kilpauk, respectively. The site adjacent to the Government Poultry Farm was to be used by buses entering the City via Saidapet and that near the Khusaldass Gardens was to be used by buses entering the City via Poonamallee High Road and Perambur. This proposal, after examination, was not accepted by Government.

Sindhi variety of bulls

* 61 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Sindhi variety of bulls alone are recommended to be purchased and supplied for breeding purposes by Government in South Arcot district; and

[18th December 1959]

(b) if so, the reason for which Sindhi bulls are recommended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Sindhi breed is one of the best milch breeds in the country. They are best suited for agricultural work as they easily adapt themselves in all palces. Breeding of local non-descript cattle with Sindhi bulls is essential to improve the milking qualities of our poor non-descript stock.

SRI T. PURUSHOTHAM: Does the proposal to purchase Sindhi bulls apply only to the South Arcot district or does it apply to the whole State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The original question relates to South Arcot district and the hon. Member who put it comes from that district. But this policy applies to the whole State.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The Hon. Minister has stated that Sindhi bulls would be supplied to South Arcot district. But the people there might require other varieties of bulls also. So, why do the Government insist on that variety of bulls alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already answered that the Sindhi variety is the best milk yielder.

Prototype Industry

* 62 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a "Prototype Industry" in the Industrial Estate at Guindy; and

(b) if so, the stage at which it now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The tentative proposal received from the French Experts in this regard is under the consideration of the Government of India. They have sent a delegation to France on 25th November 1959 for discussions with the Government of France.

State Seed Farms

* 63 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of State Seed Farms sanctioned in the Second Five-Year Plan; and

(b) the number of Seed Farms opened so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 210 State Seed Farms.

(b) 111 State Seed Farms are functioning as on 31st October 1959.

[3th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister be pleased to say why State Seed Farms have not been opened in other centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the requirements of the districts concerned and according to the availability of the land suitable for having these Seed Farms, Seed Farms are opened.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Is it a fact that some Seed Farms are closed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, some Seed Farms have been closed and some new Seed Farms have been opened.

SRI V. V. RAMASWAMI: விவசாயிகள் உணவு தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்குச் சாதகமாக, தாராளமாகப் பொதுக்கு விதை கொடுக்க அரசாங்கத்தினால் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த மாதிரியாக விதைப் பண்ணை அமைப்பதுதான் நமக்குள்ள முக்கியமான கடமையாக இருக்கிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is it not a fact that the Estimates Committee of the Legislature which went into the matter recommended to the Government the closure of certain farms because they were not working economically or were working at a loss and to allow them to continue by giving them loans was not proper? May I know, as a result of such recommendation, how many Seed Farms were closed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot say exactly how many Seed Farms were closed with reference to the recommendations of the Estimates Committee. Various suggestions of the Estimates Committee have been taken up and are being implemented. Many of these farms are being closed for other reasons also.

Yercaud as a Tourist Centre

* 64 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal for making Yercaud a tourist centre and, if so, the stage at which the matter now stands and the steps taken to provide the needed amenities at the place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is a proposal to include Yercaud among the centres proposed for development as tourist centres during the Third Five-Year Plan, which is yet to be finalised.

[18th December 1959]

Courtallam as a Tourist Centre

* 65 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to develop Courtallam as a tourist centre and, if so, the details thereof and the action taken?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes. Courtallam is included in the Tourist Development Plan for the Second and Third Five-Year Plans. A rest-house costing Rs. 1.7 lakhs has been constructed under the Second Five-Year Plan and thrown open to the public from 7th August 1959. Sanction has been accorded for carrying out improvements to the old Courtallam falls and for forming an approach road to the falls at a cost of Rs. 60,000. Schemes for further amenities are under consideration in the Third Five-Year Plan.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The House which has been constructed is, I hope, mostly intended for highly placed class of people so far as payment of rent is concerned. May I know whether there is any proposal to build circuit houses for the middle class and the lower income groups?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It will be considered in the Third Plan.

G.C.I.M. Course

* 66 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the G.C.I.M. course of the Madras College of Integrated Medicine has been affiliated to the Madras and Annamalai Universities, and, if not, the reasons therefor; and

(b) the steps taken or proposed to be taken by the Government to obtain affiliation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) No, Sir. The Madras University was once addressed with unfavourable results.

The question of affiliation of the G.C.I.M. course to the Annamalai University does not arise as no outside colleges are affiliated to it.

SRI T. PURUSHOTHAM: What are the objections raised by the Madras University to the recognition of G.C.I.M., and what steps have been taken by Government to meet the objections raised by them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The objection is a fundamental nature. Perhaps, they do not favour this mix hotchpotch education, I think.

18th December 1959]

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the statement of the Hon. Minister, may I know whether there is any proposal to make this a college of allopathic medicine and, if so, what arrangements have been proposed for development of indigenous systems and whether separate colleges will be started for pure Siddha, Ayurveda and Unani systems of medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Just now I am not able to say definitely what steps we are going to take. But I will say this much. Government are now thinking in terms of re-orientating the whole scheme.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Is there any proposal to de-grade it as a "School of Indigenous Medicine"?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir, I am not in favour of de-grading.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Government constitute an Expert Committee to examine the whole question and see that a satisfactory scheme is evolved for reorganising the institution as a College of Indigenous Medicine, as originally intended?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Many Committees have considered this question. So, there is no need for any further committee. What is now needed is to take firm decisions.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: In view of the large number of candidates applying for all the three courses in Unani, Ayurveda and Siddha systems, it looks as though there is heavy demand for these courses and as such why can't the Government maintain the *status quo* instead of changing this way or that?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The least number of applicants is for Unani system.

Cancer cases

* 67 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any investigation has been made into the incidence and spread of cancer cases in Madras City and mofussil areas; and

(b) if so, the results thereof and the steps taken to control the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) Only a sample survey was conducted by the Cancer Institute, Adyar. Based on this survey, the incidence of cancer in this State is estimated at about 40,000 persons per year at present. Tobacco, betel and nut chewing, together with tobacco smoking, is found to be the commonest cause of oral and pharyngeal cancers, the promoting factor being gross dental sepsis. No effective steps to prevent the disease can be taken so long as the people do not give up chewing or smoking tobacco. Propaganda is, however, being made by the

[18th December 1959]

Cancer Association of Madras by distribution of pamphlets in English and regional languages, free of cost, among the public in fairs and festivals including exhibitions.

SRI T. PURUSHOTHAM: Have the Government any idea of starting a Government Institute to carry on cancer research apart from the one and only private institution we are having in our State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Government had under consideration a scheme as to how best to upgrade, and make improvement to, the Barnard Institute of Radiology. The scheme would cost Rs. 84,000 recurring and Rs. 9,23,000 non-recurring. When we were about to call for detailed proposals to implement the scheme, we found that we would not be having the necessary technical personnel and so, we had to give it up for the present.

SRI T. PURUSHOTHAM: In view of the answer given by the Hon. Minister, will the Government consider the question of training specialists in the latest methods of treatment of cancer and will the Government arrange to send a few doctors abroad for such training?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not only in this speciality but in some other specialities also we require trained people. The necessary training has to be given. But it is a slow process. We cannot get all of a sudden all the men immediately.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: By what method and by what kind of publicity are the Government going to bring home to the heavy smokers that smoking will lead to cancer?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is done in exhibitions. People who go there may get to know. Personally speaking, whenever I invite friends, I do not offer them cigars or cigarettes.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தப் புற்று நோயைக் கண்டுபிடிப்பதற்குச் சாதாரண வைத்தியசாலைகளில் பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் போதுமான அளவில் இல்லை. அதனால் பலர் மடிகிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு வைத்தியசாலையிலும் புற்று நோயைக் கண்டுபிடிப்பதற்குரிய டாக்டர்களை நியமிக்கவோ அல்லது பயிற்சியளிக்கவோ அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதுதான் முன்பே சொன்னேன். கூடுமான வரையில் ஸ்பெஷல் டிரெயினிங் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

National Water-Supply and Sanitation Scheme

* 68 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the National Water-supply and Sanitation Scheme to Salem district; and

th December 1959]

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Recently we read in papers that two districts would be taken up for this purpose. May I know the names of the two districts that have been taken up under the Water-supply and Sanitation Scheme?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Originally the scheme was extended to five districts. Later on, it was extended to Madurai and North Arcot. We are trying to include Chingleput also. But all these would not be necessary. There is going to be an All-India Scheme to tackle the question of water-supply. They are taking it up on an All-India basis. Then there may not be a distinction as National Scheme, State Scheme, etc. They are going to have one whole scheme on an All-India basis to tackle the problem of water-supply.

Open Air Theatres

* 69 Q.—SRI V. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start open air theatres in rural areas; and

(b) if so, the stage at which it now stands and whether the Government of India have offered any financial assistance in this behalf?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has been asked to select suitable centres at five places, in rural areas and his proposals are awaited. The Government of India have offered to meet the non-recurring expenditure subject to a ceiling of Rs. 1,150 per theatre.

SRI V. V. RAMASWAMI: 1959-60 க்குள்ளே இந்தத் தியேட்டர்களை கட்டவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்களே, அதற்குள் இந்த ஐந்து இடங்களிலும் கட்டி முடிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இவை சிறிய தியேட்டர்கள் தான். கட்டி முடித்து விடலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: What is the contribution of the Government of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Over and above Rs. 1,150, if there is likely to be further expenditure, we will have to consider that.

[18th December 1959]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : திறந்தவெளி அரங்கு களில் மக்கள் அனுமதிக்கப்படுவதால், குளிராலும் பனியாலும் கஷ்டப்பட்டு உடல் நலம் கெட ஏதுவாகிறது. ஆகவே, 9 மணிக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு கட்டுப்பாடு செய்வது நலமா யிருக்குமல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதெல்லாம் நம்மைப் போல் இருக்கிறவர்களுக்கு; குளிர் பனி, வெய்யில், இவைகளை எல்லாம் சரிசமமாகப் பாவித்துத்தான் அங்கு வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் ஆரோக்கியமாகவும் இருக்கிறார்கள்.

SRI V. V. RAMASWAMI : திறந்தவெளி அரங்குகள் கட்டி முடிந்தவுடன் எந்த ஸ்தாபனம் நிர்வகிக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பஞ்சாயத்து.

Central Committee on Libraries

* 70 Q.—**SRI T. PURUSHOTHAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the report of the Central Committee on Libraries has been received by the State Government; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Report has been examined in consultation with the Director of Public Libraries and the views of this Government on the recommendations of the Committee have been communicated to the Government of India.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government of India passed any definite orders on the recommendations contained in the Central Committee Report and will the Government consider the question of placing the Report and the suggestions made by them on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that they have taken a decision because it is only recently that we forwarded our views. Therefore, I hope orders will be passed soon.

SRI T. PURUSHOTHAM : Have the Government considered suitable amendments to the Madras Public Libraries Act in the light of the findings of the Central Committee on Libraries and, if so, when may we expect the State legislation on the subject?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As a matter of fact, the Central Library Committee have made their recommendations on the basis of our Act. Therefore, I don't think there will be much to amend in our own Act.

[18th December 1959]

Supervisors of Co-operative Societies

* 71 Q.—**SRI MATHI S. MANJUBHASHINI** (on behalf of Sri M. Seshachariar): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the work of the Supervisors of Co-operative Societies in the districts is checked by Executive Officers of the Central Banks; and

(b) whether there is any proposal to direct the Extension Officers in Block areas to supervise the work of the Co-operative Supervisors?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

Cauvery delta region

* 72 Q.—**SRI V. V. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a survey of the Cauvery delta region has been conducted with a view to find oil;

(b) whether the State Government has been requested to nominate an expert to join the team in the investigation;

(c) whether any preliminary information has been received by the State Government about the prospect of oil in the Cauvery basin in the district of Tiruchirappalli; and

(d) if so, the further action taken in the matter?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir. The investigation is in progress.

(b) On the request of Dr. A. M. N. Ghosh of the Oil and Natural Gas Commission, the State Geologist was instructed to accompany the party on their visits to important places in the Cauvery basin.

(c) & (d) The investigation is still in its preliminary stages. From time to time, we have impressed on the Government of India and the Oil and Natural Gas Commission the imperative need to push through these investigations expeditiously and we shall continue to do so.

Free legal aid

* 73 Q.—**SRI B. K. NALLASWAMI** (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any free legal aid is given to Harijans and most backward classes and, if so, the nature of the aid given and the classes of cases in which such aid is given;

(b) the number of cases in which such aid has been given during the years 1957-58 and 1958-59; and

[18th December 1959]

(c) the expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Legal aid at Government cost is given to specially deserving *Harijans* involved in criminal cases launched against them by Caste Hindus or *vice versa*. Such aid is not given to the most backward classes.

(b) Two.

(c) Rs. 155.

Accidents caused by public transport vehicles and lorries

* 74 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of road accidents caused by public transport vehicles and lorries during the years 1956, 1957 and 1958;

(b) whether any action has been taken by the Government to minimise these accidents and, if so, what it is; and

(c) whether there is any proposal before the Government to require the public transport vehicles to be fitted with contraption to stop the engine when the prescribed speed limit is exceeded?

THE HON. SRI V. RAMAIAH.

(a)	1956	1957	1958
	3,124	3,504	3,523

(b) A statement^a containing the information required is placed on the table of the House.

(c) The Government considered the proposal of fitment of tachographs or speed Governors on transport vehicles in order to control the speed of buses and lorries and decided to drop it in view of the practical difficulties involved.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It was reported a few years ago by the Inspector-General of Police that the Police had no control over Government Transport bus conductors and drivers. May I know whether it is a fact or whether the position has been changed by any Government Order and, if so, the number of the Government Order?

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, it was reported by the Inspector-General of Police a few years ago that the Police had no control over the Government Transport bus conductors and drivers. The hon. Member wishes to know whether it is a fact or whether that position has been changed by a Government Order and, if so, the number of the Government Order.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: This is entirely a different question. This supplementary question relates to control over the State Transport as such. Therefore, a separate question may be put.

^a Printed as Appendix III on pages 430-432 infra.

[18th December 1959]

Handloom industry

* 75 Q.—SRI A. J. ARUNACHALAM (on behalf of Sri M. Ethirajalu): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of handlooms existing in this State as at present; and

(b) whether the Government have any proposal to improve the handloom industry?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Four lakhs, sixty-six thousand three hundred and sixty-six (466,366) cotton handlooms.

(b) The following measures taken under the schemes financed from the Handloom Cess Fund are intended to improve the technique of the handloom industry and enhance the productive capacity of the handlooms:—

(i) Supply of improved appliances such as reeds, healds, dobbies, jacquards, and so on;

(ii) conversion of pitlooms into framelooms;

(iii) Supply of pedal looms;

(iv) Improvement of patterns of cloth.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are improved implements given to all the weavers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I request a separate question may be put.

SRI A. J. ARUNACHALAM: கைத்தறி அபிவிருத்தியை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தார் சமீபத்தில் அமெரிக்க தேசத்திற்குக் கைத்தறி ஜவுளியை அனுப்புவதற்காக ஒரு ஆர்டர் வாங்கியிருந்தார்கள். அதன்படி இரண்டு மூன்று மாத காலம் நல்ல முறையில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இப்போது, அதாவது சென்ற ஒரு வார காலமாக, நெசவாளர்களுக்கு இந்த ஏற்றுமதி யாளர்கள் மிகவும் குறைவான கூலியைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்கள் பல இடங்களிலும் மறியல் செய்து மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், அதை உடனடியாகச் சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்தக் கேள்வியில் இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு உபகேள்வி வரும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. இருந்தாலும், அரசாங்கம் நெசவாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், அமெரிக்க தேசத்திற்குப் பல பிரதிநிதிகளை அனுப்பி அங்கே “பிளீடிங் மெட்ராஸ்” என்கிற கைத்தறித் துணிக்குக் கிராக்கி கண்டுபிடித்து வந்ததன் பேரில், இங்கிருந்து அப்பேர்ப்பட்ட துணி ஏற்றுமதியாகிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால், அங்கிருந்த மோகத்தைக் காரணமாக வைத்துக்

[18th December 1959]

கொண்டு, அதன் மூலமாக அதிகமாகப் பணம் சம்பாதித்துவிட்டு வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், “பிளீடிங் மெட்ராஸ்” என்ற அசல் ரகத் துணி அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, அது போன்ற பல ரகத் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்து வந்தார்கள். இதன் காரணமாக, அங்கிருந்த மோகம் குறைந்து விட்டது. அதனால், பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மற்றத் தேசங்களுக்கும் போய்க்கொண்டிருந்த கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதிக்கும் இதனால் தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு இப்போது நாம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்த துணிக்கும் விலை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் இடைக்காலத்தில் இப்போது ஏற்றுமதிக்குத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடைக்கால நெருக்கடியைப் பல ஸ்தாபனங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள பல முயற்சிகள் செய்து வருகின்றன. அரசாங்கம் இதைத் தவிர்க்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. Minister kindly explain to us what is meant by ‘Bleeding Madras’?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தத் துணியைப் பார்த்தால் உபயோகிக்கமாட்டார்கள். இதற்கு இதைத் தெளிவாக விளக்குவதற்கு எனக்குப் போதிய திறமையில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அந்தத் தேசத்தில் இதை எல்லோரும் வாங்கி நன்றாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். “பிளீடிங் மெட்ராஸ்” என்பது அந்தத் துணியின் தரத்தைக் குறிப்பது. அதாவது அடிக்கடி இதில் சாயம் மாறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: அங்கு விலைக் குறைவு ஏற்பட்டதினால்தான் இங்கு மறியல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

SRI B. K. NALLASWAMI: கைத்தறித் துணிகளில் அதிகமாகச் சாயம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றும் சரியானபடி தரத்தை நிர்ணயம் செய்துகொள்வதில்லை என்றும் இந்தக் காரணங்களினால்தான் ரொம்ப நாளாக அங்கு கிராக்கி ஏற்படுவதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து எனக்குத் தெரியும். பாகிஸ்தானுக்குக் கூட முன்னால் போய்க்கொண்டிருந்தது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் கிராக்கி குறைந்தது. ஆகவே, இதனுடைய தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கும், கட்டிச்சாயம் போடுவதற்கும் சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதற்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமேயில்லை. இந்தத் துணியைப் பொறுத்தவரையில், சாயம் போய்க்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதாவது, வெளுப்புக்குப் போட்டால், வேறு விதமான சாயம் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, கட்டிச்சாயம் போட்டு விட்டால் மட்டும் கிராக்கி ஏற்பட்டுவிட முடியாது.

[18th December 1959]

SRI V. V. RAMASWAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் முதலில் தரக் குறைவு ஏற்பட்டதினால்தான் அமெரிக்காவிலிருந்த மோகம் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், இதற்காக அதாவது கைத்தறித் துணியை ஏற்றுமதி செய்வதற்காக இருந்த அதிகாரி இவைகளை முன்கூட்டியே கண்காணிக்கவில்லையா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற துணிகளை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்று இதற்காக அங்கு போயிருந்த “ஹாண்ட்லாம் எக்ஸ்போர்ட் கௌன்ஸில்” அதிகாரிகள் இங்கு திரும்பி வந்து, இவைகளை முறையாக அனுப்புவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார்கள். அவர்களையும் மீறி, வெளிநாட்டில் இந்தத் துணிகளுக்கு இருந்த கிராக்கியை அறிந்துகொண்டு, யார் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தார்களோ, அவர்களுக்கே அசல் துணியை அனுப்பாமல் வேறு ரகத் துணியை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதன் காரணமாக விலைக் குறைவும் ஏற்பட்டது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: இந்தத் துணிகளின் தரக் குறைவை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தவும் விலையை ஒரு நிலையில் வைத்திருக்கவும் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறது? 2-40 p.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: என் எண்ணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அமெரிக்கர்களுக்கு இந்த ரகத் துணிகளின் மீதுள்ள மோகம் நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆகையால், இந்தத் துணிகளின் தரத்தை ‘ஸ்டான்டர்டைஸ்’ பண்ண சர்க்கார் பெரு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால், வெளிநாடுகளுக்குப் பெரிய அளவில் போகும் துணிகள் நல்ல தரமுடையவையாக இருக்க வேண்டியதுதான். அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: இந்தத் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்யும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டால், இவைகளின் தரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துப் பார்த்துத்தான் இது சம்பந்தமாக எதுவும் சொல்ல முடியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அமெரிக்காவில் மக்களுக்குத் துணி ரகங்களின் மீது ஒரே மாதிரியான மோகம் எப்போதும் இருக்காது. அவர்களுடைய மோகம் வருடத்திற்கு வருடம், மாதத்திற்கு மாதம் மாறலாம். எனவே, கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஒரே ரகமான துணியையே நெய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லுவதற்கில்லை. மேலும், அமெரிக்கர்களின் துணி மோகம் அடிக்கடி மாறிவருமாதலால், அந்நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும் நம்முடைய துணிகளுக்கு என்றும் ஒரே மாதிரியான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று நெசவாளர்கள் எதிர்

[18th December 1959]

பார்க்கக் கூடாது. எனவே, அவர்கள், இந்தத் துணிகளுக்கு என்றும் ஒரே விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்வது சரியல்ல.

SRI A. J. ARUNACHALAM : இந்தத் துணிக்கு இந்த வாரத்தில் ஒரு நாள் கெஜத்திற்கு 2 ரூபாய் 75 நயே பைசே கொடுக்கப்பட்டது. நேற்று முன் தினம் 2 ரூபாய் 50 நயே பைசே கொடுக்கப்பட்டது. நேற்று 2 ரூபாய் 25 நயே பைசே கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஒரே வாரத்தில் மூன்று விதமான விலைகளுக்குத் துணிகளை வாங்குவது சரியா? இந்த விலைக் குறைவு நெருக்கடியைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தார் உடனடியாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர். (ஸ்ரீ ஏ. ஜே. அருணாசலம் : எனக்கு அனுபவம் கிடையாது) அவருக்கு அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும், என் அனுபவத்தைக் கொண்டு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். துணியின் விலை ஒரு வாரத்திற்குள் மூன்று தடவை குறைந்து விட்டதாக அவர் சொல்கிறார். சில பொருள்களின் விலை, கிராக்கி குறையும்போது, மணிக்கு மணி கூடக் குறையும். இந்தத் துணி 2 ரூபாய் 75 நயே பைசேக்கு விற்பதாக அவர் சொன்னார். இது அதைவிட உயர்ந்த விலைக்குக் கூட விற்பது. இது 3, 3½ ரூபாய்க்குக் கூட விற்பது. இப்போது இதன் விலை படிப்படியாகக் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அமெரிக்காவில் இதன் தேவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது; மேலும், இந்தத் துணிகளை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டவர்கள் இதன் தரத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துவிட்டார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, are the Government aware that because of the anxiety both on the part of the exporters and the handloom weavers to send out these goods, the Madras State is unfortunately losing the traditional overseas markets?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That is also true, Sir. That is what I tried to explain in my answer to the supplementary question. In our eagerness to reap as much benefit as we can in this temporary boom, we are more or less losing the traditional markets.

SRI S. K. SAMBANDHAN : அமெரிக்கர்களுக்கு டிசைன்களிலும் ஃபாஷன்களிலும் உள்ள மோகம்தான் அடிக்கடி மாறுமே தவிர, அவர்களுக்கு இந்தத் துணிகளின் மீதுள்ள மோகம் குறையாது. எனவே, இந்தத் துணிகளின் டிசைன்களை மாறும் ஃபாஷன்களுக்கேற்ப அடிக்கடி மாற்றி, இவைகளை ஏற்றுமதி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அரசாங்கம் இதைத் தொடர்ந்து செய்யும். அமெரிக்கர்களுடைய மோகம் மாறி வருவது, துணிகளின் வர்ணங்களிலும் அமைப்புகளிலும்தான். தம்முடைய துணிகளுக்கு வெளி நாடுகளில் கிராக்கி நிரந்தரமாக

18th December 1959]

இருக்க வேண்டுமானால், நாம் ஏற்றுமதி செய்யும் துணிகளின் தரம் ஒருபோதும் குறையக்கூடாது. எனவே, நமது நெசவாளர்கள் ஏற்றுமதிக்கான துணிகளை நல்ல தரமுள்ளவைகளாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். நாம் தரக் குறைவான துணிகளை அங்கே அனுப்பினால், நம் துணிகளின் தரத்தினமீது அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கை குறைந்துவிடும். இந்த நம்பிக்கை குறைந்தால், இந்தத் துணிகளுக்கு அங்கு கிராக்கியும் குறைந்துவிடும். அங்கே இந்த நம்பிக்கை குறைந்தால், பிறகு நாம் அதைத் திரும்பப் பெற முடியாது.

SRI T. PURUSHOTHAM : Sir, apart from the long-range solution to this problem, what action do the Government propose to take to get over the immediate trouble complained of by the hon. Member representing handlooms?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The immediate problem is more or less created by many people, who do not actually know the trade, trying to interfere, and, as the Hon. the Finance Minister pointed out, trying to get stabilised prices where stability can never be established.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Government be pleased to invite the representatives of the trade and have the question settled amicably?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : If it is necessary, I will talk to them.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE CUT IN THE SALARIES OF AIDED ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS DIRECTLY PAID BY GOVERNMENT.

* **SRI T. PURUSHOTHAM :** Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to draw the attention of the Hon. the Finance Minister to a matter of urgent public importance, namely, the hardship caused to the elementary school teachers in aided schools on account of the twenty-five per cent cut in the salaries directly paid by Government to them for the month of December for adjustment of teaching grant, in accordance with the instructions issued by the Director of Public Instruction. Sir, this new scheme of payment of salaries direct to the teachers has been introduced recently, and it is apprehended that the teachers would be given only 75 per cent of their salary so as to make due adjustments of the teaching grant. Though this is salary to the teachers, it is still treated as teaching grant. The teachers would be put to great hardship if the salaries directly paid by Government to them—poor teachers—should be cut by 25 per cent. I bring this to the notice of the Government so that the principle governing this

[Sri T. Purushotham] [18th December 1959]

disbursement of grant to elementary schools need not be applied in this case and the teachers may be paid the full salary for the month without any cut.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I may say, at the outset, that the question of a cut in the salaries of teachers to whom the Government have undertaken to pay direct does not arise. Under the scheme of grants to aided elementary schools which were not levying fees even before 1959-60, the grants due are disbursed to the managements in monthly instalments for the calendar year. The grant due for January is paid in February and that for February in March and so on. The grant due for November payable in December is not, however, paid in full but only up to 75 per cent of the amount due. This reduction has been made so as to guard against any overpayment to managements. This system is not applicable to schools where the Government have undertaken to pay salaries to teachers direct. Perhaps, the department had imposed a cut in the salaries paid to the teachers under the scheme of direct payment up to 25 per cent under the impression that the reduction is applicable to these schools also, while it is not. I will see that necessary clarification is issued in the matter.

So far as the managements of aided elementary schools are concerned, I am arranging to issue instructions to the authorities concerned that the grant due for November and payable in December may be made on the one hundred per cent basis.

III.—REFERENCE TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES TO DEFINE 'PRECINCTS OF THE HOUSE.'

MR. CHAIRMAN: Under rule 163 of the Council Rules, I wish to refer an important question to the Committee of Privileges. Among other things, service or execution of legal process within the precincts of the Legislative Council, while the House or a Committee thereof is in session, is a breach of privilege. It is, therefore, necessary to define the 'precincts of the Council'.

I, therefore, refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction to be placed on the expression 'precincts of the House' with reference to the Legislative Council.

IV.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

2-57
P.M. MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, dated 17th December 1959, transmitting copies of the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959) and the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly on the 17th December 1959 and signed by him, for the concurrence of the Council.

18th December 1959]

V.—PRIVILEGE ISSUE RE REMARKS OF A MEMBER IN THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: Hon. Members may remember that on the 12th instant, Sri T. Purushotham raised a matter of privilege with regard to certain remarks alleged to have been made by a Member of the other House which, in his opinion, was a reflection on the proceedings of this House. Hon. Members may also remember that as it was not then known whether at all the Member really made any remarks and, if so, what they were, I deferred the decision as to whether a *prima facie* case of breach of privilege existed. I have since obtained from the Hon. Speaker an official copy of the report of the proceedings of the Legislative Assembly, dated 9th December 1959. I have perused the relevant portion of the speech of the concerned Member. On a careful consideration of the speech, I am satisfied that no *prima facie* case of breach of privilege exists in this case. I have, therefore, decided to drop the matter.

In this connection, I wish to state that the principle and the procedure applicable to a complaint of breach of privilege of one House against a Member or an Officer of the other House are as stated by the Hon. Speaker in the other House who quoted from Sir Erskine May's 'Parliamentary Practice.' It is stated in May that 'in such cases, there shall subsist perfect equality between two Houses and that they shall be in every respect totally independent one of the other. Neither House can claim, much less exercise, any authority over a Member of the other House. Therefore, if any complaint is made against any individual Member or against any of the officers of the other House, the usual procedure is to examine into the fact and then lay a statement of that evidence before the House of which the person complained of is Member or Officer.' I fully endorse this. I may also add that it is now accepted that with regard to the Houses of our Parliament and the State Legislatures, a similar procedure in such cases shall be adopted. Therefore, in such cases, when a breach of privilege is initiated in one House, then the Chairman or the speaker of that House has to decide whether a *prima facie* case exists under the Rules. If it is decided that no *prima facie* case exists, the matter rests there. In case it is ruled that there is a *prima facie* case of breach of privilege, then the matter with all facts and evidence is to be referred to the Speaker or the Chairman of the other House, who shall deal with the matter in the same way as if it were a case of breach of privilege of that House and communicate the action taken thereon to the House in which the matter was raised.

I fully endorse the views of the Hon. Speaker that the above procedure should be strictly followed in the interest of good and cordial relationship between the two Houses.

[18th December 1959]

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED AND UNINCORPORATED DEVASWOMS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 25 OF 1959).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : MR. Chairman, I move—

“ That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

Sir, the hon. Members are aware that the present Kanyakumari district and the present Shencottah taluk of the Tirunelveli district were transferred to this State from the Kerala State on 1st November 1956. On that date, this State Government assumed charge of the incorporated and unincorporated devaswoms and other Hindu religious and charitable institutions in those transferred territories. Sir, at that time, before those territories were transferred, the endowments were administered by a Board called the Devaswom Board that was constituted under the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act. On the transfer of those territories to Madras, the relevant law has to be adapted and the law has been adapted to some extent. The Travancore-Cochin Act was suitably adapted. But, Sir, there is a provision, viz., section 122 of the States Re-organization Act, and according to that provision, the Commissioner of the Hindu Religious Endowments, Madras, was empowered to exercise the powers of the Devaswom Board pending the constitution of a fresh Board.

Sir, on the adaptation of the Travancore-Cochin Act, it was found that the provisions were not sufficient for the effective administration, supervision and control of these Hindu Religious Institutions. In the meanwhile, hon. Members are aware that the law relating to the administration of Hindu Religious Endowments has been amended and there was a comprehensive Bill which was passed by the Madras Legislature. I refer to the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959. It has become law. The Hindu Religious and Charitable Institutions in the transferred territories, viz., Kanyakumari and Shencottah will be governed by the provisions of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. Sir, with reference to the incorporated and unincorporated devaswoms in those territories, the Commissioner has been in charge and has taken the place of the Devaswom Board pending the constitution of the Devaswom Board under the adapted Act. Meanwhile, the Government considered that the Travancore-Cochin Act should be further suitably amended in order that these institutions might be efficiently and properly administered. Therefore, this Bill has been drafted with the concurrence of the Government of India. The Maharajah of Travancore's rights and privileges to which he is

[18th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

entitled by custom, established usage or otherwise in relation to these temples in the transferred territories have to be protected. Therefore, with regard to the provisions of this Bill, the Maharajah of Travancore has also been consulted and with the concurrence of the Government of India, this Bill has been presented to the Legislature. The Bill was passed by the other House and it is now before this House. Hon. Members would have noticed two main changes which have been introduced in this measure. The Board that has to be constituted under the provisions of this Bill would be in accordance with the all-round principle found in the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act which has been enacted only recently by this House. The Commissioner of Hindu Religious Endowments will have supervisory powers and the State Government will have appellate and revisionary powers. That is one change that has been introduced in this Bill. The other change is with regard to the constitution of the Devaswom Board. One Member of the Board would be nominated by the Maharajah of Travancore. The President of the Board and one other Member will be nominated by the Government. These are the main provisions introduced in this Bill. With these words, I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

SRI L. S. KARAYALAR : Mr. Chairman, this is a Bill specially designed for exclusive operation in respect of the incorporated and unincorporated Devaswoms in Kanyakumari district and in the Shencottah taluk of the Tirunelveli district. I read through the Bill with extreme care and also studied and restudied the original Travancore-Cochin Act just to compare them and find out how much of autonomy was sought to be taken away by the present Bill and how much of power was to be concentrated or vested in the Commissioner. As is stated in the Statement of Objects and Reasons, three years ago, due to the reorganisation of States, Kanyakumari and the Shencottah taluk of the present Tirunelveli district were tacked on to the Madras State. Since then, the original Travancore-Cochin Act seems to have been in operation there with some slight alterations and the Commissioner has been invested with almost all powers because no Board was constituted. There was sufficient time all these three years to constitute a Board if only the Government had willed or had been anxious to put some grain of democracy into the administration of these religious institutions. The very fact that for these three years, they never cared, never willed, never even initiated the process of constituting a Board shows that they have been waiting to invest the Commissioner with absolute powers. This trend seems to have taken hold

398 THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) INCORPORATED
AND UNINCORPORATED DEVASWOMS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 25 OF 1959)

[Sri L. S. Karayalar] [18th December 1959]

of the Bill from the start to the end. Even in the Statement of Objects and Reasons, it is said :

“ After the reorganisation, the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, Madras, was empowered under section 122 of the States Reorganisation Act, 1956, to exercise the powers of the Devaswom Board in the transferred areas as an interim measure pending the constitution of a regular Board. The Travancore-Cochin Act was also suitably adapted to the changed conditions. It is, however, found that the adaptations so far made have not been sufficient for the effective administration, supervision and control of the incorporated and unincorporated devaswoms in the transferred territory. The object of the present Bill is to remedy the defects. The Bill provides for the constitution of a Devaswom Board and a Devaswom Fund.”

In the Travancore-Cochin Act, there was a happy blend of the Ruler of Travancore, the people and the Travancore legislators and the Government coming together to form the Board. As the Hon. Minister just now said, the composition of the original Board was one member to be appointed by the Maharaja of Travancore, one to be appointed by the Hindu Council of Ministers, I mean, Ministers belonging to the Hindu community and the third to be elected by the Members of the Travancore-Cochin Legislative Assembly. I do not know why a departure in this regard should be made in this Bill in which it is stated :

“ The Board shall consist of the President and two other members. The President and one member shall be nominated by the Government and the other shall be nominated by the Ruler of Travancore.”

Then, again, under the original Act, one of the three members could be elected as President by the members themselves. Here, the Government want to have power to nominate the President as well as another member. I will come to this point later. Why the Government should nominate the President is something beyond my comprehension.

Then, clause 8 says that the Government may *suo motu* or on application from a person professing the Hindu religion, by order, remove from office a nominated member of the Board on the ground of misbehaviour or incapacity. So, they have just only to think that some member has no capacity. Of course, ‘ misbehaviour ’, though not defined, is explained in a note below that clause. But as far as incapacity is concerned, I fail to understand what exactly is the incapacity which Government have in mind. On this ground, they can just throw anybody out of the Board. The expression is so vague. If they do not like a member, they can say, he does not possess sufficient capacity. This is a little too much for the Government to do.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is an old provision found in the Travancore-Cochin Act itself.

18th December 1959]

SRI L. S. KARAYALAR : You have taken all bad things from there. This is very vague. Why not you copy the whole Act? My only complaint is that too much power has been as usual given to the Commissioner. I said this when the Hindu Religious Endowments Bill was discussed here some time ago. Under that Act, the Commissioner would become a super matathipathi. All the powers enjoyed by the Devaswom Board under the original Act have been consistently and systematically taken out of it and vested in the Commissioner. In certain cases, he can delegate the powers to the Assistant Commissioner. Except the powers under sections 12 and 13, he can delegate all his powers to the Deputy Commissioner. My objection is that enormous powers have been vested in the Commissioner. I concede that some correlation between the functions of the Travancore-Cochin religious institutions and ours is necessary. But that does not mean that the Commissioner should be invested with such powers. Therefore, if only these vast powers are taken away from the Commissioner and vested in the Board, I would be too glad to support the Bill.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The position as regards the unincorporated and incorporated Devaswoms should be clearly understood before we discuss this Bill. The comprehensive legislation mentioned by the Hon. Minister applies to all ordinary religious endowments. There are also religious endowments in the transferred territories to which this Act will apply. But there are certain institutions called the incorporated and unincorporated Devaswoms to which moneys were paid by the Kerala Government. That is why in the States Reorganisation Act, you will find that our State has been asked to contribute Rs. 13 lakhs, the balance to be paid from the revenues of the Kerala State.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have undertaken to pay this contribution because they have taken over the lands belonging to the temples. The previous Travancore-Cochin Government agreed to pay tasdik allowance to these temples. We pay thirteen lakhs of rupees in view of the transfer of these territories and their lands having been taken over by the Government. There is no other contribution.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : So far as the incorporated and the unincorporated Devaswoms are concerned, they were administered by a separate Board and that Board enjoyed full powers so far as that job was concerned. Now we want to apply the provisions of this Bill to those institutions. I think the fair and ordinary way of doing it would be to continue the powers enjoyed by the Board, though the Commissioner may have general supervisory powers and powers of superintendence. The Board must have the powers it has been enjoying for so many years. This principle is accepted to some extent in this Bill also. Such being the case, I fail to see why the Commissioner should be given

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [18th December 1959]

powers to give directions to the Board and pass its budget with such modifications as he thinks fit. The Board has not got the power to pass the budget but merely to prepare and submit it to the Commissioner. The Commissioner passes the budget with the modifications which he wants to make in it. That is also one of the provisions. Clause 27 of the Bill says :—

2-10 p.m. “ The Board shall, before the end of December of each year, submit to the Commissioner a Budget showing the probable receipts and disbursements during the following financial year . . . The Commissioner may pass the Budget after making such alterations, omissions or additions in the Budget as he may deem fit . . . Therefore, even the question of passing the budget is not with the Board. That is the fundamental thing and in many other clauses also the Commissioner is vested with ample powers. Even in the matter of appointment of officers and servants, it is the Commissioner that is empowered to decide the number, etc. The Board is only the appointing authority. I feel that this Bill is, to a great extent, contrary to the spirit of the provisions contained in the existing enactment even though we might say that the general powers exercised by the Commissioner throughout the rest of the State should also be there to give uniformity to the general administration. The major powers of the Board should be retained subject only to superintendence by the Commissioner. Instead of doing that, the Government have chosen to treat them just like the ‘ Dharmakarthars ’ or ‘ Trustees ’ of our temples.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that there are even hereditary trustees but the Members of the Board are nominated or appointed.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I understand what the Hon. Minister says. We had a similar Board here before we passed the 1951 Act. The status of the Board referred to in this Bill should be something akin to the status of the Board that was functioning under the Travancore-Cochin Act and the Board of Commissioners that we had here before we passed the 1951. I am only referring to this for understanding the position. Now, of course, we know the way in which the Commissioners and the trustees have been dealt with. The Commissioner has powers to completely control and direct the trustees. That is the principle that we have now adopted, so far as our legislation is concerned and it has been finalised and, therefore, there is no question of talking about it now. But in so far as the incorporated and unincorporated Devaswoms Board is concerned, we can well retain the spirit of the original Act which gave the Board ample powers to administer the properties. Under the present Bill, the Board has been relegated to a position of absolute subordination to the Commissioner. That was not the spirit of the old Act.

18th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Therefore, I think, this is a great change that has been made in this Bill and that is not desirable. In so far as we have a Board of Commissioners, one member appointed by the Ruler of Travancore and another by our Government, we can be sure only men of status and qualifications will be appointed as members of the Board. There are three members on the Board and they all work together. Therefore, it is not necessary that they should be controlled in the strict fashion in which they are proposed to be controlled according to the provisions of the Bill. To mitigate some of these, I have taken the liberty of proposing some amendments to the clauses. I do not know what the view of the Hon. Minister will be. Whatever it is, it is only to retain the spirit of the old Act and the large administrative powers it enjoyed that I have sought to introduce some changes in the Bill. These powers they were enjoying before and they need not be taken away. There is no reason also for taking them away and putting the Commissioner in complete charge over the whole thing.

I have pointed out, Sir, two or three instances which clearly show that the Board can only act in a subordinate capacity and it is in that way that I have some objections to this Bill. Otherwise, a Bill of this sort is necessary and we have no objection to passing the Bill provided that we give proper powers to the Board. You are not giving any salary to the Members of the Board. . .

DR. A. SREENIVASAN : கிம்பளம் கிடைக்கும.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That, the Legislature does not take note of. These things are left to the good sense of the people.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : But the hon. the Deputy Leader of the Opposition can take note of what the hon. Member Dr. Sreenivasan said.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I say, Sir, these people are working only in an honorary capacity. They are men of the same status as Commissioners. I think they can well be entrusted with large administrative powers even though I agree to this extent that as the Commissioner is in general charge and authority over the State, he can have revisional powers just as Government have. It is in that way that I would like to see consistency brought about in the spirit of the old Act and the present Bill.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Mr. Chairman, Sir, in the definition clause, the first item relates to Board. “ Board means the Devaswom Board constituted under section 4 ”. When we refer to clause 4, that clause uses the word ‘ Board ’. It is the Devaswom Board defined in clause 2 that is sought to be referred to in clause 4. The heading of clause 4 is also given as ‘ Constitution of the Board ’. It should be constitution of the ‘ Devaswom Board ’ and not the ‘ Board ’.

[18th December 1959]

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is talking on clauses. Now we are having only a general discussion. As I said yesterday, the hon. Member should refer only to the general principles of the Bill now. If he wants to talk about the clauses and amend them, he must send in his amendments.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: It is only general remarks that I am offering.

MR. CHAIRMAN: They are not general remarks. The hon. Member is talking on particular clauses.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: When we make general remarks, we refer to clauses also. Can we, without reference to particular clauses, make any general remarks?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is talking of some definitions. If the hon. Member thinks that a particular definition is wrong, he must give notice of an amendment and can discuss it during discussion of the clauses. But the hon. Member cannot talk about particular clauses during the general discussion of the Bill.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: : Yes, Sir, I shall refer to it when clause-by-clause consideration of the Bill is taken up.

20
an. There is an omission in the 'definition' clause. The word 'Government' is used in many clauses and, therefore, 'Government' should be defined but there is no definition of 'Government'.

Then, with regard to the constitution of the Board, one member is to be nominated by the Ruler of Travancore. The Ruler of Travancore is one who resides outside the State of Madras. Is there any machinery compelling the Ruler to abide by the provisions of any legislation that we make? He is given power to nominate one member to the Board. Suppose he does not nominate; is there any machinery through which we can compel him to abide by the provisions of this legislation? On the other hand, it is a power that should be exercised by the Central Government. In my opinion, it is only the Central Government that can compel the Government of another State to abide by the provisions of a particular legislation. Can this Legislature compel the Ruler of Travancore to agree to the provisions of this Bill? That is a doubt which arose in my mind and I want to have that doubt cleared.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member Sri Karayalar pointed out that there had been delay on the part of the Government in taking steps to constitute the Devaswom Board. Sir, I have already explained that the necessary changes that had to be introduced by way of adapting the old Act had to be examined. Then, Sir, the concurrence of the Government of India had to be obtained. There has been a

18th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

lot of correspondence and discussion between the Government of India and the Government of Madras and this did take some time and there was no avoidable delay on the part of this Government in bringing forward this Bill which would enable the constitution of the Devaswom Board.

Sir, the hon. Member also expressed his preference to have one member of the Board elected by hon. Members of the Legislature. Then, Sir, if hon. Members of the Legislature have to elect a member to this Devaswom Board, the hon. Member would not leave it to hon. Members of the Legislature but he would like to restrict it to Hindu Members of the Legislature. Even if hon. Members of the Legislature are given this privilege of electing a member, it is only on the ground that they represent the people. There are hon. Members of the Legislature belonging to other religions who also represent Hindus. It cannot be said that only Hindu Members of the Legislature represent Hindus. Sir, it is not right that we should prescribe that only Hindu Members should elect a member and all that. Then, Sir, it might be contended that this privilege should be restricted to the transferred area, that is, three or four Members sitting and choosing a representative. There are eight Members in the Cabinet and I might claim that the Members of the Cabinet would be more representative than the elected Members belonging to the transferred area. Therefore, there should not be any serious objection, as pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, to the proposals that are contained in this Bill for constituting the Devaswom Board.

Then, Sir, in appointing three members, the Government thought that they need not leave the President to be elected by these three members from among themselves and it is in accordance with the procedure that has been provided for in the Hindu Religious and Charitable Endowments Act for the constitution of the Area Committee with provision for nomination of not only the President but also other members of the Board.

Then, Sir, the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar expressed doubt whether we could have a provision in this legislation conferring the privilege of nominating a member on the Maharaja of Travancore. I may tell him that the Maharaja of Travancore is quite interested and is prepared and willing to exercise this privilege. He has been consulted and this privilege has been safeguarded under the provisions of the States Reorganisation Act. Therefore, there should be no objection to providing that the Maharaja of Travancore would nominate one of the members of the Board. Not only that but various other privileges which he has been enjoying by usage and custom have also been safeguarded by the provisions of this Bill.

Then, Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the power that would be exercised by the Board. Of course, the old Devaswom Board constituted under the Act of 1950 was no

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th December 1959]

doubt autonomous. Now the Board is not to be autonomous under the provisions of this Bill. But, Sir, the Board will have enormous powers in the matter of administering these institutions. The income for these institutions comes mainly from the Government. The Government are contributing annually Rs. 13½ lakhs and that would be the main income. There are a large number of temples that have to be administered and it is in accordance with the pattern that has been provided for in the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, that the Commissioner is vested with supervisory powers and the Government are vested with revisionary and appellate powers. Sir, I may tell the hon. Member that these provisions are absolutely necessary and I am sure if only the hon. the Deputy Leader of the Opposition could go round for three or four days and see for himself, he would see many salutary reforms and changes and other improvements that have been effected during these three or four years. I have no doubt he would be completely satisfied with the provisions of this Bill. We have brought forward this measure, making provisions for constitution of the Board, the powers that would be exercised by this Board and the supervisory powers that would be exercised by the Commissioner, only in the interest of these institutions, some of which are of All-India importance. For instance, there is a temple in Kanyakumari and there is also a temple in Suchindram. There are also several other Vishnu and Shiva temples. The Government in their anxiety to see that these institutions are properly and efficiently administered, have drafted these provisions. Therefore, I hope that the hon. the Deputy Leader of the Opposition would appreciate the good intentions of the Government in bringing forward a measure like this. I do hope that it would be accepted by this House also.

3-30 p.m. MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

“ In sub-clause (1) omit the words ‘ and one member ’ and before the words ‘ and the other member ’ insert the words ‘ and

18th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

one member shall be elected by the Hindu Members of the Madras Legislature representing the transferred territory’.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I second the amendment.

MR. CHAIRMAN : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : This is only for the purpose which the hon. Member Mr. Karayalar mentioned, viz., that one member may be elected by the Hindu Members of the Madras Legislature representing the transferred territory. That is the purpose of my amendment.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Although the hon. the Deputy Leader of the Opposition has given notice of this amendment and moved it, he has himself conceded that he would not mind the Board being nominated by the Government. Therefore, I hope he will not press his amendment. I am sorry I cannot accept the amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) omit the words ‘ and one member ’ and before the words ‘ and the other member ’ insert the words ‘ and one member shall be elected by the Hindu Members of the Madras Legislature representing the transferred territory’.”

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clauses 5 to 7 were put and carried.

Clause 8.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move the following amendment:—

“ In clause 8—

(i) delete the words ‘ or incapacity ’;

(ii) for the word ‘ Government ’ substitute the words ‘ District Court, Nagercoil ’; and

(iii) omit the words ‘ suo motu or ’.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I second the amendment.

MR. CHAIRMAN : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Clause 8 states as follows:—

“ The Government may *suo motu* or on application from a person professing the Hindu religion, by order, remove from office a nominated member of the Board on the ground of misbehaviour or incapacity ”.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [18th December 1959]

The word "misbehaviour" has not been defined. People may sometimes understand the meaning of the word. But what is meant by the term? We do not know its exact meaning.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is there in the explanation.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then it is all right. But what about the word "incapacity"? It has not been defined. It is a very general word. It is subjective. What is "incapacity" we cannot say.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: It depends on age.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Age does not necessarily carry with it incapacity. It cannot be said with reference to age at least so far as Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar is concerned. Age cannot be the index.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is because we cannot say by "age", we have not defined it. Incapacity is incapacity. (Laughter)

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: What exactly is meant by the word "incapacity"? When can we say that one is suffering from incapacity?

DR. A. SREENIVASAN: Consult the dictionary.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I object to the use of the word "incapacity". Powers are given to remove a person due to incapacity. He cannot even make representations. No right is given to the aggrieved party even to make representations. It is not provided for. I do not find any provision giving the right to the aggrieved party to put in a representation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is provision.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Even if there is representation, it may be said that he is not capable of making representation. The power to decide about incapacity lies in the hands of the person who is at the helm of affairs in Government. Such a thing cannot be introduced in legislation. It practically amounts to the man being there at the pleasure of Government. He will be there "during the pleasure of Government". That is why I am objecting to the use of the word "incapacity". The words "or incapacity" may be deleted.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: These things have been adopted from the provisions of the old Act. The Government nominated the members. Incapacity means incapacity to function as members. When such is the case, Government would

18th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

take steps to remove them. It is better to leave the matter to be decided by Government. After all, it is they that nominate the members. I am not able to accept the amendment of the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"In clause 8

(i) delete the words 'or incapacity';

(ii) for the word 'Government' substitute the words 'District Court, Nagercoil' and

(iii) Omit the words 'suo motu or'."

The amendment was put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That clause 10 do stand part of the Bill."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I only want to point out one thing. Sub-clause (2) says that the meetings of the Board shall be presided over by the President. Sub-clause (3) states that no business shall be transacted at any meeting unless two members are present. If the President is not there, no meeting could be held. Suppose two persons other than the President are present. Can the meeting go on? It cannot go on because of sub-clause (2).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The President is also a member.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Suppose the President is absent. Even though there are two members present, the meeting cannot take place because of sub-clause (2). That is why I say that instead of the words "unless two members are present" in sub-clause (3) the words "unless two members including the President are present" should be inserted. That is my suggestion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The two sub-clauses must be read together. The President and one other member should be present. Otherwise, the meeting cannot go on. That is the meaning.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: The Words "two members including the President" should be there. That is the proper way of putting it.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

[18th December 1959]

Clause 12.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 12 do stand part of the Bill”.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

“In sub-clause (2) omit the following words:—

‘and such superintendence and control by the Commissioner shall include the power to issue directions which may be deemed necessary to ensure that the Devaswoms are properly administered’.”

SRI L. S. KARAYALAR: I second the amendment.

MR. CHAIRMAN: The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: We have the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. We do not say such a thing there. We say that the Commissioner shall have the power of superintendence and control. But we do not say that his control would include the power to issue directions. To insert a separate provision saying that his control shall include the power to issue directions seems to be unnecessary. It provides for direct administration. That is my difficulty. It goes even beyond the Board. Without any reference to the Board, he can issue directions. The matter should normally come before the Board and the Commissioner cannot act over and above the directions of the Board. Such a provision is not in the Hindu Religious and Charitable Endowments Act and so, to me this provision seems to be unnecessary.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The manner and method of issuing directions referred to in this clause will be prescribed in the rules. This provision is necessary, as I have already stated, in the interests of the proper administration of these temples. Therefore, I am unable to accept this amendment.

MR. CHAIRMAN: I shall put the amendment to vote. The question is—

“In sub-clause (2) omit the following words:—

‘and such superintendence and control by the Commissioner shall include the power to issue directions which may be deemed necessary to ensure that the Devaswoms are properly administered’.”

The amendment was put and lost.

Clause 12 was put and carried.

Clauses 13 to 17 were put and carried.

18th December 1959]

Clause 18.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 18 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 18—

(i) after the words ‘customary religious ceremonies’ and before the words ‘and may provide’, insert the words ‘and festivals’; and

(ii) omit the following words:—

‘and may provide for the educational uplift, social and cultural advancement and economic betterment of the Hindu community.’”

Sir, this amendment and the amendment given notice of to clause 20 go together. Clause 18 deals with the maintenance of incorporated Devaswoms out of the Devaswom Fund. There are two funds according to the Bill, namely, the Devaswom Fund and the Devaswom Surplus Fund. Any donations to be given for the educational uplift, social and cultural advancement of the Hindu community should come from the Devaswom Surplus Fund. But the Devaswom Fund is primarily intended for the administration of the temples. It is stated in clause 18, “. . . meet the expenditure for the customary religious ceremonies . . .”. We should add the words “or festivals” here. That is very important. The clause then goes on, “and may provide for the educational uplift, social and cultural advancement and economic betterment of the Hindu community.” This can be provided for only from the Devaswom Surplus Fund. Therefore, this should come as part of clause 20 and not clause 18. What are the objects referred to here? They are specified very clearly in section 66 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. We spent a lot of time considering that provision and finally decided what were the various objects to which the surplus funds could be applied. Therefore, we can refer here to section 66 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. What is stated in clause 18 is, “. . . administer the said Devaswoms in accordance with the recognized usages, make contributions to other Devaswoms . . .”. Therefore, there can be no question of any surplus. Clause 20 also says, “The unspent balance of each year out of the Devaswom Fund constituted under section 19 or such portion of it, as may be determined by the Board, and approved by the Commissioner shall be added on to the Devaswom Surplus Fund.” Therefore, any unspent balance will be added to the Devaswom Surplus Fund. Legitimately these objects can only be attained by application of the surplus funds and not the Devaswom Fund. Here, there are two funds. We must remember that. One is the Devaswom Fund for the proper administration of the incorporated temples and the other is the Devaswom Surplus Fund.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [18th December 1959]

The unspent balance will go to the Surplus Fund. It is from the Surplus Fund that donations can be given for attaining the objects of educational uplift, social and cultural advancement and economic betterment of the Hindu community. Even in respect of that, we can specify the objects by saying "the objects specified in section 66 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act". That is reasonable. But the present provision here is quite in opposition to the pattern. Here we create two patterns. One is for the administration of the Devaswom and the other is for the surplus. Out of the surplus we can always pay anything for educational advancement of the Hindu community. But out of the Devaswom Fund it should not be given.

The amendment was duly seconded.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, with your permission, I shall deal with the amendments relating to clause 18 as well as clause 20. In the first place, I would point out to the hon. Member about his reference to the word "festivals" that "religious ceremonies" include festivals. Of course, there are no irreligious, non-ceremonial festivals. Religious ceremonies include festivals and particularly in that area the festivals are celebrated with a very high sense of importance of the religious ceremonies. Therefore, we should not mind if the word "festivals" is not there.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: But clause 25 uses the word "festivals". When a distinction is to be made, I want to have it made in the Bill itself.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Then, Sir the hon. Member wants to omit certain words through his amendment. I would like to tell him that even under the previous administration, there has been rather too much of commitment which we found difficult to honour. Under the old Act, scholarships were given to students of the Hindu College. Lots of scholarships demand a large commitment which we thought we would not be able to honour and continue to the extent to which it was done. Of course, we cannot do away with that. On the basis of that, there was a commitment because certain students who had been admitted before were in the next year classes and we had to sanction the scholarship. After a good lot of examination and consideration, we had to sanction to a limited extent scholarships to students. There were similar items of expenditure and this was all done from out of the normal annual budget. Therefore, we should not depart from that principle which has already been followed.

Regarding the amendment given notice of to clause 20, I would like the hon. Member to contrast the original provisions of the Bill with the terms of this amendment. Under the original provision, the unspent balance of each year out of the Devaswom Fund may be administered by the Devaswom Board. The Devaswom Board determines the expenditure from out of the Surplus Fund with

18th December 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

the approval of the Commissioner. But, according to the amendment that has been given notice of by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, the Commissioner takes all the powers even without reference to the Board. According to this amendment, even without reference to the Devaswom Board, the Commissioner may utilise the Fund for other purposes. Therefore, I would contend that the original clause is better. The Commissioner need not be empowered, as suggested in this amendment, to utilise the Fund according to the provisions made in the clause. Therefore, I think we may leave it as it is.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 18 was put and carried.

Clauses 19 to 22 were put and carried.

Clause 23.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That clause 23 do stand part of the Bill."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

"In sub-clause (1), omit the words 'by the Commissioner'."

Sir, it is stated, 'The Board may appoint such number of officers or servants as may be determined from time to time by the Commissioner.' I want that the words "by the Commissioner" may be omitted. Power may be given to the Board to fix the number of officers. But that power need not be given to the Commissioner to fix the number. That makes the Board practically completely subordinate to the Commissioner even for the purpose of appointment. The number must be fixed by the Board. The Board's powers will be nullified by the addition of the words "by the Commissioner". So, I would like to have those words deleted.

3.50
p.m.

The amendment was duly seconded.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, if there is to be no check on the appointments of officers and servants to these temples, it is quite possible that the Board cuts down the expenditure on even religious ceremonies, about which the hon. Member and every one of us is so anxious, and spends a larger amount on salaried officers and servants. So, Sir, the entire pattern of this legislation is that the Commissioner must have supervisory powers. It is in accordance with this, that this provision is there. Therefore, I am sorry that I am unable to accept the amendment to remove the word "Commissioner" in the case of appointments of officers by the Board.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, it is not supervisory power. He determines the number of people to be appointed. Of course, he has the power to supervise, to control, and all that. He can always say, 'You have done wrong in not appointing these

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [18th December 1959]
persons and in not reducing the number'. But the point is, the number itself has to be first determined by the Commissioner. That is what I feel.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I might take the hon. Member into confidence and tell him frankly that I have been observing all these three years the type of officers and the type of servants who have been appointed and are functioning. Therefore, I personally feel that there must be this check by the Commissioner.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"In sub-clause (1) omit the words 'by the Commissioner'."

The amendment was put and lost.

Clause 23 was put and carried.

Clauses 24 to 27 were put and carried.

Clause 28.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That clause 28 do stand part of the Bill."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following amendment:—

"In clause 28, add the following as new sub-clause (e):—

'(e) or on the first mortgages of immovable property'."

Sir, powers are given in this clause to invest the funds on various items. One is the Scheduled Bank as defined in the Reserve Bank of India Act, 1934, or any State Treasury, the second is, Promissory Notes, Debentures, Stocks or other securities of the State Government or the Government of India, the third is, stocks or debentures or shares in companies, and the fourth is, immovable property. Ordinarily, this phrase 'immovable property' will mean that they may invest it on the purchase of immovable property. But trustees are generally allowed to invest the funds on first mortgages. Under section 20 of the Trusts Act, trustees have got power to invest the funds on first mortgages of immovable property. Therefore, I say that 'first mortgages of immovable property' may be added to the list. If immovable property can be interpreted to include first mortgages of immovable property also, it is all right. But this can be made clear in this Bill by including the words 'first mortgages of immovable property'. Under the Trusts Act, trustees have the power to invest on first mortgages of immovable property.

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I oppose the amendment. Immovable property includes certain kinds of mortgages, but all mortgages will not relate to immovable property.

18th December 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

Simple mortgage will be construed as immovable property. Immovable property will include also simple mortgages. The amendment of the hon. Member is too comprehensive and will cover all kinds of mortgages, which should not be the case. The phrase 'immovable property' used in the Bill is sufficient, and the amendment is not necessary.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member knows better about the safety of investments than I. So, I need not reply to him, particularly with reference to ideas of property. I do not consider it safe to make an investment on even first mortgages. Sometimes even co-operative banks are unable to recover fully the amounts they have lent and, therefore, it is not quite safe to invest the funds on mortgages of immovable property. But still, as has been pointed out, immovable property includes mortgage of immovable property. Still, I would not specifically mention mortgages because that would encourage trustees to invest on mortgages of immovable property. Therefore, this amendment is not necessary.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 28 was put and carried.

Clauses 29 to 38 were put and carried.

I to III Schedules were put and carried.

Clause I and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959 (L.A. Bill No. 25 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION AND PAYMENT
OF FAIR RENT (EXTENSION TO SHENCOTTAH TALUK) BILL,
1959 (L.A. BILL NO. 31 OF 1959).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION
TO SHENCOTTAH TALUK) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 31 OF 1959)

[Sri M. A. Manickavelu] [18th December 1959]

Sir, after an examination, it was found that the system of land tenures obtaining in this taluk was the same as that obtaining in the rest of the State. There has been representation that the benefit of these Acts should be extended to this taluk also. To a question, I replied that it would be examined and the Acts extended. So, in pursuance of this, this Bill is brought forward, and now I request the House to consider this Bill, as passed by the Legislative Assembly.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

(Deputy Chairman in the Chair).

SRI L. S. KARAYALAR: Mr. Deputy Chairman, my heart warms up when I see this measure, and I give my fullest support to this measure. When we extended the Cultivating Tenants Protection Act some time back, I heard the Hon. Minister say that the whole thing would be examined and a comprehensive Bill brought forward soon. My suggestion now is, 'Instead of extending these small Acts bit by bit, why not extend all the laws of this State to the transferred territory?' If necessary, the matter may be put to an expert committee, who can go into this question and extend all these Acts to the transferred territory within a very short time, so much so we will have uniformity of law throughout the State.

As far as the Payment of Fair Rent Act is concerned, it is a permanent Act, and there will be no difficulty about it. As far as the other Act is concerned, namely, the Cultivating Tenants Protection Act, we have been extending it from time to time. Sub-section 2 (a) of section 3 of the Act says—

'who, if in arrear at the commencement of this Act with respect to rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, . . .'

We enacted this legislation in 1955, and, therefore, the date '31st March 1954' was quite all right then. We are now extending this Act to Shencottah taluk after five years. I want to know whether on the date '31st March 1954' if anybody did not pay the arrear rent due, he should be evicted now. It might be that he has been paying rent regularly after that date. I think this escaped the notice of the Government. There are certain other dates also mentioned in the Act. In the same sub-section it is stated, ' . . . and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after the commencement of this Act . . . Whether this 31st March 1954 will apply to this Extension Act, is my doubt. I hope the Hon. Minister will clear this doubt.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION
TO SHENCOTTAH TALUK) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 31 OF 1959)

18th December 1959] [Sri L. S. Karayalar]

As far as the Payment of Fair Rent Act is concerned, section 3 gives option to pay rent in cash or in kind. A date is mentioned here also. I want to know whether this date will apply when this Act is extended to Shencottah taluk, because we are going three or four years behind. These Acts were passed in 1955 and 1956. I want to know whether the dates mentioned in these Acts will have any bearing when they are extended to Shencottah taluk. This is all my submission, Sir.

I warmly support the measure.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, the Cultivating Tenants Protection Act was passed in 1955. Then it was said that, if a person wanted to be restored to possession, the question had to be considered whether he was in possession in December 1954. If he was in possession in 1954, he could be restored to possession, for which he should make an application. Now, if we apply this provision, the question of possession in 1954 cannot be material. You cannot ask a person in 1958, if he was in possession in 1954 also. Between 1954 and 1958, so many changes would have taken place. So, the adaptation has got to be made carefully and properly. This is a serious omission in both the Acts, viz., the Fair Rent and the Protection Acts. When we want to extend these Acts to those places, we must clearly state the date from which these Acts would be given effect to. In the adaptation, they must be careful in putting the proper date as otherwise, there will be serious complications. I think the Government have got power to notify which they can use.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I just want a clarification. Clause 3 says 'Any law corresponding to either of the said Acts in force in the said taluk immediately before the commencement of this Act . . . I feel that the Government ought to know whether there is any corresponding law. If they know that, why should they say 'any law . . . shall stand repealed . . . ? They could very well state that such and such law shall stand repealed. Even if they did not know it, since the Bill was published long ago, they could have addressed the other Government and got the correct information about the corresponding laws there. The Government have not done any of these things. If there is no such corresponding law, we need not mention it here at all. Instead of doing any of these things, I am sorry they have used this vague, loose phraseology 'any law . . . shall stand repealed', meaning thereby that if there is any such law, it shall stand repealed. I think this is not the correct way.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Deputy Chairman, I think the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar's suggestion deserves consideration. Supposing a tenant was in possession of the land on 31st December 1953 and supposing he had been evicted in 1956 and another tenant had come into possession of the land,

[Sri T. G. Krishnamoorthy]. [15th December 1959]

what will happen? If we simply extend these Acts, as they are, to the transferred territory, it will create all sorts of complications and lead to litigation. What will happen to the tenants who have come into possession after 1956? This is an omission which has got to be rectified.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Deputy Chairman, the first point raised is about the date. No doubt, in the original Act, the year 1953 is mentioned as the crucial date. If any ryot is removed from the land, he will have power to move the Court for restoration of his land. I submit that in the subsequent amendment of the Act, that date will not be of any crucial nature. It will not be taken into account, because the lease has to be written one. So, previously, if a person was in possession of the land on the crucial date and if he was evicted, he could move the Court to get the land restored to him. Subsequently, we have stated that a person will be treated as a tenant only if he has got a written lease. So, from that date, the situation changes and there is thus no necessity for a crucial date.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: But, those who have been in possession in 1953 have been given a right.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I submit that will be an infructuous provision. Because, as a result of the subsequent amendment that I have referred to just now, the position has changed and a person will be deemed to be a proper and legal tenant only if he had entered into a written agreement or lease. There are certain things in the statute-book which are supposed to be dead for practical purposes. This is something like that. We must consider it in that way. Because, it will have no bearing in the present circumstances on account of the subsequent provision we have made.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: How is it possible? The date continues there.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Then there was no necessity to have a written agreement or lease. So, the date had been mentioned, and we have provided for that date called the crucial date, and said that if a tenant was in possession of the land on that date, he has got a right not to be evicted. Subsequently, we have stated that the tenant will have the right and claim to be either restored to possession or continued as a tenant, only if he had a written lease.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: This is found in the original Act which we are now extending to the transferred territory. That fact has to be kept in mind. That is why I say that inasmuch as there is mention of the date in the original Act, there will arise complications later as pointed out by me just now.

18th December 1959]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: This will substantially be applied only to prevent future evictions. If we do not pass this legislation, we cannot prevent such evictions. Only to prevent future evictions, we are just taking power to extend the provisions of the Act. Therefore, certain provisions which were operative then under different conditions would not be operative now under the changed circumstances and provisions.

SRI T. G. KRISHNAMOORTHY: I am afraid the Hon. Minister has not met my point. Disputes may arise between one set of tenants who were in possession of the land in 1953 and the other set of tenants who were in possession of the lands in 1956. How are we going to solve this problem especially when we have mentioned the year 1953?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: All that will be ancient history. (Laughter.) We are not concerned with all those things just now. We are only and substantially concerned with seeing how future evictions could be prevented.

As regards the other point raised by the hon. Member Sri Raza Khan, we have provided in the Bill a repeal clause, viz., for repealing corresponding laws in the other, former State. That is clause 3. The hon. Member asked why we should say, 'any law . . . ' and why we could not specifically mention the name of the laws. He said that we ought to know definitely what those laws were and whether there were any corresponding laws or not. The trouble is this. This point was raised even in the other House by the hon. Members coming from that area. Certain Members said that there was no corresponding law there and asked where the necessity was for repeal of the laws which were not in force there. They were of the view that the repealing provision was not necessary. One or two other Members said, 'Yes, yes. There is need for such a provision. There are corresponding laws there.' So, it is very necessary to have this repealing provision. Thus, even the Members coming from that area are not sure whether there is any corresponding law there or not.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The Government also are not sure.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, yes. The Government also are not sure. After all, there is no harm in having a provision like this. If there is any corresponding law, it will get repealed. Anyway, there is absolutely no harm in having this provision. That is what I feel, Sir.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: The Bill was drafted by the Government. There was enough time for the Government. They could have addressed the Government of Kerala and ascertained from them definitely whether there was any corresponding law in force there. That would have been far better than relying on the

418 THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
AND PAYMENT OF FAIR RENT (EXTENSION
TO SHENCOTTAH TALUK) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 31 OF 1959)

[Sri Mohamed Raza Khan] [18th December 1959]

views expressed by the Members here and also saying that the Members coming from that area hold different views in the matter and all those things. After all, the Bill was published much earlier. They had ample time to get in touch with the Kerala Government and ascertain the real position. That procedure would have been more acceptable.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: From the information that we have got, the Government are not quite sure and they are unable to come to the conclusive decision that there is no corresponding law there. That is why I say that there is no harm in stating that if there is any corresponding law in force there, it will stand repealed. That is all my submission, Sir.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, on a point of information. These are stock provisions that are introduced in any Bill when we extend any particular law to any other locality. At the time of such extension by a new Act, these provisions are usually introduced in the Act. So, we need not rack our brains as to whether there is any corresponding law there or not and then determine this provision.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I thank the hon. Member. He has experience in the drafting of these provisions and he has very often spoken on amendments. He is quite right, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

4-10
p.m.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 31 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

18th December 1959]

(3) THE MADRAS SLUM IMPROVEMENT (ACQUISITION OF LAND)
AMENDMENT BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 32 OF 1959).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The Statement of Objects and Reasons sets out the purpose of the Bill, and the need for it. The Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, was enacted with the main object of acquiring lands covered by slums on payment of reasonable compensation related to the actual income from the land and superstructure. The intention was that the lands should be available at reasonable prices for slum improvements and clearance.

Under section 6 of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, the amount payable as compensation in respect of any land acquired shall be an amount equal to twelve times the net average annual income, actually derived from such land during the period of five consecutive years immediately preceding the date of publication of the notice referred to in sub-section (2) of section 3. In the actual working of the Act, it has been found that, in a number of cases, the compensation worked out on the basis of the principle laid down in the Act, far exceeds the compensation that would be payable if the land were acquired under the Land Acquisition Act. In other words, the rate of compensation at 12 times was found to be unreasonably excessive, and also more than that payable under the Land Acquisition Act. The very purpose for which the Act was enacted is, therefore, defeated. The Amendment Bill seeks to remove this anomaly by providing for payment of compensation at five times the net average annual income, or the compensation payable under the Land Acquisition Act, 1894, whichever is less. Five times the net average annual income will be a fair basis. The Government of India have also since provided the same basis of compensation (viz., five times the net average annual income) in their Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1956. With a view to provide against the contingency of even this five times exceeding the market value in some cases, the Bill provides for limiting the maximum compensation payable under the Land Acquisition Act.

The Government of India have requested the State Governments to enact Slum Clearance legislation on the lines of the Central Act. The question of enacting a comprehensive Slum Clearance Bill is separately under consideration, and a Bill will be introduced in the Legislature in due course. It will take some time to get ready this comprehensive Bill. Hence, the need for the interim legislation to provide for payment of a reasonable compensation.

[Sri V. Ramaiah] [18th December 1959]

The existing Act provides that, if the amount of compensation claimed by the person concerned exceeds Rs. 25,000, a second appeal will lie to the High Court. As it will be open to the person concerned to claim any amount, it has been considered that the question of appeal should not depend on the amount claimed by the person, but should depend on the amount as determined by the prescribed authority if such amount exceeds Rs. 25,000. The Bill seeks to remove this anomaly also.

As a number of cases of acquisition of slum areas is held up on account of the anomaly of having to pay higher and unreasonable compensation, I request that the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959, as passed by the Legislative Assembly on 17th December 1959 be taken into consideration.

(Mr. Chairman in the Chair.)

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANIAM AYYAR : Sir, this Bill is a specimen of the tortuous way in which our legislative business is going on in our Chamber. In 1954, I was present here when Rajaji moved the original Bill. This was a departure from the usual rule of applying the provisions of the Land Acquisition Act. At the time when this departure was made, it was mentioned by the Chief Minister that ordinarily the land acquisition proceedings were a tedious process and that the value of the land might be sometimes greater. It was stated that twelve times the net average income for five years might be taken and adopted as value of the land. Now what is stated is that twelve times the net annual income is greater than what would be the value of the land under the Land Acquisition Act. When we said that we should apply the provisions of the Land Acquisition Act, it was stated: ‘No. people will be asked to give more and the new Act is intended to help the poor people’. All these eloquent words such as ‘poor’, etc., which we usually employ—which I also employ and everybody employs nowadays—were employed then. It was distinctly said that the land acquisition proceedings would always fetch a higher price for the owner. Now we find twelve times is said to be higher. You put it at five now. After some time, you will say that is also high and will put it at three times. (Sri V. V. Ramaswami : No compensation.) That is very clear from the way in which the Government have decided that it should be five times. I do not think any of the slum-dwellers pay any rent since 1956. It is impossible for me to fancy that they will pay an increased rent.

Another thing is also peculiar here. Jurisdiction is generally determined by the claim which the petitioner makes. Suppose the subject-matter of claim is Rs. 25,000 and upon that there is

18th December 1959] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

an appeal. Now what is said is whatever is the amount determined by the prescribed authority must be taken as the valuation for the purpose of appealing to the High Court.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What are the reasons?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : This you mentioned reasons are forthcoming. Knowing the result as I do of my plea, I would not have said all this. But, as a matter of fact, both things are legally very bad. It is always safe to have the regular land acquisition proceedings and take the ordinary market value into account. Even in respect of ceiling, it is safe to adopt that it has stood the test of time since 1894.

SRI M. PATANJALI SASTRI : They have now amended the Constitution.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : That you mentioned in your speech. I feared that your speech might induce the Government to give no compensation. (Laughter.) Rajaji with all his wisdom said that twelve times would be far better and easier of application. You will find land acquisition proceedings will be much better even than this.

In respect of land, especially agricultural land, it has always been found to be the safest method because the neighbour knows the value of the lands. If, on the other hand, we go into accounts, income and so on, we will find there much scope for manipulation of accounts and also the subjective standards of the person. 4-20 p.m.

Then, Sir, it is not as if this ‘five times’ is going to be final. Soon you will find it reduced to ‘three times’ and afterwards they will say ‘No’.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, in further support of what was said by my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar, I would like to add something. At the time when Rajaji piloted the Bill in 1954, there was a good deal of discussion and only as a compromise it was put down at twelve times the net average annual income, not as if Rajaji himself felt that twelve times was fair. There were people who demanded even up to twenty times and, on the other side, there were people who said that the landowners should be paid much less than twelve times. Rajaji, taking all factors into consideration, felt that twelve times would be reasonable and so, my hon. Friend agreed to that proposal according to the statement of the Hon. Minister.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Even now I am going to agree. (Laughter.)

[18th December 1959]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, if two arguments were adduced in support of a case, it does not necessarily mean that both of them are correct. If the Hon. Minister had said that they would have to pay heavy compensation if they paid at twelve times and that, therefore, they had decided to reduce it to five times the net average annual income, then I can understand the reasonableness of the argument. But the Minister had also said that the Central Act envisaged the payment of compensation only at five times. I submit that only one of the arguments could be true and not both.

Sir, it is common knowledge in Madras City wherever there is open space, suddenly houses come up there. I know no payment is made for such unauthorised occupation. Anybody who has had the misfortune of having open spaces or land occupied by slum-dwellers would confirm my statement. I know definitely that no payment is made for the land or open space occupied by these slum-dwellers, to those owners.

Then, Sir, the Hon. Minister could have said: 'Since the Act was passed in 1954 up to the present time, that is, 1959, so many open spaces were acquired, in terms of grounds or whatever it may be, so much was paid and this compared unfavourably with amounts paid on adjacent lands'. If the Hon. Minister had produced these details and proved to the House and said: 'Here there are cases. I am bringing them to your notice. We are called upon to pay more and hence we are reducing it to five times', then we can understand. But he said that the Central Government had passed a legislation which provided for payment of only five times.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Nothing of that sort.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister said so in his statement, namely, 'Because the Central Government did it, we are also doing like that'. This way of tampering with things, all within the course of four years, will make the people feel that there is no finality in all these matters. As we said rightly and emphatically for what it is worth, it is five times to-day, it will be two times some two years afterwards—we may or may not be here then—and then the two times will become nothing. It is all bad. In fact, the only good point I heard in the statement is that they are thinking of a comprehensive Bill on slum clearance and that it is coming soon. But we will have to see what it is going to be like and how many slums are to be cleared. In fact, our actual experience has been, the more we talk of these, we find only more and more slums coming up in the City.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, it is not made clear in the Bill whether it will have retrospective effect or not. There may be cases wherein compensation in excess of the amount to be fixed under the provisions of the present Bill might

18th December 1959] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

have been paid. Are these to be refunded? There should be a provision to the effect that such amounts should not be refunded. Then, there might be certain decisions arrived at already under the Land Acquisition proceedings fixing the amount of compensation. The decision might not have been carried out yet or executed. What to do? Is that decision to be carried out or not, or are the provisions of the Bill to be complied with when the Bill comes into force? That should be made clear. There are no provisions in the Bill with regard to these. It is not made clear whether it will have retrospective effect. It has not been stated what is to be done of amounts already paid in excess of the amount that may be determined under the provisions of the Act. The provision is not clear as to the amounts to be paid hereafter under decisions that might not have been carried out. These are some of the omissions in the Bill, in my opinion.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, my purpose in bringing this small Bill before the House is not—as the hon. Member Sri Mohamed Raza Khan put it—to bring down the amount of compensation fixed in the 1954 legislation, to five times and then bring it down to three times and finally say nothing. The hon. Member, Sri Raza Khan, tried to pin down the point and said that because the Government of India had introduced another Bill, we were also bringing down the compensation to that level. It is not fair to say so. It is not because the Government of India brought in such a measure, that we automatically jumped in and took advantage of it. The reason for my bringing this legislation immediately after the Central Legislation is this. After passing of the 1954 legislation, a number of slums have been proposed to be acquired or are about to be taken over for improvement. In actually working out the provisions of the Act, we found that we had to pay compensation for above the market value, an unreasonable compensation. We had the value worked out in respect of one or two slum areas and found the figures so exorbitant. Payment of such high compensation would not help in the work of slum improvement at all. It was also found that it was far above any compensation payable under the Land Acquisition Act. If the compensation were calculated at five times, we found that there was not much variation between this and the rates to be paid under the Land Acquisition Act. Therefore, we have fixed the compensation under this Act at five times. The rate of five times the net average annual income was not, therefore, arrived at on a theoretical or imaginary basis. We have worked out the cost for the various schemes that we have proposed to take up and we do definitely find that if we pay at twelve times, the amount will be prohibitive. After taking into consideration all these figures and other circumstances, we came to the conclusion that five times would be appropriate. Another reason which prompted me to bring in this legislation during this sitting is, there are a number of these schemes pending and they cannot be allowed to wait till the comprehensive Bill comes up before the House.

[Sri V. Ramaiah] [18th December 1959]

Sir, when the comprehensive Bill comes up, I am sure it will be thoroughly discussed by this House and the future pattern will be well set. Sir, though the compensation was fixed at twelve times at the time it was introduced, a great man like Rajaji introduced it and he did want to help the poor people, who were so badly in need of some help. Hon. Members know how long it takes to set in motion the Land Acquisition Act and acquire land for these slums. It was mainly to cut short this long delay that we thought that we should be very reasonable. Merely because our intention is to be reasonable to the slum-owners as such, we should not pay much more than what they deserve. It is for that purpose that we have introduced this small measure. As I have earlier pointed out, it is purely an interim measure. A comprehensive Bill is definitely coming and that will cover all the necessary points to be considered and then final decisions can be taken. So, I would request this Hon. House to pass this measure so that whatever schemes we have in hand can go through without any delay.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959 (L.A. Bill No. 32 of 1959), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—NON—OFFICIAL BILL.

THE MADRAS PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES (PRESERVATION AND REGULATION) BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1958).

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the following amendments made by the Legislative Assembly to the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces

18th December 1959] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]
(Preservation and Regulation) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1958),
as passed by the Council, be taken into consideration :—

In clause 12—

(i) sub-clause (2) be deleted;

(ii) in sub-clause (1), the brackets and figure ‘ (1) ’ be omitted.”

Sir, my object in moving this motion is this. While the Legislative Assembly gave unanimous support to the general clauses of the Bill and were in complete agreement with what the Legislative Council had recommended, they suggested two small amendments which, I think, this House may be well advised to accept. I am grateful to the hon. the Leader of the Opposition in the Legislative Assembly for having piloted the Bill there. The amendments are to clause 12 of the Bill. They wanted to delete sub-clause (2) which read as follows :—

“ (2) Any Police Officer not below the rank of a head constable may arrest without warrant any person found committing any offence under sub-section (1).”

The offences like crossing the fence, throwing all sorts of things and committing nuisance, are all mentioned in sub-clause (1). I think this is a reasonable amendment. While the offence is cognisable, they do not want to pinpoint a particular officer who is to take cognisance of it. If this amendment is accepted, naturally there will be only one sub-clause in clause 12 and, therefore, the marking “ (1) ” in that clause will have to be deleted.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I second them.

MR. CHAIRMAN : The amendments are before the House for discussion.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Mr. Chairman, Sir, the Assembly might very well have accepted the Bill without any amendment. According to the Town Nuisance Act, if nuisance is committed in the presence of a police officer, he can at once arrest the person committing it. Suppose he is allowed to go away. What will happen? Are we to go in search of him later on? Therefore, when an offence is committed in the presence of a police officer not below the rank of a head constable, he should have power to arrest without warrant the person who has committed it. That is a reasonable provision. Anyhow, the other House has not accepted it. So, we also have to accept its decision.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the following amendments made by the Legislative Assembly to the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 3 of 1958), as passed by the Council, be taken into consideration :—

In clause 12—

(i) sub-clause (2) be deleted;

THE MADRAS PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN
SPACES (PRESERVATION AND REGULATION)
BILL, 1959 (L.C. BILL NO. 3 OF 1958)

[Mr. Chairman] [18th December 1959]

(ii) in sub-clause (1), the brackets and figure ' (1) ' be omitted."

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" In clause 12—

(i) sub-clause (2) be deleted;

(ii) in sub-clause (1), the brackets and figure ' (1) ' be omitted."

The amendments were put and agreed to.

MR. CHAIRMAN : With that, conclude the proceedings of this House for this sitting.

The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 140. Notification issued with G.O. Ms. No. 3310, Revenue, dated 11th November 1959, regarding exemption with effect on and from 11th November 1959 from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), of the purchases of cotton effected by the Gandhi Asram, Tiruchengode, Salem district, for distribution to spinners in the Madras State.

* 141. Notifications issued with G.O. No. 3128, Revenue, dated 27th October 1959, regarding amendments to the Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953, the Madras Cultivating Tenants' protection Rules, 1955, the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1956, and the Tiruchirappalli Kai-aeruraram and Mattuvaram Rules, 1959.

* 142. Notification issued with G.O. Ms. No. 3000, Home, dated 22nd October 1959, regarding amendment to the Rules for the management of Special Homes and Work-houses in the City of Madras, 1955.

143. Notification issued with G.O. Ms. No. 2940, Home, dated 17th October 1959, regarding amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

144. Sixth Report of the Committee on Subordinate Legislation—Second Assembly.

* Placed on the table of the House on 17th December 1959.

18th December 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 53 asked by Vidwan T. Muthukannappan at the meeting of the Legislative Council held on 18th December 1959, page 373 surpa.]

(a) The Government Arts College, Ootacamund, was started in the academic year 1955-56.

(b) During the years 1955-56 and 1956-57, the College was of the second grade. During 1957-58, three-year degree courses were started and the College was raised to the I Grade.

(c) The sanctioned strength of degree classes is as follows :—

B.A. (History)		35
B.A. (Economics)		35
B.Sc. (Mathematics)		26
B.Sc. (Physics)		24

(d) The actual strength in each class during 1958-59 was as follows :—

B.A. (History), I year		7
B.A. (Economics), I year		8
B.Sc. (Mathematics), I year		6
B.Sc. (Physics), I year		6
B.A. (History), II year		6
B.A. (Economics), II year		5
B.Sc. (Mathematics), II year		5
B.Sc. (Physics), II year		4

[18th December 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 56 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 18th December 1959, page 376 supra.]

A.—(a) The following statement furnishes the particulars required by the hon. Member :—

Statement of district-wise break up of the towns, villages and hamlets in the State electrified as on 1st April 1959 (includes towns, villages and hamlets electrified in areas of licensees also).

Serial number and name of the district.	Total number.				Number electrified.			
	Town.	Revenue villages.		Total.	Towns.	Revenue villages.		Total.
		Hamlets.				Hamlets.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 Madras ..	*1	..	..	1	1	..	..	1
2 Chingleput ..	20	2,034	968	3,022	19	802	284	1,105
3 Coimbatore ..	22	941	5,528	6,491	22	496	1,151	1,669
4 Kanyakumari.	20	1,065	1,137	2,222	17	241	93	351
5 Madurai ..	26	1,147	4,456	5,629	26	360	404	790
6 Nilgiris ..	4	47	528	579	4	33	252	289
7 North Arcot ..	22	1,854	1,564	3,440	22	595	364	981
8 Ramanatha- puram.	33	3,710	4,134	7,877	32	261	254	547
9 Salem ..	19	1,877	5,247	7,143	19	314	260	593
10 South Arcot ..	18	2,256	855	3,129	16	203	91	310
11 Tanjore ..	29	2,393	4,325	6,747	29	342	136	507
12 Tiruchirappalli.	32	1,524	4,939	6,495	28	210	150	368
13 Tirunelveli ..	49	1,033	3,454	4,566	47	275	243	565*
Total ..	295	19,911	37,135	57,341	282	4,132	3,682	8,096

* As per the 1951 census.

(b) Yes, Sir.

(c) The State Government were giving a high priority to rural electrification. The Madras State Electricity Board which has taken over the production, distribution and supply of electricity in the State continues to give the same high priority for such electrification. Against a target of 5,000 villages to be electrified in the area of supply of the Electricity Board during the Second Plan period commencing from 1956-57 and ending 1960-61, 4,013 towns, villages and hamlets have been electrified to end of March 1959. The total number of electrified towns, villages and

[18th December 1959]

hamlets in the State including the licensees' areas as on the 1st April 1959 is 8,096. During the Third Plan period all the remaining villages are proposed to be electrified.

The Government of India have offered to give loans to the licensees, the State Electricity Boards and to the State Governments for rural electrification. The requirements of the licensees and the State Electricity Board have been forwarded to the Government of India and their sanction to the loan is awaited.

As regards augmenting the power potential in the State, it may be mentioned that the installed generating capacity in the State as on the 1st August 1959 was 391,700 kilowatts as detailed below :—

	Installed capacity in kilowatts.
I. Hydro-Electric Power Stations—	
(1) Pykara	70,200
(2) Mettur	40,000
(3) Papanasam	28,000
(4) Moyar	36,000
(5) Periyar	105,000 *
II. Thermal Power Stations—	
(6) Madras	98,500
(7) Madurai	14,000
Total	391,700

* Three units of 35,000 K.W. each. The first was commissioned on the 12th October 1958, the second on the 19th February 1959 and the third on the 26th May 1959.

The Kundah Hydro-Electric Project which is under execution now, consists of 2 units of 20,000 K.W. each and 4 units of 35,000 K.W. each. It is expected that one unit of 20,000 K.W. and another of 35,000 K.W. will be commissioned by January 1960, and the rest by 1960-61. Works on the Sandynallah Reservoir Scheme in the Nilgiris district have just been started and on completion, there will be an additional production of 54 million units annually at the Pykara and Moyar Power Stations. Besides the above, the Government of India will be setting up before the end of the Second Plan period a Thermal Station at Neyveli with a capacity of 250,000 K.W. After meeting the needs of Neyveli Lignite Corporation, it is expected that about 150,000 K.W. will be fed into the Madras grid for distribution in the State. The total installed capacity in the power houses in the State at the end of the Second Plan period may be expected to be of the order of 730,700 K.W. including the Neyveli station as detailed above.

[18th December 1959]

In addition to the above, the following schemes are proposed to be taken up during the Third Plan period for increasing the installed generating capacity by 665,000 K.W.

<i>Name of scheme.</i>	<i>Installed capacity in kilowatts.</i>
(i) Mettur Tunnel Scheme	100,000
(ii) Kundah Hydro-Electric Scheme, III and IV Stages.	230,000
(iii) Periyar Hydro-Electric Scheme, II Stage.	35,000
(iv) Anamalais Hydro-Electric Scheme (Parambikulam Hydro-Electric Scheme).	100,000
(v) Thermal Station (Preferably at Neiveli).	200,000
(vi) Periyar Pumping Scheme	Additional produc- tion of 44 million units at the Periyar Power Station.
Total ..	665,000 plus 44 million additional units.

The Government of India have been requested to locate in this State an atomic power station with an installed capacity ranging between 250,000 K.W. and 500,000 K.W.

APPENDIX III.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 74 asked by Sri T. Purushotham at the meeting of the Legislative Council held on 18th December 1959, page 388 supra.]

The following are the steps taken to minimise the accidents by transport vehicles and lorries:—

(a) In order to inculcate road sense in the minds of the public, a Traffic Control day is organized every month in important towns and cities with the assistance of Boy Scouts and N.C.C. Organization. The permission of the Government of India has also been recently obtained for the utilization of the services of N.C.Cs. during the Traffic Control days. A second Traffic Control day manned by Gazetted Officers and as many of the Police staff as can be spared from the stations is also being organized.

A Traffic Week is also held in Madras City and in the districts with the object of cultivating traffic sense in the minds of the public.

[18th December 1959]

In important towns, effective propaganda about road sense is done with the help of the Police Propaganda vans and through cinema slides in cinema houses. Lectures are arranged on the subject of road sense in high schools and colleges.

(b) Gazetted Officers of the Police department have been instructed to check the vehicles along the main roads, particularly at nights, verifying the speed and lights of vehicles. They were also instructed to check at least once a month the lights and brakes, as such occasional surprise checks of public and private vehicles will encourage people in having and using the proper equipment in their vehicles. The Government have also directed the Gazetted Officers of all departments when moving in their motor vehicles to follow the buses and lorries which appear to be driven at excessive speed by running alongside, and noting the speed at which the vehicle is run and to report the cases of overspeeding to Regional Transport Officers for necessary action.

(c) The Police Officers have been instructed to check the dipping and dimming arrangement of lights. They were also instructed to issue clear instructions to the drivers of transport vehicles in regional languages regarding dipping and dimming of lights to avoid dazzling the drivers of the vehicles coming in the opposite direction. A copy of the instructions in Tamil was also supplied to Superintendents of Police for communication to subordinate officers for the purpose.

(d) In order to have an effective check over motor vehicles, particularly lorries, on the trunk roads two special Motor Vehicles Checking Squads were formed with effect from 4th November 1957 under the direct control of the Assistant Inspector-General of Police, Madras. The staff required for the squads were met from the existing strength one from the district and the other from Madras City. As Madras City could not spare the staff required for a squad for a longer period, one of the squads was disbanded and the staff was sent back to Madras City on 17th August 1958. The remaining one squad continues to check the vehicles in all the trunk roads, viz., Great Northern Trunk Road, Great Southern Trunk Road and Great Western Trunk Road, at intervals. They have been doing useful work during the last 18 months. The local Police have also intensified their checking of vehicles to avoid accidents.

(e) In order to discourage the tendency of drivers of transport vehicles to over-speeding, the Government have prescribed G. V. M. R. to be maintained at Police stations in which the drivers of goods vehicles should note the "time of arrival and departure" after every 70 miles of their journey. The subordinate officers have been instructed to see that the cases of over-speeding are booked by means of verifying entries in the register maintained in the successive stations.

(f) In order to make traffic improvement the Government have directed the District Transport Advisory Committee to prepare a three-year plan and to send it to the authorities concerned for their consideration.

[18th December 1959]

(g) In important towns and cities, certain restrictions are imposed for the movement of lorries and slow moving traffic in certain areas, to relieve the congestion of traffic wherever necessary. Where the streets are too narrow, "One way traffic" has been introduced in important towns and Madras City.

(h) In respect of the City of Madras the following steps are being taken to minimise the accidents :—

(1) Intensive traffic propaganda is done by a staff of one Sub-Inspector, one Head Constable and two Police Constables by moving in a van;

(2) all defective vehicles noted on the road are produced before a Motor Vehicles Inspector and if certified to be unworthy of road, registration of the vehicle is suspended;

(3) in addition to routine check by the Traffic staff, all the Police Gazetted Officers do duty twice a month at various traffic points one day from 6 p.m. to 8 p.m., and from 7 p.m. to 8 p.m., on the other day;

(4) periodical talk is given to groups of motorists on safedriving;

(5) once a month, Boy Scouts, National Cadet Corps and other voluntary organizations are trained in crossing the roads, helping others to cross the crowd, etc. Drivers of State buses and taxis are posted at various places and the faults of other drivers are pointed out to them;

(6) traffic sign boards are erected in various places restricting speed, prompting over-taking, prohibiting entry of lorries, etc.; and

(7) Traffic Police (Point duty and Patrol) enforce restrictions strictly.

APPENDIX IV.

[Vide item VI (1) on page 396 supra.]

L.A. BILL No. 25 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend and consolidate the law relating to the administration, supervision and control of incorporated and unincorporated Devaswoms in the transferred territory.

WHEREAS it is expedient to amend and consolidate the law relating to the administration, supervision and control of incorporated and unincorporated Devaswoms in the transferred territory;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the transferred territory.

18th December 1959]

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(i) "Board" means the Devaswom Board constituted under section 4;

(ii) "Commissioner", "Deputy Commissioner" and "Assistant Commissioner" mean the Commissioner, Deputy Commissioner and Assistant Commissioner respectively appointed under section 9 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959);

(iii) "Hindu Religious Endowment" means all property belonging to or given or endowed for the support of temples, or given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity; and includes the institution concerned and also the premises thereof, but does not include gifts of property made as personal gifts to archaka, service-holder or other employee of a religious institution;

(iv) "incorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule I;

(v) "member" includes the President;

(vi) "person interested" includes, in the case of an incorporated or unincorporated Devaswom, a person who is entitled to attend at or is in the habit of attending the performance of worship or service in the temple or who is entitled to partake, or is in the habit of partaking in the benefit of the distribution of gifts thereat;

(vii) the expression "Ruler" shall have the same meaning as in clause (22) of article 366 of the Constitution;

(viii) "transferred territory" means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(ix) "unincorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule II.

3. *Vesting of administration in Board.*—The administration of the incorporated and unincorporated Devaswoms and all their properties and funds as well as the Devaswom Fund constituted under section 19, and the Devaswom Surplus Fund specified in section 20, shall vest in the Board.

4. *Constitution of the Board.*—(1) The Board shall consist of the President and two other members. The President and one member shall be nominated by the Government and the other member shall be nominated by the Ruler of Travancore.

(2) The Assistant Commissioner, Kanyakumari, shall be the Secretary to the Board.

[18th December 1959]

(3) The Board shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal with power to hold and acquire properties for and on behalf of the incorporated and unincorporated Devaswoms under the management of the Board.

(4) The Board shall by its name sue and be sued and the President of the Board shall represent the Board in such suits.

5. Qualification for membership in the Board.—A person shall not be qualified for nomination as a member of the Board unless he is a permanent resident of the transferred territory and professes the Hindu religion and has attained thirty-five years of age.

6. Disqualification for membership.—No person shall be eligible for nomination as a member of the Board if he—

(i) is of unsound mind, or is suffering from mental defect or infirmity, which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a member of the Board ; or

(ii) is an undischarged insolvent ; or

(iii) is an office-holder or a servant of Government, a local authority, the Board, or an incorporated Devaswom or unincorporated Devaswom or the trustee of a Hindu Religious Endowment ; or

(iv) is interested in subsisting contract for making any supplies to or executing any work on behalf of any incorporated or unincorporated Devaswom ; or

(v) has been sentenced by a criminal court for any offence involving moral turpitude such sentence not having been reversed or the offence pardoned.

7. Action in cases of disqualification.—(1) If a person nominated as a member of the Board is or subsequently becomes subject to any of the disqualifications specified in section 6, or ceases to profess the Hindu religion and is declared by a court to be under such disqualification as hereinafter provided, he shall cease to be a member.

(2) Any person interested may apply to the District Court, Nagercoil, for an order that a member of the Board was or has subsequently become subject to any of the disqualifications specified in section 6 or has ceased to profess the Hindu religion and the Court may, after making such enquiry as it deems fit, by order determine whether or not such member is disqualified.

(3) An appeal shall lie to the High Court against an order under sub-section (2).

(4) Until an application has been made under sub-section (2) and final orders are passed thereon, the member who is alleged to be subject to a disqualification shall be entitled to act as if he were not disqualified.

18th December 1959]

8. Removal of nominated member.—The Government may *suo motu* or on application from a person professing the Hindu religion, by order, remove from office a nominated member of the Board on the ground of misbehaviour or incapacity :

Provided that no such order shall be passed unless such member has had a reasonable opportunity of making his representations against such removal.

Explanation.—If a member does any act which is intended or is likely to endanger communal harmony or which tends to promote feelings of enmity or hatred between different classes of citizens of India in the State of Madras, he shall, for the purpose of this section, be deemed to be guilty of misbehaviour.

9. Term of the Board.—(1) A nominated member of the Board shall hold office for a period of three years from the date of his nomination and shall be eligible for renomination.

(2) A nominated member of the Board may, by writing under his hand addressed to the Government, resign his membership, but he shall continue in office until the nomination of his successor.

(3) A member of the Board shall, on the expiration of his term of office, continue in office until the vacancy caused by the expiration of his term of office is filled up.

(4) When the office of a nominated member of the Board becomes vacant by resignation, removal or otherwise, a new member shall be nominated in his place in accordance with the provisions of this Act and such member shall hold office so long only as the member in whose place he is nominated would have held office had such vacancy not occurred.

10. Office and meetings of the Board.—(1) The Board shall, for the transaction of its business, have an office at Suchindram to which all communications and notices to the Board may be addressed.

(2) The meetings of the Board shall be presided over by the President.

(3) No business shall be transacted at any meeting unless two members are present.

(4) In case of difference of opinion among the members, the question before the Board shall be decided by a majority of votes of the members present ; and where the votes are equally divided, the matter shall be referred to the Commissioner whose decision shall be final.

11. President to convene meetings.—(1) The President shall be the convenor of the meetings of the Board.

(2) The President shall keep the minutes of the proceedings of each meeting in a book to be kept for the purpose which shall be signed by the President and the members present at such meeting.

[18th December 1959]

12. Vesting of jurisdiction in the Board.—(1) All rights, authority and jurisdiction belonging to or exercised by the Travancore Devaswom Board immediately before the 1st day of November 1956 in respect of Devaswoms shall vest in and be exercised by the Board in accordance with the provisions of this Act.

(2) The Board shall exercise all powers of direction, control and supervision over the incorporated and unincorporated Devaswoms under their jurisdiction subject to general powers of superintendence, control and revision by the Commissioner and such superintendence and control by the Commissioner shall include the power to issue directions which may be deemed necessary to ensure that the Devaswoms are properly administered.

13. Revision by the Commissioner.—(1) The Commissioner may call for and examine the record of the Board in respect of any proceedings to satisfy himself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein. If the Commissioner is of opinion that the decision or order requires revision, he may remit the matter together with his observations in regard thereto to the Board for reconsideration of the decision or order and report to the Commissioner within such period as may be specified by him.

(2) On receipt of, and after considering, such report, it shall be open to the Commissioner to modify, annul or reverse the original decision or order, or the decision or order as revised after reconsideration under sub-section (1) as the case may be.

(3) If the report is not received by the Commissioner within the time specified or such further time as may be granted by him, the Commissioner may modify, annul or reverse the decision or order of the Board.

(4) The Commissioner shall not pass any order under this section prejudicial to any party unless such party has had a reasonable opportunity of making his representations.

(5) The Commissioner may, pending the exercise of his powers under this section, stay the execution of any decision or order of the Board.

14. Delegation of powers by Commissioner.—The Commissioner may delegate his powers under this Act except the powers under section 12 or section 13 to the Deputy Commissioner having jurisdiction over the transferred territory.

15. Revision by the Government.—(1) The Government may call for and examine the record of the Commissioner or the Board in respect of any proceeding to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding, or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein; and, if, in any case, it appears to the Government that any such decision or order should be modified, annulled, reversed, or remitted for reconsideration, they may pass orders accordingly:

18th December 1959]

Provided that the Government shall not pass any order prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

(2) The Government may stay the execution of any such decision or order pending the exercise of their powers under sub-section (1) in respect thereof.

16. Supervision and control by the Board.—The Board shall, subject to the provisions of this Act, exercise supervision and control over the acts and proceedings of all officers and servants of the Board.

17. Power to make bye-laws.—The Board may, subject to such conditions as may be prescribed, make bye-laws not inconsistent with this Act or the rules made thereunder as to—

- (a) the division of duties among the members of the Board;
- (b) the procedure and conduct of business at the meetings of the Board;
- (c) the books, registers and accounts to be kept at the office of the Board;
- (d) the form and manner of applications to the Board;
- (e) the security, if any, to be furnished by the officers and servants of the Board; and
- (f) generally for the conduct of all proceedings and business of the Board under the provisions of this Act.

18. Maintenance of incorporated Devaswoms out of Devaswom Fund.—The Board shall, out of the Devaswom Fund constituted under section 19, maintain the incorporated Devaswoms, keep in a state of good repair the temples, buildings and other appurtenances thereto, administer the said Devaswoms in accordance with the recognized usages, make contributions to other Devaswoms in the transferred territory and meet the expenditure for the customary religious ceremonies and may provide for the educational uplift, social and cultural advancement and economic betterment of the Hindu Community.

19. The Devaswom Fund.—The Devaswom Fund constituted for the incorporated Devaswoms shall consist of—

(i) the sum of thirteen lakhs and fifty thousand rupees mentioned in Article 290-A of the Constitution of India as payable to the Devaswom Fund in the State of Madras and the share of the Devaswom Surplus Fund mentioned in sub-section (2) of section 112 of the States Reorganization Act, 1956 (Central Act 37 of 1956), as transferred to the said Devaswom Fund;

(ii) the moneys realised from time to time by the sale of movable properties belonging to the said Devaswoms;

(iii) all voluntary contributions and offerings made by devotees;

[18th December 1959]

(iv) profits and interests received from investments of funds belonging to the said Devaswoms ; and

(v) all other moneys belonging to, or other income received by, the said Devaswoms.

20. Devaswom Surplus Fund and its administration.—The unspent balance of each year out of the Devaswom Fund constituted under section 19 or such portion of it, as may be determined by the Board, and approved by the Commissioner shall be added on to the Devaswom Surplus Fund. The Devaswom Surplus Fund shall be administered, subject to the direction and control of the Commissioner.

21. Devaswom properties.—Immovable properties entered or classed in the revenue records as Devaswom Vaga or Devaswom poramboke and such other Pandaravaga lands as are in the possession or enjoyment of the incorporated Devaswoms after the 30th Meenam 1097, corresponding to the 12th April 1922 shall be dealt with as Devaswom properties. The provisions of the Travancore-Cochin Land Conservancy Act, 1951 (Travancore-Cochin Act XIX of 1951), shall be applicable to Devaswom lands as in the case of Government lands.

22. Board's control over Karanma services.—(1) The Board shall have absolute control over the holders of all Karanma service and also over all the properties, Thiruppuvarams and other emoluments attached thereto.

(2) Whenever it is reported that owing to incompetency, negligence or other cause, any Karanma service is not being regularly performed or that an alienation of Karanma service or the property, Thiruppuvaram or other emoluments attached thereto, has been effected by the Karanma holder or by any member or members of the Karanma family, the Board shall give due notice to the head of the family and the next senior member, and also to such other members of the Karanma family as the said Board may deem necessary, and if after hearing their objections, if any, the Board is satisfied that there has been an alienation of the Karanma service or of the property or of the Thiruppuvaram or of the other emoluments attached thereto or that there has been a failure to perform the service properly or regularly, the Board may suspend, remove, determine, cancel or deal with in any other manner the Karanma right of the family to the service.

(3) All alienations of Service Inam lands attached to specific services which have been or which may hereafter be made contrary to past usage shall be null and void. The Board may resume service inam lands attached to specific services if such lands are alienated or if the holders of such lands make default in the performance of the services :

Provided that the Board may, in its discretion, deal with such lands and the services connected therewith in any other manner it may deem fit.

18th December 1959]

(4) Any person deeming himself aggrieved by any decision passed under sub-section (2) or (3) may, within a period of one year from the date of such decision, institute in the Court within whose jurisdiction the property is situate a suit to establish the right which he claims in respect of the property :

Provided that, subject to the result of the suit, if any, the decision of the Board passed under sub-section (2) or (3) shall be final.

23. Board to appoint officers.—(1) The Board may appoint such number of officers or servants as may be determined from time to time by the Commissioner :

Provided that such officers or servants shall be persons professing the Hindu religion.

(2) The Board may, in its discretion, appoint such of the officers and servants as were serving in connection with the incorporated and unincorporated Devaswoms immediately before the date of commencement of this Act, to any office to which they may be deemed qualified :

Provided that the conditions of service applicable immediately before the date of the commencement of this Act to the case of any officer or servant appointed as aforesaid shall not be varied to his disadvantage except with the previous approval of the Government.

(3) The officers and servants of the Board shall be under the Assistant Commissioner, Kanyakumari, subject to the supervision, direction and control of the Board.

(4) The Assistant Commissioner, Kanyakumari, shall be the Chief Executive Officer of the Board.

(5) The expenditure in connection with the officers and servants of the Board shall be met out of the Devaswom Fund constituted under section 19.

24. Unincorporated Devaswoms.—The properties and Funds of the unincorporated Devaswoms shall be kept distinct and separate as heretofore and shall not be utilised except for the purposes of those Devaswoms.

25. Management of Devaswoms.—Subject to the provisions of this Act and the rules made thereunder, the Board shall manage the properties and affairs of the Devaswoms, both incorporated and unincorporated, as heretofore, and arrange for the conduct of the daily worship and ceremonies and of the festivals in every temple according to its usage.

26. Audit.—(1) The Board shall keep regular accounts of all receipts and disbursements in respect of the institutions under its administration.

[18th December 1959]

(2) The accounts of the Board shall be subject to audit annually by an auditor appointed by the Government. The audit report shall be submitted to the Government through the Commissioner.

(3) The auditor shall specify in his report all cases of irregular, illegal or improper expenditure or of failure to recover moneys or other property due to the Board or to the institutions under its management or of loss or waste of money or other property thereof caused by neglect or misconduct of the Board or any member thereof.

(4) The auditor shall also report on any other matter relating to the accounts as may be prescribed or on which the Government may require him to report.

(5) The Government shall send to the Board a copy of every audit report and it shall be the duty of the Board to remedy any defects or irregularities pointed out by the auditor and report the same to the Government.

(6) If, on a consideration of the report of the auditor or otherwise, the Government are of opinion that the Board or any member thereof was guilty of misappropriation or wilful waste of the funds of the institutions or of gross neglect resulting in a loss to the institutions under the management of the Board, the Government may after giving notice to the Board or the member, as the case may be, to show cause why an order of surcharge should not be passed against the Board or the member, and after considering the explanation, if any, pass an order of surcharge against the Board or the member, as the case may be.

(7) The order of surcharge may be executed against the member or members concerned of the Board as if it were a personal decree passed against him or them by the Court having jurisdiction to pass a decree for the amount of surcharge.

(8) An order of surcharge under this section shall not bar a suit for accounts against the Board, or the member or members concerned, except in respect of the matter finally dealt with by such order.

(9) A copy of the audit report shall be supplied to any person who duly applies for the same.

27. Budget and Administration Report.—(1) The Board shall, before the end of December in each year, submit to the Commissioner a Budget showing the probable receipts and disbursements during the following financial year. The Budget shall contain provision for the dittam or scale of expenditure for the time being in force. The Commissioner may pass the Budget after making such alterations, omissions or additions in the budget as he may deem fit. No expenditure shall be incurred over and above the Budget sanction without the previous sanction of the Commissioner. The Board shall also within two months of the commencement of each financial year submit to the Ruler of Travancore such number of copies of the Budget so prepared as the Ruler may direct.

18th December 1959]

(2) The Board shall in each year prepare an annual administration report of the working of the Board during that year and shall, within three months of the commencement of the next financial year, submit it to the Government through the Commissioner, and to the Ruler of Travancore.

28. Deposit and investment of funds.—Subject to the other provisions of this Act, the Board may invest or deposit the funds of the incorporated and unincorporated Devaswoms—

(a) in a Scheduled Bank as defined in the Reserve Bank of India Act, 1934 (Central Act II of 1934); or in any State Treasury; or

(b) in Promissory Notes, Debentures, Stocks or other securities of the State Government or the Government of India; or

(c) in stocks or Debentures or shares in companies, the interest whereon shall have been guaranteed by the Government or the Government of India; or

(d) in immovable property.

29. Power to make rules.—(1) The Government may by notification make rules to carry out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) regulating the scale of expenditure of incorporated and unincorporated Devaswoms;

(c) regulating the maintenance and auditing of the accounts of incorporated and unincorporated Devaswoms;

(d) the submission of budgets, reports, accounts, returns or other information by the Board to the Government through the Commissioner;

(e) the method of recruitment and qualifications, the grant of salaries and allowances, the discipline and conduct of officers and servants of the Board and generally the conditions of their service;

(f) the establishment of provident funds and the grant of pension for the officers and servants of the Board;

(g) the grant of travelling and halting allowances to the members of the Board;

(h) the manner of the proof of the fact that a person professes Hindu Religion for the purposes of this Act.

[18th December 1959]

(2) The accounts of the Board shall be subject to audit annually by an auditor appointed by the Government. The audit report shall be submitted to the Government through the Commissioner.

(3) The auditor shall specify in his report all cases of irregular, illegal or improper expenditure or of failure to recover moneys or other property due to the Board or to the institutions under its management or of loss or waste of money or other property thereof caused by neglect or misconduct of the Board or any member thereof.

(4) The auditor shall also report on any other matter relating to the accounts as may be prescribed or on which the Government may require him to report.

(5) The Government shall send to the Board a copy of every audit report and it shall be the duty of the Board to remedy any defects or irregularities pointed out by the auditor and report the same to the Government.

(6) If, on a consideration of the report of the auditor or otherwise, the Government are of opinion that the Board or any member thereof was guilty of misappropriation or wilful waste of the funds of the institutions or of gross neglect resulting in a loss to the institutions under the management of the Board, the Government may after giving notice to the Board or the member, as the case may be, to show cause why an order of surcharge should not be passed against the Board or the member, and after considering the explanation, if any, pass an order of surcharge against the Board or the member, as the case may be.

(7) The order of surcharge may be executed against the member or members concerned of the Board as if it were a personal decree passed against him or them by the Court having jurisdiction to pass a decree for the amount of surcharge.

(8) An order of surcharge under this section shall not bar a suit for accounts against the Board, or the member or members concerned, except in respect of the matter finally dealt with by such order.

(9) A copy of the audit report shall be supplied to any person who duly applies for the same.

27. Budget and Administration Report.—(1) The Board shall, before the end of December in each year, submit to the Commissioner a Budget showing the probable receipts and disbursements during the following financial year. The Budget shall contain provision for the ditto or scale of expenditure for the time being in force. The Commissioner may pass the Budget after making such alterations, omissions or additions in the budget as he may deem fit. No expenditure shall be incurred over and above the Budget sanction without the previous sanction of the Commissioner. The Board shall also within two months of the commencement of each financial year submit to the Ruler of Travancore such number of copies of the Budget so prepared as the Ruler may direct.

18th December 1959]

(2) The Board shall in each year prepare an annual administration report of the working of the Board during that year and shall, within three months of the commencement of the next financial year, submit it to the Government through the Commissioner, and to the Ruler of Travancore.

28. Deposit and investment of funds.—Subject to the other provisions of this Act, the Board may invest or deposit the funds of the incorporated and unincorporated Devaswoms—

(a) in a Scheduled Bank as defined in the Reserve Bank of India Act, 1934 (Central Act II of 1934); or in any State Treasury; or

(b) in Promissory Notes, Debentures, Stocks or other securities of the State Government or the Government of India; or

(c) in stocks or Debentures or shares in companies, the interest whereon shall have been guaranteed by the Government or the Government of India; or

(d) in immovable property.

29. Power to make rules.—(1) The Government may by notification make rules to carry out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) regulating the scale of expenditure of incorporated and unincorporated Devaswoms;

(c) regulating the maintenance and auditing of the accounts of incorporated and unincorporated Devaswoms;

(d) the submission of budgets, reports, accounts, returns or other information by the Board to the Government through the Commissioner;

(e) the method of recruitment and qualifications, the grant of salaries and allowances, the discipline and conduct of officers and servants of the Board and generally the conditions of their service;

(f) the establishment of provident funds and the grant of pension for the officers and servants of the Board;

(g) the grant of travelling and halting allowances to the members of the Board;

(h) the manner of the proof of the fact that a person professes Hindu Religion for the purposes of this Act.

[18th December 1959]

(3) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

30. *Public officers to supply copies, etc.*—All public officers having custody of any record, register, report or other document relating to incorporated and unincorporated Devaswoms or any movable or immovable property thereof shall furnish the same, or such copies of or extracts from the same, as may be required by the Commissioner, the Assistant Commissioner or the Board or any officer or servant of the Board authorised by the Board in this behalf.

31. *Grant of copies.*—The President of the Board may grant copies of proceedings or other records on payment of such fees and subject to such conditions as may be prescribed by the Commissioner.

32. *Savings.*—Nothing contained in this Act shall affect, or authorize any interference with, the rights and privileges specified in Schedule III to which the Ruler of Travancore is entitled by custom, established usage or otherwise.

33. *Continuance of legal proceedings.*—Any legal proceedings taken on behalf of or against any incorporated or unincorporated Devaswom may be continued by or against the Board. Any amount including costs, under any decree or order of court obtained for or on behalf of any incorporated or unincorporated Devaswom shall be recoverable by the Board.

34. *Suits.*—No suit shall be instituted against the Board until the expiration of two months after a notice in writing has been delivered or left at the office of the Board, stating the cause of action, the relief sought, and the name and place of abode of the intending plaintiff, and the plaint shall contain a statement that such notice has been so delivered or left.

35. *Costs and expenses to be payable from Funds of Devaswoms.*—All costs and expenses incurred in connection with legal proceedings in respect of any incorporated or unincorporated Devaswom to which the Board is a party shall be payable out of the Devaswom Fund or the funds of the unincorporated Devaswom concerned, as the case may be.

36. *Power to amend, alter or add to Schedule I.*—The Government may, from time to time by notification, amend, alter or add to Schedule I.

37. *Members of the Board, etc., to be deemed public servants.*—The members of the Board and officers and servants of the Board and the auditor appointed under sub-section (2) of section 26 shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code.

18th December 1959]

38. *Repeal.*—(1) The Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act, all rules made, orders passed, action taken or things done or deemed to be made, passed, taken or done in exercise of any power conferred by or under the said Act shall in so far as they are not inconsistent with this Act be deemed to have been made, passed, taken or done in exercise of the powers conferred by or under this Act and shall have effect accordingly.

SCHEDULE I.

[See section 2 (iv).]

LIST OF INCORPORATED DEVASWOMS.

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Bhoothapandy ..	Thovala ..	1 Bhoothapandy ..	Major.
		2 Azhagianambi ..	Do.
		3 Thiruvengkithapper ..	Do.
		4 Thiruppathisaram ..	Do.
		5 Thazhakudy ..	Do.
		6 Thovala ..	Do.
		7 Aruvamozhy ..	Do.
		8 Darsanamcope ..	Minor.
		9 Chiramatem ..	Do.
		10 Bhuthapandyperumal ..	Do.
		11 Harihara Vinayagar ..	Do.
		12 Attinkarakrishnaswamy ..	Do.
		13 Madavilagam ..	Do.
		14 Jadayupuram ..	Do.
		15 Bhagavathy Kottaram ..	Do.
		16 Kadukkara ..	Do.
		17 Emporuman ..	Do.
		18 Mulayanalloor ..	Do.
		19 Sakalakala Marthanda Pillayar ..	Do.
		20 Arumunalloor ..	Do.
		21 Anthirapuram ..	Do.
		22 Umayeswara Mudayaninar ..	Do.
		23 Kothoswaramudayanainar ..	Do.
		24 Azhagamannar ..	Do.
		25 Thenpara Vinagar ..	Do.
		26 Thiruvayar ..	Do.
		27 Esanthimangalam Perumal ..	Do.
		28 Navalkkad Eluppavudaya ..	Do.
		Kantan Sastha ..	Do.
		29 Udayamirthandeswarar ..	Do.
		30 Eeravivinayagar ..	Petty.
		31 Karumnikantan Sastha ..	Do.
		32 Kozhunnthadi Kantan Sastha ..	Do.
		33 Moelakula Kantan Sastha ..	Do.
		34 Aryankavu Kantan Sastha ..	Do.
		35 Arasudaya Kantan Sastha ..	Do.
		36 Edamala Valayyan ..	Do.
		37 Nilappara Kantan Sastha ..	Do.
		38 Kalungumugathu Bhuthathan ..	Do.
		39 Valia Yajaman ..	Do.
		40 Anandhavalli Amman ..	Do.
		41 Kottakara Kantan Sastha ..	Do.
		42 Chempoosy ..	Do.

[illegible]

18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Nagercoil—cont.	Agastheeswar- am—cont.	100 Vannathamkulam Poosa-stha	Minor.
		101 Kothichapillayagaram Perumal.	Do.
		102 Kothichapillayagaram Sivan	Do.
		103 Thekkuman Sakshi Vinaya- gar.	Petty.
		104 Veeramarthanda Vinayagar.	Do.
		105 Arasadi Vinayagar	Do.
		106 Kulasekhara Vinayagar	Do.
		107 Karun kalai Amman	Do.
		108 Puthugramam Perumal	Minor.
		109 Karuppukotta Kailasanathar	Do.
		110 Puravassery Perumal	Do.
		111 Puravassery Sivan	Do.
		112 Arassadi Krishnaswamy	Do.
		113 Poosa-stha Kanthan Sashta ..	Do.
		114 Vasudevarcoil	Do.
		115 Kommandayamman	Do.
		116 Cholapuram	Do.
		117 Enakodi Kantan Sashta	Petty.
		118 Peruvila	Minor.
		119 Vembanoor	Do.
		120 Kattimancode	Do.
		121 Srimad Dwaraka	Do.
		122 Brahmāsandhi Kanni Vinaya- gam.	Petty.
		123 Sannadhitheru Viswanathar.	Do.
		124 Budrakali Thyagasoundari ..	Do.
		125 Kechzhatheru Viswanathar ..	Do.
		126 Guhanadheeswarar	Do.
		127 Oormuppidari	Do.
		128 Bhagavathymatom Bhaga- vathy Vinayagar.	Do.
		129 Mandaramputhoor Damo- dhara Vinayagar.	Do.
		130 Maruth vamala	Do.
		131 Alathu Badrakali	Do.
		132 Vazhiottakaran	Do.
		133 Elayanainar	Do.
		134 Kornadikorekkanathar	Do.
		135 Marukathalakantan Sashta.	Do.
		136 Valikoil Amman	Do.
		137 Koorudayakantan Sashta ..	Do.
		138 Chempakanachi Amman	Do.
		139 Pachaperumal Sashta	Do.
		140 Theradi Esakki Amman	Do.
		141 Oottukuzhi Kannimar	Do.
		142 Bhutham Vanamgum Kantan Sashta.	Do.
		143 Sthanu Vinayagar	Do.
		144 Velikanta Mahadevar	Do.
		145 Esakki Amman	Do.
		146 Annamalakanatan Sashta ..	Do.
		147 Eravikulam	Do.
		148 Tharamanikantan Sashta ..	Do.
		149 Rajakkamangalam Alatham- man.	Do.
		150 Kannakuruchi Sashta	Do.
		151 Puthukulam Sashta	Do.
		152 Grama Vinayagar	Do.
		153 Abhimanamkatha Vinayagar.	Do.
		154 Thazhamkulam Vinayagar.	Do.
		155 Esakki Amman	Do.
		156 Bhuthathan	Do.
		157 Karpaka Vinayagar	Do.
		158 Putheri Eravi Vinayagar ..	Do.
		159 Velikkara	Do.

APPENDIX

[18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Padmanabhapuram.	Kalkulam	160 Thirunandikkara ..	Major.
		161 Pontmana ..	Do.
		162 Manalikkara ..	Do.
		163 Ramaswamycoil ..	Do.
		164 Nilakantaswamycoil ..	Do.
		165 Thovarakottu ..	Do.
		166 Alampara ..	Do.
		167 Molancode ..	Do.
		168 Volimala ..	Do.
		169 Koralapuram ..	Do.
		170 Thiruv-thamcode ..	Do.
		171 Alwarcoil ..	Do.
		172 Marthandeswaram ..	Do.
		173 Mondakad ..	Do.
		174 Valvachaghoshtam ..	Do.
		175 Radhakrishnancoil ..	Do.
		176 Bhadrakalai Amman ..	Minor.
		177 Esakki Amman ..	Do.
		178 Perumalcoil ..	Do.
		179 Sorimuthayyan ..	Do.
		180 Thampurancoil ..	Do.
		181 Koonamkani ..	Do.
		182 Kodiyoar ..	Do.
		183 Kuzhikkode ..	Do.
		184 Venugopalakrishnancoil ..	Do.
		185 Palakozhi ..	Do.
		186 Anakkara Sastha ..	Do.
		187 Madavilagam ..	Do.
		188 Sivagiri ..	Do.
		189 Kailasathu Mahadevar ..	Do.
		190 Vellapillayar ..	Do.
		191 Chunakara Sastha ..	Do.
		192 Kaverikad Sastha ..	Do.
		193 Adavallolha Nainar ..	Do.
		194 Mainindra Vinayagar ..	Do.
		195 Manavila ..	Do.
		196 Karakanteswaram ..	Do.
		197 Cheramangalam ..	Do.
		198 Thalakkulam ..	Do.
		199 Thrippuniyode ..	Do.
		200 Karingal ..	Do.
		201 Thikkanamcode ..	Do.
		202 Pannipagom ..	Do.
		203 Kattala ..	Do.
		204 Ethavila Sastha ..	Do.
		205 Pommala ..	Do.
		206 Kaithuppuram Sastha ..	Do.
		207 Edutheri Sastha ..	Do.
		208 Thatthancode Sastha ..	Petty.
		209 Manamcode Sastha ..	Do.
		210 Kottaramatom Pillayar ..	Do.
		211 Shumuga Vilasam Pillayar ..	Do.
		212 Thorndi Bhuthathan ..	Do.
		213 Madan Thampuran ..	Do.
		214 Sunnidhi Pillayar ..	Do.
		215 Uchi Pillayar ..	Do.
		216 Azhigia Pillayar ..	Do.
		217 Vilavoor Elangam ..	Do.
		218 Miravoor Konam Sastha ..	Do.
		219 Kakkotta Thala ..	Do.
		220 Puliyara Kantan ..	Do.
		221 Alathamman ..	Do.
		222 Chingankavu ..	Do.
		223 Karayakulam ..	Do.
		224 Kootumangalam ..	Do.

APPENDIX

18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Padmanabhapuram—cont.	Kalkulam	225 Chirakonam Sastha ..	Petty.
	—cont.	226 Kulasekara Pillayar ..	Do.
		227 Bhootha Pillayar ..	Do.
		228 Chemala ..	Do.
		229 Thumbattu Sastha ..	Do.
		230 Nandimangalam ..	Do.
		231 Atchaleeswaram ..	Do.
		232 Undicha Mahadevar ..	Do.
		233 Koodathookki Sastha ..	Do.
		234 Edampidicha Mahadevar ..	Do.
		235 Anakkara Sastha ..	Do.
		236 Sarakkala Sastha ..	Do.
		237 Chunakkara Sastha ..	Do.
		238 Maramyilakki Sastha ..	Do.
		239 Pulimughathu Sastha ..	Do.
		240 Andoor Sastha ..	Do.
		241 Pullayil Sastha ..	Do.
		242 Kandanesseri Bhagavathy ..	Do.
		243 Nangoor Krishnaswamy ..	Do.
		244 Mekkada Kottavila Sastha ..	Do.
		245 Panniyottu Thampuran ..	Do.
		246 Panniyottu Udayar ..	Do.
		247 Gnarakuzhy Sastha ..	Do.
		248 Kol'envilla Sastha ..	Do.
		249 Kundala Sastha ..	Do.
		250 Chemdp ari Amman ..	Do.
		251 Puliyoor Kunuchi Sivan ..	Do.
		252 Vellimala ..	Do.
		253 Padmanabhan Thoppu ..	Do.
		254 Panmathu Moola ..	Do.
		255 Mumpala Sastha ..	Do.
		256 Ponnayiramudayar ..	Do.
		257 Kingini Sastha ..	Do.
		258 Pallikkara Sastha ..	Do.
		259 Ethankadu ..	Do.
		260 Ardhakantan Sastha ..	Do.
		261 Apathukathar ..	Do.
		262 Karipalli ..	Do.
		263 Nethrakkoi ..	Do.
		264 Erumavila ..	Do.
		265 Alampara ..	Do.
		266 Kallettivila ..	Do.
		267 Kotheswaram ..	Do.
		268 Kantan Sastha ..	Do.
		269 Bhoothamuttam ..	Do.
		270 Manalikkara Elangom ..	Do.
		271 Parayadi Sastha ..	Do.
		272 Kulangara Sastha ..	Do.
		273 Ariyappan ..	Do.
		274 Panchakanyaka ..	Do.
Kuzhithura	Kalkulam	275 Thiruvattar ..	Major.
		276 Thripperappu ..	Do.
	Vilavancode.	277 Kuzhithura ..	Do.
		278 Thirumala ..	Do.
		279 Parthivapuram ..	Do.
		280 Nattalam Vishnu ..	Do.
		281 Nattalam Sivan ..	Do.
		282 Thrivikramapuram ..	Do.
	Kalkulam	283 Thaliyal ..	Minor.
		284 Thirumurambo ..	Do.
		285 Payanam ..	Do.
		286 Thipramala ..	Do.
		287 Kulasekharam ..	Do.
		288 Chamundy Amman ..	Do.
		289 Keleswaram ..	Do.

[18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Kuzhithura —cont.	Vilavancode	290 Kannacode	Major.
		291 Kulapuram	Do.
		292 Palugal	Do.
		293 Cheruvallor	Do.
		294 Aruvikara Krishnaswamy	Do.
		295 Puthiakavu	Do.
		296 Piracode	Do.
		297 Aramandam	Do.
		298 Methu Kummam	Do.
		299 Mannasekaram	Do.
		300 Thrippilamcode	Do.
		301 Kirathoor	Do.
		302 Kamukinthottam	Do.
		303 Chitharal	Do.
		304 Karippara	Do.
		305 Palliyara	Do.
		306 Edakode	Do.
		307 Aducode	Do.
		308 Puliyoorsala	Do.
		309 Kamukannoor	Do.
		310 Nelveli	Do.
		311 Mangode	Petty.
		312 Bakthapriam	Do.
		313 Chemmaruthankavu	Do.
		314 Muttathura Mahadevar	Do.
		315 Muthalar Kantan Sastha	Do.
		316 Madayarathala Bhagavathy	Do.
		317 Thonkara Kantan Sastha	Do.
		318 Anayadi Sastha	Do.
		319 Kottavila	Do.
		320 Nattarthottam	Do.
		321 Ramanalloor	Do.
		322 Chettuthura	Do.
		323 Vazhvil Pillayar	Do.
		324 Athiserry	Do.
		325 Jagadheeswaram	Do.
		326 Kunnel	Do.
		327 Attoor	Do.
		328 Cherukole	Do.
		329 Nankoikal	Do.
		330 Kavinmoola	Do.
		331 Punnakuzhi	Do.
		332 Mulamoodu	Do.
		333 Manakampara	Do.
		334 Pulippara Sastha	Do.
		335 Krishnaswamy	Do.
		336 Er thukoikal	Do.
		337 Kuranganvila	Do.
		338 Somasingalam	Do.
		339 Cherumaruthankavu	Do.
		340 Chemmuthal	Do.
		341 Mulagumoodu	Do.
		342 Sivappada	Do.
		343 Kariyodu	Do.
		344 Pottakad	Do.
		345 Aluvila	Do.
		346 Kunnuvila	Do.
		347 Kinathuvila	Do.
		348 Kanjiramthara	Do.
		349 Pratteeswaram	Do.
		350 Kumpalamkavu	Do.
		351 Vegampady	Do.
		352 Kuruthivila	Do.
		353 Puliymthara	Do.
		354 Sambradu	Do.

[18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or Petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Kuzhithura —cont.	Vilavancode —cont.	355 Kuthirode	Petty.
		356 Kurichivila	Do.
		357 Vanniyoor Mala	Do.
		358 Kirathoor	Do.
		359 Thittachal	Do.
		360 Michakom	Do.
		361 Kuracode	Do.
		362 Achalipuram	Do.
		363 Uchimala	Do.
		364 Mudyavila	Do.
		365 Konarcoil	Do.
		366 Cheruvallor Krishnan	Do.
		367 Cheruvallor Sastha Devas- waram.	Do.
Shencottah	Shencottah	368 Kasbakulasekaranatha- swamy.	Major.
		369 Azhagiamanavalaperumal	Do.
		370 Puliya	Do.
		371 Elathoor Madhunathaswamy.	Do.
		372 Ayikudy Subramaniaswamy.	Do.
		373 Kilankad Jamadagnees- waraswamy.	Do.
		374 Sambavarvadakara Sree Moolanathaswamy.	Do.
		375 Arya Vinayagar	Minor.
		376 Krishnaswamy	Do.
		377 Suruki Ambalam	Do.
		378 Natarajaperumal	Do.
		379 Kuttala Vinayagar	Do.
		380 Kalakanteeswaram	Do.
		381 Thiruvankita Venniperumal,	Do.
		382 Krishnaswamy	Do.
		383 Arasalwar	Do.
		384 Pavizhakothayyanar	Do.
		385 Vedhanarayana Perumal	Do.
		386 Sundararaja Perumal	Do.
		387 Kulasekhara Vinayagar	Petty.
		388 Nithyakalayani Ammancoil	Do.
		389 Chekkadi Vinayagar	Do.
		390 Muppidari Amman	Do.
		391 Nalledampilla Ayyanar	Do.
		392 Mahattu Bhuthathan	Do.
		393 Kulasekharanangammen	Do.
		394 Theradimadan	Do.
		395 Soolathuvamdayar	Do.
		396 Kuttala Vinayagar	Do.
		397 Nalloor Nangai Amman	Do.
		398 Pandanadheswarar	Do.
		399 Karkudi Veerakerala Vinayagar.	Do.
		400 Chelladam Pilla Ayyanar	Do.
		401 Pattu Bhuthathan	Do.
		402 Neeli Amman	Do.
		403 Nirakulathayyanar	Do.
		404 Thazhakkal Ayyanar	Do.
		405 Veerakerala Vinayagar	Do.
		406 Adhisooru Vinayagar	Do.
		407 Thadinadayar Sastha	Do.
		408 Thottachi Ayyanar	Do.
		409 Madayudayar Mani Kantan Sastha.	Do.
		410 Muppidari Amman	Do.
		411 Anchumuthayyanar	Do.
		412 Kuravan Pattayyanar	Do.
		413 Adhikanthayyanar	Do.

[18th December 1959]

Group.	Taluk.	Number and name of devaswom.	Major, minor or petty.
(1)	(2)	(3)	(4)
Shencottah —cont.	Shencottah —cont.	414 Ulkottayyanar	Petty.
		415 Manamuthayyanar	Do.
		416 Aryankavu Surukambalam ..	Do.
		417 Marthanda Vinayagar ..	Do.
		418 Adheenamazhaki Ayyanar ..	Do.
		419 Parathimga Vinayagar ..	Do.
		420 Nainathathi Muditha Vinayagar ..	Do.
		421 Petchi Amman	Do.
		422 Sudalamadan	Do.
		423 Gopuramudayar	Do.
		424 Vazhivottakaran	Do.
		425 Adakalamkatha Ayyanar ..	Do.
		426 Sankara Vinayagar	Do.
		427 Payikovil	Do.
		428 Palavoodayar	Do.
		429 Chundakattu Vinayagar ..	Do.
		430 Lakshmi Narayana Perumal ..	Do.
		431 Azahgianachi Amman	Do.
		432 Panayadian Sastha	Do.
		433 Chempaka Vinayagar	Do.
		434 Pinamalasoodum Perumal ..	Do.
		435 Padukula Sastha	Do.
		436 Muppidari Amman	Do.
		437 Karukanni Amman	Do.
		438 Mada Godayar	Do.
		439 Oolakamman	Do.
		440 Marthanda Vinayagar	Do.
		441 Chockalingaswamy	Do.
		442 Gangaikkavazhthamman ..	Do.
		443 Arassadi Vinayagar	Do.
		444 Theradi Vinayagar	Do.
		445 Muppidari Amman	Do.
		446 Nallamankar Vinayagar ..	Do.
		447 Palavoodayar Sastha	Do.
		448 Silayeduthar Sastha	Do.
		449 Therveethi Vinayagar	Do.
		450 Sreenekanti Amman	Do.
		451 Sila Pillayar	Do.
		452 Dhurgai Amman	Do.
		453 Bhadrakali Amman	Do.
		454 Madaswami	Do.

SCHEDULE II.

[See section 2 (ix).]

LIST OF UNINCORPORATED DEVASWOMS.

Serial number and name of group.	Name of devaswom.
(1)	(2)
1 Bhoothapandy Group ..	1 Ethiravally Chozhavinayakar, Thazhakudy.
	2 Thazhayil Kantan Sastha.
	3 Kakkum Vinayagar.
	4 Kannimoolavigneswarar.
	5 Bheemanagari Ethiravally Chozhavinayagar.
	6 Thrakkaliyanam Fund in the Thazhakudy Devaswom.

18th December 1959]

Serial number and name of group.	Name of devaswom.
(1)	(2)
2 Nagercoil Group	7 Marukathala Kantan Sastha Devaswom.
	8 Thanuvalingaswamy Devaswom.
	9 Kaikonda Vinayagar Devaswom.
3 Padmanabhapuram Group ..	10 Kappiyara Mahadevar Devaswom.
	11 Maravoor Kantan Sastha.
4 Kuzhithura Group	12 Kotheshwarar Devaswom.
	13 Ashtami Sadya Endowment in Major Thirumala Devaswom.
5 Shencottah Group	14 Aykudy Subramanyaswamy Devaswom.
	15 Elathoor Sundararaja Perumal.
	16 Puliyara Aryavinayakar.
	17 Adheenom Kathawar.
	18 Azhakinachi Amman.

SCHEDULE III.

(See section 32.)

I. Kanyakumari temple—

- 1 Appointment of Mel Santhi.
- 2 Vazhivadur in connection with His Highness's birthday and Mahanavami in Navarathri.
- 3 Offering of kanikka and presents to deity in connection with His Highness's visit to Kanyakumari temple.
- 4 Payment of monthly kanikka.
- 5 Daily vazivadur on behalf of Her Highness the Maharani.

II. Suchindram temple—

- 1 Vazhivadur in connection with His Highness's birthday.
- 2 Kanikka and offerings in connection with His Highness's visit to the temple.
- 3 Payment of monthly kanikka.
- 4 Intimation to the Devaswom Commissioner of the date and time for the commencement of the temple festival and chariot procession in Margali and Chithirai.
- 5 Offerings of gold sarapalli chain, gold crescent and silk, in connection with the chariot procession during the Margali festival and also nivedyam of plantains on the occasion.
- 6 Intimation to His Highness by the Devaswom authorities, of the time at which the chariot comes to a stop after the chariot procession.
- 7 Pooja, prayers, vazhivadur, etc., during Sivaratthri.

[18th December 1959]

III. *Tiruvattar temple*—

- 1 Appointment of Perianambi and other employees.
- 2 Vazhivadu and Pushpanjali in connection with His Highness's birthday.
- 3 Supply of silk to the devaswom in connection with Perinthiramaruthu Pooja in the temple for offering to the deity, on payment of price therefor.
- 4 Sending of Amunthuruthi Potti to the temple as representative of His Highness on the occasion of the festivals in the temple.

IV. *Mandakkadu temple*—

Presentation of silk to the temple and conduct of Kalabhom Vazhivadu in connection with the Kodai festival in the month of Kumbham of every year.

V. *Vadiveeswaram temple*—

- 1 Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.
- 2 Aravana Payasam Vazhivadu in connection with Murajapam.

VI. *Neelakantaswami and Anandavalli Amman temple, Kalkulam*—

- 1 Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.
- 2 (Muzhukappu) vazhivadu to Anandavalli Amman in connection with Navarathri.
- 3 Offering of silk in connection with the annual festival.
- 4 Payment of monthly kanikka.

VII. *Ramaswami temple, Kalkulam*—

- 1 Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.
- 2 Payment of monthly kanikka.

VIII. *Kottakkalam Kulasekharaperumal temple, Kalkulam*—

Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.

IX. *Velimalai temple*—

- 1 Supply of silk (now cash equivalent given) for offering to deity in connection with the Thirukalyanam and Mahanavami festivals.
- 2 Payment of monthly kanikka.

18th December 1959]

X. *Thiru Anantha Alwar temple, Nagercoil*—

Kanikka and offering of silk during His Highness's visit to the temple.

XI. *Thirumalai temple*—

- 1 Vazhivadu during Murajapam in Thirumalai Devaswom.
- 2 Ghrita Dhara Vazhivadu during Sivarathri. The Ghrita Dhara commences from Thirumalai temple and goes on every year by rotation in each of the following temples of (1) Thirumalai, (2) Thrikurichi, (3) Thirupparappu, (4) Thirunanthikara, (5) Ponmana, (6) Panthipagom, (7) Kalkulam, (8) Melamkode, (9) Thiruvithamcode, (10) Thiruvidadacode, (11) Thirupathiode, and (12) Nattalam and in the 12th year, Ghrita Dhara (kootu Dhara) is conducted in the Nattalam temple. A Potti from Oorumadam is sent from Palace to each temple to conduct this festival.

XII. *Thiruparappu devaswom*—

Vazhivadu in connection with Thiruvathira in the month of Margali.

XIII. *Thiruppathisaram Thiru Alwaraswami temple*—

- 1 Payment of monthly kanikka.
- 2 Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.

XIV. *Thovala Krishnaswami temple*—

Kanikka offered when His Highness visits the temple.

XV. *Melamkode Amman temple*—

Kannika offered when His Highness visits the temple.

XVI. *Mathusudhana Perumal temple, Parakkat*—

- 1 Kanikka offered when His Highness visits the temple.
- 2 Kanikka in connection with His Highness's birthday.

XVII. *Peruvila Devaswom, Nagercoil*—

Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.

XVIII. *Puravasseri Devaswom*—

Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.

[18th December 1959]

XIX. Kalkulam Balasubramoniaswami temple—

Vazhivadu in connection with His Highness's birthday.

XX. Navarathri Pooja (in the Palace at Trivandrum)—

Every year, as per the date and the time fixed by Palace, Saraswathi Amman from Padinanabhapuram Palace, Subramoniaswami from Velimalai and Munnooti Nangai Amman from Suchindram are brought in procession to Trivandrum and after Pooja, etc., in the Palace, they are taken back after Vijayadasami. Necessary arrangements in this connection are being done through the Chief Secretary to Government and the Devaswom Commissioner.

XXI. Nirai and Puthari in all the temples of Nanjanad. Fixation of date for sowing seeds in the lands of the temple.**FINANCIAL MEMORANDUM.**

Clause 19 of the Bill provides for the constitution of a Devaswom Fund. A sum of thirteen lakhs and fifty thousand rupees mentioned in Article 290-A of the Constitution of India shall be paid from out of the Consolidated Funds of the State. Clause 18 of the Bill provides for the maintenance of the incorporated devaswoms, temples, endowments and other appurtenances thereto in a state of good repair from out of the Devaswom Fund. It is not possible at this stage to estimate the expenditure that will have to be incurred in connection with the administration of the legislation.

MEMORANDUM OF DELEGATED LEGISLATION.

Clauses 26 (4), 29 and 31 of the Bill empower the Government to prescribe the manner and method of giving effect to certain provisions of the Bill, when enacted, by making suitable rules thereunder. Clause 36 empowers the Government to amend, alter or add to Schedule I, from time to time, by notification. Clause 17 authorizes the Devaswom Board to make bye-laws in respect of certain matters specified in that clause. Clause 20 (2) authorizes the said Board to make rules prescribing the conditions subject to which assignment of property on lease could be made. Clause 31 empowers the Commissioner to prescribe the fees and conditions subject to which copies of proceedings or other records may be granted. The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

[18th December 1959]

APPENDIX V.

[Vide item VI (2) on page 413 supra.]

L.A. BILL No. 31 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to extend the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955, and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, to the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

WHEREAS it is expedient to provide that the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), should be extended to, and by virtue of such extension should be in force in, the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Act, 1959.

(2) It shall come into force at once.

2. *Extension of Madras Acts XXV of 1955 and XXIV of 1956 to Shencottah taluk.*—The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), as in force immediately before the commencement of this Act (hereinafter referred to as the said Acts) are hereby extended to, and shall be in force in, the Shencottah taluk of the Tirunelveli district (hereinafter referred to as the said taluk).

3. *Repeal of corresponding laws.*—Any law corresponding to either of the said Acts in force in the said taluk immediately before the commencement of this Act (hereinafter referred to as the corresponding law) shall stand repealed on such commencement.

4. *Savings.*—(1) The repeal, by section 3, of the corresponding law shall not affect—

(a) the previous operation of the corresponding law or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the corresponding law; or

(c) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

[18th December 1959]

(2) Subject to the provisions of sub-section (1), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation or form framed, certificate granted or registration effected under the corresponding law shall be deemed to have been done or taken under the said Acts and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said Acts.

5. *Application of Madras Act I of 1891.*—Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of the said Acts as extended to, and in force in, the said taluk.

6. *Powers of courts and other authorities for purposes of facilitating application of the said Acts.*—For the purpose of facilitating the application of the said Acts in the said taluk, any court or other authority may construe the said Acts with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt them to the matter before the court or other authority.

7. *Construction of references to laws not in force in the Shencottah taluk.*—(1) Any reference in the said Acts to a law which is not in force in the said taluk shall, in relation to that taluk, be construed as a reference to the law, if any, in force in that taluk corresponding to the law referred to in the said Acts.

(2) Any reference in any law which continues to be in force in the said taluk after the commencement of this Act to the corresponding law shall, in relation to that taluk, be construed as a reference to the said Acts.

APPENDIX VI.

[Vide item VI (3) on page 419 supra.]

L.A. BILL No. 32 OF 1959.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

WHEREAS it is expedient to amend the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954 (Madras Act XI of 1954), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Act 1959.

[18th December 1959]

2. *Substitution of new section for section 6, Madras Act XI of 1954.*—For section 6 of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954 (Madras Act XI of 1954) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be substituted, namely:—

“6. *Basis of determination of compensation.*—(1) The amount payable as compensation in respect of any land acquired under this Act shall be—

(a) an amount equal to five times the net average annual income actually derived from such land during the period of five consecutive years immediately preceding the date of publication of the notice referred to in section 3, sub-section (2), or

(b) the amount that would have been payable as compensation under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894), in respect of such land had such land been acquired under that Act, whichever is less.

(2) The net average annual income referred to in clause (a) of sub-section (1) shall be calculated in the manner and in accordance with the principles set out in the Schedule to this Act.

(3) The prescribed authority shall, after holding an inquiry in the prescribed manner, determine, for purposes of sub-section (1)—

(a) the net average annual income actually derived from the land, in accordance with the provisions of sub-section (2); and

(b) the amount that would have been payable as compensation under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894),

and publish a notice in the *Fort St. George Gazette* specifying the amount so determined and calling upon every person interested to intimate to it before a date specified in the notice whether such person agrees to the amount determined, and if not, what amount he claims to be the net average annual income actually derived from the land or, as the case may be, the amount that would have been payable as compensation under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894):

Provided that, in determining under clause (b) of this sub-section the amount that would have been payable as compensation under the Land Acquisition Act, 1894 (Central Act I of 1894), the prescribed authority shall take into consideration the market value of the land at the date of the publication of the notification under section 3, sub-section (1), of this Act.

(4) (a) Any person who does not agree to the amount of the net average annual income or to the amount that would have been payable as compensation under the Land Acquisition Act, 1894

[18th December 1959]

(Central Act I of 1894), as determined by the prescribed authority under sub-section (3) and claims a sum in excess of that amount, may prefer an appeal to the Court within thirty days from the date specified in the notice referred to in that sub-section.

(b) Against any decision of the Court under clause (a), a second appeal on any question of law shall lie to the High Court within thirty days from the date of such decision if the amount of compensation as determined by the prescribed authority exceeds twenty-five thousand rupees."

3. *Amendment of the Schedule to Madras Act XI of 1954.*—
In the Schedule to the principal Act, in paragraph 1,—

(a) after the words, figures and brackets "section 6, sub-section (1)", the words, brackets, and letter "clause (a)" shall be inserted;

(b) for the words "that subsection", the words "that clause" shall be substituted.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

SEVENTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

7th to 10th, 12th, 14th, 17th and 18th December 1959.

Volume XXXV (Nos. 1 to 8).

PAGES

A

Abdul Hameed Khan, Sri—	
Bill—General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	344
Governor's Address, discussion on	192-194
Resolution re—	
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re ..	265
State and Subordinate Service Rules, new sub-rule (f) of rule 12	309
Accidents—	
Question re—	
Car—in June 1959, number of—and casualties	327-328
Number of—caused by public transport vehicles and lorries during 1956, 1957 and 1958	388
Agricultural Department—	
Review of activities of—for the half-year ended 31st December 1958, laid on the table	46
Agricultural implements—	
Question re—	
Boring sets provided for allotment for agricultural purposes, number of	117-118
Bullock-drawn tractor ("Universal Otto Frame"), use of—for agricultural purposes	371
Agricultural Income-tax Rules, 1955—	
Amendments to—, notifications laid on the table	42, 162
Allapichai, Sri A. M.—	
Announcement re reply of—to the felicitations of the Council ..	10

A—cont.

Animal Husbandry—	
Question <i>re</i> Sindhi variety of bulls, supply to South Arcot for breeding purposes	879-880
Appropriation (No. 4) Bill, 1959—	
See Bills.	
Appropriation (No. 5) Bill, 1959—	
See Bills.	
Arunachalam, Sri A. J.—	
Governor's Address, discussion on	131-140
Assistant Director (Translations)—	
Exclusion of post from Service Commission's purview, notification laid on the table	47
Assurances—	
Statement XXI showing action taken on—given during VIII, IX and XI to XV sessions, laid on the table	42
Statement XXII showing further replies to assurances appended to II, V and VI Reports of Assurances Committee	43
Statement XXIII showing action taken on—given from XI to XIV and during XVI sessions of the Council, laid on the table ..	102
Atomic Power Station—	
Question <i>re</i> establishment of—in Madras State	324-325
B	
Balasubramanya Ayyar, Sri K.—	
Bills—	
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	415, 416
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	341-342
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 ..	348-351 355
Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959. (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959	420-421 399-401 404-406 408-412
Governor's Address, discussion on	59-68
Resolution re—	
Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, ratification by State Legislature	336
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i> ..	253-255
Beedi industrial premises—	
Fixing of 1st January 1960 after which no premises shall be used as—without a licence, notification laid on the table	39
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Bill—(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959	396-397 398, 399, 400 402-408 410-413
Condolence Resolution <i>re</i> death of John Matthai, Dr., Member of the old Legislative Council	2

B—cont.

Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—cont.	
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, presentation of	11 333
Election of Deputy Chairman	205-227
Governor's Address, discussion on	243
Privilege issue <i>re</i> remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly about Council proceedings	243
Resolution re—	
Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, ratification by State Legislature	335 292-294
Construction of houses for Government servants in Madras City. Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i> ..	245 265-267
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (second), presented	11-12 244
Transaction of non-official business on 14th December 1959 ..	
Bills—	
Appropriation (No. 4) Bill, 1959—	
Considered and passed	338-339 381
Message from the Governor <i>re</i>	332
Message from the Assembly <i>re</i>	
Appropriation (No. 5) Bill, 1959—	
Considered and passed	339 332
Message from the Assembly <i>re</i>	331
Message from the Governor <i>re</i>	
Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, Resolution <i>re</i> ratification by State Legislature	335-338
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959—	
Considered and passed	413-418 332
Message from the Assembly <i>re</i>	
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959—	
Considered and passed	340-346 332
Message from the Assembly <i>re</i>	
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959—	
Considered and passed	346-357 332
Message from the Assembly <i>re</i>	
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1958—	
Amendments made by the Assembly considered and agreed to. Message from the Assembly <i>re</i>	424-426 332
Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959—	
Considered and passed	419-424
(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959—	
Considered and passed	396-413 394
Message from the Assembly <i>re</i>	

B—cont.

PAGE

C—cont.

Boat-building yard—	
Question <i>re</i> establishment of a — at Tondiarpet, Madras	325-326
Boring sets—	
<i>See</i> Agricultural implements.	
Buckingham Canal—	
Question <i>re</i> constitution of a Technical Committee to consider development of — as a tidal waterway	9-10
Bus-passenger shelters—	
Question <i>re</i> construction of — near the General Hospital	375-376
Business Advisory Committee—	
<i>See</i> Committees.	
Business of the House—	
Transaction of non-official business on 14th December 1959 ..	244
Bus-stand, mufassal—	
Question <i>re</i> shifting of — behind the Burmah-Shell Building, Esplanade	379
C	
Cancer—	
Question <i>re</i> survey of — cases in Madras State	383-384
Cauvery delta region—	
Question <i>re</i> survey of — to find oil	387
Chairman, Mr.—	
Announcement <i>re</i> —	
Business Advisory Committee's decision	10-11
Message from the Assembly <i>re</i> —	
Appropriation (No. 4) Bill, 1959	332
Appropriation (No. 5) Bill, 1959	332
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	332
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	332
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 ..	332
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1958	332
(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959	394
Message from the Governor <i>re</i> —	
Appropriation (No. 4) Bill, 1959	331
Appropriation (No. 5) Bill, 1959	331
Resolution of thanks for his Address to the Legislature ..	331
Panel of Vice-Chairmen	10
Reply of Sri A. M. Allapichai to the felicitations of the Council.	10
Condolence Resolution <i>re</i> death of John Matthai, Dr., Member of the old Legislative Council	1-2

Chairman, Mr.—cont.	
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, discussion on	275, 277
Election of Deputy Chairman	332-333
Expression of sorrow at the demise of Jagannadha Raju, Sri G., former Member of the Council	334
Governor's Address, discussion on	8
Notice under rule 41 by Sri T. P. Srinivasavaradan	168
Privilege issue <i>re</i> remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly	243
Resolution <i>re</i> Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i>	243, 244
<i>See</i> Rulings and observations of the Chair.	395
Senate of Annamalai University, election of two members to ..	245-246
Chidambaranathan, Dr. A.—	268
Resolution <i>re</i> handling of 'General Language and Special Methods—Regional Language' by I Grade Language Pandits in schools ..	242
Children Rules, 1940—	
Amendment to rule 47-A, notification laid on the table	296
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
Amendments to —, notifications laid on the table	47
Clubwala Jadhav, Srimathi Mary C.—	
Governor's Address, discussion on	39, 40, 42
Colleges—	43, 426
Question <i>re</i> —	
Arts College of Ootacamund, strength of degree classes	168-170
Oriental Colleges, scales of pay of Principals and Professors ..	
Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
Amendment to rule 78, notification laid on the table	373-375
Committees—	55-56
Business Advisory Committee, decision of	229
Committee on Subordinate Legislation (Second Assembly), Sixth Report laid on the table	10-11
Question <i>re</i> —	
Central Committee on Libraries, report of	426
Intermediate Ports Development Committee, visit to Cuddalore Port by	
Privileges Committee, reference to — to define "precincts of the Council"	386
Condolence Resolution <i>re</i> —	
Death of John Matthai, Dr., Member of the old Legislative Council.	377-378
Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959—	
<i>See</i> Bills.	394

C—cont.

Co-operative Banks— See Loans.	
Co-operative Societies— Question re—	
Checking of work of supervisors of—by Executive Officers of Central Banks	387
Loans to Co-operative Credit Societies by Co-operative Central Banks, delay in sanctioning of	326-327
Co-operative Societies Act, 1932— Amendments to rules under—, notification laid on the table ..	48
Cooum river— Question re constitution of a Technical Committee to consider development of—as a tidal waterway	9-10
Copper and brass vessels— See Exports.	
Courtallam— Question re development of—as a tourist centre	383
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1956— Amendments to—, notification laid on the table	426
Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959— See Bills.	
Cultivating Tenants' Protection Rules, 1955— Amendments to—, notification laid on the table	426
Cycle assembly unit— Question re establishment of a—at Tanjore	113-114

D

Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57— Discussion on—	275-276
Presentation of	11
Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959— Amendments to—, notification laid on the table	41
Deputy Chairman— Election of	332-335
Deputy Tahsildar, Madurai sub-taluk— Question re irregular assignment and lease of Government lands by	56-57
District Development Councils Act, 1958— Constitution of District Development Councils, notification laid on the table	311
Fixing 1st December 1959 as the date of coming into force of—, notification laid on the table	311
Issue of rule relating to choosing of a member by Presidents of Panchayats, notification laid on the table	311
Programme of implementation, notification laid on the table ..	311

D—cont.

Dredger— Question re cost and maintenance of—used at Cuddalore Port ..	328
Drugs Inspectors— Question re number and duties of	318-319

E

'Eggs' and Oranges Grading and Marking Rules, 1949— Amendments to—, notification laid on the table	42
Elections— Question re identity cards to voters, issue of	370
Electrified villages— Question re proportion to number of villages	376-377
Electrocution— Question re number of casualties owing to—during 1955-59 ..	322-324
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— Amendments and new rules consequent on passing of—, notification laid on the table	39
Fixing 23rd July 1959 as the date of coming into force of—in Pillaiyarendal inam estate, notification laid on the table	269
Fixing 27th August 1959 as the date of coming into force of—in Narikarambai and Vigneswarapuram inam estates, notification laid on the table	269
Fixing 3rd September 1959 as the date of coming into force of—in Janaparahalli inam estate, notification laid on the table ..	269
Fixing 24th September 1959 as the date of coming into force of—in Navinivayal inam estate, notification laid on the table ..	269
Ryotwari settlement in some villages in Chingleput district introduced, notification laid on the table	40
Settlement of estates taken over in Tirunelveli and Ramanathapuram districts, notification laid on the table	40
Ethirajalu, Sri M.— Governor's Address, discussion on	92-99
Examinations— Question re S.S.L.C. Public Examination, enquiry into—results in Social Studies	314-316
Executive Officer— See Temples.	
Exports— Question re copper and brass vessels exported from Madras State, value of	369-370
Expression of sorrow at the demise of— Jagannadha Raju, Sri G., former Member of the Council	8

F

F.C.I.M. Course—	
Question <i>re</i> introduction of—in the College of Integrated Medicine, Madras	375
Fair price shops—	
See Food.	
Fire accident—	
Question <i>re</i> rehabilitation of people affected by—at Pudupaditharappu village (Salem district)	274-275
Fisheries Service (Special) Rules—	
Question <i>re</i> amendment to—to give preference to fishermen in appointments	167-168
Food—	
Question <i>re</i> —	
Rice sold in fair price shops in Thanjavur district, price of ..	372
Southern Food Zone, Government of India's decision <i>re</i> bifurcation of	233-237
Forests—	
See Pataskar Award.	

G

Rajapathy Nayagar, Sri A.—	
Resolution <i>re</i> Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, ratification by State Legislature	337-338
Rame Sanctuaries—	
Question <i>re</i> location and area covered by	5
General Language and Special Methods—Regional Language—	
See Schools.	
General Sales Tax Act, 1959—	
Payment of tax by dealers under section 60, notification laid on the table	43
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959—	
See Bills.	
Government departments—	
Question <i>re</i> Reorganization and retrenchment in—, implementation of recommendations of Special Officer	319-320
Government Institute of Tamil Typewriting—	
Question <i>re</i> training of Government servants in	272-273
Government servants—	
Resolution <i>re</i> construction of houses for—in Madras City ..	284-294
Government Servants' Conduct Rules—	
Question <i>re</i> amendment to—providing for disciplinary action against servants for not maintaining the members of their families	3-4

G—cont.

Governor's Address—	12-39
Discussion on	59-103
	120-161
	168-228
	331
Message from the Governor <i>re</i> Resolution of thanks for ..	
G.C.I.M. Course—	
Question <i>re</i> affiliation of—of the College of Integrated Medicine, Madras, to Madras and Annamalai Universities	382-383

H

Handloom industry—	
Question <i>re</i> number of existing handlooms and measures to improve	389-393
Highways Department—	
Review of activities during the first half of 1958-59, laid on the table	40
Hoganaikal—	
Question <i>re</i> development as a tourist centre	370-371
Hospitals and dispensaries—	
Question <i>re</i> —	
Maternity Ward Building Committee, Tirumangalam, memorandum presented by	239
Operation Theatres in the General Hospital, air-conditioning of ..	319
Housing—	
Question <i>re</i> houses under Low-Income Group Housing Scheme, allotment to local bodies for construction in 1959-60	325
Resolution <i>re</i> construction of houses for Government servants in Madras City	284-294

I

Industrial Disputes (Working Journalists) Rules, 1959—	
Issued, notification laid on the table	41
Industrial Estates and Colonies—	
Question <i>re</i> location, expenditure sanctioned, etc.	53-55
Industrial Investment Corporation, Limited, Madras—	
Government's review on working of—, laid on the table ..	43
Industries Subordinate Service—	
Inclusion of certain temporary posts within the Service Commission's purview, notification laid on the table	228
Intermediate Ports Development Committee—	
See Committees.	
Irrigation Department—	
Report on achievements during the half-year ended 30th September 1958, laid on the table	41
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959—	
See Bills.	

J

Jagannadha Raju, Sri G.—	
Expression of sorrow at the demise of—, former Member of the Council	3
"Jana Gana Mana"—	
Question <i>re</i> discarding of singing of—by Madras Corporation authorities during important functions	118-120
John Matthai, Dr.—	
Condolence Resolution <i>re</i> —, Member of the old Legislative Council.	1-2

K

Karayalar, Sri L. S.—	
Bills—	
Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	414-415
(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959	397-399
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	10
Resolution <i>re</i> Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i>	244 246-250 267-268
Kosalram, Sri K. T.—	
Bill—Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.	351-352
Governor's Address, discussion on	73-84
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (second), discussion on	281-282
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, discussion on	277
Election of Deputy Chairman	333
Governor's Address, discussion on	34-39
Resolution <i>re</i>—	
Handling of 'General Language and Special Methods—Regional Language' by I Grade Language Pandits in schools	299-300
Pension Rules for teachers retiring from aided and local body schools, liberalization of	301-304 305-306
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i> ..	264-265
Krishnamoorthy, Sri T. G.—	
Bill—Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	415-417
Resolution <i>re</i> Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i>	245 250-253, 257 260, 262, 266
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills—	
Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	418

K—cont.

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—cont.	
Bills—cont.	
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	343-344
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1959	425
Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959. (Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959	422-423 401-402 407, 412-413
Resolution <i>re</i> Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i>	255-256
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (second), discussion on	278-279

L

Labour Unions—	
Question <i>re</i> legislation to obtain statistical information about the financial position of—	165
Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—	
Bill—Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1959	424-425
Condolence Resolution <i>re</i> death of John Matthai, Dr., Member of the old Legislative Council	2 333
Election of Deputy Chairman	140-155
Governor's Address, discussion on	258-260
Resolution <i>re</i> Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy <i>re</i>	
Land Resettlement Programme—	
Question <i>re</i> Government of India's Scheme <i>re</i> —	118
Language Pandits—	
<i>See</i> Teachers.	
Legal assistance—	
Question <i>re</i> free legal aid to Harijans, nature of aid given and expenditure incurred during 1957-59	387-388
Legislative Assembly—	
Privilege issue <i>re</i> remarks of a Member in Madras—about Council proceedings	243-244 395
Legislative Council Chamber—	
Question <i>re</i> construction of new	4-5
Legislature Travelling Allowance Rules, 1955—	
Amendments to rules 1 and 8, notification laid on the table ..	357
Libraries—	
Question <i>re</i> report of Central Committee on	386
Lignite deposits—	
Question <i>re</i> report about—at Jayankondan	274
Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956—	
Amendment to—, notification laid on the table	228

L—cont.

Loans—

Question re grant of—exceeding Rs. 50 to Agricultural Banks and Rural Co-operative Credit Societies by District Co-operative Central Banks	379
--	-----

M

Madras Record Office—

Review of activities for the first half of 1959-60, laid on the table.	228
--	-----

Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—

Bills—

Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	413-414 416-418
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959 ..	348-347 349-350 353-354 356, 357
Damage caused by rains in South Arcot and Tiruchirappalli districts, statement re	329-331

Manjubhashini, Srimathi S.—

Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	10
Resolution re Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re	256-257

Matter of urgent public importance—

Aided elementary school teachers directly paid by Government, calling attention to cut in salaries of	393-394
Damage caused by rains in South Arcot and Tiruchirappalli districts, calling attention to	329-331
Notice under rule 41 by Sri T. P. Srinivasavaradan	243

Messages from the Assembly—

See Bills.

Messages from the Governor—

See Bills.

See Governor's Address.

Minimum Wages (Madras) Rules, 1953—

Amendment to rule 24, notification laid on the table	42
--	----

Mohamed Raza Khan, Sri—

Bills—

Cultivating Tenants' Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Bill, 1959	415 417-418
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	346
Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959.	421-422
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, discussion on	276-277
Election of Deputy Chairman	338

M—cont.

ohamed Raza Khan, Sri—cont.	22-31, 59,
Governor's Address, discussion on	221, 227

Resolution re—

Construction of houses for Government servants in Madras City.	288-290
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re ..	262-264
State and Subordinate Services Rules, new sub-rule (f) of rule 12.	307-309 310-311

Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (second), discussion on	230-281
Transaction of non-official business on 14th December 1959 ..	244

oney-lenders Act, 1957—

Fixing 16th October 1959 as the date of coming into force of—, notification laid on the table	41
---	----

otor Vehicles Rules, 1940—

Amendments to—, notifications laid on the table	40, 41
---	--------

otor vehicles tax—

Continuance of concession of quarterly tax on luxury coaches of the Southern Roadways (Private), Limited, Madurai, notification laid on the table	229
Exemption of motor-car MSX 3685 from—, notification laid on the table	40

uthukannappan, Vidwan T.—

Governor's Address, discussion on	200-205
Resolution re handling of 'General Language and Special Methods—Regional Language' by I Grade Language Pandits in schools.	294-299, 300, 301

N

llaswami, Sri B. K.—

Governor's Address, discussion on	84-92
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	10
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (second), discussion on	280

O

en air theatres—

Question re opening of—in rural areas	385-386
---	---------

en Places (Prevention of Disfigurement) Rules, 1959—

Issued, notification laid on the table	43
--	----

ental Colleges—

See Colleges.

P

laniswamy Gounder, Sri V. K.—

Elected Deputy Chairman of the Council	334-335
Governor's Address, discussion on	12-21

P—cont.

Panchayats Act, 1958— Programme of implementation, notification laid on the table ..	311
Panel of Vice-Chairmen— Announcement re	10
Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953— Amendments to —, notification laid on the table	426
Papers laid on the table of the House— Agricultural Department, review of activities for the half-year ended 31st December 1958	40
Agricultural Income-tax Rules, 1955, amendments to (G.Os. No. 2816, Revenue, dated 26th September 1959, and No. 3129, dated 27th October 1959)	42, 162
Assistant Director (Translations), Scrutiny Officer and Publications Officer, exclusion of posts from the Service Commission's purview [G.O. Ms. No. 2712, Public (Services), dated 19th October 1959]	47
Assurances appended to II, V and VI Reports of Assurances Committee, Statement XXII showing further replies to	43
Assurances given during VIII, IX and XI to XV Sessions, Statement XXI showing action taken on	42
Assurances given from XI to XIV and during XVI Sessions of the Council, Statement XXIII showing action taken on	162
Beedi industrial premises, fixing of 1st January 1960 as date after which no premises shall be used as — without a licence (G.O. Ms. No. 3221, Industries, Labour and Co-operation, dated 19th August 1959)	39
Children Rules, 1940, amendment to rule 47-A (G.O. Ms. No. 2205, Home, dated 1st August 1959)	47
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to — (G.Os. Ms. No. 2348, Home, dated 19th August 1959, No. 2370, dated 21st August 1959, Nos. 2820 and 2822, dated 5th October 1959 and No. 2940, dated 17th October 1959)	39, 40, 42, 43, 426
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendment to rule 78 (G.O. Ms. No. 3849, Food and Agriculture, dated 10th November 1959)	229
Committee on Subordinate Legislation (Second Assembly), Sixth Report	426
Co-operative Societies Act, 1932, amendment to rules under — [G.O. Ms. No. 2688, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 6th July 1959]	43
Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959 and Rectified Spirit Rules, 1959, amendments to — (G.O. Ms. No. 2621, Home, dated 14th September 1959)	41
District Development Council, issue of rules relating to choosing of a member by Presidents of Panchayats (G.O. Ms. No. 1996, Local Administration, dated 27th November 1959)	311
District Development Councils Act and Panchayats Act, 1958, programme of implementation (G.O. No. 2013, Local Administration, dated 28th November 1959)	311
District Development Councils Act, 1958— Constitution of District Development Councils (G.O. Ms. No. 1995, L.A., dated 27th November 1959)	311
Fixing 1st December 1959 as date of coming into force (G.O. Ms. No. 1994, L.A., dated 27th November 1959)	311

P—cont.

ers laid on the table of the House—cont. Eggs' and Oranges Grading and Marking Rules, 1949, amendments to — (G.O. Ms. No. 3501, Food and Agriculture, dated 6th October 1959)	42
states (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— Amendments and new rules consequent on passing of — (G.O. No. 446, Revenue, dated 13th February 1959)	39
Fixing 23rd July 1959 as the date of coming into force in Pillaiyarendal inam estate (G.O. Ms. No. 1847, Revenue, dated 24th June 1959)	269
Fixing 27th August 1959 as the date of coming into force in Narikarambai and Vigneswarapuram inam estates (G.Os. Ms. Nos. 2238 and 2239, Revenue, dated 31st July 1959)	269
Fixing 3rd September 1959 as the date of coming into force in Janaparahalli inam estate (G.O. Ms. No. 2308, Revenue, dated 7th August 1959)	269
Fixing 24th September 1959 as date of coming into force in Navinivayal inam estate (G.O. Ms. No. 2480, Revenue, dated 28th August 1959)	269
Ryotwari settlement in some villages in Chingleput district introduced (G.O. Ms. No. 2134, Revenue, dated 23rd July 1959)	40
Settlement of estates taken over in Tirunelveli and Ramanathapuram districts (G.O. Ms. No. 505, Revenue, dated 18th February 1959)	40
General Sales Tax Act, 1959, payment of tax by dealers under section 60 (G.O. No. 2931, Revenue, dated 9th October 1959)	43
Highways Department, review of activities during the first half of 1958-59	40
Industrial Disputes (Working Journalists) Rules, 1959, issued (G.O. Ms. No. 3355, Industries, Labour and Co-operation, dated 31st August 1959)	41
Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, Government's review on working of — for the year ended 30th June 1958	43
Industries Subordinate Service, inclusion of certain temporary posts within the Service Commission's purview [G.O. Ms. No. 2761, Public (Services), dated 24th October 1959]	228
Irrigation Department, report on achievements during the half-year ended 30th September 1958	41
Legislature Travelling Allowance Rules, 1955, amendments to rules 1 and 8 (G.O. Ms. No. 53, Legislature, dated 19th August 1959)	357
Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956, amendment to — (G.O. Ms. No. 3244, Home, dated 14th November 1959)	228
Madras Record Office, Tribunal for Disciplinary Proceedings and Public Service Commission, review of activities for the first half of 1959-60	228
Management of Special Homes and Workhouses in Madras City, 1955, amendments to — (G.Os. Ms. No. 2294, Home, dated 10th August 1959 and No. 3000, dated 22nd October 1959)	40, 426
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment to rule 24 [G.O. Ms. No. 3156, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 12th August 1959]	42
Money-lenders Act, 1957, fixing 16th October 1959 as the date of coming into force (G.O. Ms. No. 3485, Industries, Labour and Co-operation, dated 8th September 1959)	41

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to—(G.Os. Ms. No. 666, Home, dated 5th March 1959, No. 1736, dated 18th June 1959, No. 2221, dated 4th August 1959, and No. 2480, dated 31st August 1959)

40, 41

Motor vehicles tax—

Continuance of concession of quarterly tax on luxury coaches of the Southern Roadways (Private), Limited, Madurai (G.O. Ms. No. 2648, Home, dated 18th September 1959)

229

Exemption of motor car MSX 3685 from— (G.O. Ms. No. 1072, Home, dated 13th April 1959)

40

Open Places (Prevention of Disfigurement) Rules, 1959, issued (G.O. No. 2821, Home, dated 5th October 1959)

43

Pannaiyal Protection (South Arcot) Rules, 1953, Cultivating Tenants' Protection Rules, 1955, Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1956, and Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Rules, 1959, amendments to— (G.O. No. 3128, Revenue, dated 27th October 1959)

426

Payment of Wages Rules, 1937, amendment to— [G.O. Ms. No. 3517, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th September 1959]

43

Public Service Commission Regulations, amendment to— consequent on change in designation of "Assistant Director of Publicity" to "Assistant Director of Information and Publicity" [G.O. Ms. No. 2730, Public (Services-A), dated 25th August 1959]

40

Registration Department, review of salient features of administration for first six months of 1959

40

Revenue Department Notification S.R.O. No. A-960 of 1959, amendment to rules published with— (G.O. No. 1947, Revenue, dated 3rd July 1959)

41

Rules for management of Child Welfare Home in Madras City for Destitute and Vagrant Children, 1958, amendment to— (G.O. Ms. No. 2689, Home, dated 22nd September 1959)

42

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, amendments to— (G.O. No. 2158, Revenue, dated 25th July 1959)

39

Sales tax, exemption of cotton purchased by the Gandhi Ashram, Tiruchengode, from— (G.O. Ms. No. 3310, Revenue, dated 11th November 1959)

426

Spirituous Essences Rules, 1959, amendments to— (G.O. Ms. No. 2810, Home, dated 5th October 1959)

162

Tiruchirappalli K. iaeruvaram and Mattuvaram Rules, 1959, issued (G.O. No. 2500, Revenue, dated 29th August 1959)

43

Travancore-Cochin Indebted Agriculturists' Relief Rules, 1959, issued (G.O. Ms. No. 3647, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th September 1959)

357

Village Panchayats Act, 1950—

Cancellation of constitution of a common panchayat for Andippanur and Irunapattu revenue villages, notification under section 127 (2)

46

Cancellation of notification fixing the strength of Nanjinpalam panchayat and directing conduct of elections thereto, notification under section 127 (2)

45

Cancellation of notification relating to Chettithangal panchayat.

44

Changes in the area of B. Meenakshipuram panchayat and Idyakottai village, notification issued under section 127 (2)

162

Changes in the area of Pandapuli and Chentthattapuram panchayats, notification issued under section 127 (2)

163

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.

Declaration of certain areas as villages, notification under section 127 (2)

44, 45
46, 103,

Dissolution and reconstitution of Pulavadi panchayat, notification under section 48 (1) (a)

46

Dissolution and reconstitution of Subramaniapuram panchayat, notification under section 48 (1) (a)

45

Division of Madappur panchayat into wards and allocation of seats, notification under section 127 (2)

46

Exclusion of certain areas from Zamin Qilmagan panchayat, notification under section 127 (2)

46

Extension of term of office of members—

Achankuttapatti and Kuppanur panchayats (G.O. Ms. No. 1678, L.A., dated 26th September 1959)

42

Anthanaipettai panchayat (G.O. Ms. No. 1682, L.A., dated 26th September 1959)

43

Appamasanudram panchayat (G.O. Ms. No. 1684, L.A., dated 26th September 1959)

42

Avadi panchayat (G.O. Ms. No. 1687, L.A., dated 26th September 1959)

42

Idayacottai panchayat (G.O. Ms. No. 1681, L.A., dated 26th September 1959)

42

Mannampandal panchayat (G.O. Ms. No. 1679, L.A., dated 26th September 1959)

41

Mannivakkam panchayat (G.Os. Ms. No. 1680, L.A., dated 26th September 1959 and No. 1866, dated 28th October 1959)

42, 43

Mathapur panchayat (G.O. Ms. No. 1505, L.A., dated 28th August 1959)

39

Minjur panchayat (G.O. Ms. No. 1685, L.A., dated 26th September 1959)

41

Puthivagrundampalayam panchayat (G.O. Ms. No. 1683, L.A., dated 26th September 1959)

41

Santhiyur Attayampatti panchayat (G.O. Ms. No. 1677, L.A., dated 26th September 1959)

104

Tirumangalam and Santhavelur panchayats (G.O. Ms. No. 1686, L.A., dated 26th September 1959)

41

Extension of the District Municipalities Act, 1920 to—
Kilappavoor panchayat, cancellation of a portion of notification, dated 20th March 1959

161

Panchayats in Chingleput and Ramanathapuram districts

45

Pennagaram panchayat

44

Thatchanallur panchayat

44

Notification directing the coming into existence of panchayats—
Certain panchayats in Thanjavur district, notification issued under section 127 (2)

161

Mangulathupatti panchayat

44

Punjaitthalaiyur panchayat

46, 104

Thekkur and Karukkadiipathai panchayats

161

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.

Notification directing the coming into existence of panchayats—cont.

Thingathur and Thalanur panchayats, notification under section 127 (2) 46

Notification fixing the number of members, seats for Scheduled Castes, etc., in—

Andanapet panchayat 46

Certain panchayats in North Arcot, Tirunelveli, Thanjavur and Nilgiris districts 103-104

Panchayats in South Arcot 45

Panchayats in Tiruchirappalli district 46

Pongalur and Karvali panchayats 162

Panchayat notified for appointment of a whole-time Executive Officer—Thevoor panchayat (G.O. Ms. No. 1146, L.A., dated 16th June 1959) 43

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, amendments to— (G.Os. Ms. No. 1355, Industries, Labour and Co-operation, dated 25th March 1959 and No. 3438, dated 3rd September 1959) 40

Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Bill, 1958—

See Bills.

Parvatharajakula Inland Fishermen Sangam—

Question re action on resolutions passed at its 27th conference at Attur 57-58

Patanjali Sastri, Sri M.—

Governor's Address, discussion on 184-192

Pataskar Award—

Question re transfer of reserve forest to Andhra Pradesh 313

Pay Commission (State)—

Question re interim report from 114-117

Payment of Wages Rules, 1937—

Amendment to— notification laid on the table 43

Pensions—

See Teachers.

Police—

Question re recruitment of women 369

Port dues—

Question re amount of—collected at Cuddalore Port during 1956-59 163

“Precincts of the Council”—

See Committees.

Pre-professional course—

Question re—

Number of women selected for admission to— (Medical) (1959-60) 6-9

Selection of candidates for—leading to Engineering and M.B.B.S. in 1959 316-318

P—cont.

Privilege issue re remarks by a Member in the Madras Legislative Assembly about Council proceedings 243-244
395

Privileges Committee—

See Committees.

Prototype industry—

Question re establishment of—in the Industrial Estate at Guindy. 380

Public Service Commission—

Review of activities for the first half of 1959-60, laid on the table. 228

Public Service Commission Regulations—

Amendment to—consequent on change in designation of “Assistant Director of Publicity” into “Assistant Director of Information and Publicity”, notification laid on the table 40

Purushotham, Sri T.—

Aided elementary school teachers directly paid by Government, calling Minister's attention to cut in salaries of 393-394

Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, discussion on 275-276

Governor's Address, discussion on 68-73

Privilege issue re remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly about Council proceedings 243

Resolution re—

Construction of houses for Government servants in Madras City. 292

Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re .. 257-258

Q

Questions and Answers—

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Question re Legislative Council Chamber, construction of new .. 4-5

Ethirajalu, Sri M.—

Question re—

Bullock-drawn tractor (“Universal Otto Frame”), use of— for agricultural purposes 371

Dredger used at Cuddalore Port, cost and maintenance of .. 328

Drinking water wells constructed for Harijans in South Arcot during 1958-59, number of 240-242

Free legal aid to Harijans, nature of aid given and expenditure incurred during 1957-59 387-388

Handloom industry, number of existing handlooms and measures to improve 389-393

Houses under Low-Income Group Housing Scheme, allotment to local bodies for construction in 1959-60 325

Intermediate Ports Development Committee, visit to Cuddalore Port by 377-378

Pataskar Award, transfer of reserve forest to Andhra Pradesh. 313

Port dues collected at Cuddalore Port during 1956-59 .. 163

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Ethirajalu, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Sindhi variety of bulls, supply to South Arcot by Government for breeding purposes	379-380
State Seed Farms sanctioned and opened under the Second Five-Year Plan, number of	380-381

Krishnamoorthy, Sri G.—

Question re—

Fire accident at Pudupaditharappu village (Salem district), rehabilitation of people affected	274-275
Language Pandits in district board high schools, seniority in posting to teach in higher forms	237-238
Oriental Colleges, scales of pay of Principals and Professors	55-56
Teachers in Podujana Seva Sangham Basic School, Mettur Dam, reduction in salaries of	373
Teachers of Board High School, Pannaikadu, payment of 'unhealthy localities allowance' to	320-321
II-A Vidwans in Tamil, refusal of admission to Pandit's Training Course in Saidapet Training College	165-166

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—

Question re—

Casualties owing to electrocution during 1955-59, number of	322-324
Game Sanctuaries, location and area covered by	5

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re—

Car accidents during June 1959, number of — and casualties	327-328
Courtallam, development as a tourist centre	382
Identity cards to voters, issue of	370
Industrial Estates and Colonies, location, expenditure sanctioned, etc.	53-55
Operation Theatres in the General Hospital, air-conditioning of	319
Pay Commission (State), interim report from	114-117
Pre-professional courses leading to Engineering and M.B.B.S., selection of candidates in 1959	316-318
Southern Food Zone, Government of India's decision re bifurcation of	233-237
State Transport, Madras, terms of reference to Mr. Mitchell, I.L.O. Expert	58
Women Police, recruitment of	369

Muthukannappan, Vidwan T.—

Question re—

Arts College of Ootacamund, strength of degree classes	373-375
Fisheries Service (Special) Rules, amendment to give preference to fishermen in appointments	167-168
Government Servants' Conduct Rules, amendment providing for disciplinary action against servants not maintaining the members of their families	3-4
"Jana Gana Mana", discarding singing of — by Madras Corporation Authorities during important functions	118-120

PAGES

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Muthukannappan, Vidwan T.—cont.

Question re—cont.

Parvatharajakula Inland Fishermen Sangam, action on resolutions passed at its 27th conference at Attur	57-58
Temple properties, complaint about mismanagement	273-274
Women Police, recruitment of	369

Purushotham, Sri T.—

Question re—

Accidents caused by public transport vehicles and lorries during 1956, 1957 and 1958, number of	388
Boring sets provided for allotment for agricultural purposes, number of	117-118
Cancer cases in Madras State, survey of	383-384
Cancer cases in Madras State, survey of	386
Central Committee on Libraries, report of	56-57
Deputy Tahsildar, Madurai sub-taluk, irregular assignment and lease of Government lands by	318-319
Drugs Inspectors, number and duties of	376-377
Electrified villages, proportion to number of villages	375
F.C.I.M. course, introduction in the College of Integrated Medicine, Madras	382-383
G.C.I.M. course of the College of Integrated Medicine, Madras, affiliation to Madras and Annamalai Universities	272-273
Government Institute of Tamil Typewriting, training of Government servants in	370-371
Hoganaikal (Salem district), development as a tourist centre	384-385
National Water-supply and Sanitation Scheme, extension to Salem district	6-9
Pre-professional Medical Course (1959-60), number of women selected for admission to	319-320
Reorganization and retrenchment in Government departments, implementation of recommendations of Special Officer for	314-316
S.S.L.C. Public Examination, enquiry into — results in Social Studies	238
Shooting licences, enforcement of conditions for shooting in State forests	166-167
Temple Executive Officer in Tirunelveli district, murder of	281
Yercaud, development as a tourist centre	

Ramaswami, Sri V. V.—

Question re—

Atomic Power Station, establishment in Madras State	324-325
Boat-building yard, establishment at Tondiarpet, Madras	325-326
Bus-passenger shelters near the General Hospital, construction of	375-376
Bus-passenger shelters near the General Hospital, construction of	387
Cauvery delta region, survey of — to find oil	9-10
Coom river and Buckingham Canal, constitution of a Technical Committee to consider development as tidal waterways	369-370
Copper and brass vessels exported from Madras State, value of	113-114
Cycle assembly unit at Thanjavur, establishment of a	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Ramaswami, Sri V. V.—cont.

Question re—cont.

Cyclonic weather in the sea at Dhanushkodi on 20th May 1959, damages due to	378-379
Jewels of Vittal temple in Kumbakonam, missing of	314
Labour unions, legislation to obtain statistical information about the financial position of	165
Land Resettlement Programme, Government of India's scheme re	118
Lignite deposits at Jayankondan, report re	274
Maternity Ward Building Committee, Tirumangalam, memorandum presented by	239
Open air theatres, opening of—in rural areas	385-386
"Prototype Industry", establishment in the Industrial Estate at Guindy	380
Rice sold in fair price shops in Thanjavur district, price of	372
Road Transport Corporation for running the nationalized services, formation of	271

Seshachariar, Sri M.—

Question re—

Loans exceeding Rs. 50 to Agricultural Banks and Rural Co-operative Credit Societies, grant of—by District Co-operative Central Banks	379
Loans to Co-operative Credit Societies by Co-operative Central Banks, delay in sanctioning of	326-327
Mufassal bus-stand behind the Burma Shell Building, Esplanade, shifting of	379
Supervisors of Co-operative Societies, checking of work by Executive Officers of Central Banks	387

R

Rains—

Minister's attention called to damage caused by—in South Arcot and Tiruchirappalli districts	329-331
--	---------

Rajan, Sri P. T.—

Governor's Address, discussion on	141
Resolution re Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re—	260-261

Ramaiah, the Hon. Sri V.—

Bill—Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959	419-421 423-424
--	--------------------

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Governor's Address, discussion on	120-122
---	---------

Ramaswami Reddiar, Sri O. P.—

Governor's Address, discussion on	122-131
---	---------

Ramaswami, Sri V. V.—

Governor's Address, discussion on	170-177
Resolution re construction of houses for Government servants in Madras City	284-288

R—cont.

Ramaswamy, Sri K. V.—	99-103
Governor's Address, discussion on	
Rectified Spirit Rules, 1959—	41
Amendments to —, notification laid on the table	
Registration Department—	40
Review of salient features of administration for first six months of 1959, laid on the table	
Resolution re—	
Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, ratification by State Legislature	335-338 284-294
Construction of houses for Government servants in Madras City	294-301
Handling of 'General Language and Special Methods—Regional Language' by I Grade Language Pandits in schools	301-307
Pension rules in respect of teachers retiring from aided and local body schools, liberalization of	244-268
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re	307-311
State and Subordinate Services Rules, new sub-rule (f) of rule 12.	
Rice—	
See Food.	
Rules for management of Child Welfare Home in Madras City for Destitute and Vagrant Children, 1958—	42
Amendment to —, notification laid on the table	
Rules for management of Special Homes and Workhouses in Madras City, 1955—	40, 426
Amendments to —, notifications laid on the table	
Rulings and observations of the Chair—	
Bills—	
First Reading—Members should confine their remarks to the general principles of the Bill and not refer to details regarding particular clauses during the first reading. They can give notice of amendments to particular clauses and discuss them during the discussion of the clauses	343, 402
Debate—	101
Names of officers need not be mentioned during debates	
Demands for Grants for Excess Expenditure—	277
Members cannot oppose the Demands for Grants	
Only subjects mentioned in the Statement of Demands for Grants should be referred to during the discussion	277
Governor's Address to the Legislature—	
The same Member can second more than one amendment to the motion of thanks to the Governor for his Address	22

482

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Privilege issue *re* remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly—

With reference to a matter of privilege raised by a Member about the alleged remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly which, in his opinion, was a reflection on the proceedings of the Council, the Chairman stated that before he held whether a *prima facie* case of breach of privilege was involved, he had to obtain a copy of the official report of the proceedings of the other House in order to find out whether the Member concerned actually made those remarks and, if so, what they were, and, therefore, he deferred the matter for the time being. In that connection, he pointed out :

‘It is well-established that any remark which reflects or casts aspersions on the conduct of a Member or the conduct of the proceedings of any House of the Legislature is a high violation of rights and privileges of the House. The Assembly Rules and the Council Rules also prohibit the use of offensive expressions about the conduct or proceedings of Parliament or of any State Legislature or of the other House’

On receipt of the official copy of the report of the proceedings from the Speaker, the Chairman held that on a careful consideration of the relevant portion of the speech of the concerned Member, he was satisfied that no *prima facie* case of breach of privilege existed and decided to drop the matter. In that connection, he said :

“I wish to state that the principle and the procedure applicable to a complaint of breach of privilege of one House against a Member or an officer of the other House are as stated by the Hon. Speaker in the other House who quoted from Sir Erskine May’s ‘Parliamentary Practice’. It is stated in May that ‘in such cases, there shall subsist perfect equality between two Houses and that they shall be in every respect totally independent one of the other. Neither House can claim, much less exercise, any authority over a Member of the other House. Therefore, if any complaint is made against any individual Member or against any of the officers of the other House, the usual procedure is to examine into the fact and then lay a statement of that evidence before the House of which the person complained of is a Member or officer’. I fully endorse this. I may also add that it is now accepted that with regard to the Houses of our Parliament and the State Legislatures, a similar procedure in such cases shall be adopted. Therefore, in such cases, when a breach of privilege is initiated in one House, then the Chairman or the Speaker of that House has to decide whether a *prima facie* case exists under the rules. If it is decided that no *prima facie* case exists, the matter rests there. In case it is ruled that there is a *prima facie* case of breach of privilege, then the matter with all facts and evidence is to be referred to the Speaker or the Chairman of the other House, who shall deal with the matter in the same way as if it were a case of breach of privilege of that House and communicate the action taken thereon to the House in which the matter was raised.

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Privilege issue *re* remarks of a Member in the Madras Legislative Assembly—cont.

I fully endorse the views of the Hon. Speaker that the above procedure should be strictly followed in the interest of good and cordial relationship between the two Houses”

Questions—

Members should make some sign of putting the question given notice of by them, when it is reached

Resolution *re*—

Approval of the policy of the Prime Minister of India in regard to the Sino-Indian relations: On a point of order raised about the jurisdiction of the House to pass the Resolution, the Chairman held that the Resolution was in conformity with the rules as the Sino-Indian relations was a matter of general public interest (rule 140) inasmuch as the territorial integrity of India was a concern of all Indians and as the Resolution contained a declaration of the approval of the House in regard to the policy of the Prime Minister in the matter of Sino-Indian relations and also contained a recommendation to the State Government to convey to the Government of India the fullest support of the House to that policy (rule 141). External Affairs not being a matter within the cognizance of the State Government, the Resolution did not deal with External Affairs as such directly and did not raise any controversial issue but only sought to record the approval of the House in regard to the Prime Minister’s policy in the matter. It was possible to have a free and full discussion on it without reference to External Affairs and Defence, and as and when the discussion went beyond the scope of the rules, the Chair would interfere and keep the discussion within the limits

Supplementary Statement of Expenditure—

Only the items included in the Statement of Demands for Grants could be discussed

S

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939—

Amendments to —, notification laid on the table

Sales tax—

Exemption of cotton purchased by the Gandhi Ashram, Tiruchengode, from —, notification laid on the table

Sankaranarayana Pillai, Sri T. S.—

Governor’s Address, discussion on
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen

Schools—

Resolution *re* handling of ‘General Language and Special Methods — Regional Language’ by I Grade Language Pandits in schools.

Scrutiny Officer and Publications Officer—

Exclusion of posts from the Service Commission’s purview, notification laid on the table

Sea at Dhanushkodi—

Question *re* cyclonic weather in the — on 20th May 1959

395

240

245-246

279

39

426

182-183

10

294-301

47

378-379

S—cont.

S.S.L.C. Public Examination— See Examinations.	
Seed Farms— Question re number of State—sanctioned and opened under the Second Five-Year Plan	380-381
Seshachariar, Sri M.— Governor's Address, discussion on	157-161
Shooting licences— Question re enforcement of conditions for shooting in State forests.	236
Sindhi bulls— See Animal Husbandry.	
Sino-Indian relations— Resolution re approval of Prime Minister's policy re	244-268
Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1959— See Bills.	
Southern Food Zone— See Food.	
Spirituuous Essences Rules, 1959— Amendments to—, notification laid on the table	163
Srinivasavaradan, Sri T. P.— Damage caused by rains in South Arcot and Tiruchirappalli dis- tricts, calling Minister's attention to	329
Governor's Address, discussion on	22, 31-34
Resolution re— Construction of houses for Government servants in Madras City.	290-292
Pension Rules for teachers retiring from aided and local body schools, liberalization of	304-305
State and Subordinate Services Rules— Resolution re new sub-rule (f) of rule 12	307-311
Subramania Karayalar, Sri M.— Governor's Address, discussion on	155-157
Subramaniam, the Hon. Sri C.— Aided elementary school teachers directly paid by Government, statement re cut in salaries of	394
Bills— Appropriation (No. 4) Bill, 1959	338-339
Appropriation (No. 5) Bill, 1959	339
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation Bill, 1959	340-341 344-345 346
Demands for Grants for Excess Expenditure in 1956-57, discus- sion on	277-278

S—cont.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont. Resolution re— Handling of 'General Language and Special Methods—Regional Language' by I Grade Language Pandits in schools	300
Pension Rules for teachers retiring from aided and local body schools, liberalization of	305-306 261, 262 265
Sino-Indian relations, approval of Prime Minister's policy re	310
State and Subordinate Services Rules, new sub-rule (f) of rule 12.	
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60 (Second), discussion on	279, 280 282-284
Subramanyam, Sri A.— Governor's Address, discussion on	177-182
Sudarsanam Naidu, Sri M. V.— Governor's Address, discussion on	197-200
Surendram, Sri V. M.— Resolution re Constitution (Eighth Amendment) Bill, 1959, ratifica- tion by State Legislature	336-337
Supplementary Statement of Expenditure for 1959-60, Second— Discussion on	278-284 11-12
Presentation of	
Surendram, Sri V. M.— Governor's Address, discussion on	194-197
T	
Teachers— Aided elementary school—directly paid by Government, Minister's attention called to cut in salaries	393-394
Question re— Language Pandits in district board high schools, seniority in posting to teach in higher forms	237-238
Payment of 'unhealthy localities allowance' to — of Board High School, Pannaikadu	320-321
Salaries of — in Podujana Seva Sangham Basic School, Mettur Dam, reduction in	373
II-A Vidwans in Tamil, refusal of admission to Pandit's Training course in Saidapet Training College	165-166
Resolution re Pension Rules for — retiring from aided and local body schools, liberalization of	301-307
Temple(s)— Question re— Complaint about mismanagement of — properties	273-274 314
Jewels of Vittal temple in Kumbakonam, missing of	166-167
Temple Executive Officer in Tirunelveli district, murder of	
Tiruchirappalli Kaiaeruvaram and Mattuvaram Rules, 1959— Amendments to —, notification laid on the table	426

T—cont.

Tiruchirappalli Kalaeruvaram and Mattuvaram Rules, 1959—cont.	
Issued, notification laid on the table	48
Tractors—	
Question re bullock-drawn tractor ("Universal Otto Frame"), use of — for agricultural purposes	371
(Transferred Territory) Incorporated and Unincorporated Devaswoms Bill, 1959—	
See Bills.	
Transport—	
Question re—	
Road Transport Corporation for running the nationalized services, formation of	271
State Transport, Madras, terms of reference to Mr. Mitchell, I.L.O. Expert	58
Travancore-Cochin Indebted Agriculturists' Relief Rules, 1959—	
Issued, notification laid on the table	357
Tribunal for Disciplinary Proceedings—	
Review of activities for the first half of 1959-60, laid on the table.	228
U	
"Universal Otto Frame"—	
Question re use of — for agricultural purposes	371
Universities—	
Senate of Annamalai University, election of two Members to ..	242
V	
Vidwans in Tamil—	
See Teachers.	
Village Panchayats Act, 1950—	
Cancellation of constitution of a common panchayat for Andiappanur and Irunapattu revenue villages, notification under section 127 (2) laid on the table	46
Cancellation of notification refixing the strength of Nanjinpalayam panchayat and directing conduct of elections thereto, notification under section 127 (2) laid on the table	45
Cancellation of notification relating to Chettithangal panchayat, notification laid on the table	44
Changes in the area of B. Meenakshipuram panchayat and Idya-cottai village, notification under section 127 (2) laid on the table	162
Changes in the area of Pandapuli and Chenthattiapuram panchayats, notification under section 127 (2) laid on the table ..	162
Declaration of certain areas as villages under section 127 (2), notifications laid on the table	44, 45, 46 103, 104 105

V—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.	
Dissolution and reconstitution of Pulavadi Panchayat, notification under section 48 (1) (a) laid on the table	46
Dissolution and reconstitution of Subramaniapuram Panchayat, notification under section 48 (1) (a) laid on the table	45
Division of Madappur Panchayat into wards and allocation of seats, notification under section 127 (2) laid on the table ..	46
Exclusion of certain areas from Zamin Qilmugan Panchayat, notification under section 127 (2) laid on the table	46
Extension of the District Municipalities Act, 1920, to—	
Kilappavoor Panchayat, notification cancelling a portion of the notification, dated 20th March 1959, laid on the table	161
Panchayats in Chingleput and Ramanathapuram districts, notification under section 125 laid on the table	45
Pennagaram Panchayat, notification under section 125 laid on the table	44
Thatchanallur Panchayat, notification under section 125 laid on the table	44
Notification directing the coming into existence of panchayats laid on the table—	
Certain panchayats in Tanjore district	162
Thekkur and Karukkadipathai Panchayats	161
Mangalathupatti Panchayat	44
Punjaithalaiyur Panchayat	46, 104
Thiyathur and Thalanur Panchayats	46
Notification fixing the number of members, seats for Scheduled Castes, etc., in panchayats laid on the table—	
Andanapet Panchayat	46
Certain panchayats in North Arcot, Tirunelveli, Tanjore and Nilgiris districts, notifications under section 127 (2) laid on the table	103-104
Panchayats in South Arcot, notification laid on the table ..	45
Panchayats in Tiruchirappalli district, notification under section 127 (2) laid on the table	46
Pongalur and Karvali Panchayats, notification under section 127 (2) laid on the table	162
Notification re extension of term of office of members laid on the table—	
Achankuttapatti and Kuppanur Panchayats	42
Appasamudram Panchayat	42
Athanapettai Panchayat	43
Avadi Panchayat	42
Idayacottai Panchayat	42
Manivakkam Panchayat	42, 43
Mannampandal Panchayat	41
Mathapur Panchayat	39
Minjur Panchayat	41
Puthivagoundampalayam Panchayat	41
Santhiyur Attayampatti Panchayat	104
Tirumangalam and Santhavelur Panchayats	41

V—cont.

Village Panchayats Act, 1950—cont.

Notification *re* panchayat notified for appointment of whole-time
Executive Officer, laid on the table—

Thevoor Panchayat 43

W

Water-supply—

Question *re* National—and Sanitation Scheme, extension to Salem
district 384-385

Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958—

Amendments to—, notifications laid on the table 40, 41

Wells—

Question *re* drinking water—constructed for Harijans in South
Arcot during 1958-59, number of 240-242

Y

Yercaud—

Question *re* development of—as a tourist centre 381

